

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק מ"ג

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנּוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִיזוֹת וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וּדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יְהִי מִי שִׁיְהִי.

* * *

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תְלַמִּידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים, וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
יְבִנְאֵל
עִיר בְּרֶסְלָב, בְּגָלִיל
שְׁנַת תשע"ו

ספר
אֲשֶׁר בִּנְחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קרן הדפסה והפצה
חסידות ברסלב"
יבנאל
טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
 יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פְּתַח דְּבָר

הַיְנָה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵינָתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיָא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא־חִיָּים מְסֻפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְנָה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדֶפֶס עַד עֵתָה, דְּבָר הַמְּסַתֵּפֵם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵּן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מְפֻסְּוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כַּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ מַג,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִנְעֵלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲזוּת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲזוּת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בִּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵן לֹא רְאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לִוְמַד, צָרִיף שִׁיקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מֵעַקֵּל, שִׁיקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמַד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שִׁידַע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעַצְמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שִׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכו'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׁיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַע וְיִבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמַצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חָס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמֹאל, וְכִמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה (סְפָרִי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יִמִּין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכו'; וְלִהְשַׁלִּיף מֵאֲתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבַדוֹר. וְכֹל זִמָּן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עַצְמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכֶה לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אָז יְכוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כֹּל דְּבַר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵין לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ג), וְגַם יִזְכֶּה לְצִאֵת מִשְׁגְּעוֹנוֹ

ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן טו), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממוטרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשוו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה א), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו

מְצַטְעֵרִים עַל הַרְאֻשׁוֹנִים, שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְזָךְ" (קִהְלַת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכְבָּר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמִּסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חַיּוֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְחַיֶּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ שְׂנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלְפַעֲמִים אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בְּתוֹרָה, וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרֹאֵי כִּי לְכָךְ נּוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעֵין וְלִהְבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרֹאֵינוֹ כַּמָּה גְדוֹלִים, שֶׁהֵיוּ בְּקִיאִים בְּכַמָּה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קַל וְחֹמֶר מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עַנְיָנֵי חֻכְמָתָם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צַל עוֹבֵר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֻלָּם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קָצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוֹ וְאַרְךָ יְמֵינוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אַרְךָ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאֱלֹפִים וְלְרַבּוֹת מַחְבָּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֱלֹפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ, סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וְלִהְדַּפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאַחֲרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבֵר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלִיּוֹ וּבְטַעֲיוּתָיו וְכוּ, וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלָם מִנֵּי שַׁחַת, וְלִהְחַיּוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים,

לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, פי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה וליירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, פי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כאשר יראה הרואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, פי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו

העשבים שנתערבו, ובזה הפח החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעגנה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי

הקדמה

הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתני ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל פרך מג

ז' שלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִיְמֵי הַנַּחַל,
נַחַל הַנוֹכֵחַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נְצָחִים.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שֶׁבְמִקּוֹם רְחוּק כְּזֶה יִמָּצֵא אֶחָד שִׁיחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקְךָ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלֶךָ. וְאִם תִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי
רַבְּנוּ ו"ל, בְּנֹדָאֵי תִזְכֶּה לְצֵאת מִן הַבַּיִת שְׁלֶךָ, וְיִלְהַפְּלֵל בּוֹ יִתְבָּרַךְ
לְגַמְרֵי.

הַעֲקָר רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיְּנֵי
אֲפָנִים שֶׁבְעוֹלָם לֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר מְכַל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם
מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, נַעֲשִׂים מְזֶה דְּבָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים בְּעוֹלָמוֹת

יב אֲשֶׁר ז' שְׁלוּ בְּנַחֵל

הַעֲלִינִים. וּבְפָרֵט אַתָּה, שֶׁהִנֵּךְ נִמְצָא בְּמַדִּינַת צָרְפֶּת, אֲשֶׁר בְּיַדָּאִי
כְּשֶׁתְּדַבֵּר שָׁם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, תַּעֲלֶה מִשָּׁם דִּיקָא שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלּוּ, אֲשֶׁר
לֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלּוּ מִימֹת עוֹלָם. כִּי כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם
בְּמָקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, אִם הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מַעֲלֶה שְׁעִשׂוּעִים
כְּאֵלּוּ שְׁאָדָם אַחֵר לֹא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת. וְכֵן הַמָּקוֹם — כָּל אֶחָד מְדַבֵּר
מִמָּקוֹמוֹ דִּיקָא, מְאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא.

עַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר נִקְרָא בְּפִי רַבְּנֵי ז"ל
הַתְּבוּדָּוִת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתוֹשַׁע בְּקִרְוֶיךָ.

אֹדוֹת שְׁאֵתָה מְבַקֵּשׁ סְפָרִים לְשַׁלַּח לָךְ, זֶהוּ דְבַר מִן הַנִּמְנָע, כִּי
אַתָּה כּוֹתֵב שֶׁהִנֵּךְ נוֹסֵעַ מִשָּׁם בְּעוֹד שְׁלִשָּׁה שָׁבוּעוֹת, וְהַהֲכָרַח לְקַח
כְּשִׁשָּׁה אוֹ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת עַד שֶׁמִּגִּיעִים הַסְּפָרִים. עַל-כֵּן רְאֵה לְכַתֵּב
אֶת הַפָּרְטִים הַיֵּכֵן אַתָּה נִמְצָא, וְכֵן בְּאִיזוֹ עִיר, וְאֵנּוּ נִשְׁלַח לְשָׁם אֶת
הַשְּׁלוּחִים שְׁלַנּוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל
בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שְׁלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל,
נַחֵל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַעֲקֵר — עַל-יְדֵי קוֹל הַנְּגִינָה, שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְנַגֵּן נְגוּנִים

אֲשֶׁר ז' שְׁלוֹז בְּנַחֵל יג

לְכַבֹּדוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְגַלֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ הוּא בְּעוֹלָם הַנְּגִינָה, כִּי לְזֶה אַתָּה נִמְשָׁךְ מְאֹד, עַל-כֵּן רְאֵה לְנַצֵּל אֶת כַּחַךְ בְּקִדְשָׁה, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְחַבֵּר נְגוּנִים חֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם, וּתְשַׁלֵּב בָּהֶם תְּבוּת "מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין", וּתְבַנֶּה "הַיִּכָּל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, אֲשֶׁר בּוֹ מִתְגַּלֶּה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הַהִיכָל הַזֶּה הוּא הַיִּכָּלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס אֶת רֵאשׁוֹ בְּ"הַיִּכָּל-הַקֹּדֶשׁ", וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִזְרְקוּ אוֹתוֹ מִשָּׁם, כִּי צָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהִשְׁאָר בְּ"הַיִּכָּל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי הַבְּעַל-דָּבָר מְפַחַד מְאֹד מִתְלַמִּידֵי "הַיִּכָּל-הַקֹּדֶשׁ", עַל-כֵּן הוּא מְעוֹרֵר בָּהֶם קִנְאָה וְשִׁנְאָה, וְצָרִיכִים לְכַרַח מְזִה מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר שְׂבַח גְּדוֹל עַל אֲבִיו, אֵף שֶׁהָיָה סוֹחֵר כָּל יָמָיו, אֵף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, גְּמָרָא, וּמְדָרָשׁ בְּקַבִּיעוֹת עֲצוּמָה.

ז' שְׁלוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים הַתְּשַׁמְ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל, נַחֵל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנַצַּח נְצָחִים.

בְּאִתִּי לְקִיָּם אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לָךְ בְּטֵלְפוֹן, לְכַתֵּב לָךְ שְׁתֵּי שׁוֹרוֹת אֵלוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַת מִמֶּשׁ, כִּפִּי פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן

יד אשר ז' שלח בנחל

שְׁעוּבַר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל. בְּטַח בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וַעֲשֵׂה טוֹב (תְּהִלִּים לז, ו), וְהוּא בְּוַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִף שְׁנַדְמָה לְךָ עֲכָשׁוּ, כְּאֵלוֹ אֲבַד מְנוּס מִמֶּךָ, חַס וְשְׁלוֹם, מֵרַב צְרוּחֶיךָ וְדֹאגוֹתֶיךָ מִכָּל מַה שְׁעוּבַר עָלֶיךָ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּבִטְחוֹן חֲזָק, פִּי הַבִּטְחוֹן מִחֲזִיק אֶת הָאָדָם לְהַפְּלִל בּו יִתְבָּרַךְ.

וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַבִּטְחוֹן — שְׁיִהְיֶה רְגִיל לֹמֵר תָּמִיד בְּוַדָּאוֹת: "יִהְיֶה טוֹב", וְעַל-יְדֵי שְׁיִהְיֶה חֲזָק לֹמֵר כֵּן — "יִהְיֶה טוֹב", אֲפֹלוּ בְּמַצָּבִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים בְּיוֹתֵר, אֲזוּ בְּאֵמַת יִהְיֶה טוֹב, כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי הַחֲלֻטָּה הָאָדָם בְּאֵמוּנָה וּבִטְחוֹן חֲזָק בּו יִתְבָּרַךְ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבִּטְחוֹן, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ לְנִצָּח.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּנְיִח בְּעֲצָמְךָ הַעֲצָבוֹן וְהַדְּכָאוֹן כְּרָגַע. הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַע כְּלֵי זָמֵר, וְתִרְאֶה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְאִף שְׁזֵה קֶשֶׁה וְכָבֵד לְךָ מֵרַב כְּבִדּוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּזֵה, פִּי עַקֵּר הַרְפוּאָה לְאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת הוּא רַק שְׂמַחָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדֵי הַיִּקָּר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

עליך לדעת, כי העולם הזה הוא מלא נסיונות, והעקר במה שמנסים את האדם — לראות איך יחזיק מעמד, ויהיה חזק באמונה בו ותברך, ולא ישבר מכל מה שעובר עליו. על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני חזק.

ומה טוב ומה נעים אם תרגיל את עצמך לדבר עמו ותברך, ולספר לפניו ותברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך. כי עליך לדעת, אשר הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו ותברך קלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם. ובנדאי כל דבור ודבור שאדם מדבר אליו ותברך — נשמע ונתקבל.

ובזה צריך אדם להתעורר — לשמר על דבורו מאד, כי כל הצרות והיסורים שעוברים על בני-אדם הם בשביל דבורו. כי כל דבור ודבור עושה רשם למעלה — לטוב או להפך, כי בזה שאדם דן את חברו, בזה הוא דן את עצמו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיג), בסוד — שנפרעים מן האדם מדעתו ושלא מדעתו וכו', וכו', עיין שם.

ראה להרגיל את עצמך ללמד הרבה משניות, ותהיה רגיל לומר בכל יום ח"י פרקים, אשר אמירתם מסגלת מאד מאד להכניע את הרע באדם. אשרי מי שזוכה לסיים ששה סדרי משנה בכל חדש.

הכפל הדבר — העקר ראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה בודאי יעזר לך לקרר את עצביך, ותכנס בך שמחה, כי אין עוד שמחה כשמחת התורה.

ראה לחזק את עצמך עם אשתך, ותדון אותה לכף זכות, ותשמר על בריאותה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ר' נפתלי תלמיד רבנו ז"ל, היתה לו ברכה מרבנו ז"ל, שבכל פעם שיכניס ידו בכיסו — ימצא פמה מטבעות, וכך היה — שבכל

פֶּעַם כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לְמַעוֹת, הִכְנִיס יָדוֹ בְּכִיסוֹ, וּמָצָא שָׁם מַעוֹת בְּאֶפֶן פְּלֵא, שְׁלֵא יָדַע מֵהֵיכָן זֶה, וּמִי הִכְנִיסָן אֶצְלוֹ.

ז' שֶׁלֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁתִּהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֶת כְּבוֹד מְרַגֵּיֶשָׁה יוֹתֵר טוֹב.

רְאִי לְשִׁמְעַ בְּעֶצְת הָרוֹפְאִים, וְלִקְחַת כְּדוֹר אֶחָד לְיוֹם בְּשָׁבִיל הַעֲצָבִים. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁלֵא תִצְטָרְכִי לְטַל אֶת זֶה זְמַן רַב. וְאֵין בְּזֶה שׁוֹם בּוֹשָׁה כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, אֶת צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה בְּעֵבֹר בְּעֵלְךָ וּבְעֵבֹר הַיְלָדִים.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי עֵקֶר מַחֲלַת עֲצָבִים בָּאָה לְאָדָם מִיִּסּוּרֵי הַמִּצָּפוֹן שֶׁהוֹרְסִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי. עַל-כֵּן הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁכּוֹחַ אֶת הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּמִי יִתֵּן שְׁתִּהְיֶי רְגִילָה לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם כְּלִי זְמֵר, שְׁזֶה יִשְׂמַח אוֹתְךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהַכְּבִיד עַל עֲצֻמְךָ כָּלֵל — הֵן בְּצָרְכֵי הַבַּיִת, וְהֵן בְּצָרְכֵי הַכָּלָל. אִם אֶת מְרַגֵּיֶשָׁה טוֹב, תִּתְּנִי הַרְצָאָה לְנָשִׁים, וּתְדַבְּרִי עִמָּהֶם מִשִּׂמְחָה וְאִמּוּנָה וּבִטְחוֹן וּבְצִפְיָה לְגֵאֲלָה, שְׁבְקָרוֹב נִזְכָּה לְהִגָּאֵל עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

נָא וְנָא לְעֶזֶר לְבַעֲלֶךָ, שְׁיֻכַּל לַיְלֶךָ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

ז' שִׁמ'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל,
נַחֵל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ
נִצְחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעֵ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חַיּוּתִי מִמָּשׁ.

זָכַר כְּמָה שָׁנִים הָיִיתָ אֲצֵלִי... עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה,
וְלִכְתּוֹב מִפְּעַם לְפְעַם מִכְתָּב אֶחָד, וְתִבְשָׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַעֲקָר רָאָה לְחֲזָק אֵת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְעַת
כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִמֶּלֶא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְצָרִיכִים לְחֹזֵר עַל זֶה תָּמִיד, וְלִבְלִי לְהַנִּיחַ
בְּמַחְשַׁבְתּוֹ מִחֻשְׁבָּה כְּנֶגֶד הָאַמוּנָה, רַק לְחֻשָׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ בְּרוּךְ הוּא,
וְשָׂאנוּ נִמְצָאִים בְּתוֹכוֹ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִהֶעוֹלָם הִבָּא לֹא בָּאִים לְהוֹדִיעַ לְאָדָם אֵת
הָאַמֶּת, וְאֶף-עַל-פִּי שְׂכָבָר הָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים שְׂבָכָל
דוֹר וָדוֹר, אֲבוֹת הָעוֹלָם, הַנְּבִיאִים, מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל, אֲנָשֵׁי כְּנָסֶת
הַגְּדוּלָּה, הַתְּנָאִים וְהָאַמוּרָאִים וְהַגְּאוּנִים וְהַצְּדִיקִים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
לֹא נוֹתְנִים לָהֶם רְשׁוּת לְבוֹא לְזֶה הָעוֹלָם לְגַלוֹת אֵת הָאַמֶּת מֵהַ
שְׂקוּרָה שֶׁם לְמַעְלָה, כִּי זֶה בְּשִׁבִיל חֲקֵי הַבְּחִירָה. כִּי אִם הָיוּ מְגַלִּים
מֵה חֲשׁוֹב שֶׁם — הָיָה בְּטוֹל הַבְּחִירָה.

עַל-כֵּן עָלֵינוּ לְחֲזָק אֵת עֲצֻמְנוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְלִדְעַת כִּי
שֶׁם חֲשׁוֹב מְאֹד אֲמוּנָה, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא רַק הַתְּלַבְּשׁוֹת,
וְלִבּוֹשׁ כְּזֶה אֲשֶׁר לְמַרְאֵה עֵינֵינוּ, שֶׁנִּדְמָה שֶׁנִּתְּנוּ כַּחוֹת לְסִטְרָא
אַחֲרָא, שֶׁיַּעֲשׂוּ מֵהַ שְׂהֵם רוֹצִים, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן,
לְרֹאוֹת אִם יַעֲמֵד חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלֹא יִתְפַּעֵל מִמֶּה שֶׁעֵינֵינוּ

יח אֲשֶׁר ז' שְׁמַא בְּנַחַל

רואות ואזניו שומעות, וממה שקורה בעולם. הכל הבל, הכל פלא קמיה יתברך.

ראה, חמדת לבבי, לחזק את אחרים, ותשאר תמיד ב"היכל-הקדש", קדש הקדשים. ובמקום שאתה שם — שם גם-כן תעשה "היכל-הקדש", כי כל ענין "היכל-הקדש" הוא לעשות בלב היכל לקדשה, שיהיה אצלו מדור לשכינה.

והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה תצליח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שְׁמַא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים ה'תשמ"ה.

שלום וכל טוב סלה נגיעו אל ידי ה'קדש, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו גן עלינו ... גרו נאיר ויזרח לגנח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

ראה, אהובי, אחי! להיות חזק בזה, כי בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום ויום, ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו.

העקר הרגל את עצמך לילך בתמימות ובפשטות, כי עקר החכמה בזה העולם — להיות איש תם וירא אלקים. ורבנו ו"ל אף שהיה חכם בימי נערוותו, אף-על-פי-כן הבין תכף-ומיד בחכמתו, שבעבודת השם יתברך צריכים לזרק את החכמות לגמרי, כי בעבודת השם צריכים רק תמימות ופשטות.

ובפרט בענין הפצת מעינות החכמה חוצה, צריכים לזרק את החכמות לגמרי, ולקיים בתמימות ובפשטות לעורר ולחזק את אנשי שלומנו היקרים שבמחנכם, שיקחו את הספרים ויפיצו אותם.

אָשֶׁר ז' שִׁמְב בְּנַחַל יט

וּמַעֲלַת הַזֹּכֶה לְקָרֵב רְחוּקִים — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינֹו בְּטֹלָן, וּמִפִּיץ אֶת אֹר רַבִּנֹו ו"ל, וּבְזֶה יִהְיֶה גַם לֹו תִקְוֹן.

הָיָה בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִיר טַעֲפֹלִיק אִישׁ אֶחָד, שְׁנֹקְרָא בְּשֵׁם: ר' אַבְרָהָם צְפֹרָה'ס, וְהָיָה תָמִיד סְגוּר וּמְסֻגָּר בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה. וּכְשָׁבָא ר' נַחֲמָן מִטּוּלְטָשִׁין ו"ל לְעִיר טַעֲפֹלִיק, הָיָה מְדַבֵּר עִמּוֹ כַּמָּה שָׁעוֹת. וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ בְּנֵיו: "אַבָּא, לָמָּה עִם הָאִישׁ הַזֶּה אַתָּה מְדַבֵּר כַּמָּה שָׁעוֹת, וְאַתָּנוּ אֵינְךָ רוֹצֶה לְדַבֵּר, וְכֵן אֵינְךָ מְדַבֵּר עִם שׁוּם בְּרִיָּה מִלְּבָדוֹ?" עָנָה וְאָמַר לָהֶם ר' אַבְרָהָם צְפֹרָה'ס: "כְּשִׁתְּהִי מְלוּכָה שָׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹת, יִהְיֶה הוּא מְמַנֶּה עַל הָאוֹצָר", הֵינֹו שֶׁר הָאוֹצָר (פִּינְאָנְס מִיְנִיסְטָטֵר), כִּי הָיָה חָכֵם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְתָמִים עֲצוּם. וַיְדוּעַ, שֶׁר' אַבְרָהָם בְּנֹו הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּאַבְיוֹ, וְאָמַר שְׂאָבִיו ר' נַחֲמָן טוּלְטָשִׁנְעֵר, הָיָה אִישׁ תָּם וִירָא אֱלֹקִים, וְהָיָה הֵתֵם בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, כִּי הִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

עַל־כֵּן רָאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת כְּמוֹ הֵתֵם בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבְכָל פַּעַם לִילֵךְ וְלוֹמַר לָהּ: "מֵיִן וּוֵיִב זֵי זֵיךְ מַחֲזִיק", כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הֵתֵם, וּבְיֹדָאֵי יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִיתְךָ יִהְיֶה בֵּית וַעֲד לְחַכְמִים, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שִׁמְב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב.

מְדִי כּוֹתְבִי מִכְּתָב לְבַעֲלָךְ, אֲמַרְתִּי לְכָתֹב גַּם לָךְ.

רְאִי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה יוֹתֵר מִכָּלֵם, כִּי טְבַעָה לְהַמְשִׁיךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַמְרִירוֹת, מֵרַב הַרְפָּתָקָאוֹת

כ אֲשֶׁר ז' שִׁמְג בְּנִחַל

וְהַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלֶיהָ בְּבֵית מִהְלָדִים הַקְּטָנִים, וְכֵן הַמְצָפוֹן הוֹרֵס אוֹתָהּ, שֶׁחֹשֶׁבֶת תָּמִיד, כִּי אֵינָה יוֹצֵאת יָדֶי חוֹבָה בְּנִקְיוֹן הַבֵּית. וּבְאִמַּת הַכֹּל הֶבֶל, הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְקַחַת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְלֹא בְּקִשֵׁי וּבְלַחֲץ. וְאִם לֹא יִהְיֶה הַבֵּית כָּל-כָּף מְסֻדָּר, גַּם-כֵּן לֹא סוּף הָעוֹלָם. אָסוּר בְּשִׁבִיל זֶה לְהַצְטַעַר וּלְהִתְעַצְבֵּן, כִּי חָבֵל מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בַחַיִּים, וְתִהְיִי תָמִיד שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה, וְתִשְׁמַחִי אֶת הַיְלָדִים, וְיִהְיֶה נִשְׁמַע בְּבֵיתְכֶם רַק קוֹל שְׂמֵחָה וְקוֹל שְׁשׁוֹן, וְתִזְכִּי לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּבְפִרְטוּת אֶת בְּעֵלְךָ הַיָּקָר.

הַמְקִנָּה לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

ז' שִׁמְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדָּר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, כֵּן רְאוּי לְהִיֹּת תָּמִיד.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! בְּפִרְט אִתָּהּ, שֶׁגִּדְלַת בְּקִבוּץ שֶׁל פּוֹרְקֵי עַל לְגַמְרִי, עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, לְהִיֹּת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה עַל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁגִּדְלַק בְּךָ אוֹר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִתָּהּ מִשְׁתוֹקֵק וְחַפֵּץ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

רְאֵה לְדַקְדָּק מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, אֲשֶׁר מְמַשֵּׁיךָ עַל הָאָדָם חַיִּים. כִּי כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין, מְמַשֵּׁיךָ עָלֶיךָ חַיִּים (מְנַחוֹת מ.ד.). וְכֵן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת עִם צִיצִית, כִּי הַצִּיצִית מְזַכֵּר לְאָדָם אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְתִשְׁמַר אֶת הַשֶּׁבֶת-קִדְּשׁ וְאִזּוּ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמַר אוֹתָךְ.

נֹא וְנֹא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת,

אֲשֶׁר ז' שדמ בנחל כא

אֲשֶׁר אֵין לָךְ שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, רַק הוּא מְבִין אוֹתְךָ, וְרַק הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָךְ. עַל כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזוֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַצְלִיחַ.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת הַהוֹרִים, וּתְדַבֵּר עִמָּם בְּצוּרָה יָפָה מְאֹד, שְׁלֵא יִחְשְׁבוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּזֶה שְׁחִזְרַת בְּתִשׁוּבָה, נַעֲשִׂיתָ, חֵס וְשְׁלוֹם, פָּרָא. אֲדַרְבֶּה, תִּרְאֶה לָהֶם שֶׁחִזְרָה בְּתִשׁוּבָה הִיא לְהִיּוֹת יְהוּדֵי טוֹב, וְלִקְיָם מְצוּוֹת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְאַחַת מִן הַמְצוּוֹת הִיא — כַּבּוֹד אָב וְאִם.

רְאֵה לְלַכֵּת תָּמִיד בְּכַבְדִּים נְקִיִּים, וְגַם גּוֹפֶךְ יִהְיֶה נְקִי. וְאִם תּוּכַל לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְוֶה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְחוּץ.

חֲזוֹק וְאַמֵץ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִהְיֶה רְגִיל לְקַרֵּא בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה פְּרָקֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם נִקְרְאוּ 'תְּקוּן הַכֶּלֶל'.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תּוּכַל לְקַחַת חִבְלָה קוֹנְטְרָסִים וְלִהְפִּיץ בְּקַבּוּץ שְׁלָךְ, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וּבְמַה שְׁקַלְקַלְתָּ — בְּזֶה תִתְקַן, וְזֶה עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה שְׁלָךְ — לְהַפְיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שדמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... גְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

כב אֲשֶׁר ז' שדמ בַּנְחַל

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵינַי מְצִיאַת הַזְּוִיגִים.

חֲמַדַּת לְבָבִי! עָלֶיךָ לְדַעַת פִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (יְבִמוֹת
ג.ס): נְחוֹת דִּרְגָא וְנִסִּיב אִיתְתָּא; אָדָם צָרִיךְ לְרַדַּת דִּרְגָא אַחַת
מִמְדִּרְגָתוֹ וְלִקְחַת אִשָּׁה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
אֱלֹוֹיִם יִתְבָּרֵךְ, וְיִוְדַע שֶׁהוּא שׁוֹם דְּבָר, אֲזַי יוֹרֵד עוֹד מִדִּרְגָה אַחַת, וְאֲזַי
יִכּוֹל לְמַצֵּא אֶת זְוִיגוֹ.

אִינִי מִבִּין לָמָּה אַתָּה בּוֹרֵר כָּל-כָּךְ. רְאֵה לְהִתְחַתֵּן עִם הַזְּוִיג
שֶׁהֲצִיעוֹ לָךְ עֲכָשׁוֹ, וְהִיָּה נִרְאָה בְּעֵינֶיךָ, וְאֵל תִּדְקַדֵּק כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה,
כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. הָעֵקֶר לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל עַל-פִּי
הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

מֵאֵד שֶׁמְחַתִּי שְׂאֵתָה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ, וְתִלְמַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אֵין
לָךְ טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמֵּיד בָּהּ בְּכֹל יוֹם, כִּי הִיא
חַיֵּינוּ וְתִקְוַתֵּנוּ לְנִצְחַת.

רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִּצְלִיחַ.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּכְשֶׁתִּוְדַע לָךְ יְדִיעָה
זוֹ, אֲזַי תִּדְבֵּר תְּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאֲזַי אֶכְתֹּב לָךְ יוֹתֵר בְּאַרְיִכוּת.

אֲשֶׁר ז' שמה בנחל כג
ז' שמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים ה'תשמ"ה.

שלום רב וכל טוב סלה יגיעו וירדפו לכלליות אנשי שלומנו,
"חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", קדש קדשים, די בכל
אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! חמלו וחוסו על עצמכם להיות מקשרים
לרבנו ז"ל, מאחר שזכינו להתנדע ממנו בזכיות חנם, עלינו לעשות
כל מיני פעולות שבעולם להיות מקשרים אליו בזה ובכא. ועקר
ההתקשרות וההתקרבות אליו היא על-ידי למוד ספרו הקדוש
והנורא: "לקוטי-מורה"ן", אשר מאד מאד בקש אותנו רבנו ז"ל
שנתמיד בספרו זה. ואמר, שעל-ידי ספר זה תפתח קשיות גידי
לבנו, ונזכה להעשות בעלי תשובה אמתיים ובעלי השגה גדולה.
אשרי מי שזוכה להתמיד בספרו הקדוש והנורא הזה, ואז טוב לו
בזה ובכא לנצח.

עליכם לדעת, כי בלי למוד ספרי רבנו ז"ל, אי אפשר להקרא
על שמו כלל, ולא פאשר נוהג עכשו, שכל בור ואיש גם ומגשם
קורא את עצמו על שמו.

וכבר אמר התנא הקדוש (אבות ב, ה): "לא עם הארץ חסיד",
דמי שהוא עם הארץ, לא יוכל להתפאר בעצמו שהוא חסיד, כי
איזהו חסיד? המתחסד עם קונו (זהר ח"ב קיד:). ומה נקרא מתחסד
עם קונו? שעוסק לעשות חסד עם אחינו בני ישראל, בני
הקדוש-ברוך-הוא, כי זה עקר חסדו יתברך, שגזקה ללכת ולגלות
ולפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, אשר זה
עקר החיות הכי גדולה שיש רק בעולם; הינו כמו שאנו זוכים לידע
מרבנו ז"ל, עלינו למסר את נפשנו לגלותו ולפרסמו לכל העולם
כלו, וזה סימן שבאמת מקרבים אליו ז"ל.

ודעת לנכון, כי באפן שגזקה לגלות ולפרסם את אורו, צריכים
קדם להכניס בעצמו את אורו. ועל-פן כל אלו אשר זוכים להפיץ

את אור רבנו ז"ל, ההכרח שיהיו בעצמם בקיאים באורו ז"ל, ואלו תלמידי "היכל-הקדש", ורק על קטב זה סוכבים כל דבורינו — לעורר לגלות ולפרסם לכל אחד את אור רבנו ז"ל, ושזכה אחר-כך לילך ולגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם.

על-כן ראו, אחי ורעי היקרים! להתמיד בעצמכם בדברי רבנו ז"ל, ולבל יחסר לכם יום אחד מבלי למוד "לקוטי-מוהר"ן", ו"ספר-המדות", ו"ספרי-מעשיות", ושיחותיו הקדושות ב"שיחות-הר"ן" ו"בחי-מוהר"ן", עד שתהיו בקיאים בזה ממש, ואז תוכלו לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל לאחרים. כי רבנו ז"ל רצה מאד מאד, שאלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן בכל דור ודור, ובקש אותנו מאד מאד, שנסע נסיעות רחוקות, כדי לגלות ולפרסם את למודו הטוב. ודבר עמנו קשות — היתכן שאין אנו עוסקים בזה לקרב רחוקים?! כמוכא הרבה בזה בספריו הקדושים. אשרי מי שיציית באמת את רבנו ז"ל, ויעסק בהפצת דעתו בעולם.

ראו, אחי ורעי היקרים! איך שהימים פורחים, ואי אפשר לתפסם כלל, כי אם על-ידי רבוי תפלה ובקשה. ועל-כן בקש מאתנו מאד, שנעסק הרבה בהתבודדות, והרבה לדבר אתנו בכל מיני לשונות ובכל מיני שיחות, שזוכה להרגיל את עצמנו לדבר עמו יתברך — אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל! ועל קטב זה סוכב והולך כל למודו הטוב — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו, עד שאדם יהיה רגיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו.

נא ונא אל תבלבלו את עצמכם משום ברירה שבעולם, אינכם צריכים את אף אחד. ותכף-ומיד פשתמידו בספרי רבנו ז"ל, אינכם צריכים כבר שום ברירה.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה ומלמוד עמק כזה. טוב להודות להשם יתברך על כל החסד אשר עשה עמנו.

ראו לאחז את עצמכם ביחד באהבה ובאחדות, כי אנן

אֲשֶׁר ז' שמו בנחל כה

בְּחִיבוּתָא תְּלִיא מְלֵתָא (זהר ח"ג קכח.), ובפֿרט בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ",
קִדְשׁ קְדָשִׁים, הֵיכְלָא דְמִלְכָּא, הֵיכַל שֶׁל רַבְּנוּ וַ"ל, בְּוֵדָאֵי שָׁם
צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיעוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וְגַם שְׂמֵעֵתִי הַיּוֹם אֶת הַבְּשׂוּרָה
שְׂאַתָּה צְרִיף לִילֶיךָ לְשֵׁרוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְצֵאת
מִשָּׁם בְּמַהֲרָה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת
יְלָדֶיךָ. רְאֵה לְבָרַח מִכָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה
מִמֶּשׁ. כִּי בְּאַמַּת מִי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוְדַע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת
גָּמוּר הוּא, הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, שְׂתִהְלֶה לְאֵל, לֹא עֲשׂוּנֵי גוֹי, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּרָאנוּ מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, עִם קְדוּשָׁה, וְלִהְפֹךְ חֵס וְשָׁלוֹם,
כְּשֶׁאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת, בְּזֶה מְגַלֶּה שְׂאִינוּ מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
אִם הִיָּה מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיָּה תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחַ בְּחִלְקוֹ, שְׂזָכָה
לְהִיּוֹת יְהוּדִי, וְלֹא נִבְרָא גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת.

עַל-כֵּן רְאֵה לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, שְׂזָכִיתָ לְהַבְרָא
מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁהַשְׂמֵחָה הַזֹּאת
תִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל אֵיבָרֶיךָ מֵרֵאשֶׁף וְעַד רִגְלֶיךָ, עַד שְׂתִזְכֶּה לְצֵאת בְּרַקוּד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כּו אֲשֶׁר ז' שְׁמֹז בְּנַחַל
ז' שְׁמֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל,
נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ
נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵ שְׁמִחְתִּי שְׁאַנִּי זֹכָה לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׁאַתָּה יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — אֵין לְתֵאָר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר לָנוּ שׁוֹם דְּבָר, רַק מֵה
שְׁאַנּוּ זֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁאַנּוּ זֹכִים לִידַע מֵרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי
גְּדוֹל כְּזֶה.

רָאָה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל זֶה בִּקֵּשׁ אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ו"ל הַרְבֵּה מְאֹד, שְׁנִדְבֵר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְנִתְמַיֵד כְּזֶה מְאֹד מְאֹד. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִצִּית אֶת רַבְּנוּ ו"ל
וּמְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת חִזֵּק וְאַמִּיץ, וְלֵהֲשִׁיב בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", קִדְשׁ
קְדוּשִׁים, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְזַרֵק אוֹתָךְ מִשֵּׁם, כִּי הַבְּעַל-דְּבָר אוֹרֵב
מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֵלוֹ אֲשֶׁר שׁוֹתִים מִ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", כִּי הוּא מְאֹד
מִפְּחָד מֵהֶם, כִּי תִלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" הֵם עֹנִין אַחֵר לְגַמְרֵי, יֵשׁ
לָהֶם הַבְּנָה וְהַשְׁגָּה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּאַפֵּן נִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא
מוֹצְאִים אֲצֵל שְׁאָר כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ שֶׁתְּהִיָּה בְּקִבוּץ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר
מֵאַנְשֵׁעֶסְטֵר, יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִהְיֶה לָכֶם קִבוּץ יְפֵה מְאֹד מְאֹד,
וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, וְתִאֲחַזְזוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִז
תִּמְשִׁיכוּ אֶת רַבְּנוּ ו"ל שֵׁם.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם
יִשׁוּת וְכַבּוּד וְגֵאוּת כָּלֵל, וְזֶה עֲקָר הַלְמוּד שְׁאַנּוּ לוֹמְדִים בְּ"הֵיכַל-

אֲשֶׁר ז' שמח בנחל כז

הַקִּדְּשׁ, קִדְּשׁ גְּדָשִׁים, שְׁכַל אֶחָד יִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, עַד שְׁלֹא יִרְצָה שׁוֹם דְּבָר רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֲל,
נַחֲל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נִצְחִים.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֵת עֲצָמָךְ וְלוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

יְעוֹר הַקִּדְּוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַעֲמִיק אֵת עֲצָמָךְ מְאֹד בְּסִפְרוֹ
הַקִּדְּוֶשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ אוֹרוֹ. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר לָנוּ: אִם נִזְכָּה
וְנִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ, נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֵת הַפְּנִימִיּוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, שְׂאִין נִרְאָה
מִבְּחוּץ כָּלֵל, כִּי יֵשׁ בְּסִפְרוֹ פְּנִימִיּוֹת גְּדוּלָה, עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ.
קִצַּת מְזֵה מְבֹאֵר בְּפִרוּשֵׁי "שְׁפַת הַנַּחֲל".

יְעוֹר הַקִּדְּוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲזַכָּה לְהַדְפִּיס אֵת כָּל הַסֵּפֶר "שְׁפַת
הַנַּחֲל" עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵרֵן", וְ"בְּאוּרֵי-הַמַּדּוֹת" עַל כָּל "סִפְרֵי-
הַמַּדּוֹת", וְ"נִהְרֵי אֶפְרָסִמוֹן" עַל כָּל הַ"סִפְרוֹרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְעוֹד מֵה
שֵׁישׁ בְּכֶתֶב אֲצִלִּי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַמוֹעֲדִים וְעַל אֲגָדוֹת חֲכָמֵינוּ ו"ל,
וְעַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְעַל תְּהִלִּים, וְעַל הַהִפְטָרוֹת, וְעַל אֲבוֹת. מְלַבֵּד
זֹאת מֵה שְׁלֹא-חֲרוּנָה אָנוּ מְדַפְּסִים אֵת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם
תְּמַצִּית הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקִּדְּוֶשׁ בְּשִׁפְהָ קָלָה מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד
יִבִּין אֵת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

מוֹהֵרֵן ו"ל אָמַר פַּעַם: עַל עֲנִיָּן רַבְּנוּ ו"ל סוֹכֵב הַפְּסוּק (תְּהִלִּים
קמו, ו): "הַשׁוֹמֵר אֶמְתַּת לְעוֹלָם", שְׂאֵף-עַל-פִּי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה

כח אֲשֶׁר ז' שִׁמְט בְּנִחַל

שְׁעוֹבֵר, וְקָשָׁה לְעִמּוֹד עַל הָאֱמֶת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מְכַסִּים וּמְסַתְּרִים אֶת הָאֱמֶת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן "הַשּׁוֹמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם", וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ שׁוֹמֵר הָאֱמֶת, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְבַטְלָהּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מִי שְׁרוּצָה אֶת הָאֱמֶת — יִמָּצָא אֶת הָאֱמֶת. וְעַקֵּר הָאֱמֶת הוּא רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁרֵי הַזִּזְכָּה לְחַקֵּר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂיִזְכָּה לְמַצְאוֹ, וְעַל קֶטֶב זֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים.

רְאֵה לְהַשְׁאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", קִדְשׁ קְדוֹשִׁים, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד אוֹתָהּ מִשָּׁם, וְאִז תִּזְכָּה לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם לְמָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְהַגִּיעַ.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

מוֹהַרְנ"ת ז"ל הִיָּתָה לוֹ בְּרָכָה מְרַבְּנוּ ז"ל, שְׂתַכְּף-וּיִמְדֵּךְ כְּשָׂרָק יִשְׁכַּב עַל הַמָּטָה — יִישֵׁן. וְזוֹ הִיָּתָה אֶצְלוֹ בְּרָכָה גְדוֹלָה, כְּפִי שְׂקִידָתוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמַעוּט שְׂנֵתוֹ, אִזִּי תַכְּף-וּיִמְדֵּךְ כְּשָׂרָק הַשְּׂכִיב אֶת עֵצְמוֹ — כְּבָר נִרְדָּם.

ז' שִׁמְט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי.

עַלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּרְגְּזִי וְאֵל תִּכְנָסִי לְשׁוֹם מִתַּח וּדְאָגוֹת.

רְאֵי לְהַחְזִיק בְּטְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, וְאֶף שְׂזֵה נִדְמָה לָךְ כְּדָבָר קָשָׁה, זֶה מְאֹד חָשׁוּב וְהִיסוּד לְבַת יִשְׂרָאֵל — לְשִׁמּוֹר טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה.

אָשֶׁר ז' שָׁנָה בְּנִחַל כַּט

וְכֵן תִּדְּלִיקֵי שְׁנֵי גֵרֹת שֶׁל חֶלֶב וְשְׁנֵי גֵרֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבֹּד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְתִשְׁמְרֵי לְאָכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְתִקְנֶנּוּ מְזֻזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלֹתוֹת בֵּיתְכֶם, וְשִׁבְעֵלֶךָ יִנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין. וְרָאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ וְלֹא לְחַלְלָהּ, וְאִזּוּ בְּיָדַי תִּפְקְדֵי בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא לְקִימָא אֵת כָּל מָה שֶׁנֶּאֱמַר פֹּה וְלֹא לְשָׁנוֹת, וְאִזּוּ יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים נִגְלִים.

אַל תִּסְתַּכְּלֵי עַל שׁוֹם פְּחָדִים שֶׁהֲרוּפְאִים מִפְּחִידִים אֲתָכֶם. אִם תִּקְיָמוּ מָה שֶׁכְּתוּב בְּמִכְתָּב זֶה תִּרְאוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד אֲתָכֶם בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה.

ז' שָׁנָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָרָה! רַבֵּנוּ ו'ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), שֶׁהַשְּׂמִיעָה שֶׁשׁוֹמְעִים נִגּוֹן מִמְּנַגֵּן רָשָׁע, זֶה יָכוֹל לְהוֹרִידוֹ בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, כִּי הַקּוֹל יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְהַמְשִׁיךְ אֵת הָאָדָם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְעוֹרְרוֹ, וְלְהַפְּיֵךְ, חֵס וְשְׁלוֹם — לְהוֹרִידוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה; וְכַפִּי שְׁאֲנוּ רוּאִים בְּחוּשׁ, שִׁיר וְנִגּוֹן שֶׁמְנַגְּנִים בְּקֹדֶשׁהּ, מְכַנִּיסִים בְּזֶה פְּסוּקֵי אֲמוּנָה, זֶה מְגַבִּיחָה אֵת הָאָדָם עַד הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה. וְלְהַפְּיֵךְ, כְּשֶׁשָּׂרִים שִׁירִים שֶׁל גּוֹיִים וְאִפְיֻקוּרְסִים, וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים בְּמִלּוֹתֵיהֶם, נִבּוּל פֹּה, זֶה מוֹרִיד אֵת הָאָדָם עַד נוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וּמְבִיא אוֹתוֹ לְכָל הַרְעוֹת שֶׁבַעֲוֹלָם. וְלָכֵן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל מְאֹד לֹא לְשַׁמַּע נִגּוֹן מִמְּנַגֵּן רָשָׁע.

וימה יעשה אדם שכבר שמע או הוא נוסע בדרך באיזו נסיעה, והנהג משמיע מוסיקה של גויים רשעים, כיצד יכול להנצל מזה? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג') אם אדם לומד גמרא בלילה — זה שומר אותו. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד'), שהקדמונים תקנו, לפני שאדם הולך לישן, שיקשר את המרפכה העליונה, שזה מה שאומרים: "בשם הוי"ה אלקי ישראל מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת אל", ובזה מקשר את המרפכה עליונה ומתקשר אליה, פי מזכיר לעצמו שיש לו ארבעה המלאכים המסבבים אותו, ועל-ידי זה השכינה שורה אצלו. וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד גימטריה הקלפה לילי"ת, שהיא מחטאת את האדם, רחמנא לישזבן, בטמאה, טמאת נאוף, ולכן אם אדם לומד תלמוד — גמרא, הוא מכניע את הקלפה הזו, ואינה יכולה להזיקו. ולכן אנו רואים, שתבת גמרא היא ראשי תבות של הד' מלאכים ששומרים את האדם: גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, ולכן כשאדם לומד גמרא בלילה, נאפלו ביום — אלא שלו לילה וחשך, כח הגמרא שומר אותו מכל רע. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין כד): "במחשפים הושיבני" (תהלים קמג, ג) — זה תלמוד בבלי; כי כשחשך לאדם ולא אור בעדו, העצה — שילמד הרבה גמרא, וכשאדם לומד תלמוד, כבר איננו ירא משום קלפות ומשחיתים שיתאחזו בו.

ואנו רואים דבר פלא, שאת הכל יתן הסמ"ך-מ"ם לאדם ללמד, חוץ מלמוד גמרא, פי מלמוד גמרא הוא מפחד מאד, פי ברגע שאדם לומד גמרא הוא שובר אותו לגמרי. כמו שאומרים חכמינו הקדושים (שבת קו:): גמרא גמור זמורתא תהא; אמרו על זה הצדיקים שזה מלשון אומר את כל הקוצים והחוחים, שעל-ידי גמרא מזמר כל הקלפות. אשרי הקובע לעצמו שעור בגמרא בכל יום, שעל-ידי-זה אין לו לפחד משום דבר.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ז' שְׁנָא בְּנַחֵל לֹא
ז' שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קעז); גִּמְצָא, כְּזֶה שֶׁנִּשְׁמַח עִם רַבְּנוּ ז"ל,
אֲנַחְנוּ מְקִימִים אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וּבְאֵמַת אֶפְלוּ אִם רַבְּנוּ ז"ל לֹא
הָיָה מְצוּנָה לְשִׂמְחָה עִמוֹ, הֵינּוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל מְחִיָּה
אוֹתָנוּ, וּמוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וּמְכַל שֶׁכֵּן שָׁגַם
רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ לְשִׂמְחָה עִמוֹ, שֶׁאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵלָיו, בְּוֹדָאֵי וּבְוֹדָאֵי
עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֵמַת כְּזֶה,
מִלְּמוּדִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, מִלְּמוּדִים נְפִלְאִים כְּאֵלוֹ, אֶפְלוּ שֶׁבֵּין כָּךְ
עוֹבֵר מִהַשְּׂעוּבָר וְכוּ', וּמֵה גַם שְׂיֵשׁ מְחַלְקֵת מִבְּחוּץ וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ
מְחַלְקֵת מִבְּפְנִים וְכוּ', עַל-יְדֵי תַלְמִידִים שֶׁלֹּא שִׁמְשׁוּ כָּל צָרְפָם, עִם
כָּל זֹאת מֵה לָנוּ וְלָהֶם?! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל בִּיקָר מְאֹד, מְעַן דָּאֲרָךְ זֵייעַר חֲשׁוֹב הַאֲלָטָן דְּעַם רַעֲבִינָס סִפְר
"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר (חַי-מוֹהַר"ן, סימן שמו), שֶׁהַלְמוּד
בְּסִפְרוֹ זֶהוּ אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה, וּמֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר, רְצָה מְאֹד
שְׁנַתְמִיד כְּזֶה, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ בְּעַל-פִּה מִמֶּשׁ, כִּי בְּאֵמַת
כָּל תּוֹרָה וּמֵאָמַר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ מְרָשָׁם (א רַעֲצַעֲפֻט) עַל מְחַלְה
אֲחֵרָת, יַעֲזוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל יְרִידוֹת וְנִפְלִאוֹת אֲחֵרוֹת, וּמֵה גַם,
שֶׁסִּפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", זֶהוּ מִפְּתַח לְכָל חֲכָמַת
הַקְּבֵלָה וְהַחֲסִידוּת וְהַמוֹסֵר, וְעַל יְדוּ יְכוּלִים לְהִבִּין בְּכָל הַסְּפָרִים,
וְאִם יִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", יְכוּל לְהִיּוֹת
נִעֲשֶׂה בְּעַל מוֹפֵת מִמֶּשׁ, כִּי דְבָרָיו כּוֹלְלִים אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת מִמֶּשׁ,
כִּיְדוּעַ לְמִי שֶׁהוֹגֵה וּמִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וַיֵּשׁ

לב אֲשֶׁר ז' שְׁנָא בְּנַחֵל

בָּהֶם פְּנִימִיּוֹת, עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, וְלֹא כָּל אֶחָד עִם כָּרִס מְלֹאָה
וְעִם יִשׁוּת וְגֵאוּת יְכוּל לְהִבִּין בָּהֶם.

וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂאִיזָה מְנוּחַל וּמְכָה שְׁחִין וְכוּ', פּוֹעֵר פִּיּו לְדַבֵּר
עַל סִפְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וּכְבָר נִתְגַּלָּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים
וְכוּ', מַה שְּׁעָשָׂה וְכוּ', עִם כָּל הַכְּבוֹד לְגִדְלַת תּוֹרָתוֹ וְכוּ', אֲבָל כְּדֵי
לְהַפִּיל אֶת הַשָּׁנִי לֹא בָּחַל בְּשׁוּם אֲמֻצְעֵי וְכוּ', וּכְבָר הָיָה לְעוֹלָמִים
דְּבָר זֶה, שְׁמִפְרָסֵם גְּדוֹל עִם הַמּוֹן חֲסִידִים לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, עַד
שֶׁהִלְשִׁין וּמָסַר אֶת מוֹהַרְנֵת ז"ל וְהַכְּנִיסוֹ בְּבֵית-סֵהֵר עַל לֹא עוֹל
בְּכַפּוֹ [כְּמוֹבָא הַסְּפוּר בְּאַרְיִכוֹת בְּסִפְר "יְמֵי הַתְּלָאוֹת", שֶׁחִבְרוּ אִישׁ
הָאֱלֹקִי נוֹרָא מְאֹד ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְר
"בְּאוּר הַלְקוּטִים"]; וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה אֵל תִּתְפַּעֵל כָּלֵל, רַק זֶרֶק אֶת
עֲצָמָךְ עַל הָאֶרֶץ בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם בְּכָל יוֹם, וְדַפַּק עִם רֵאשִׁיךָ עַל
הָאֶרֶץ, וְתִבְכֶּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, שְׁפֹזֵאת עֲלֶתָּה בְּיַדֶּיךָ
וְכוּ', וּבּוֹדֵאי יִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הָיָה אֶחָד רָשָׁע טָמֵא, שֶׁלָּקַח "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהַכְּנִיסוֹ בְּתוֹךְ
חוֹר בֵּית-הַכֶּסֶּא הַמְּלֵא צוּאָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלֹא אֶרֶךְ זְמַן רַב, וְהָיָה
נִצְרָף לְנִקְבִיו, וְהִלֵּךְ וְהִתְפַּנֵּה שֵׁם עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּרוּעַ, וּבָא
עַכְבְּרוֹשׁ גְּדוֹל [כְּעֵין חִלְדָּה], וְהוֹצִיא לוֹ אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים מְאַחֲזוֹרְנִית,
וּנְשָׂאָר שֵׁם, כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ.

מְכַל זֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח, שֶׁסִּפְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ,
וְאָנוּ לוֹמְדִים בּוֹ וּמְפִיזִים אוֹתוֹ, אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְעִים
גּוֹרְלָנוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' שֵׁנַב — ז' שֵׁנַב בְּנַחֵל לַג

ז' שֵׁנַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ...

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב עִם הַפְּדִיוֹן.

אודות השאלה וכו' לגבי הלשונות של קדשה וטהרה, שנראה לכאורה רק לגברים, אם אדם אינו מטעה עצמו, זה שיה גם לנשים, כי גם הן צריכות לתקן את אשר פגמו. ולכן אל לנשים לדלג מה שכתוב בלקוטי־תפלות לשונות של קדשה וטהרה, כי זה שיה גם להן, שצריכות להתקדש ולהטהר ולתקן מה שפגמו, והמבין יבין. המאחל כל טוב...

ז' שֵׁנַב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

מה אמר לך! כאבך נגע לי בנפשי וכו'. רבנו ז"ל אמר (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') על־פי מאמרם ז"ל (שבת נה.): אין יסורין בלא עון, מתי זה נקרא יסורין? כשיש בהם עון; כי באמת מי שידע גדלת נשמות ישראל, הוא מבין, אשר מצד רוחניותם הם רחוקים מעוונות, כי לא מתאים לנשמה לחטא. למדים מכאן מה נקרא חטא ועון לנשמה קדושה. ולכן רחמנות גדולה עליך, שאתה נופל בכל פעם בפח יקוש כזה, פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, אשר זהו עון חמור עד מאד, כי הורג את נפש בניו ובנותיו, רחמנא לצלן, ונקרא רע, שהוא תמיד בכעס, מלשון בייז (עין שיחות־הר"ן, סימן עא); ולכן איצףך, ויהי אלקים עמך, שתשתדל לגסע עכשו אל

לד אשר ז' שנד בנחל

ציון רבנו ו"ל, ולך למקנה, ותתן פרוטה לצדקה, ואחר-כך תאמר שם את העשרה מזמורי תהלים, ותתודה שם על כל מה שעשית, שעל-ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם, תזכה שיצאו העוונות מעצמותיך, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'); ואם תזכה לעמד שם כמה שעות, ולשפף שיח ותפלה, תראה איך שיתחילו הדמעות לירד על לחייך, ותוכל לרחץ את פניך עם הדמעות, ולא תזוז משם, עד שימחלו לך על כל עוונותיך.

מה אמר לך! זה כמה שנים, שאני נוסע הן בחבורת אנשי שלומנו היקרים, והן לבד לציון רבנו ו"ל במסירות נפש גדולה, נוסעים לקיב עם ויזה, שהם נותנים לאחרונה יותר בנקל לכל מי שמבקש, ויש לו דרכון אמריקאי, ומשם מבקשים ויזה לאומן, וגם שם נותנים, כי הם יודעים, שאין לנו עסק עמם, וכל פונתנו רק להגיע לציון רבנו ו"ל לכמה שעות, ומשם חוזרים.

מה אמר לך! גם על זה צריכים תפלות, שירצה לבוא אל הציון, כי הסמ"ד-מ"ם מתפשט גם על זה לבלי להאמין וכו', ומכנים פחדים וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר דברים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי, ושמתתי בו כעל כל הון.

אודות שאלתך וכו', חכמינו הקדושים אומרים (תגיגה יב): הארץ עומדת על עמוד אחד וצדיק שמו; והלא רואים עולם עומד, ומנין שעל צדיק אחד? וכן אומרים חכמינו הקדושים (שם): בשביל צדיק אחד העולם נברא, וכן אומרים (יומא לח): אפלו בשביל צדיק אחד העולם מתקיים, שנאמר (משלי י, כב): "וצדיק יסוד עולם". מה

אֲשֶׁר ז' שָׁנָה בְּנַחֵל לֵה

הַפֶּשֶׁט בְּזֶה? אֵלָּא אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְשֵׂא ג'): מִיּוֹם שֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ דִּינָה בַּתְּחִתּוֹנִים. בְּרַגְעַ שֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ הִיָּתָה לוֹ תַּאֲוָה, כְּבִיכּוּל, שְׂיִגּוּר בִּינֵינוּ. וְכֵן כְּתוּב בְּזֵהָר (בֵּא מ.ב.), שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה הִיָּתָה בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעוֹן לֵיהּ; נִמְצָא, שֶׁתְּכִלִּית הַבְּרִיאָה הִיָּתָה בְּשִׁבִיל תְּכִלִּית אַחַת — לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֵאוּת מִכָּל דְּבַר דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר — אֱלֻקוֹת, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שְׂיִישׁ בְּכָל דְּבַר, כְּדֵי שֶׁהַשֶּׁכֶל יֵאִיר לוֹ, וּמֵהוּ הַשֶּׁכֶל? הָאוּר אֱלֻקֵי שְׂיִישׁ בְּכָל דְּבַר, כִּי הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אֲבָל כְּלָנוּ רְחוּקִים מִזֶּה, אֵין לָנוּ מִשְׁגַּח מֵהַ זֶה. וּבַפֶּרֶט אָדָם שֶׁחֲטָא, לוֹ מְרִים מְאֹד הַחַיִּים, לוֹ חֲשֵׁף, אֵינוֹ רוֹאֶה אֶת הָאוּר הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ג', סִימָן ח'): וַיְהִי עָרַב — אֱלוֹ מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל רְשָׁעִים, וַיְהִי בֹקֵר — אֱלוֹ מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים. יוֹם אַחַד — יוֹם הַכַּפּוּרִים. הֵינּוּ אָדָם שֶׁחֲטָא הוּא מְסַפֵּן, אֲצִלוֹ עָרַב וְחֲשֵׁף, לוֹ רַע וְנָמַר הַחַיִּים מְאֹד, אֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם אוֹר. וְאֱלוֹ צַדִּיק שֶׁעֲבַד עַל עֲצוּמוֹ וְזָכַף אֶת עֲצוּמוֹ, עַד שֶׁנִּתְגַּלָּה אֵלָיו הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לוֹ אוֹר, הוּא רוֹאֶה רַק רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, מְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר שׁוֹלַח לָנוּ צַדִּיקִים קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם כֵּן זָכוּ לְהַזְדַּבֵּף, וְרוֹאִים כְּבָר מִכָּל דְּבַר אֶת הָאֱלֻקוֹת שֶׁבְּדַבָּר, וְלָכֵן כְּלָנוּ מְחַיְבִים לְהַתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הַיָּאֵמֵת, שֶׁהוּא צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין קג'): שֶׁקוֹלָה נִשְׁמָה שֶׁל צַדִּיק אַחַד כְּנֹגֵד כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלָמָּה? כִּי הוּא מְגַלָּה מִי מְחַיֶּה אֶת הַבְּרִיאָה. וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח'), שֶׁעַקֵּר הָרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק, הַכִּיצַד? ! הֲלֹא אָנוּ יוֹדְעִים, אֲשֶׁר אֶת הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? אֵלָּא אָדָם מְסַפֵּן, מְסַתּוּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאֵינוֹ קוֹלֵט מִי מְחַיֶּה אוֹתוֹ, מִי מְחַזְקוֹ וּמְרַפָּא אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר עָלָיו וּמְאָכִילֵהוּ, לְזֹאת צָרִיךְ לְבּוֹא אֶל הַצַּדִּיק, שֶׁמְגַלָּה לוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז מִתְחִיל לְקַלֵּט מִי מְחַיֶּה וּמְקַיֵּם אוֹתוֹ. וְלָכֵן מְסַבִּיר

רַבְּנוּ ו"ל, שְׁעָקַר הָרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִים מֵהַצְּדִיק, אֲשֶׁר הוּא מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְפִיר לְאָדָם אֶת בּוֹרְאוֹ, וּמְחַיֶּהוּ מֵרֵדֶת שַׁחַת.

וְלָכֵן זֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, שְׁעָלְיוֹ עוֹמֵד הָעוֹלָם, וּמַגְלֶה לָנוּ, שְׁלֹכֵל אֶחָד יֵשׁ תְּקוּהָ, שְׁזֵה 'יוֹם אֶחָד' — יוֹם הַפְּפוּרִים, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, שְׁיִמְחַל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל עֲוֹנוֹתָיו. וְלָכֵן הִרְבֵּה רַבְּנוּ ו"ל לְדַבֵּר עִמָּנוּ מִמַּעֲלַת הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק, כִּי הַצְּדִיק יְכוּל לְהָאִיר בְּכֹל יְהוּדֵי תְּקוּהָ, שְׁיְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל, לָכֵן נִקְרָא צַדִּיק 'יְסוּד עוֹלָם', כִּבְנִיָּן שְׁעוֹמֵד עַל יְסוּדוֹת, וּכְכֹל שֶׁהֵיִסוּדוֹת חֲזָקִים יוֹתֵר, יְכוּלִים לְבַנוֹת בְּנֵי גְבוּהָ יוֹתֵר, עַד שְׁיִשָּׁנֵם מִבְּנִים גְּבוּהִים מְאֹד, גּוֹרְדֵי שַׁחֲקִים, וְהַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הֵיִסוּדוֹת. כְּמוֹ-כֵן אִם הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם מַגְלֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָדָם זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אַף שְׁעֲשֵׂה מֶה שְׁעֲשֵׂה, בְּכַח הַצְּדִיק גַּם הוּא יְכוּל לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם, שְׁבִלְשׁוֹן קִבְלָה זֶה נִקְרָא סְפִירַת הַיְסוּד, שְׁדַרְכָּה עוֹבְרִים כֹּל הָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים: חַג"ת — חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נְה"י — נֶצַח, הוֹד, יְסוּד, הַכֹּל עוֹבֵר דְּרָךְ הַיְסוּד וּמַגִּיעַ אֶל הַמַּלְכוּת, שְׁזֵה נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַמְּקַבְּלִים עַל עֲצָמָם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וְלָכֵן מִי הַחֲזִיק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שְׁהָיָה שָׁם כָּלֵל הַזָּהָמָה וְהַלְכָלוֹף, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עַיֵן תּוֹרַת פְּהַגִּים אַחֲרֵי יח): אֵין לָךְ אִמָּה מְזוּהָמָת כְּמִצְרַיִם, שְׁהָיָה מְלֵאֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת, וּמַעֲשֵׂיהֶם מְקַלְקָלִים מְכֹל הַעֲמֻמִּין. וְכֵן אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן כח): אֵין לָךְ כְּשָׁפִים כְּשָׁפִים שֶׁל מִצְרַיִם, וְכֵן אוּמְרִים (תְּנַא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה ז'): אֵין לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם, שְׁהֵיִתָּה שְׁטוּפָה בְּדַבְּרִים מְכַעְרִים וַחֲשׂוּדָה בְּכִשְׁפִים וּבְזָמָה וּבְכָל דְּבָרִים מְכַעְרִים, אֲלֵא מִצְרַיִם בְּלָבָד. מִי הַחֲזִיק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שָׁם? יוֹסֵף הַצְּדִיק, וְלָכֵן בְּקִבְלָה יוֹסֵף מְסַמֵּל אֶת סְפִירַת יְסוּד, כִּי הוּא הָיָה הַיְסוּד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שְׁעַל יְדוֹ זְכִינוּ לְהַחֲזִיק מְעַמָּד. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל

אֲשֶׁר ז' שנה בַּנְחַל לז

הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, שֶׁעַל-יְדֵי עֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת
כָּל יְהוּדֵי יְכוּל לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהֵבִין לְמַעֲשֵׂה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל יְדֵי הַיָּקָר ... נִרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְנִזְדַּעְזַעְתִּי.

הֵיכֵן שְׂמַעְתָּ דְבוּרִים כְּאֵלוֹ?!

חֶסֶד וְשְׁלוֹם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כֶּף לֹא לְמַדְנֵנו רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ טְעוֹת
חֲמוּרָה, וְצָרִיף לְדַבֵּר מִזֶּה הַרְבֵּה; כִּי בְּאַמֶּת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'): מְצוּת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא
מִהַחֲמוּרָה שֶׁבְּחֲמוּרוֹת, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁאֶפְלוּ גוֹי שְׂמַתְגִּיר, אֲשֶׁר בְּדַרְךְ
כָּל מִנְתַּק עֲצָמוֹ מִמְשַׁפְּחָתוֹ, עִם כָּל זֹאת הוּא מְחַיֵּב בְּכְבוֹד אָב וְאִם,
כְּדֵי שְׁלֹא יֵאמְרוּ, שִׁיּוֹצֵא מִקְּדוּשָׁה קְלָה לְקְדוּשָׁה חֲמוּרָה (עֵין סִנְהֵדְרִין
נח:). וְאִם גוֹי שְׂנַתְגִּיר מְחַיֵּב בְּכְבוֹד הוֹרִים, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאִין
עָרַף כָּל יְהוּדֵי שְׂזָכָה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֶפְלוּ שְׂעֵדִין אָבִיו
וְאִמּוֹ רְחוּקִים מִהַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה וְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת, אִין זֶה מְצַדִּיק
לְזַלֵּל בְּכְבוֹדֵם, אֲדַרְבָּה צָרִיף לְכַבֵּדֵם מְאֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדֵי שִׁיִּרְאוּ
מִה הַיְהוּדוֹת מְלַמְּדָת אוֹתֵנּוּ, מִה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְצַנֶּה אוֹתֵנּוּ, וְאִם
יִנְכַחוּ שֶׁהֵבִין אוֹ הַבַּת הַשְּׂכִים בְּתַשׁוּבָה מְכַבְּדִים אוֹתָם בְּכְבוֹד הַגְּדוֹל
בְּיוֹתֵר, כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְצַנֶּה אוֹתֵנּוּ עַל "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אִמְךָ", אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק כו):
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּף-הוּא, וְאִין הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּף-הוּא
מְצַנֶּה אֶת הָאָדָם רַק שִׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם.

וּמְסַפְּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֵׁם פְּרָק ט') עַל נִפְתָּלִי, שֶׁכְּבֹד אֶת
אָבִיו יוֹתֵר מִדְּאִי, שֶׁהִיָּה אָבִיו שׁוֹלְחוֹ לְכָל מְקוֹם שְׂרוּצָה, וּמְצַא קוֹרֵת

לה אשר ז' שנה בנחל

רוח מִמֶּנּוּ. וְלִכֵּן זָכָה לְמָה שְׁזָכָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מז): נִפְתְּלֵי אוֹתִיּוֹת תְּפִלִּין; וְכֵן אָמְרוּ רַבְּנוּ ז"ל (שם, סימן לח), שֶׁתְּפִלִּין הוּא סִימָן לְדַבְּקוֹת; הֵינּוּ שְׁעַל-יָדַי כְּבוֹד אָב וְאִם אָדָם זֹכָה לְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יתְבַרַךְ שְׁמוֹ.

וְלִכֵּן זוֹ טְעוּת חֲמוּרָה מֵה שְׁמַלְמָדִים הַיּוֹם בָּנִים וּבָנוֹת שְׂזוּכִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיִנְתְּקוּ קִשְׁרֵיהֶם עִם הַהוֹרִים, וְזֶהוּ עוֹן חֲמוּר, אֲדַרְבֵּה צְרִיכִים לִיָּקָר וּלְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר. הֵן אָמַת שֶׁהַהוֹרִים עֲדִין לֹא אוֹכְלִים כָּשֶׁר, אָזִי צְרִיכִים לְהַסְבִּירם: "אֵינָנוּ יְכוּלִים לֶאֱכֹל — לֹא מִפְּנֵי שְׁאָנוּ מְזֻלְזָלִים בָּכֶם, אֶלֶּא מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה הַזֵּהִירָה אוֹתָנוּ לֹא לֶאֱכֹל חֲזִיר, לֹא לֶאֱכֹל טְרֵף, עַל-כֵּן אָנוּ מְבִיאִים אֶת הָאֶכֶל שְׁלָנוּ, אֲבָל לֹא שְׁאָנוּ רוֹצִים, חַס וְשָׁלוֹם, לְזַלְזֵל בָּכֶם", וְעַל-יָדַי הַסְּבָרָה בְּנַעַם וּבְנַחַת — הַהוֹרִים יְבִינוּ.

וְכֵן בְּעִנְיַן חֲלוּל שַׁבָּת, שְׁגָם הַהוֹרִים צְרִיכִים לְשַׁמֵּר שַׁבָּת, וְעַל-כֵּן כְּתִיב (ויקרא יט, ג): "אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ", אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים — מֵהַ הַקָּשֶׁר בֵּין שְׁנֵי חֻלְקֵי הַפְּסוּקָה? אֶלֶּא אִם הַהוֹרִים אוֹמְרִים לְחַלֵּל שַׁבָּת — אֵל תִּשְׁמְעוּ לָהֶם, כִּי גַם הֵם מְחַיְבִים לְשַׁמֵּר שַׁבָּת; לְמַדִּים מִכָּאן אִיךָ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל כְּבוֹד הַהוֹרִים. וְרַק לְהַסְבִּירם בְּנַחַת: "אָבָא וְאָמָא, אָנוּ אוֹהֲבִים אֶתְכֶם מְאֹד, אִךְ אֲסוּר לָנוּ לְעַבֵּר עַל צְוֵי הַבוֹרָא".

וְאוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לקוטי-הַלְכוֹת, כְּבוֹד אָב, הַלְכָה ב'), שְׂצְרִיכִים לְכַבֵּד הוֹרִים, אֲשֶׁר הֵם הִבִּיאוּ אוֹתָנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, שְׁעַל יָדָם זוֹכִים לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת. וּבְעֵבֹר זֶה בְּעֵצְמוֹ צְרִיכִים לְתַן לָהֶם אֶת הַכְּבוֹד הַרְּאוּי. וְצְרִיף לְהַזְהֵר בְּדַבָּרִים אֵלוּ, וְאֲדַרְבֵּה לְכַבְּדָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְאִם יוֹכְחוּ שְׁפֹלָא עַל גְּבִי פֹלָא, מֵאֲזוּ שֶׁשָּׁבוּ הַיְלָדִים בְּתִשׁוּבָה, הֵם כָּל-כָּף מְכַבְּדִים אוֹתָנוּ, וְעוֹשִׂים בְּעֵבֹרָנוּ הַכֹּל, זֶה בְּעֵצְמוֹ יְעוֹרֵר בָּהֶם תְּשׁוּקָה גַם-כֵּן לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי לְדַאֲבוּנָנוּ הַרְּב, כְּשֶׁאָדָם, בַּר מִינֵן, חוֹטֵא וְעוֹבֵר עַל עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, הוּא מְקַל גַּם בְּכְבוֹד הַהוֹרִים, וּבוֹרֵחַ מֵהֶם לְקַצֵּה הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְהַהוֹרִים אֵינָם יוֹדְעִים הֵיכֵן הוּא נִמְצָא, וְאֵין לוֹ אַחֲרִיּוֹת

אָשֶׁר ז' שָׁנוּ בַּנְחֵל לט

לְצַלְצַל אֲלֵיהֶם וּלְיַדְעֵם, וְנִתְקַן כָּל קֶשֶׁר עִמָּהֶם, עַד שֶׁהַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעָרוֹת רֵאשִׁים. וְהִנֵּה הַבֵּן חֲזַר בְּתִשְׁבֻּבָה שְׁלֵמָה, וּמִתְחִיל לְכַבֵּד אֶת הוֹרָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלֹא זֶה בְּלִבָּד, אֲלָא מִתְחִיל לְקַרֵּב אֶת אָחִיו וְאֶחָיוֹתָיו, אֲשֶׁר זֹאת רְצָה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיִּקְרַב אֶת כָּלֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן בְּמָקוֹם לְצֵאת בַּחוּץ וּלְחַפֵּשׂ מְצוּוֹת לְקַרֵּב אַחֲרֵים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, צָרִיכִים לְקַרֵּב אֶת הַהוֹרִים, אֶת הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת וּשְׂאָר בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהָעֵקֶר לְהַקְפִּיד עַל מְצוּוֹת כְּבוֹד הוֹרִים וְלֹא לְזַלְזֵל בָּהֶם חֲלִילָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ...

ז' שָׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגְן עָלֵינוּ ... גַּר יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְפֶלֶא שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֲנִי שְׁבוּר וְכוּ', מִמָּה יֵשׁ לִי לְהִיּוֹת שְׁבוּר?! עָרוּם יִצְאֵתִי מִבְּטָן וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל, בְּכָל יוֹם חוֹטְפִים נִקְדוֹת טוֹבוֹת: צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה וְכוּ', אֵין עֲרֵךְ פְּנִיגַד מְצוּהָ אַחַת שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְקַיֵּם, אִזּוּ מָה צָרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁבוּר?! וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁזַכִּינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵף צְדִיק בְּעוֹלָם לֹא הַבְּטִיחַ. וְעַל כָּלֵם — זְכִיתִי לְהַדְפִּיס כְּבָר הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפְּצֵתִי אוֹתָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם שְׂאֲנִי מְדַפֵּס וּמִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמִגְלָה וּמִפְרָסֵם אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אִזּוּ מָה יֵשׁ לִי לְהִיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן?! וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ בַּפֶּעַם הָעֲשִׂירִית זְכִיתִי לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", "סִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "שְׁבַחֵי וְשִׂיחוֹת הַר"ן", "תִּי-מוֹהַר"ן", וְהַדְפְּסֵתִי מִכָּל אֶחָד עֲשָׂרִים אֲלֶף, וַיּוֹפֵץ בֵּין

כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הָאֵם אֵין זוֹ שְׁמִתָּה אֲמִתִּית, שְׁמִתָּה נִצְחִית! ?
אִז מָה אַתָּה כּוֹתֵב שְׁאֲנִי שְׁבוּר! ?

מְלֵבֵד זֹאת זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
הֲלֹא הֵם סְפָרֵי הַנִּפְלְאִים, שְׁיוּצָאִים בְּכָל פֶּעַם לְאוֹר עוֹלָם סְפָרִים
חֲדָשִׁים, וְתַכְף-וּמְדָ נְחֻטָּפִים בְּעִשְׂרוֹת אֲלָפֵי עֲתָקִים, וּמְדַפְּסִים
אוֹתָם וְחוֹזְרִים וּמְדַפְּסִים אוֹתָם. הָאֵם זֶה פְּלֵא, אִם-כֵּן, שְׁיִשׁ עָלֵי
מִחְלָקֶת מִכְּמָה מ'חֹת ק'טֵנִים! ? הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה
ז): הִרְבָּה יְלָדוֹת עוֹשָׂה; הַקְּנָאָה בּוֹעֶרֶת בְּהֵם מָאֵד מָאֵד, מִי שֶׁשָּׁמַע
כְּאֵלֶּה, וּמִי רָאָה כְּזֹאת — מֵאוֹת וְאַלְפִים וְרַבְבוֹת סְפָרִים נִדְפְּסִים
וְנִמְכָּרִים, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא מְזֵה, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן זֶה
יּוֹצֵא וְכוּ', וּמִי מִחֲבָרָם וְכוּ', הָאֵם אֲנִי צָרִיךְ לֵהִיּוֹת שְׁבוּר! ?

וְלִכֵּן רָאָה לְהַפְסִיק לְדַמְיָן, הַכֵּל זֶה הִסְתַּת הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲבָל
כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַרֵב הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל
קֶאֱרִדוּנֵער ז"ל: עֲכָשׁוּ שְׁרַבְנוּ ז"ל נִמְצָא בְּעוֹלָם, וְהַכְרִיז: "אֵין שׁוּם
יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל", הַסֵּמ"ך-מ"ם יְכוּל לְקַפֵּץ מֵהַשָּׁמַיִם לְאָרֶץ,
וּמֵהָאָרֶץ לְשָׁמַיִם, וְכִבֵּר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר.

אֵת כָּל זֶה כְּתַבְתִּי לָךְ, כִּי הִבְנַתִּי מִמְּכַתְּבֶךָ, שְׁאֵתָה כָּל-כֶּף שְׁבוּר
וְכוּ', עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ, שְׁאֲנִי שְׁבוּר וּמִיֵּאֵשׁ...

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי מְחַזֵּק בְּכָל יוֹם עֲשָׂרוֹת בַּחוּרִים
וְאַבְרָכִים הַצּוֹבְאִים עַל פֶּתַחֵי בֵּיתִי בְּכָל יוֹם, וְהַדְּבוּרִים עוֹשִׂים רָשָׁם,
וְנַעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' שׁנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר

אֲשֶׁר ז' שֵׁנָה בַּנֶּחֱל מֵא

לִי מֵאֵד, גַּר לְהַצְדִּיק נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כִּפִּי שְׁאֲנִי רוֹאֶה, כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ הֵן רַק מַחֲמַת, שְׂאֵתָה מְבִטֵל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ בְּהֶבֶל. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי שְׁעֵמוֹם; וְכֵן אָמְרוּ (אָבוֹת דְּרַבִּי נְתָן, פָּרָק יא): אֵין אָדָם מֵת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה; וְלִכֵּן רָאָה לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ, וְאֵל תְּבַטְלוּ. קַח חֲבֵרוֹתָא וְתִלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם דַּף גְּמָרָא לְכָל הַפְּחוֹת, וְזֶה יִשְׂרָף אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאתָ עַל-יָדֵי פָּגַם הַבְּרִית שֶׁלָּךְ — הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, שֶׁהִיא עֲבֵרָה חֲמוּרָה מֵאֵד, וְדַף גְּמָרָא שׁוֹרֵף אֶת הַקְּלָפוֹת לְגַמְרֵי. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ריד), אֲשֶׁר תִּלְמוּד בְּגִימְטְרִיָּה שֵׁם הַקְּלָפָה לִילִי"ת הַמַּחֲטֵאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית. וְלִכֵּן רָאָה לְשֹׁמֵר לֹא לְבִטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר. לָךְ לִישׁן מְקַדָּם וְתַקּוּם מְקַדָּם, וְתִלְמַד הַרְבֵּה "עֵינִן יַעֲקֹב", אֲגָדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְדַף גְּמָרָא בְּעֵינֵי עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וְתַרְגִּישׁ חֲזִים חֲדָשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ ...

ז' שֵׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ הַיּוֹם וְכו', רֵאִיתִי וְגַם שָׁמַעְתִּי מָה הָיָה אַחֲרֶיךָ וְכו', וּמֵאֵד מֵאֵד כָּאֵב לִי, אֲבָל תִּדְעַ, שְׁרַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'), שְׁזָה עֲקָר הַתְּשׁוּבָה, וּמִי יוֹדֵעַ מִמָּה אֵתָה מִתְּפַטֵּר עַל-יָדֵי הַבְּזִיוּנוֹת הָאֵלוּ, שֶׁמְחַרְפִּין וּמְגַדְּפִים אוֹתָךְ הַרְשָׁעִים וְכו', מִי יוֹדֵעַ אֵילוּ עֲנָשִׁים קָשִׁים

מב אָשֶׁר ז' שֵׁנֵט בְּנִחַל

נגזרו עליך, חס ושלום, ועל ידי אלו הבזיונות אתה מתפטר מכל הגזרות. בודאי כדאי לך רק לברח אליו יתברך, ולפל על פניך, ולבקש ולהתחנן על נפשך, אבל אל תקח ללב את כל אלו הבזיונות והשפיכות דמים שבאים עליך.

העקר גם אל תשים לב שאינו בא אליך, מה אתה צריך אותו?! אם יהיה ברצונו יתברך שייבוא, והוא יתברך יודע שתצא תועלת שתפגש עמו וכו', אז הוא ירוץ אליך, כי יסבב מסבב הסבות שייבוא אליך, ולכן אל תתבלבל מכל זה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ז' שֵׁנֵט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

האברך ... גרו יאיר, ספר לי הכל וכו'.

מה אמר לך! כל אלו שחושבים שיכולים לרמות את הזולת עם כסף וכו', לבסוף הם נופלים בפח יקוש.

אדם חושב שהוא יסדר את הזולת, ויכול לגנוב וכו', ולעשות כל מיני ערמומיות וכו', ואינו יודע, שבו ברגע הוא מסדר את עצמו, ויאבד את כל כספו, ואת זה אני יכול להעיד, שבעיני ראיתי אנשים שרמו את זולתם, ולבסוף הכל התהפך עליהם. ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר לא לנגע בכסף הזולת, כי משלמים על זה אחר-כך מחיר כבד.

כל אלו הנוכלים והצבועים נופלים אחר-כך בפח יקוש, שלא תארו ולא שערו כלל. ולכן הדבק בו יתברך, ואז תראה איך תצא מהצרה שבאה עליך. ומי שגרים לך את הצרה והעגמת נפש — יפל הכל על ראשו. אל תדאג, יש אלקים שליט בעולם, והוא יתברך

אֲשֶׁר ז' שס – ז' שסא בַּנְחַל מַג

עוֹשֶׂה דִין וּמִשְׁפָּט, אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר וְכו', חֶכֶה, חֶכֶה, וְאֵל תִּשְׁאַל
שְׁאֵלוֹת, כִּי 'לְמָה' זֹו קָלְפָה, תִּמְסַר עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה
יְשׁוּעוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאֵהָבָה רַבָּה...

ז' שס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָה, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֶכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּישָׁב עֲצָמְךָ לְרַגַע מַה יְהִיָּה כְּשֶׁתִּרְוֶן
וְתִתְרוֹצֵץ אֶל בְּנֵי-אָדָם, לְסַפֵּר לָהֶם אֶת צְרוּתֶיךָ, הֲלֹא הֵם אֵינָם
יְכוּלִים לְעוֹר לָךְ. תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ אֵיזָה עֶסֶק שְׂמָאֵד מְעַנֵּין אוֹתְךָ,
וְתַעֲסֵק בְּזֶה, וְיִהְיֶה לָךְ סְפוּק נְפִשִׁי. כִּי יְהִיָּה מַה שְׂיִהְיֶה אַתָּה אֵל
תְּסַתְּכַל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, רַק עַל עֲצָמְךָ, וּמַה נוֹתֵן לָךְ סְפוּק נְפִשִׁי,
וְאֵל תִּתְיַחַס לְאַף אֶחָד, וְאַפְלוֹ שְׂיִישׁ לָךְ סְפוּק נְפִשִׁי מְעַבֹּדָה פְּשׁוּטָה,
כְּגוֹן: לְהִיּוֹת סָבֵל אוּ מְנַקֶּה וְכו', תַּעֲשֶׂה אֶת זֹאת בְּחֶפְזָא לָב, אֲשֶׁר
זֶה סוּד הַסְּפוּר שְׁסַפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל מֵהַמְּעֻשָׂה שֶׁל הַבְּעַל בְּטָחוֹן,
שְׁהִיָּה לוֹ סְפוּק נְפִשִׁי מְכַל מַה שְׂרַק עָשָׂה. וְזֶה סוּד הַבְּטָחוֹן הָאֲמִתִּי
וְשִׁמְחַת הַנְּפֶשׁ שְׁצָרִיכִים לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ, וְאֵז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר
בְּחַיִּיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ז' שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה כָּבֵר פְּתַבְתִּי לְךָ מִכְתָּב, וְאָבּוֹא בְּלוּחוֹת שְׁנוּיוֹת. עֲלִיךָ לְהִבִּין, שְׁכַל הַשְּׁגָעוֹנוֹת הַמְּסֻבָּבִים אֶת הָאָדָם, זֶה רַק מִחַמַּת הַגְּאֻוֹה שְׁנֹדְבָקָה בּוֹ. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֲשֶׁר כָּל הַמְּשַׁעֲעִים נַעֲשִׂים רַק עַל-יַדֵּי הַגְּאֻוֹה שְׁנֹדְבָקָה בָּהֶם, כִּי מִי שֶׁהוּא עֹנֶה, שְׁפַל וְסִבְלָן, הוּא יַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְהוּא שְׂמַח בְּחִלְקוֹ. לֹא-כֵן מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּגִדּוּלוֹת, וְרוֹאֶה שְׂאִינוֹ מְגִיעַ לָזֶה, וְנִדְמָה לוֹ, שְׂאִינוֹ מְשִׁיג מַה שֶׁהוּא רוֹצֶה, זֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְשַׁעֲוֹן וְלַעֲוֹרוֹן, שְׂאִינוֹ רוֹאֶה וְאִינוֹ מְרַגֵּישׁ אֱלֻקוֹת עַד שֶׁמְשַׁתְּגֵעַ לְגַמְרִי. וְלִכֵּן תַּתְּחִיל לְשִׂמְחָה עִם מַה שְׁיֵשׁ לְךָ, אֲפֹלוֹ נִדְמָה לְךָ שְׂאִין לְךָ כְּלוּם — זֶה הַכֹּל דְּמִיוֹן. כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ וְיֵשׁ לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ לוֹ בְּמָה לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיָּו, אִם רַק יִסְתַּפֵּל עַל הַצַּד הַחַיּוּבִי שֶׁל הַחַיִּים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ז' שֶׁסֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיַפִּיל אֶת כָּל הַקָּמִים עֲלֶיךָ בְּנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ לְגַמְרִי.

הַעֲקָר לְחַיּוֹת עִם סֵדֵר מְסֻדָּר, וּבְאִפְנֵי כְּזֶה רַק מְרוּיַחִים, כִּי בְּלִי סֵדֵר — נֶאֱכָד הַחֲשֵׁק, וְנִכְנָס הַדְּכָאוֹן וְהַעֲצָלוּת וְכוּ', אֲבָל כְּשֵׁשׁ לְאָדָם סֵדֵר, אֲזִי הוּא שְׂמַח וְעֲלִיז, וְהַכֹּל מְסֻדָּר אֲצִלוֹ, וְהוּא זְרִיז מְאֹד כָּל עֲנִינָיו, וּמְסַפִּיק הַרְבֵּה בְּמַעַט זְמַן. וְזֶה נוֹגֵעַ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי סֵדֵר זֶה בְּרִכָּה בְּכֹל.

אֲשֶׁר ז' שסג בְּנַחֵל מה

רק לא להִכְנִס בְּלַחֲץ, אֲשֶׁר זֶה מה שְׁאָדָם צָרִיךְ לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ:
"אֵין לי שׁוֹם מְתַח, אֵינִי מִכְרַח לְעִשׂוֹת כְּלוּם", וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ
ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן שה): "מַעַ הָאֵט גָּאָר נִישְׁט צו טָאָהֵן", אֵין מה
לְעִשׂוֹת, עֵינִ שָׁם; כִּי זוּהִי עֲצָה נִפְלְאָה לְמִי שְׁמַבִּינָהּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' שסג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... גַּר
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק עֲצָמוֹ וּמְחַזֵּק אַחֲרָיִם, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו כָּלֵל.

עַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, לְדַבֵּר
עִם כָּלֵם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִצִּילוּ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְכוּ'. וְכֵן מְצִינּוּ
בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ז'), שְׁאֲשֶׁה אַחַת רְצָתָהּ לְעִשׂוֹת כְּשׁוּף
לְרַבֵּי חֲנִינָא, וְאָמַר: "אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ", וְלֹא יִכְלֶה לוֹ; הַרִי שְׁלֵךְ
לְפָנַי, בְּרַגַע שְׁאָדָם רַק מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵין לוֹ לְפַחַד מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

וּבִפְרָט שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּגֵלָה אֶת
אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עֲלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עִמּוֹ. וְכִבֵּר אָמַר
רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קעז), שְׁרָאוִי לְכֶם לְשַׁמַּח, שְׁיֵשׁ לְכֶם רַבֵּי
כְּזֶה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין ז'): גְּדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן
יֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם; וּבּוֹדָאֵי רַבֵּנוּ ו"ל נִמְצָא אֶתְנּוּ, אִם נִלְמַד אֶת סִפְרֵיו
הַקְדוּשִׁים, שְׁהֵם פְּנִי, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵיו ו"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֲלֵק א', סימן קצב); אֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה

מו אשר ז' שסד בנחל

העולם! וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הרב"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד". העקר תדבר בכל יום מרבנו ז"ל, ואז טוב לך כל הימים.

שמעתי פעם מהרב הקסיד ר' לוי יצחק (גרו יאיר) [ז"ל], ששמע מרבו ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, שאמר פעם בתוך שיחותיו הקדושות: "א ברסלבר חסיד איז גלייף ווי א טייגל, אז מען קנייט דאס ווערט עס נישט זייער, אבער אז מען הערט אויף צו קנייטען ווערט דאס גלייף זייער [ברסלבר חסיד נדמה כמו עסה, כל זמן שלשין אותה — אינה נחמצת, פון שפוסקין, היא כבר נחמצת]; כך צריכים תמיד לדבר מרבנו ז"ל, ואם מפסיקים, אזי נחמצים. וכן צריכים תמיד לדבר ממנו יתברך ואליו יתברך, שאז יש לו שיכות אל רוחניות, אשרי מי שאוחז בזה!

העקר תתחיל בכל יום ובכל שעה ובכל רגע מחדש, התחדשות חדשה, זיך ביי נייען תמיד, וזה היסוד אצל רבנו ז"ל — להיות תמיד צעיר, יונג, וכבר צעק: "אלט טאהר מען נישט זיין", אסור להיות זקן, הן למדן זקן הן צדיק זקן, זקן אינו טוב (שיחות-הרב"ן, סימן נא), חדש עצמך תמיד!

הדורש שלומך...

ז' שסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו הקורים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפא): כשקושרים קשר על איש אחד יכולים להפילו; מכאן למדים את גנות המחלקת. כל אדם הוא כנר, כמו שכתוב (משלי כ, כז): "נר הוי"ה

נִשְׁמַת אָדָם". כָּל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה הִיא כְּדִגְמַת נֵר. הַנֵּר כְּבוּי, וְצִרְיִכִים לְבוֹא אֶל הַצְדִּיק, שְׂיִדְלִיק לוֹ אֶת הַנֵּר, וְכִף הוּא בּוֹעֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַמַּח שֶׁל הָאָדָם זֶה הַנִּשְׁמָה, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א): הֵיכֵן שְׂאָדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם, כִּי הָאָדָם הוּא רַק הַגּוּף שְׂמֻלְבֵּישׁ אֶת הַנִּשְׁמָה, הַנִּשְׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, כְּפִשְׁיֵהוּדֵי מְקַיִם רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, הוּא מִמְשִׁיף אוֹרוֹת רִוּחַנִיּוֹת עַל נִשְׁמָתוֹ, וְכִשְׁנֹזְהָר לֹא לְעֵבֵר עַל שֵׁס"ה לְאוּיִן לֹא תַעֲשֵׂה, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר הַגִּידִים.

"נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ" (בְּרֵאשִׁית א, כו), לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים אֵינן דְמוּת וְתַבְנִית וְתַמּוּנָה, הַכֹּל רִוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְכִדִּי לְשַׁבֵּר אֶת הָאֵזֶן, נִתְּנוּ לָנוּ רְשׁוֹת לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן כּוֹז, שֶׁהִיא לְשׁוֹן קְבֻלָּה, שְׂמֻדְבָּרִים מְאִיבָרִים וּמְגִידִים, אֲבָל לְמַעַלָּה אֵינן דְבַר כְּזָה, הַעוֹלָמוֹת הֵם בְּדַמוֹת אָדָם, קוֹמָה שְׁלֵמָה, שְׂזָה הַרַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְהַשֵּׁס"ה לֹא תַעֲשֵׂה, שְׂכַנְגָדָם יֵשׁ רַמ"ח אִיבָרִים וְשֵׁס"ה גִידִים, וְאֵלוֹ הַתַּרְי"ג מְצוּוֹת שְׂנַתֵּן לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ז' מְצוּוֹת דְרַבְּבָן, וּבִיחַד זֶה תַר"כ — הֵינּוּ הַפְתָּר שֵׁישׁ לְכֹל יְהוּדִי. יְהוּדִי הוּא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, נִשְׁמָה מַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת שְׂיִרְדָּה לְעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה הַגְּשָׁמִי, וּמָה תַכְלִיתָהּ? בְּגִין דִּישְׂתַּמּוֹדְעוֹן לִיָּה (זֶהֱרָ בֵּא מ.ב.), לְהַכִּיר אֶת הַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ. וְזוֹ עַקֵּר תַכְלִיתֵנוּ — רַק לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא, לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְזַהֵר לֹא לְעֵבֵר, חַס וְשָׁלוֹם, עַל שׁוֹם עֲבָרָה, שֶׁהִזְהִירָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יְהוּדִי מְסֻתוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּפִי מְסַפֵּר הַיָּמִים שְׂקָצְבוּ לוֹ, וְכִפִּי שְׂאוֹמֵר דָּוֵד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים ז, י'): "יָמֵי שְׂנוּתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגַבּוּרֹת שְׂמוּנִים שָׁנָה", כָּל אֶחָד כְּפִי הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיף לְתַקֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂקָבְעָה חֲכָמָתוֹ יְתָבָרֵךְ. אֵף דָּא עָקָא כְּשֶׂאָדָם נִמְצָא פָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא שׁוֹכַח לְגַמְרֵי מַהִי הַתַּכְלִית שְׁלוֹ, הַנֵּר שְׁלוֹ כְבוּי, הֵינּוּ נִשְׁמָה מְסֻתוֹבֵבַת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּנֵר שְׂאִינְנוּ דוֹלֵק, וְחִשְׁףָּ לּוֹ וְלֹא אוֹר בְּעַדוֹ. וְזֶה כָּלֵל הַיְסוּרִים שְׂעוֹבָרִים עַל כָּל בְּנֵי-אָדָם, שְׂמְסַכְּנִים מְסֻתוֹכְבִּים בְּאֶפְלָה וּבַחֲשָׁף, וְרוֹאִים רַק רַע כָּל הַיּוֹם, וּמְשֵׁם בְּאָה כָּל הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבּוֹת שְׂאֶחָד חוֹלֵק עַל הַשָּׁנִי. כִּי בַעַת הָאוֹר כָּל אֶחָד

יודע להיכן ללכת ומה לעשות וכו' וכו', ואינו נפגש בתברו, אף בשעה שיש חשף, אין רואים כיצד לילף, ואחד נכנס בשני ופוגע בו.

והנה כשאדם זוכה, ובא אל הצדיק, הצדיק מדליק את נשמתו שמתחיל להאיר, וזו מעלת היהודי המקרב אל הצדיק. ואין משג כזה לומר: "אינני צריך את הצדיק, אני יכול לבדי", כי לבד אינך יכול מאומה, ואתה מסתובב כבעולם הדמיון. וכתוב בספר הקדוש "מאור ושמש", מתלמידו של הרבי רבי אלימלך מליז'עסק [הרב הקדוש רבי קלונימוס קלמיש מקראקא זי"ע], שאדם בהכרח לו להיות מקרב אל צדיק, כי אם לאו, נדמה לו שאין כמהו בכל העולם, ונכנסת בו ישות וגאות כזו. אבל אם אדם בא אל צדיק, ורואה את שאר התלמידים, אזי נופלת עליו שפלות, בראותו שהוא פלום.

ובאמת רבנו ו"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עב), שעקר המעלה לבוא אל הצדיק ולהתקרב אליו, כדי לקבל ממנו שפלות, ולידע שהוא פלום. כי כל זמן שאדם חושב שהוא משהו, אומרים חכמינו הקדושים (ערכין טו): אין אני והוא יכולים לדור ביחד; כי הקדוש-ברוך-הוא אומר: "אשכח את דכא", השם יתברך שוכן רק עם הענו. וכן שאלים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ב', סימן ה'): למה התגלה הקדוש-ברוך-הוא למשה רבנו דרך הסנה? להורות שמי שמחזיק עצמו לסנה, שהוא אילן דוקרני וקוצני, אשר אין בו תועלת כלל וכלל, ואינו נותן פרות, שזוהי הדרגה הנמוכה ביותר בין השיחים, דיקא משם מתגלה אליו השם יתברך, כי דיקא בעת שאדם חושב שאבדה תקנתו ממנו, ואין לו שום תועלת כלל, ומחזיק עצמו ללא כלום, אז הקדוש-ברוך-הוא מתגלה אליו. כי אצלו יתברך חשובה מאד שפלות, שאדם ידע את האמת — מיהו. ואומרים חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ו'): אחד מהמ"ח דברים שהתורה נקנית בהם — הפכיר את מקומו. זו מעלת בעלי תשובה, שאומרים חכמינו הקדושים (ברכות לד): במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; כי בעל תשובה

הוא שָׁבוֹר מְאֹד, כִּי יֵשׁ אַחֲרָיו קֶפֶה שֶׁל שְׂרָצִים, וְרוֹאֶה יְהוּדֵי שְׁנוּלָד בְּקִדְשָׁהּ וּבְטִהְרָהּ, אֲצֵל הוֹרִים שֶׁנִּזְהָרוּ בְּטִהְרַת הַמְשֻׁפְּחָה, וְשָׁמְרוּ שְׂבֵת, אָכְלוּ כָּשֶׁר, חֲנִכּוּ אֶת הַיְלָדִים לְתוֹרָה וְיִרְאַת הַשֵּׁם, לְמַדּוֹת טוֹבוֹת וּצְנִיעוּת, לִילָף עִם צֵלֶם אֱלֹקִים, וְכַף חַיִּים חַיִּים יְהוּדִים טְהוֹרִים, עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵיזָה יִפִּי שֶׁל חַיִּים הֵם!

וּכְשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה — נִשְׁבֵּר לְבוֹ, כִּי מִתְחִיל לְהִתְבּוֹנֵן עַל עֲבָרוֹ, וְכוֹאֵב לוֹ מְאֹד — "לְמָה לֹא נוֹלַדְתִּי אֲנִי בְּקִדְשָׁהּ", "לְמָה לֹא קִבַּלְתִּי חֲנוּפֵי תוֹרְנֵי שֶׁל קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת" וְכוּ' וְכֵן הִלָּאָה. וְלִכֵּן בְּעַל תְּשׁוּבָה שָׁבוֹר מְאֹד. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם עוֹמְדִים (בְּרִכּוֹת לד:); כִּי הֵם בְּעָלֵי לֵב נִשְׁבֵּר, וְאֲצֵלוֹ יִתְבַּרֵּךְ חֲשׁוֹב הַדְּבָר מְאֹד, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים נא): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה". וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵינֵי וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה ל', סִימָן ג'): אָדָם שֶׁרְאוּי לְהִתְבּוֹנֵן מִפְּנֵי מַעֲשָׂיו, אֲבָל אִם יֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֵינּוּ מְבַזֶּהוּ וּמְקַבְּלוֹ בְּתְשׁוּבָה. אֶת הַשְּׁפִלוּת הַזֹּאת מְקַבְּלִים אֲצֵל הַצְּדִיק! וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁהַצְּדִיק נִקְרָא אֲבוּקָה, שֶׁהוּא אֲבִיק בְּאוֹר הַתּוֹרָה. מַה זֶה צְדִיק? חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִכּוֹת כד:): בָּא חֲבִקוּק וְהֶעֱמִידֵן עַל אַחַת, "וְצְדִיק בְּאֶמוּנָתוֹ יִחְיֶה" (חֲבִקוּק ב, ד), שֶׁכָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָהּ בְּאֶמוּנָה, שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְכָל הַקּוֹרָה עִם הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֶפְלוֹ מִבְּעַל בְּחִירָה — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ יְדִיעָה זֹאת, בְּנִקְלָלוֹ לֹא לְקַבֵּל אַחֲרֵי-כֵן כָּל הַמְּצוּוֹת. וְלִכֵּן אוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אֶמוּנָה", כָּל הַמְּצוּוֹת צְרִיכוֹת לְהִבְיָא אֶת הָאָדָם לְאֶמוּנָה. וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּתַקּוּנֵי זֹהַר (עֵינֵי ח"ב צז:), שֶׁהַתְּרִי"ג מְצוּוֹת נִקְרְאוֹת תְּרִי"ג עֲטִין אֵיךְ לְהַגִּיעַ לְגִלּוּי אֱלֹקוֹת, כִּי עַל-יְדֵי קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת מְגַלִּים אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם.

הַצְּדִיק מְגִיל קִטְנוּת מְתִינֵעַ בְּתַפְלָה, נִזְהָר בְּקִדְשַׁת הָעֵינַיִם, קִדְשַׁת הַדְּבִיר, קִדְשַׁת וְטִהְרַת הַמַּח-מִחְשָׁבָה, מִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה, וּמְרַבֶּה בְּהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׁיתָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁהּ

וּבִטְהֵרָה, וְהַכֵּל מַגִּיל קִטְנוּת. וְדַבֵּר זֶה רוֹאִים בְּצַדִּיקִים, שֶׁהַרְגִּילוּ עֲצָמָם מְנַעֲרֵיהֶם בְּטְהֵרָה גְמוּרָה, וְעָבְדוּ עַל עֲצָמָם עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, שְׂאִינָם רוֹאִים רַק רוֹחֲנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, אִינָם שׁוֹמְעִים רַק אֱלֻקוֹת, אִינָם מְדַבְּרִים רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְלָכֵן בְּמִשְׁךָ שָׁנִים הֵם מִתְעַלִּים וּמִתְעַלִּים עַד שֶׁנַּעֲשִׂים אַבּוּקָה, אֹר גְּדוּל מְאֹד. וְהִיּוֹת שְׂדֵרְךָ הַטּוֹב — לְהִיטִיב, אֲזִי עוֹ חֲפָצָם וְרִצּוֹנָם לְסִיעַ לְאַחֲרֵים, בְּאִמְרָם: "לְמָה אֶהְיָ אֲנִי אַבּוּקָה, אֹר גְּדוּל מְאֹד, וַיִּסְתַּכְּבוּ פֶה בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי מֵאוֹת וְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת נְשָׁמוֹת כְּבוִיּוֹת, שֶׁמְסַכְּנוֹת — אֵינָן יוֹדְעוֹת מָה הֵן עוֹשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, הֲכִיצַד לֹא אֶעֱזֹר לָהֶן?!" וְעַל-כֵּן הוֹלֵךְ הַצַּדִּיק מַעִיר לְעִיר, וּמְדוּף לְדוּף, וּמְכַפֵּר לְכַפֵּר, וּמְעוֹרֵר יְהוּדִים לְחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וּמְדַלֵּק לָהֶם אֶת הַנְּרוֹת, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְחִיל לְהֵאִיר גַּם-כֵּן. וּגְדֻלַּתְּךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְחִיל לְבַעַר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ כַּח לְקָרֵב גַּם שְׂאֵר יְהוּדִים, וּכְמֵאֲמָרְךָ ו"ל (בְּמִדְבַר רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹּא, סִימָן טו): כְּמִדְלִיק גֵּר מִנֵּר, וְאִינוּ חֹסֵר מֵאוּמָה; זֶה הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁעוֹ חֲפָצָה וְרִצּוֹנָה לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים. לְעַמַּת קִטְנוּת הַמַּחֲזִין שֶׁל אַחֲרֵים, שְׂאוּמָרִים: "רַק אֲנִי אֲחֻזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, רַק אֲנִי אֶקְרַב יְהוּדִים", זֶהוּ מו"ק מִחַ קִטְן. הַשְּׁלֵמוֹת הֵיא — "אֲנִי זְכִיתִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, נְשֻׁמָּתִי מִתְלַהֶבֶת וּבוֹעֶרֶת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמָה שֶׁלֹּא אֵלַי וְאֶקְרַב וְאֲדַלֵּק עוֹד נְשָׁמוֹת", אֲשֶׁר זֶה מַעֲלָה גְדוּלָה מְאֹד.

בָּא רַבֵּנוּ ו"ל וְאוֹמֵר: כְּשֶׁמִּתְקַשְּׂרִים כְּמָה אֲנָשִׁים עַל אִישׁ אֶחָד — יְכוּלִים לְהַפִּילוֹ, אִף שֶׁהוּא חָשׁוּב יוֹתֵר מֵהֶם. וּמִדּוּעַ? כִּי כָּל אֶחָד זֶהוּ גֵר, וְאִם לוֹקְחִים כְּמָה גֵרוֹת בְּיַחַד, נַעֲשֶׂה מִזֶּה אַבּוּקָה, וּכְכֹל שֶׁמִּתְחַבְּרִים יוֹתֵר נְשָׁמוֹת, הֵם נַעֲשִׂים אַבּוּקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה, אֹר גְּדוּל מְאֹד. וּכְשֶׁבוֹעֶרֶת אִשׁ גְּדוּלָה, וַיֵּשׁ שָׁם גֵּר אֶחָד, תִּכְף-וּמְיָד הַגֵּר נִמְסָה. כְּמוֹ-כֵן מְסַבֵּיר רַבֵּנוּ ו"ל: כְּשֶׁמִּתְקַשְּׂרִים בְּקִשְׁר כְּמָה אֲנָשִׁים בְּקִשְׁר אֶחָד, אֲפִלוּ הוּא חָשׁוּב בְּיוֹתֵר — יְכוּלִים לְהַפִּילוֹ, כִּי מִתְקַבְּצִים חֲלָקֵי הַנְּשָׁמוֹת וְיְכוּלִים לְהַפִּילוֹ. וְזֶהוּ עוֹן הַמַּחְלָקֶת, שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוּא הָעוֹן הַחֲמוּר וְהַגְּרוֹעַ בְּיוֹתֵר. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁכָּל מָה שֶׁאֵנוּ סוֹכְלִים הַיּוֹם מִשְׁךָ אֲלֵפִים שָׁנָה, שֶׁהִגְלוֹת מִתְאַרְכֶּת

כָּל־כֶּף, זֶה רַק מַחֲמַת דְּבַר אֶחָד — שְׁנֵאת חָנָם. אֶחָד שׁוֹנֵא אֶת זולתו על לא דְּבַר, וְכַמָּה שְׁנֵדְבַר דְּבָרֵי יִרְאת שְׁמַיִם, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת, כָּל זְמַן שֵׁישׁ בְּנוֹ שְׁנֵאת חָנָם, זֶה מְעַכֵּב לָנוּ אֶת בְּנֵי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁהַעֲבָר אֵין, חָרַב כָּבֵד בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁיו? אוֹמְרִים בְּכָל לַיְלָה תִּקְוֶן חֲצוֹת, וְהֵלֵא בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ חָרַב כָּבֵד? אֵלֵא אָנוּ בּוֹכִים פֶּן וְאוֹלֵי אָנִי הוּא הָאָדָם הַמְּעַכֵּב אֶת בְּנֵי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שְׁמָא אָנִי שׁוֹנֵא יְהוּדֵי אַחַר, שְׁזוֹ הַטְּמֵאָה שֶׁל הַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׁכָל הַכַּח שֶׁלוֹ זֶה ה'הַפְּרֵד וּמִשְׁל', הֵינּוּ שְׁרוּצָה לְמִשְׁלַל עַל בְּנֵי אָדָם, וְעוֹשֶׂה זֹאת — עַל־יְדֵי שְׁמִפְרִיד בֵּינֵיהֶם, זֶה כַּח הַטְּמֵאָה! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשָּׁטָן. הֵיכָן שֵׁישׁ מִחֻלְקַת, שֵׁם נִמְצָא הַסֵּטְרָא אַחְרָא. וְלִכְּן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מִמִּחֻלְקַת. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשִׁמְתְּקִבְצִים כְּמָה אֲנָשִׁים עַל אִישׁ אֶחָד — יְכוּלִים לְהַפִּילוֹ, וְאִם מִפִּילִים אוֹתוֹ, זֶה בְּתַאֲוֹת נְאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְזֶה מָה שֶׁבִּקְשׁ יַעֲקֹב אֲבִינוּ: כְּשִׁזְכִּירוּ אֶת יְחוּס קִרְחָ — אֵל זִכְרֵנוּ שְׁמוֹ, "בְּקִהְלָם אֵל תַּחַד כְּבוֹדֵי" (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צח, סִימָן ה'), אֵינְנִי רוֹצֶה שִׁיתְּקַבְּצוּ חֻלְקֵי הַכְּבוֹד שֶׁל כָּל אֶחָד לְהַפִּיל אֶת מִשְׁהָ. וְלִכְּן כְּתִיב (בְּמִדְבָר טז, א': וְעַיִן בְּרִש"י): "וַיִּקַּח קִרְחָ בֶן קֵהֶת בֶּן יִצְהָר בֶּן לְוִי", וְלֹא כְּתוּב בֶּן יַעֲקֹב, הַתְּרַגּוּם אוֹמֵר: "וַיִּקַּח קִרְחָ" — וַיִּתְּפֹלֵג קִרְחָ, שֶׁפִּלֵּג עַצְמוֹ מִשְׁאָר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. שְׁזוֹ הַמְּכָה שְׁאָנוּ רוֹאִים הַיּוֹם, שְׁנֹעֲשֶׂתָהּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי הָעַרְב־רַב: פִּלֵּג, פִּלֵּג, כָּלֵל הַמְּפִלְגוֹת, וְכָל אַחַת אוֹמֶרֶת שְׁאֲצֵלָה הָאֲמֶת. וְכַמְּאִמְרָם ז"ל (סִנְהֵדְרִין צז). עַל הַפְּסוּק (שְׁעָיָה נט, טו): "וַתְּהִי הָאֲמֶת נִעְדָּרֶת", מְלַמֵּד שֶׁהָאֲמֶת נִעְשִׂית עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שְׁאֲצֵלוֹ הָאֲמֶת. אֵין עוֹד מְדִינָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שִׁיְהִיו בָּהּ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִפְּלִגוֹת, וְכָל אֶחָד רוֹצֶה לְהִיּוֹת שׂוֹר וּמְנַהֵיג וְכוּ', וּמֵהֵיכָן זֶה נוֹבֵעַ? מֵאַחַר שְׁאֵין יִרְאת שְׁמַיִם, "רַק אֵין יִרְאת אֱלֹקִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהַרְגוּנֵי" — אָמַר אַבְרָהָם אֲבִינוּ (עַיִן בְּרֵאשִׁית כ, יא). בְּרַגְעַ שְׁאֵין מִפְּחָדִים מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִסְּלָקִים אֶת הַשְּׂכִינָה, וְאֶחָד רוֹצֶה לְאַכֵּל אֶת זולתו, שְׁזֶה מָה שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה ד): "אֵלְמָלֵא מוֹרָאָה שֶׁל מְלָכוֹת, אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלַעוּ". וְאֵיזוֹ מְלָכוֹת? מְלָכוֹת שֶׁל

אֲרָצוֹת-הַבְּרִית, מְלָכוֹת שֶׁל בְּרִיטַנְיָה, מְלָכוֹת שֶׁל שְׂאֵר אַמּוֹת הָעוֹלָם, אֶלְמָלָא הָיוּ מִפְתָּדִים מֵהֶם, אֶחָד הֵיךְ בּוֹלֵעַ אֶת זולתו. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט יִשְׁעִיָּה תכ): אֵין בֶּן דְּוֹד בָּא, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְלָכוֹת הַזֶּלָּה מִיִּשְׂרָאֵל; הֵינּוּ שְׂאֶחָד רוֹצֵה לְבַלֵּעַ אֶת זולתו, אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל הַמַּחֲלָקֶת וְהַשְּׂנֵאת חָנָם שֵׁישׁ בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

מֵהֵן כָּל הַקְּבוּצוֹת לְמִינֵיהֶן? ! לְמָה יֵשׁ הַפְּרָשִׁים בֵּין מוֹצְאִים וְקַהְלוֹת וְרַקְעִים וְכוּ? ! הֲלֹא כְּשֶׁעָלָה הַעֲמַלְקִי, יִמַּח שְׁמוֹ, לְשִׁלְטוֹן, כָּבֹד לֹא עָשָׂה הַפְּרָשׁ בֵּין חֲסִיד לְלִיטְאִי, אֲשֶׁכְּנֹזִי לְסַפְרְדִי, כִּי כָּבֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי (סַפְרֵי בַּהֲעֻלוֹתָךְ ט, י): הִלְכָה הִיא בְּיָדוֹעַ שֶׁעָשׂוּ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב; אֲזִי רָאוּ אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל. וְאֵל שְׁלֵמוֹת זֹו עָלִינוּ לְהַגִּיעַ — שֶׁכָּל אֶחָד יִלְךְ לְפִי דְרָכּוֹ, עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דְרָכּוֹ הַמְּסוּרָה לוֹ מֵאֲבוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, אִף אֵל יִבְטַל דְרָךְ זולתו. וְכִידוֹעַ, רַבְּנוּ ז"ל הַקָּפִיד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה אָדָם הַנִּסְחַ שְׁלוֹ שֶׁקֶבֶל מֵאֲבוֹתָיו וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתָיו. כִּי כָּל אֶחָד צָרִיךְ לִילְךְ כְּפִי שְׂרָשׁוֹ, אֲבָל הַעֲקָר שֵׁילְךְ עַל-פִּי יְסוּדוֹת הַשְּׁלֶחַן עָרוּף.

יִשְׁנוּ סֵפֶר "מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל", שֶׁכָּתְבוּ הַבֵּית יוֹסֵף, וְבוֹ דְבָרֵי הַמַּגִּיד מֵהַשְּׁמַיִם, שֶׁבָּא וְלָמַדוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וּמָה שֵׁישׁ בְּיָדֵינוּ, זֶה אֶחָד מְנֵי אֵלֶיךָ, כִּי לֹא כָּתַב אֶת הַכָּל. וְאִיךָ זָכָה לְהַתְּגַלוֹת מַגִּיד מֵן הַשְּׁמַיִם? כִּי לָמַד הַרְּבֵה מְשֻׁנְיוֹת, וְיָכוֹל הֵיךְ לְלָמַד בְּפַעַם אַחַת כְּאַרְבָּעִים פָּרָקִים. וְאֶחָד הַגְּלוּיִים שֶׁגָּלָה לוֹ הַמַּגִּיד: "אַתָּה עֲתִיד לְחַבֵּר סֵפֶר, שֶׁיִּתְקַבֵּל אֲצֶל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל", וְזֶהוּ הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הֵיךְ סֵפֶר שֶׁנִּתְקַבֵּל אֲצֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַשְּׁלֶחַן עָרוּף. וְאֶדְרָבָה, אִם יְהוּדֵי רַק נוֹטֵה קָצֵת מֵהַשְּׁלֶחַן עָרוּף, צָרִיכִים כָּבֹד לְחַשֵּׁשׁ, שֶׁמִּשְׁהוּ אֵינּוּ כְּשׁוֹרָה עִמוֹ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁהִיסוּד אֲצֶל יְהוּדֵי זֶה הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, וְחִיָּב כָּל יְהוּדֵי לְלָמַדוֹ בְּכָל יוֹם. בָּא הַרַמְ"א וְחַבֵּר אֶת הַמַּפָּה לְשִׁלְחַן עָרוּף, וְאַחֲרֵיכֵן בָּא הַנוֹשֵׂא כְּלִים, הַמַּגֵּן אֲבָרְהָם, הַשֵּׁנִי, וְכֵן שְׂאֵר הַפּוֹסְקִים וְכָתְבוּ אֶת פְּרוּשֵׁם; נִמְצָא, שֶׁבַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִתְּחַבְּרִים אֲשֶׁכְּנֹזִים

וסִפְרֵידִים וְכוּ', וְכֵן בְּשֵׁאֵר חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יֵשׁ הֶרְבֵּה שׁו"ת מִסְפְּרֵידִים וְאֲשֶׁכְּנֻזִים, וְהַכֵּל מְקַבֵּל עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן וְהַיְסוּדִי לְבַעַל תְּשׁוּבָה — לְלַמַּד שְׁלֶחַן עֲרוּף, שְׂיַדַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג וְכִיצַד, וּמָה מִתֵּר לְאָכֹל וּמָה אֲסוּר, הַלְכוֹת שַׁבָּת, צְנִיעוּת וְטְהָרָה. וּבְעֵינַי פְּשׁוּתֵי הַמַּאֲכָלִים, צָרִיף לְהִקְפִיד בְּפֶרֶט עַל פְּשׁוּתֵי הַבֶּשֶׂר, כִּי בְּנִקְל לְהַפְשִׁיל בְּטָרְפוֹת וּנְבִלּוֹת. וְאוֹמֵר הַרְמַב"ם בְּאַגְרַת תִּימָן, שֶׁהָאוֹכֵל טָרְפוֹת וּנְבִלּוֹת, בְּהִכְרַח שֶׁתִּפְגַּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, כִּי קָשָׁה לְאַמְוָנָה לְהַפְגִּיס בְּתוֹכוֹ, כִּי דָמוֹ הַתְּעָרֵב וְנִטְמָטֵם וְנִתְעַכֵּר מְאֹד. וְכֵן נוֹכַחְנוּ לְרֵאוֹת — כִּיצַד הַצְּלִיחוּ הַעֲרַב-רַב לְהַעֲבִיר מְלִיוֹנֵי יְהוּדִים עַל הַדֶּת? עַל-יְדֵי שֶׁפִּטְמוּ אוֹתָם בְּנְבִלּוֹת וְטָרְפוֹת. וְכֵן הַיּוֹם כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מוּפְצֵת עִם בֶּשֶׂר טָרְפָה, בֶּשֶׂר הַגָּמֵל, הַשְּׁפָנִים וְהַחֲמוּרִים, נִקְנִיקֵי טָרְפָה. וְלָכֵן אֲסוּר לְאָכֹל בֶּשֶׂר בְּשׁוּם אֶפֶן, רַק אִם יוֹדְעִים מִיְהוּ הַשּׁוֹחֵט, וְאֵיזָה בֵּית-דִין נוֹתֵן אֶת הַהַכְּשֵׁר, וּמְפִירִים אוֹתוֹ כִּיֵּרָא שָׁמַיִם, קְדוּשׁ וְכֹשֶׁר.

אֲנִי אִישִׁית אֵינִי אוֹכֵל בֶּשֶׂר רַק מִהַשּׁוֹחֵט הַפְּרָטִי שְׁלִי, וְאִם אֵין לִי מִמְּנוֹ, אֲזִי אֵינִי אוֹכֵל בֶּשֶׂר כָּלֵל, אֲלֹא תַפּוּחֵי אֲדָמָה וּמְלַפְפוֹנִים — כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל. כִּי גַם בְּעֵינַי הַפְּשׁוּתֵי נִכְנָסָה, לְדַאֲבוּנָנוּ, הֶרְבֵּה פּוֹלִיטִיקָה. וְעַל-כֵּן הַשְּׁמֵרוֹ וְהַזְהָרָה מְאֹד אֵיזָה בֶּשֶׂר אֲתָם אוֹכְלִים. וְכֵן בְּשֵׁאֵר מַאֲכָלִים, אֲסוּר לְאָכֹל שׁוּם מוּצָר, אִם אֵין עָלָיו הַכְּשֵׁר שֶׁל בֵּית-דִין מְפָרְסֵם לִירְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, כִּי אִם אֵין מְקַפִּידִים עַל הַהַכְּשֵׁר, עֲלוּלִים לְאָכֹל שׁוּמָן חֲזִיר וְכַדוּמָה וְכוּ'.

וְאִם-כֵּן הָעֵקֶר — לְהִיּוֹת מְאֻחָדִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלֹא לְסוּר אֶפְלוֹ מִסְעִיף קָטָן בְּשִׁלְחָן עֲרוּף. וְלַחֲדַל מִהַקְלִפָּה הַקָּשָׁה הַנִּקְרָאת: מְפִלְגוֹת, פִּלְג פִּלְג; שְׁזָה "וַיִּקַּח קֶרַח" — וַיִּתְפַּלֵּג קֶרַח, וַיִּקַּח קֶרַח — לְקַח רַע נִטְל לְחֻלְק עַל מִשָּׁה. וּמִזָּה נִלְמַד מוּסָר הַשֶּׁכֶל לֹא לְחֻלְק עַל שׁוּם יְהוּדִי; כִּי כָח הַמֶּזֶן-עֲמָלֵק הִיָּה — "יֵשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד" (אֲסִתָּר ג, ח), אֲשֶׁר זֶה קָלֶפֶת עֲמָלֵק — "הִישׁ הַנִּזְ"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז), לְהַכְנִיס כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, וְשָׂרוֹ הוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁכָּל מְגַמְתוֹ — לְהַכְנִיס

פרודים ופלווגים. וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מִגּוֹרְמֵי מַחְלָקָת. וְכִף אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יח, סִימָן ד'): בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה קָשָׁה הִיא הַמַּחְלָקָת, שְׁבִית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֵינָם קוֹנְסִים אֶלָּא מְגִיל עֲשָׂרִים, וּבֵית־דִּין שֶׁל מִטָּה אֵינָם קוֹנְסִים אֶלָּא מְגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, וּבְמַחְלָקָתוֹ שֶׁל קִרַח תִּינוּקוֹת בְּנֵי יוֹמָן נִבְלְעוּ וְנִשְׁרָפוּ, עַד כִּדֵּי כָף חֲמוּרָה הַמַּחְלָקָת.

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְרְאוֹת לְתַקֵּן אֶת עֲצָמֵנוּ, אֵינָנו יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲזַי הִלּוּאֵי וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמֵנוּ. מִסְפָּרִים עַל הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִצְאֵנוּ, בַּעַל הַ"דְּבָרֵי חַיִּים", שֶׁאָמַר: "כְּשֶׁהֵייתִי צָעִיר, רְצִיתִי לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הַתְּבַגְּרְתִי וּרְאִיתִי שֶׁזֶה קָשָׁה, אָמַרְתִּי לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַמְּדִינָה שְׁלִי, הַתְּבַגְּרְתִי וּרְאִיתִי שֶׁזֶה קָשָׁה, אָמַרְתִּי לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי, וּכְשֶׁנַּעֲשִׂיתִי זֶקֶן רְאִיתִי שֶׁהִלּוּאֵי וְאִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמֵי".

עַל-כֵּן יִרְאֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וּלְבַל יִטָּה מִהַשְׁלָחַן עָרוּף כִּהוּא זֶה, כִּי הִיסוּד זֶה הַשְׁלָחַן עָרוּף. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפו): מִי שֶׁלֹּמֵד שְׁלָחַן עָרוּף, נַעֲשֶׂה בַּעַל-הַבַּיִת בְּעוֹלָם, כִּי נִתְגַּלָּה לְאָדָם, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, כִּי הַשְׁלָחַן עָרוּף זֶה תְּמַצִּית תּוֹרָה שְׁבַע-לִפְּנֵיהּ, וּמִרְאֵה לְאָדָם שֶׁאֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר, אֶלָּא כָּל מֵה שְׁעוֹשִׂים צָרִיף לְהִיּוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת יִרְאֵה, חֵלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי לַמּוֹד שְׁלָחַן עָרוּף בָּאִים לִירְאֵה; הֵנָּה נוֹסְעִים בְּדֶרֶךְ וּמְרִיחִים רִיחַ טוֹב מִכָּל מִינֵי אַכְסֵנְיּוֹת, אֲבָל אֵין יְכוּלִים לְהַפְּנֵם בְּכָל מְקוֹם, כִּי פֶה מוֹכְרִים טְרַפּוֹת וְכוּ', כָּאֵן מוֹכְרִים נְבִלוֹת וְכוּ', יְהוּדֵי אֵינוּ יְכוּלִים לְאָכַל הֵיכָן שְׂרוּצָה, עָלָיו לְטַל אֲכָל עֲמוֹ, וְכֵן יְהוּדֵי אֵינוּ יְכוּלִים לִישֵׁן בְּכָל מְקוֹם, צָרִיף לְבַדֵּק הֵיכָן יֵשׁ מְקוּוֹה, הֵיכָן יֵשׁ מִנְּזֵן, צָרִיף לְטַל עֲמוֹ טְלִית וְתַפְלִיז, זֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם לִירְאֵה. וְלִכֵּן עַל-יְדֵי לַמּוֹד שְׁלָחַן עָרוּף בָּאִים לִירְאֵה, כִּי אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁלָבוּ חֲפִץ. וְאַף אִם הַגּוֹי שׁוֹחֵק מֵאֲתָנוּ, אֵין צָרִיף לְהַתְּפַעֵל כָּלָל, כִּי כִף פּוֹתַח הַשְׁלָחַן עָרוּף: "וְאֵל יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמַּלְעִיגִים". עָלִינוּ לִילֵף בְּגֵאוֹן עִם הַזֶּקֶן וּפְאוֹת שֶׁזֶה הַצֵּלֵם אֱלֻקִּים שְׁלָנוּ, וּלְהַתְּנָאוֹת עִם

צדיק שְׁמַחְזֵק יְהוּדִים לְתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעֲבוּדַת ה', מִי שְׁמַדְבֵּר עָלָיו, צָרִיכִים לִידַע שֶׁהוּא פְּגוּם מְאֹד.

וימה הצדיק רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ? לְתַת לָנוּ אֲשֶׁר הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר, לְשָׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ שִׁיְהִיו שְׂמוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה טְמֵאָה, שְׁלֹא יִטְעֲמוּ טַעַם חֵטָא. וְעַל צְדִיק כְּזֶה חוֹלְקִים, עַל צְדִיק כְּזֶה מְדַבְּרִים כָּל דְּבָר אָסוּר?! צְדִיק כְּזֶה מִתְנַכְּלִים לוֹ, חַס וְשָׁלוֹם! שְׂמוּסֵר נִפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בַּעֲבוּרָנוּ!

הִיָּה צְדִיק בְּשֵׁם הַרְבֵּי מְבָלְאוֹב זי"ע, אֲשֶׁר הוּא עֹבֵר אֶת זְנוּעוֹת הַשׁוֹאָה, בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ, שְׂבַעַה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם, וְנִצַּל מִן הַתַּפְּת, וְהָיוּ בְּאִמְתַּחְתּוֹ מֵאוֹת סְפוּרִים, כִּי־צַד נִצַּל הוּא וְאַחֲרָיו מִמְּנַת בְּטוּחַ. וְסִפֵּר פַּעַם, שֶׁסָּגְרוּ אוֹתוֹ וְעוֹד שְׂמוּנִים אִישׁ בְּתוֹךְ תְּאֵי הַגּוֹז. וְהִנֵּה קָם יְהוּדִי, בְּרֵאוֹתוֹ אֶת כָּלֵם בּוֹכִים, וְאָמַר: "יְהוּדִים יְקָרִים, עוֹד דַּקָּה-שְׁתִּים נְמוֹת כְּלָנוּ עַל קְדוּשַׁת ה', אֲזוּ בֵּאוּ גֵלְךָ רַקוּד, בֵּאוּ נִשְׁמַח, שְׂזַכְּנוּ הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא לְמוֹת עַל קְדְשַׁת שְׂמוֹ". וּמִשָּׁךְ אֲחֲרָיו אֶת כָּל הַיְהוּדִים שֶׁהָיוּ בְּתוֹךְ תְּאֵי הַגּוֹז. וְהִגְרַמְנִים הָאֲרוּרִים, יִמַּח שְׁמֵם, כְּשֶׁרָאוּ אֶת זֹאת, הַתְּרַגְּזוּ בְּיוֹתֵר, וּפְתַחוּ אֶת הַדְּלֵת, וּבִין כֶּף בְּרַחוּ כָּלֵם וְכוּ'.

וְכֵן סִפֵּר סְפוּר נוֹרָא וְאִים, אֲשֶׁר מְמַנּוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד מַה זֶה חֲנוּךְ. הַרְשָׁע ד"ר מְנַגֵּלָה יִמַּח שְׂמוֹ, אַחַז מְקַל בְּיָדוֹ וְהוֹרָה — זֶה לְיָמִין, וְזֶה לְשְׂמָאל וְכוּ'. כְּשֶׁהִגִּיעַ תוֹרוֹ שֶׁל הַרְבֵּי, הוֹרָה לוֹ הַמְּשַׁחֵת לְיָמִין, וְלַיְהוּדִי אֲחֲרָיו לְשְׂמָאל. הַיְהוּדִי הַזֶּה הִחֵל לְכַכּוֹת, וְלַחֲשׁ לְרַבֵּי בְּאֲזוּנוֹ: "רַבֵּי, הַשְּׂאֲרֵתִי שְׁנֵי יְלָדִים אֲצֵל גוֹי", וְנִתֵּן לוֹ אֶת הַכַּתְּבָת, "תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה, אִם תִּשְׂאָרוּ בְּחַיִּים, תּוֹצִיאוּ אֶת שְׁנֵי הַיְלָדִים, שְׁלֹא יִגְדְּלוּ כְּגוֹיִים", וְעוֹד בְּטֶרֶם גָּמַר לְדַבֵּר, בַּעֲט בּוֹ אֵיזָה נְאֻצִּי, וְאַחֲרֵי-כֵן נִשְׁלַח לְמִשְׁרָפוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְסִים הַרְבֵּי מְבָלְאוֹב זי"ע: "תִּרְאוּ מַה זֶה יְהוּדִי, בְּרַגְעָיו הָאֲחֲרוֹנִים אֵין לוֹ דְּאֲגוֹת אַחֲרוֹת, אֲלֹא לְדַאָּג לְשְׁנֵי בְּנָיו שֶׁהוֹתִירָם אֲצֵל גוֹי, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא יִשְׂאָרוּ גוֹיִים".

תְּפַקֵּדְנוּ הַיּוֹם לְדַאָּג לְחֲנוּךְ הַיְלָדִים, וּלְשִׁמְרָם כְּכַבַּת עֵינֵינוּ,

ובפרט בימי הקיץ, בעת החפֿש וכו', אֲשֶׁר הם יוצאים מן המסגֿרת הקבועה, צריך להזהר עם מי הם מתחברים — הן הבנים והן הבנות, והיכן מסתובבים. הרבי מסאטמאר זי"ע תקן תקון בארצות-הברית, להוציא את הילדים חוץ לישוב בזמן החפֿש, ושם ממשיכה המסגֿרת החנוכית-למודית בתור קיטנה ובלויים פֿשרים וטהורים. וחקו אותו עוד כמה מוסדות.

היום הערב־רב רוצים רק את הנער, לכן ישמר כל אחד ואחד על ילדיו, וידע מה הם עושים וכו'. חנוף מתחיל בבית, ילדים מחקים את ההורים, אם רואים את ההורים שומרים על פיהם, גם הם יעשו כן, אם רואים את ההורים שומרים על פשרות המאכלים וכו', גם הם ינהגו כן. כתוב (תהלים קיט, צח): "מאויבי תתכמני מצוותיך, כי לעולם היא לי". אומרים על זה צדיקים, שתמיד צריכים ללמד מהאויבים שלנו, ולעשות בדיוק ההפך.

בעיר מעדוועדיווקא שבאוקריינה, היו הרבה חסידי ברסלב, וסבלו שם סבל גדול מהרב המקומי, ובאו אל רבנו ו"ל לשטח טענותיהם וכו'. אמר להם רבנו ו"ל: ההלכה שהיא יפסק לכם — תדעו, שזה בדיוק ההפך. ולא ארוך זמן רב, שנתגלה קלונו של הרב הזה בְּרַבִּים.

וזאת יהיה לכם ברור, אם יש אחד הרודף יהודים פֿשרים המקפידים על קדשה וטהרה, על חנוף הילדים, על צניעות פהלכה וכו' וכו', סימן שהוא פגום. וזה מה שהערב־רב רצו לעקר — את זיק היהדות מעם ישראל.

מספר על הרבי מסאטמאר זי"ע, שנסע לארץ ישראל בשנת תשי"ב. הוא לא רצה לנסע במטוס מטעמים הכמוסים עמו, והפליג באניה, אשר נסיעה כזו בימים דאז ארכה כשבועים. ובאמצע הדרך הצריך להחליף אניה ולנסע ברפכת, ובעברו ברפכת ברומי, אמר לכמה אנשים שלוו אותו, שאם הוא כבר פה, הרי הוא רוצה לרדת בתחנה, ולראות את שער טיטוס, אשר בנו לכבוד טיטוס, ימח שמו, בעת שחזר מארץ ישראל, אחר שהחריב את בית-המקדש,

רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַחֲקוּקָה עַל זֶה הַמְּנוּרָה וְכָלִי הַמְּקַדָּשׁ, וַיְהוּדִים הוֹלְכִים בְּגִלוּת. תַּכְּף כְּשֶׁהֲלַף הַרְבִּי לַמָּקוֹם הַהוּא, אָמְרוּ לוֹ הַתּוֹשָׁבִים, שֵׁישׁ בְּיָדָם קַבְלָה מְאוֹת בְּשָׁנִים, שֵׁיְהוּדִים אֵינָם עוֹבְרִים דְּרַף הַשַּׁעַר. וְשָׂאֵל מֵהוּ הַמְּקוֹר לְזֶה? וְאִישׁ לֹא יָדַע לְעֲנוֹתוֹ, עַד שֶׁהִגִּיעַ אֵינָה אָדָם וְאָמַר: דְּבַר אֶחָד אָנִי יוֹדֵעַ, שֶׁמֶאֱזוּ שְׁנוֹסְדָה הַמְּדִינָה, הַכְרִיזוּ שְׁפִיוֹם כָּל אֶחָד יְכוֹל לְעַבֵּר דְּרַף הַשַּׁעַר. תַּכְּף כְּשֶׁשָּׁמַע זֹאת הַרְבִּי, אָמַר: עַכְשָׁו אָנִי מִבִּין, שֵׁישׁ לְזֶה מְקוֹר, שֶׁאֲסוּר לְעַבֵּר דְּרַף הַשַּׁעַר הַזֶּה. וְהַחֵל לְבָכוֹת — בְּרֵאוֹתוֹ אֶת הַמְּנוּרָה וְשָׂאֵר כָּלִי הַמְּקַדָּשׁ חֲקוּקִים שָׁם, וְאָמַר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה (תְּהִלִּים קיט, ח): "מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנִי מִצְוֹתַיִךְ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי", מֵה שֶׁהָאוֹיְבִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק הַהַפּוּזָה, אִם הָעַרְב־רַב רוֹצִים לְהַעֲבִיר אֶת הַיְלָדִים עַל הַדֶּת, צְרִיכִים לְבָרַח מֵהֶם כְּמַטְחָוִי קֶשֶׁת, וְלִהְשָׁמֵר מֵהֶם מְאֹד, וְלִהְשָׁגִיחַ עַל הַיְלָדִים — בְּבַת עֵינֵיכֶם, וְלִדְאֹג שֶׁהֵם יִהְיוּ פִי אֶלֶף מִכֶּם, אֲזַי לְכֹל הַפְּחוֹת יִהְיוּ כְּמוֹכֶם, אֲבָל אִם תִּשְׁאַפּוּ שֵׁיְהִיוּ רַק פִּי עֲשָׂרָה מִכֶּם, אֲזַי יִהְיוּ פִי כַּמָּה וְכַמָּה דְּרָגוֹת יְרוּדוֹת מִכֶּם.

וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁמַעֲלִילִים עָלַי כָּל-כָּף הַרְבֵּה עֲלִילוֹת שְׂוֵא, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר — לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, כִּי אָנִי רוֹצֵה שֵׁיְהִיוּ לְכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים, וְזֹאת הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינִי יְכוֹל לְסַבֵּל.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת פְּלִכֶם, תִּתְפַּלְלוּ עָלַי, אָנִי זָקוּק לְהַרְבֵּה תְּפִלוֹת, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצִּילֵנוּ, רַק תְּפִלוֹת יְכוֹלוֹת לְהוֹעִיל, זֶה הַכָּלִי זֵינן שְׁלָנוּ — עוֹד תְּפִלָּה וְעוֹד תְּפִלָּה, וְשַׁעֲרֵי דְמַעוֹת לֹא נִנְעָלוּ, אִם נִבְכָּה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, נִזְכָּה לְהִתְרַאוֹת יַחַד בְּשִׂמְחָה, וְלִרְאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמְּקַדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' ששה בַּנְחַל נט

ז' ששה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל, נְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַח נִצְחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְהַפְיִץ אֹרֶךְ רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵתָה בָּא — אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֻלְקָךְ! וּבִפְרָט שְׁחַטְפָתְךָ גַּם בְּזִיוּנוֹת בְּעֵבוֹר זֶה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֹרֶךְ רַבְּנוּ ו"ל הוּא אֹרֶךְ עָלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְאָנוּ הַחוּטָאִים וְהַפּוֹשְׁעִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, נִמְצָאִים בְּדִיוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָנוּ רוֹצִים לְעֵלוֹת מִהַדְּיוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה אֶל הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁזָה סוֹד הַפְּתָר, עָלֵינוּ לְעֵבֹר אֵת הַיָּוֵא"ו, שְׁזָה עֲנִין הַבּוֹשָׁה, שְׁצָרִיכִים לְסַבֵּל חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת עַל הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל. וְזוֹ הִיְתָה מְנַת חֻלְקָם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, שֶׁסָּבְלוּ חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַשָּׁנִים בְּשִׁבְלֵי הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל, וְכָל מִי שֶׁסָּבֵל יוֹתֵר בְּזִיוּנוֹת בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ו"ל, זָכָה אַחֲר־כֵּן לֵינֵק יוֹתֵר מִרַבְּנוּ ו"ל, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּדִיוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה, וְרוֹצֵה לְהִתְעַלּוֹת אֶל הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁזָה סוֹד הַפְּתָר, עָלִיו לְסַבֵּל הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וְחֲרָפוֹת (עִין לְקוּיטֵי-מוֹתֵר"ן, חֻלְק א', סִימָן ו'). עַל-כֵּן אֵל תְּשִׁים לְבָבְךָ לְכָל אֵלוֹ הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁסָּבְלָתָ, וְאַדְרָבָה, בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְקַבֵּל וְלֵינֵק הַרְבֵּה מִרַבְּנוּ ו"ל.

אוֹדוֹת לְמוֹד חֲכָמַת הַקִּבְּלָה, טוֹב מְאֹד שֶׁתְּלַמֵּד קִדְּם אֵת סִפְרֵי "אַלִּימָה" ו"הַפְּרָדֵס" ו"אֹרֶךְ גִּעְרָב" ו"שְׁעוֹר קוּמָה" לְהַרְמ"ק ו"ל, וְאַחֲר־כֵּן תְּלַמֵּד אֵת ה"עֵץ חַיִּים" ו"פְּרֵי עֵץ חַיִּים" ו"שְׁמוֹנָה שְׁעָרִים", אֵין בְּזֶה שׁוֹם סִפְנָה, אַדְרָבָה, זֶה יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֹרֶךְ נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, וּבִפְרָט שְׁלוֹמֵדִים אֵת זֶה עַל-יְדֵי הַהֲקַדְמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

יִזְכְּנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְפִּיס פֶּעַם חֲבוּרֵי עַל הַ"עֵץ חַיִּים"
וְעַל הַ"פְּרֵי עֵץ חַיִּים", שְׂזַכְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְחַבְר.

אֹדוֹת סְפָרֵי הַרְמַח"ל ו"ל בְּקַבְלָה, יְכוּלִים לְלַמַּד בְּזֶה, אִף
שֶׁהֲרֵב מְקַאמְאֲרָנָא ו"ל מְאֹד חֵלֵק עַל זֶה, וְיִדוּעַ שֶׁהוּא חֵלֵק עַל
הַרְבֵּה דְבָרִים, שְׁלֹא אֶחָזוּ מִמְחַלְקָתוֹ, וְכַמוֹ-כֵּן סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ בְּגִדוֹן
סְפָרֵי הַרְמַח"ל, אִף שֶׁהוּא אוֹמֵר לֹא לְלַמַּד בְּסְפָרִים הָאֵלּוּ, אִם
לוֹמְדִים אוֹתָם בְּדֶרֶךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, בְּלִי שׁוּם תְּקִירוֹת — מִתָּר
לְלַמְדָם, וְזֶה בְּרוּר.

וְכַבֵּר יְדוּעַ, שֶׁרַבְנוּ ו"ל צָנָה לְהַרְבֵּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ בְּתַחֲלַת
הַתְּקַרְבוּתָם, לְלַמַּד "מְסֵלַת יִשְׂרָאֵל", וְאִם הָיָה סִפְקַ סְפָקָא עָלָיו, חֵס
וְשְׁלוֹם, לֹא הָיָה רַבְנוּ ו"ל מְצָנָה לְלַמַּד אֶת סְפָרוֹ הַקְדוֹשׁ.

אֹדוֹת עֲנִיָּן הַיְחוּד וְהַזְיוּג וְכוּ' וְכוּ', בְּיַדֵּי דַעַת הַתְּקוּנִים, שְׁלֹא
יְהִיָּה שׁוּם דְּבָר חוּצָץ בֵּינָם, וְכִף צְרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד
עַל-פִּי הַקַּבְלָה, וְכֵן בְּעֲנֵי הַנְּשִׁיקִין, הוּא דְבָר הַכְּרַחֵי עַל-פִּי קַבְלָה,
וּמוֹבָא גַם בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ס', וּבְשַׁעַת טְהֻרָתָהּ מִתָּר
הַכֹּל, הָעֵקֶר שֶׁיִּשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ, שְׁלֹא יָבוֹא אִף פֶּעַם לְפָגַם הַבְּרִית
— הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאִם יִרְצֶה לְהִיּוֹת
פְּרוּשׁ עַל דַּעַת, שֶׁאֲחַר-כֵּף יִחַטָּא, הָרִי זֶה יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ. וְאִי
אֶפְשָׁר לְהֵאָרִיף בְּדְבָרִים הָאֵלּוּ עַל פְּנֵי הַכֶּתֵב.

אֹדוֹת אֲמִירַת סְלִיחוֹת קִדְּם חֲצוֹת, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת עֶשֶׂר, שֶׁתְּקַנֵּי
הַרְבֵּה לוֹמֵר, אֵין עַל זֶה שׁוּם מְקוֹר — לֹא בְּנִגְלָה וְלֹא בְּנִסְתָּר, אֲבָל
אֲסוּר לְהַכְּנִס בְּשׁוּם וְכוּחִים, יֵאָחַז כָּל אֶחָד אֶת דְּרָכּוֹ וְאֶת דַּעַת רַבּוֹ,
אֲבָל מְקוֹר אֵין לָזֶה.

רְאֵה לְבַרַח מְכַל מִינֵי וְכוּחִים וּמְחַלְקָת, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה גָּלִינוּ
מֵאֲרָצְנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתְּנוּ, וְחָרַב בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ, וְהַכֹּל מֵצַד
הַמְּחַלְקָת וְהַשְּׁנֵאת חֲנָם. עַל-כֵּן צְרִיכִים לְעַסֵּק בְּתַקוּן בְּנֵי בֵּית-
הַמִּדְרָשׁ, וְהוּא — עַל-יְדֵי אֲהַבָּה, לְאַהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁר ז' שסו בְּנַחַל סא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנֵי לְזָכוֹת לְאַהֲבָה אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וְלִהְיוֹת בּוֹ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִיְמֵי הַנַּחַל,
נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִנְיַן הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּלִי זֶה הָאָדָם אָבוֹד לְגַמְרִי, וְזוֹ
הַמַּתְנָה הִכִּי יִקְרָה שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל — לְזָכוֹת לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתֵּנוּ לְפָנָיו, וּבְלִי זֶה אָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל
לְגַמְרִי. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ!

אוֹדוֹת הַמַּחְלָקֶת שֵׁשׁ עָלֵי, תִּדְעַ כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִוֵּהר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן עה), שֶׁכָּל הַמַּחְלָקֶת בָּאָה מִהַדָּמִים שְׁלֹא עָבְדוּ בָּהֶם אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֵינֵי שָׁם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, עַל-פִּי-רַב מִי שִׁיּוּצָא לְרִיב עִם חֲבֵרוֹ וּמְדַבֵּר עָלָיו,
וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁהוּא רַב עִם צְדִיקִים, תִּדְעַ כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא פָּגוּם מְאֹד,
וְדָמְיוֹ עֲכוּרִים מְאֹד. וְאֵין צָרִיךְ לֹאמַר, שְׁלֹא עָבַד בָּהֶם אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֹא דָמְיוֹ מְלֵאִים זְהָמָה, שֶׁחֲטָא בָּהֶם בְּחַמִּימוֹת
הַיִּצָּר, כִּי לֹא יִמְלֹט אִישׁ כָּשֶׁר, שִׂיחַלֵּק עַל חֲבֵרוֹ, אִם הֵיטָה לוֹ בְּאֵמַת
הַתְּבוּדוֹת. וְעַל-כֵּן כָּל אֵלוֹ הַחוֹלְקִים עָלֵי, הֵם סֹתֵם נוֹאֲפִים, אֲנָשִׁי
דְּלֹא מְעִלִי, וְאֵף שֵׁשׁ לָהֶם שֵׁם בֵּין הַגְּדוֹלִים, מָה לַעֲשׂוֹת?! בְּשִׁבְלִי
זֶה אֲמַרְנוּ אֶתְמוֹל בְּתַשְׁעָה בְּאָב קִינּוֹת, וּבְכִינוּ מְאֹד עַל הַעֲלַמַת שֵׁם
הַצְּדִיק, וְעַל פְּרוֹסוֹם שֵׁם הַרְשָׁעִים, וּכְהִיּוֹם זֶה סוֹכְבִי וְהוֹלֵךְ גַּם עַל

סב אָשׁר ז' שסז בַּנְחַל

אנשי שלומנו היקרים, שמסתובבים ביניהם נואפים גמורים, וחולקים ומבזים יראים ושלמים, ולא עוד אלא שאלו המבזים והמחרפים יראי השם לבסוף געשים נרדפים, כאלו מי שהם רדפו עד עכשו, הוא רודף אותם עכשו, פידוע לכל.

ובפרט בענין שלי, שידוע שזרקו עלי כל מיני זבל ולכלוף וכו' וכו', וכשרק קמתי וקנמתי: "התנערי מעפר קומי", ונערתי מעלי את הזבל והבץ שהשליכו עלי, וכדרך אדם שמנער כסותו, אזי נופל הזבל והבץ, כן עשיתי אני, שאחר זריקת הזבל והבץ עלי, קמתי ונערתי את בגדי, וממילא נפל חזרה כל הזבל והבץ והלכלוף עליהם. ועכשו הם צועקים — היתכן שהוא זורק עלי את הזבל והבץ?! ובגיא אדם טפשים, קונים דבר זה, ואומרים שאדם זה זורק בץ, ושוכחים שזה הבץ והזבל שאני מנער מהמעיל שלי, זהו הזבל שזרקו עלי, והבן למעשה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לאחז את עצמך בהיכלא דמלכא "היכל הקדש", וללמד הרבה ספרי רבנו ז"ל, כי עקר ההתקרבות לרבנו ז"ל תלויה רק בהתמדת ספרו הקדוש, ובלי זה כל ההתקרבות אינה התקרבות כלל.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח ברכך, ותשאר ב"היכל-הקדש", ושום ברירה שבעולם לא תוכל לבלבל את דעתך כלל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שסז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי, שאתה עוסק בהפצת

מְעִינֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה תְּקוּנָנוּ
הַמֵּיחָד לְפָנֵי יוֹדֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֱמוּנָה לְעַם
יִשְׂרָאֵל. וּבְנֵה מְגִלָּה אֶת טֵהַר לְכָבוֹ, שְׁגָם הוּא אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּבְדַרְךְ כָּלֵל מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹהֵב אֶת
בְּנָיו — אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְעַקֵּר הָאֵהָבָה — לְזַכּוֹתָם גַּם-כֵּן עִם תּוֹרָה וְאֱמוּנָה, כְּמֵאֲמַר
הַתַּנָּא (אָבוֹת א, יב): הֵינִי מִתְלַמְּדִיו שֶׁל אֶהְרֵן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוּדְךְ
שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּם לַתּוֹרָה; וְזֶה עַקֵּר אֵהָבָה שְׂאוֹהֵב
אֶת הַבְּרִיּוֹת — כְּשִׁזּוּכָה לְקַרְבָּם לַתּוֹרָה.

עַל-כֵּן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵּי חֻלְקֶךָ, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּעַסֵּק הַקְּדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, וּלְפָרְסָם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

וּכְדַאי לָךְ לְהַעֲתִיק בְּכָל שָׁבוּעַ מֵאֶחָד מֵהַקּוּנְטְרָסִים, וּלְצַלֵּם
סְעִיף אֶחָד. וּמִי יִתֵּן שְׂתַזְנֶכָה לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל עֵיר אֲשֶׁדוּד,
כִּי עַל-יַדֵּי רַבְּנוּ ז"ל כָּלֵם יְכוּלִים לְהַתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
אֲשַׁרֵּי הַזּוּכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז שְׁכָרוּ יְרַבֵּה מְאֹד
— בְּזֶה וּבְכָפֵא לְנִצְחָה.

הֵיזָה טוֹב מְאֹד בְּשִׁבְלֶךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת סְפָרֵי הַפְּרָדָס, וּבְפָרֵט
אֶת סְפָרוֹ "אֱלִימָה", וְגַם סְפָר "אוֹר נְעַרְב", וְזֶה עַקֵּר גְּדוּל לַמִּתְחִילִים
בְּקַבְּלָה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דַּרְכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּצְלִיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאֵהָבָה רַבָּה מְאֹד...

ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ז"ל אָמַר: צְרִיכִים לְרֹאוֹת שְׁפָל הַבַּיִת יְהִיָּה
מְלֵא תְּפִלָּה, הֵינּוּ שְׁפָל מֵה שְׁצַרְיָךְ — בְּרִיאוֹת וּפְרִנְסָה וְשְׂדוּכִים
לִילְדָיו וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִהְיֶה רַק עַל-יַדֵּי תְּפִלָּה.

סד אָשֶׁר ז' שסח בנחל
ז' שסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר, שותה מימי הנחל,
נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח
נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם. ועקר ההתחזקות הוא על-ידי אמונה פשוטה, להאמין בו
יתברך שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל
עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. אשרי מי שיכניס את
האמונה התמימה הזאת בעצמו, ואז יזכה להתלהב אליו יתברך
תמיד, והוא הנקרא 'עולם הבא איד', כי בעודו בעולם הזה,
מסתובב וחושב ממנו יתברך, אזי מהפך את הגשמי לרוחני, ונעשה
עולם הבא איד.

כי באמת מה החלוק בין סתם יהודי לבין איש כשר וצדיק?
עקר ההפרש ביניהם הוא כפי מחשבתו, כי גם סתם יהודי נוטל
ידיו לאכילה, ומברך ברכותיו, ואוכל וישן, ועוסק במשא ומתן, אף
האיש כשר וצדיק, המחשבה שלו דבוקה אז בו יתברך, ובשעה
שמברך איזו ברכה, או אוכל, או עושה איזה עסק אפלו מעסקי
העולם הזה, הוא תמיד זוכר ממנו יתברך. ודבר זה אינו רואה אף
אחד, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. וזה ההפרש בין סתם יהודי
ליהודי צדיק ואיש כשר, שהוא תמיד זוכר ממנו יתברך, ואינו מסיח
דעתו ממנו יתברך כלל. וזה כל הפרוש של "הולך מדרגה לדרגה",
הינו שבמחשבתו מתבררת יותר ויותר האמונה, וזוכה יותר לאמונה
מבררת. ובכל פעם כשאדם מיגע את עצמו בתורה ובתפלה
ובשבירת מדותיו הרעות, אזי מחו מתברר ומזדכך יותר ויותר,
וזוכה להגיע לאמונה יותר ברוחה, וזה נקרא לעלות מדרגה לדרגה.
אשרי מי שזוכה לזכך ולברר אצלו את האמונה, ועולה מפעם

אֲשֶׁר ז' שֵׁסֶט בְּנַחַל סה

לְפַעַם מִדְרָגָה לְדְרָגָה, אֲזִי בָּא אֶל מִדְרָגָה שֶׁל אַמוּנָה יוֹתֵר מְזַכֶּכֶת
וְיוֹתֵר מְבֹרָחַת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שֵׁסֶט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁנִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל,
נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נְצָחִים.

אֵת מְכַתְּבֶךָ עֲכָשׁוּ קִרְאָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתְּרַאֶה לְכַתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד תְּשׁוּבָה בְּקִשְׁרֵךְ לְשִׂדּוּכִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים לְפַעַל מֵה שְׁרוּצִים,
כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מִמַּעַלְת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת. עַל־כֵּן הִרְגַּל
אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.
וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹמֵעַ כָּל דְּבַר וְדַבּוֹר
שֶׁמִּתְפַּלְּלִים אֵלָיו, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְזוֹכֵה לְשַׁמֵּר
אֵת דְּבַרוֹ וּמִנְצְלוֹ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אוֹ לְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים
מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לָנוּ הַפֶּה, שֶׁהוּא צְנוּר
הַקְּדוֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְקַדֵּשׁ אֵת פִּיו, יִזְכֶּה
לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ יְשׁוּעוֹת,
וְתִבְשְׂרְנִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

סו אָשֶׁר ז' שֶׁ בְּנַחַל
ז' שֶׁ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל,
נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה
נִצְחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ קְרֵאתִי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּקֶרֶב יִדְפֵס קוֹנְטֵרַס "פְּקִידַת
עֲקָרוֹת", וְקוֹנְטֵרַס "חֲשׂוֹכֵי בָּנִים", וְשֵׁם תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת עֲצוֹת
נְכוֹנוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְהַדְפִּיסָם.

רְאֵה, חֲמֻדַת לְבָבִי! לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעוּלָם,
וְאֵל תִּנְיִחַ אֶצְלֶךָ הָעֲצָבוֹת כְּרָגַע, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

יֵשׁ לְךָ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים בְּקִיּוֹם הַמְצוּוֹת מַעֲשִׂיוֹת, וַיֵּשׁ לְךָ הַרְבֵּה
חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְסִפְקוֹת בְּאֶמוּנָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לְנוּ, כִּי אֶמוּנָה גִימְטְרִיָּה בָּנִים
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לֶד), כְּשֶׁאָדָם מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לְהַפְּךָ הַכֹּל וְלִהְיוֹת לְבָנִים, אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה
אָדָם עֹקֵר לְגַמְרִי, עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֶמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ
לְעֲצָמוֹ בָּנִים. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וַיִּוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאִין
שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעַדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא.

עַל-פֶּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְאֶמוּנָה שְׁלֵמָה, וַיִּמְלֵא כָּל מְשָׁאֲלוֹת לְבָבְךָ
לְטוֹבָה.

נָא וְנָא לְרְאוֹת לְשִׁמּוֹר מְאֹד אֶת שְׁלוֹם בֵּיתְךָ. וְרְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה
עִם יְדִידֵינוּ הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי רַבְּנוּ ו'ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל

שיחת חברים, וראוי לה לדבר הרבה עמו, ובניחוד תתחזקו לדבר מרבנו ו"ל, ובנדאי תמשך עליכם ישועה גדולה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שְׁעָא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון עכשו קראתי, ומאד נשבר לפי בקרבי מכל מה שעובר עליך בביתך, "מהנו"ה מצעדי גבר כוננו ובדרכו יחפץ" (תהלים לו, כג).

היה טוב מאד, אם היית יכול לשנות מקום לגור בעיר ערד, אשר בעירה הזאת האויר יותר צח ונף בשביל אלו הסובלים מחלי אסטמה, ובפרט שאמה וגם הילדים סובלים מזה. ולכן היה טוב מאד אם אפשר לה לשנות את המקום.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה בכל רמ"ח איבריה ושס"ה גידיה, ובכל טפי דמיה, ותמשך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותושע בישועה בין כלל ישראל.

נא ונא להיות רגיל לומר העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ו"ל, שהוא תקון נפלא ונורא, "תקון הפללי". אשרי מי שאומר בכל יום, וימשיך עליו רפואות וישועות והצלחות.

המאחל לה רפואה שלמה...

מהרנ"ת ו"ל אמר, שעקר נסיון האדם בעולם הזה היא על נקדת השמחה והתחזקות, ודבר זה בא לאדם בכבודות יותר מכל העבודות שבעולם.

ז' שעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל,
נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ
נְצָחִים.

אֵת מַכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ קָרָאתִי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִנְיָךָ יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וַיִּזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן
בְּשָׁלְמוֹת, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִצְלִיחַ אֶת דְּרָפְכְּכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִצְלִיחוּ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים
שְׁגִלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל, הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכָּלִי', וּכְשֶׁתִּגְמְרֶם — תִּבְקֶשׁ
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ: "רַבּוֹנוּ שְׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר
לְכַנִּי שִׁיחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְשִׁיִּצְלִיחוּ בְּחַיִּים". וְכֵן תִּרְבֶּה לְדַבֵּר אֲזַ עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁיִרְחַם עָלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, וְשִׁתְּנֶנְךָ לְהַרְבֶּה
נַחַת, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל.

הֲיֵה טוֹב מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּל לְהַכִּיא בְּכָל יוֹם גֵּר אֶחָד לְהַדְלִיק
לְפָנָי הַעֲמוּד הַיְכֵן שֶׁתְּחַזֵּן מִתְּפִלָּל. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר אֲלֵיכֶם
אֵת הַמְּזֹל, שְׁיֵאִירוּ לְכֶם תְּמִיד הַחַיִּים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאֵת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף.

אָשׁר ז' שַׁעַד בְּנַחַל סט

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתנאש בשום אפן כלל כי גדול אדונו ורב להושיע.

ראו לשמח את עצמכם, ויהיה רק שמחות בביתכם, סימן טוב ומזל טוב, ותושעו ותשמעו תמיד קול ששון וקול שמחה.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם, ובכל אשר תפנו תצליחו.

המאחל לכם כל טוב.

ז' שַׁעַד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וכל טוב סלה גיעו אל ידי ה'קרי, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך עכשו קראתי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה תצליח אתה וכל משפחתך, וימתקו מכם כל הדינים, ויהיו רק שמחות בביתכם.

ראה, אהובי, אחי ה'קרי! להכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך. ותדע שהשם יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין שום דבר שיאיר לאדם בלי רשותו יתברך. וצריך תמיד להכניס במחשבתו את אמתת מציאותו יתברך, שאז הוא עושה להקדוש-ברוך-הוא דירה בזה העולם, על-ידי שזוכה לזכר תמיד ממנו יתברך, אשר זה עקר שלמות הבריאה, שהאדם ימלא את כל הבריאה באלקותו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להגיע אל זה, להמשיך את אורו יתברך בתוך ביתך ובתוך לבך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

את מכתבך עכשיו קראתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה ברמ"ח איבריך ובשס"ה גידיך ובכל טפי דמ'ך, ותהיה לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

חמדת לבבי! ראה להזהר בכל יום להניח תפלין, כי התפלין הם חיים לאדם — חיים בגשמיות, וחיים ברוחניות (עין מנחות מד). אשרי האיש הזוכה להניח בכל יום תפלין, ואז ימשיך על עצמו אור גדול ונפלא מאד.

ראה לשמר מאד מאד מה אתה אוכל, שלא תאכל שום מאכל, אשר יש בזה שאלות בעניני פשרות. ותדקדק מאד במצרכי המזון, שיהיו פשרים למהדרין, וזה יביא לך רפואה שלמה באיבריך ובגידיך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שער.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל יְדִידִי הִיקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

את מכתבך עכשיו קראתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח בכל דרכיך, ותשא חן בעיני כל רואיך, ובכל אשר תפנה תצליח.

אָשֶׁר ז' שַׁעז בְּנַחַל עֵא

רְאֵה לְהַנְזִיחַ מְאֹד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים עַל הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

גַּם רְאֵה לְהַנְזִיחַ מְאֹד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, שְׁלֹא יִהְיֶה בָּהֶם שׁוֹם פְּקָפוּק כָּלֵל, וְאִזּוֹ תִזְכָּה לְהַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וְהַכֵּל יִהְיֶה לְךָ בְּנִקְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנֻנָּיִם...

ז' שַׁעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ קְרֵאתִי.

יִשְׁלַח לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין. גַּם תִּבְדֹּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְזֶה יִגְרַם, שְׁתִּהְיֶה לְךָ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם.

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלַּךְ עָרֵב וּבִקֵּר לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ אַרְיִכוֹת יָמִים, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (עֵין בְּרִכּוֹת ח.), הַנְּזַהֵר לְהִשְׁכָּיִם וּלְהַעֲרִיב לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, יֵשׁ לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִחַזַּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִדַּע שֶׁהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁתִּדְבַר עִמּוֹ — יִשְׁמַע, וְיִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתְךָ. וְהַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

עב אֲשֶׁר ז' שֵׁעַ בְּנַחֵל
ז' שֵׁעַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לַסֵּדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּרְאוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּיַנְיָכֶם וְאֵל תִּתְקוּטוּ. וְאִזּוּ יַעֲזֹר לְכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל מַה שְּׂאָכְתֵּב לְכֶם בְּאֵן.

א. רְאוּ לְהִזְהַר מֵאֵד בְּקִדְשַׁת שַׁבָּת, וְלֹא לְחַלְלָהּ כָּלֵל וּכְלָל, אֲפֹלוּ שְׂיָבֹא לְמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ מִמֶּשׁ, אֵל תִּחַלְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת, רַק תִּשְׁמְרוּהָ כַּדָּת וְכַדָּת. לְפָנַי כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת תִּדְלִיק הָאִשָּׁה שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וְשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְתִתְפַּלֵּל אִזּוּ הִרְבָּה עַל בְּנֵים, שְׂאִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה.

ב. הִזְהַר מֵאֵד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, וְתֹאמַר קְרִיאַת שְׁמַע עִם הַתְּפִלִּין חַק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׂלֹא יִחַסֵּר לָךְ יוֹם בְּלֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין.

ג. רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אֲצֵל סוּפֵר הַגּוֹן, אִם אֵינֶן פְּסוּלוֹת, וְכֵן לְבַדֵּק אִם חֲסִרָה בְּאִיזָה חֵדֶר מְזוּזָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׂיִהְיוּ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל כָּל דְּלֹתוֹת בֵּיתְכֶם.

ד. הַשְּׁמְרוּ מֵאֵד אֵילוּ מְאָכְלִים אֶתֶם אוֹכְלִים, שְׂיִהְיוּ כְּשָׂרִים לְמַהֲדָרִין. וְאִם תִּקְיָמוּ זֹאת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּזְכְּוּ לְהַפְקִיד בְּקָרוֹב בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְתוֹלִידוֹ עוֹד בְּנֵים וּבָנוֹת.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וּבְנֵי אֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מַה שְּׂפָגְמַתֶּם וְחִטָּאתֶם וְכוּ' וְכוּ', וּבְנֵי אֵי יִמְחַל לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתוֹשְׁעוּ בִישׁוּעָה בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה.

אָשֶׁר

ז' שעט - ז' שפ

בנחל

עג

ז' שעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום רב.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָכֶם, שְׁתִּזְכּוּ לְשִׁלּוּם-בַּיִת.

ראו לשמור מאד את השבת-קדש ולא לחללה, ותבדקו את המזוזות אם הן כשרות, ואם אין חסרה באינה חדר מזוזה, ותשמר מאד להניח בכל יום תפלין. והקדוש ברוך הוא יֵעֹזֵר לָכֶם בְּזָכוֹת זֶה, שְׁיִהְיֶה אֲצִלְכֶם תָּמִיד שְׁלֹום-בַּיִת, וְשִׁפֵּעַ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה יָבוֹא עֲלֵיכֶם.

ראה לשמח מאד, מה יש להיות בעצבון ובדכאון ובמתח?! החיים של האדם ממילא עוברים, הגנה הוא פאן והגנה שם, והגנה הכל פורח. על-כן ראו שיהיה ביתכם רק בית שמח, והקדוש-ברוך-הוא יצליח דרככם.

המאחל לכם כל טוב...

ז' שפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך עכשו קבלתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בבריאות השלמה, ותזכה להארץ זמים ושנים טובות בזה העולם, כי עדין צריכים אותך.

ראה, אהובי, אחי! לחזק את עצמך, וללכת ערב ובקר לבית-הכנסת, ובזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא באריכות זמים ושנים.

גם טוב שתדליק נר אחד לפני החזן בכל יום בתפלה, והשם
תברך יאיר את נרך בזה ובכא לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה...

ז' שפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו
... נרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך עכשו קראתי, ומאד נשבר לבי בקרבי לשמע
שעובר עליכם מה שעובר.

ראו להרגיל את עצמכם ללמד בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצאו
מרגוע לנפשכם. ובפרט בקונטרסים החדשים שהולכים עכשו
ונדפסים. ראה לחזר בקונטרס אחד בכל יום, ולקיים את כל הנאמר
בו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יצליח את דרכיכם.

נא ונא לחקק בדעתכם, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך
כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ועל-כן הרגילו את עצמכם לדבר
עמו יתברך. וכשרק תתחילו לדבר עמו יתברך ותתמידו בזה, אז
תזכו למצא מקום מנוחה, ולהתקרב אליו יתברך באמת.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו
... נרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך מעיר לעיר ולפרסם את דעת רבנו ז"ל. בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתעסק בזה מדי יום ביומו, וזה יכניס לך גם הצלחה בגשמיות וכל שכן השפעה ברוחניות. וכשאדם מוציא מפיו גלוי אמונה, על-ידי-זה יוצא ממנו הפנימיות, וכשיוצא ממנו הפנימיות, אז זוכה שגנבנים המקיפים, שלא היו יכולים להכנס עד עכשו, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שעל-ידי שאדם לומד עם אחרים, על-ידי-זה נתוסף בו חכמה ודעת ושכל, כי המקיפים נעשים פנימיים. וכן בכל פעם בפעם שמוציא מפיו ומגלה מלכותו יתברך. והפותר הוא סוד ההשגה, שאי אפשר לתפס במח. על-ידי שמוציא מפיו השגת חכמתו יתברך, על-ידי-זה מתרוקן מחו, ונכנסים המקיפים אל תוך הפנים, אשר באמת אלו שתי מדרגות של ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, כי ענין ממלא כל עלמין זה בחינת המלכות, שצריכים לגלות את מלכותו יתברך, שהוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות מבליעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, שזה ענין המלכות הקדשה, שאנו מקבלים עלינו על מלכותו יתברך. וענין סובב כל עלמין, זה בחינת הפותר שהוא סובב את המח, ואי אפשר להכנס. ועל-כן על-ידי שמוציא מפיו תמיד, ומגלה לכל אחד את אמתת מציאותו יתברך, על-ידי-זה מכניס את הסובב בתוך כל עלמין, שכל זה הוא גם סוד עגולים וישר המובא בפעם חיים.

כי הישר זה סוד פרצוף העולמות, גלוי אלקות בזה העולם, שמדמים צורה ליוצרה, והעגולים הם סוד הפותר האין סוף ברוך הוא, שאינו מתלבש בשום לבוש. והאדם צריך להמשיך תמיד את אורו יתברך בלבוש, באפן שבגוי-אדם בזה העולם המלבשים בלבוש גשמי וחמר עב, גם-כן יזכו להפיר אותו יתברך. על-כן אשריך ואשרי חלקך, שאתה עוסק בתקון העולם, ואם תהיה חזק בזה בעקשנות גדולה, לא להסתפל על שום בריה שבעולם, אז תצליח דרכך, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

אני מקווה להשם יתברך, שתשא חן בעיני כל רואיך, וכל מי

עו אָשׁר ז' שפג בנחל

שְׁיִשְׁמַע אֶת קוֹלְךָ, יִהְיֶה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה, וַיִּתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
וְעַל-יַד־זֶה תִּזְכֶּה לְתַקּוֹן גַּם עַל מַעֲשֵׂיךָ.

נָא וְנָא לְהֵיוֹת עֲקֹשׁן גָּדוֹל בְּדַבָּר זֶה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם
מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל, וְחַס וְשָׁלוֹם, שְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם חִלְיֹשׁוֹת הַדַּעַת.
אִינְךָ צָרִיךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ז' שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב.

מִדֵּי כָּתְבִי לְבַעֲלֶךָ, אֲמַרְתִּי לְרוּיָן דְּבָרֵי גַם אֲלִיךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּהְיוּ תָמִיד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, שְׂאֵז
הַשְׂכִּינָה תִשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם, וּכְשֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, רְפוּאוֹת יִשְׁנֵן
בְּבֵית, פְּרֻנְסָה יִשְׁנָה בְּבֵית, וְהַרְחֵבָה יִשְׁנָה בְּבֵית. עַל-כֵּן רְאֵי שְׂמֻצְדֶּךָ
תָּמִיד יִהְיֶה אַהֲבָה וְשָׁלוֹם. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּי לְקַיֵּם
הַרְבֵּה מִצְוֹת, וּבְפִרְט מִצְוֹת הַכְּנָסֶת אֲוִרְחִים הַמְּזַכֶּה לְאַשָּׁה לְבָנִים
צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁכָל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ
יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה...

ז' שפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתָה

אָשֶׁר ז' שפד בנחל עז

מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה להפיץ את מעינות הישועה חוצה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח בכל יום בשמחה אין סופית, שאנו זוכים לשמש את רבנו ו"ל, כי מה היינו עושים בלי רבנו ו"ל?! ראה לצמצם את עצמך בהתלהבות, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שצריכים לצמצם את ההתלהבות, שלא יהיה רבוי אור.

ראה שיהיה אכל בביתך, שלא יחסר לאשתך ולילדיך שיחיו, כי חכמינו הקדושים אמרו (כתבות נ.) על הפסוק (תהלים קו, ג): "עושה צדקה בכל עת" — זה הן ומפרנס את אשתו ובניו. על-כן ראה להזהר בזה מאד מאד.

הן אמת שאתה רוצה לעסק בהדפסה והפצה, אבל עליך לשמר מאד, שיהיה מה לאכל לאשתך ולילדיך, ורבנו ו"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד — לכבד וליקר את אשתו.

ראה, חמדת לבבי! להכניס בעצמך תקף האמונה הקדושה בו יתברך, וכל מה שתכניס בעצמך יותר אמונה, על-ידי-זה תזכה שיוצרך מתך, עד שיהיה מוצק ומברר לגמרי, עד שתרגיש את אמתת מציאותו יתברך בכל דבר ודבר בזה העולם, שאז תתהפך להיות נקרא 'עולם הבא איד', הינו בעודך בעולם הזה תסתובב במחשבתך להיות בעלמא דאתי, אשר זה היה רצון רבנו ו"ל ותלמידו מוהרנ"ת ו"ל — להקים חברה קדישא כזו, שתמיד יחשבו ממנו יתברך, ושיעשו קן לשכינה, שהשכינה תשרה בלבכם.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים להיות בחברה קדישא הזו, שהוא "היכל-הקדש", קדש קדשים, היכלא דמלפא. אשרי הזוכה לגלות ולפרסם את ההיכל הזה, ולקרוב

עַח אֲשֶׁר ז' שפּה בַּנְחַל

רְחוּקִים בְּאִפְּן הַזֶּה, אִז בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה גַם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב לְהִכָּל הַזֶּה.
הַהִכָּרַח לִי לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שפּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר
וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן
עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ, אִיךָ שְׂאֵתָה
זוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! לְעֵינַי בְּקוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁזִפְנֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵם סֵלֶת דְּבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל ב"לְקוּטִי-הַלְכוּת" שְׁלוֹ, אֲשֶׁר
יְדוּעַ לָנוּ הַסְּפּוֹר שִׁמְסֻפְרִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיָּקָרִים, שֶׁפָּעַם אַחַת
בָּא יְהוּדֵי לְפָנֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְסִפֵּר לוֹ בְּעֵינַי הַסְּפָרִים שֶׁנִּדְפְּסוּ, עֲנָה
וְאָמַר הָאִישׁ הַזֶּה לְמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: הַשָּׁלְ"ה הַקְּדוֹשׁ הוּא 'כָּל בּו',
הַיְנוּ הַלְכָה וְקִבְּלָה וּדְרוֹשׁ וּמוֹסֵר וְכו'. הַשִּׁיב לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל עַל
זֶה: אֲבָל ה'לְקוּטִי-הַלְכוּת' שְׁלִי הֵם הַגֵּן-עֵדֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וְאֵלּוּ הַקּוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, הֵם הַתְּמַצִּית שֶׁל ה"לְקוּטִי-הַלְכוּת",
סֵלֶת נִקְיָה, בְּאִפְּן שֶׁאֵפְלוּ אֵלּוּ הַנְּפּוּלִים וְהַיְרוּדִים, גַּם-כֵּן יִזְכּוּ לְהִבִּין
בו'.

עַל-כֵּן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קוֹנְטְרַס אַחֵר, וְכֵן רְאֵה לְהַפְּיץ אֶת
הַקּוֹנְטְרַסִים בֵּין אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהַרְגִיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּכֹל
מְקוֹם שְׂאֵתָה בָּא בְּזֶה הָעוֹלָם, רְאֵה לְשִׁיחַ בֵּינָךְ לְבִין קוֹנֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה

אֲשֶׁר ז' שפּו בנחל עט

נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת; כִּי כְּשֶׁאַדָּם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ —
מִצְלִיחַ תְּמִיד, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִיחַ, וּבְכָל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ הָאָדָם
אֲבוֹד לְגַמְרִי, וַיֵּשׁ לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת.

כִּי בְּאֵמַת הַחַיִּים הֵם שֶׁלְשֵׁלֶת אֲרָכָה שֶׁל אֲכֻזּוֹת, אֲבָל אִם
תִּקְשֹׁר אֶת שְׂרָשְׁרֵת הָאֲכֻזּוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
לְשְׂרָשְׁרֵת שֶׁל זָהָב וְהַצְלָחָה, כִּי כָּל הָאֲכֻזּוֹת יִתְהַפְּכוּ לְהַצְלָחוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּבְטַח בְּאָדָם כָּלֵל, אֵינִן לָךְ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֲצָמוֹ, כִּי רַק הוּא מִבֵּין אוֹתָךְ. וְאִם תִּכְנִיס בְּעֲצָמְךָ דְבַר זֶה, אַף
פַּעַם לֹא יִהְיֶה לָךְ אֲכֻזּוֹת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

רְאֵה לְהַשְׁאֵר בְּהִיכַל קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְשׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא
תֻּכַּל לְבַלְבֵּל אוֹתָךְ, וּלְבַטֵּל אֶת דַּעְתָּךְ, וּלְגַרְשֵׁךְ, חַס וְשָׁלוֹם, מֵהִיכָלֶא
דְּמִלְפָא, "הִיכַל-הַקְּדוּשׁ" קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים.

נָא וְנָא לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּאֵמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת
הַמְטָהֲרִים אֶת הָאָדָם. וְרְאוּי לָךְ לְהַזְכִּירֵנִי לְטוֹבָה בְּשַׁעַה שְׂתֵּאֱמַר
הַתְּפִלָּה שְׂאֲחַר הַמְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂתַצִּיל גַּם אֶת נַשְׂמָתִי.

הַדְּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב...
שְׁלוֹם רַב...

אֶת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעֵלְךָ קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִכֶּם, אֵיךְ שְׂאֲתֶם מְחַזְּקִים אֶת עֲצָמְכֶם, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ עוֹזֵר.
כֵּן רְאוּי לְהִיּוֹת, שְׂהֵאֲשֶׁה תְּעוֹזֵר תְּמִיד לְבַעֲלָהּ, וְהַבְּעַל יַעֲזֹר תְּמִיד
לְאִשְׁתּוֹ, וְשִׁיחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה וּבְהִבְנָה יִתְרָה, שְׂאֲחַד זְבִין אֶת
הַשְּׁנִי, וְאֲחַד יַעֲזֹר לְזוּלָּתוֹ. הָאֲשֶׁה צְרִיכָה לְעוֹזֵר לְבַעֲלָהּ שְׂיֻכַּל לְשִׁבְתָּ
וּלְלַמַּד וּלְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהַבְּעַל צְרִיךְ לְעוֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּתוֹךְ

פ אָשֶׁר ז' שפּוּ בְּנַחַל

הַבַּיִת, לְנִקּוֹת וּלְסִדָּר אֶת צָרְכֵי הַבַּיִת, וְאֵז כְּשֵׁישׁ הַבְּנֵה הַדְּרִית
בִּיגִיָּהֶם, אֵז דִּיקָא מְצַלִּיחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּזְכּוּ לְהַצְלָחָה תְּמִידִית
בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה הָאֱהָבָה שׁוֹרָה בְּבֵיתְכֶם.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל
מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַדְּלָקָת גְּרוּת, שְׁאֵז הוּא עֵת רְצוֹן
גְּדוֹל לְאִשָּׁה. וּתְבַקְשִׁי גַם עָלִי, שְׁאֲזַכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

רְאֵי לְעֵינַי הַיֵּטֵב בְּקוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּלְסִדָּרֵם בְּאִפְסָן הַכִּי נַעֲלָה,
וּכְשֶׁצְּרִיכִים לְתַקֵּן אִיזוֹ תְּבָה, רְאֵי לְתַקֵּן כְּפִי דְקָדוּק הַלְשׁוֹן,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם כָּל טוֹב.

ז' שפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדָּר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה,
שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ
יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי עִם שְׁנֵי הַקּוּנְטְרָסִים: "אֵל תְּדַאֵג"
וְ"שׁוֹמֵר פִּי", וְגַדְלֵ שְׁמִחָתִי — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר, כִּי תִהְלֶה
לְאֵל, יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְהַיּוֹם כְּבָר נִכְנַס לְדָפוּס. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַקּוּנְטְרָסִים שְׁאֵנִי שׁוֹלַח לָךְ.

אֹדוֹת הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁיֵשׁ לָךְ, עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂרַבְנוּ ז'ל אָמַר
(סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן כה): חֲלִישׁוֹת דַּעַתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵיא
גְּדוֹלָה מִתַּעֲנִית; וְאִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, דּוֹרוֹן
הָיָה שׁוֹלַח לְכָל אֵלוֹ הַמְּחַלְשִׁים דַּעַתוֹ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרְמִים שְׂיִכְרַח
וְיִרוּץ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׁאָדָם יוֹתֵר שְׂבוּר בְּדַעַתוֹ, יוֹתֵר הוּא

אֲשֶׁר ז' שפז בְּנַחַל פא

בוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹכָה שְׁמַאִיר
עָלָיו אוֹר הַגְּנוּז.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם,
וּבְנֻדָּאֵי בָּא יָבֹוא גַם יוֹם יִשׁוּעָתָךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי תַכְלִית הָאָדָם בְּנֵה הָעוֹלָם, לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּסוּד (דְּבָרִים ד, ד): "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם",
אָבֵל אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי זְכוּף הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת:
אֵשׁ, מַיִם, רוּחַ, עָפָר, לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִגְּאֻנָּה וְתַאֲוָה, הוֹלָלוֹת,
לִיְצָנוֹת וְעֲצָבוֹת, וְאִזּוֹ שׁוֹרָה בּוֹ שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּף הוּא, וְהוּא מְסַבֵּב
עִם הָאֲרַבְעָה מְלֶאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵם: מִיכָאֵל, גַּבְרִיאֵל,
אוּרִיאֵל, רַפָּאֵל, שֶׁהֵם סוּד הַמְרַכְּבָה דְקַדְשָׁה. וְאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה,
כִּי אִם כְּשֶׁאָדָם שְׁבוּר בְּדַעַתוֹ לְגַמְרֵי כַחֲרָס הַנְּשֻׁבֵר, וְאִזּוֹ דִּיקָא יְאִירוּ
בּוֹ אוֹרוֹת רוּחַגַּיִים. וְעַל-כֵּן חֲלִישׁוֹת דַּעַתוֹ שֶׁל אָדָם שְׁשׁוּבְרָת לוֹ אֶת
לְבוֹ, גּוֹרְמַת לוֹ טוֹבוֹת רַבּוֹת בְּלִי שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים. אֲשֶׁרֵי
הַמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד!

אוֹדוֹת תַּפְּלַת הַוְּתִיקִין שְׁכַתְּבָתָּ, לְדַעַתִּי, רַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי
שְׁלוּמֵנוּ אֵינָם מִתַּפְּלָלִים וְתִיקִין, וְהַמְּפַרְסְמוֹת אֵינָן צְרִיכוֹת לְרֵאָה,
דוּק וְתִשְׁפַח בְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, כַּמָּה
מִתַּפְּלָלִים וְתִיקִין, וְעַל-כֵּן אֵל יִבְלְבְּלוּ אֶת דַּעַתְךָ כָּלֵל. בְּנֻדָּאֵי
לְהַתַּפְּלָל וְתִיקִין אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אָבֵל שְׁלֵא יַחֲלִישׁוּ אֶת דַּעַתְךָ אִם
אֵינְךָ זוֹכָה לָזֶה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׁבִ"הֵיכַל-הַקִּדְשׁ" אוֹמְרִים בְּכָל לַיְלָה
חֲצוֹת, וְכֻלָּם נִשְׁאָרִים יַעֲרִים עַד סְמוּף לְעֵלוֹת הַשַּׁחַר, וּמְמַלְאִים אֶת
כָּל הַלַּיְלָה בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתִהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֵין
לָנוּ מִמָּה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַלַּיְלוֹת שְׁלָנוּ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

פב אֲשֶׁר ז' שפח בנחל
ז' שפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זֹכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אִוְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה גְלוֹי הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַכְלִית הַהֲתַגְלוּת, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ עֲדִין גְּנוּז וְנִסְתָּר מִבְּנֵי-אָדָם, וּכְשֵׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אִזּוֹ יִתְגַּלֶּה הָאִוֵּר הַגְּנוּז הַזֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

יְדַעַת לְנִכּוֹן, שְׂלֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְגַּלֶּה הָאִוֵּר בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עוֹ, כָּל אֶחָד כְּפִי יִגְיֵעַתוֹ וְטַרְחַתוֹ בְּעַבּוּדְתוֹ יִתְבַּרְךָ.

וּכְמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שְׂגִדְל הַיְדִיעָה וְהַהֲשָׁגָה, שְׂיִדְעוּ וַיְבִינּוּ וַיִּשְׁפִּילוּ הַעֲפוּ"ם, יִהְיֶה לָנוּ לְלַעַג וְלִשְׂחָק, בְּסוּד (תְּהִלִּים קכ"ו): "אִזּוֹ יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ, אִזּוֹ יֵאֲמָרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל הַגְּוִי"ה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים, הַגְּדִיל הַגְּוִי"ה לַעֲשׂוֹת עִמּוֹנוּ", הֵינּוּ שְׂנִשְׂחָק וְנִלְעַג מִיְדִיעַתְם וְהַשְׁגָּתְם, כִּי הַשְּׂגוּתֵינוּ הַשְּׂגוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּאֵין סוּף וְקֶץ וְכוּ', עַיִן שֵׁם. וּכְמוֹ-כֵן בֵּין אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל הַקְּרוֹב בְּיְדִיעַתוֹ יִתְבַּרְךָ קְרוֹב יוֹתֵר. מִי שְׂהִמְשִׁיף עָלָיו אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, אִזּוֹי כְּשֵׁיבּוֹא מְשִׁיחַ, יִזְכֶּה לְהַשְׁגָּה אֵין סוּפִית. וְכָל אֶחָד כְּפִי יִגְיֵעַתוֹ וְטַרְחַתוֹ עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה יוֹתֵר.

וְהִנֵּה אֲנִי יוֹדַע, שְׂעוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּכָל יוֹם קִטְנוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וַיְרִידוֹת, וְנִעְלָם מִמֶּךָ בְּכָל פַּעַם הָאִוֵּר הַגְּנוּז הַזֶּה. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַעֲלָמוֹת הָאִוֵּר מִהָאָדָם, הוּא בְּשִׁבִיל שְׂיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ בְּכָל פַּעַם לְתַעֲנוּגִים חֲדָשִׁים וּכְמַחִין חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא עוֹלָמוֹת, הֵינּוּ שְׂמִינְחָד יְחוּדֵי שְׂמוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וּמִמְשִׁיף עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם אִוֵּר יִתְבַּרְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית

אָשֶׁר ז' שפּט בּנַחַל פּג

רבה, פּרָשָׁה כא, סימן ה'): כְּהַדִּין קִמְצָא דְלִבּוּשֵׁיהּ מִנִּיהּ וּבִיהּ [כְּמוֹ הַצֵּב הַזֶּה, שֶׁהַלְבוּשׁ שֶׁלוֹ מִמֶּנּוּ וּבַעֲצָמוֹ — כְּנֹוֹי שֶׁל הַמְקַבְּלִים לְהַתְלַבְּשׁוֹת הָעוֹלָמוֹת וְכוּ' (עַן עַץ חַיִּים, שַׁעַר הַפְּלָאִים פ"א)], וְאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִתֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכֹל הַיְסוּרִים וְהַקְטָנוֹת וְהַנְּפִילוֹת, הַכֹּל טוֹבוֹת צְפוּנוֹת וּגְנוּזוֹת. וְכִשְׂיֹדֵעַ הָאָדָם, שֶׁאֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכֹל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם מִסְתַּתֵּר, הוּא יִקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה שְׂוִיּוּסְרוֹ מִמֶּנּוּ כֹּל הַלְבוּשִׁים, וְיִתְגַּלֶּה לְפָנָיו הָאוֹר.

וּמַחֲמַת שֶׁתְּעַנּוּג תְּמִידֵי אֵינוֹ תְּעַנּוּג, לְכֵן מִתְחַלְּפִים הָאוֹרוֹת בְּתְעַנּוּגִים שׁוֹנִים. וְעַל קֶטֶב זֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַפִּיץ אֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שָׂזָה כָּלֵל סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ לְהַיְקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הַהֲכָרַח לוֹ לְשַׁלֵּם לְמַדְפִּיס, וְרֵאָה שֶׁלֹּא תַעֲצוֹר הַהַדְפָּסָה כְּרַגַע, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...
רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכֹל שְׁבוּעָה.

ז' שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל, נַחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגָּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֹצַח נְצָחִים.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי, וְשִׂמְחֵתִי מְאֹד לְשִׁמְעַ הַטוֹב מְמָךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כֹּל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא לְבוּשׁ גְּדוֹל, שֶׁבּוֹ מִתְלַבֵּשׁ, כְּכִיכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי דוֹמֵם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר — הַכֹּל

אַלקוּת. וּכְשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּזֶה, עַל-יְדֵי-זֶה מְתִיחַד וּמְזַדְּג עֲצָמוֹ בּוֹ יְתָבְרָךְ, כִּי הָאֱמוּנָה — זֹו הַדְּבָקוּת בּוֹ יְתָבְרָךְ. וְעַל-כֵּן אָמַר רַבְּנּוּ וַיֵּל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן ז'): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה הָאָדָם חֹבֵיב לְהֵשֵׁם יְתָבְרָךְ כְּאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; הֵינּוּ כִּי עָקַר חֹבֵיבוֹת הָאִשָּׁה לְבַעַל הִיא — כְּשֶׁנִּכְלָלַת וְנִדְבַקְתָּ בּוֹ בְּאֵהָבָה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ-כֵן עָקַר חֹבֵיבוֹת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לְהֵשֵׁם יְתָבְרָךְ הוּא — כְּפִי שְׂמֵדִבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתָבְרָךְ, עַל-יְדֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּדְבָקוּת אֲמִתִּית. וּמִכֵּל זֶה מוּבָן, אֲשֶׁר כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג עִמּוֹ יְתָבְרָךְ, שְׂמֵדִבֵּק אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּדְבָקוּת אֲמִתּוֹ וּבְאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, כְּמוֹ-כֵן אֲשֶׁתּוֹ עִמּוֹ מְזַדְּגָת וּמִתְקַרְבֶּת אֵלָיו בְּאֵהָבָה וּבְאֱמוּנָה גְּדוֹלָה, כִּי בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעַר דְלַעֲיִלָּא (זֶהר ח"א פח.).

וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה שְׂאֲשַׁתְּךָ תְּצִיֵת אוֹתְךָ וְתִתְבַטֵּל אֵלֶיךָ, רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְאִזּוּ מִמִּילָא אֲשַׁתְּךָ תִּתְבַטֵּל לְפָנֶיךָ, כִּי הַכֵּל תְּלוּי בְּזֶה — כְּפִי שְׂהָאָדָם מִבַּטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כְּמוֹ-כֵן הַכֵּל מִתְבַטֵּל לְפָנָיו. וְזֶה סוּד מַה שְּׂאָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת ב, ד'): בְּטֵל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כִּדִּי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן אַחֲרָיִם מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂהָ.

עַכְשָׁו כְּפִי שְׂהַמְסִיּוֹן יִמַח שְׂמֵם וְזַכְרָם, מִתְפַּשְׁטִים מְאֹד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּרִשׁוֹת הַמְּדִינָה שֶׁל גִּיהֵנוֹם, מְלָכוֹת הַרְשָׁע, קְלַפַּת הָעַרְב־רַב, עֲלִינוּ לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוֹ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם הַתְּמַצִּית וְהַסְלַת מְסַפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר בְּנֻדְאֵי מִי שְׂיִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּעֵינֵי הָאֲמִתּוֹ, יִמְשֵׁךְ לְכַבּוֹ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְיִחְזַר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה. עַל כֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׂ מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, כִּי זֶה תְּקוּנְךָ לְפָנָיו יְתָבְרָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמְךָ בְּאֵהָבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' שצ בנחל פה
ז' שצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ידידי היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי מזה זמן רב, ובכל פעם רציתי לכתב לך באריכות, אך לא אסתייע מלתא, ומפני שנוסע עכשו מוסר כתב זה, אמרתי לרוץ אליך בשורותים אלו. ובדאי אם היית כותב לי מכתב אחד בכל שבוע, היזה ההכרח לי לכתב אליך.

אחי היקר! עליך לדעת כי הכל לכל אין סוף ברוך הוא, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה בלה, והכל מלבש בכל מיני לבושים והסתרות וחלישות הדעת, קטנות, ירידות ונפילות. ואם האדם מחפש וחותר אחריו יתברך, אז מתגלה לו שהכל לבוש אחד המלביש ומסתיר אותו יתברך. ובידיעה ואמונה זו יתפרדו ממנו כל פועלי און.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, שלא תכנס בך שום חלישות הדעת משום בריה שבעולם. כי כל זמן שתחזק בדעתך, שאינך צריך את שום בריה בעולם רק אותו יתברך, אז לא תחלש דעתך ולא תשבר ולא תפחד משום דבר ומשום בריה כלל.

עליך לדעת, כי על כל הצדיקים הקדושים עברו בזה העולם משברים וגלים ונסיונות קשים ומרים עד מאוד, והיה חשך להם ממש כחשכת מצרים, אף-על-פי-כן לא התפעלו מזה כלל, רק חזקו ואמצו את עצמם בכל מיני אפנים שבעולם, והאמינו בו יתברך באמונה פשוטה, ובה התמידו ימים ושנים, עד שלבסוף נתגלה להם האור כי טוב.

לכן ראה, אהובי, אחי היקר! ששום דבר בעולם לא ישבר

פו אֲשֶׁר ז' שצא בנחל

אותך, ראה להמשיך לדבר בכל יום עם אחרים מאמתת מציאותו
תברך, אשר הדבור מזה הוא מצות עשה, מצוה תדירית לדבר
ולהאמין ביחידו של עולם, ומה גם שזה יכניס התעוררות וחיית
ידבקות בך.

נא ונא להמשיך בשעור שאתה נותן בכל שבוע לפני אנשי
שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש", ואל תתפעל משום בריה
שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה —
תשכיל ותצלית.

בנך היקר עושה, תהלה לאל, חיל אצלנו. אקנה שתראה ממנו
הרבה נחת ומכל יוצאי חלציה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' שצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר
והנעלה, שותה מימי הנחל, נחל הנובע מקור חכמה, זכותו יגן
עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ובפרט שאתה זוכה לחזק את עצמך, אשר זה העקר והיסוד בברכי
רבנו ז"ל — לחזק את עצמו בכל פעם מכל מה שעובר עליו.

פעם אחת התלונן אחד מאנשי שלומו בפני רבנו ז"ל, וספר
לפניו צערו הקשה, שאין לו מקום מיחד לעבודת השם יתברך, וזה
מונע אותו מאד מללמד ומלהתפלל, ובפרט שהוא בין עכו"ם והם
מבלבלים לו את הדעת. והשיב לו רבנו ז"ל: מסתמא, אם הנה השם
יתברך יודע, שכל בחירתך ועבודתך תלויה בזה שיהיה לך מקום
מיחד לעבודת השם יתברך, בודאי הנה נותן לך מקום מיחד. ועכשו

שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּמִצֵּב בְּזֶה, בְּיַדָּי גַם מִשָּׁם אֵתָה יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת אִישׁ כְּשֵׁר.

כְּמוֹ-כֵן עֲמָךְ, מֵאַחַר שְׂסַבֵּב הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׂאֵתָה צְרִיף לְנוֹסֵעַ
נְסִיעוֹת אַרְכוֹת שְׁעוֹת שְׁעוֹת בְּכָל יוֹם בְּדַרְכִּים, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי גַם
מִשָּׁם אֵתָה יָכוֹל לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וְלִלְמַד אֶת תּוֹרָתוֹ
הַקְדוּשָׁה, כִּי הַיּוֹם נִמְצָאִים לְמַכִּירָה קִסְטוֹת שֶׁל מְסַכְתוֹת שְׁלֵמוֹת,
הֵינּוּ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד שָׁם אֶת כָּל הַמְּסַכְתָּא, וּבִאֲפֹן הַזֶּה אֵתָה יָכוֹל
לְהַשְׁמִיעַ לְעֲצֻמָּךְ בְּמַכּוֹנֵיתְךָ בְּעַת נְסִיעֶתְךָ דֶּךָ אַחַר דֶּךָ מִהִתְחַלֵּת
הַמְּסַכְתָּא עַד סוּפָהּ, וְאֵתָה יָכוֹל לְבַחֵר לְעֲצֻמָּךְ אִיזוֹ מְסַכְתָּ, וְתִחַזֵּר
וְתִשְׁמַע אוֹתָהּ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וּבְעַת הַפְּנָאִי תִסְתַּכַּל בְּפָנִים
הַמְּסַכְתָּא. וּבִאֲפֹן הַזֶּה, שְׂאֵתָה יוֹשֵׁב וְנוֹהֵג בְּמַכּוֹנֵית, וְשׁוֹמֵעַ מְסַכְתָּא
פְּעַם אַחַר פְּעַם, אֵתָה יָכוֹל לְהִיוֹת בְּקִי בִּיה מִמֶּשׁ בְּעַל-פִּיה, מִכָּל שֶׁכֵּן
כְּשֵׂאֵתָה שׁוֹמֵעַ אֶת הַמְּסַכְתָּא מֵאֵה פְּעָמִים וְאַחַת. וְכֵן בֵּין כֶּךָ אֵינְךָ
מְבַלָּה אֶת הַזְּמַן, כִּי אֵתָה שׁוֹמֵעַ שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְהוּא עֲנִיָּן נִפְלָא מְאֹד
מְאֹד.

וְכֵן שְׂמַעְתִּי, שְׂיֵשׁ גַם עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י בְּהַסְבֵּר
טוֹב מְאֹד, וְכֵן יֵשׁ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּקִסְטָה, שְׂיִכּוֹלִים לּוֹמַר
אַחַר זֶה מְלָה בְּמְלָה, וְהָרִי הוּא כְּקוֹרָא בְּתַהֲלִים, וְגוֹמֵר אֶת הַיּוֹם
תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם בְּעַת הַנְּהִיגָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ לְשִׁמְעַ גַם כְּלִי זְמַר בְּעַת שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ
בְּמַכּוֹנֵית, וְלִבֵּל תְּהִיָּה בְּרוּחַ נְמוּכָה, בְּעֲצָבוֹן וּבְדַכְּאוֹן, רַק תְּהִיָּה
תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר זֶה יִכְנִיס בְּךָ סְבֻלָּנוֹת וְאַרְיִכוֹת אֲפִים.

רְאֵה לְהִזְהַר לּוֹמַר בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת-הַדְּרָךְ בְּשִׁעָה שְׂאֵתָה יוֹצֵא
בְּבִקּוּר מְבִיתְךָ. וּבִקְאֵת יֵשׁ כַּמָּה דְּעוֹת, שְׂיִכּוֹלִים לּוֹמַר אֶת זֶה כַּמָּה
פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּבִפְרִט כְּהַיּוֹם, שְׂכָל הַדְּרָכִים בְּחִזְקַת סְכָנָה.

גַם רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַרְךָ, וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֵתָה מְגִיעַ
לְשָׁם, תְּנִיחַ כַּמָּה דְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּגַבִּיֵה אֶת הַמְּקוֹם
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ וְ"ל, שְׂבְּכָל מְקוֹם שְׂאֵדָם נוֹסֵעַ,

פח אָשֶׁר ז' שצב בנחל

ומְבָרֵךְ שָׁם בְּרָכוֹת וּמְקַיֵּם שָׁם מְצוּוֹת, הוּא מַגְבִּיחַ אֶת הַמָּקוֹם אֵלָיו יְתָבְרֵךְ.

נָא וְנָא שְׁלֵבֵל תְּחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל מְזֵה שְׁאֵתָה צָרִיךְ לְנִסְעַ בְּדַרְכִּים, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתָבְרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וַאֲיִךְ שְׁאֵתָה עוֹזֵר בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי בְּזֵה שְׂמֻקְרָבִים רְחוּקִים, אֲזִי הַשֵּׁם יְתָבְרֵךְ מוּחַל גַּם לוֹ. וְעַל-כֵּן מִי שְׂיִודַע שְׂפָגָם, עָלָיו לְעַסֵּק בְּתַקוּן זֶה — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

רָאָה לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְשַׁלֵּם אֶת חוּבוֹתֶיךָ לְהִיקָר וְהַנְּעֵלָה ... גְּרוֹ יְאִיר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזָכוֹת זֶה לְשַׁלֵּם אֶת חוּבוֹתֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרֵךְ בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂנַעֲסֵק בְּזֵה תְּמִיד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעִנְיָן זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וְאִז אֶכְתֵּב לְךָ גַּם-כֵּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגַם שְׁמַעְתִּי הַבְּשׂוּרָה הַמְשַׁמַּחַת, שְׁקִבְעַת לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קָבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר עֵיוֹן עִם הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ, שְׁמַצַּאת לְעֶצְמְךָ חֵבֵר טוֹב. רְאוּ לְלַמֵּד בְּיַחַד בְּכָל יוֹם, וְכֵן לְדַבֵּר יַחַד מַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הִיָּה יְסוֹד גְּדוֹל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת — שְׁדַבְּרוּ יַחַד.

מִנְהַגֵּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיָּה, שֶׁהָיוּ מִתּוֹעֲדִים יַחְדָּו בְּכָל יוֹם, וּמְדַבְּרִים אֶחָד עִם חֵבְרוֹ מַעֲצוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם מוֹהֲרֵינֵי ז"ל הִיָּתָה דְרָכּוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאִם הִיָּה יוֹם, שְׂאָף אֶחָד לֹא נִכְנַס אֵלָיו לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, הִיָּה יוֹצֵא בַּחוּץ לְחַפֵּשׂ אַחֵר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל.

וְכֵן רְאוּ לְלַכֵּת יַחְדָּו לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֶי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה תָּמִיד.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְנָה, וְתַתְּפִלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחֵה וּמַעֲרִיב בְּמִנְיַן דִּיקָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

ז' שצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגַדְל שְׁמַחְתִּי — אֵין לְשַׁעַר וּלְתֹאֵר

צ אֲשֶׁר ז' שְׂצָה בְּנַחַל

כָּלֵל, שְׂאִתָּה מִמְּשִׁיף בְּלִמּוֹנִים בְּכָל יוֹם, בְּדִיּוֹק כְּפִי שֶׁהִתְנַהֲגָתְךָ בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — שְׂתִמְשִׁיף אֶת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי בְּאֵמֶת אֵין אָנוּ רְחוּקִים — רַק בְּגוֹפְנוֹ, אֲבָל לֹא בְּנַשְׁמֹתֵנוּ.

אַקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַחֲזִיק מֵעֲמֹד בְּכָל מָה שֶׁרַק יַעֲבֹר עָלֶיךָ. הָעֵקֶר לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר עַל יְדָה יְכוּלִים לַעֲבֹר כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים שְׂבָאִים בַּחַיִּים.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וְהַמְּחֻזָּק וְהַמְּאֻמָּץ לְחִזּוֹר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִינוּ.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רַק תְּהִיָּה רְגִיל לֹמֵר בְּשָׂמִי, שְׂאֵין לֹמֵר בִּי שׁוֹם פְּשָׁטִים וְשׁוֹם מְבִינּוֹת, כִּי אֵינִי רוֹצֶה שׁוֹם דְּבָר — רַק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִגְלוֹת וְלִפְרָסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִלְמַד תּוֹרָה בְּסֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד, וְיִוְתֵר מְזֶה אֵין לִי שׁוֹם יַעֲסֹק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה, כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְתָּ וְקִבַּלְתָּ אֶצְלִי כָּל הַחֲמֵשׁ שָׁנִים שְׂלֵמֶדֶת אֶצְלִי. וְעַנְיָן זֶה בְּרוּר, וְלֹא צָרִיכִים לֹמֵר גַּם בְּזֶה פְּשָׁטִים, כִּי הַכֹּל הֵכֵל וְרַעוּת רֹחַ, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת מִי שְׂאוֹמֵר פְּשָׁטִים בִּי, כְּאֵלוֹ זֶה הִיָּתָה כְּפִנְתִּי, לְטוֹבֶת עֲצֻמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, הֵינּוּ שֶׁהוּא רוֹצֶה כְּבוֹד אוֹ מְמוֹן, וְזֶה אִתָּה יְכוּל לְפָרְסֵם בְּשָׂמִי.

הָעֵקֶר רְאֵה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעְעוֹלָם, הַתְּמִד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּבְהַפְצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' שְׂצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן הִ'תַּשְׁמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר ז' שָׁצוּ בְּנַחַל צֹא

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲשַׁמְעֶנִּי בְּקִרְוֹב בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת,
שְׂעִזְרֶךָ הַשֵּׁם יִתְּבָרֶךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְצָרִיכִים לְחִזּוֹק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְּבָרֶךָ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהִשְׁפָּלוֹת
עֲצָמִיּוֹת, רַק לִידַע וּלְהֶאֱמִין אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְּבָרֶךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל
מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנוֹ יִתְּבָרֶךָ. וְאֵל כָּל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְשִׂיחָה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אִמּוּנָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
פו'), אִזּוֹ הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת בְּעֲבוּדַת הַבּוֹרָא
יִתְּבָרֶךָ שְׂמוֹ, שְׂזֶה כָּל עֲנִיָּן הַקִּיצוֹנִיּוֹת, שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁהֵם קִיצוֹנִיִּים
לְגַמְרֵי; כִּי בְּאִמַּת הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, אִזּוֹ יָכוֹל לַעֲבֹד אוֹתוֹ יִתְּבָרֶךָ בְּכָל דְּבַר מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם
הַזֶּה, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יִבְלָבֵל אוֹתוֹ, יְכוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְגַם לַעֲסֹק
בְּאִינְיָה עֲנִיָּן בְּפִרְנֹסָה, וְזֶה אֵינוֹ סוֹתֵר אֶת זֶה.

אֲקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְנַכָּה לְמִצָּא אֶת זְוִיגְךָ בְּקִרְוֹב,
וּתְתַחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִקְיָמוּ בֵּית גְּאָמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה...

ז' שָׁצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבָרֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִי.

אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְהַשֵּׁם יִתְּבָרֶךָ הָאֱמֵת יוֹדַע אֶת
כָּאֵב לְבִי מִכָּל מַה שְׂעוֹבֵר עֲלִיךָ בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים, כְּפִי שְׂסַפְּרֹתָ לִי. אֲנִי
תְּמִיד מְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְּבָרֶךָ, שְׂיַעֲזֹר לְךָ כְּבֹר, וְאֲנִי מְקוּנָה, שְׂסוּף
כָּל סוּף יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ תְּפִלַּת עַם יִשְׂרָאֵל.

צב אֲשֶׁר ז' שצו בְּנַחַל

רְאֵי לְחִזְקַךְ עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִף שְׁכַבְרֵךְ כְּתַבְתִּי לָךְ דְּבַר זֶה, וְגַם הִבְנַתְּ מִדְּבָרֵי, שֶׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל וְעָקֵר הַכָּל בְּדַרְכֵי רַבְנוּ וַ"ל — לְחִזְקַךְ אֶת עֲצָמוֹ, עִם כָּל זֹאת כָּל דְּבַר חָשׁוּב צְרִיכִים לְחִזּוֹר עֲלָיו פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, עַד שֶׁיִּכְנָס בְּתוֹךְ הַלֵּב. וּבִפְרָטִיּוֹת עָקֵר גְּדוֹל כְּזֶה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם אֲפֵן שְׁבַעוּלָם, דְּבַר זֶה צְרִיכִים לְחִזּוֹר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִחֲדָשׁ, כִּי בְּלִי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּזֶה הָעוֹלָם.

לְדַעְתִּי, כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ, שְׂאֵת פּוֹחֲדֵת מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן, וְעַל כָּל כַּחוֹר אֶת חוֹשֶׁבֶת — זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, וְאֵת בּוֹרְרַת הַרְבֵּה מְאֹד.

הֵן אֲמַת שְׂרָאוּי לָךְ חֲתָן יָקָר וְנִפְלֵא מְאֹד, וִירָא שְׂמִים גְּדוֹל, אֲבָל דְּבַר זֶה תְּלוּי בְּיַד הָאִשָּׁה, כִּפִּי חֲזַק רְצוּנָה שְׁבַעְלָה יְהִיָּה כְּזֶה, וּכְפִי רַבּוּי תִּפְלְתָה שְׂמַתְפַּלְלֵת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהִסְתִּיר מֵעֲצָמְךָ כָּל מִינֵי מְתָחִים, כִּי הִמְתַּח מִבִּיא לְעֻצְבִּים, וְעֻצְבִּים מִבִּיאִים לְדַכְאוֹן, וְהַדְּכָאוֹן הוֹרֵס אֶת הַצְּלַחַת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

רְאֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וְזֶה יְמַהֵר אֶת יְשׁוּעַתְךָ, וְתִרְגְּשִׁי עֲצָמְךָ צְעִירָה וְלֹא בֵּת שְׁלֵשִׁים, וְאֵל תִּפְלִי בְּשׁוּם יְאוּשׁ וְדֹאגוֹת כָּלֵל, כִּי בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְקָרוֹב תִּמְצָאֵי אֶת זְוִיגְךָ הַמוּכָן לָךְ מִן הַשָּׁמַיִם.

אוֹדוֹת הָעֲבוּדָה, אֵל תִּתְּבַלְבְּלֵי כָּלֵל מְזָה, אִם אֶת רוּצָה לְעַבֵּד, תִּקְחִי עֲבוּדָה שְׂאִינָה מִיַּגְעַת וּמִפְרֻכַת אֶת הַגּוֹף וְאֶת הַנְּשָׁמָה, וְלֹא מִכְּנִיסָה בְּאָדָם עֻצְבִּים וּמְתָחִים.

אֵל תְּהַסְסִי לְכַתֵּב לִי בְּאַרְיִכוֹת, כִּי אֲנִי מוּכָן לְעֻזוֹר לָךְ בְּכָל מָה שְׂאֲנִי רַק יְכוֹל, וְאִם הִיָּה בְּיָדִי, הִיִּיתִי מְחַתֵּן אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ, אֲבָל כָּבֵר יְדוּעַ, שֶׁכָּל עֲנִיָּן הַזְּוִיגִים הוּא נֶעְלָם מִכָּל הַצְּדִיקִים וּמִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה רַק מִנְּחַ בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאֵין לָנוּ אֵלָא לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלַחָה רַבָּה...

אֲשֶׁר ז' שצז בנחל צג
ז' שצז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחי'.

את מכתבך הקורע לבבות לנכון קבלתי. לדעתי, אין לך, חס ושלום, שום מחלה של סרטן, עליך לנסע אל הציון הקדוש של רבי מאיר בעל הנס בעיר טבריה, ולהדליק שם נר עם שמן זית, ותאמרי שם העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל, אשר הם תקון הכללי, והם סגלה לרפואה ולהצלחה בכל העננים. ואלו הם המזמורים אשר תאמרי שם בעת שהנר של שמן זית דולק: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"ג. וכשתגמרי, תבקשי שם הרבה מאד: "אלהא דרבי מאיר ענני, עשה עמי נס שלא אעבר נתוח". ותרבי בתפלה, שתמציאי מדעתך תפלות ובקשות, תחנונים ופיוסים לפניו יתברך. ואחר-כך תכבי את הנר, ותמרחי את רגלך עם השמן זית, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

ראי להתחזק מאד, ותהיי שמחה ועליזה, ואל תרגישי רגשות נחיתות, כי בודאי יש בך נקדה אשר אין באחרים, ועל-כן למה לך להתבייש ממשהו?!

אודות הצעת השדוף וכו', אם זה מוצא חן בעיניך, ראי להשיב בחיוב.

והקדוש-ברוך-הוא העושה פלאות ונסים יעשה גם אתך נס בתוך גס, ותושעי ברפואה שלמה ובמציאת הזיווג בקרוב ממש, אמן.

המאחל לך כל טוב...

ז' שצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ...

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שפרי מחיים ומחזקים אותך כל-כף, בן ראוי לחזק ולשמח את עצמך עם ספרי רבנו ז"ל.

את בקשתך שבקשת ספרי רבנו ז"ל מסרתי לממנים על כף, וכבר שלחו לך את הספרים.

הרגילי את עצמך ללכת מפעם לפעם אל שער השמים הכתל המערבי, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי שם מקום השראת שכינה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (שמות רבה, פרשה ב', סימן ב'): מעולם לא זזה שכינה מכתל המערבי.

נא ונא ראי להשמר מצבועים, החזיקי באמונה פשוטה בו יתברך, ואז תראי נפלאות.

המאחל הצלחה רבה...

ז' שצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, והנני מברכך בברכת "מזל טוב", יעזר השם יתברך, שתזכה להתמיד בתורה, עד שתהיה תלמיד-חכם, ובתך תהיה בת תלמיד-חכם, שראויה להנשא לצדיק גדול.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות קבוע בכל יום בלמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא,

אֲשֶׁר ז' ת בְּנַחַל צה

מִדְרָשׁ. מִכָּל לְמוֹד קִצָּת, וּכְשֶׁתִּסִּים — תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, כָּכָה תִּמְשִׁיךְ בְּכָל יְמֵי חַיֶּיךָ.

וְהַעֲקֹר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים — שְׂתַכְנִיס בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְעַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַזֹּאת תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל דְּבָקוֹת אֲמֶת, כִּי הִיא הָאֲמוּנָה הַיְדָבְקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִהְיֶה וְתִהְיֶה לוֹ כּוֹס נֶאֱדָה וְיִקְרָה לְקַדוּשׁ, וְזֶה מְסַגֵּל לַעֲשִׂירוֹת. וְאָמַר לוֹ, כִּי כּוֹס גִּימְטְרִיָּה אֱלֹהִים, וְהָאֱלֹהִים הוּא בְּבַחֲיִנַת יְרָאָה, וְיִרְאָה בְּבַחֲיִנַת אֲשֶׁה. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲטְרוּ. וְעַל-כֵּן רָאָה שְׂתִהְיֶה לָּךְ כּוֹס יָפֵה לְקַדוּשׁ, וְכֵן תִּכְבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזֶה יְבִיא לָּךְ שִׁפְעַ גְּדוֹל בְּפִרְנֶסָה, וְתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָּךְ שִׁפְעַ, וְתִשְׁלַם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

רָאָה לַעֲזֹר לְאֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא לְהִתְרַגֵּז עָלֶיךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּנֵי.

הַדְּוִרֶשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִי'.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְהִנֵּה אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מְזַל טוֹב" לְהַלְדֹת בְּתֶךָ הַיְקָרָה, וְהַשֵּׁם יַעֲזֹר, שְׂתִזְכְּוּ לְגַדֵּל אֶת בְּנוֹתֶיכֶם בְּנִקְלָה, וְיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ וְהִרְחַבְתַּם הַדַּעַת לְשִׁלֵּם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת שֶׁלָּכֶם.

הַרְגִּילִי עֶצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְאֲשֶׁה לְפַעַל כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

צו אָשֶׁר ז' תא בנחל

הקדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲזָרֵי לְבַעֲלֶךָ שְׂיֻכַּל לְשֶׁבֶת וּלְלַמֵּד,
וְהוּא יַעֲזֹר לְךָ גַם בְּבֵית. הֶעֱקָר רְאִי שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי,
שְׂמִיחָה, אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הקדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכְּלוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה...

ז' תא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (עֲבוּדָה זְרָה יט:), שְׂאִתָּה עוֹסֵק לְלַמֵּד תוֹרָה
בְּהִתְמַדָּה, וּלְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל שְׂשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן אֶת כָּל
ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, וְגַם אִתָּה מִתְמִיד בְּתַנ"ךְ וּבִגְמָרָא וּבִשְׁלֶחַן עָרוּךְ
— אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֶךָ! כִּי לֹא יִשְׁאַר לָנוּ בַּחַיִּים רַק דְּבַר זֶה.

אוֹדוֹת כָּל הָעֲנָנִים שֶׁעָבַר עָלֶיךָ מִגִּיסָךְ, לְדַעַתִּי, אִתָּה צָרִיךְ
לְהוֹצִיא אֶת יִסּוּרֵי הַמְּצַפּוֹן שֵׁישׁ לְךָ, כִּי אִתָּה עֲשִׂיתָ אֶת שְׁלֶךְ לְהַזְהִיר
אֶת שְׁנֵינֵהֶם, אֲשֶׁר אֵינָם מִתְאִימִים, וְיֹתֵר מְזָה אֵין לְךָ לְהִתְעַרֵב כָּלֵל,
כִּי הַכֹּל בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִגְמַר אֶת שְׁלוֹ.

אֲנִי שְׂמִחַ מְאֹד, שְׂאִתָּה מְדַבֵּר עִם הַבַּחּוּרִים הַיְקָרִים מְעַצּוֹתָיו
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזָה — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל וְעַצּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת בְּעוֹלָם.

עֲכָשׁוּ הַדְּפָסְנוּ קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת נִקְיָה מִסְפָּרֵי
"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוֹשִׁים. אִם תִּרְצֶה אֲשַׁלַּח לְךָ אֶת זֶה, לְמַעַן
תְּחַלֵּק בֵּין הַבַּחּוּרִים.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, שְׁלֹא יִהְרַס אוֹתְךָ הַמְּצַפּוֹן בְּעֲנָנֵי גִיסָךְ, כּוֹנֵנְךָ

הִיְתָה לְטוֹבָה, וַיֹּתֵר מִזֶּה הוּא בְּיַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה שֶׁהֵם רוֹצִים שְׂיַעֲשׂוּ, וְאִין לָךְ לְהִתְעַרֵב בְּזֶה כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע אִיךְ אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

חֲזַק וְאַמֵץ! כִּי כָּל הַרוֹצֵה לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל עֲלִיו לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, כִּי הַבַּעַל-דָּבָר אֹרֵב עֲלִיו מְאֹד מְאֹד, וּמְלַבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי מַתְנַגְדִּים. עַל כֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמָּד, וַיֵּאִינוּ נִשְׁבָּר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַזְכֶּה לְהִתְמַיֵּד בְּסַפְרֵי "לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוֹשִׁים. אֲשָׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בָּהֶם, וּכְבָר אֵינּוּ צָרִיךְ שׁוֹם סֵפֶר שְׂבַעוּלָם.

וְלֹאֲחֲרוֹנָה זַכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא סֵלֶת נִקְיָה, עֲצוֹת יְקָרוֹת וְהַנְּהִיגוֹת נִפְלְאוֹת הַיּוֹצְאוֹת וְהַנוֹבְעוֹת מֵה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוֹשִׁים, וְהֵם הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הוֹלְכִים וְנִדְפָּסִים וּמְתַפְּשָׁטִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

צח אָשֶׁר ז' תד בַּנְּחָל

פה תִּקְבַּל רְצוּף אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים שֶׁבְּקִשְׁתָּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה לְעֵין וּלְלַמַּד בְּהֵם, וְאֵז לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן תִּזְכֶּה עַל יָדָם.

אָחִי הַיְקָר! חֲזַק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר. עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ נְסִינּוֹת, קְטָנוֹת וִירִידוֹת, וְלוֹא עֲצוֹת רַבְּנוֹ ז"ל, לֹא הָיָה לְאָדָם קִיּוֹם כָּלֵל, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְשִׁמְח מְאֹד עַל אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִתְרַדֵּעַ מִרַבֵּי אַמַּת כְּזָה, מְאֹר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְאֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. כִּי זֶה כַּמָּה אָנִי מְצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ הָיְתָה לִי וַיֵּשׁ לִי מִכָּל מְקָרְב, לְהַחְדִּיר בּוֹ אַמַּתַּת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכִלְלִיּוֹת, לְהַאֲמִין בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר, וְכֵן לְהַחְדִּיר בּוֹ אַמּוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוֹ ז"ל וְעֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אַמַּתַּת מְצִיאוֹתָיו יְתַבְּרֶךָ, כִּי הַצְּדִיק פּוֹתֵחַ אֶת הָעֵינִים לְרֵאוֹת אֶת מֵה שְׁלֹא רָאוּ עַד שְׁנִתְקַרְבוּ אֵלָיו, כַּמּוּבָא (בְּלֻקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), עֵינֵי שָׁם. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַ אֵיזָה טוֹב מְאִיזָה מְקָרְב, אַחַר שְׁנִתְיַגְעָתִי עִמוֹ יָמִים וְשָׁנִים בְּכֶתֶב וּבְעַל-פֶּה, לְהַחְדִּיר בּוֹ אַמּוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַמּוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוֹ ז"ל, וְהַתְמַדָּה וְשִׁקְיָה נִפְלְאָה בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לְזַכּוֹת וּלְטַיֵּל וְלַהֲיִית בְּכָל מְקוֹמוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲזִי כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מִמֶּנּוּ, אֵיךְ שֶׁהוּא מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא הֵנִיחַ לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם

אֲשֶׁר ז' תד בנחל צט

בריה שבעולם, זה עקר חיותי, וזה עקר שעשועי, וזה עקר הבשורה הטובה אצלי.

מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שהלכת בעיר קרית-שמונה להפיץ ספרי רבנו ז"ל. ומי יתן, שהיית פותח שם "היכל-הקדש", והיית עוסק שם במסירות נפש להפיץ אור ודעת רבנו ז"ל, ולהחזיר את אורו ז"ל שם. ורצוני הוא, שכל תלמיד ותלמיד מ"היכל-הקדש", יקח לעצמו עינה אחת, ושם יגלה ויפרסם את דעת רבנו ז"ל, ויפתח שם סניף של "היכל-הקדש", שבו יגלה ויפרסם את האמונה הקדושה.

על-כן מה טוב ומה נעים, אם היית לוקח לעצמך את עיר קרית-שמונה, ולגלות ולפרסם שם את אור רבנו ז"ל.

ראיתי את המכתב שכתבת לרב של קרית-שמונה, ושמחתי מאוד מאוד לקראת חדושי התורה שלך, ואני רואה הבהל בין מי שמקרב אל "היכל-הקדש", ושונה את המים אשר בנחל הנובע מקור חכמה. והמפרסמות אינן צריכות לראייה. ובחסדי השם יתברך, כל מה שכתבת, הם בעזרתו יתברך, חדושים אמתיים.

יעזר לך השם יתברך, שתמשיך לדבר הרבה דבורים כמו שכתבת, וכן תכתב מה שתדבר, באפן שתוכל להחיות נפש כל חי.

אבל בזה שאתה שואל — מה ענין ברסלב, מה ההפרש בינה לבין כל החסידיות? תשובתך בתוך מכתבך; כי רבנו ז"ל מספר לנו (בספורי-מעשיות, מעשה יג מיום ראשון), שהיו שמונה צדיקים אחד למעלה מהשני, וכל אחד התפאר לאיזו דרגה זכה כבר בזה העולם לזכר בזכרון אין סוף ברוך הוא, וכל אחד מפרט שם את טרחתו ויגיעתו בעבודת השם יתברך, עד שזכה להגיע אל מה שהגיע, וזכה להכיר אותו יתברך. והנה ביניהם קבצן עור שאמר, שהוא זוכר לאו כלום, ואצל כלם היה פלא גדול מאוד — מה זה שהוא מתפאר שאינו יודע כלום, הלא כלם זכו למה שזכו — למדרגות נפלאות ונוראות, וכאן בא איזה קבצן עור, ואומר שאינו זוכר כלום, ובא

הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל וְהַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד דְּבוּרוֹ, וְאָמַר: אַתָּה בֵּא עִמִּי, כִּי אַתָּה כְּמוֹתִי.

וּבִקְאֻמַּת יֵשׁ בְּדְבוּרִים אֵלּוּ סוּדוֹת וְרִזִּים נִפְלְאִים עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִשִּׁיגֵם לְעֵתִיד. אָבֵל גַּם עֲכָשׁוּ כְּכֹל שְׂזוּכִים לַחֲתוֹר וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר הַרְמְזִים — יְכוּלִים לְהִבִּין.

יְדוּעַ אֲצֻלְנוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה עָלָיו בְּעֶצְמוֹ, כִּי הוּא כְּלוּל מִכָּל הַשְּׁבָעָה קְבָצָנִים וְעִנְיָן הָעוֹר; כִּי רַבְּנוּ ז"ל זָכָה לְמִדְרָגָה כְּזוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הִשִּׁיג שׁוּם צְדִיק בְּעוֹלָם, עַד שֶׁהִתְפָּאֵר שְׁאִינוּ יוֹדְעַ כְּלוּם, גַּם הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא בְּמִדְרָגָה כְּזוֹ, שֶׁשָּׁם הוּא עִנְיָן שֶׁל עוֹר, שְׁאִין שׁוּם הַסְּתַפְּלוּת כָּלֵל, כְּתוּר אוֹכְמָא אוֹמֵר לְגִבִּי מַה שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ, אוֹכְמָא חֲשָׁף וְאִפְּלָה וְכוּ' וְכוּ'. וּבְדִרְךָ כָּלֵל אֲצֵל הָעוֹלָם בְּכֹל דְּבַר יֵשׁ הַשְּׂגָה וּמִדְרָגָה, אָבֵל בְּלֹא כְלוּם אֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה הַשְּׂגָה, אֲדַרְבָּה, אִם אֶחָד אוֹמֵר שֶׁהוּא אֵינוֹ כְּלוּם, אֲזִי הוּא אֵינוֹ כְּלוּם כָּלֵל, אָבֵל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַנְּפִלָא מְאֹד זָכָה לְאֵין כְּלוּם, שְׁנִכְלָל לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, עַד שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם לֹא מְסַתְּפִלִים עָלָיו, כִּי הוּא נִרְאֶה כְּקַבְצָן עוֹר, שְׁאִין שׁוּם תְּפִיסָה וְהַשְּׂגָה בֵּיהַ כָּלֵל, עַד שֶׁמֶרַב הִתְכַּלְּלוּתוֹ בּוֹ יִתְבַּרַךְ תְּכַלִּית הַהֶפֶף רוֹאִים עָלָיו, עַד שֶׁלֹּא מְרַגִּישִׁים אוֹתוֹ כָּלֵל, כְּמוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא הַמְּמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁתְּתַפֵּס בְּרוּחָנִיּוֹת אֶלְקוֹת כְּמוֹ הָאֹוִיר, שְׁכָל אֶחָד נוֹשֵׁם מִמֶּנּוּ וְשׁוֹאֵב אֹוִיר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁתְּתַבּוֹנֵן עַל מַהוּת הָאֹוִיר. הָאֵדָם מְסַגֵּל לְהַתְּבּוֹנֵן עַל דּוּמָם, עַל צוּמַח, עַל חֵי, עַל מְדַבֵּר, עַל הַשְּׁמֵשׁ, עַל הַיָּרַח, עַל הָעֲנָנִים, עַל הַגֶּשֶׁם וְעַל הַשֶּׁלֶג וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהַתְּבּוֹנֵן עַל הָאֹוִיר שְׁנוּשֵׁם. הוּא יְכוּל לֹאמֵר מְבִינּוֹת עַל הַכֹּל, אָבֵל לֹא עַל הָאֹוִיר, עַל הָאֹוִיר הוּא יֹאמֵר תְּכַלִּית הַהֶפֶף, וְאֵינוֹ תוֹפֵס, שְׂזָה כָּל חַיּוֹתוֹ, שְׁבִלֵי אֹוִיר לֹא הִיָּה כָּל קִיוְמוֹ לְרַגַע.

כֵּן הַדְּבַר בְּגִלּוּי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ ז"ל הוּא אֵינוֹ כְּלוּם, הִינּוּ שְׁנִכְלָל לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּמְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֻמַּתָּה

אָשֶׁר ז' תד בַּנְחַל קא

מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, עַד שְׁמֵי שְׁזוּכָה בְּאֵמֶת לְהִתְקַרֵב לְרַבְּנוּ ז"ל, גַּם-כֵּן נִכְלָל בּוֹ, וְגַם-כֵּן כְּבָר זוּכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה כְּזוֹ, וּכְבָר יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ לְאַחֵרִים.

וְרוֹאִים דְּבָר נִפְלֵא מְאֹד, פִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר רַבְּנוּ ז"ל הֵקִים תַּלְמִיד חָכֵם אֶחָד, שֶׁהוּא בְּחִינַת רֵאשִׁיבֵיית, פְּיֻדוּעַ לָנוּ הַסְּפוּר שֶׁר' נִחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר הָיָה רְגִיל לֹאמֹר: עַכְשָׁו הֵרֵאשִׁיבֵיית הוּא ר' נִחְמָן. וְאַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ הָיוּ אוֹמְרִים תַּלְמִידוֹ הֵיךְרִים, שֶׁר' נִחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר הוּא הֵרֵאשִׁיבֵיית, וְאַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ הָיוּ אוֹמְרִים, שֶׁהֵרֵאשִׁיבֵיית הוּא ר' אַבְרָהָם בְּנוֹ שֶׁל ר' נִחְמָן וְכוּ' וְכוּ', וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

וּבְאֵמֶת מַה נִּקְרָא רֵאשִׁיבֵיית? זֶה שְׁמִשְׁמֵשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אֶת תּוֹרָתוֹ בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּמוֹסִיף נִפְשׁוֹת אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה נִקְרָא רֵאשִׁיבֵיית, שְׁמַכְנִיס אוֹתָם מִבְּחוּץ אֶל תּוֹךְ הַפְּנִים בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיַעֲזֹר לָזֶה!

וְרוֹאִים פְּלֵאִי פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, זֶה שְׁמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹשֶׂה נִפְשׁוֹת בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי עֲצוּמָה, לֹא לֹקַח הֶרְבֵּה זְמַן, עַד שְׁשׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ, וּמִתְחִילִים לִבְעֹט בּוֹ. זֶה מְבַזֶּה אוֹתוֹ, וְזֶה מְדַבֵּר עָלָיו, וְזֶה מִתְחִיל לֹאמֹר פִּשְׁטִים עָלָיו, זֶה אוֹמֵר שֶׁכֵּן פְּוָנְתוֹ וְכוּ', וְזֶה אוֹמֵר: אֲתָה לֹא מְבִין אוֹתוֹ וְכוּ', אֶלָּא אֲנִי מְבִין וְכוּ', וְכֵן נַעֲשִׂים כַּתוּת כַּתוּת, אֲשֶׁר הַכָּל הַכָּל הַכָּלִים; פִּי בְּשַׁעַה שֶׁהַתַּלְמִידִים קוֹפְצִים בְּרֵאשִׁי — עוֹשִׂים חֲרָבָן, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין פ"ח:), שְׁתַּלְמִידֵי הַלֵּל וְשִׁמְאֵי שְׁלֵא שְׁמָשׁוּ כָּל צָרְכָם, כְּמַעַט שְׁעָשׂוּ אֶת הַתּוֹרָה כְּשִׁתִּי תוֹרוֹת.

כֵּן הַדְּבָר עִמָּךְ וְעַם חֲבֵרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּמָקוֹם לְזִכֹּר הַיֶּכָן שְׁתִּיתָם מִימֵי הַחֲכָמָה אֲשֶׁר בַּנְחַל נוֹבֵעַ יִסְדְּתָם, אַתֶּם רְצִים אֶל בּוֹרוֹת נִשְׁבְּרִים, אֲשֶׁר גַּם הֵם עֲדִין צְרִיכִים לְהַתְמַלֵּא מִימֵי אֲשֶׁר בַּנְחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, פִּי גַם הַבּוֹרוֹת הָאֵלוּ עֲדִין יֵשׁ בָּהֶם מְקוֹם לְהַתְמַלֵּא, פִּי עֲדִין חָסֵר שֵׁם הֶרְבֵּה, וְדִי לְחֲכִימָא.

קב אֲשֶׁר ז' תה בנחל

וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלוֹת רַבְּנוּ ו"ל וְתַלְמִידָיו הָאֲמִתִּיִּים, שְׂאֵף שְׁהֵם זֹכִים
לְהַכְנִיס אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם בְּגִלּוּי נֹרָא וְנִפְלְא כְּזֶה, גְּלוּי
הָאֱלֻקוֹת, עַד שְׁכַל טַפְשׁ גַּם-כֵּן יֵאִיר בּוֹ אֱלֻקוֹתוֹ, אֲבָל הוּא בְּאִפְן
כְּזֶה כְּדִגְמַת הָאֹיִר, שְׁתַּכְּף-וּמְיָד כְּבָר לֹא מְרַגְּשִׁים מֵה הוּא הָאֹיִר,
עַד שְׁמַתְלוּצְצִים מֵהָאֹיִר, עַד שְׁבַמְקוֹם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדְיָה לְאֹיִר,
הוֹלְכִים לְהַסְתַּפֵּל עַל יְפֵי הָעֵץ וְהָאֶבֶן, הַשְּׁמֵשׁ וְהַלְבָּנָה, עַל הַפָּרָה
וְהַדָּב, עַל הַסּוּס וְהַחֲמוֹר, וְשׁוֹכְחִים כִּי הָאֹיִר הוּא הָעֵקֶר.

על-כֵּן אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוֹצִיא לְעֲצֻמָּךְ רַמְזִים
מֵהַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וְתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹךְ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז לֹא תִצְטָרֵךְ
לְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְרְאֵה לְהַכְנִיס
מִפְּעַם לְפַעַם לְעִיר קְרִית-שְׁמוֹנָה, וְשֵׁם תְּגַלֶּה וְתַדְבֵּר מְעַצּוֹתָיו
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְתַפְיֵץ אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים.

חֲזוּק וְאַמֵּץ בְּכָל מֵה שְׁכַתְּבָתִּי לָךְ, וְתַבִּין אֶת הַנְּאֻמָּר גַּם בֵּין
הַשּׁוּרוֹת, וְיִתְנוּצֵץ עֲלֶיךָ אֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁגַם אֶתְהִי תַהֲיֶה עֵוֶר
בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְתַסְתַּפֵּל רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּכְלִית שֶׁל
כָּל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב מְשֻׁאֲלוֹת וְתַשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", רַק מִתְלַבֵּשׁ
בְּבַעֲיוֹת שֶׁל כָּל אָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיִּכְלֵל-הַקְּדוֹשׁ", הַוְּי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֲשֶׁרִינוּ, שְׂאֵנוּ זֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה,
מֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל?! הָאֵם אָנוּ יוֹדְעִים לְהַעֲרִיף דְּבָר זֶה,

שָׁאֲנוּ מְקַרְבִּים לְצַדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו? ! הֵינּוּ יוֹצְאִים מִדַּעַתְנוּ מֵרַב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין בֵּית שְׂלָא יִהְיֶה בּוֹ מֵת, אֵין בֵּית שְׂלָא יִהְיֶה בּוֹ אֵינָה מִשְׁבֵּר, פֶּה אֵין שְׁלוֹם-בַּיִת, פֶּה אֵין פְּרִנְסָה, פֶּה אֵין יְלָדִים, פֶּה אֵין נַחַת מִיְלָדִים, פֶּה יֵשׁ מְרִיבוֹת וְחוֹבוֹת, פֶּה אֵין לְשֵׁלִם לְהוֹצְאוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָעַם יִשְׂרָאֵל מִתְּנָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הֲלֹא עָלִינוּ לְהִיּוֹת הֵכִי מְאֹשְׁרִים, שָׁאֲנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אָמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שְׁעַלְיִכֶם לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, שֶׁהוּא מִפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמַהִי הַמְּשֻׁמְעוֹת בְּזֶה? אֵלֹא רַבְּנוּ ז"ל מִחֲדִיר בְּנוֹ דְבָר אֶחָד — שְׁנִדַּע שְׂיֵשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

וְכִי מִי אֵינּוּ יוֹדְעַ שְׂיֵשׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? ! אֵלֹא יְדוּעַ הַסְּפּוֹר, שֶׁהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לְוִי יִצְחָק מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע הִנֵּה בְּתַחֲלָה גָּדַל בְּמִשְׁפָּחָה שֶׁהָיוּ מֵהַמְּתַנַּגְדִּים עַל הַחֲסִידוֹת, שְׂלָא יָדְעוּ אִזּוּ מַה טְבַעָה שָׁל הַחֲסִידוֹת, חָשְׁבוּ שְׂזוּ כַּת חֲדָשָׁה אוֹ אִיזוּ דְרָךְ חֲדָשָׁה, וּמַדּוּעַ? כִּי הַחֲסִידוֹת מְגַלָּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגַע שְׁמַגְלִים אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אִזּוּ נִתְגַּלָּה הַשֶּׁקֶר [כִּי קִדְּם שְׁנִתְגַּלָּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חוֹשְׁבִים: זֶה גְּאוֹן, זֶה רַב, זֶה מְקַבֵּל, אַךְ בְּרַגַע שְׁמַכְנִיסִים בְּעֵצְמָם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִתְחִילִים לְהוֹכַח, זֶה גְּאוֹן? ! זֶה 'גְּאוֹן' בְּגִזְל! זֶה רַב? ! זֶה 'מִתְקוּטֵט' עִם כָּלֵם! זֶה מְקַבֵּל? ! זֶה 'מְקַבֵּל' מַה שְׁנוֹתְנִים לוֹ? !], וְהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב הִתְקַרַּב לְמַגִּיד מְמַעַזְרִיטְשׁ תְּלַמִּיד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, וְלֹא שָׁב שֶׁשָּׂה שְׁבוּעוֹת. חֲמִיו, שֶׁהָיָה מִתְנַגֵּד גְּדוֹל, הַקִּפִּיד עָלָיו כְּשִׁחְזוֹר, וּשְׂאָלוֹ: "הֵיכֵן הֵייתָ?" וְעָנָה בְּתַמִּימוֹת: "הֵייתִי אֵצֶל הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מְמַעַזְרִיטְשׁ". וּשְׂאָלוֹ: "מַה לְמַדְתָּ שָׁם?" וְעָנָה לוֹ: "לְמַדְתִּי שְׂיֵשׁ אֵלְקִים בְּעוֹלָם", הַחַל חֲמִיו לְשַׁחֵק: "וְכִי בְּעֵבּוֹר זֶה הַצְּרִכְתָּ לִישֵׁב שֶׁשָּׂה שְׁבוּעוֹת שָׁם? ! הִנֵּה אֲרָאָה לָךְ". וְקָרָא לְמִשְׁרֵתָת וּשְׂאָלָהּ: "אֲמַרִי לִי, מִי בְּרָא אֶת הָעוֹלָם?" וְעָנְתָהּ: "אֵלְקִים". וְשַׁחֵק כָּלִפִּי חֲתַנּוּ, וְאָמַר לוֹ: "וְכִי בְּעֵבּוֹר זֶה הַצְּרִכְתָּ לִישֵׁב שֶׁשָּׂה שְׁבוּעוֹת, כְּדִי לִידַע מִי בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, הֲלֹא מִשְׁרֵתָת פְּשׁוּטָה יוֹדַעַת זֹאת". וְעָנָה הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ

קד אשר ז' תה בנחל

מברדיטשוב: "היא אומרת, אבל אני יודע". נמצא, שהחסידות למדה אותנו לדעת שיש אלקים ומלך עולם, "אתה הראת לדעת, כי הו'ה אלקים, אין עוד מלבדו" (דברים ה, לה). צריך להחזיר בעצמו, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

הצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זי"ע אומר, הלא החמשה חמשי תורה זה הלבוש, כביכול, שהקדוש-ברוך-הוא הלביש עצמו, אבל בפרשת דברים כמה וכמה פעמים הקדוש-ברוך-הוא מוריד את הלבושים, כי יש שם כמה פסוקים שראים פתוח: "אתה הראת לדעת כי הו'ה אלקים", "וידעת היום והשבות אל לבבך כי הו'ה אלקים", כתוב גלוי אלקות, שאדם ירגיש שהשם יתברך פה.

וזאת רבנו ז"ל מחזיר בנו, שאפלו אנשים פגומים כמונו, שעברו על כל הלכות שיש, ועדין אנו עוברים, אבל צריך לזכור, שאין שום יאוש בעולם כלל. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מזהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן. למה אדם שבור? כי יודע שעשה משהו רע נגד התורה ונגד הקדוש-ברוך-הוא, אז אם יש לך אמונה שקלקלת, תאמין שאתה יכול לתקן. ובזה יש חכמה עמקה, כי רב בני-אדם חושבים, שפרגע שונקשלו, הם כבר פשלו ונאבדו לגמרי, אף לא ולא! זאת בני-אדם אומרים, אבל הצדיק מגלה לנו דברים עליונים מאד, שבאמת אין שום יאוש בעולם כלל, ויש תקנה לצאת מהכל.

אחי ורעי הקרים! נא ונא זכרו היטב, אשר אין לאדם בזה העולם אף אחד, רק הקדוש-ברוך-הוא! אין לאדם חבר נאמן כלל וכלל, אלא כל זמן שהוא צריך לה — יתחזה כאוהבה, וכשנודמה לו שפכר אינו צריך לטובתך — יבעט בך, אף אם עשית לו כל טובות שבעולם. וכמה שאסביר וארחיב לכם את הדבור על כך — לא יהיה די בזה, אפלו אם נדבר בזה שבעים שנה כל יום עשרים וארבע שעות ברציפות, לא יהיה די, כי טבע של האדם שהוא שוכח. ובפרט כשעשה לו מישהו טובה, הוא כבר שוכח, אשר זה

אֲשֶׁר ז' תה בְּנַחַל קה

נִגְדַּד הַהֲגִיזוֹן הַבְּרִיא; "עֲשִׂיתִי לָךְ טוֹבָה, הַצְּלִתִי אוֹתָךְ מִמָּוֶת לַחַיִּים, אֲיַנְנִי רוֹצֵה מִמְּךָ מְאוּמָה, אֲיַנְנִי צָרִיךְ שׁוֹם תְּשֻׁלוֹם, אֲנִי חֹפֵץ לַעֲזָרְךָ הַלָּאָה, אֲבָל דְּבַר אֶחָד אֲבַקֶּשֶׁךָ — 'אֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתִי, אֵל תִּהְיֶה כְּפוּי טוֹבָה, אֵל תּוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע, אֵל תִּכְפִּישׁ אֶת שְׁמִי"... וְלֹא כְּפִי שְׂרַאֲיִנו הַרְבֵּה פְּעָמִים, שְׂאֲחַר שְׂמֻקְבָּלִים טוֹבָה מִמִּישָׁהוּ, מְשִׁיבִים לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

וּבְאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּבַה דְּלִיָּה (בְּבֹא קָמָא ג.), כְּדַכְּתִיב (וַיִּקְרָא א, ב): "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכָּ"ם קִרְבָּן", מִכָּ"ם — רָאִשֵׁי תַבּוֹת: מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה (סְנֵהדְרִין ז.); רָאִינוּ וְשִׁמְעָנוּ, אֲנָשִׁים שֶׁחֲשָׁבוּ לְהַצִּיק לְשָׁנִי, וּפְרָשׁוּ רֵשֶׁת לְלַכְדוֹ, וְחָרְשׁוּ מְזִימוֹת בְּנִכְלֵי עַרְמוּמִיּוֹת לַעֲשׂוֹת לוֹ כָּל מִינֵי עָוֹל, וּלְבַסּוֹף הֵם נִפְלוּ בַּבּוֹר שֶׁחִפְרוּ לְזוּלָתָם.

וְלִכֵּן נָא וְנָא אֵל תִּתְפַּחְדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי אָדָם יְסוּדוּ מִעַפְרָ וְסוּפוֹ לַעֲפָר, מַה נּוֹתֵר מִהָאָדָם?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה): יֵשׁ שְׂכָל הַנִּקְנָה, מַה שֶׁקְּנִיתָ בְּזֶה הָעוֹלָם — זֶה שְׂלָךְ, אִם אֵתָה הוֹלֵךְ בְּזִקְן וּפְאוֹת, וְאֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ בְּזֶה, אֵינְךָ נוֹגֵעַ בְּהֵן, הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּכִסּוּי רֹאשׁ, בְּצַנִּיעוֹת, זֶה מַה שֶׁיִּשְׂאָר לָכֶם.

הִיָּה צְדִיק קְדוֹשׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשֵׁם רַבִּי יִשְׂרָאֵל קֶאֱרֻדוֹנֶנְעַר ז"ל, שֶׁקָּדָם שְׁנִסְתַּלַּק אָמַר: "תּוֹדָה לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עִם זִקְן וּפְאוֹת". בְּזֶה שְׂאֲנוּ מְנִיחִים תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְהוֹלְכִים בְּצִיצִית, יֵשׁ לָנוּ מְזוּזָה עַל פֶּתַחֲנוּ — אֵיזוֹ שְׂמֻחָה הִיא לָנוּ! בְּזֶה שְׂאֲנוּ זוֹכִים וְשׁוֹמְרִים שְׁבֵת — אֵיזָה עֲנָג הוּא זֶה! אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה: מִתְּנֶה יִקְרָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזִי וְשֵׁבֶת שְׂמָה — לָךְ וְהוֹדִיעֶם (שְׁבֵת י). שְׁבֵת זֹאת מִתְּנֶה מִהַשְּׂמַיִם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו): אֲכִילַת שְׁבֵת כְּלָה אֶלְקוֹת, כִּי הַסְטֵרָא אֲחֵרָא אֵינָם נִמְצָאִים בְּשֵׁבֶת, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: מִי שֶׁחֲטָא וּפָגַם, שְׂתִיעֲנַג בְּעֲנַג שְׁבֵת, אֵינְךָ צָרִיךְ לְצוּם, אֶלֶּא שְׁלֵשׁ פְּעָמִים כְּתוּב בַּפְּסוּק 'הַיּוֹם': "אֲכָלוּ הַיּוֹם, כִּי שְׁבֵת הַיּוֹם לַהֲוִי", הַיּוֹם לֹא תִמְצָאוּ בְּשֻׁדָּה" (שְׁמוֹת טז, כה), לְמִדֵּים מִכָּאן חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת קיז:), שְׂכָל יְהוּדֵי מַחֲיָב לְאָכַל שְׁלֵשׁ סְעֻדוֹת בְּשֵׁבֶת,

ומי שְׁמַחֲסִיר סְעֵדָה אַחַת, סִימָן שֵׁשׁ לוֹ פָּגַם בְּאַמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אָדָם נִצּוֹל מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, מִצָּרוֹת וְיִסּוּרִים. אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (תַּיִי מוֹהַר"ן, סִימָן לב): הִנֵּה אָבָא אוֹמֵר לִילְדֵיו 'אֶכְלוּ', וְגַם זֶה אֵין יְכוּלִים לְקַיֵּם.

חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה יא, סִימָן ד'), שֶׁהִיא עֲשִׂיר גְדוֹל, וְלִכְבוֹד שִׁבְתַּת הוֹרִידוּ לוֹ שְׁלַחַן זָהָב, וְעָלְיוּ כָּל מִינֵי פְלִים נְאִים, וְכָל מִינֵי מְאָכְלִים עֲרָבִים, וְהָיוּ צָרִיכִים לְשִׂאתוֹ שִׁשָּׁה-עָשָׂר בְּנֵי-אָדָם. וּשְׁאָלוּ הַתַּנָּא: "בְּנֵי, אֵיךְ זָכִיתָ לָזֶה?" וְעָנָה: "קִצְבַּת הַיִּיתִי, וְכִשְׁבָּאָה בְּהֵמָה בְּרִיאָה, אָמַרְתִּי: 'זֶה לִכְבוֹד שִׁבְתַּת'. וְכִשְׁבָּאָה בְּהֵמָה טוֹבָה יוֹתֵר, אָמַרְתִּי: 'לֹא, זֶה לִכְבוֹד שִׁבְתַּת'". לְמִדֵּים מִכָּאן, בְּעַל אֲטְלִיז הַמוֹכֵר בְּשׂוֹר, אֲשֶׁר כָּל הַשְּׂבוּעַ כְּפִיד אֶת הַשִּׁבְתַּת, לְאֵיזֶה שְׂכָר זָכָה. וְכֵן אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתַּת קִיח.): כָּל הַשׁוֹמֵר שִׁבְתַּת כְּהַלְכָתָהּ, נוֹתֵנִים לוֹ נַחְלָה בְּלֵי מְצָרִים; וְלִכְן רָאוּ לְהַתְאַחֵד יַחַד, וְלֶאֱכֹל שְׁלֹשׁ סְעֻדוֹת, וּבִסְעֵדָה שְׁלִישִׁית הַתְאַסְּפוּ בְּצוּתָא, שָׂאז זֶהוּ זְמַן גְּדוֹל מְאֹד, רַעֲוֵא דְרַעֲוִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה הַיְמָנוּ.

חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית ג'): כְּבוֹד שִׁבְתַּת עֲדִיף מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת; כְּשֶׁאֲנוּ צָרִיכִים לְצוּם אַחַד מֵהַצּוּמוֹת, קָשָׁה לָנוּ הַדָּבָר מְאֹד מְאֹד, כִּי הַפְּחוֹת אוֹזְלִים, וְהַזְּמַן מִתְאַרְךָ, וְאָדָם שׁוֹכֵב חֶסֶר אוֹנִים וְכוּ', וּמִמְתִּינִים וּמִמְתִּינִים וְכִמְעַט שֶׁהַנְּשֻׁמָה פּוֹרַחַת, וְהִנֵּה הַגִּיעַ סוֹף הַזְּמַן, וְתַכְּף כְּשִׁמְתָר — אוֹכְלִים. אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית): כְּבוֹד שִׁבְתַּת בְּכִסּוֹת נִקְיָה, בְּאֶכִּילָה וְכוּ', זֶה עֲדִיף מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת. וְהִנֵּה הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה אָמַר, שֶׁעַל כָּל חֲטָא וְחֲטָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צָרִיכִים לְצוּם מְסַפֵּר צוּמוֹת, יֵשׁ עֵבְרוֹת שְׁצָרִיכִים לְצוּם רַג"ל תַּעֲנִיּוֹת, יֵשׁ עֵבְרוֹת שְׁצָרִיכִים לְצוּם פ"ד תַּעֲנִיּוֹת, וְיֵשׁ עֵבְרוֹת שְׁצָרִיכִים לְצוּם נ"ט תַּעֲנִיּוֹת, וְעַל כָּל עוֹן נוֹתֵן בְּשַׁעַר רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ תְּקוּנִים מֵהַ נְאִיךְ לְתַקֵּן, וְלִמֵּי יֵשׁ כַּח לְצוּם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה! וְהִנֵּה אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמֻכְבָּדִים אֶת הַשִּׁבְתַּת נִצּוֹלִים מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת, הֵיךְ דְּבַר נִפְלָא מְזֵה! ?

אֲשֶׁר ז' תה בַּנְחַל קז

וכמה עלינו לרקוד משמחה, שיש לנו רבי כזה, המגלה גלויים פאלו. והעקר — מדת האמת, אשר אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נא): מי שיותר מקרב להקדוש-ברוך-הוא, יותר אמת נכנסת בו, פי הוי"ה אלקים אמת; רק הקדוש-ברוך-הוא הוא ידיר אמת לאדם, ומלבדו יתברך אין לאדם שום ידיר טוב, כי "אח הוא לאיש משחית" (משלי יח, ט), האדם שמתחזה כרע טוב שלך, הוא לבסוף יפילך הראשון.

הקדוש-ברוך-הוא עזרני, ודלתי פתוחה לכל, ובאמצע הלמוד שלי, הנה בא זוג שזקוקים לשלום-בית, הנה בא בחור וזקוק לשדוך וכו', הנה בא חולה וזקוק לרפואה, הנה בא אברך שזקוק לישועה וכו', ולכן הם באים לבקש ברכה ועצה ממני וכו', וזה לי יותר מעשרים שנה, שאני עוסק עם צבור משנת תשכ"ב, ועוד לא שמעתי מלה טובה מאדם שעזרתי לו, והנה לפני כשבוע הגיע אלי איזה אדם, ואמר לי: "לא שכחתי מה שעשיתם בעבורי", ונדהמתי שיש מישהו שידע להכיר טובה. כי בדרך כלל החיים למדוני לקח, שמי שגמלתי לו טובה — שלם לי רעה אחר-כך. וכמו שאמר דוד המלך (משלי יז, יג): "משיב רעה תחת טובה, לא תמיש רעה מתוך ביתו".

נא ונא התבוננו לאחור, כמה טובות עשיתי לכל אחד ואחד מכם, בודאי זפיתי אתכם לעשות טובה לזולת, להתפלל במנין וכו', להתבודד הרבה להקדוש-ברוך-הוא, זפיתי אתכם להתמיד ולטיל בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא — שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, אשרי הזוכה לזה, משנה — ללמד ח"י פרקים משניות בכל יום, אשר משנה אותיות נשמ"ה, שמזכך את הנשמה ומשנה את האדם, גמרא — ללמד כמה דפים גמרא בכל יום, מדרש — לעיין בכל יום במדרש רבה ותנחומא, זהר ותקונים — לומר בכל יום חמשה דפים זהר ותקונים, אשר זהו תקון לנשמה; ואשרי מי שידע להכיר טובה, ולא להיות, חס ושלום, כפוי טובה, אשר אין מדה מגנה הימנה.

הִנֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חוֹלְפוֹת צָרוֹת נוֹרְאוֹת, כָּל יוֹם קָלְלָתוֹ מִרְבָּה מִחֲבָרוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֵין לָךְ יוֹם שְׂאִין בּוֹ קָלְלָה (פְּנִיחֻמָּא תּוֹלְדוֹת א'); אַבְרָכִים צְעִירִים מְקַפְּחִים חַיִּיהֶם, יִשְׁנֵם מְאוֹרְעוֹת קָשִׁים, אֲסוֹנוֹת וְכוּ', אֲנָשִׁים גַּחְלִים בְּמַחְלוֹת מִמְאִירוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִישׁ אֵינוֹ שָׁם עַל לֵב לְדַבְרֵי דְדוֹד הַמֶּלֶךְ: "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא תִמְשֵׁחַ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ". מִי שְׂמַחֲזִיר רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הִרְעָה לֹא תִפְסֵק מִבֵּיתוֹ.

לָמָּה לֹא נִקְנָה לְעֲצָמֵינוּ מִדַּת הַחֶסֶד, לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, וּבְיַדֵּי צָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְרַחֵם, כִּי כִּף אֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׁעַם הַרַחֲמָנוֹת צָרִיכִים לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנֵהֵג, אִם תִּינּוֹק בֶּן אַרְבָּעָה יָמִים צוֹנֵחַ וְצוֹעֵק, וְתֹאמַר: "לָמָּה אָתָּן לוֹ דִּיסָה, אֵלֶיךָ וְאֲאָכִילוֹ בְּשָׂרׁ אוֹ שְׂאֵר פְּחִמִּימוֹת, וַיִּשְׁבַּע וַיִּגְדֵּל יוֹתֵר מִהֵר", מַה יִּקְרָה אָז? הֲלֹא תַחֲנֹק אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. לְעַמַּת זֹאת, אִם תֹּאמַר: אָתָּן לְבַחֲוֹר בּוֹגֵר רַק כּוֹס חֶלֶב לְשִׁתוֹת, וְזֶה יִשְׁבִּיעַ רַעֲבוֹנוֹ — בְּיַדֵּי לֹא בְּדַעַת תְּנַהֵג, כִּי יָמוֹת בְּרַעֲב. אֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל, שְׂצָרִיכִים לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנֵהֵג בְּרַחֲמָנוֹת; אִם רוֹאִים אֶתְּךָ מְשֻׁנָּה, צָרִיךְ לִידַע שְׁזַהוּ (בְּבֵא קָמָא יד.): מְשֻׁנָּה קָרָן חֲצִי גִזָּק, אֵין צָרִיכִים לְרַחֵם עֲלָיו, כִּי יִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ עַל כָּלֵם לְרַעָה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים, מִזְמוֹר ז'): כָּל הַמְּרַחֵם עַל אַכְזָרִים, לְבִסּוֹף מֵתְאֲכָזֵר עַל רַחֲמָנִים. רַחֲמָנוֹת זֶה עַל הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, לָהֶם צָרִיכִים לְעֹזֵר. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם רָצִים וְעוֹשִׂים מַצּוֹת הַרְבֵּה לְאַחֲרִים — טוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר, אֲבָל בְּבֵית לְאִשָּׁה הֵם מֵתְאֲכָזְרִים, אוֹ לִיְלָדִים נוֹתְנִים מַכּוֹת עֲזוֹת, וְאֵינָם מִסְפָּקִים לָהֶם צָרִיכִיהֶם, אֲשֶׁר אֵין לָךְ אַכְזָרִיוֹת גְּדוֹלָה מִזֶּה! אוֹ הָאֵם זוֹעֶקֶת: "אֵין לִי מַה לְאָכַל", וְהַבְּעַל אֵינוֹ פּוֹתַח כִּיסוֹ לְתֵן לָהּ לְהוֹצִאוֹת הַבֵּית, וְהִנֵּה כְּשֶׁמְגִיעַ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, קוֹפֵץ תַּכְּף-וּמְיָד לְקָנוֹת עֲלֶיהָ וְכוּ', וּמַעֲלָה אֶת הַסְּכּוֹם עוֹד וְעוֹד, הֵיִתְכֵן?!

[וְאֵךְ לְמוֹתֵר לְצִיָּן, שְׂמִי שְׂקוּנָה עֲלֶיהָ צָרִיךְ לְשַׁלְּמָה, כִּי כָּבֵר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין שְׁבַת לב:): בְּעוֹן נְדָרִים, בְּנִים מִתִּים כְּשֶׁהֵן קִטְנִים. וְכֵן אִם אֶתְּךָ חֲיָב לְמַכְלֵת אוֹ לִירְקָן, רֵאשִׁית תְּשַׁלֵּם הַחֹבוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן תִּקְנֶה עֲלִיוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת].

אֲשֶׁר ז' תה בַּנְחֵל קט

צְדָקָה מִתְחִילָה בַּבַּיִת, 'עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת (תְּהִלִּים קו, ג) —
זֶה הַזֶּן וּמִפְרָגִים אֶת אֲשֶׁתוֹ וּבְנָיו' (פְּתוּחוֹת נ.); פְּרָגִים אֶת בְּנֵי בֵיתָךְ
תְּחִלָּה, לֹא יִתְכַנַּן שְׂיֵהוּ אֲנָשִׁים בְּעָלֵי מִדַּת אַכְזָרִיּוֹת נוֹרָאָה, שְׂיִכּוּ אֶת
בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּם, אוֹ יִרְעִיבוּ אוֹתָם, וְחָמְנָא לְצֻלָּן, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשֵׁיכּוּבָא
עֲנִין שֶׁל גְּמִילוּת חֶסֶד לְזוּלָּת, יֵהִיו הֵרָאשׁוּנִים לְדָבָר.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה;
הַתְּבוּנָנוּ וְרְאוּ מַה קוֹרֶה הַיּוֹם, כִּמָּה אֲנָשִׁים נִפְטָרִים בְּקִצּוֹר יְמֵיהֶם,
וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה, לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אֲשֶׁר מוּבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּף,
שֶׁבְּכָל יוֹם נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, אֶף שֶׁהָאֲר"י ו"ל גּוֹרֵם שֶׁהֶעֱקֵר לְסַיֵּם
אֶת הַפְּרָשָׁה בְּעֶרְב שַׁבָּת, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁקָּשָׁה לְהַסְפִּיק זֹאת, עַל-כֵּן
יְכוּלִים לְהִתְחִיל מִתְחִלַּת הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן עַד עֶרְב שַׁבָּת מְסַיֵּמִים אֶת כָּל
הַפְּרָשָׁה, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרִכוֹת ח.): כָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאַרְיָכִים לוֹ יָמָיו
וּשְׁנוֹתָיו. וְכֵן רְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשָׁנִיּוֹת, שְׁנֵי פָּרָקִים, אוֹ
שְׁלֹשָׁה וְיֹתֵר, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְלַמֵּד ח"י פָּרָקִים, אֲשֶׁר אֵין מַעֲלָה
גְּדוּלָּה מִזֶּה. וְאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב עוֹמֵד עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וְאֵינוֹ נוֹתֵן
לְהַפְּגִים לְמֵי שְׁזָכָה וְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת (מִדְרַשׁ תְּלַפְיֹת). וְלִכֵּן אֵל
תִּהְיֶה בְּטוֹלָנִים! רְאוּ לְלַמֵּד מִשְׁנָה בְּכָל יוֹם, וְזֶה שְׁלָכֶם לְנִצָּח, וְאֶף
אַחַד אֵינוֹ יְכוּל לְטַל אֶת זֹאת מִכֶּם.

וְאִם לֹא תַעֲשׂוּ כֵן, נִשְׁמַתְכֶם תִּשְׁאָר רַעֲבָה, כִּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'): כִּמּוֹ שְׁיֵשׁ מְזוֹנָא דְגוּפָא, כֵּן יֵשׁ
מְזוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא, כִּשְׁם שֶׁהַגּוֹף צָרִיף לְאַכֹּל, כֵּן צָרִיכִים לְתַן מְזוֹן
וְאַכֹּל לְנִשְׁמָה. הַיּוֹדְעִים אֶתֶם מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא וְכֵן
הַלְכָה, וּכְמֵאמָרֵם ו"ל (נִדָּה עג.): כָּל הַשּׁוֹנֶה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח
לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא; הִנֵּה מַגִּיעַ לְבֵיתְכֶם אָדָם עִם חֲלִיפָה יָפָה
וְעֲנִיבָה, וְתִיק בְּיָדוֹ, וְרוּצָה לְמַכֵּר לָכֶם פּוֹלִיטָה לְחַיִּים, וְעוֹשֶׂה לָכֶם
שְׂטִיפַת מַח בְּנַחֲצוֹת הָעֲנִין, וּמִבְּטִיחַ לָכֶם לְלֹא פִקּוּק, שְׂאֵם
תְּמוּתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, תּוֹתִירוּ לְאִשָּׁה וְלִילָדִים הוֹן עֲתָק. וְאַתֶּם
מִשְׁתַּכְנְעִים — עֲשִׂיתֶם בְּטוֹחַ חַיִּים, וְלוֹחְצִים יָדִים וּמְאַשְׁרִים

קִי אֲשֶׁר ז' תה בנחל

בְּעֶסְקָה הַנִּפְלְאָה שֶׁבְּצַעְתָּם. וְהִנֵּה הֵלֶךְ הָאָדָם לְדַרְכּוֹ, וּלְפֶתַע שׁוֹמְעִים קוֹלוֹת רְמִים — “הֲצִילוּ הֲצִילוּ”, אַתֶּם יוֹצְאִים לַחוּץ, אִישׁ הַפּוֹלִיטָה קָבַל דּוּם לֵב וְהֵלֶךְ לְעוֹלָמוֹ...

וְהִנֵּה יֵשׁ לָכֶם בְּטוּחַ חַיִּים וַדָּאִי — שְׂאוּמְרִים חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשּׁוֹנֶה הֶלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הֵבֵא; וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכָל יְהוּדֵי מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הֶלְכָה. וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְרֵיו ו"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), שְׁעַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים הֶלְכָה, מְבַרְרִים אֶת הַטוֹב מִהָרַע, וְכֵן אוֹמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפו): כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד הֶלְכָה, נַעֲשֶׂה בְּעַל-הַבַּיִת בְּעוֹלָם; וְכֵן הוּא אוֹמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְרָאָה, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי לְמוּד שְׁלִחַן עָרוּף בָּאִים לְיְרָאָה; לְמָה לֹא תִלְמְדוּ שְׁלִחַן עָרוּף בְּכָל יוֹם, הֶלְכָה אַחַת, שְׁתֵּי הֶלְכוֹת אוֹ שְׁלֹשׁ וְיֹתֵר, הֲלֹא עַל-יְדֵי-זֶה מִבְּטָח לָכֶם שְׂאַתֶּם בְּנֵי עוֹלָם הֵבֵא — זֶהוּ בְּטוּחַ חַיִּים וַדָּאִי.

וְכֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה וּבָא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וְעוֹנָה “אַמֵּן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּה”, אֵין זְכוֹת גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִזֶּה, עַד כְּדֵי כָּף, שְׂאוּמְרִים חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵינֵי בְּרֻכּוֹת טז): מַה הַנִּחְלִים הֵלְלוּ בְּגִי-אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם טְמֵאִים וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוֹרִים, כִּף בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, בְּגִי-אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאֵי מִצְוֹת.

וְצָרִיךְ לְהִזְהַר לְכַבֵּד אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלִנְהַג בּוֹ בְּקִדּוּשׁ רַבָּה, וּלְהַכְנִס בְּיָרֵאת כְּבוֹד, בְּמִלְבוּשׁ עֲלִיּוֹן, כִּי־צַד הֵייתֶם נִכְנָסִים לְמִלְךְךָ כְּשֶׁר וְדָם אוֹ לְנִשְׂאָה — בְּחִלִּיפָה, בְּנִעְלָמִים, בְּגָרְבִים. הִי־עֲלֶה עַל דַּעַת מִי־שֶׁהוּא לְהַכְנִס לְמִלְךְךָ בְּלֹא מְעִיל עֲלִיּוֹן, אוֹ בְּסַנְדְּלִים בְּלֹא גָרְבִים וְכַדוּמָה?!

הָיָה לִי שָׁכָן רוֹסִי. יוֹם אֶחָד בָּא אֵלַי בְּתֵלֻוּנָה, הָיִיתִי שֶׁהָיָה שְׁלֵג כְּבֵד וְקָפָא עַל גַּג הַבְּנַיִן שְׁלֵנוּ, וְהִנֵּה חֲתִיכַת קָרַח נִפְלָה עַל רִכְבּוֹ, וְשִׁבְרָה אֶת הַשְּׂמֶשֶׁה וְכוּ', הוּא רוֹצֵה שְׂאֲשֵׁלֵם לוֹ אֶת הַנֶּזֶק. וְשָׂאֲלֵתִיו: מִי אָמַר שֶׁנִּפְלַח הַקָּרַח מִגַּג דִּירְתִּי, אוֹלֵי מִגַּג דִּירְתְּךָ, כִּי

אֲשֶׁר ז' תה בְּנַחַל קיא

לא ראינו מאיזה כוון נפל הקרח, ואפלו אם נפל הקרח מגני, וכי אני אשם בזה, ובכלל — מדוע החנית את רכבך למטה?! ולא נאות לקבל את דברי, ולקחני לבית-משפט, ולעדות נטל בחור אחר ריסי רוק, שהיה רגיל לילך תמיד במכנסים קצרים ובסנדלים ללא גרביים, אף בקור הגדול ביותר. ותכף פשנכנס אותו בחור לבית-המשפט, פשראה השופט אדם שאינו מתביש לבוא לפניו בזלזול כזה, במלבוש בלתי הולם, אבד עצתו ונתו וצעק לשוטרים שסביב: תגרשו אותם מכאן תכף-ומיד, וקרע את התיק ובטל את התלונה לחלוטין. וזה היה שופט כושי ערל טמא, אשר הבין שצריכים להתיצב לפניו בכבוד, מפל שפן וכל שפן באין ערוך כלל שצריכים להכניס לבית-המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא בדרך ארץ ובכבוד גדול מאד, ואוי לו למי שמזלזל בבית-הכנסת, אוי לו למי שמדבר בבית-הכנסת, ובפרט דבורי סרק, חס ושלום, בבית-הכנסת אין עורכים משא ומתן, ואפלו בחצר בית-הכנסת אין עוסקים במסחר וכו'.

חכמינו הקדושים אומרים: אם אדם נכנס לבית-הכנסת להתפלל ולבית-המדרש ללמד, אפלו הוא מלא עברות, יוצא מלא מצוות. אל תהיו בטלנים, כל יום ויום תבואו לבית-הכנסת להתפלל במנגן שחרית, ישנם מנגנים אין ספר, מוסיקין ועד סוף זמן קריאת שמע, וכן לגבי מנחה מתחלת הזמן — מנחה גדולה ועד הסוף, וכן לגבי ערבית, ואם תתפללו במנגן, יהיה לכם דבר שבמנגן, ותהיו מבטחים שלא תחסרו דבר. אומרים חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הקובע מקום לתפלתו, אלקי אברהם בעזרו, מאי ניהו הקובע מקום? שיהיה לה מקום קבוע לתפלה, כי צריכים לבוא בקביעות להתפלל ב"היכל-הקדוש", כי שם תשמעו דבורי התחזקות, שם תדברו דבורי אמונה, שם תשמעו דבורים מרובנו ז"ל, שם תצאו ברקוד אחר התפלה.

וכן לגבי למוד התורה הקדושה, תעשו לעצמכם קביעות בכל יום ויום לבוא ללמד בכלל שהקמנו בעזרת השם, ותטעמו טעם גן-עדן. ותרבו בקדושה ובטהרה, אשר רק זה כלי הנשק כנגד

קִיב אֲשֶׁר ז' תה בנחל

הַסֵּם "דָּמָם וְגַנְדָּא דְּלִיָּהּ, שְׁעוּמַד עֲלֵינוּ בְּחִרְיַת שְׁנַיִם, וְאֵינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אוֹתָנוּ, כִּי כָּל שְׂיֵשׁ קְדָשָׁה יוֹתֵר גְּדוּלָּהּ, בֵּן קָמָה טְמֵאָה עֲצוּמָה כְּגַגְדָּה, וְכֵן נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ, אֲכַל אֵל לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל וְכָלֵל, וְהַמְּשִׁיכוּ לְלַמֵּד וְלְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ. הַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּתְפַּעְעְלוּ מִשׁוּם קְלָפָה וּמִשְׁחִית. רוֹצִים לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, אֶף עַל-יְדֵי אֲהָבָה וְאַחֲדוּת — לֹא יוּכְלוּ לָנוּ.

רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶת כְּרַמְנוּ, שְׁלֹא תִצּוֹץ בּוֹ אִיזוֹ תוֹלַעַת, כְּמוֹ שְׂאוּמָרִים בְּהוֹשָׁעָנָא רַבָּא — "הוֹשַׁע נָא כְּרַם מִתּוֹלַעַת". הִזְהִירוּ מְאֹד מִתּוֹלַעִים קִטְנִים מְחַבְּלֵי כְּרָמִים, וְאֵל תִּתְּנוּ לָהֶם דְּרִיסַת רְגֵל אֲצִלָּנוּ.

רְאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְהִתְחִילוּ לְשִׁמַּח וְלִרְקֹד שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, מִי יוֹדֵעַ אִם אֵי פַעַם תִּשְׁמְעוּ שׁוֹב אֶת הַדְּבוּרִים הַלְלוּ, הָרִי יֵשׁ עָלַי קְטְרוּגַ בְּשָׁמַיִם, וְכֹל מָה שְׁנֹאֲרַע בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינְנוּ נַעֲשֶׂה סֵתֶם בְּלֹא סִבָּה. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה): בְּרִאוּתְךָ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, אֵל תֹּאמֶר מְקָרָה הוּא, אֲלֵא תִאֲמִין שְׁזָה נַעֲשֶׂה בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ; לֹא יִתְכַן שְׁהַגְּנֵב יַעֲיֵד נֶגֶד הַנְּגַנֵּב, וְיִשְׁמְעוּ לְדַבְּרֵי הַגְּנֵב, אוֹ לֹא יִתְכַן שְׁרִשְׁעִים יוּכְלוּ לְהַפְּלִיל צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲלֵא בְּהִכְרַח שְׂיֵשׁ כָּאֵן אִיזוֹ גְּזֵרָה מִהַשְׁמַיִם, אִיזָה קְטְרוּגַ, אֲנִי מְקַבֵּל דִּין שְׁמַיִם בְּאֲהָבָה.

אֲנִי זָקוּק לְתַפְלוּתֵיכֶם, שְׁתַּתְּפְּלוּ עָלַי. תְּהִלָּה לְאֵל, אֵינְנִי חוֹשֵׁשׁ מִיּוֹם הַמּוֹת, הַכְּנֵתִי עֲצָמֵי הַיָּטֵב הַיָּטֵב עִם צְדָה לְדָרְךָ, מְגִיל תִּשְׁעַ רְאִיתִי מָה זֶה מֵת, וּמְגִיל שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה אֲנִי מְכַנֵּס בְּדַעַתִּי, שְׂיָבוֹא הַיּוֹם וְאֲצַטְרֹךְ לְצֵאת מְזֶה הָעוֹלָם, וְאֵין לִי פֶתַח כָּלֵל מִיּוֹם הַמִּיתָה, כִּי הַכְּנֵתִי אֶת עֲצָמֵי הַיָּטֵב לְקִרְאֵת הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי. אֲכַל מֵאֲתָכֶם אֲבַקֵּשׁ, שְׁתַּתְּפְּלוּ בְּעַבּוּרֵי, וּבְנוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף גְּרָאָה יִשׁוּעָה.

כְּשֶׁדוֹד הַמְּלָךְ הַצָּרְךָ לְבֵרַח מִירוּשָׁלַיִם, וְעָלָה בְּמַעֲלָה הַר הַזֵּיתִים, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּבּוֹכָה, עַל שְׁצַרְיָךְ לְבֵרַח מִבְּנוֹ אֲבִשְׁלוּם, וְהִנֵּה יֵצֵא שְׁמַעֲי בֶּן גֵּרָא וְקָלְלוּ קָלְלָה גְּמַרְצַת (נוֹאֶף, מְמוֹר, מוֹאֲבִי, רוֹצֵחַ) כִּי כִנָּה אֶת דּוֹד הַמְּלָךְ. וְתִלְמִידוֹ רָצוּ לְהִסִּיר רֹאשׁוֹ שֶׁל הַמְּקַלֵּל,

אָשֶׁר ז' תה בְּנַחַל קיג

עָנָה לָהֶם דָּוִד: "מָה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה, ה' אָמַר לוֹ קַלְל" (שְׁמוּאֵל-ב' טז, י), עֲזָבוּ אוֹתוֹ, הֲלֹא זֶה גְזֵרָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָכָה מְאֹד. וְכַתּוּב בַּזֵּהָר (פְּרַשְׁת מִשְׁפָּטִים קז:), שְׁמִימִיו לֹא בָכָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּפִי שְׁבָכָה אֲזו, מִסְבִּיר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ), שְׁעַל-יַדֵּי שְׁבוּכִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיכִים הַשְּׂגָחַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

הָבָה נִבְכָּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְזֻכּוֹת הַדְּמָעוֹת נִפְתַּח אֶת שַׁעְרֵי שָׁמַיִם, וַיִּתְגַּלְּגְלוּ רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ, וַתִּתְהַפֵּף לָנוּ הַצָּרָה לְרוּחָהּ, וּנְנֻכָה לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה.

אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מָה עוֹבֵר הַיּוֹם עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּכָל הַשְּׁכָבוֹת וּמְכַל הַזָּרְמִים, הֵייתֶם נִבְהָלִים וְנִרְעָדִים, וְאֲנִי יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתָם, אֲבָל הַסֵּמ"ך-מ"ם קָשֶׁר לִי יָדַי וְרַגְלֵי, כְּדֵי שֶׁלֹּא אֲרַבֶּה קִדְשָׁהּ בְּעוֹלָם, עַל-כֵּן זֶהוּ דִין שָׁמַיִם, וְאֲנִי מִקְבְּלוֹ בְּאַהֲבָה, אֲבָל לֹא נִחְדַּל מִלְּהַתְּפִלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שִׁיוֹשִׁיעֵנוּ יִשׁוּעַת עוֹלָמִים.

וְאוֹמֵר הַחַת"ם סוֹפֵר, שֶׁשָּׁמַע מְרַבּוֹ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא בְּעַל שְׁלֹשׁ רַגְלִים, וּמֵהֵן? שׁוֹחֲטִים, סוֹפְרִים, מְלַמְּדִים, הֵינּוּ שְׁמִכְנִיס שׁוֹחֲטִים קָלִים, רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שְׁמֵאֲכִילִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, עַל-כֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁמֵר מִיְהוּ הַשׁוֹחֲט שֶׁל הַבֶּשֶׂר, כִּי יִשָּׁנָם נוֹאֲפִים וְהֵם שׁוֹחֲטִים, וְאִם אֶחָד חָשׂוּד עַל גְּאוּף, אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שׁוֹחֲט, הֲלֹא שְׁחִיטָתוֹ הִיא גְּבֻלָּה וְטְרָפָה, וְאִם יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָכְלוּ אֶת הַבֶּשֶׂר, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּוַדָּאֵי יִדְרָדְרוּ מִטָּה מִטָּה. וְכֵן מְכַנִּיס סוֹפְרִים וּמְלַמְּדִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, בְּעַלֵּי דַעוֹת נִפְסָדוֹת, הַמְּתַחַזִּים לַיהוּדִים, וְאֵינָם אֱלָא עַרְבִים, הַשָּׁם יִשְׁמַר וַיִּצִּיל, יִשָּׁנָם מְחַלְלֵי שְׂבָתוֹת, בְּעַלֵּי כְּשֵׁרוֹנוֹת וּכְתָב יָפֵה, וְהֵם כּוֹתְבִים סִפְרֵי תוֹרָה בְּשֶׁבֶת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד אֵיזָה בְּשֶׁר אוֹכְלִים, וּמִיְהוּ הַסּוֹפֵר שֶׁל הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת שֶׁלָּנוּ, וּמִיְהֵם הַמְּלַמְּדִים שֶׁל יִלְדֵינוּ, שִׁיְהִיו יִרְאֵי הַשָּׁם אֲמִתִּיִּים וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

וְלָכֵן בָּאוּ נִתְחַזַּק יַחַד, הָבָה נִשְׁמַח, שִׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, הַמְּחַזֵּק

קיד אָשֶׁר ז' תו בַּנְחַל

וּמְעוֹרֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ? ! וְלִכֵּן לֹא בְּחַנּוּם
שָׁאֵמַר רַבְנוּ ז"ל: "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", כִּי מִדַּתּוֹ נִצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ז' תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! יֵשׁ לִי חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד
מִכָּל עֲנִיָּן הַמַּחְלֵקֶת, שְׁנַתְעוֹרְרָה בְּעֵבוּרִי, שְׁכָל אֶחָד מִבְּלָבֵל אֶת
הָרֵאשׁ, כְּאֵלוֹ הוּא מִבֵּין יוֹתֵר אֶת הַצַּדִּיק... וְזֶה אוֹמֵר: "אֲנִי מִבֵּין
יוֹתֵר אֶת הַצַּדִּיק"... וְזֶה אוֹמֵר: "אֲנִי מִפְּרֵשׁ אֶת הַצַּדִּיק כִּכָּה"...
וּבְאֶמֶת הַכֹּל הֶבֶל הַבָּלִים וְדַמְיוֹן גְּדוֹל, כִּי מָה אֲנִי וּמָה חַיִּי, וְאֲנִי
יודֵעַ לְמָה אֶתָּה צָרִיף לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אֶת כַּמָּה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ,
תַּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּצַפָּת, וּלְהַכְנִיס מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, מִסְפִּיק לָנוּ
הַמְרִיבוֹת מִבְּחוּץ, וּמָה בָּאתָ לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מְרִיבוֹת מִבְּפָנַי, כְּמַדְמָה,
שָׂאתָ עוֹסֵק עֲכָשׁוּ בְּעֵסֵק שֶׁל אֲבִשְׁלוֹם, שְׁעֲשֵׂה מֵאַחֲרֵי אָבִיו דָּוִד
הַמֶּלֶךְ בְּתַפִּיסַת אֲנָשִׁים, וְדִי לְחַכִּימָא.

אַהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! תִּדַע לָךְ, כִּי כָּבֵד עֲבַרְתִּי עַל הַרְבֵּה נְסִיווֹת
קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, וְהִיָּתָה עָלַי מַחְלֵקֶת מְנַעַר וְעַד זְקֵן, וְחִסְדֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעֶזְרָתוֹ הַגְּדוֹלָה זְכִיתִי לְנִצַּחַת אֶת כָּלֵם, וְאִם אֲמַנֵּם עֲדִין
הַמַּחְלֵקֶת עָלַי מִבְּפָנַי וּמֵאַחֲזֵר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, זָכָה
אוֹתִי הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עֲכָשׁוּ בְּמֵאָה קוֹנְטֵרְסִים, אֲשֶׁר הֵרֵב מֵהֶם
הוֹלֵךְ וְנִדְפָּס, וְהֵם, תְּהִלָּה לְאֵל, יָפִים וְנָאִים מְאֹד מְאֹד בְּגִלוּי אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְהֵם תְּמַצִּית הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקֹּדֶשִׁים, עֲצוֹת יִשְׁרוֹת,
וְדַרְכִים וְהִנְהַגּוֹת וְהִתְחַזְקוּיּוֹת עֲצוּמוֹת, פְּלָאֵי פְּלָאִים בְּדַבְּרֵי רַבְנוּ ז"ל.

וּמָה גַם, שְׂיִזְכְּנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲדָפִיס אֶלְף קוֹנְטֵרְסִים כְּאֵלוֹ,
וְאֲנִי מִתְכוּוֹנֵן גַּם עֲכָשׁוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּהַדְפַּסַת "שְׁפַת הַנְּחַל" עַל כָּל

אֲשֶׁר ז' תז בְּנַחֵל קטו

ה"לקוטי-מוהר"ן", שיש תחת ידי את כל הפרוש בכתב יד, וכן את ספר "באורי-המדות" על כל "ספר-המדות", ספר נפלא, הפלא ופלא, לחזק ולקיים כל מדה ומדה. וכן את ספרי הגדול "נהרי אפרסמון", מוסר השכל היוצא מה"ספורי-מעשיות". יזכני הקדוש-ברוך-הוא להדפיסם.

מלבד זאת חבר גדול על התורה ועל המועדים, על אגדות ז"ל ועל תרי"ג מצוות, על תהלים, ועל אבות, ועל ההפטרות.

והעולה על הכל — כל הסדור "אור האורות", ופרושי על ה"עץ חיים" ועל ה"פרי עץ חיים". יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאוציאם לאור.

ובאמת לא רציתי להדפיסם עד עכשו מפני כמה טעמים, אבל עכשו שאני רואה את גדל הספקות והבלבולים — נתעוררתי להדפיסם.

נא ונא, אהובי, אחי היקר! ראה לשמור את עצמך מאד ממחלקת, ולבל תצית שום אש עלי. וגם אבשלום, שהסית את אנשי דוד אביו מאחוריו, הסוף הנה שנתלה בעצמו, על-ידי הצמצומים שלו, ואחר-כך נהרג, ודי לחכימא.

על-כן אני מבקש אותך מאד מאד לקרר את המחלקת והמריבות, השטיות והפתוים, אנחנו צריכים לראות להיות תמיד רק באהבה ושלוש ובאחדות גדולה, ולברח מכל מיני מחלקת.

ראה לכתב לי כמה שורות, וממש תחיני.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, תמשה-עשר באב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב לְכָל־לְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִהְיֶה תְּמִיד, וַיִּמְשִׁיף שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ עִמָּהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי! שְׁמְעוּ אוֹתִי וַיִּשְׁמַע אֶתְכֶם הַיּוֹנִי"ה. חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׁזָכִינוּ לְהַתְּוֹדַע מֵרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבֵּי הַמַּחֲיָה וּמְחֻזָּק וּמְאַמֵּץ כָּל־כֹּף. עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה עִמוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?!

וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק — עַל־יְדֵי לְמוֹד סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים. וְעַל־כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", רְאוּ לְהִתְמַיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ בְּקֶשׁ אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד, שְׁנִלְמַד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ, וְהַסֵּפֶר הַזֶּה יַעֲשֶׂה אוֹתְנוּ לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹל וּבַעַל הַשְּׂגָה נִפְלָא. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיזְכָּה לְשִׁמְעַע וּלְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּתְמַיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים לְעִיֵּן גַּם בְּשִׂיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּ"שִׂיחוֹת־הַר"ן" וּבְ"חֵי־מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר מוֹהַר"ת ז"ל אָמַר, שֶׁהַעֲקָר מַה שִׁיזְכָּה לְהַפִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הִיָּה עַל־יְדֵי שִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁדִּבֵּר עִמָּהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ שִׁיְהִיָּה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְתִבְרַחוּ מִכָּל מִינֵי רִיב וּמַחְלָקָת. אֲצַלְנוּ צָרִיף לְהִיּוֹת רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲדוּת וְרַעוּת, שֶׁכָּל עֲנִינְנוּ הוּא רַק לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַנִּקְרָא שְׁלוֹם (שְׁבַת י'); וְהַשְּׁלוֹם הוּא הַכָּלִי לְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבַעֲוֹלָם (עֵינֵי עֲקָצִין, פָּרָק ג'), וּבְלִי שְׁלוֹם הָאָדָם רַחוּק לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וְאִם הָאָדָם רוֹצֵה לְזַכּוֹת שְׁיֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עֲלָיו לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲדוּת וְרַעוּת עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלֹּא תַחְתַּמּוּ עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי הַחֲתִימָה שְׁחוֹתִמִּים עַל מִישֶׁהוּ, זֶה נִקְרָא הַרְמַת יָד עַל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲדָרִין נח): הַמְּגַבִּיָּה יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ נִקְרָא רָשָׁע. וְזֶה בְּכָל־ל הַמְּגַבִּיָּה אֶת יָדוֹ וְחוֹתֶם עַל חֲבֵרוֹ, אֲפִלוּ

אֲשֶׁר ז' תח בַּנְחַל קיז

שְׁיִהְיֶה עַל דְּבַר אֱמֶת, צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִן הַכְּעוֹר וְהַדּוֹמָה לוֹ —
שֶׁהוּא הַמַּחְלָקֶת.

זָכְרוּ הֵיטֵב אֶת אֲשֶׁר מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵכֶם, וְאִיךָ הִכְנַסְתִּי
בְּכֶם אֶת אֱמֶתֶת לַמּוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִיךָ שִׁשְׁמַתִּי אֶת נַפְשִׁי מִנְּגֹד,
וְקִבַּלְתִּי בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִנוֹאֲפִים וְלִצִּים זֶה יָמִים וְשָׁנִים,
וְלֹא הִסְתַּפַּלְתִּי עַל שׁוֹם דְּבַר, רַק מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם
אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְהִדְפַּסְתִּי וְהִפְצַתִּי אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים
בְּכָל קְצוּי תִּבְל, וְעַדִּין אֲנִי עוֹסֵק בְּזֶה.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חַדְלוּ לְכֶם מִמַּחְלָקֶת,
אֲשֶׁר אֲנִשִּׁי בְּלִיעַל רוּצִים לְהַחְדִּיר בְּנוֹ, חַס וְשָׁלוֹם. עַלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי
"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" קֹדֵשׁ קִדְשִׁים, צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק בְּאַהֲבָה, אַחֲדוּת
וְרַעוּת, לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֱמֶתֶת לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא
גְּלוֹי אֱלָקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְרַעוּת, וְלָדוֹן אִישׁ אֶת רַעְיָו
לְכַף זְכוּת, וְאַף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהַתְנַשֵּׂא עַל חֲבֵרוֹ, אֲדַרְבָּה, שְׁכָל
אֶחָד מִתְלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" יִקַּח לְעַצְמוֹ אִיזוֹ עִיר מְעָרֵי אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם יַעֲשֶׂה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְשֵׁם יִגְלֶה וּיְפָרְסָם אֶת לַמּוֹדוֹ
הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְטוֹבַתְכֶם הַנְּצַחִית, שְׁלַבְל תִּגְעוּ אֶחָד בְּשָׁנֵי
אֶפְלוֹ כַחוּט הַשְּׁעָרָה, וּמִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם חֵלֶק
בְּשׁוֹם מַחְלָקֶת וְרִיב כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם אַהֲבָה וְרַעוּת וְשָׁלוֹם וְהַצְּלָחָה...

ז' תח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי. מצד אחד אני משמח את עצמי, שתהלה לאל, לקחת את עצמך ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, כְּאֶשֶׁר מֵאֵד מֵאֵד בְּקִשְׁתִּי אֶת כָּל אֶחָד מִתְּלִמְיָדֵי "היכל-הקדש", שִׁיְהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה — לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הִנְהִיגָה זֶה נֶתַן רַבְּנֵי לְמוֹהֲרֵינֵי ו'ל, וּבְזֶה הִצְלִיחַ כְּמוֹ שֶׁהִצְלִיחַ, וְכֵן אִתָּה עוֹסֵק בְּהַפְצַת סֵפְרֵי רַבְּנֵי ו'ל. אִךְ מֵצֵד שְׁנֵי כּוֹאֵב לִי, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן י'): לָמָּה הִדְבַּר דוֹמָה? לְהַנְחִישׁ הַזֶּה, שְׂאֵמֵר הַזָּנֵב לְרֹאשׁ: עַד מָתִי אִתָּה מִתְּהַלֵּךְ תִּחְלָה, אֲנִי אֵלֶיךָ תִּחְלָה, אָמַר לוֹ: לֵךְ. הֵלֶךְ וּמָצָא גוֹמָא שֶׁל מִים — וְהִשְׁלִיכוֹ לְתוֹכוֹ. מָצָא אֵשׁ — וְהִשְׁלִיכוֹ לְתוֹכָהּ. מָצָא קוֹצִים — וְהִשְׁלִיכוֹ לְתוֹכָם. מִי גָרַם לוֹ? עַל שֶׁהֵלֶךְ הָרֹאשׁ אַחַר הַזָּנֵב, עֵינָי שָׁם. הִינּוּ שְׂמֵי שְׂפָגָם וְחָטְא וְלָכְלַךְ אֶת עֲצָמוֹ בְּחָטָאִים, עָלְיוֹ לִשְׁמַע אֶת הָרֹאשׁ, וְלֹא שֶׁהָרֹאשׁ יִשְׁמַע לְזָנֵב, וְדִי לְחַכְמָא.

חבל, חבל, אחר שיש לכם קבוץ יפה כזה, שתפנס ביניכם מחלקת ומריבות, קנאה ושנאה אחד על השני, הלא מסרתי את נפשי עד עכשו, שתהיה ביניכם רק אהבה ואחדות ורעות, ולבסוף השטן מרקד בינן. על-כן ראה להרחיק את עצמך מכל מיני דעות ומחלקת, חס וחלילה, אני לא רוצה אף אחד מתלמידי היכל-הקדש, שיחתם על שום בריה שבעולם, וזה נגד רצוני אני לא רוצה אף אחד שיחתם בעבורי, האדם חושב עלי מחשבות, ובשמים שוחקים עליו ואומרים: "נראה דבר מי יקום".

על-כן ראה לברח, ואל תחתם על שום בריה שבעולם, ולעולם אל תפנס בשום ריב, רק תתחיל להתבודד אליו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את תפלתך, ותזכה לשוב בתשובה שלמה ואמתית, ותזכה להיות מתלמידי "היכל-הקדש" בזה ובבא לנצח נצחים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ז' תט - ז' תי בְּנַחַל קִיט

ז' תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים אִךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבְּזָכוֹת הַשִּׂמְחָה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ
שִׁפְעַת בְּרוּחַנִיּוֹת וְשִׁפְעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר, אִתָּהּ תִּהְיֶה קְבוּעַ בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם, לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וּכְשֶׁאֲחִיד
בָּא לְבֵיתְךָ שְׁתַּעֲזֹר לוֹ, תִּפְנֶה מְעַסְקֶיךָ, וְתִרְאֶה לַעֲזֹר לוֹ, כִּי כָּךְ נִהְגָּה
מוֹהֲרֵינֵי ת"ז"ל, שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב תָּמִיד וְלוֹמֵד, וּכְשֶׁאֲחִיד נִכְנָס אֶצְלוֹ, הִיָּה
מְסַלֵּק אֶת הַכֹּל, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ כְּכֹל צָרְכוֹ וְעוֹזֵר לוֹ.

בְּעִנְיַן פְּרִנְסָתְךָ, רְצוּנִי שֶׁתִּשְׁאָר בְּשִׁחִטָּה, כִּי אִתָּהּ רְאוּי לַעֲבֹדָה
זוֹ, וּכְמוֹתְךָ יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה
לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מְכֹל מִיָּנִי מְכֻשׁוּלִים, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יִהְיֶה עִמָּךְ תָּמִיד,
וְתִצְלִיחַ תָּמִיד בְּעִבּוּדָה קְדוּשָׁה זוֹ.

רְאֵה שֶׁתִּהְיֶה אֶהְבָּה וְשִׂמְחָה בְּבֵיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַצְלִיחַ דְּרַכְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ אִתָּהּ וְאִשְׁתְּךָ לְרוּת רַב נַחַת מְכֹל יְלָדֵיכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ...

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלִי שִׂמְחָתִי, שֶׁאִתָּהּ עוֹסֵק לְחַבֵּר

קב אשר ז' תיא בנחל

שירים לכבוד האמונה הקדושה, שלומדים ב"היכל-הקדוש" קדש קדשים — אין לשער ולתאר כלל, כי זה כל רצוני וכסופי — להחזיר את האמונה הפשוטה בעם ישראל, וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שהבעל-דבר לא יהרס אותנו, חס וחלילה, לא מבחוץ ולא מבית.

אודות שמאמיים עליך ועל אשתך — אל תפחדו כלל, כי הפרנסה ביד הקדוש-ברוך-הוא. תבקש ממנו יתברך, שאזכה להקים כולל בארץ ישראל, שילמדו שם על-פי סדר-דָרֶךְ-הלמוד של רבנו ז"ל, ושלא תחסר לכם פרנסה.

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק מאד מאד בתפלה והתבודדות — לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור, הוא המשכת השכינה למטה. ראה לחזק את עצמך בדבר זה מאד, כי התפלה מכבסת ומרחצת את האדם מבית ומבחוץ.

אקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח בתפלה והתבודדות, לדבר תמיד עמו יתברך, ולבל יחסר לך יום אחד בלי זה, וזה יעזר לך בכל הענינים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה עוסק בעסק הקדוש והנורא של הדפסת ספרי רבנו ז"ל, אשר רק זה ישאר לנו. אשריך ואשרי חלקך. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתעסק בזה כל ימי חיך, אפלו אחר החתונה, וזה יביא לך גם פרנסה בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות.

אֲשֶׁר ז' תיב בְּנַחֵל קבא

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאֲנוּ זֹכִים לְהִיּוֹת
שְׂמֵשִׁים אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם.

אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֶת מְכֹאֲבֵי נַפְשְׁךָ, וּמְרַגֵּישׁ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת אֶת
כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵךְ כָּבֹר יְדַעְתָּ, כִּי אֶת כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם
מְנַסִּים בְּנִסְיוֹן אַחֵר, וְאֲשֶׁרֵי הָאִישׁ, אֲשֶׁר זֹכֵה לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת
עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם אֲפֵן שְׁבַעוּלָם, רַק בּוֹרַח אֵלָיו
יִתְבַּרֵּךְ.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, אֲפִלוּ
כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה עֲנִין הַהִתְבּוֹדָדוֹת עֵקֶר גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד. אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִתְמִיד לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֵה
וּבְכָא לְנִצַּח וְנִצְחִים.

נָא וְנָא לְזַרְז אֶת עֲצֻמְךָ לְסַדֵּר אֶת הָאוֹתִיּוֹת מִהַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים, בְּאֲפֵן שְׂאֲזֹכָה אֲנִי כָּאֵן לְהַדְפִּיסָם וְלְהַפִּיצָם בְּכֹל קְצוֹי תְּבֵל,
וְאֲפִלוּ שֵׁיִהְיָה לָךְ קֶשֶׁה לְהַדְפִּיסָם, רְאֵה עַל-כָּל-פָּנִים לְסַדֵּר אֶת
הָאוֹתִיּוֹת, כִּי כָּאֵן מְאֹד קֶשֶׁה הַדְּבָר, כְּאֲשֶׁר כָּבֹר אִמְרַתִּי לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

ז' תיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסַדֵּר עֵקֶב, י"ז אב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וּבְכִפְרֵט כִּי נִתְעוֹרְרָה עָלֶיךָ הַמְחַלְקָת.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, קִדְּם שְׂזָכוּ לְהִתְקַרֵּב
לְרַבְּנוּ ז"ל, עָבַר עָלָיו מַה שְׁעָבַר — מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת מִבֵּית וּמִבְחוּץ.
רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מְחִיר.

קכב אָשֶׁר ז' תיג בנחל

וְהֶעֱקַר — שָׁמַר מְאֹד עַל מְצוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבִעֲקָר עַל מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, אֶתְּהָ רָאָה לְכַבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְהִתְמַד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתְךָ לְאֵט לְאֵט, וְתִתְנַהֵג בְּצוּרָה יָפָה, לֶךְ תְּמִיד בְּבִגְדִים נְקִיִּים וְתִהְיֶה נְקִי.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַל שְׂזוּכִיתָ לְהַתְּוֹדַע מִרְבָּנוּ ו"ל, שֶׁעַל יְדוֹ תִזְכֶּה לְהִתְמַד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. אַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, כִּי זֶה סֵתֵם לְצִיִּים וּפּוֹחֲזִים.

אִוֹדוֹת שֶׁמֵּצְאוּ אֶצְלְךָ אֶת מִכְתְּבֵי אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְךָ, תִּהְלֶה לְאֵל, אִינִי מִתְבַּיֵּשׁ מִמָּה שֶׁכְּתַבְתִּי, וְאִנִּי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שֶׁכָּל אֱלוֹ אֲשֶׁר חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ ו"ל וְעַל סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, הֵם סֵתֵם "רִיקִים", וְאִפְלוּ שִׁיְהִיו נִקְרָאִים אֶצְלֵ בְּנֵי הָעוֹלָם "גְּדוּלִים".

כִּי בְּאֵמֶת מָה רוֹצֶה רַבְּנוּ ו"ל, וּמָה הוּא עוֹשֶׂה מֵאַתָּנוּ? רַק מְעוֹרָר וּמְחַזֵּק אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְלִהְתְּמַד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמָה שִׁיְךָ לְחַלֵּק עַל זֶה?! וְאִם נִמְצְאִים אֵילוּ מְטַרְפִּים הַמְּסוֹתוֹבְבִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, מָה אֲשַׁמִּים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּזֶה?! הֲרִי בְּכֹל מְקוֹם מְסוֹתוֹבְבִים מְטַרְפִּים, וּבְשִׁבִיל הַמוֹעֵט לֹא מוֹצִיאִים שֵׁם רַע עַל הַכָּלָל.

עַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מֵעַכְשָׁו, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ, וְתִדַּע שֶׁאֵין לְךָ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁתִּתְוֹדַע לְךָ יְדִיעָה זוֹ אֲזַ תִּצְלִיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר ז' תִּיד בְּנַחַל קַכּג

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה מחזק את עצמך בדרך רבנו ז"ל, והשם יתברך יעזר, שתזכה להתקרב אל רבנו ז"ל, ותחזור בתשובה אמיתית.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד שמח ועליו. חסדי השם יתברך, עלינו להיות שמחים, שזכינו להתודע בדור הזה מרבי אמת כזה, רבי המגלה והמפרסם את אמתת מציאותו יתברך, אשרי הזוכה לאחז עצמו ברבנו ז"ל, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח.

אודות לתקן מה שקלקלת, ראה להמשיך להניח תפלין לנשמות ישראל, פי זה דבר גדול מאד מאד לזכות את אחינו בני ישראל בהנחת תפלין, ובפרט שם וכו', אשר הוא מקור הזמה, בעוונותינו הרבים, כי הפקירו את בנות ישראל לזמה, רחמנא לצלן, אם אתה רוצה לתקן את מה שקלקלת, עליך להפיץ שם את קונטרס "שומר-הברית".

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, לידע שהקדוש-ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות מבלעדיו יתברך כלל, וזה יעזר לך שתזכה לדבר עמו יתברך. וכשאתם יודע ידיעות אלו, אזי ירבה לדבר אליו יתברך.

על-כן ראה לחזק את עצמך באמונה ובשמחה, וזה ירחיב לך את מחך ודעתך, שתזכה להתפלל תמיד אליו יתברך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תִּיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם

קכד אָשׁר ז' תטו בַּנְחֹל

להיות תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת של האדם, ובהרחבת הדעת זוכה לאמונה פשוטה, לידע שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכשיודע ידיעה זו, אז מדבר אליו יתברך. על-כן ראה לחזק את עצמו להיות רק שמח תמיד.

מוהרנ"ת ז"ל היה לו תלמיד אחד ושמו ר' עוזר, הוא היה בתחלה מתנגד גדול על דבר רבנו ז"ל, ולבסוף התקרב במסירות נפש גדולה, ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל, שכל ענין רבנו ז"ל העקר הוא שמחה, והשמחה כבר תביא אותו לידי יראה.

כי באמת עליך לדעת, כי רבנו ז"ל מגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד, עד שכשאדם מכניס בעצמו אמונה בו יתברך, על-ידי-זה זוכה לדבר עמו יתברך, ומספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שכל זה נקרא התבודדות. וכשאדם מתבודד אליו יתברך, על-ידי-זה נכנסת בו שמחה, כי נתפשטת כל העקמימות שהיתה בלבו עד עכשו, כי התפלה מוציאה את העקמימות מלב האדם. על-כן ראה להיות בשמחה עצומה על נעם חלקך, שזכית להתודע מרבנו ז"ל, ונתבודד הרבה עמו יתברך. ואשרי ואשרי מי שזוכה להכניס ידיעות אלו בין כלל נשמות ישראל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות את תשוקת לבך אליו יתברך על-פי דרכי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו וחלקנו, מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל! ?

אֲשֶׁר ז' תטז בַּנְחַל קכה

על־פֶּן מאַחר שְׁחַמַל עֲלֵינוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִכְיֵנוּ לְהַתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, עֲלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אוֹתוֹ לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּבִפְרָט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁשָּׁם מִתְפַּשְׁטוֹת עֲכָשׁוּ הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַמְסִיוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם, וְעֲלֵינוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵשׁ הַזֶּה עִם מַיִם, וְאֵין מַיִם אֶלָּא תוֹרָה (בְּבֹא קָמָא פּב.), לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת תּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל, הַמְסַגֵּלַת לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשׁ כָּל חַי.

על־פֶּן רָאָה לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד מְאֹד, וּלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה גַם-פֶּן לְהַתְקַדֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

כּוֹנְנֵתִי לֹא הִיְתָה שְׁתַּכְנִס לְגוֹר בְּעִיר אֶפְקִים, כּוֹנְנֵתִי הִיְתָה, שְׁתַּסַּע לְשֵׁם מִפְעַם לְפַעַם, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר גִּרְתָּ שָׁם, אֶתָּה מְפִיר אֶת אִפֵּי הָעִיר, וְתֹאמַר שָׁם דְּרָשָׁה בְּרַבִּים, וְתִגְלָה וְתַפְרָסָם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, בְּאִפְן שְׁנוֹזְכָה לְהַקִּים שָׁם "הַיְכַל-הַקִּדְשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים, בְּכָל עִיר וְעִיר מִעֲרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁשָּׁם לּוֹמְדִים אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-פִּי דִרְךָ רַבֵּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְרֵאוֹת, אִיךָ שְׂאַתָּה שׁוֹפֵף אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. אֲבָל עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי אֲסוּר לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה עַל הָעֵבֶר בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵל יִחְשַׁב שֶׁהוּא כָּבֵר בַּעַל תַּשׁוּבָה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ, שֶׁאֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁכָּבַר זוֹכָה לְגִלוֹי אֱלֹקוֹת, שָׁב בְּתַשׁוּבָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רְגַע — עַל הַהֲשָׁגָה שֶׁהִשְׁגִּי מִקִּדְּם (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), מִכָּל שֶׁפֶן מִי שֶׁעָבַר עַל כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת בְּעוֹלָם, עֲלִיו לְחַזֵּר וּלְעַשׂוֹת תַּשׁוּבָה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַד

קבו אָשֶׁר ז' תיז בנחל

שְׂיִזְכָּה שְׂיֵאִיר לְפָנַי עֵינָיו שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶז מְחִלוֹ לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה וּמְחִשְׁבָה שֶׁל הָאָדָם — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִידֵיעָה זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְיִזְכָּה לִידַע, כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוֹר הוּא, רַק מְלָבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה כְּזֶה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד); מִי מְגַלֶּה לָנוּ דְבָרִים אֵלֶּיךָ? רַק רַבְּנוּ ז"ל! וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְאַחֲזֵה אֶת עֲצָמֵנוּ בּוֹ וּבְתַלְמִידָיו הָאֲמִתִּים, הַזּוֹכִים וּמְזַכִּים אַחֲרֵים וּמְקַרְבִים רְחוּקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ, שֶׁתֵּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית עַל פָּנָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלֹא תַחֲלִישׁ אֶת דַּעַת אַחֲרֵים, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי עַל זֶה מְגִיעַ עֲנֵשׁ כְּבֹד מְאֹד, כַּמּוּבָא (בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן פח): הַצְדִּיק יְכוּל לְעַנֵּשׁ אֶת הָאָדָם בְּמִיתָה, אֲפֹלוּ עַל-יְדֵי חֲלִישוֹת דַּעַתוֹ אֲפֹלוּ בְטָעוֹת, עֵין שׁם.

עַל-כֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעַתִּי, וְלֹא לְהַכְנִיס אֵילוּ מְרִיבוֹת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי זֶה יָמִים וְשָׁנִים לְמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּלִמּוּדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי עֲצוּמָה, וְקַבְּלָתִי כְּבֹר מְרִיבוֹת וּבְזִיוּנוֹת מְנוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא פָחַדְתִּי מֵהֶם, אֲדַרְבֶּה, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי יוֹתֵר וְיוֹתֵר. עַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעַתִּי, וּבְכַפְרִטוֹת בְּעֵנִינִים כְּאֵלוֹ.

אַקְנֶה שְׂתַּצִּית אוֹתִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמְיָד מְכַתֵּב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
 אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
 אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם.

מְאֹד בְּקִשְׁתִּי אוֹתְךָ, שְׂתִרְאֶה לְעֹזֵר לְאַמְךָ תַּחֲיָה, אוֹדוֹת אַחוֹתְךָ
 שֶׁנִּפְּלָה בְּפַח גְּדוֹל, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹצִיאָהּ מִשָּׁם בְּקִרוֹב. רְאֵה לְחֻזַּק
 וּלְאַמֵּץ אוֹתָם בְּדַבּוּרִים עֲרָבִים וּמְתַקִּים, כִּי אֵין לְשַׁעַר וּלְתַאֵר מַעֲלַת
 הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְחֻזַּק אֶת אַחֲרִים, וּבִפְרָט אֶת אִמּוֹ וְאֶת אַחוֹתָיו.

גַּם הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִתְּוַדַּע אוֹדוֹת הַבְּחוּר הַרוֹצֵה לְשַׁדֵּךְ אֶת
 עֲצָמוֹ עִם אַחוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְבָרֵךְ הַיֵּטִב, אִם הוּא בְּאַמְת רִוָק, וְדִי
 לְחַפְּיָמָא. וְאִם הִפְּל בְּסִדְר, תִּגְמַר אֶת הַשְּׂדוּךְ בְּכִי טוֹב.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי, לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, שְׂאֲתָה יוֹשֵׁב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
 כִּי אַרְץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה לָנוּ עַל-יְדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְאֹז שְׂחַפֵּר
 אֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַמְּשִׁיךְ עָלֶיהָ קִדְשָׁהּ, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר
 לְבַטֵּל אֶת הַקְּדֻשָּׁה הַזֹּאת בְּשׁוּם אִפְּן שְׂבַעְעוֹלָם, אִף שְׂבָאוּ זָרִים
 וּטְמֵאוֹהָ, שֶׁהֵם מְלָכוֹת הָעַרְב־רַב, מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, וּבִפְרָט לְאַחַר־וֹנָה,
 שְׂמַתְגַּבֵּר וּמַתְפַּשֵּׁט הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שְׂמָם וְזַכְרָם, אִף-עַל-פִּי-כֵן זֶה אַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, וּקְדֻשׁוֹתֶיהָ קְדֻמוֹת, וְשׁוּם טְמֵאָה בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹלֶה לְבַטֵּל אֶת
 קְדֻשָּׁתָהּ. עָלֵינוּ רַק לְהִרְבּוֹת וּלְגַלּוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַתְּמִימָה
 וְהַפְּשׁוּטָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְגַרֵּשׁ אֶת הַטְּמֵאָה מִשָּׁם,
 וְהָעֵקֶר — עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה בֵּית
 בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם סֵפֶר מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט
 הַקּוּוֹטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלַת בְּרוּרָה מֵה"לְקוּוֹטֵי-הַלְּכוֹת"
 הַקְּדוּשִׁים.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
 ז"ל בְּכָל אַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאֵה לְשַׁלֵּם אֶת הַחַוּבוֹת ל... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מְאֹד נִצְרָךְ עַכְשָׁו
 לְמַעוֹת לְשַׁלֵּם לְמַדְפִּיס.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

קכח אָשֶׁר ז' תיח בַּנְחֵל
ז' תיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד נִצְטַעֲרָתִי לְשִׁמְעַע מַה שְּׁקוֹרָה בְּבִיתְךָ — זוֹ אֲשַׁתְּךָ,
אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. תִּקְיָם אֶת כָּל מַה
שְּׁאֲמַרְתִּי לְךָ בְּטֵלְפוֹן, וְזֶה בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לָהּ, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵאֵד,
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁבֵר עֲצָבִים. וְאִם הִיא מְסִימָה, רְאֵה
שֶׁתִּסַּע לְכַמָּה שָׁבוּעוֹת אֵל הוֹרְיָה לְנוּחַ עִם שְׁנֵי הַיְלָדִים.

תִּרְאֶה, חֲמֻדַּת לְבָבִי! לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.
מִי הָאֲמִין, שְׁיִכּוֹל לַעֲבֹר עַל הָאֲדָם מְשֻׁבְּרִים כְּאֵלוֹ?! וְלוֹיֵא שְׁזַכִּינוּ
לְהִתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, שְׁמִכְנִיס בָּנוּ עֲצוֹת נְכוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, הֵינּוּ נֶאֱבָדִים
לְגַמְרֵי. עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלְחַקֵּק בְּדַעְתְּךָ
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לְךָ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.
כִּי הַעֲקָר הוּא הַדְּבָקוֹת, לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְדַבְּקוֹת זוֹכִים
עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, שְׁאֲדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁמֵלֵא כָּל
הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הָאֲמוּנָה זוֹ הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת זוֹ הָאֲמוּנָה, וְכִשְׁיֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה,
אֲזִי יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד
תִּזְכִּירָהוּ, כְּמוֹ שְׁכַתֵּב הַרְמַב"ן ז"ל בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ זוֹ פִּרְשַׁת עֶקֶב,
בְּמִצְוָה: "וְלִדְבָקָה בּוֹ", שֶׁתִּהְיֶה זוֹכֵר הַשֵּׁם וְאוֹהֵבוֹ תָּמִיד, וְלֹא תִפְרֹד
מִחֲשַׁבְתְּךָ מִמֶּנּוּ, וּבְלִכְתֹּךָ בְּדִרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ, עַד שֶׁיִּהְיוּ דְבָרֶיךָ
עִם בְּגִי-אָדָם בְּפִיו וּבְלִשׁוֹנוֹ, וְלִבּוֹ אֵינְנוּ עִמָּהֶם, אֲבָל הוּא לְפָנֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְיִתְכַּן בְּאֲנָשֵׁי הַמַּעֲלָה הַזֹּאת, שֶׁתִּהְיֶה נִפְשָׁם גַּם בְּחִיָּהֶם
צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים, כִּי הֵם בְּעֲצָמָם מְעוֹן לְהִשְׁכִּינָהּ, עֵין שָׁם.

וְאֵל כָּל זֶה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט הַעֲצָה

אֲשֶׁר ז' תיט בנחל קכט

הַתְּמִימָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תְּמִיד
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ בְּנֵדָאֵי יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ תְּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּלִי שֶׁמְחַתִּי, שְׂאֵתָה מְחַזֵּק אֶת
עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
רַק זֶה יִשְׂאָר לָנוּ. וְעַל-כֵּן רָאֵה לְהַתְּמִיד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים
כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל כָּף מְאֹד מְאֹד,
וְאָמַר פֶּעַם לְאַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ: אִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד, הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה תַּעֲשֶׂה אוֹתָךְ עֲשִׂיר גְּדוֹל, וְהַתּוֹרָה תַּעֲלֶה אוֹתָךְ בְּמַעֲלוֹת
נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֲשֶׁרֵי הַשׁוֹקֵד עַל דְּלִתֵי הַתּוֹרָה תְּמִיד.

רָאֵה, חֲמֵדַת לְבָבִי! לְהִכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֶת הָאֵמוּנָה הַפְּשׁוּטָה, וְכֹל
זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת
בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מְאֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
שֶׁלֵּבֵל נִתְרַחַק, חֵס וְשְׁלוֹם, מִרַבְּנוּ ז"ל בְּשׂוֹם אַפֵּן שְׂבַעוּלָם, כִּי
הִבְעַל-דְּבַר עוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהַרְחִיקָנוּ, וְעֲלִינוּ
לְהַתְּחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁירְחַם עֲלֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְהִשְׂאָר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.
כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אוֹרוֹת נוֹרְאִים, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, עַד
שֶׁכֵּל אַחַד מִשִּׁיג אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְעַל קִטְבֵי זֶה סוֹבְבִים וְהוֹלְכִים הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת
בְּרוּרָה מִסִּפְרֵי "לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת
אֲמַתַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁכֵּל זֶה הוּא סוּד נְבוּאָה, שֶׁמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים
אֲמַתַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכִבֵּר יְדוּעַ מַה שֶׁכָּתַב ה'אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוּשׁ בְּפָרֶשֶׁת
הַשְּׁבוּעַ זוֹ, עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ח, ט): "אֲבַד תֵּאבְדוּן", פְּרוּשׁ שִׁיכָרַת

קל אָשֶׁר ז' תיט בְּנַחֲל

מָהֶם נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שְׂיֵאבְדוּ, וְעַל זֹאת יִחַרֵּד לֵב עַם הַשָּׁמַיִם, שְׂאִין קָלְלָהּ בְּעוֹלָם כְּזוֹ, אוֹי לְדוֹרוֹת שְׁטָעְמוּ כּוֹס הַמֶּר הַזֶּה, מֶר מְמֹנֶת, וְהוּא רַחוּם יָשׁוּב וַיִּרְחַמְנוּ, כִּי יִתֵּן אֶת רוּחוֹ בְּנוֹ כִּימֵי קֶדֶם, עַיִן שָׁם; הֵינּוּ שְׂמֵבְרָר, שְׂפָל הַצָּרוֹת שְׂאָדָם עוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם, וְסוֹבֵל עַל-יְדֵי-זֶה מַה שְׂסוֹבֵל, עַל שְׂנַאָבֵד הַנְּבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ מִהָעוֹלָם.

וּבְאֵמֶת מַהוּ רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ וְנְבוּאָה? גְּלוּי אֶלְקוֹתוֹ? תִּבְרָךְ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה, שְׂאִין לְמַעְלָה הַיְמָנָה, שְׂמַתְגָּלָה לְכָל אֶחָד אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ? תִּבְרָךְ. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂפָל מַה שְׂאָדָם סוֹבֵל, מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ מַרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׂהוּא אִתּוֹ, עָמוּ וְאָצְלוּ, כִּי אִם הִיָּה מְאָמִין וַיִּוֹדַע וּמַרְגִּישׁ אֶת אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ? תִּבְרָךְ אָצְלוּ, אִזּוּ הִיָּה תְּמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו, וְלֹא הִיָּה קָשָׁה לוֹ שׁוּם דְּבָר. וּמַחְמַת שְׂאָדָם רַחוּק מְכָל זֶה, עוֹבֵר עֲלָיו מַה שְׂעוֹבֵר. וְזוֹ הַקָּלְלָהּ שֶׁל "אָבֵד תֵּאבְדוּן", שְׂחִסְרָה הָאֶמְנוּנָה וְגְלוּי אֶלְקוֹת בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה, גְּלוּי נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ.

וְעַכְשָׁו זְכִינוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר בָּהֶם מַתְגָּלָה אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ? תִּבְרָךְ, הַנְּבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שְׂבַתוֹךְ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בָּהֶם תְּמִיד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִפִּיץ אֶת זֶה בֵּין כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

רָאה, שְׂגַם לָךְ יִהְיֶה חֶלֶק בְּזֵה — לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַזֵּר אֵלָיו? תִּבְרָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקָרוֹב, וַיְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וַיְכַנֶּה לָנוּ אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְשֵׁם נְעַבֵּד אוֹתוֹ? תִּבְרָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד..

אֲשֶׁר ז' תכ בנחל קלא
ז' תכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי, שאתה עוסק להפיץ
אור רבנו ז"ל — אין לשער ולתאר כלל.

ראה להתמיד בזה, כי זה עקר תקוננו בזה העולם — להנצל
ממה שצריכים להנצל, כי בעוונותינו הרבים, חטאנו, עוינו, פשענו
בכל העולמות, ואיך נזכה לתקן את אשר שחתנו? רק על-ידי
שנזכה לעורר ולחזק ולאמץ את אחרים אליו יתברך.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי! להיות חזק בזה מאד מאד, להפיץ
את ספרי רבנו ז"ל, ולעורר ולחזק ולאמץ את אחרים ועל-ידי-זה
נזכה אנו גם-כן לתקון נצחי.

היה טוב מאד, שתקבע לעצמך ללמד בכל יום מקרא, משנה,
גמרא, אשר הוא יסוד גדול, פמובא ב'בעל הטורים' פרשת שבוע
זו, שעל זה מרמזות השלש לשונות: "תשמעון", "ושמרתם",
"ועשיתם", שזה נגד מקרא, משנה, גמרא, וזה "והיה עקב" —
לשון "עשה תורתך קבע", שאדם צריך לקבע את עצמו בכל יום,
"תשמעון את המשפטים האלה, ושמרתם ועשיתם אתם", שהוא
למוד מקרא, משנה, תלמוד, על-ידי-זה "ושמר הוי"ה אלקיך את
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך", כי בזה שאדם זוכה ללמד
בכל יום מקרא, משנה, גמרא, על-ידי-זה זוכה לתקן הברית.

גם זכור תזכר את אשר פירש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן קסט): על-ידי שהאדם תמיד בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו
שומר את הברית שלו, שלא יכשל בפגם הברית. ועל דבר זה אתה
צריך למסור את נפשך — להיות תמיד בשמחה עצומה.

ובפרט שאתה זוכה להאמין בו יתברך באלקים חיים, אשר
מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה. אשרי הזוכה להיות

קלב אָשר ז' תכא בנחל

בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְפַּר לּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו, כִּי הַשְּׂמִיחָה בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, זֶה מְתַקֵּן וּמְטַהֵר אֶת נַפְשׁוֹ.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, כֵּן
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזוּכָה לְשִׁמְעַת תָּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲקֹר לְהִיּוֹת
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכָל הַחוּלִים אֲשֶׁר שׁוֹכְכִים בְּכַתֵּי חוּלִים, רַבִּם כְּכֹלֵם
סוּבְלִים רַק מְרַבּוּי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁסֹּבֵב אוֹתָם, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׂמִיחָה אֲמִתִּית.

וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה, אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו:): אֲשֶׁה
— בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּי לְמִצָּא אֶת
כֵּן זוּגְךָ וְתַתְּחַנְנִי, וּבְעֵלְךָ יִשְׂמַחְךָ תָּמִיד, וּבֵיתְךָ יִהְיֶה תָּמִיד בֵּית שֶׁל
שְׂמִיחָה וְחֻדוּדָה, וְתִכְנִיסִי אוֹרְחִים, וְתִזְכְּוּ לְהַעֲמִיד דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא לְשִׂמַח אֶת הַהוֹרִים, כִּי הָאָבָא וְהָאָמָא מְאֹד מְדַאֲגִים
מִהֵילָדִים, עַל-כֵּן רְאֵי לְשִׂמַח אוֹתָם בְּבִטְחוֹן חֲזָק, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבְנוֹדָאֵי תִרְאֵי יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב. אַף אֵל תְּנִיחִי אֶת
הַתְּפִלָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת — שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִפְעַל.

וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת
תְּפִלָּתְךָ בְּתוֹךְ תְּפִלָּתָם.

הַמְּאַחַל הַצְּלָחָה נְצַחִית.

ז' תכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

נָא וְנָא לְאַמֵּץ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַעֲקֵר —
עַל-יְדֵי שְׂקִידָה רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (שְׁבַת קִנְיָ): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא, עֲקֵר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא
צָעִיר; וְעַל-כֵּן רָאָה לְנַצֵּל אֶת הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הָאֵלוֹ בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת
שָׁמַיִם, שְׂתַתְּפִלֵּל הַתְּפִלוֹת: שְׂחֲרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר
דִּיקָא, וּבְמִנְיָן דִּיקָא. וְכֵן רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד.

רָאָה לְצִיַּת אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, אֲשֶׁר הֵם רוֹצִים בְּךָ טוֹבָתְךָ
הַנְּצַחִית וְהַגְּשָׁמִית, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנִי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, שְׂאַתָּה עוֹלָה בְּמַעְלֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

הַעֲקֵר תּוֹרִיד מִמֶּךָ כֹּל מִיַּי מְתַחִים וּפְחָדִים, וְרָאָה לְהִיּוֹת שְׂמַח
תָּמִיד, וְאֵל תִּתְקוּטֵט עִם חֲבֵרֶיךָ, כִּי עֲקֵר הַכְּלִי לְהַמְשִׁכַת נַעַם זִיו
הַשְּׂכִינָה — עַל-יְדֵי כְּלֵי הַשְּׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלֵ שְׂמַחְתִּי, שְׂאַנִּי זוֹכֵה לְשִׁמְעַע
הַטּוֹב מִמֶּךָ — אִין לְשַׁעַר וּלְתַאֲר כְּלָל.

קלד אָשׁר ז' תכד בַּנְחַל

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְעֲלִיךָ לְדַעַת כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּעֲצֻמוֹ, וְרַק אֵלָיו אָנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

הַרְגַל אֶת עֲצֻמְךָ בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׂתִזְכֶּה לְסֵיִם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא סִגְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה לְשִׁבֵר אֶת יְצֵרוֹ הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ מִתְאוֹתָיו הָרַעוֹת. גַּם קִבַּע אֶת עֲצֻמְךָ בְּקִבְיֵעוֹת עֲצוּמָה לְלַמֵּד בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת הַפְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם.

וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִתְחִיל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְעַד עָרֵב שְׁבַת-קִדְשׁ תִּזְכֶּה לְסֵיִם אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעָה, כִּי כָּל מַה שְּׁאֲדָם סוֹבֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, הוּא רַק מִפְּנֵי שְׁאֵינוֹ מַעְבִּיר אֶת הַסִּדְרָא שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכֵן קִבַּע אֶת עֲצֻמְךָ בְּקִבְיֵעוֹת עֲצוּמָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּפֶן אִישׁ חֵי מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחֲוּמָא, וְאִם תִּהְיֶה חִזֵּק בְּזֵה, אִז תִּרְאֶה בְּרַכָּה בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְשִׁמְחָה מְאֹד וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִתְחַזְּקוּ שְׁנֵיכֶם יַחַד, וּבְבֵית שְׁיֵישׁ שְׁמִחָה וְחִזּוּק — שֵׁם הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה, וּכְשֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית — הַבְּרַכָּה מְצוּיָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה, וּמִמָּשׁ תְּחַיֵּינִי.

ז' תכד.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלִי שְׁמִחָתִי — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲשֶׁר ז' תכה בנחל קלה

חסדי השם יתברך, ראוי לך לתן תודה והודאה בכל יום ויום להקדוש-ברוך-הוא על גדל החסד הגדול והנורא הזה שעשה עמך, שזכית שנולדה לך בת למזל טוב. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לגדלה ולחנכה על-פי דרך התורה והיראה.

מה טוב ומה נעים, אם תרגילי את עצמך להתפלל בכל יום אליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך בתמימות ובפשיטות כל מה שאת רוצה וצריכה, והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, בנדאי ישמע גם את תפלתך בתוך תפלות ישראל.

ראי לחזק את עצמך להיות תמיד במצב רוח טוב, ובפרט שזכית, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה יקרה כזו. וכשזכיתי לשמע את הבשורה טובה, רקדתי ממש מרב שמחה, כי לא היה יום שלא התפללתי בעבורכם, כאשר יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם הצלחה נצחית...

ז' תכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ז אב ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה, שאת כל-כך מצטערת בקשי מציאת הזוג.

עכשו נדפס קונטרס "מציאת-הזוג", וראוי לך לעיין היטב בקונטרס הזה, ולומר שם התפלות, ולקיים את כל הנאמר בו, ובנדאי ישמע הקדוש-ברוך-הוא את שאלתך אשר שאלת מעמו, ותזכי למצא בקרוב את בן זוגך.

חכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג.): 'נחות דרגא ונסיב איתתא'; בשדוכים האדם צריך לירד מדרגה אחת ולקחת את זוגו, כי על-פירוב האדם מחפש זוג שיתאים לו בדיוק, ודבר כזה אין, ועוד

קלו אשר ז' תכו בנחל

לא היו שְׁנֵי אַנְשִׁים שְׂוִים בְּטַבְעָם, עַל־כֵּן צְרִיכִים לִירֵד מִדְּרָגָה אַחַת, וְאֵז בְּנֵדָאֵי יִמְצְאוּ אֶת זְוִוּגָם. אֲסוּר לְבַחַר כָּל־כָּף הַרְבֵּה, כִּי זֶה רַק מִבְּלִבַּל אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְמִצְאָ בְּקָרוֹב אֶת בֶּן זְוִוּגָךְ. נָא וְנָא אַל תִּפְלִי בְּדַעְתְּךָ, כִּי כָּל זְמַן שֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה וְתַקְוָה, בְּנֵדָאֵי יִזְכֶּה לְהַנְשֵׁעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה.

ז' תכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֵיךְ שָׂרַמְנוּ אוֹתְךָ אוֹדוֹת שְׂדוּכִים, אֲכַל אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִם תִּהְיֶה עֲקָשָׁן, בְּנֵדָאֵי תִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֵל הַפַּעַל.

אוֹדוֹת מִי שְׂאוּסֵר עָלֶיךָ לְקַחַת מַעֲדוֹת הַמְזוּרָח, הוּא פָּשׁוּט רָשָׁע מְרָשָׁע, כִּי רַב רַבֵּן שֶׁל הַנְּשִׁים הָהֵן, הֵן טוֹבוֹת מְאֹד, וְאֲשֵׁרֵי מִי שֶׁמִּתְחַתֵּן עִמָּהֶן. וְעַל־כֵּן אַל יִבְלְבְּלוּ אֶת מַחְךָ כָּלֵל, רַק רְאֵה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּךְ תַּכְף־מִיד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּנְצֵל מִכָּל רָע, וְתִזְכֶּה לְבִנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא לֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל אֱלוֹ הַמְדַבְּרִים, כִּי הַכֹּל שָׁקֵר וְכֹזֵב, כִּי רַבֵּן שֶׁל הַנְּשִׁים הָהֵן, הֵן בְּעֵלוֹת טַבַּע טוֹב מְאֹד, מִי שֶׁמִּכִּירֵן מִקְרוֹב, וְאֵל יִפְתּוּ אוֹתְךָ אַחֲרַת.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְשִׁמְעַ בְּקָרוֹב הַטוֹב מִמֶּךָ.

וְגַם שֶׁמַּעֲתִי הַיּוֹם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, שֶׁזְכִּיתָ לְהַשְׁתַּחֲרַר מִשָּׁם וְכו', כֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּפְטֹר מֵהַיָּצָר הָרַע לְגַמְרֵי, וְתִזְכֶּה כָּבוֹר לְהַכְּלִל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמְשִׁיךְ אֵלֶיךָ אוֹרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲשֶׁר ז' תכז בְּנַחֵל קלז

רְאֵה לַעֲסֵק בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּלְךָ לְכָל בְּתֵי הַחוּלִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּלְבַקֵּר אֶת כָּל הַחוּלִים וְהַפְּצוּעִים מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹכְבִּים שָׁם, וּלְכָל אֶחָד תִּתֵּן קוֹנְטְרַס "רְפוּאָה שְׁלֵמָה", "רוּפֵא חוּלִים", אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהִיא מְצוּה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְקַיֵּם מְצוֹת בְּקוֹר חוּלִים, וּמִבִּיא לָהֶם דוּרוֹן קוֹנְטְרַס "רְפוּאָה שְׁלֵמָה" וְ"רוּפֵא חוּלִים".

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תכז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחֹתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמָךְ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לָנוּ רַק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגִלָּה לָנוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ בְּזֶה מְאֹד, כִּי מָה הֵינְנוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? ! בְּפָרֵט אֵתָה, שְׂאֵתָה גֵר בְּרַחוּק מְקוֹם כְּזֶה, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֵתָה זוֹכָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ וּלְהַחֲיוֹת אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק זֶה יִשְׁאָר לָנוּ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאֵין כְּמוֹהָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְפָרֵס אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמְקוֹם רְחוּק כְּזֶה, בְּמִדֵּינַת אוּרוּגְנוּי, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ לְמָה נִתְגַּלְגַּלְתָּ לָשָׁם, אִם לֹא לְגִלוֹת וּלְפָרֵס אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי

קלח אשר ז' תכז בנחל

גלוי ופרסום רבנו ז"ל, מתגלה ומתפרסם שמו יתברך, כי כל ענין של רבנו ז"ל הוא לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להיות חזק בלמוד ח"י פרקים משניות בכל יום, כי הוא הצלחה נצחית, הצלחה שאין כמוה, אשרי האיש הזוכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, שאז יהיה דבוק בחי העולמים, וימשיך על עצמו זיו שכינת עזו יתברך המאירה בזה העולם.

אך מחמת עוונותינו הרבים, אין אנו זוכים לראות אותו, אבל על-ידי התורה, שהיא בחינת מקל, שהיא בחינת וי"ו, שהוא ששה סדרי משנה, יזכה לשבר את הרע המסבב אותו, עד שיזכה לראות את האלקות שבכל דבר. כי באמת הכל לכל אלקות גמור הוא — דומם, צומח, חי, מדבר, ובכל פרט ופרט יש הלכות הבורא יתברך שמו, אך מחמת שאין אדם זוכה לראות את הלכות השכיכות בדומם, או בצומח, או בחי, או במדבר, מחמת שנסתר ונעלם ממנו אלקותו יתברך, וכשזוכה ללמד ששה סדרי משנה, אשר בה מתגלות כל ההלכות שיש בדומם, צומח, חי, מדבר, כי הששה סדרי משנה הם כלל הש"ס, כלל תורה שבעל-פה, על-ידי-זה יזכה להמשיך עליו שפע אור אלקות, שכינת עזו יתברך עליו, אשרי הזוכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח.

ההכרח לקצור מרב טרדותי.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, גם אם אתה צריך קונטרסים חדשים, נשלח לך כמה שתמצא, כדי שתפיצם בין חבריך היקרים, כי כל זה תפצנו ותשוקתנו — לגלות ולפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל לכל ישראל.

אֲשֶׁר ז' תכח בְּנַחַל קלט

ז' תכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ו אב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבוֹ לְנִכוּן קְבִלְתִּי, אִם אֲמַנֵּם כְּתִבְתֶּם הַכֵּל בְּקִצּוֹר, וְחִסְרִים לִי עוֹד הִרְבֵּה פְּרָטִים, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ דְּבַרִי אֵלֶיךָ, הַנוֹבְעִים וַיּוֹצְאִים מִהַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

תְּאֲמִין לִי, חֲמִדַּת לְבָבִי! כִּי כָּל הַמַּחְלָקֶת הִיא עֲצַת הַיִּצֵּר, הַמְטַמְטֵם אֶת הַמֶּחַ וְאֶת הַדַּעַת מִלְרְאוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַמְאִירָה בְּכֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (יְחֻזְקָאֵל מַג, ב): "וְהָאֲרֵץ הָאִירָה מִכְבֹּדוֹ"; עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל הוּא — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחְיֹת נַפְשׁ כָּל חַי, וּלְהַחְדִּיר בְּכֵל אֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַתְּמִימָה וְהַפְּשׁוּטָה, שֶׁקְּבִלְנוּ מִדּוֹר דּוֹר מֵאֲבֹרָהּ אָבִינוּ, כִּי כָּבֵר הַתְּפָאֵר רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (תַּי"מ וְהַר"ן, סִימָן רַפ"ט): "אֲנִי קִנְיָן חֲדָשׁ מֵלֵא יִשְׂרָאֵל."

וּמִסְפָּר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שֶׁפָּעַם אַחַת נִסַּע רַבְּנוּ ז"ל עִם בַּעַל עֲגֻלָּה אֶחָד, וְהָיוּ שָׁם עֲגֻלוֹת לְאִין סֹפֵר, עַד שֶׁלֹּא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲבֹר מֵרֵב הָעֲגֻלוֹת, כִּי הִיָּתָה שָׁם תְּאֵנָה, שֶׁנִּתְּהַפְּכָה עֲגֻלָּה אַחַת עַל הַכְּבִישׁ וְסוֹס אֶחָד מֵת, וְהָיָה הַהֲכָרַח לְכָל הָעֲגֻלוֹת לַעֲצוֹר, וְכִשְׁפָּאָה הָעֲגֻלָּה עִם רַבְּנוּ ז"ל, כָּבֵר הָיוּ שָׁם לַעֲרֵךְ יוֹתֵר מִמָּאָה עֲגֻלוֹת עוֹמְדוֹת בְּשׁוּרָה אַחַת, אֲזִי נִזְדָּרוּ בַּעַל הָעֲגֻלָּה, וַיִּרֵד מִהַכְּבִישׁ, וְעָלָה עַל הַדֶּרֶךְ עָפָר, וְעָקַף אֶת כָּל הָעֲגֻלוֹת, וְחִזַּר אַחֲרֵי-כֵן לְכְּבִישׁ וְהִמְשִׁיךְ יָשָׁר, וְהַתְּפָאֵר לְרַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר: "רְאוּ אֵיךְ יִרְדַּתִּי מִהַדֶּרֶךְ, וְחִזַּרְתִּי אֵל הַדֶּרֶךְ, לְקַחְתִּי לַעֲצָמֵי דֶרֶךְ חֲדָשָׁה, דֶּרֶךְ הַשְּׂדֵה, וְחִזַּרְתִּי אֵל הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁנָה". וְכִשְׁשָׁמַע רַבְּנוּ ז"ל דְּבוּרֵים אֵלָיו — נִתְּלַהֵב מְאֹד, וְאָמַר: "גַּם אֲנִי יִרְדַּתִּי מִהַדֶּרֶךְ, וְלִקְחַתִּי לַעֲצָמֵי דֶרֶךְ חֲדָשָׁה, אֲבָל אֲנִי חִזַּר אֵל הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁנָה", וְהוּא כָּל הָעֲנִין שֶׁל הַתְּבוּדָּדוּת, שֶׁהִיא דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אֲבָל חִזַּרְתִּי אֵל הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁנָה שֶׁל אֲבוֹת הָעוֹלָם: אֲבֹרָהּ, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְשֶׁל הַנְּבִיאִים וְהַתְּנַאִים וְהָאֲמוּרָאִים.

קמ אָשֶׁר ז' תכט בנחל

בן הדָּבָר עֲמָנוּ, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאָנוּ מְגִלִים חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת מְאֹד, אֲבָל הַכֹּל הוֹלֵךְ וְחוֹזֵר אֶל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, יִרְאֶה שְׁכָל דְּבָרֵינוּ מִשֵּׁם הֵם נִלְקָחִים, כִּי אֵין לָנוּ רַק מֵה שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל. אֲשֶׁרֵי הַמְתַּמִּיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִזּוּ יִרְאֶה שְׁלֹא נִטְיֵנוּ מִדְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה כִּהוּא זֶה.

רְאֵה לְבָרַח מִמַּחְלָקָת, וְאֵל תִּפְגַּס בְּשׁוֹם וּכְוֹחִים עִם אִף אֶחָד, רַק הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא יְכוּלִים לְקַחַת לָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוּ אֶכְתֵּב לָךְ בְּאַרְיֵכוֹת.

ז' תכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, אֵיךְ אֶת מַחְזָקֶת אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵי לְהִיּוֹת רְגִילָה לְנִסְעַ לְמַקּוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְשֵׁם תִּרְבִּי בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, שְׁיִצְיֵל אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל מִינֵי אֲנָשִׁים רָעִים, וְשִׁלֵּא יִגְעוּ בְּךָ לְרָעָה, חַס וְשָׁלוֹם. כִּי מֵה שְׂתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוּ פּוֹעֵל.

נָא וְנָא לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, הַעֲקֵר עַל-יָדֵי שְׂמַחָה, כִּי הַשְׂמַחָה מַצְלֵת אֶת הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַקְנִי אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתַפְיֵצִי אוֹתָם

אֲשֶׁר ז' תל בנחל קמא

בין הידידות שלך, ובזכות זה תזכי לתשובה אמיתית, כי כשמתחזרים את אחרים בתשובה, הקדוש-ברוך-הוא מחזיר אותו בתשובה.

המאחל לך הצלחה נצחית.

ז' תל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ט אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי עכשו לדבר עמך הרה הטלפון, וגדל שמחתי, שאתה נוסע לעיר עכו, לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל — אין לשער ואין לתאר. ועל כלם — גם במושב פקיעין, מאד רצוני להקים שם "היכל-הקדש", וכן בעיר פרמיאל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להקים "היכל-הקדש" בכל עיר ועיר מעירות ארץ ישראל.

ראה, אהובי, אחי היקר! ללכת קדימה פסיעה אחר פסיעה, ולא להסתפל אחורנית, ולא אל הצדדים, רק לך קדימה אליו יתברך, ותגלה ותפרסם לכל עם ישראל את האמונה הפשוטה, עד שלא ימצא יהודי אחד מהעיר, שלא ידע מרבנו ז"ל, אשר כל ענין רבנו ז"ל הוא, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, וכל אחד יתחיל לדבר עמו יתברך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תעזב את עצמך בשום אפן שבעולם. אם תצית אותי ותלך רק קדימה, ולא תסתפל אחורה כלל, וכן לא אל הצדדים, אשר זה כלל הבלבולים והליצנות והמניעות והעכובים וכו' וכו', שמתעוררים בכל פעם, אז תצליח.

עליך יש מצוה עכשו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל. תאמין לי כי במקום שאתה הולך שם — אני הולך עמך, כי זה כל רצוני — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל בר ישראל,

קמב אָשֶׁר ז' תלא בנחל

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכיך, ובכל אשר תפנה תצליח.

נא ונא לעזב את הרשע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת לב.): הנח את השכור ללכת, כי ממילא יפל; כמו-כן הנח אותו, כי ממילא יפל, אל תחתם עליו שום דבר, סוף כל סוף תהיה לו מפלה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר עקב, ערב-שבת-קדש ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עכשו, ומאד התפלאתי למה תחשב שכונתי היתה על האברך... אני מחזיק באהבתו, ואקנה שהוא מחזיק גם באהבתי. כל כונתי זה עשרים שנה, שמסרתי את נפשי, ואת שמי, ואת ממוני, ואת אשתי, ואת ילדי, ואת כל אשר לי למען רבנו ז"ל במסירות נפש הכי עצומה כשהנ"ל היה בגיל שש-עשרה, עסקתי עמו להחדיר בו דעת רבנו ז"ל, וחסדי השם יתברך, איני מתבייש בו ובכל התלמידים שהקמתי ב"היכל-הקדש", וחס ושלום לא כונתי עליו.

אך היות ששמעתי שנתהוו בלבולים ופרודים, ידעתי וגם ידעתי, שהבעל-דבר יקים עלי אחרים, יען שאנו זוכים להדפיס עכשו סדרת קונטרסים, אשר בדעתי, בעזרתו יתברך, להדפיס אלה קונטרסים, ובחסדו יתברך, כבר זכינו קרוב למאה, ומתפשטים בכל תפוצות ישראל, וכל אחד קופץ ולוקח את זה כמוצא שלל רב, וידעתי גם ידעתי, כי הסמ"ך-מ"ם עיניו ילטש על זה, אבל לא תארתי לעצמי, שזה יכול להיות גם מבפנים, על-פני הצרכתי לצאת ולעזור ולזרז את אנשי שלומנו היקרים, שירחקו את עצמם מצבועים, כי כל ענין רבנו ז"ל הוא רק לגלות ולפרסם את אמתת

אֲשֶׁר ז' תלב בנחל קמג

מציאותו יתברך, אֲשֶׁר מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְלִהְתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיּוֹת וְחוֹסְפֹתוֹת, וְלִהְתְּמִיד בָּהּ בְּהַתְמַדָּה עֲצוּמָה, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ תְּמִיד, בֵּין בְּשִׁבְתּוֹ, בֵּין בְּלִכְתּוֹ בְּדַרְךְ, וּבֵין בְּשִׁכְבוֹ עַל מִטָּתוֹ, וּבֵין בְּקוּמוֹ, תְּמִיד יִדְבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּכְשֶׁמְתַגַּלֶּה לְאָדָם, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין תְּמִיד בּוֹעֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל זֶה כּוֹנֵנֵנוּ לְהַחֲדִיר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְהִיא תְּכֵלִית פְּשֻׁטוֹת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם כַּחֲל.

ועל-כן אָנִי מְזַהֵיר מְאֹד, לְהִשָּׁמֵר מִצְּבוּעִים, שְׁלֵא יִבְלָבוּ אֶת הַמַּח, כְּאִלוֹ כּוֹנְנֵי הִיא בְּאִפְּן אַחֵר, כִּי אֵין לִי כּוֹנְנָה עַל שׁוּם יְחִיד, כִּי סִהְדִי בְּמֵרוּמִים, אִם יֵשׁ לִי אִיזוֹ הַקְּפָדָה, אִינִי מְתַבְּיֵשׁ לְצֵאת וּלְפָרֶסֶם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד חֹזֵק בְּנִקְדָּה שְׁלִי — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

על-כן, חֲמַדַּת לְכַבִּי! לֹא הִיְתָה מִחֲשַׁבְתִּי עָלָיו כְּלָל, וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר שָׁמוֹ שְׁלוֹם (שְׁבַת י.), יִבְרַךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּחֻלְקֵנוּ וּבֵין תַּלְמִידֵינוּ, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ, אֲשֶׁר יִפְתַּח בְּשְׁלוֹם (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ט').

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר עֲקֵב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אִם מִצַּד אֶחָד אָנִי שָׁמַח מְאֹד לְרֵאוֹת אֶת כְּתַב יְדְךָ, אֵךְ מִצַּד שְׁנֵי אָנִי מְאֹד מִצְטַעֵר — לְמָה אֵינְךָ מְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ כְּפִי הַדְּבוּרִים שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶצְלָנוּ, וּבִפְרָט שֶׁכְּבָר נִדְפְּסוּ עַד עַכְשָׁו יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים חֻלְקֵי

קמד אָשׁר ז' תלב בנחל

"אָשׁר בנחל", ראוי לך לקבֿע לעצמך שְׁעוֹר בְּזֶה בְּכָל יוֹם, אָשׁר זֶה יחזק אותך.

נא ונא אל תניח את עצמך פָּרַגַע, רק חזק ואמץ ללמד בכל יום "אָשׁר בנחל", ותדמה לעצמך, איך שְׁכַל מְכַתֵּב נְכַתֵּב רק בשבילך, וְכָל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב מְכוּן רק לך, ועל-ידי-זֶה בּוֹדַאי תזכה לחזק את עצמך.

גם הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּקַּח בְּכָל יוֹם קוֹנְטֵרַס חֲדָשׁ, ותעבר עליו מהתחלה ועד הסוף, ותעשה מְזֶה דְבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּדְבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה בּוֹדַאי יוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַבֶּן.

ראה להזהר ללכת בכל יום למקנה, והדבר הראשון כְּשֶׁאָדָם קָם בַּבֶּקֶר אִימְתִי שָׁרַק יִהְיֶה — שִׁילֵךְ לְמַקְנָה, וְזֶה יִכְנִיס בּוֹ רוּחַ טְהוֹרָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. ראה להתפלל התפלות: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא מְלָה בְּמְלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה), אָשׁר בַּעַת הַתְּפִלָּה אָדָם מְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ פְּרָחִים יְפִים, כִּי כָּל תְּבָה וְתַבָּה הִיא פָּרוּחַ יָפֵה, וְרֵאוּי לְאִמְרָה לְאֵט לְאֵט וּבְדַבְּקוֹת גְּדוּלָּה.

אחי היקר! ראה לסיים בכל שבוע את פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְאִם אָפְשָׁר עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י — מֵה טוֹב וּמֵה גַּעִים, אָבֵל עַל-כָּל-פְּנִיִם שִׁיְהִיָּה לְךָ חֶק קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם. גם ראה להיות חזק באמירת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, אָשׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה.

נא ונא להתמיד בקצור שלחן ערוך, וגם ראה ללכת פעם אחת בשבוע לאיזה שְׁעוֹר שְׁלוּמֵדִים שֶׁם הַלְכוֹת נִדְּהָ, כִּי מְאֹד נִצְרָךְ לְאַבְרָךְ בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, כִּי אַחֲרַת יְכוּל לְהַכְשִׁיל, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאִסּוּר כְּרִיתוֹת.

ראה לצית אותי ואז תצליח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ז' תלג — ז' תלד בנחל קמה

ז' תלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע שאתם מסתדרים יחד.

ראו להיות עזר אחד להשני, תלכו לישן מקדם, ואז תוכלו לקום מקדם. ראי לעזר לבעלך, שיוכל ללמד התורה הקדושה בטורה.

אודות וכו', מתר בכל לילה, ודעת לנכון רק בימי טורה. וראוי ללמד את ההלכות, כי בימי טמאה, אז הוא באסור פרייתות.

אני מקנה לשמע הטוב מכם תמיד.

המאחל לכם הצלחה נצחית.

ז' תלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה זוכה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל.

נא ונא לבל תחלש דעתך פלל מכל מה שעובר עליך, כי החלישות הדעת הורסת את האדם לגמרי.

ראה להרגיל את עצמך להיות תמיד במצב רוח טוב. וראוי לך לעין בכל יום בכמה מכתבים מ"אשר בנחל", ותציר לעצמך כאלו המכתבים נכתבו בשבילך, ובאמת המכתבים שיכים לכל אחד ואחד בפרטי פרטיות, ומדברים מכל מיני בעיות נפוצות בחיים. העקר

קמו אֲשֶׁר ז' תלה בנחל

בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְחָזִיק מֵעַמָּד, וְהוּא בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב, וּמְחִזֵּק וּמְשַׂמַּח אֶת אֲחֵרִים, וּבִפְרָט אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו. כִּי הַשִּׂמְחָה מְכַנְסֶת בְּאָדָם הֶרְחַבֵת הַדַּעַת, וְנוֹתֶנֶת לוֹ תִקְוָה טוֹבָה, שְׁלֵבֵל יִפְחַד מִשׁוֹם דָּבָר.

רְאֵה לִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי רַק זֶה יִשְׂאָר לָךְ לְנִצְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנִקְל יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶת הָרָע מִהָאָדָם. אֲשֶׁרֵי מִי שִׂאֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת!

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהִמְשִׁכֵת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם וְתִלְדֵי בְּשָׁלוֹם.

רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיאֹתֶיךָ. הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶיךָ לִזְמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, כִּי אִשָּׁה בְּעֵת הַהֲרִיּוֹן, סִגְלָה לְהוֹלֵדָה — לִזְמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, בְּאִפְּן שֶׁהוֹלֵד יֵצֵא בְּשָׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּלְדֵי בְּנִקְל, בְּלִי שׁוֹם בְּעִיּוֹת.

רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ וְאֶת בְּעֵלְךָ תָּמִיד עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וְלִרְאוֹת לִהְיוֹת תָּמִיד בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב...

ז' תלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

את מכתבך בתוך מכתב בעלך לנכון קבלתי, ומאד שמחת לי לשמע הטוב, איך את מחזקת את עצמך, בן ראוי לחזק את עצמו תמיד. ובפרט שזכינו להתנדע ולהתקרב לרבנו ז"ל, אשר אין עוד שמחה גדולה מזו, אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל, ואשרי מי ששוקד על ספריו הקדושים, ואשרי מי שמקיים את העצה הנוראה והנפלאה של תפלה והתבודדות, ותמיד מדבר עמו יתברך, ובעת צרה וצוקה, הוא פונה רק אליו יתברך; כי באמת אחר ישוב הדעת אמתי יזכה להתבונן, אשר אין אל מי לפנות בזה העולם רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא מבין את האדם, אשרי מי שבורח תמיד אליו יתברך, אשר אין לך טוב מזה.

המאחל הצלחה.

ז' תלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות הבעיות שעוברות עליך וכו', תדע, כי בזה העולם עובר על כל אחד מה שעובר, ועקר שלמות האדם, שיזכה לחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו. וזה עקר שלמותו בזה העולם, שאינו נשבר משום דבר, רק מחזיק מעמד.

אודות אשתך, לדעתי, הנה טוב מאד שתלך איתה בדרך נעם ואהבה, ולא בדרך שררה ובתקף, בודאי שמירת שבת חמונה מאד מאד וטהרת המשפחה גם-כן חמונה מאד מאד, אבל עליך להבין,

קמח אָשֶׁר ז' תלח בנחל

מאחר שְׁהִיא אֵינָה דְתִית עֲכָשׁוּ, לֹא עֲלִינוּ, עַל-כֵּן אַתָּה רֹאֵה לְנֶהֱג
בְּחֻמָּה, קִדְּם תַּעֲזֹב אֶת עֲגִינֵי הַשֶּׁבֶת, וּתְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ רַק בְּעִנְיַן טְהָרַת
הַמְשַׁפָּחָה שְׁתַּלְּךָ לְמִקְנָה, וְרַק עַל נִקְדָּה זוֹ תִשָּׂים עֲכָשׁוּ אֶת הַדְּגִשׁ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁסוּף כָּל סוּף הִיא תִשְׁמֹר גַּם שֶׁבֶת,
וּתְקִים אֶת כָּל הַמְצוּוֹת. תִּתְחִיל רַק עִם נִקְדָּה זוֹ עֲכָשׁוּ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קָשָׁה וְכָבֵד לְךָ מְאֹד, אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְהִבָּיֵן,
שְׂיִשׁ לְךָ בֵּית עִם יְלָדִים, וְאָסוּר לְהִתְגַּרֵּשׁ. בְּעֵתִים הַלְלוּ צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהַחֲזִיר אֶת אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה,
וְצְרִיכִים לְהִתְחִיל בְּבֵית. עַל-כֵּן נָא וְנָא אֵל תִּתְקוּטֵט עִמָּה, רַק תִּתְחִיל
לְלַכֵּת עִמָּה בְּאַהֲבָה גְדוּלָה, וּתְבַקֵּשׁ קִדְּם עַל טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, שְׁתַּלְּךָ
לְמִקְנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁסוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה, וּתְבַשְׂרֵנִי בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, אִם הִיִּת אוֹמֵר בְּכֹל יוֹם הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים
שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד עַל כָּל הַחֻטָּאִים, וְהוּא
סְגִלָּה נוֹרָאָה וְנִפְלָאָה מְאֹד עַל פְּרִנְסָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל הָעֲנִינִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רֹאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, אִם אַתָּה מְקִים אֶת דְּבָרֵי.

ז' תלח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ זָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
שֶׁהִתְחַלַּת לְצִיַּת וְלוֹמֵר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה מִזֶּה בְּתִקּוּן הַבְּרִית, כִּי זֶה שׁוֹבֵר אֶת הָרַע הַנִּכְנָס בְּאָדָם. אֲנִי
יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁטֶן בּוֹדֵאֵי יְבוֹא וְיִסִּית אוֹתְךָ לֹא לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנָּיוֹת, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מִזֶּה, וְעַל-כֵּן יִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמְצוּוֹת

אֲשֶׁר ז' תלט בְּנַחַל קמט

העקר שלא תלמד, על-פני ראה — הזהרתך, שתהיה חזק מאד באמירת ח"י פרקים משניות, ואז סוף כל סוף תשבר את הרע הנדבק בך, שהוא פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה.

ראה לומר בכל יום התפלה מקונטרס "מציאת הזוג", ואז תראה נוראות נפלאות מאד.

ועל פלם — ראה להיות רגיל ללכת לשער השמים, ושם להתבודד עמו ותברך, ולפרש את כל שיחתך ואת כל מה שעובר עליך, כאשר גלה לנו רבנו ז"ל, אשר אין שום עצה בזה העולם, רק לדבר עמו ותברך. אשרי הזוכה לציית, ואז בודאי יצליח דרכו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ראה לכתב לי מכתב, אם אתה מקיים את דברי, וממש תחיני.

ז' תלט.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, ובפרט שאתה עוסק לקרב רחוקים, אשר לפי דעת הזהר הקדוש (חלק ב' קכח). אין למעלה מזה, אשרי מי שזוכה לחזק ולקרב רחוקים אליו ותברך, ובודאי יזכה שימחלו לו גם על עוונותיו, פי בזה שיזכה לקרב את אחרים, הקדוש-ברוך-הוא יקרבו.

חזק ביראת השם כל הימים, ותמיד תציר לפניה, פי הוא ותברך מלא כל הארץ כבודו, והוא מסבב אותך, ואתה בפנימיות בתוך האור, ותמיד תעין בעיני שכלך בדומם, צומח, חי, מדבר, ולהתבונן באלקות שיש בדבר הזה, עד שעל-ידי ההתבוננות הזו תבוא עליך יראה גדולה מאד, ותירא ותפחד ממנו ותברך, והיראה תביא לך

קנ אָשׁר ז' תמ בנחל

אָהֲבָה, שְׁתַּאֲהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִירָאָה מְבִיאָה אֶת
הָאֲהֲבָה, וְאֲהֲבָה הִיא שְׁמִירַת הַנֶּפֶשׁ, וְכָל מֵה שְׁאָדָם אוֹהֵב יוֹתֵר אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר נִשְׁמֶרֶת נִפְשׁוֹ.

בְּעֵינֵינוּ? יִרְאָה וְאֲהֲבָה, הֵם שְׁנֵי הַגְּדָפִין, כַּמּוּבָא בַתְּקוּנִים (דף כה:),
שְׁאָדָם צָרִיךְ שְׁנֵי כְּנָפִים, בְּאֶפְסֵן שְׁיֻכַּל לִפְרוּחַ בָּהֶם, וְהֵם: אֲהֲבָה
וְיִרְאָה (עֵינֵינוּ דְגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם, פֶּרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא), וּמֵה הֵם אֲהֲבָה וְיִרְאָה? הֵם
שְׁמִמָּה וְהַתְּבוּדָה, מֵצַד אֶחָד צָרִיךְ לִהְיוֹת תְּמִיד בְּיִרְאָה, וְלִהְתְּבוּדָה
עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיָדוּן אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל עֵנִין וְעֵנִין שְׁעוֹשָׂה, לְשִׁפּוֹט אֶת
עֲצָמוֹ אִיךְ מִתְנַהֵג, וְאִיךְ מְבַלֵּה אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ וְאֶת הַשְּׁעוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה
יְכַנִּיס בּוֹ יִרְאָה גְּדוּלָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהִירְאָה הַזֶּה תְּבִיא אַחֲרֵי-כֵן
לְאֲהֲבָה נִפְלְאָה, שֶׁהוּא תִקְוָה הַשְּׁמִמָּה, שְׁיִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ בְּנִקְדוּת
טוֹבוֹת שְׁכָכֵל יוֹם: צִיצִית וְתַפְלִין, שֶׁבֶת וְכִשְׁרוֹת, טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה,
מְזוּזָה, תּוֹרָה וְתַפְלָה וְכו' וְכו' כִּי אֶפְלוּ הַרִיקָנוּן שְׁבָךְ מְלֵאִים
מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן (בְּרֻכּוֹת נז.). וְעֵינֵינוּ הִירְאָה וְהָאֲהֲבָה מְקַבְּלִים מֵהַצְּדִיק
הָאֲמֵת (עֵינֵינוּ לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז).

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׁאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֲמֵת כְּזֶה,
מְרַבֵּי נִפְלְאָה כְּזֶה, הַמְּחַזְקֵנוּ וּמְאַמְצָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵינוּ
וְתִחְזָקֵנוּ.

אֲקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאוּכַל לְהַשִּׁיב לָךְ עַל כָּל מִכְתָּב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאֲהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תמ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךְ שְׁאֲתָה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ.

אֲשֶׁר ז' תמא בנחל קנא

נא ונא ראה להחזיק מעמד, כי בודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותזכו להפקד בזרע של קימא.

ראו להיות שניכם תמיד בשמחה ובאהבה ובהבנה אחד את השני, כי המריבות והמתח בבית, זה גורם לכם כל מיני צרות ובציות, רחמנא לצלן.

הרגל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי זוהי סגולה להרג את היצר הרע, ולהמשיך על האדם ישועה גדולה, כי התורה הקדושה שומרת את האדם מפל רע, ומביאה לו הצלחה רבה. אשרי השוקד על דלתות התורה מדי יום ביומו, ולומד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשרי לו ואשרי חלקו!

גם טוב מאד, שתרגיל את עצמך ללמד בכל שבוע את פרשת השבוע — חמש ורש"י עם התרגום, ועם הבן איש חי על פרשת השבוע.

ועל כלם ראה להרגיל עצמך לדבר עמו ותברך, ותבקש ממנו לתברך את כל מה שאתה צריך, ותפרש את כל שיחתך אליו ותברך, באשר ידבר איש אל רעהו, ועל ידי זה בודאי סוף כל סוף תזכה לצאת מן הצרה המרה שנפלת בה, והיא — מצב-רוח לא טוב.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להיות תמיד במצב רוח טוב.

העקר הוא שמחה, לשמח בהשם ותברך, וזה ימשיך זרע של קימא.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תמא.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

קנב אָשֶׁר ז' תמב בַּנְחֵל

אַת מְכַתְּבָה עִם הַפְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדְּינִים מִמֶּךָ, וְיִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף — לְךָ וּלְבֵיתְךָ וּלְכָל הַיְלָדִים, וְתִהְיֶה כָּלְכֶם בְּרִיאִים.

אוֹדוֹת הַגֵּב שְׁלָךְ, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּסַּע לִי הַמְּלַח, וְתִהְיֶה שָׁם בָּיָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּנִקְלָה.

רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ בְּךָ, וְאֶסוּר לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ בְּשׁוּם אִפְּן שְׁבַעוּלָם, כִּי הַמְּרִירוֹת וְהַיְאוּשׁ וְהַדְּכָאוֹן הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם בְּזֶה וּבָבֵא. עַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה לְךָ תְּמִיד מִצְבֵּרוּחַ טוֹב, וְאֵל תּוֹצִיא כַּעֲסֶךָ עַל אֵף אַחֵד, הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַ כְּלֵי זִמְרָה, וְזֶה בְּיָדָי יִרְפָּא אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד), שְׂחַכְמֵי הַרוּפְאִים אוֹמְרִים, שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל הַחוֹלִים, מִחֻלָּתָם מַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, עֵינַי שָׁם. עַל-כֵּן רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וּבִזְכוּת הַשְׂמֻחָה תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמְּאַחַל לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה...

ז' תמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבָה לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה שֶׁאַתָּה עוֹמֵד לְהַתְחַתֵּן.

יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְבְנוֹת בֵּית חֲדָשׁ בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הִיֹּת שֶׁאַתָּה עוֹמֵד לְהַקִּים בֵּית, הֲרֵי זֶה אַחֲרָיוֹת

אֲשֶׁר ז' תמג בְּנַחֵל קנג

גְּדוּלָה בְּמָאד מָאד, שְׁאֵתָה נּוּטֵל עַל עֲצָמָךְ, וְעֲלֶיךָ לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, הֵינּוּ הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁתִּשְׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ.

הָאָדָם מְסַגֵּל לְרַפָּא אֶת עֲצָמוֹ עַל-יְדֵי שְׂזוּכָה לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בְּעֵלְמָא דְאֵתִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, זֶה מְכַנְּסֵי בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאֵינּוּ מְפַחַד כְּבָר מְשׁוּם בְּרִיָּה, אֲפֵלוּ מִי שֶׁהֵיְתָה לוֹ אִיזוֹ מַחֲלַת עֲצָבִים, עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת יִזְכָּה לְרַפָּא אֶת עֲצָמוֹ, וְזֶה בְּרוּר.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתִשְׁכַּח אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁהָיוּ לְךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵךְ יְלָד קֶטָן, וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב מֵהַהֲנֶה, אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָעֶבֶר, וּמְכַל שְׂפֵן עַל הָעֵתִיד, רַק עַל הַהֲנֶה הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוּכַל לְעַבֵּר עַל הַכֵּל.

נָא וְנָא שְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ, שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם מַתַּח מְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַמַּתַּח יְכוּל לְהָרִס אֶת הָעֲצָבִים אֲפֵלוּ הַחֲזָקִים בְּיּוֹתֵר. קַח כָּל דְּבָר בְּנִקְלָה. וְדַבֵּר זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְפָנָיו מִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ, אֲזוֹ מַתְּנֵהֶלִים הַחַיִּים בְּשָׁלוֹם.

כָּל זֶה קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְרֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מָאד מָאד, שֶׁזְּכִינוּ לְהֵיוֹת בְּחֶדֶר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא בְּזֶה, עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תְּלִמֵּי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵינוּ, מַה טוֹב חֲלַקְנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מָאד...

ז' תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לשער ולתאר כלל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחזק את עצמך תמיד.

עליך לדעת, כי החיים בזה העולם בלי הקדוש-ברוך-הוא, קשים מאד מאד, כי השם יתברך מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה, אם האדם זוכה להכניס בעצמו אמונה ברוחה זו, ומרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אז עובר על הכל, וזוכה להפך את העולם הזה לגן-עדן התחתון ממש, אבל אם אין האדם רוצה לקבל זאת, אזי עוברת עליו מרירות דמרירות עד אין סוף.

על-כן ראה, אהובי, אחי! להחיות את עצמך, ולקבל את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גדולה, ותהיה רגיל לדבר עמו יתברך, ותפרש שיחתך אליו יתברך, וכל מה שעובר עליך תספר לפניו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו. ותאמין לי, שאין לאדם עוד דבר טוב יותר מזה — לדבר עמו יתברך. וכן נוהגים אנשי שלומנו, חסידי ברסלב, תלמידי רבנו ז"ל האמתיים, אשרי להם ואשרי חלקם, יהי חלקנו עמם!

עליך לדעת, כי "היכל-הקדש" הוא היכלו של רבנו ז"ל (כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט), כי הצדיק בונה "היכל-הקדש", ומקרב שם את הרחוקים, עין שם. אשרינו, מה טוב חלקנו, שאנו חסידי ברסלב, תלמידי "היכל-הקדש".

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגזפה להשאר שם תמיד, ולבל נברח בעבור שום סבה שבועלם, ונזכה לגלות ולפרסם את דבר רבנו ז"ל, עד שלא יהיה בית, שלא יהיו שם ספרי רבנו ז"ל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ז' תמד בנחל קנה
ז' תמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בדרכי רבנו ז"ל, אין לתאר ולשער כלל, בפרט שאתה עוסק גם להפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה כלל בזווי הרבים, אשרי מי שזוכה לעסק בזה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אשרי מי שזוכה להתקרב לרבנו ז"ל בעודו בזה העולם, כי אחר-כך קשה וכבד מאד מאד, פמוכא בלקוטי-מוהר"ן (חלק ב', סימן ע"ח בסופו), אשר צריכים לבקש מאד מהקדוש-ברוך-הוא לזכות להתקרב להצדיק האמת, כי אשרי מי שזוכה להתקרב לרבנו ז"ל בעודו בחיים חיותו, אשרי לו ואשרי חלקו! כי אחר-כך, הינו לאחר מיתה, קשה מאד מאד להתקרב, וצריכים מאד להרבות בתחנונים, שיזכה עוד בחיים להתקרב לצדיקי אמת, תלמידי רבנו ז"ל, המסתובבים בהיכל-הקדש, ולא להטעות את עצמו כלל, כי הבעל-דבר שם לבו על זה מאד עכשו לבלבל את העולם, כי ישראל הם עכשו קרובים אל הקץ מאד, ויש עכשו לישראל געגועים וכסופים גדולים להקדוש-ברוך-הוא, אשר לא היתה פזאת מימי קדם, שכל אחד נכסף מאד להקדוש-ברוך-הוא, על-פני הרים הבעל-דבר והכניס מחלקת בין הצדיקים, והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר, וגם בין צדיקים אמתיים הכניס הרבה מחלקת גדולה, עד שאין אחד יודע היכן האמת. על-פני צריכים לבקש מאד מהשם יתברך לזכות להתקרב לצדיק האמת ולתלמידיו היקרים, אשר ב"היכל-הקדש", קדש קדשים יסדתו.

נא ונא להשאיר ב"היכל-הקדש", ולא להתבלבל משום ספקות ונחלישות הדעת כלל, ואז תצליח וירפך.

ראה לחזק את עצמך מאד, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע לך שפע גדול בפרנסה, שתלך ותפיץ ספרי רבנו ז"ל, ותשא חן בעיני כל

קנו אֲשֶׁר ז' תמה בְּנַחַל

רוֹאֵיךְ, וּתְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ גַם הַשְּׁפָעָה בְּגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְעֶזֶר לְאִשְׁתְּךָ, וּתְדַבֵּר עַל לְבָהּ, וּתְחִיָּה אוֹתָהּ, בְּפָרֵט אַחַר שְׁעַבְרָה הַפְּלָה, שְׁזֶה מְאֹד שׁוֹבֵר אֶת הָאִשָּׁה, עַל-כֵּן רְאוּי לְךָ לְרַחֵם עָלֶיהָ וּלְחַזְקָהּ וּלְעוֹדְדָהּ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּשְׁמְעוּ בְּבֵיתְכֶם רַק שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרָה רְעָה מִהַהַפְּלָה שֶׁהִיְתָה לְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכִּי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא תִדְעִי יוֹתֵר שׁוֹם רְעָה.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵן תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ עַל דָּבָר שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְהִבִּין לְעַת עֵתָה, אֲכַל בְּנֻדְאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְיִוָּדַע מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה, וְיִוָּתֵר טוֹב שִׁיְהִיָּה כָּךְ, מֵאֲשֶׁר, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁתְּהִיֶּינָה אֵילוּ בְּעִיּוֹת מִהַוָּלָד, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. לְכֵן רְאוּי לְכָל אִשָּׁה מְעַבְרַת לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתוּלִיד בְּנִקְל, וְתִהְיֶה שְׁמוּרָה שְׁלֵא תִפִּיל אֶת וְלָדָהּ, וְתִהְיֶה רְגִילָה לּוֹמֵר הַרְבֵּה שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהוּלָד שִׁיֵּצֵא יְהִיָּה צְדִיק וְצַדִּיקָת.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, אֵל תְּנִיחִי אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּבְנֻדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם. רְאֵי לְשִׁמְחַת אֶת בְּעַלְךָ, וְתַעֲזְרֵי לוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּבִזְכוּת זֶה

אֲשֶׁר ז' תמו בְּנַחַל קנז

תִּתְחַלְקוּ יחד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, כִּי אִשָּׁה הַעוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה,
מִתְחַלֶּקֶת עִמּוֹ בַּתּוֹרָה שְׁלֹמֵד, אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקָה!

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתִבְרֶךְ, כִּי תִפְלֵת הָאִשָּׁה
מְסַגֶּלֶת מְאֹד, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשַׁעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, אֲזִי הוּא עֵת רְצוֹן
גָּדוֹל בְּשָׂמִים לָאִשָּׁה, אֲשֶׁרֶי הָאִשָּׁה הַמִּתְפַּלֶּלֶת לְפָנֵי הַנְּרוֹת לְפָנָיו
יְתִבְרֶךְ, וּמִבְקָשֶׁת כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

אֹדוֹת שְׁתִּי אַחִיוֹתֶיךָ, רְאוּי שֶׁתִּתְּנוּ לָהֶן קוֹנְטָרַס "מְצִיאַת-
הַזּוּג", וְתִהְיֶינָה רְגִילוֹת לֹמַר הַתְּפִלָּה שָׁם, וּלְקַיֵּם הַעֲצוֹת הַמּוֹכָאוֹת
שָׁם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהֶן שֶׁתִּמְצָאנָה אֶת זְוִיגָן בְּקִרְוֹב מְאֹד.

נָא וְנָא חֲזְקוּ וְאַמְצוּ, וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הִכַּל לְטוֹבָה.
כִּי הַרְעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה, הִיא בְּיָדָי לְטוֹבָה, אֲבָל בְּעֵת
צָרָה אֵין הָאָדָם מְסַגֵּל לְהַבִּין אֶת הַטוֹבָה שֶׁעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבוֹרָא יְתִבְרֶךְ
שְׁמוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְחִילִים לְרְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה נְצַחִית...

ז' תמו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ
לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, כִּי זוֹ חִיוּתִי,
אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי מִזֶּה עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ יוֹמָם וְלַיְלָה
לְהַחֲדִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְנִעֲשִׂיתִי מִטְרָה לַחֵץ, שֶׁכָּל רִיק
וּפְחוּז וְנוֹאֵף יוֹרָה בִּי חֲצִים בְּעַקְשָׁנוֹת וְחוֹלֵק עָלַי, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי
מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, רַק אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל עוֹד תִּהְיֶה נַפְשִׁי בְּאִפִּי, אֲנִי מִבְּקָשׁ

קנח אָשֶׁר ז' תמוז בַּנְּחָל

מהקדוש-ברוך-הוא, שְׁאֲזָכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וי"ל, וְכָל זֶה חִיּוּתִי לְנִצָּחַת. עַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתָּה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וי"ל, וְלִהְפִיץ אֶת סִפְרֵי הַיְקָרִים, וְזוֹ הַכְּנָה לְגֵאֲלֵתָנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּצְלִיחַ.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזוּ בְּיָדָי תִּרְאֶה סוּף כָּל סוּף נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, כִּי הַדְּבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, אֲשֶׁרֵי הַמְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוּלָם.

הַעֲקָר עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים מְאֹד יְקָרִים אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי הַמְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה מְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁמְדַבְּרִים בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא חֲדָשׁ אֲצֵלָם לְגַמְרֵי. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבֶךָ קִבַּלְתִּי, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזָכָה תְּמִיד לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת עֲסָקֵי הַבַּיִת, כֶּף רְאוּי לְהַתְנַהֵג, כְּמוֹ שֶׁאֶתָּה נוֹהֵג וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי צְרִיכִים לְהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, הַעֲקָר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בַּבַּיִת וְשִׂמְחָה בַּבַּיִת, זֶה עֲקָר הַחֲכָמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, וְיִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי, שְׂיִהְיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם מְחַבֵּר וּמְקַשֵּׁר עִם אֲשֶׁתּוֹ

אֲשֶׁר ז' תמח בנחל קנט

באהבה גדולה ולשמח אותה, ויש בזה חכמה עמקה מאד מאד, אשר זה כלל הבקיאות שגלה לנו רבנו ז"ל, להיות בקי ברצוא ושוב, עיל ונפיק (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), ובקיאות צריך כל החיים; מצד אחד — צריך להיות דבוק בו יתברך, ומצד שני — לחזק את אשתו ואת ילדיו, ולהיות מערב עם הבריות, ובפרט עם המשפחה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תזכר את ההקדמות שלמדת ב"היכל-הקדש", קדש קדשים.

העקר התמיד בלמוד תורה הקדושה, ולבל יחסר לך יום בלי למוד ח"י פרקים משניות, ואם אפשר לומר אחר זה התפלה של הנפטר — מה טוב ומה נעים, ולהזכיר את שמו, שהקדוש-ברוך-הוא יציל אותו מחבוט הקבר ומכל מיני דינים קשים ועונשים מרים. ומה טוב אם תזכיר גם את נשמתו העלובה.

חזק ואמץ מאד להיות תמיד בשמחה עצומה, אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! אשרינו מה טוב חלקנו, און פארט אשרינו מה טוב חלקנו!

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

עליך לדעת, פי בדרך כלל נזהרים לא לקחת זיווג בני דודים, ובפרט פה, שיש לו בעיות אישיות, וגם מום בגופו וכו', על-כן למה לך להפגס בצרה הזאת; הן אמת, שאת מרחמת עליו וכו',

קס אֲשֶׁר ז' תַּמְט בְּנַחַל

אָבֵל תִּאֲמִינִי לִי שֶׁזֶה רַק עֲכָשׁוּ, וְאַחַר הַחֲתָנָה תִּתְחַרְטִי, עַל-כֵּן,
לְדַעֲתִי, שִׁילָךְ כָּל אֶחָד לְדַרְכּוֹ, וְכָל אֶחָד יִמְצָא אֶת בֵּת זִוְגוֹ. אֶת
צְרִיכָה לְרַחֵם עַל עֲצֻמָּךְ.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם הַצְּלָחָה נְצַחִית...

ז' תַּמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִדְּמִיוֹנוֹת וְהִזְיוֹת וּפְתוּיִים,
כִּי זֶה יָכוֹל לְהִרְסֵ אוֹתְךָ לְגַמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהָאָדָם צְרִיךְ לְהַפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְלִידַע מֶה עָשָׂה
בְּזֶה הָעוֹלָם וּמַה קָלָקַל, וּבְאִפְסָן הַזֶּה כָּבֹד לֹא יִחַשֵׁב שׁוּם מִחֲשָׁבוֹת
שֶׁהוּא מְשִׁיחַ. כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְזָכֹר בְּאַמֶּת אֶת חַטָּאת נְעוּרָיו, וְאֶת
גְּדֹל עוֹנוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁבֹּר גְּאוֹנוֹ, וְלֹא יִרְצֶה כָּבֹד לְהִיֹּת
מְשִׁיחַ, רַק יִהְיֶה פְּשוֹט הַמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרַךְ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְשׁ כְּהִלְכָתָהּ, וְתִנְיָח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין,
וְתִתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעַרִיב, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא,
וְאִם אֲפָשָׁר בְּמִנְיָן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהוֹצִיא מִמֶּךָ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְהִזְיוֹת וּפְתוּיִים,
הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צְרִיךְ לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמֶת,
וְלְשִׁמּוֹר אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וּבְכַרְט מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת
כְּאֵלוֹ, לְחַשֵּׁב עַל עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מְשִׁיחַ, כִּי הַכָּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.

חֲזֹר יוֹתֵר טוֹב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְזֶה בְּנֻדְאֵי יִשְׁלִים אֶת
דַּעֲתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אָשֶׁר ז' תנ בנחל קסא
ז' תנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, כ"א אב ה'תשמ"ה.

שלום רב אל... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בבית, שבועלך מכה אותך, רחמנא לצלן, ומקלל אותך, ויורק וכו' וכו'. לדעתי, את צריכה להזהיר אותו, שאם לא יפסיק, תגשי לבית-דין רבני לבקש גט פטורין, כי על-פי השלחן ערוך, בעל שמכה את האשה, הוא מנהג כותים וגויים (אכן העזר, סימן קנד, סעיף ה'), ועל-כן אם לא יחדל מדרכו הנלוזה להכותך וכו', להתאכזר אליך, ולזלזל בך, לדעתי, עליך להתגרש ממנו.

מאד מאד אבקש אותך, שלבל תהיי שבורה מכל המצב, הן אמת פי דבר כזה מאד משפיל את האשה, ובפרט שהוא מבזה אותך בבזיונות כאלו, שאת כעורה, וקורא אותך בכל מיני שמות גנאי, דבר זה משפיל מאד, ואני חושב שלאשה לא מגיע דברים כאלו.

ועל-כן אם לא יחזור בו מדרכו הרעה, אינו ראוי שתהיה לו אשה כלל.

את צריכה להסתכל על עצמך, עדין את צעירה, ולמה לך לסבל צרות ויסורים כאלו?! הקדוש-ברוך-הוא הנריד את הנשמה למטה בעולם הזה, כדי לעשות את העולם הזה דירה בשבילו יתברך, ולהפך את העולם הזה לגן-עדן התחתון, ולא לגיהנום כמו שיש לך בבית, ועל-כן אם לא תוכלו לשנות אותו, תתבעו גט בבית-הדין הרבני.

חזקי ואמצי לדבר הרבה עמו יתברך, ולבקש ממנו הכל, ואל תסתכלי על שום מונע ומעכב. תשמרי שבת-קדש, ותדליקי נרות

קסב אָשׁר ז' תנא בנחל

לכבוד שבת-קדש, ותהיי חזקה מאד בטְהֵרַת המִשְׁפָּחָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁמֹנְלֶךָ יֵאִיר לְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה וְנִצְחִית...

ז' תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, כ"א אָב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנֶכוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו'ל, וּמִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ
הַשְּׂמִיחָה.

מָה אָמַר לְךָ! שְׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנוּיּוֹת, כִּי בְּלֹא שְׂמִיחָה, הָאָדָם יְכוּל לְאָבֵד אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, מֵרַב
הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר
מֵעֵלַת הָאָדָם, שְׂמַחְתְּךָ הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, הוּא מִהַפֵּךְ
הַכָּל לְשְׂמִיחָה, וְהוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, אֲשֶׁר שְׂמִיחָה זֹה הִיא
שְׂמִיחָה אֵין סוֹפִית. וּבְאֵמַת צְרִיךְ לְהַבִּין, לְמָה לֹא אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם
אֵת הַבִּרְכָּה: "שְׁעֲשֵׂנִי יְהוּדִי", רַק "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי"? כִּי אִם הִיוּ
אוֹמְרִים "שְׁעֲשֵׂנִי יְהוּדִי", הִיָּה הַבְּעֵל-דָּבָר מְכַנֵּס בְּאָדָם מְרִירוֹת
וְקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת — "הֵאֵם אַתָּה בְּאֵמַת יְהוּדִי?! " "הֵאֵם זֶה
נִקְרָא יְהוּדִי?! " "הֵאֵם אַתָּה מִתְנַהֵג כְּמוֹ יְהוּדִי?! " וְהִיָּה תָּמִיד
מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, אֲבָל אִם הָאָדָם אוֹמֵר
אֵת הַבִּרְכָּה: "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", בְּזֵה יְכוּלִים לְשַׂמַּח תָּמִיד, שְׂאֵיךְ
שְׂהוּא, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נְבִרְאִיתִי מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, מָה
הִיָּיתִי עוֹשֶׂה אִם הִיָּיתִי נְבִרָא כּוּשִׁי, אוֹ סִינִי, אוֹ אֲנִגְלִי, אוֹ אֲטֻלְקִי,
אוֹ צְרָפְתִי וְכוּ' וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁנְבִרְאִיתִי מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּבְזֵה
יְכוּלִים לְשַׂמַּח וְלִרְקֹד כָּל הַחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרנוּ לְהִיֹּת תָּמִיד בְּשְׂמִיחָה, וְעַל-יְדֵי

אֲשֶׁר ז' תנב בנחל קסג

שְׁמַחָה יִתְרַחֵב לָךְ לִבְךָ לְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵדָם יְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבִפְרָט
מִי שְׂאִין לוֹ אֲבָא וְאִמָּא, עָלֵיו לִהְיוֹת רְגִיל מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע שְׂאִין לוֹ אֵף אֶחָד רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּבְזָה
שִׁיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ — יִצְלִיחַ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי, עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֲקֵב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֵת עֲצָמָךְ לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיֵן
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — זֶה חֲלֻקְנוּ לְנִצְחָה. רְאֵה לְחִזֵּק אֵת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים, כִּי בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּאֲמִין לִי שְׁזוֹ צָרָה בְּחַנּוּם, כִּי מָה
יֵשׁ לָנוּ עִמּוֹ?! וּבִפְרָט שְׁהֵיִלָּד אֵינּוּ שְׁלוֹ, זוֹ סֵתָם צָרָה שְׁהַבְעַל-דְּבָר
מִבְּלָבֵל אוֹתָנוּ לְשִׁבְרָנוּ בְּחַנּוּם עַל לֹא דְבָר. יְדַעֲתִי גַם יְדַעֲתִי, כִּי אַחֲרֵי
שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְהַדְפִּיס כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קוֹנְטְרָסִים, שְׁהַבְעַל-דְּבָר יִכְנַס
בְּפָנִים, אֲבָל לֹא תֵאֲרָתִי לְעֲצָמֵי שְׁזָה יָבוֹא בְּאֲפָנִים כְּאֵלוֹ וְגַם
בְּלִבּוֹלִים מִבְּפָנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעֶזֶר לִי עַד עַכְשָׁנוּ, שְׁעַבְרָתִי עַל כָּל
הַמְּנִיעוֹת מִבְּחוּץ, יַעֲזֶר לִי שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מִהַמְּנִיעוֹת מִבְּפָנִים, וְאֲזֹכָה
לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי זֶה כָּל רְצוֹנִי וְכָל
חֻפְצִי — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת רַבְּנוּ ז"ל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ
אֵת דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

אֶתְמוֹל שְׁלַחֲתִי לָךְ שְׁלֶשֶׁה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, וְהֵם: "רוּחַ

קסד אָשֶׁר ז' תנג בנחל

טובה", "יסוד אמונה", "הנהגה מהצבועים", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להדפיסו ולהפיצו בכל העולם כלו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי, ערב-שבת-קדש לסדר עקב ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעשות התחלה חדשה וללמוד תורה בהתמדה רבה, פי רק זה ישאר לנו.

זכר! זכר! כי כל ענין רבנו ז"ל הוא רק תורה ותפלה, שהאדם תמיד בתורה וירבה בתפלה, ועל-ידי תורה ותפלה יזכה לקשר את החי"ת והנו"ן המובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א', הינו העולם הבא עם העולם הזה, אשר באמת אין שום מציאות מבצעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, דומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקות יתברך, ובכל דבר גשמי, שהוא: דומם, צומח, חי, מדבר, יש בזה תורה, אף אדם קשה לו למצא את התורה שבכל פרט ופרט מהבריאה, אבל על-ידי שזוכה לדבר אליו יתברך, ולהתפלל לפניו יתברך, ומרגיל עצמו להתבודד, על-ידי-זה ממשיך עליו ח"ן, שמתקשרים אצלו החי"ת והנו"ן יחד, הינו על-ידי התורה נתקבלות התפלות והבקשות, וזוכים למצא את האלקות שיש בכל דבר, כי על-ידי תורה ותפלה נתקשרים שמים וארץ, כי התורה היא מגלה, שבתוך העולם יש אלקות, ותפלה שמעוררת וממשכת את השכינה למטה, והוא קושר ומיחד תורה ותפלה יחד, "תורה היא בתוך הבריאה", "ותפלה היא המשכת מעין השכל" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח', עין שם).

בשכיל זה דקדק מאד רבנו ז"ל, שנלמד הרבה שלחן ערוך,

אָשֶׁר ז' תנוד בנחל קסה

כּי הַשְּׁלֵחַן עָרוּךְ הוּא תְּמַצִּית שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַע-לֶפֶה, שְׂיִכּוּלִים לְמִצָּא אֶת הַהֵלְכוֹת בְּכָל פֶּרֶט וּבִפְרֵט מֵעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת עֲרֵבוֹת נַעַם זֵיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל הַבְּרִיאָה.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְרַעוּת עִם אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כּי כָּל עֲנִינֵנוּ הוּא רַק אַהֲבָה וְאַחֲוָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תנוד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקֵב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי, וּמִמָּשׁ רַעַד וְפַחַד וְזַעֲזוּעַ עָבְרוּ בְּגוּפִי בְּשַׁעַת שֶׁקָּרָאתִי אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

הוּי, הוּי! עַד כַּמָּה יִכְנִיסוּ אֵלָיו הָעֲרֶב-רַב אֶת הַשְּׁנֵאָה הָעוֹנֶת נֶגֶד הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', הָאֵם הֵם חוֹשְׁבִים, שְׂפָזָה שְׂיִכְפְּרוּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִשְׂאוּ חַן בְּעֵינֵי הַגּוֹיִים?! הֵם עוֹשִׂים בְּזָה טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ עוֹד לְפָנַי אֲלַפִּים שָׁנָה (סְפָרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ ט, י): הַלֵּכָה הִיא בִּידוּעַ שְׁעֵשׂו שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב; אִם, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְחִלְלָה, תִּהְיֶה שׁוֹאָה, הָעֲרֶב-רַב יִהְיוּ הַרְאִשׁוֹנִים שְׂיִקְרָאוּ לָהֶם, כּי כָּל מִי שְׂמַתְחַבֵּר עִם גּוֹי, בְּשַׁעַת שְׂיִשׁ לַגּוֹי אֲפִלוּ מֵעַט כַּחוֹת לְהַתְגַּבֵּר עַל הַיְהוּדִי, הוּא יִהְרַג אוֹתוֹ בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת וְחֻמְלָה, אָנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף יִכָּלֶה בְּרַצִּיחוֹת הַכִּי גְּדוֹלוֹת.

הוּי, הוּי, הוּי, טְפָשִׁים! מְתִי כָּבֵר יִשְׁפִּילוּ, שְׂהַשְּׁנֵאָה שְׂזוֹרְעִים בֵּין אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִצְּמַחַת רַק שׁוֹאָה רוֹחֲנִית וְגִשְׂמִית עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְכָבֵר הַגִּיעַ הַזֶּמֶן הַכִּי גְּדוֹל, שְׂיִהוּדִים יֵאָהֲבוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא יִשְׁפְּכוּ בּוֹז זֶה עַל זֶה.

תְּאֲמִינִי לִי, לֹא אֶכְפַּת לִי אִם זֶה מִצַּד הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה' נֶגֶד

קסו אֲשֶׁר ז' תנ"ד בְּנַחֲל

פּוֹרְקֵי הָעַל אוֹ לְהַפְּךָ וְכוּ', אִם זוֹרְעִים שְׂנֵאָה, אֲזִי קוֹצְרִים אֲלֵימוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְזֶה בְּכֹל שְׂנֵאת חֲנָם, כִּי לֹא צְרִיכִים אֶת זֶה. אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל אַחִים, וְעֲלִינוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ אַחַד בְּשָׂבִיל הַשְּׁנִי, וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה "דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֵעַם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (מִשְׁלֵי ג, יז). מִיּוֹם שֶׁתָּפְסוּ הָעַרְב־רַב אֶת הַמּוֹשְׁכוֹת לַיְדֵיהֶם, כָּל מַחְשַׁבְתָּם הֵיחָה אֵיךְ לְזַרֵּעַ שְׂנֵאָה נֶגֶד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּשָׂבִיל זֶה הֵם עֹשִׂים כָּל-כָּף מִתַּחַת לְאַדְמָה, וְעוֹמְדִים כְּמַעֲט עַל פְּשִׁיטַת רֶגֶל. וְכֹל זֶה רַק מִפְּאַת הַשְּׂנֵאָה הַעֲוֹרַת שֶׁהֵם מְכַנְּסִים בֵּין אַחֲנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר נִזְכָּה לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אַחַד מִהַשְּׁנִי, וְעִם יִשְׂרָאֵל יֵאָהְבוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְכֹל אַחַד יִזְרַק אֶת אֱלִילֵי כֶסֶף — זֶה כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא כָּלֵל הַמְּפִלְגוֹת, אֲשֶׁר הַכֹּל שֹׁקֵר, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֵׁיִשׁ רַק מִפְּלָגָה, זֶה כְּבֹר תְּרַמִּית, אֵינּוּ לָנוּ רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ, שְׂנֵהִיָּה בְּאַהֲבָה, בְּאַחֲדוּת וּבְרַעוּת אַחַד עִם הַשְּׁנִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֵזְכָּה לְהַפִּיץ אֶת רַעֲיוֹן הָאֱמוּנָה הַטְּהוֹרָה, וּמְצַפִּים וּמְקוּיִם בְּכֹל יוֹם לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ, אֲשֶׁר רַק הוּא יַעֲזִיר עֲלֵינוּ וְלֹא זולָתוֹ וְלֹא אַחֵר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבָנֶךָ. הֵייתִי מֵיַעַן, שֶׁתְּדַלִּיקִי בְּעָרֵב שֶׁבַת-קִדְשׁ גְּרוֹת כְּפִי מִסֵּפֶר אֲנָשֵׁי הַמְּשַׁפָּחָה, וְלִהְיוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלִקַת הַגְּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה עַל בָּנֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֲזִי יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה גַם גְּדוֹל, וְתִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. אֵל תִּדְאַגֵּנִי, אֲצִלּוֹ תִּבְרַךְ הַכֹּל אֲפָשֶׁר, הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, הַעֲקֵר תְּצִיִּתִי וְתִדְלִיקִי גְרוֹת כְּמִנְזֵן אֲנָשֵׁי מְשַׁפָּחֶיךָ, הֵינּוּ אֶתְּ וּבְעֵלְךָ וְהִלְדִּים, וְלִהְיוֹסִיף עַל זֶה עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלִקַת הַגְּרוֹת

אֲשֶׁר ז' תנה בַּנְחַל קסז
לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂבִיבָה יְחִלִּים, וְתִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם לְאִשָּׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה...

ז' תנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר עֶקֶב ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ אֶקְסֶפֶרס לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי עֲכָשׁוּ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִדְבַר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי
אֵין לָנוּ בְּעוֹלָמֵנוּ רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלִלְמַד בְּסֵדֵר־דִּרְךָ־
הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מֵרַבֵּנוּ ז"ל, הוּא עֲמוּד
חֲזַק עַד מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַטְלוֹ בְּשׁוֹם אֶפֶן שְׁבַעֲוֹלָם. כָּל זְמַן
שְׁלוֹמֵי־דַיִם וּמִתְפַּלְלִים, אֵין מַה לְהִתְפַּחַד כְּלָל. אַתָּה רְאֵה מִצְדִּיק
לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם הוֹרִיָּה, לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל כְּבוֹד אָב וְאֵם,
וְהִתְמַד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּדִרְךָ שְׂקַבְּלָנוּ מֵרַבֵּנוּ ז"ל, וְאִסּוּר
לְהִתְבַּלְבֵּל מְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם.

כְּלָל גְּדוֹל בְּדַרְכֵי הַיְהוּדוּת — כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֲזַק בְּתַפְּלָה וְתוֹרָה
וּבְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא, אֵין לוֹ לְהִתְפַּחַד כְּלָל מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, מֵאַחַר
שְׂאִינוּ יוֹצֵא נֶגֶד שׁוֹם בֵּין אָדָם, אֲבָל אִם אֶחָד יוֹצֵא נֶגֶד חֲבֵרוֹ, וּבְכַפְרֻט
נֶגֶד צַדִּיק שֶׁהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי יִהְיֶה עֲסוּק עִם עֲצָמוֹ, וְזֶה
כְּשֶׁמֶשׁ. מִי שְׂרוּדְךָ אֶת הַצַּדִּיק הַדְּבוּק עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי יִהְיֶה
עֲסוּק עִם עֲצָמוֹ, וּמִמִּילָא יַעֲזֹב אֶת הַצַּדִּיק, וְדַי לְחַפְּיָמָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

קסח אֲשֶׁר ז' תנו בַּנְחַל
ז' תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה הַטוֹב מִמֶּךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזַכִּיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעָבַר עִם זִוְגָתִי תַחֲזִיחַ וְעִם בְּנֵי הַקָּטָן אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְהִיְתִי שֵׁם בְּיוֹם ג', כ"ו אָב, וּבְיוֹם ד' כ"ז אָב, וּבְיוֹם ה' כ"ח אָב, הִינּוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְנוֹסֵף לְזֶה בְּיוֹם חֲמִישִׁי עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסְעָתִי עִם רְשִׁיּוֹן לְצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל מוֹהֲרֵנוּ ו"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְאִמְרָתִי שֵׁם יוֹם כַּפּוֹר קָטָן, וְחֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַכֹּל עָבַר בְּנִקְל וּבְכַבּוֹד גְּדוֹל, וְנִתְּנוּ לִי רְשִׁיוֹנוֹת עַל כָּל נִסְיָעָה, וּבִקְשׁוּ מִמֶּנִּי לְבוֹא עוֹד פַּעַם, וַיַּעֲזְרוּ לִי לְנִסְעָה גַם אֵל עִיר מְעוֹז'בוֹז' אֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂעַד כַּה עֲזָרְנִי.

אָחִי הַיְקָר! הִרְבֵּה מְאֹד בִּקְשָׁתִי אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עֲלֶיךָ, שְׂרַבְּנוּ ו"ל יַעֲזֹר לְךָ לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגָךְ, וְאִקְוֶה שֶׁתִּקְבַּל תַּפְלָתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְתִזְכֶּה בְּאַמֶּת לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגָךְ בְּקָרוֹב.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעַל בְּחֹר עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וּבְכַפְרֵט עֲלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לִידַע, שְׂאִתָּה עוֹסֵק בְּעֵסֶק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה — לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. כִּי זֶה כָּל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל הָעוֹלָם כִּלּוֹ אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִתַּחַת אֵל הַפַּעַל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְשַׁלַּח לִי תַכְף-וּמִידָה אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים שְׂסַדְרָתָם אֶת הָאוֹתִיּוֹת, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְהַדְפִּיסָם פַּה וּלְהַפְיָצָם בְּכָל עָרֵי אֶרְצוֹת-הַבְּרִית וּבְאִירוּפָה.

אֲשֶׁר ז' תנז בנחל קסט

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תנז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ראש חדש אלול ה'תשמ"ה.

שלום וכרֶכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! רבנו ז"ל זפני בזכיות חנם להיות בשבוע שעבר על ציון רבנו ז"ל, וגם זכיתי לומר יום כפור קטן בערב ראש חדש אלול אצל ציון מוהרנ"ת ז"ל בעיר ברסלב, ובקשתי בעבור כל אחד ואחד, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את תפילתי, ותתקבל לרחמים ולרצון, ותזכו להכתב לחיים טובים ארפים בספרן של צדיקים גמורים.

אחי ורעי היקרים! עכשו מתחילים ימי אלול הקדושים, שהם הימים האחרונים מהחדש האחרון שבשנה, ועלינו להתעורר באמת לעשות לעצמנו חשבון הנפש — מה עשינו כל השנה ומה פעלנו, ולזרז את עצמנו עוד לחטף בו אוצרות יקרים של אבנים טובות ומרגליות, שהם: דבורי אמונה, דבורי השגחה פרטית, לדבר אחד עם חברו מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ולהתמיד בתורה הקדושה, כדי שנזכה להביא אל רבנו ז"ל מתנה, כי כך היה מנהג אצל אנשי שלומנו היקרים, שכל אחד הביא אל רבנו ז"ל לראש השנה איזה סיום במתנה — זה בתנ"ך, וזה בששה סדרי משנה, זה בש"ס — בבלי, ירושלמי ותוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וזה בזהר ותקונים, וזה בלקוטי-מוהר"ן וזה בלקוטי-הלכות, כל אחד הביא מתנות לרבנו ז"ל, ועל-כן עלינו לזרז את עצמנו לחטף עוד להביא איזו מתנה קטנה לרבנו ז"ל, כפי יכלתנו.

נא ונא לנצל את הזמן היקר מאד מאד בדברים טובים — הן בלמוד התורה, והן בתפלה, והן בקיימת חצות, והן בהתבודדות לדבר הרבה עמו יתברך, והן לדבר עם אחרים דבורי אמונה, והעולה על הכל — להפיץ את אור רבנו ז"ל בין אחינו בני ישראל.

אחי ורעי היקרים! עקר פונתנו צריכה להיות — לזרע אמונה בלבבות אחינו בני ישראל, ועל-ידי-זה תצמח הגאלתנו. כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שעקר הגאלה תלוי באמונה. ועל-כן עלינו לזרע אמונה בלבבות עם ישראל, אמונה פשוטה בו יתברך כאשר קבלנו מאבותינו ורבנותינו הקדושים בכל דור ודור, ועל-ידי-זה תצמח הגאלה. אשרי מי שנותן יד וכתף לזה!

נא ונא ראו לאחז את עצמכם ביחד באהבה, אחנה ורעות. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), כי כשרוצה להכליל ברצון האין סוף ברוך הוא, צריך לבטל את הישות שלו. וכך עבודתנו היא רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, וכשזוכים לזה, אז כלם באהבה ובאחדות אחת; כי לכל אחד אין שום פונה אחרת, רק איך להכליל באין סוף ברוך הוא, אז שיך אהבה, אחדות ורעות, אבל תקף ומיד כשאחד רוצה איזו ישות, אזי הוא כבר מחפש אילו חסרונות על חברו. על-כן ראוי, אחי ורעי היקרים! לבטל את הישות שלנו, ולא נרצה רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, וכך אחד ואחד יעסק רק בגלוי האמונה הקדושה.

ראו לזרז עצמכם לתקן את העבר, ולשמר מאד מאד, שהבעל-דבר לא יפגם ב"היכל-הקדש", ושלא יגרם, חס ושלום, שום פרודים, רק שתהיה אצלנו אהבה ואחנה ורעות, ושאחד לא ירצה להשתרר על זולתו, רק כל אחד תהיה פונתו להכליל בו יתברך, ואז בודאי יהיה שלום אמתי בינינו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה להכתב בספרן של צדיקים גמורים, ולהיות אצל רבנו ז"ל לראש השנה, אשר אין למעלה מזה, כי בודאי אם נזכה עוד להיות על ציון רבנו ז"ל — זה עולה על הכל, כי שם בדי' אמות של רבנו ז"ל, זוכים להכליל באין סוף ברוך

אָשֶׁר ז' תנח בנחל קעא

הוא בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו, כי שם נאמר (דברים לד, ו): "ולא ידע איש את קבורתו", בפרט כהיום, שלא רואים שום זכר של ציון, רק חצר של איזה ערל, אז נתקיים: "ולא ידע איש את קבורתו", ומי שזוכה לבוא לשם באמונה פשוטה, ומשתטח על ציונו הקדוש, ומתודה ודוי דברים, אזי זוכה שם דיקא להכלל באין סוף ברוך הוא. אשרי מי שבא בכל פעם אל ציון רבנו ז"ל, ואז יזכה להרגיש טעם אחר בהתקרבות לרבנו ז"ל.

אחי ורעי היקרים! הנה טוב מאד, שאנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב", יהיו רגילים לבוא בכל פעם אל ציון רבנו ז"ל, כי בעוונותינו הרבים, בונים שם בנינים גדולים למען דיור אנשים, וכן ברחוב פושקין בונים עכשו בנין גדול של תשע קומות לדיור, וזה ממש סמוך לציון רבנו ז"ל, על-כן טוב לנסע לשם בכל פעם, לראות שלא תארע, חס ושלום, איזו תקלה, עד שהערלית שגרה בבית ששם הציין, אמרה לי, אשר את הבנין הזה משאירים. וכן אמרו לי בקיב ראשי השלטון, שאת הבנין הזה נניח למען תירים שביבאו. עם כל זאת ראוי לאנשי שלומנו היקרים לנסע בכל פעם, אם אפשר בכל חדש אחר, כדי שנצמד על המשמר.

והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שנזכה להתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות, ולזכות לשמע בקול שופרו של משיח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ראש חדש אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בימי אלול הקדושים, ותראה ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה המקל

קעב אָשר ז' תנט בנחל

השוֹבֵר אֶת הַרְעַמֵּה מֵהָאָדָם. גַּם רָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיְךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִתְפִּלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, הַמְטָהֶרֶת אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְחוּץ.

וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּנִיעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל, שְׂגִלָּה לָנוּ עֲצָה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, אֲשֶׁרִי הִמְקִימָה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי הַמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם!

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — רָאָה לְזַרְעַ אַמוֹנָה בְּלִבּוֹת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂתִרְאָה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל אֶצֶל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִצְמִיחַ אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵ שׁוֹפְטִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל הַתְּשֻׁמָּה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְפִרְטֵי שְׂזַכֵּיִתָּ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. מַה אִמַּר לָךְ! אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה וּבְפִרְטֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂעַכְשׁוּ מִתְּפִשֵּׁט שָׁם הַמְּסִיּוֹן, יִמַּח שָׁמָּם וְזַכְרָם, עָלֵינוּ לְהַזְרִים אֶת זֶרֶם הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה כָּל עֲנִיָנוּ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל — לְזַרְעַ אַמוֹנָה בְּלִבּוֹת עַם יִשְׂרָאֵל. וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה תִצְמַחְנָה יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוֹנָה, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעָה.

וּבְפִרְטֵי אַתָּה, שְׂיַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתִמְצָא אֶת בֵּית זוּגָךְ בְּקִרְוֹב מְאֹד וְתִתְחַתֵּן. רָאָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, וְתַעֲשֶׂה אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן, שְׂלֹא תִדְקַדֵּק הַרְבֵּה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא זְכַנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׁבּוּעַ שְׂעֵבֵר אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ

אֲשֶׁר ז' תס בנחל קעג

ו"ל, והרבה בקשתי בעבורך, ויעזר השם יתברך, שתתקבל תפילתי לרחמים ולרצון.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, ראש חודש אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך — כן ראוי; כי מה יש לנו בזה העולם מבלעדי עבודתו יתברך, תורה ותפלה, וקיום מצוותיו יתברך!?

גם קבלתי את הטייפ, ומאד מאד שמחתי לשמע, שתהלה לאל, תלמידי "היכל-הקדש" דבוריהם הם רק מהתכלית הנצחית ומהאמונה פשוטה בו יתברך, ובחסדו יתברך נתקנים אצלי מאמרם ו"ל (אבות א, ו): ומתלמידי יותר מכלם; שאני זוכה, שברוך השם, תלמידי עושים חיל, כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא.

אבל מה גדול צערי, בראותי איך שהבעל-דבר מכניס את עינו הרעה בקבוץ הקדוש שלנו, אשר אני מתפלא מאד מי מוציא שם רע עלי, שיש לי בכלל הקפדה על מישהו שאומר שיעור ב"לקוטי-מוהר"ן"; ראשית, בדיוק בשבוע זה הייתי אצל ציון רבנו ו"ל בעיר אומן, והייתי שם כל השבוע, ואיך? תכן שפכר שמעתי שהיה בכלל שיעור, שתהיה לי הקפדה על זה. ושנית — זה בכלל טפשות, שאקפיד על מישהו, שאומר ומדבר את דברי רבנו ו"ל ודבורי אמונה והשגחה פרטית, ומעורר ומחזק את תלמידי "היכל-הקדש", שילמדו בהתמדה רבה ושייתבודדו; הלא זה כל רצוני וחסשקי וכסופי. ואני רואה שהסמ"ך-מ"ם מבעיר את אש המחלוקת, וצריכים לשפך תכף-ומיד מים לכבות את האש, והתבערה ללהב

קעד אָשר ז' תס בנחל

יוצאת, פי תקף-ומיד פֿשיוצא אש, אזי עוברים על הלאו של (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", אשר הוא לאו חמור מאד, פי אכילת חזיר, חס וחסלילה, הוא רק עובר את הלאו בשעה שפולע את החתיכה של הדבר אחר, לא עלינו, לא קדם ולא אחר-כך, אבל לאו של "לא תשנא את אחיך בלבבך" עוברים בכל רגע ורגע, והוא לאו חמור בדיוק פאכילת חזיר.

ועל-כן עלינו לראות בכל מיני אפנים שבעולם לבער את הרע מקרבנו, ולאהב את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ולשמור את עצמו מקנאות וּשנאות, אשר זה בא בדרך כלל מעוונות ומחטאת נעורים. ובכלל עליך לפרסם — "שום בריה לא תאמר בשמי שום דבר, רק אם רואים את זה בכתב", פי מה שיש לי להגיד, תהלה לאל, איני מתבייש לכתב. ועל-כן תשמר מאד לא לקבל בשמי איזה דבר, שאיננו נכון.

חמדת לבבי! עכשו ימי אלול, ראה לנצל את הזמן הזה בתורה ובתפלה, ותשקד הרבה במשניות בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יזכך ויטהר את נשמתך.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לשוב בתשובה אמתית, ותביא לרבנו ז"ל ששה סדרי משנה שזכית לסיים השנה; פי כן היא דרכם של אנשי שלומנו היקרים — להביא בכל פעם אל רבנו ז"ל מתנות: זה הביא תנ"ך מתנה, שזכה לסיים את כל התנ"ך, וזה הביא ששה סדרי משנה, שזכה לסיים ששה סדרי משנה, וזה הביא ש"ס, שזכה לסיים שלחן ערוך, וכן כל אנשי שלומנו באו לרבנו ז"ל בראש השנה, והביאו מתנות, שזו עבודתם הקדושה שעבדו אותו יתברך כל השנה כלה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה לחטף אילו מתנות יקרות, ולהביא לרבנו ז"ל לראש השנה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ז' תסא בנחל קעה
ז' תסא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר שופטים, ראש חודש אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה מחזק את עצמך בכל ירדותיך ונפילותיך, כן ראוי לנו, וכן קבלנו מרבנו ז"ל. ובפרט עכשו בחדש הרחמים, הוא חודש אלול, עלינו לקיים "אני לדודי ודודי לי", הינו בקי ברצוא ובקי בשוב, עין בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן ו'), שצריכים לחזק את עצמו בתקף קטנותו וירידתו, ועל-ידי-זה יזכה לעלות בתכלית העליה.

ויש לומר בפשיטות, כי היות שהאדם רוצה מאד להתקרב אליו ותברך, ובפרט בחדש אלול, לבו בווער בו מאד לשוב בתשובה על כל מה שעשה ופגם כל השנה, ומאד נתלהב אליו ותברך, והבעל-דבר רואה את התלהבותו, על-כן מפילו ומקררו. וזאת גלה לנו רבנו ז"ל את הסוד של פגנת אלול, שהוא — להחזיק מעמד, "אני לדודי ודודי לי", "אני לדודי" — זה ברצוא, עיל, "ודודי לי" — זה בשוב, ונפיק; הינו אף שמצד אחד בווער מאד להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, עם כל זאת מצד שני, צריך לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, לבלי לפל בדעתו, רק להחזיק מעמד.

ראה להיות חזק מאד מאד בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים החדשים. עלינו לזרע אמונה בלבבות בני ישראל, ועל-ידי-זה נזכה שתצמח גאלתנו, והקדוש-ברוך-הוא יבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות בקרוב.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אַת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעֵלְךָ — לְנִכּוֹן קַבְלָתִי.

אודות חנוּךְ ילְדֵכֶם, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וְלֹא לְהִתְפַּחַד, כִּי יֵשׁ ילְדִים אֲשֶׁר תּוֹפְסִים אֶת הַקְּרִיאָה קִצַּת מְאַחַר, נָא וְנָא לֹא לְדַחֵק עֲלֵיו, כִּי הַגְּמִגּוּם שֶׁל הַיֶּלֶד בָּא מֵהִדְחִיקָה וְהִמְתַּחֲשִׁים שְׁעוֹמְדִים עָלָיו. צְרִיכִים לַעֲזֹר לוֹ בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִגְדֵּל בְּכִי טוֹב. אָבֵל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אִם הוּא צְרִיךְ לְהִשָּׂאֵר עוֹד שָׁנָה אַחֲרָיִת, הֵינּוּ לְלַמֵּד עִם ילְדִים קְטַנִּים, עֲדִיף לְהַחֲלִיפוֹ חֶדֶר אַחֵר, וְשֵׁם לְהַכְנִיסוֹ בְּכִתְּהָ שֶׁל גִּיל צָעִיר יוֹתֵר, כִּי בְּאוֹתוֹ חֶדֶר אָסוּר לְהַנִּיחַ אֶת הַיֶּלֶד, אִם צְרִיךְ לְהִשָּׂאִירוֹ כִּתְּהָ, כִּי אִזּוֹ יִשָּׂאֵר אֶצְלוֹ כִּתְּהָ לְכָל הַחַיִּים, כִּי הַיֶּלְדִים יִלְעָגוּ לוֹ, מְאַחַר שְׁנִשְׂאֵר בֵּין הַקְּטַנִּים, וְדַבֵּר זֶה מוֹבֵן. עַל־כֵּן אִם הַהֲנָהֲלָה רוּצָה לְהִשָּׂאִירוֹ עוֹד שָׁנָה בְּכִתְּהָ נְמוּכָה, וְחִבְרָיו יַעֲלוּ לְכִתְּהָ גְבוּהָהּ, עֲלֵיכֶם לְהוֹצִיאָו וּלְהַעֲבִירוֹ לְמָקוֹם אַחֵר.

נָא וְנָא לֹא לְדַאֵג וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַיֶּלֶד, רַק תִּנּוּ לוֹ לְשַׂחֵק וּלְהִתְפַּתַּח, כִּי הִדְחִיקָה עַל הַיֶּלֶד גּוֹרְמַת גְּמִגּוּם בְּלִשׁוֹנוֹ וְגְמִגּוּם בְּדַעַתוֹ, עַל־כֵּן הִתְאַזְרוּ בְּסִבְלָנוֹת, וּקְחוּ אֶת זֹאת בְּקַלּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְּבֵה נַחַת מִמֶּנּוּ, וְשְׂיִגְדֵּל תְּלָמִיד חָכָם גָּדוֹל.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלָחָה...

ז' תסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ לְכָל־לַיִת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

אֲשֶׁר ז' תסג בְּנַחֵל קעז

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת כָּל אֲשֶׁר נִדְבַר בֵּינֵינוּ,
וּתְחַזְרוּ הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, וְרֵאווִי לְחֹזֵר וּלְהוֹדִיעַ לָכֶם, אִם עֲדִין אֵינְכֶם
יּוֹדְעִים זֹאת, אוֹ אוֹלֵי עֲדִין לֹא נִחְקַק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּדַעְתְּכֶם, כִּי עַקֵּר
הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, הִיא רַק עַל-יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי הַקִּדּוּשִׁים,
עַד שֶׁיְהִיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּיכֶם, כִּי אַחֲרֵת כָּל הַהֲתַקְרְבוֹת רַק דְּמִיּוֹן
וְשִׁקָּר. עַל-כֵּן נָא וְנָא רְאוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּכָל חֹדֶשׁ
כְּפִי שֶׁחֲלַקְנוּהוּ לְיָמֵי הַחֹדֶשׁ. הֲלֹא בְּזֶה שֶׁתְּתַמִּידוֹ בְּ"לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן", תִּזְכְּרוּ שֶׁיִּפְתַּח לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת מַחְכְּמָם, וְתִבְנִינוּ בְּכָל
הַלְמוּדִים שֶׁתִּזְכְּרוּ לְלַמֵּד, וְזֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁכָּבַר נֶסֶה זֹאת.

אֲמַת, אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב מִכֶּם אֶת לְמוֹד הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וּבְפִרְטוּת לְזִכּוֹת
לְסִימּוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ, לְכֵן בְּאֵתִי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְזַרֵּז אֶתְכֶם עַל זֶה יוֹתֵר
וְיוֹתֵר.

מָה אֲמַר לָכֶם! הֲלֹא רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת אֵיךְ שֶׁהַיָּמִים פּוֹרְחִים,
וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַפְסֵם כָּלֵל, רַק עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַמְצוּוֹת
שֶׁחֻטְּפִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּעֵקֶשְׁנוֹת גְּדוּלָּה. אֲשֶׁרֵי הַמְצִיָּת, אֲשֶׁרֵי
הַמִּישֵׁב אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, אֲשֶׁרֵי הַחוּטָף בְּכָל יוֹם וְיוֹם
טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת הַדַּעַת הַזֹּאת בֵּין חֲבֵרָיו,
כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ — מִה שֶׁזְּכִינוּ לְחַטֵּף בְּעֲצָמָנוּ,
וּבְמָה שֶׁזְּכִינוּ אֶת חֲבֵרֵינוּ וְאֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

עֲלֵיכֶם לְרְאוֹת לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְכֶם לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי
עַקֵּר גְּדוּלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ הִיא, שֶׁמְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵלְפֵי אֵלְפִים וְרַב
רַבּוֹת צְמֻצוּמִים וְכוּ', כִּי אַחֲרֵת אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיגוֹ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן
כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְנַעֲשֶׂה כֹּלָּא מִמֶּשׁ, וְגַם הוּא
מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ, וּמְבַטֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתוֹ, וְנַעֲשֶׂה כְּתוֹלַעַת הַרוֹחֶשֶׁת

קעח אָשֶׁר ז' תסג בְּנַחַל

עַל הָאָרֶץ, אָזִי דִיְקָא נִתְגַּלָּה אֵלָיו גְּלוּי אַמְתַּת זִיו חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבַּרְךָ. לֹא־כֵן כְּשֶׁאָדָם מִגְבִּיָּה אֶת עֲצָמוֹ, וְעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ
לְמַצִּיאוֹת, אָזִי גַם, כְּכִיכּוֹל, קוֹרֵעַ אֶת הַצְּמָצוּם וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיגוֹ כָּלֵל (עֵינִי לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיט).

אחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הֶעֱקַר רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי
אֶפְנִים, וְאֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, וְאַפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי
מוֹכִיחַ אֶתְכֶם בְּלִשׁוֹן גְּנָאִי וּבְזִיוֹן, אֵינִן לִי שׁוּם כְּוָנָה בְּזֶה, חַס וְשָׁלוֹם,
רַק לְעוֹרֵר וּלְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְקַרֵּב אֶתְכֶם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת וְהַשְּׁעוֹת הַנִּפְלְאוֹת אַחֵר חֲצוֹת,
שְׂבִלִיתִי עִמְכֶם בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְהַכֵּל הִיָּה כְּדִי לְהִבִּיא אֶתְכֶם
אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה שְׂאֵתֶם עוֹמְדִים כְּבָר הַיּוֹם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי
בְּחִינָתוֹ וּמְקוֹמוֹ, כַּמָּה יְגִיעוֹת וּמְסִירוֹת נִפְשׁ מִמֶּשׁ הִיָּתָה לִי בְּעִבּוֹר
זֶה, כִּידוּעַ לְכֶם רַק מְקַצַּת מְזֵה.

וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהַחֲיּוֹת אֶת עֲצָמְכֶם עִם אוֹתָם הַיָּמִים שֶׁהֵאִיר לְכֶם,
וְאֵל תִּבְלַבְלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַכֵּב), שֶׁהָאָדָם צָרִיף לִילָף אַחֵר הַזְּרִיחָה כְּפִי
שֶׁהַזְּרִיחַ לוֹ בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים, וְאִזּוּ יוֹכֵל לְזַכּוֹת, שְׁגַם עֲכָשׁוּ יִתְעוֹרֵר
וְיִתְחַזֵּק, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֶפְלוּ הַרְחוּקִים מִן הַצְּדִיק, מְקַבְּלִים חַיּוֹת
מִמֶּנּוּ (עֵינִי לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַכּוּ), וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁבְּאַמַּת סְמוּךְ
וּמְקַרֵּב אֵלָיו.

וְעַל־כֵּן רְאוּ לְנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל
שֵׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְנֹאחַז אֶת עֲצָמֵנוּ בְּרַבְּנוּ ז"ל בְּמְסִירוֹת נִפְשׁ הַכִּי
עֲצוּמָה.

שִׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִדַּעוֹת כּוֹזְבוֹת הַמְּסִתּוֹכְבוֹת
בְּרַחוּב, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְהִיא קְלַפַּת "כַּחֲסִי וְעֲצֵם יְדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיִל
הַזֶּה" (דְּבָרִים ח, יז). עֲלֵיכֶם לְדַעַת הַיֵּטֵב, כִּי אֵינִן שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו
יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, וְהוּא יִתְבַּרְךָ
מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִשְׁבוֹן צְדָק, וְאֵינִן לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת — רַק לְבוֹא

אֲלִיו וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בְּפִינוּ, וְרַק זֶה כְּלִי הַזֵּינ׳ן שְׁלֵנוּ, וְלֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּלִי זֵינ׳ן וְנִשְׁקַ גְּשָׁמִי, שְׂזוֹ מִתְּנַת עֲשׂוֹ הַרְשָׁע (בְּרֵאשִׁית כז, מ): ״וְעַל חֲרַבְךָ תַּחֲיֶה״, וְלֵנוּ נִתְּנוּ מִתְּנֶה רַק אֶת ״הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב״. וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְאַחֲזוֹ רַק בְּאֲמוּנַת אַבּוֹתֵינוּ, וְתַמִּיד נִדְבֵר וְנִבְקַשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כָּל מַה שְּׂאֵנוּ צְרִיכִים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא נִסְמָךְ כָּלֵל עַל בִּשְׂרׁ וְדָם, שֶׁהֵיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר בְּקִבְר׃

כָּל עֲגֻנַּת שְׁל מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא דְמִיּוֹן וְרַעוּת רֵוִחַ, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, לֹא כְּצֵל אֵילָן וְדִקְל, אֶלָּא כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֶחַ בְּאֵוִיר, שֶׁבְּרָגַע פֶּה וּבְרָגַע נִתְעַלֵּם (בְּרֵאשִׁית רבָּה, פְּרָשָׁה צח), וְכָל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה אֵינָם עוֹלִים רַק כְּרַבַּע שָׁעָה מִמֶּשׁ (עֵינ׳ן לְקוּשִׁי־מוֹחֲר״ן, חֵלֶק ב׳, סִימָן סא); וְכִפִּי שֶׁהָאָדָם מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ פְּרִיחַת הַזֵּמָן, אֲזוֹי כְּבָר לֹא יֵלֶךְ אֶל שׁוֹם אֲסֻפּוֹת וְהַתְּנַעֲדוֹת וּבְחִירוֹת שְׁל אֵיזוֹשֵׁהִי מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהַמַּלְכוּת וְהַמְּשָׁלָה שָׁמוּ לְגַדֵּר פְּנִיָּהֶם מִטְּרָה אַחַת — רַק לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּיַדֵּי צְרִיכִים לִידַע, שֶׁהִיא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְאֵין לָנוּ עִמָּהֶם שׁוֹם שִׁיכוּת וְעֶסֶק כָּלֵל. וְכֵן כָּל מַה שְּׂזוֹכִים לְהַכְּלִיל יוֹתֵר בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֵין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק וְעֲגֻנַּת עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק תַּמִּיד כָּל כְּסוּפֵינוּ וְרַצּוֹנָנוּ לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, אֲשֶׁר שֵׁם הַכֵּל חֲסֵד וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עַל־יְדֵי תַקְוָה הַיְדִיעָה הַזֹּאת, לִידַע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל־יְדִיעָה תַתְּחַזְּקוּ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, לְהַגִּיעַ לְבִטְחוֹן חֲזָק כְּזֶה, עַד שֶׁלֹּא תִדְאָגוּ דְאָגַת מַחֵר כָּלֵל, וְכֵן לֹא תִדְאָגוּ דְאָגַת שָׁעָה, רַק בְּכָל רָגַע וְרָגַע תַתְּחַדְּשׁוּ וְתִזְכּוּ לְבּוֹא אֶל כָּלֵלוּת כְּזוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁמִּכָּל הַקּוֹלוֹת וְהַצְּפָצוּפִים תַעֲשׂוּ דְבוּרִים, וְתִצְרְפוּ צְפָצוּף וְקוֹל, עַד שֶׁיַעֲשֶׂה מְזֶה דְבוּר, וְתִבְנֶינּוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת.

וְתִרְבוּ בַצְּדָקָה (עֵינ׳ן לְקוּשִׁי־מוֹחֲר״ן, חֵלֶק א׳, סִימָן רכה); וְעַקֵּר הַצְּדָקָה — לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרְךָ וּכְבוֹד הַצְּדִיק הָאֲמֵת בְּפָרְסוּם דַּעְתּוֹ

קפ אָשֶׁר ז' תסד בַּנְחֵל

וספּריו בעולם, כי רק זהו עקר שלמות הצדקה — לעזור לזולתו. ועקר העזר הוא לעזור לו ברוחניות, לקרבו אליו בתברך, אשר צדקה ועזר כזה — אין למעלה מזה, וזה עקר שלמות הצדקה, ויכולים להיות הבעל צדקה הכי גדול, אפלו שאין לו פרוטה בפיס כלל, ואיך? על-ידי הפצת דעתו הקדושה של רבנו ז"ל בעולם, ולהפיץ ספּריו הקדושים לאחינו בני ישראל, שעדין מאיזו סבה שתהיה, הם אינם יודעים מרבנו ז"ל, וכשנודתנים להם ספּרי רבנו ז"ל, והם מתעוררים גם-כן בעבודת השם בתברך, אזי אין לה צדקה יותר גדולה מצדקה זו.

ואתם יודעים איך שמוהרנ"ת ז"ל מסר נפשו רק על הדפסת ספּרי רבנו ז"ל, אף שגם על בגין הקלויז, אבל העקר — על פרסום דעת רבנו ז"ל. אשרי שיאחז בדעת רבנו ז"ל תמיד, ואז טוב לו בזה ובבא!

הדורש שלומכם...

ז' תסד.

בעזרת השם בתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב וכל טוב סלה יגיעו וירדפו לכלליות אנשי שלומנו, חסידי ברסלב, תלמידי "היכל-הקדוש", קדש קדשים, די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד תזקרו, למען שלא תקבלו השפעה מזרים, הולכי בטל ומדברי לשון-הרע ורכיל וכו', רק כל השקפותיכם בחייכם יהיו רק מספּרי רבנו ז"ל, ושם תמצאו מרגוע לנפשכם, כי רבנו ז"ל יכניס בכם תשוקה חזקה וחדשה בכל פעם לשוב אליו בתברך, ובפרטיות עכשו, עליכם להתעורר מאד מאד לתפס הרבה טוב אמת ונצח, להכין את עצמכם לראש השנה הקדוש. ועקר ההכנה היא בחדש אלול, וכפי שמכנים בחדש הזה, חדש אלול, הבא עלינו לטובה, כשאדם מכין את עצמו, ומראה

אֲשֶׁר ז' תסד בנחל קפא

להקדוש-ברוך-הוא, שיכול ללמד בכל יום ויום מקרא, משנה, גמרא, (בבלי, ירושלמי, תוספתא), רמב"ם, טור, שלחן ערוך וכו', ומדרש רבה, ומדרש תנחומא, וזהר הקדוש ותקונים וכו', וספרי רבנו ז"ל, אזי השם יתברך מרחיב לו את המחין בראש השנה. וכן אז הזמן שקוצבין לאדם כמה יהיה לו על השנה הבאה, ועל-פן פשהקדוש-ברוך-הוא רואה את תשוקת האדם אל התורה ואל התפלה ואל הדבקות והיראת שמים ותקון המדות וכו', אזי משפיע עליו שפע גדול, שלא יצטרך לבטל הרבה.

וכל זה כפי ההכנה והתשוקה בחדש האחרון של השנה, שהוא חדש אלול. אשרינו ואשרי חלקנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, וראוי לנו להתמיד מאד בספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", אשר בפרוש אמר, שספרו זה הוא 'אתחלתא דגאולה'. וראוי לנו לשמח בזה שאנו זוכים לסיים את ה"לקוטי-מוהר"ן" בכל חדש, וראוי להביא כלי זמר, ולזמר בכל יום יום על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו ונחלתנו, ואין אנו מתנגדים עליו, אשר שמחה זו עולה על כל השמחות. סוף כל סוף ימינו כצל עובר ולא נשאר מהיום, רק מה שחוטפים בכל יום ויום.

והשם יתברך ישמר צאתכם ובואכם מפל רע, ויקים בכם: "ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך", ופרש רש"י ז"ל: שתהא יציאתך מן העולם בלא חטא כביאתך לעולם. ושאלו פעם אחת את צדיק אחד: מדוע יצא פאן רש"י הקדוש ז"ל מפרוש הפשוט, והצרו לפרש את דרשת חכמינו הקדושים, שדורשים כן (עין בבא מציעא קז.)? והשיב פלאחר יד, שזה היה הפרוש הפשוט של רש"י הקדוש, פי היה כל-כך דבוק בו יתברך, וזכר תמיד תכליתו הנצחית, עד שלא היה לו פשט אחר על פסוק זה, רק כמו שדרשו חכמינו הקדושים: "ברוך אתה בבואך לעולם הזה, וברוך אתה בצאתך מהעולם הזה, שתהיה יציאתך כביאתך בלא חטא", אשרי מי שזוכה לזה!

ותדעו, כי יכולים להגיע אל זה, על-ידי עצות רבנו ז"ל, אם

קפב אָשׁר ז' תסד בַּנְחָל

רק לא תטעו עצמכם, חס ושלום. והעקר — לשמור מנחשים השורפים, שהם אלו המכניסים ארס בכם, להחליש את תשוקתכם בעבודת השם יתברך, והתמדת הלמוד, ותפלה בכונה, ושמחה ורקודין.

תמיד תזכרו אחריתכם הנצחית, שיגיע היום והשעה והרגע האחרון, ואז תזכו לצאת מזה העולם כביאתכם ממש, הינו כמו שביאתכם היתה שלמדתם את כל התורה כלה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: קדם שיוצא לאויר העולם, לומדים עם התינוק כל התורה כלה (עין מסכת גדה דף ל:), כמו־כן יהיה בעת צאתכם מאויר העולם, ותעלו חזרה למעלה, שתהיו כבר בכל חלקי התורה הקדושה.

והעקר ראו לילה במדת הצמצום, בכל יום ויום מעט ועוד מעט, עד שבמשך ימים ושנים תזכו לעבר ולטיל ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה ממש.

תאמינו לי, אשר אין לכם עוד נעם וערבות ותענוג וזיו וחיות יותר מזה, שזוכים לקיים כל שיחה מרבנו ז"ל, ובפרטיות שיחה קדושה זו — להיות ולטיל בכל חלקי התורה הקדושה, ותפלה בכונה — להתבונן בתוך אותיות ותבות התפלה, להרגיש את הנעם שבהם, בבחינת "כל עצמותי תאמרנה" (עין לקוטי־מזהר"ן, חלק א', סימן ג'), שיהיה בבחינת מין מתיקין ממש, עין שם.

ותשמרו מאד מאד להתפלל הד' תפלות של היום: "חצות, שחרית, מנחה, מעריב" — מתוך הסדור דיקא, ולהתבונן בפרקי התפלה, ולפרש את זה על עצמכם, כמו שאמר רבנו ז"ל, שצריכים לפרש את כל סדר התפלה והחצות על עצמו ועל מצבו שאוחז בעת הזאת, וזה נקרא חדוש התפלה, שמחדשים חדושים בתוך התפלה, כי שופך את נפשו אליו יתברך מתוך סדר התפלות הקבועות, ומכל שכן בעצה הנוראה והנפלאה מרבנו ז"ל, שהיא שיחה בינו לבין קונו, שאז בודאי עקר השלמות — שמתקשר המוח־מחשבה אל התפלה, ומכון אל מה שמדבר, שעל־פן מעלת השיחה שמדבר

אֲשֶׁר ז' תסה בנחל קפג
ומשיח; כי הלא בשעה שמדבר דבורים מדעתו, ההכרח לו לבנון
אל מה שהוא מדבר.
ועל-כן תראו להיות חזקים בכל זה, והשם יתברך יצליח
דרךכם תמיד.
הדורש שלומכם...

ז' תסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.
את מכתבך לנכון קבלתי.

אם מצד אחד אני שמח, שאתה חוץ נקודות טובות, אבל מצד
שני אני מצטער, שאתה מבלבל את עצמך בבלבולי חנם, ואתה
מכניס את עצמך בשטיות ובדמיונות, כי, תהלה לאל, אין כאן שום
מחלקת ומריבות, ואין כאן שום פרוידים ושום חלוקי דעות, רק
הבעל-דבר מבלבל את דעת האדם, ועלינו לעמד על המשמר, שלא
תצא, חס ושלום, איזו אש, ותשרף את כל הבגין.

זפני הקדוש-ברוך-הוא להיות בשבוע שעבר על ציון רבנו ז"ל,
ובקשתי הרבה בשבילך. הקדוש ברוך הוא יעזר לך, שתזכה לבטל
את רצונך אל רצונו יתברך, ולא תרצה דבר אחר מבלעדי רצונו
יתברך, תתחיל ללמד בהתמדה רבה — מקרא, משנה, גמרא,
מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, "לקוטי מוהר"ן",
ו"לקוטי הלכות" וכו' וכו', ותתבודד עמו יתברך, ותיחד יחודי
שמותיו יתברך, ותדבק את עצמך בו יתברך, ולא תרצה שום רצון
אחר מבלעדי רצונו יתברך, ואל תכנס עם שום ברך בשום וכוחים,
כל אחד יאחז ברכו, אתה צריך רק להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, זו
צריכה להיות כל מגמתך, וזה כל הלמוד שלומדים ב"היכל-
הקדוש", אשר אין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא, ועלינו לזרע את

קפד אֲשֶׁר ז' תסו בַּנְחַל

הַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּלִבּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, וּכְשִׁזְרוּעִים אֲמוּנָה, אֲזִי צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'): עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּאֲמוּנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֻזְכָּה לְזַרַע אֲמוּנָה בְּלִבּוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׂכּוֹל, שֶׁתִּזְכָּר עַל-יְדֵי מִי זָכִיתָ כָּבֵד עַד עַכְשָׁיו לְלַמֵּד כָּל-כֹּף הַרְבֵּה, וְלַהֲתַבְּוֹד כָּל-כֹּף הַרְבֵּה, וְלַהֲגִיעַ אֶל מַדְרַגָּה כְּזוֹ לְהִשְׁתַּקֵּק לִיחָד יְחוּדִים, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

ז' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

אַהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! תֵּאֱמִין לִי שֶׁמְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַבְּלִבוֹלִים שֶׁמְכַנִּים הַבַּעַל-דָּבָר, וּמוֹצִיא שֵׁם רַע, וּמוֹלִיךְ לְשׁוֹן הַרַע מִהַכָּא לְהַתָּם וּמִהַתָּם לְהַכָּא.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁאַתְּבְּתִי אֵלַיךְ הִיא בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּהִתְחַלָּה, כִּי כָּל בְּנֵי הַיָּמִים הֵיא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַח רַבֵּנוּ ז"ל לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל, וְלַהֲחַזִּיר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי לְמוֹד רַבֵּנוּ ז"ל הוּא לְמוֹד הַלְכָתָא דְּמִשְׁיחָא, כִּי הַמְּשִׁיחַ יִגְלֶה וְיִפְרֹסֵם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, וְאָנוּ צְרִיכִים לְעוֹד לָזֶה כְּכֹל יְכַלְתָּנוּ, כָּל אֶחָד יִתֵּן וְיִוָּסֵף, שֶׁיִּתְגַּלֶּה אִירֹו שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת הַכִּי גְדוּלָּה. עַל-כֵּן עָלִינוּ לְזַרַע אֲמוּנָה בְּלִבּוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה, כְּשִׁזְרוּעִים

אֲשֶׁר ז' תסו בַּנְחַל קפה

אָמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), כִּי עָקַר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּאָמוּנָה, וְעַל קֵטֶב זֶה אָנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי זֶה יָמִים וְשָׁנִים בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, אִךְ בְּהִכָּרַח לְהִלְבִּישׁ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּבְכָל מִינֵי סְפָרִים, וּבְכָל מִינֵי מַכְתָּבִים, כְּמוֹ שְׁאֶחָד נִכְנָס לְבֵית־מֶרְקַחַת, וְרוֹאֶה שֶׁם אֲלֵפֵי בְּקַבּוּקִים שֶׁל רְפוּאוֹת וְתְרוּפוֹת, וְהוּא עוֹמֵד וּמְשַׁתּוֹמֵם — לָמָּה צָרִיכִים בְּחֲנוּת אַחַת, שֶׁיְהִיוּ שָׁם כָּל־כָּף הַרְבֵּה בְּקַבּוּקִים שֶׁל תְּרוּפוֹת, הֲלֹא מִסְפִּיק בְּקַבּוּק אֶחָד וּלְחַלֵּק מִמֶּנּוּ? וְהַתְּרוּץ — שֶׁכֵּל הַבְּקַבּוּקִים שְׁעוֹמְדִים בְּחֲנוּת, כֹּל פּוֹנֵתָם לְרַפָּא אֶת הַחוּלָה, כְּמוֹ־כֵן בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כְּשֶׁהִסְטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבֶּרֶת וּבַפְּרִטוּת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמְבִיאִים שָׁם כֹּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזִהְמוֹת שֶׁל נְאוּף וּכְפִירוֹת וְאַפְיִקוֹרְסוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נָפֵל לְמָקוֹם שְׁנַפֵּל, עָלֵינוּ לְהִלְבִּישׁ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל הַבְּקַבּוּקִים, שֶׁכֵּל בְּקַבּוּק יֵשׁ לוֹ תְרוּפָה אַחֲרָת, כֹּל קוֹנְטֵרַס יֵשׁ לוֹ תְרוּפָה אַחֲרָת לְרַפָּא אֶת הַחוּלָה, וּלְקַרְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, רַק זוֹ פּוֹנֵתִי, וְאִין לִי שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרָת.

וְאִנִּי יוֹדֵעַ אֶת הָאֲמַת, שֶׁכּוֹנֵנְתָךְ לְעֶזֶר לִי, וּכְבָר עֲזַרְתָּ לִי, וּמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁךָ בְּעַבּוּרִי, וּבְנֹדָאֵי בָּא תְבוּא עַל שְׁכָרְךָ, וְרָאֵה שְׁלֹא תִתְפָּרֵד הַחֲבִילָה וְהִקְשֶׁר בֵּינֵינוּ, חַס וְשְׁלוֹם, בְּשׁוּם אַפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֻכִּיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעֶבֶר עִם זִוְגָתִי תַחֲיָה עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, קִבְּלָתִי וַיְזַה בְּכַבּוֹד גְּדוֹל לְשִׁלְשָׁה יָמִים לְהִיּוֹת בְּעִיר אוּמָן, וְגַם הֵייתִי עִם וַיְזַה בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלֹהִים עַל צִיּוֹן מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְאִמְרָתִי שָׁם יוֹם כְּפוּר קָטָן, וְהַתְּפַלְלָתִי הַרְבֵּה עָלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּקְבַּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן.

נָא וְנָא רָאֵה לְשַׁמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְלְעֶזֶר לִי לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, וּשְׁמַר מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה, חַס וְשְׁלוֹם, שׁוּם פְּרוּד בֵּינֵינוּ,

קפו אָשׁר ז' תסז בַּנְחַל

אדְרָבָה, שְׁהֶאֱהָבָה תְהִיָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִמָּה שְׁהִיָּתָה עַד עַכְשָׁיו.
הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אָחִי הַיְקָר! זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם
אֶצֶל צִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּעִבּוּרְךָ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְקַבַּל תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְתִזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בֵּין
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת.

הַעֲקָר רְאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁכַח אֶת
כָּל הַעֲבָר שְׁלֶךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת
הַשְּׂכָחָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו): אֶצֶל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הוּא
חֲסָרוֹן גְּדוֹל, אָבֵל אֶצְלִי הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְּדוּלָּה מְאֵד, כִּי תִכְףּ-וּמִיָּד
כְּשֶׁעוֹבֵר הָעוֹנֵן, אֲנִי שׁוֹכַח מֵה שְׁעֵבֶר; וְזוֹ עֲצָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֵד
— בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת.

עַל-כֵּן רְאָה, אָהוּבִי, אָחִי! לְהִיּוֹת חֲזוֹק בְּזָה, לְשִׁכַח תְּמִיד אֶת
הַעֲבָר, וְתִתְחִיל בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מְרַגֵּעַ זֶה דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-
זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר הַיּוֹם רוֹאִים אֶת
הַמַּעֲלָה הַגְּדוּלָּה שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים
בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנְּסִים בָּנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלוֹ עַל כָּל
פָּרֵט וּפָרֵט בַּחַיִּים, וּבְלִי עֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת לֹא הִיָּה לָנוּ שׁוֹם קִיּוֹם
כָּלָל. עַל-כֵּן רְאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחֲזוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי

אֲשֶׁר ז' תסח בַּנְחַל קפז

אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים, הַרְגֵּל אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיְהִיֶּה אֲצִלְךָ חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
אֲשֶׁרֵי הַמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וּבֹא יָבוֹא עַל שְׁכָרוֹ בְּזָה וּבְכָא,
שֶׁהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְטֵהֵר אֶת הָאָדָם, וּמְבִיא אוֹתוֹ לְיַדֵּי יֵשׁוּב
הַדְּעַת אֲמִתִּי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַדְּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלֹהֵי ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

חֲמֻדָּת לְבָבִי! מָה אִמַּר לְךָ, רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַח בְּכָל יוֹם עַל גְּדֻלַּת
נִפְלְאוֹת הַחֶסֶד חֲנָם, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְדַּעַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמָה גַם לְשִׁמְשׁ
אוֹתוֹ, וּבִפְרֹט אַתָּה, שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ זֶה כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים לְהַפְיֵץ
אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה, וּבְנֻדָּאֵי בֹא יָבוֹא יוֹם
יִשׁוּעָתְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֹד עֲזֹר לְךָ בְּבֵת-זוּג, וּבְנֻדָּאֵי עוֹד תִּרְאֶה
יִשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת.

בְּחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעָבֵר בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ
ז"ל בְּעִיר אוּמָן, וְגַם זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן שֶׁל מוֹהֲרֵינֵינוּ ז"ל בְּעִיר
בְּרֶסֶלַב, וְהַזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ לְטוֹבָה. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְקַבֵּל
תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

חֲמֻדָּת לְבָבִי! עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים עֲלֵינוּ לְהַשְׁתַּוְקֵק

קפח אשר ז' תסט בנחל

תמיד לפניו יתברך, ותמיד לדבר אתו יתברך, אשר זה ראשי תבות אלו"ל: אנו ליה ויעינינו ליה, הינו שאנו צריכים למסר את נפשנו לגמרי אליו יתברך, ולהסתכל תמיד בעינינו אליו יתברך, אשר זה סוד התשובה — איה מקום כבודו, לחפש תמיד אחריו יתברך, איה איה איה איה נמצא (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יב), וזה אשר אי"ה המלוי של י"ה, הינו כי יכולים לכתב את השם י"ה בשלשה מלואים: יו"ד ה"י, יו"ד ה"א, יו"ד ה"ה, המלוי של שם י"ה זה איה, ועל-כן בחדש אלול צריכים לחפש אחריו יתברך מאד, איה איה איה המקום שנוקה למצא אותו. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, בזכות שתחפש אחריו יתברך, ותגלה אליך בגלויים נפלאים ונוראים מאד.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' באולול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ואני מאד מצטער בצערך הקשה.

אך מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים להיות אמן חזק בענין ההתחזקות, פי ענין ההתחזקות, שאדם צריך לחזק את עצמו בכל מיני נפילותיו וירידותיו ממה שעובר עליו בבית ובחוץ, היא אמנות גדולה מאד מאד, וכדרך אמנות, שלוקח זמן רב עד שמלמד את עצמו את האמנות, כך בענין ההתחזקות, צריכים בזה אמנות גדולה מאד לזכות לחזק עצמו. על-כן, חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, לחפש ולדרש לעצמו מה והיכן אני בזה העולם. ועל-כן אלו"ל ראשי תבות (קהלת א, יג): ונתתי אית לבי ל'דרש, כי עכשו בימי אלול צריכים לתת אל לבו לדרש ולחפש איה לחזק עצמו מאד מאד. ובפרט שמתחיל אתך

אֲשֶׁר ז' תע בַּנְחַל קפט

עֲנִין חֲדָשׁ בְּבִיתְךָ, אָתָּה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּמֵאֵד מְאֵד
לֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְתִרְגְּעֶנָּה
בְּעֲנִין הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְזָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׂבוּעַ שְׂעֵבֵר אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן,
וְגַם זָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב אֲצֵל מוֹהֲרֵי ז"ל, וְלוֹמַר שֶׁם יוֹם
כְּפוּר קָטָן בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי עֲלֶיךָ. וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תע.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
הַיָּא רְפוּאָה לְכֹל. הִרְבֵּה הַתְּפִלָּלִיתִי בְּשָׂבוּעַ שְׂעֵבֵר עֲלֵיכֶם אֲצֵל רַבְּנוּ
ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים, וּצְרִיכִים לְשִׁמּוֹר אֶת
עֲצֻמוֹ מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא לְשִׁבְרַת עֲצָבִים, חֵס
וְשְׁלוֹם, וְתַכְף-וּמִיד כְּשׁוֹשָׁבִים הַעֲצָבִים, קִשָּׁה מְאֹד לְהִתְרַפֵּא מִזֶּה.
הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ חוּלֵי
יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא שְׁמְרֵי עֲצֻמְךָ מְאֹד לֹא לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן,
אֲשֶׁר הַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה הֵן שִׁבְרַת עֲצָבִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
מִזֶּה. עֲכָשׁוּ אֶת יְכוּלָּה לְנוּחַ בְּעֲנִין הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ' עַד שִׁיגְדֻלוֹ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁישׁ לָךְ בַּעַל נִפְלֵא מְאֹד, אֲשֶׁר הוּא טוֹב

קצ אֲשֶׁר ז' תעא בנחל

לְאֱלֹקִים וְטוֹב לְבְרִיּוֹת, הוּא טוֹב לְשָׁמַיִם וְטוֹב לְאָרֶץ, וְכֻלָּם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וּמְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים וְגַם מְחַזֵּק אוֹתָךְ וְעוֹזֵר לָךְ. עַל־כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה עִמוֹ מְאֹד, כִּי מָה הִיִּית עוֹשֶׂה, אִם הִיָּה לָךְ בְּעַל רַע, חַס וְשָׁלוֹם. חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁנַתֵּן לָךְ בְּעַל טוֹב מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶי נִשְׁמָרֶת מִכָּל רַע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה...

ז' תעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַטָּשָׁעַק עַל סֵךְ מֵאֲתִים פּוֹנֵט לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִכֶּם, וְתוֹשְׁעוּ בִישׁוּעָה נְצַחִית.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבֶר זְכִיתִי לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל עִם זוּגְתִי תַחְיָה, וְהִיִּיתִי שֵׁם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְכֵן זְכִיתִי לְהִיּוֹת עָרֵב רִאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל אֲצֵל צִיּוֹן מוֹהֲרֵנִי"ת וְ"ל, וְאָמַרְתִּי שֵׁם סֵדֶר יוֹם כְּפוּר קָטָן, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי עֲלֶיךָ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וּבְתִמָּים כָּל הַיָּמִים.

חֲמֻדַת לְבָבִי! הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַזְּקוֹת, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּלְבַל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאָמֶת. כִּי אָמַרְתָּ רִאשִׁי תְבוֹת: מִ'קוֹמְךָ אֵל תִּצַּח, הִינּוּ כִי זֶה עֵקֶר הָאָמֶת, שְׁתַּדַּע כִּי מִ'קוֹמְךָ אֵל תִּנַּח, בְּשׁוּם אֶפֶן שְׁבַעֲוֹלָם אֲסוּר לְעֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ, וְאַפְלוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר, אֶפְלוֹ שְׁאִינּוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֲסוּר לְהִפְסִיק

אֲשֶׁר ז' תעב בנחל קצא

להשתוקק אליו ותברך, כי זה עקר העצה שקבלנו מרבנו ז"ל, שאדם צריך תמיד להשתוקק אליו ותברך, ועל ידי רבוי ההשתוקקות והכסופים יזכה סוף כל סוף לחזור אליו ותברך.

ודעת לנכון, שעקר שלמות ההשתוקקות — לדבר אליו ותברך, ולהוציא מפיו את הרצונות והכסופים שיש לו, ועל-ידי-זה שמוציא מפיו את הכסופים, על-ידי-זה זוכה סוף כל סוף להגיע לזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט עכשו בימי אלול הקדושים, עלינו לזרו עצמנו לשוב בתשובה שלמה, לתקן את אשר פגמנו ושחחנו כל השנה, ולראות להביא מתנות לרבנו ז"ל, כי כן היתה דרך אנשי שלומנו, שכל אחד הביא מתנה לרבנו ז"ל — זה בתנ"ך וזה בששה סדרי משנה, וזה בבבלי, ירושלמי, תוספתא, וזה ברמב"ם, טור ושלחן ערוך, כל אחד הביא איזו מתנה, איזה סיום לרבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך גם-כן, שתזכה לקבל על עצמך ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים.

מאד מאד אני שמח שאתה מדבר עם בני הנעורים בעבודת השם ותברך. ראה להיות חזק בזה, העקר שיהיה שלום ואתבה בין אנשי שלומנו היקרים, אשר רבנו ז"ל מאד מאד בקש אותנו, ואמר לנו: אם נאחז את עצמנו ביחד, אזי יבוא אלינו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תעב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם ותברך. תאמין לי, ידידי

קצב אשר ז' תעב בנחל

הִקְרָ! כִּי זֶה הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹצֶה לְהַכְנִס אֶצְלָ רַבְּנוּ ו"ל, צָרִיף הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב מִבֵּית וּמִבְּחוּץ לְהַשְׁלִיף וּלְהַפִּיל אֶת הָאָדָם, וּלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִינוֹ מִתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּלָבוּל שְׁבַע־עוֹלָם כָּלֵל.

אֹדוֹת שְׁנֵתְהוּוֹ אֵילוֹ בְּלָבוּלִים, תִּאֲמִין לִי שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן, כִּי אֵין כָּאֵין שׁוּם מַחֲלָקֶת וְשׁוּם שְׁנֵאָה לְשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם. עֲלִינוּ לְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד בִּקְשׁ אֹתָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנֵאֲחֹז אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וּבִפְרָט בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" קֹדֶשׁ קִדְשֵׁים, אֲשֶׁר שָׁם מְגַלִּים רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרַף, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעַדָּיו יְתִבְרַף כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הוּא אֵין סוּף בְּרוּף הוּא בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת הַזֶּה. עַל-כֵּן לִידִיעָה זֹו צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְחַפֵּשׂ אַחֵר הַשְׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁבַת י'), וְצָרִיכִים לְאַהֲבֵ וּלְשָׂאֵל בְּשְׁלוֹם אִישׁ אֶת רַעְהוֹ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַחַד עִם כָּלֵלוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְאַהֲבֵ אֶת כָּל בְּרִיָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְבַקֵּשׁ עָלָיו, שְׁגָם הוּא יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה כּוֹלְלִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד עִם כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה אֲשֶׁר אֱלוֹ"ל רָאשֵׁי תְּבוּת (שְׁמוֹת יח, ז): וְיִשְׂאֲלוּ אִישׁ לְרַעְהוֹ לְשְׁלוֹם, הִינּוּ כִּי בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים צָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר בְּעַנְיָן שֶׁל אַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְרַעוּת בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְקַרֵּב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתִבְרַף.

גַּא וְנָא רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל שְׁבוּעָה לְגַמֵּר אֶת הַפְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְאִם אֲפָשׁוּר לְהוֹסִיף גַּם קִצְתַּת 'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ וְהַרְמַב"ן הַקְּדוֹשׁ עַל פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעָה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי הֵם פּוֹתְחִים אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת אֶת רְזֵי סִתְרֵי תוֹרָה; אֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וְקִצְתַּת 'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ וְהַרְמַב"ן הַקְּדוֹשׁ. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תעג בַּנְחַל קצג
ז' תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכְּהַ תָּמִיד לְהִתְאַחֵז בְּרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת בְּהִשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְגַם לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ, אֲשֶׁר זֶה כְּנֹנֶת אֱלוֹל (שִׁיר הַשִּׁירִים ו, ג): "אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי", אֲנִי פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם שְׁלִי לְרֵאוֹת בְּגִדְלַת דוֹדֵי, וְדוֹדֵי לִי, כְּכִיכּוֹל, מִתְחִיל לְהִסְתַּפֵּל עָלַי — מִי אֲנִי וְאֵיךְ וּמָה עֲשִׂיתִי בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי זוֹכֶה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה; כִּי כִּךָ צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, תָּמִיד לְהִשְׁתַּוְּקֶךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכִסּוּפִים עֲצוּמִים, וְאַחֲרֵי-כֵן יִתְיַשֵּׁב שֶׁהוּא עֲדִין רַחוּק, שֶׁזֶה סוּד אֶהְבֶּה וְיִרְאֶה, כִּי "אֲנִי לְדוֹדֵי" — זֶה סוּד אֶהְבֶּה, וּמֵרַב אֶהְבֶּה וּתְשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲנִי רוֹצֶה לְהִפְלִל בְּךָ, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן נֹתֵן עָלַי יִרְאֶה, "וְדוֹדֵי לִי" — שְׂאֲנִי חוֹזֵר חוֹזֵר, וּמִפְּחַד מְאֹד מִמֶּךָ יִתְבָּרַךְ.

בְּשָׁבוֹעַ שְׁעָבַר זְכִיתִי לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוּמָן, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלְלָתִי בְּעִבּוּרְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִתְקַבֵּל תְּפִלָּתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, מְעָרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא מְלָה בְּמְלָה, וּבְזֶה אֲתָה בּוֹנֶה לְעֲצָמְךָ אֶת הַמְּרֻפָּכָה: אֲבָרְהֶם, יִצְחָק, יַעֲקֹב וְדוֹד, אֲשֶׁרֵי הַמְּתַפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת הָאֵלוֹ בְּמִנְיָן וּבְדַבְּקוֹת עֲצוּמָה וּבְנִגּוֹן נִפְלָא, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר לָנוּ: כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת עִם נִגּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַלּוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב): מִי שְׂמַנְגֵן אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה, אֲזִי מַלְבִּישׁ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּלְבוּשֵׁים דְּנִהִירִין; וְכֵן הִנֵּה מְנַהֵג

קצד אָשר ז' תעד בנחל

אנשי שלומנו היקרים, שכל אחד התפלל את התפלות שלו בנגון שלו, כי כל אחד היה לו נגון אחר.

ראה לחזק את עצמך, ואז תראה נפלאות בחיך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לשער ואין לתאר כלל, כי אהבתך חקוקה בלבבי מאד.

מה אמר לך, ידידי היקר! זכיתי להיות בשבוע שעבר בציון רבנו ז"ל בעיר אומן, והרבה בקשתי עליך ועל אשתך ועל ילדיך, שתזכה לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ותרוה מהם הרבה נחת, ושתהיה לך פונסה ברוח, גם תזכה להצליח בצרכי הכלל, ותשא חן בעיני כל רואיך, והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע גם את תפילתי.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך מאד, ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, אל תסתפל על הרע אצל שום ברך, רק על הטוב, אשר זה סוד פונת אלול — להסתפל על כל אחד בעין טובה. ואיך זוכים לזה? על-ידי שהוא משתוקק תמיד אחריו יתברך, ורוצה להכלל בו יתברך, ויודע שהוא יתברך אבינו ואנחנו בניו, וכשאוהבים את האב ממילא אוהבים את הבנים, וזה אשר אלו"ל ראשי תבות (תנא דבי אליהו רבה, פרק יג): א'הוב ל'מעלה ונחמד ל'מטה, כשאוהב למעלה את האבא, על-ידי-זה ונחמד ל'מטה — הוא חומד בבניו. על-כן ראה להמשיך בצרכי הכלל, ולעסק בעניני שדוכים, לחתן את בני וכנות ישראל, אשר אין לך עוד מצוה גדולה מזו, וכן תראה לחזק את עם ישראל, ותפיץ את

אֲשֶׁר ז' תעה בנחל קצה

הספרים הקדושים, והקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך תמיד.
הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.
את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מחזק את עצמך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה
בכל יום מחדש. ובפרט אתם, שעבר עליכם משבר כזה בענין
הפלה. הקדוש־ברוך־הוא ישמר אתכם מהיום.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה תמיד, כי אי אפשר לעבר את החיים, רק אם האדם שמח,
שאז נותרה לו המוח והדעת וזוכה לישוב הדעת, וכשהוא בישוב
הדעת, אינו מתעצבן על כל דבר, כי להפך — מי שהוא עצוב
ומדכא, הוא עצבני מאד על כל דבר, וצריך לעבד מאד על נקדת
השמחה, ושיהיה תמיד באריכת אפים, שתהיה לו סבלנות לאשה
ולילדים.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה זוכה להפיץ את
אור רבנו ז"ל בעולם.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזה, מה היינו עושים
בלי רבנו ז"ל? ! ומה היינו עושים בלי עצותיו הקדושות? ! ומה
היינו עושים בלא התבודדות? ! על-בן ראיה, אהובי, אחי! להרגיל
את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך לפניו
יתברך.

נא ונא להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט עכשו בימי

קצו אָשֶׁר ז' תעו בַּנְחָל

אָלוּל הַקְדוּשִׁים, עָלֵינוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְמַן הַיָּקָר, וְעַקֵּר הַכֹּל — שְׂיֵהֶיָהּ בְּשִׂמְחָה.

חֲמַדַּת לְבָבִי! אָלוּ"ל רַאשֵׁי תְבוֹת (וַיִּקְרָא כו, ח): וַיִּנְפְּלוּ אֲוִיבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לְחֶרֶב, הֵינּוּ פִי בִימֵי אָלוּל, אִם הָאָדָם זוֹכֵה לְשׁוֹב בְּתִשְׁבּוּבָה אֲמִתִּית, אֲזַי כָּל הָאוִיבִים וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת נוֹפְלִים. עַל-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לֵהִיּוֹת חֲזַק בְּחֻדְשׁ זֶה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבַר וּמִשׁוֹם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם. זֹו מַעֲלַת הַהֲתַבּוֹדוֹת, אָשֶׁר אָדָם הֵיכֵן שָׂרַק יֵהִיָה יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְלֹא שֵׂיכַת אֶצְלוֹ גְלוּת, אֲדַרְבָּה אֵיפֹה שֶׁהוּא יְתַגְלַגֵּל שָׁם — שָׁם יְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד, וְלְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, וְאֲזוֹ בְּנֻדָּי יִזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ.

בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ וַ"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְהִרְבָּה בְּקִשְׁתִּי בְּעַבְרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִתְקַבֵּל תְּפִלַּתְנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי, וּמְאֹד שְׂמַחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּעַבְדַּת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, כֵּן רָאוּי לָנוּ.

עַקֵּר הַהֲתַקְרְבוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתַּבּוֹדוֹת. כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַשְּׁעַר וְהַפֶּתַח אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֲלָק ב', סִימָן פד), שֶׁהַשְּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יְתַבְרֵךְ הוּא הַתְּפִלָּה; וְכֵן מְבֹאָר בְּכַתְבֵי הָאַרִיז"ל, שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא הַשְּׁעַר לְהַכְנִס אֵלָיו יְתַבְרֵךְ. וְעַל-כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי! לְהַרְגִיל אֶת

אֲשֶׁר ז' תעז בנחל קצו

עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, וכל מה שמעיק עליך וכל אשר עובר עליך, הכל לכל דבר אליו יתברך, ותגלה את פנימיות לבך לפניו יתברך, ותספר לו כל מה שכואב לך, וזה ימשיך עליך אור נורא ונפלא; כי כל דבור ודבור שאדם מדבר אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, אשרי המתבודד עמו יתברך בכל יום!

ראה להיות רגיל במשניות, כי הלמוד במשנה הוא גדול מאד מאד, ומזכך את הנשמה של האדם, ומשנה אותיות משנה, שמשנה את טבע האדם. גם העלית מן שאול נפשי (תהלים ל, ד) הוא ראשי תבות: משנה, כי על-ידי משנה האדם מעלה את נפשו מהשאול תחתיות. על-כן ראה להיות רגיל הרבה במשנה, והקדוש-ברוך הוא יעזר לך, שתזכה להכלל בו יתברך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער על כל מה שעובר עליך בביתך, אבל אמרתי לך כמה פעמים, שעליך לדון את אשתיך לכף זכות, אם אתה רוצה להשאיר עמה, עליך לדונה לכף זכות, כי אם היית אתה במקומה, לא היית יותר טוב, כי רגשות המצפון שלה מאד מחיבים אותה להיות אשמה, כי התגרשה מבעלה הראשון, ונשארו לה שתי בנותיה, ומסרה אותן לאמוץ בהיותן קטנות, ועכשו שפך גדלו וחרו לביתכם, היא מרגישה רגשות אשמה — למה מסרה אותן לאמוץ, ועל-כן היא מקרבת אותן מאד מאד ועושה בעבורן כל דבר, אבל אין פונתה לצער אותך כלל, והיא לא נותנת להן יותר תשומת לב ממך, כי כל זה רק נדמה לך וכו'.

על-כן אם אתה רוצה להשאיר בבית, ושתהיה לך אשה, תדונה

קצח אָשֶׁר ז' תעח בַּנְחֹל

לְכַף זְכוּת, וְתֹאמִין לִי, אֲשֶׁר בְּלִי אִשָּׁה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּדַמָּה
לְעֶצְמְךָ, כִּי בְּזֶה שֶׁתִּכְרַח מִהַבִּיט, יִהְיֶה לְךָ יוֹתֵר טוֹב, אֲדַרְבָּה תִּסְתַּבֵּךְ
עִם הַחֵק וְכֵן תִּסְתַּבֵּךְ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.
עַל-כֵּן רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִשָּׂאֵר בְּבֵיתְךָ וְאֵל תִּכְרַח.

רְאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת עֶצְמְךָ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּל אֶת
עֶצְמְךָ לְוַמַּר הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכָּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּצְלִיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּנֵי תְּשׁוּמַת-לֵב לְבַעֲלֶךָ, כִּי הוּא
מַעֲרִיף אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, אִךְ הוּא זָקִיק לְתְּשׁוּמַת-לֵב, עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד לְמַעַן שְׁלוֹם בֵּיתְכֶם, תִּתְּנֵי לְבַעֲלֶךָ יַחַס רְאוּי,
וְשִׁתְּהִי בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וּמְסִירוֹת וְהִבְנָה הַדְּדִית. וְאִךְ שְׂאֵת עֲסוּקָה
עִם בְּנוֹתֶיךָ, מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ לַעֲזוֹר לְהֵן, אִךְ אֵין זֶה צְרִיף לְפִגְעַת בְּשְׁלוֹם
בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעִלְיָזָה, וְאֵל תִּשְׁבְּרֵי מִשׁוֹם דְּכָר שְׂבַעֲוֹלָם,
אֵל תַּחֲוִשֵׁי רִגְשׁוֹת אִשְׁמָה כָּלָל, וְשִׁלָּא יְבַלְבְּלוּ אוֹתְךָ יְסוּרֵי הַמַּצְפּוֹן
אוֹדוֹת בְּנוֹתֶיךָ, שְׂמִסְרַת אוֹתְךָ לְאַמוּץ בְּהִיוֹתְךָ קִטְנוֹת, לֹא הִיְתָה לְךָ
בְּרָרָה אַחֲרַת, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁכָּבַר גְּדוּלוֹת, הֵן חֲזָרוּ אֵלֶיכֶן, רְאֵי לְעוֹדְדוֹן
וּלְחִזְקוֹן, לְאַמְצוֹן וּלְשִׁמְחוֹן.

יְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּגֵן-עֵדֶן, וְהָאָדָם הוֹרֵס
לְעֶצְמוֹ, עַל-כֵּן רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֶצְמְךָ, וְתִשְׁכַּחֵי תְּמִיד אֶת הָעֶבֶר,

אֲשֶׁר ז' תעט — ז' תפ בנחל קצט

ותתחילי מרגע זה, והקדוש־ברוך־הוא ששמו שלום, ישים שלום
בביתכם.

המאחל לכם ברכת שים שלום...

ז' תעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שתראי לכבד את בעל אמוך, אשר זו
מצוה גדולה מאד, ותראי שיהיה אהבה ושלום בביתכם, כי אמוך
קבר סבלה הרבה מאד, וכשיש מריבות בבית, היא סובלת עוד יותר.

עליך לדעת, פי מצות כבוד אב ואם היא מצוה חמורה
שבחמורות (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב'). עוד מעט הקדוש־ברוך־הוא
יעזר לך, שגם את תתחתני, ואז תראי ותביני מעלת כבוד אב ואם,
שתרצי שילדיך גם־כן יכבדו אותך.

איזה נעם ואיזו ערבות לשמר שבת־קדש, היא גם מתנה,
חמדה גנוזה, שנתן הקדוש־ברוך־הוא לעם ישראל (שבת י'), אשרי
הזוכה לשמר שבת־קדש!

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשמ"ה.

שלום ובכרחה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

תאמינו לי, שאיני מסיח את דעתי מכם כלל. תמיד אני מבקש

ר אֲשֶׁר ז' תפא בנחל

מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׂיִעֲזֹר לָכֶם. אֲבָל כָּבֵר אָמְרוּ בַזְהָר הַקְּדוֹשׁ (חֵלֶק א' קה):
זְמַנִּין דְּשָׁמַע זְמַנִּין דְּלֹא שָׁמַע; כִּי יֵשׁ זְמַנִּים שְׁהִישׁוּעָה מִתְּעַכְבָּת,
וְעַלֵּינוּ רַק לְעַמֵּד וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אוֹלֵי
יְחוּס וְאוֹלֵי יְרַחֵם. כְּמוֹ-כֵן הַמַּצֵּב אֶתְכֶם.

רָאוּ לְהַמְשִׁיךְ לוֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, כִּי רַק זוֹ הַמְשַׁעֲנֵת שְׁלָנוּ
— לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוֶס וַיְרַחֵם עָלֵינוּ, וְסוּף כָּל
סוּף עַל-יַדֵּי רַבּוּי אַמִּירַת תְּהִלִּים, שְׂאַתָּם רְגִילִים לוֹמֵר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וּבִכְפָּרֵט שְׂאַתָּם רְגִילִים לְגַמֵּר בְּכָל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים,
בְּוִדָּאֵי שְׂזֻכּוֹתוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, תִּגַּן בְּעַדְכֶם, וְתוֹשְׁעוּ
בִישׁוּעָה גְדוֹלָה.

מָה אָמַר לָכֶם! רַבּוּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים
וְאָמַר, שְׂמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לוֹמֵר תְּהִלִּים, זוֹהִי לוֹ מְשַׁעֲנֵת שְׂיִשְׁעֵן
עָלֶיהָ, וְהַתְּהִלִּים פּוֹתְחִים לוֹ אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁהֵיוּ סְגוּרִים לְפָנָיו עַד
עֲכָשָׁו (צ"ן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג).

רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם וּבִכְפָּרֵט בְּמִדַּת
הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְבַעֲרַת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְאֶת כָּל הַחֲשָׁף שְׂעוֹבֵר
עַל הָאָדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם כָּבֵר, שְׂלֹא תִדְעוּ מִשׁוּם
צָרָה כָּלֵל, רַק יִשְׁפַע עָלֵיכֶם רַב בְּרָכָה, וּפְרִינְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְתִזְכּוּ
לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תפא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאַתְּ מַחֲזִקֵת
אֶת עֲצָמְךָ, כִּף רָאוּי וְנִכּוֹן.

אָשֶׁר ז' תפכּ בַּנְחַל רַא

רַא י לְהַמְשִׁיךְ לְקַחַת אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְשֹׁמְרֵי מָאד עַל הַשָּׁנָה, וְכֵן עַל זְמַן הָאֲכִילָה.

נָא וְנָא לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלְשִׂמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ, וְלְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים, כִּי הַשְּׂמִימָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִהַבֶּן, הַשְּׂמִימָה מִיִּשְׁבֵּת אֶת דַּעַת הָאָדָם, עַל-כֵּן בְּשִׂמְחָה אוֹתִיּוֹת מִחִשְׁבֵּיהֶּ (תְּקוּנַיִיזֵהר סז), כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִימָה זֹכִים לְמַחְשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת. רַא י לְחַזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ וְלֹא מְצוֹ, וְלֹהִיּוֹת עִמּוֹ בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת.

אוֹדוֹת הַשְּׂכָנִים, אֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל שׁוּם בְּלִבּוֹלִים, רַק תִּחְיֵי עִם כָּל הַשְּׂכָנִים בְּאַהֲבָה, וּתְחַזְּקֵי אֶת עֲצָמְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם שְׂפַע בְּפִרְנֶסָה, וְתִזְכֵּי לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנַּפְשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף.

הַמֶּאֱחָל כָּל טוֹב...

ז' תפכּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה נִגְדַּד הַיִּצָּר הַרְע, שְׂמִימָה גְּבַר עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם, וּבְכָל רִגַע, וּבְכָל שְׂעָה מְחַדָּשׁ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָה נב): בְּכָל יוֹם נִיוֹם יִצְרוּ שְׁל הָאָדָם מְתַגַּבֵּר עָלָיו וּמְבַקֵּשׁ לְהַמִּיתוֹ, וְאֵלְמָלָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ לֹא יוּכַל לוֹ; וְהַעֲקָר הוּא — עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

עַל-כֵּן רַאֵה, אָהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בְּסִדְרֵי-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנַּפְשׁ. אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַזּוֹכֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, וְסוּף כָּל סוּף הַיָּמִים חוֹלְפִים, וְהִנֵּה הַכָּל כָּצֵל פּוֹרַח, עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְלַמַּד תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מְכַנִּיעָה אֶת הַיִּצָּר הַרְע הַנִּקְרָא שׁוֹנָא, כְּמוֹבָא בְּאוֹר הַחַיִּים

רב אשר ז' תפג בנחל

הקדוש פְּרָשָׁה זו, על פסוק (דברים יט, יא): "וכי יהיה איש שונא", כי אין שונא לאדם פיצרו הרע, והוא מקור השנאה, ואי אפשר להכניעו ולהרגו, כי אם על-ידי התורה הקדושה; אשרי מי שמתמיד בכל יום בתורה הקדושה, אז לרב טוב הצפון יזכה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לזרע אמונה בלבבות אחינו בני ישראל בהפצת הקונטרסים החדשים, שהם סלת נקיה מה"לקוטי-הלכות" הקדושים; כי בפרוש מובא שם ב'אור החיים' הקדוש, אשר הריגת הסמ"ך-מ"ם תהיה על-ידי ישראל שיִדו תהיה בו להמיתו. ואיך ממתים את הסמ"ך-מ"ם? דיקא על-ידי שמגלים את האמונה הקדושה בלבבות עם ישראל.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שזכינו להתנדע מרבנו ז"ל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם ברכה והצלחה בביתכם.

ראי להזהר מאד בקדשת שבת-קדש לענגה בכל מיני מאכלים ומשקאות טובים. ותהיי נזהרת בהדלקת נרות שבת-קדש, שתדליקי נרות כמספר אנשי הבית. גם ראוי להוסיף שני נרות של שמן זית, וזה יביא ברכה והצלחה ופרנסה ושלפּע גדול בביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם רפואה שלמה מן השמים, ותזכי לעבר על הכל.

אֲשֶׁר ז' תפד בנחל רג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם שְׂמֵחוֹת, שְׂיִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם קוֹל
שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה בְּכֹל דְּרָפְכֶם...

ז' תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵי לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְכֹל מֵה שְׁאֲמְרוּ
לָךְ, תִּדְעֵי שֶׁהַכֹּל הֵבֵל הַבָּלִים, הָאָדָם עַל-יְדֵי תַפְלָה יָכוֹל לְהַפִּיךְ אֶת
כָּל מִינֵי גִזֹר דִּין שֶׁרַק נִגְזָר עָלָיו. עַל-כֵּן אֵל תַּפְחָדִי כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבַר
וּמִשׁוֹם פֶּחַד שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתְךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אַרְיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְכֵן יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְךָ, וְיִמְשִׁיךְ לָכֶם
פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַלִּיקִי אַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֶלֶב, שְׁנַיִם בְּשָׁבִיל
שְׁתֵּי בָנוֹת, וְשְׁנַיִם — אֶחָד בְּשָׁבִילְךָ וְאֶחָד בְּשָׁבִיל בְּעֵלְךָ, וְנוֹסֵף לְזֶה
רְאֵי לְהַדְלִיק שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ. וּבְעֵת
הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִתֵּן לָךְ אַרְיכוֹת יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְשִׂתְהִיָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְךָ, וְשִׂתְהִיָּה לְבַעֲלְךָ פְּרֻנְסָה
בְּשִׁפְעָה; כִּי בְעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, אִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם
לְאִשָּׁה, וְכֹל מֵה שֶׁהִיא מִבְקָשֶׁת — מִקְבָּלָת.

רְאֵי לְהִזְהַר מְאֹד בְּטַהֲרַת הַמְשָׁפְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְכֶם, וְלָךְ תִּהְיֶה אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וּלְבַעֲלְךָ
תִּהְיֶה פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל הַצְּלָחָה בְּכֹל הָעֲנֻנָּיִם...

רד אֲשֶׁר ז' תפה בנחל

ז' תפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ד' אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְגִדַּל שְׂמֵחָתִי שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זַכְּנִי בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֵר לְהֵיּוֹת עִם זִוְגָתִי תַחֲזִיחַ
וְעִם בְּנֵי הַקָּטָן אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אֹמֶן, וְהֵייתִי שָׁם שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים, וְכֵן זָכִיתִי לְהֵיּוֹת בְּעִיר בְּרֶסֶלַב אֲצַל צִיּוֹן מוֹהֲרֵינִת ז"ל,
וְלוֹמַר שָׁם סֵדֶר יוֹם כַּפּוּר קָטָן, וְהִרְבֵּה בַקְּשָׁתִי בְּעִבּוּרְךָ אֲצַל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִקְבַּל גַּם אֶת
תְּפִלָּתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַכֹּל עָבַר בְּשָׁלוֹם וּבְנִקְלָה וּבְכַבּוֹד גָּדוֹל, וְעוֹד
הַבְּטִיחוּ לְעוֹר לִי, אִם אָבּוֹא עִם הַתְּלַמִּידִים — כֶּף אָמְרוּ לִי,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיכִים תְּמִיד לְרַחֲמִים רַבִּים. וּכְבֹר יְדַעַתְּ מַה שְּׂאֵנִי
רַגִּיל לוֹמַר: "לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּי רַק בַּתְּפִלָּה וְלֹא בְּכַחוֹת
עֲצָמוֹ כָּלֵל".

חֲמֻדַּת לְבָבִי! עֲכָשׁוּ יָמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר כָּל יוֹם וַיּוֹם וְכָל
לַיְלָה יָקָר מְאֹד מְאֹד, כִּי הַחֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן הוּא, שָׁבוּ עָלֵינוּ לְהַכִּין אֶת
עֲצָמֵנוּ כְּכֹר אֶל הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה, עַל-כֵּן רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים הָאֵלוּ
בַּתְּפִלָּה וּבַקְּשָׁה, וּתְבַקֵּשׁ הִרְבֵּה בְּשִׁבְלִי.

רְאֵה לְשַׂמַּח וּלְחַזֵּק אֶת אֲשֵׁתְךָ, וּלְדַבֵּר אֶל לְבָבָהּ, כִּי הָאִשָּׁה
צָרִיכָה חֲזוּק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה
לְהַפְתֵּב לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים בְּסַפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים, וְתַזְכֶּה
לְשְׁנָה טוֹבָה וּמְתַקָּה בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תפּו בּנְחֵל רה
ז' תפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אודות השאלה הראשונה ששאלת וכו', מאז שהילד מתחיל ללכת, כבר צריכים ללמדו פסוקים (דברים לג, ד): "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב", וכן מלמדים אותו לברך ברכות, יכולים להזכיר שם ה', כי מלמדים את הילד לברך להקדוש-ברוך-הוא, ולכן אין שום אסור בזה, וכן מובא באחרונים.

ואודות שאלתך השנייה וכו', העצה הטובה ביותר לשלום-בית — להרגיל עצמו להיות ותרן בתוך הבית. חכמינו הקדושים אומרים (תמורה טז): אשה, בין שאין לה תבואה בתוך ביתה — מיד צועקת; זה טבע בריא של אשה, שכשאין לה צרכיה, היא רוגזת ומקפדת. ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להביא לשלום בתוך הבית. וכמאמרם ו"ל (יבמות סב): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והאוהב את בניו, ומשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר: "וינדעת כי שלום אהלך", אדם צריך לאהב את אשתו כגופו, כפי שהוא אינו רוצה שיבזו אותו, ויצערו וישפילו אותו וכו', כמו-כן אסור לו לעשות בן לאשתו, ולכבד את האשה צריך הרבה יותר ממה שמכבד את עצמו, והמכבדה יותר מגופו, ואם גלף כפי שהורנו חכמינו הקדושים בצליח. וזו העצה היקרה לשלום-בית — להיות ותרן בתוך הבית, ולהכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (שבת י): שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום; ואם מכניסים את הבורא יתברך בתוך הבית נעשה שלום-בית.

הדורש שלומך...

ז' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

מִכְתָּבְךָ הָאָרְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אודות שאלתך וכו', מובא בדברי המקבילים, שהמ"ב מסעות
שעם ישראל נסעו, הם כנגד שם מ"ב, שם קדוש ונורא, ששומר
את עם ישראל. הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע אמר, שכל יהודי מעת
שנולד עד שנפטר צריך לעבור מ"ב מסעות אלו. ולכן עלינו לראות
להתחזק בכל העובר עלינו, ולא להתפעל משום דבר, וכשמזדמנת
לאדם איזו נסיעה, שלא יתעקש, כי לבסוף יצרך לנסע בעל פרחו,
וכמאמרם ז"ל (שבת פט:): ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים
בשלושלאות של ברזל, אלא שזכותו גרמה לו וכו'; נמצא, שכל
אחד יש לו נסיעות לנסע.

וכן אנשים נכנסים לגור במקום, ואינם מרצים, ועוברים למקום
אחר וכו', בכל זה יש פגנות מיחדות, כי אין דבר נעשה מעצמו,
אלא בהשגחת המאציל העליון, ואם תחדיר בעצמך דבורים אלו
תזכה לשם מ"ב, ולעבור את כל החיים בשלום.

הדורש שלומך...

ז' תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ...

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

אודות שאלתך וכו', חכמינו הקדושים אומרים (פנא דבי אליהו
רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה — העושה רצון בעלה; וכן

אומרים (אבות ב, ד): בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים לרצונך; הינו הרצון של כל אחד ואחד צריך להיות רק לעשות רצונו יתברך, אם הבעל מקבל על עצמו על תורה — ללמד בכל יום, על מצוות — לקיים מצוותיו יתברך בתמימות, זה נקרא שהוא מבטל את רצונו לרצונו יתברך. ולכן 'איזוהי אשה פשרה? העושה רצון בעלה', אם הבעל יש לו רצון ללמד תורה, אם הבעל יש לו רצון לקיים את המצוות, האשה צריכה לעזור.

ואומרים חכמינו הקדושים (ברכות סב:): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכניה; אשה שזכתה להקים בית, עליה לידע שזהו בנין בית לשכניה, והבעל יהיה בעיניה כמלך, ואז היא תהיה מלכה, אבל אם היא תחשב שבעלה הוא עבד, ועליו לצאת לכל פקדוטיה, היא תהיה בעיניו כשפחה. לכן שלמות שלום-בית, שבינו זה את זה, ויעזרו זה לזה, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (סוטה יז): איש ואשה זכו — שכניה ביניהם, לא זכו — אש אוכלתן; אצל האישה יש י' אצל האשה ה', ואם זכו — הקדוש-ברוך-הוא אצלם, אף אם לאו — יוצא מתוכם שם ה', ונעשה אש ביניהם. ולכן העקר לכבד את הבעל ולעזור ולסיעו בלמוד התורה.

וכן תראי להדליק ארבעה גרות של חלב פנגד שם הוי"ה, ותוסיפי עוד שני גרות של שמן זית, שנה פנגד "זכור ושמור", ויעזר הקדוש-ברוך-הוא פשנולד בן או בת להוסיף גר אחד לכל ילד ולא יותר. ובזכות זה תאיר לכם השכניה בתוך הבית, ותזכו לבנים ובנות קדושים וטהורים, שיעשו רצונו יתברך.

הדורש שלומכם...

ז' תפ"ט.

בעזרת השם יתברך, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב אל ... גרו יאיר.

רח אֲשֶׁר ז' תצ בנחל

מכתבך המלא מרירות לנכון קבלתי. וגדל צערי — אין לתאר ולשער כלל.

ידידי היקר! כל היסורים שבאים על האדם, הם רק כדי לעוררנו לידע שיש בורא כל עולמים, אדם מקבל מפה, כדי שיצצק וכו', ואם זוכה תכף-ומיד רק להפיר את הבורא יתברך שמו, ויודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך, איננו צריך לקבל יסורים ומכות, הוא רק צריך להסתכל כלפי מעלה.

ולכן עקר העצה בעת שיסורים מתגברים עליו — להסתכל רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו כל צרכו, ולספר לפניו כל הסבל שסובל, ואם הוא עקשן בזה, בודאי יושע במהרה, ויפטר מפל הצער, ויזכה לאור גדול.

ומפאת טרדותי הרבות בצרכי הרבים — ההכרח לקצר.

הדורש שלומך...

ז' תצ.

בעזרת השם יתברך, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר ויזרח.

מכתבך עם המעות לפדיון — לנכון קבלתי, ויהי רצון, שימתקו ממך כל הדינים.

אודות שאלתך וכו', חכמינו הקדושים אומרים (רש"י במדבר לה, כה), שהכהן גדול היה צריך להתפלל, שבמינו לא יקרה מקרה בזה, שיהודי אחד יהרג יהודי אחר, ואם זה קרה, הוא אשם בדבר, ולכן תולים את הרוצח בשגגה בזה שיברח לעיר מקלט עד שימות הכהן גדול, פי זהו עון הכהן גדול, שהיה צריך להתפלל, שבמינו לא יקרה מקרה בזה.

ובענין ששאלת, להבהירך מדתו של אהרן הכהן, שאגב לפני

אֲשֶׁר ז' תצ בְּנַחֵל רט

כַּחֲדָשׁ יָמִים הָיָה יוֹם הַשָּׁנָה שָׁלוֹ, וְהוּא — רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָב; הֲלֹא כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת א, ב): "הָיוּ מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אֶהְרֹן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה". הָרִי זֶה דָּבָר פְּלֵא, הֲלֹא אֶהְרֹן הִכְהֵן הָיָה לִפְנֵי שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה, וְעַם כָּל זֹאת אוֹמֵר הַתַּנָּא, הָיוּ מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אֶהְרֹן? אֲלֹא אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אֶהְרֹן — נִקְרָא תַלְמִידוֹ, אֵף שֶׁחֲלָפוּ שָׁנִים רַבּוֹת כָּל־כָּף. וּמַהי מִדְתּוֹ? לְאַהֲבָא אֶת הַשְׁלוֹם וְלִרְדֹּף אַחֲרָיו, לְאַהֲבָא אֶת הַבְּרִיּוֹת וּלְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה. וְזוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ — לְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת וּבְכַבּוּדָן.

כִּי כָּל חֲרַבְנֵי בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ לֹא הָיָה אֲלֵא מִפְּאֵת הַפּוֹכֵן שֶׁל דְּבָרִים: שְׁנֵאת חֲנָם, וְעֵדִין מְרַקֵּד בֵּינָן (יוֹמָא ט: סט:), עֵדִין יֵשׁ בֵּינֵינוּ שְׁנֵאָה וְקִנְיָה, שְׂאִין יְכוּלִים לְסַבֵּל זֶה אֶת זֶה, וְיִשְׁנָם רְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁפַל מַעֲיָנָם רַק אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים וּמַחֲלֶקֶת בְּעַם יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן עֲלִינוּ לִרְאוֹת רַק לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִילֵךְ מְעִיר לְעִיר וּמְמוֹשֵׁב לְמוֹשֵׁב וּלְגַלוּת אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנָּא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק יג): אֶהְרֹן הִכְהֵן הָיָה קוֹשֵׁר חֶבֶל בְּרוֹזַל בְּמִתְנָיו וּמְחַזֵּר עַל פֶּתַח־יִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׁלֹא יָדַע לְקַרְא, הָיָה מְלַמְּדוֹ קְרִיאַת שְׁמַע וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה; כִּי זֶה הָיְתָה כָּל מְגַמְתּוֹ — לְהַחֲדִיר אֶהֱבַת הַתּוֹרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְבֵּן אֶל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכַמָּה אֲלֵפֵי תִינּוּקוֹת נִקְרְאוּ הָיוּ עַל שְׁמוֹ 'אֶהְרֹן', כִּי עָסַק בְּשְׁלוֹם־בַּיִת, וְהַשְׁלִים בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ מְזֻדְּגִין בְּזִכְרוֹתוֹ.

וְכֵן בְּדוֹר הַזֶּה אָנוּ רוֹאִים, צְדִיק הַמְּקַרֵּב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעוֹסֵק בְּשִׁדּוּכִים — לְשַׁדֵּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְרַבֵּה בְּשְׁלוֹם־בַּיִת, אֲזִי הַיְלָדִים שְׁנוּלָדִים נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל אֶהְרֹן: אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, וּבְזִכְרוֹת הַשְׁלוֹם נִזְכֶּה, שְׁיִתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁיִפְתַּח לָנוּ בְּשְׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תצא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום חמישי לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך הנקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אצלי מתחדשים בכל יום, בכל שעה ובכל רגע חדושים חדשים, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, עד שישנם דברים שבני-אדם אינם מבינים. עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), שאסור לשאל קשיות עליו יתברך, וצריכים לידע, שלא כל דבר מבינים, ישנם דברים נשגבים מהבנתנו. כמו-כן ישנן קשיות על הצדיק, וצריכים לידע שלא כל דבר מבינים, וסיים רבנו ז"ל: אשרי אדם שאין לו שום קשיות — לא על הצדיק ולא על הקדוש-ברוך-הוא. וזו המדרגה העליונה ביותר. כי כשעם ישראל היו במצרים, היו להם קשיות על שהצרכו לעבד קשה מאוד, קבלו מכות רצח מהמצרים, מהנוגשים, עד שבא משה רבנו, וגלה להם את האמונה (דברים ד, לה): "אתה הראת לדעת, כי הוי"ה אלקים, אין עוד מלבדו", והשבח של עם ישראל (שמות יד): "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", שהיתה להם אמונה, וכך יצאו ממצרים.

ומציאת מצרים מתחילים לזכר את האדם, שאלו כל ימי הספירה, שהנה יש לו עליות והנה יש לו ירידות, גדלות וקטנות, קטנות וגדלות, כל מיני מחין, פה חסד שבחסד, פה חסד שבגבורה, פה תפארת שבחסד, וכך נמשך ארבעים ותשעה ימים שמגלגלים עם האדם עליות וירידות, עד שאין הוא יודע מה רוצים ממנו, ואם מחזיק מעמד, אזי מגיע ליום האחרון, שזה מלכות שבמלכות, עד שזוכה לשער נוי". ומהו הגלוי של שער נוי"? זה עצם אלקות, שאינו יודע כלום, יודע רק שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו.

אֲשֶׁר ז' תצא בנחל ריא

והנה בכל פעם בפעם יש על כל אחד ואחד מחלקת, מדברים עליו, רוצים לשבר אותו, כל אחד כפי הבחינה שלו, אחד קטן — טפש קטן מדבר עליו, אחד יותר גדול — כמה שוטים מדברים עליו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עז): ככל שהדעת יותר גדול, יותר מדברים עליו; כמו שאומר החכם מפל האדם (קהלת א, יח): "יוסיף דעת — יוסיף מכאוב".

פעם התנכחו כמה אנשים בבית הכנסת של מוהרנ"ת ז"ל, ואחד החציף את פניו לפניו, שהוא פלום, אלא הכל אצלו הצגה בעלמא, ואחד אחר מאנשי שלומנו רצה לדחף אותו, ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל: "מה אתם דוחפים זה את זה, הלא אתם דוחפים אותי לחוץ", כי ברגע שעושים עסק מאדם, ומדברים ממנו, אזי דוחפים אותו לחוץ.

ובאמת עליך לדעת, מהי הסכנה הגדולה ביותר לאדם בזה העולם? הכבוד. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן טז): כשפא לאדם כבוד חדש, צריך לשמר מאד מאד, כי הנה הוא הולך עכשו להסתלק, כי הכבוד מגיע רק להקדוש-ברוך-הוא. אדם צריך לבטל עצמו לגמרי, ולדעת ש'מלא כל הארץ כבודו', והוא אינו צריך מאומה, רק לגלות כבוד הקדוש-ברוך-הוא. ברגע שרוצה לקחת את הכבוד לעצמו, באותו רגע הוא דוחה את הבורא יתברך שמו, כי 'אין אני והוא יכולים לדור' (סוטה ה.). וכתוב (ישעיה נז, טו): "אשכון ואת דפא", "אני את דפא", הקדוש-ברוך-הוא נמצא רק אצל אדם היודע שהוא פלום, ואז זוכה שמאיר עליו מלך הכבוד, אבל ברגע שאדם חושב שהוא משהו, ונותנים לו כבוד, ומרגיש: "אה, אה, אני שמח, נותנים לי כבוד", באותו רגע הוא מסלק את הקדוש-ברוך-הוא ממנו, שזו החיות שלו, אזי נעשה מת, כי 'רשעים בחייהם קרויים מתים' (ברכות יח:), אף שמסתובב בזה העולם, אבל הוא בבחינת מת, כי ברגע שאינו דבוק בהשם יתברך — הוא כמת. ולכן כשנותנים לאדם כבוד, זה מסכן מאד, כי יכול להסתלק מזה העולם, יכול להיות שיהיה רשע ובבחינת מת, ולכן

ריב אֲשֶׁר ז' תצא בַּנְחֹל

צְרִיכִים לְרַחֵק מִתַּאֲוֹת כְּבוֹד, וְלִתְנוּ רַק לְבוֹרָא עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת.

יְדִידֵי הַיְקָר! הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, שֶׁלֹּא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאָדָם אֵינּוּ מִכֵּין — שְׂרוֹדְפִים אוֹתוֹ וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ, אֲבָל אִם מִתְחַבֵּא בְּסִתְרָא צֵל כְּנַפְיָו יִתְבַּרֵךְ, אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹתוֹ דְבָר.

כִּי זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהָעֵקֶר לְהַסְתוּפָף בְּצֵלוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִשְׁמְרֵהוּ הָאֱלֹקִים מִכָּל רַע. אִךְ מֵאִידֵךְ גִּיסָא צְרִיךְ לְזַכֵּר, שְׂאָם מְבִזִים אוֹתְךָ וּמְדַבְּרִים עָלֶיךָ, בְּזֶה מִמְתִּיקִים מִמֶּךָ אֵת כָּל הַדִּינִים, כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַ אֵילוֹ דִּינִים עוֹמְדִים עָלֶיךָ? ! שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מִקְרִים מְזַעְזָעִים, אֲנָשִׁים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, נִפְטָרִים, אֲנָשִׁים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, מִקְבָּלִים מַחֲלָה מִמְאָרְתָא וְכוּ', אֲנָשִׁים נוֹפְלִים בְּכָל מִינֵי הַפְּסֻדִים וְצָרוֹת שֶׁלֹּא שְׁעָרוּ כָּלָל, וְעַל-יְדֵי בְּזִיוֹן אֶחָד — נוֹשְׁעִים מִכָּל זֶה. וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ לִתֵּן מַתְנוּת לְכָל אֵלוֹ שְׂמֵבִזִים אוֹתְךָ.

זֶה לִי כִּבְרַ עֲשָׂרוֹת שָׁנִים, שְׂמֵבִזִים אוֹתִי וּמְדַבְּרִים עָלַי, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ו'ל (שיחות-ה'ר"ן, סימן קפב): "אֲנִי לֹא עָשִׂיתִי אֵת הַדְּבָר הַזֶּה, אֲלֵא צִירָו לְעֵצְמָם אָדָם שֶׁהוּא כְּךָ וְכָךְ", אָמַר רַבְּנּוּ ו'ל, "צִם אֲנִי חוֹלֵק עַל אָדָם זֶה שֶׁעָשָׂה דְבָרִים אֵלוֹ, אֲבָל זֶה לֹא אֲנִי..." אֲלֵא שֶׁהַכֵּל מְסוּדֵי סוּדוֹת הַבְּחִירָה, וְאֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְבָר, רַק לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לְדַעַת שְׂאֵין לָנוּ רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ מְשַׁבְּרִים, צְרִיכִים לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֵת הַדִּינִים.

וְלְהַבְהִירָךְ מֵהוּ שְׁעַר נו"ן; הֵינּוּ שְׂאָדָם בָּא לְבִטּוּל כְּזֶה, שְׂאֵין אֲצִלוֹ שׁוּם סַפֵּק וְסַפֵּק סְפִיקָא שֶׁל מְצִיאוֹת בְּלֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנּוּ ו'ל אוֹמַר (לקוטי-מוֹתְר"ן, חֵלֶק א', סימן רמב), שֵׁישׁ אָרִיךְ אֲנַפִּין דְקַדְשָׁה, שֶׁהֵיכָן שְׂאָדָם מְסַתְפֵּל רוֹאֶה רַק גְּלוּי אֱלֹקוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ הַגְּלוּי שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ שְׂגָלָה לָנוּ, שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ

כָּלֵל, "אתה הראת לדעת, פי הוֹי"ה אֱלֹקִים, אֵין עוֹד מְלַבְדוֹ" (דברים ד, לה), אָבֵל זֶה לְעַמַּת זֶה שָׁמוּ לְנִגְדוֹ אֶת בְּלָעַם הַרְשָׁע, שֶׁהֵיכֵן שָׁאָדָם יִסְתַּכֵּל יִרְאֶה אֲרִיף אֲנִפִין דְקַלְפָּה, יִרְאֶה נָשִׁים וְכוּ', וְזֶה הַנְּסִיוֹן. וְצָרִיכִים הֵרְבֵה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפָה אוֹתָנוּ לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, מְאוּרוֹת פְּאֵלוֹ, שְׁזֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, אֵיף אֲנָשִׁים מְגַשְׁמִים כְּמִנּוּ נִזְפָּה גַם-כֵּן לְדַעַת מְתוּרוֹת פְּאֵלוֹ, מְגֻלוּיִים פְּאֵלוֹ. וּבְאֶמֶת מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", וְנִכְנָס בְּתוֹךְ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, רוֹאֶה שֶׁם נִפְלְאוֹת. רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גְדוֹל. רַבְּנוּ ז"ל כָּבֵר הֵכִין אֶת הַכָּל לְמַשִּׁיחַ צְדָקָנוּ. מַה מְשִׁיחַ יִגְלֶה לְעוֹלָם? שָׁאֵין בְּלַעְדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל אֱלֹקוֹת, וְלִכֵּן כָּלֵם יִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. אָבֵל עֲכָשׁוּ יֵשׁ בַּחֲרָה, עֲכָשׁוּ אֵין יְכוּלִים לְגוֹר בְּיַחַד הַחַיּוֹת — דָּב רוֹצֶה לְטָרֵף אֶת הַפֶּרָה, נִמְר רוֹצֶה לְטָרֵף אֶת הַגָּדִי, חַיּוֹת רוֹצוֹת לְטָרֵף זו אֶת זוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שָׁאָדָם שָׁאֵינּוּ מִכִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא חָיָה בְדַמּוֹת אָדָם, וּמִדּוּעַ? אֵלֵא אִם רוֹצֶה לְטָרֵף אֶת מִיֶּשְׁהוּ עַל לֹא דְבָר, אֵינְנוּ טוֹב יוֹתֵר מִחֲתָה.

וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), שֶׁעַל-יְדֵי פִגְם הַבְּרִית, אָדָם צָרִיף לְפַחַד מִכְּלָבִים, וּמִי הֵם הַכְּלָבִים? הַעֲזִי פָּנִים. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ". מַה רוֹאִים אֵצֶל כְּלָב? כְּשֶׁהוֹלְכִים לְעַמַּתוֹ בְּרַחוּב, הוּא מִתְחִיל לְנַבֵּחַ וְלִנְבֵּחַ וְכוּ', מַה הוּא רוֹצֶה? וְכִי עֲשִׂינוּ לוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וּמִמְשִׁיף לְנַבֵּחַ, וְרוֹצֶה לְנִשֵּׁף וְכוּ', וְאִם לֹא הָיָה קָשׁוּר בְּחֶבֶל, הָיָה קוֹפֵץ עַל הָאָדָם, כִּף מִי שָׁאֵינּוּ מְכַנִּיס בְּעַצְמוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא כְּדִגְמַת כְּלָב, עֲזוּ פָּנִים, שָׂרֵק רוֹצֶה לְנִשֵּׁף אוֹתָךְ. וְהַעֲקֹר — לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אֵלוֹ הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים בְּיוֹתֵר שִׁישׁ לְאָדָם, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק מִעַמֵּד.

מוֹהֲרָנִית ז"ל רַחֲקוּהוּ מֵעִיר בְּרִסְלָב אַרְבַּע שָׁנִים, וְהָיָה בְּבֵית סֹהַר זְמַן רַב, וּמַה לֹא עָשׂוּ לוֹ?! וְעַם כָּל זֹאת הִתְחַזֵּק מִעַמֵּד. וְהָיָה זֶה פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, חֲדוּשׁ עַל גְּבֵי חֲדוּשׁ, אֵיף יְכוּל אָדָם כָּל-כִּף

להתחזק, כְּשֶׁבְכַל פֶּעַם הַמְשֻׁטָּרָה בְּעִקְבוֹתָיו וּמְחַפְּשֵׁת אוֹתוֹ, וְעַל מֵה
וְלִמָּה? עַל שְׂמִינְיָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוֹ רוֹצֵה מְאוּמָה, רַק
לְפָרֶסֶם אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל זֶה רָדְפוּהוּ חֲנָם.

מִכָּל זֶה צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה
שְׂבָעוּלָם. יִשְׁנֵם נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְהַעֲקָר — לְקַבֵּלֵם בְּאַהֲבָה, וְאֵין
לְהִתְפַּעֵל מִכָּל הַנְּבִיחוֹת שְׂפָלִים נוֹבְחִים עֲלֵיךְ, רַק תִּשְׁחַק וְתִשְׁחַק,
וְתִתֵּן חוּכָא גְדוּלָה, וּלְבִסוּף תִּרְאֶה שְׁהִיָּה בָּא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ. כִּי רַבְּנוּ
ו"ל מְסַפֵּר לָנוּ בְּסִפּוּר שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ וּבֶן הַשְּׂפָחָה שֶׁנֶּחְלָפוּ, שֶׁתִּכְרַךְ
כְּשֶׁנִּהְיָה סְמוּךְ לְבַקָּר, שָׁמְעוּ חוּכָא גְדוּלָה בְּכָל הַשָּׂדֶה, עַד שֶׁכָּלֵם
צַחֲקוֹ, וְהִנֵּה נַעֲשֶׂה יוֹם, מֵהֵי הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֶה? אֵלָּא כְּשֶׁאָדָם שְׂבוּי
וְהוּא בֶּן שְׂפָחָה, הוּא נִשְׁבֵּר מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף בֶּן שְׂפָחָה הוּא,
וְחֻשֵׁף וּמָר לוֹ, וְכָל דְּבַר קָטָן מְכַעִיסוֹ — "מָה אַתָּה מְדַבֵּר עָלַי, מָה
עֲשִׂיתִי לָךְ" וְכוּ', אֲבָל בְּרַגַע שְׂזוּכָר שֶׁהוּא בֶּן מֶלֶךְ, וְנוֹתֵן חוּכָא
גְדוּלָה, וְשׁוֹחֵק מִכָּלֵם, פִּתְאֵם נַעֲשֶׂה יוֹם. יוֹם זֶה אֹר, אֲזִי רוֹאֶה
שְׂמֵאִיר, וְנוֹתֵן לְכָלֵם לְלַכֵּת, הַחֲתוּל מִלֵּל, וְהַכֶּלֶב נוֹבֵחַ, וְהַפֶּרֶה
גוֹעֵה, וְהַתְּרַנְּגוּל קוֹרָא וְכוּ', וְצוֹחֲקִים וְכוּ'. כִּי אֵין צְרִיךְ לְהִתְפַּעֵל
מִבְּנֵי-אָדָם הַמְּדַבְּרִים עֲלֵיךְ, וְזוֹ עֵקֶר הַגְּדֻלָּה.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ,
וְדִיקָא מֵהַצָּרָה יִתְהַפֵּף וְנִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ
רוֹצֵה אֶת הָרַע, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (אֵיכָה ג, לח): "כִּי מֵאֲתוֹ לֹא תֵצֵא
הָרַעוֹת", וּבּוֹדָאֵי יֵצֵא מִכָּל הַדְּבַר הַזֶּה רַק טוֹבָה, אֲבָל צְרִיכִים
סְבָלָנוֹת לְהִמָּתִין וּלְחַפּוֹת, "חֲבִי כְּמַעַט רַגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם", וְיַעֲבֹר
הַזַּעַם הַזֶּה, זַעַם — אוֹתִיּוֹת מַעַז, וְזֶהוּ שְׂכָתִיב (שׁוֹפְטִים יד, יד):
"וּמַעַז יֵצֵא מִתּוֹק", וְזֶהוּ מֵה שֶׁהַנְּבִיא אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה כו, כ): "לֵךְ עִמִּי
בּוֹא בְּחִדְרֵיךְ סֹגֵר דְּלִתְךָ בְּעִדְךָ, חֲבִי כְּמַעַט רַגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם", הֵינּוּ
שֶׁהַזַּעַם יִתְהַפֵּף לְ"מַעַז יֵצֵא מִתּוֹק".

זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר יִשְׁנֵם הַרְּבִיָּה דְּבָרִים שְׂאָדָם אֵינוֹ מִכִּין, וְנִכְנָס
לְמִבּוּי סְתוּם, וְכָלֵם אוֹמְרִים: "תִּרְאֶה, זֶה כְּבָר נִסְתַּלַּק, נִגְמַר הַסִּפּוּר,
סֹגֵר אֶת הַחֲנוּת, פִּשְׁט אֶת הַרְּגֵל", וְכָל אֶחָד מְלַהֵג סְפוּרִים אַחֲרִים,

והעקר צריכים רק להתחזק, זה מה שעלינו לעשות, ובין כך בורחים אל הקדוש-ברוך-הוא, ובוכים לפניו: "רבנו של עולם, תראה לי היכן טעיתי, תראה לי במה חטאתי", והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, מקבל את התפלות.

ולכן אל תהיה בטלן! תשחק מה שיותר, וככל שידברו עליך — תשחק יותר ויותר, ואל תשים לב לכל הסוככים אותך, ולבסוף שוחק מי ששוחק אחרון. ברח לך אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין לך חכם גדול מזה, ומי שעושה כן זוכה להחזיק מעמד.

העקר תראה, שאתה לא תברח ממני, כל העולם פלו זהו שחוק ודמיון אחד גדול, חושבים: "הנה אני מלך, הנה אני בעל הבית", ולפתע פתאום נוכח לראות שהוא פלום. אבל אם אדם חזק באמונה, יראה נסים ונפלאות שיעשה עמו השם יתברך, כי אמונה זה עקר הברכה, כמו שכתוב (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", אבל אמונה היא הדבר הקשה ביותר לאדם להגיע, כי אמונה זה בלי דעת ובלי שכל, ומחמת שכל אחד חושב שיש לו שכל, אזי כפי השכל שלו, הוא דוחה את האמונה, אבל בו ברגע שאדם יודע שאינו יודע פלום, אני מאמין באמונה פשוטה, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, וכל העובר עלי זה רק ממנו יתברך — לנסות אותי להיכן אברח, אז נתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו, כמו שכתוב (יחזקאל מג, ב): "והארץ האירה מכבודו".

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לה), שאמונה זה בחינת שנה; רואים אדם מבלבל, אינו יכול לעמד, הוא עיף ויגע באפיסת כחות, הולך לישן, וקם רענן: "הנותר ליעף פח", קם אדם חדש, אומר רבנו ז"ל: ביותר מועיל שנה לאמונה, פשאדם ישן וקם אחר-כך, "חדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה ג, כג), וכן אמונה בעצמה זה בחינת שנה. ברגע שמכניס עצמו באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שום דבר בעולם אינו מזיז אותו. וזה הדבר הקשה ביותר לאדם להגיע, כי סוף כל סוף אם מסלק את שכלו, הוא חושב שהוא אבוד, ובאמת בו ברגע שמבטל שכלו, אזי מתגלה

אָליוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְזֶה קֶשֶׁה בְּמֵאֵד מְאֵד לְהַחֲדִיר בְּבִנְי-אָדָם, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב: "אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְהִבִּין עִם הַשֶּׁכֶל, הֲלֹא יֵשׁ לִי חֻכְמָה" וְכוּ', זֶה הַגְּאוּנָה שֵׁישׁ בּוֹ, אֲבָל כְּשֵׁיִדְעַ: "אֵין לִי שֶׁכֶל כָּלֵל וְכָלֵל" — זֶה אֲמוּנָה! כִּי אֲמוּנָה תְלוּיָהּ בַּעֲנוּהָ, בְּשִׂמְחָה, כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת מְקוֹרָן בְּאֲמוּנָה, כִּי בְּרַגַע שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ כְּלוּם, מַה יֵּשׁ לִי לְהַפְסִיד?! אֵין לִי קִשְׁיוֹת, אֵינִי בַּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְּאוֹן, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, וְלָמָּה עוֹבְרִים עָלַי דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא תֵאָרְתִי כָּלֵל, מַה עָשִׂיתִי, מַה חָטַאתִי, מַה עָוִיתִי, מַה פִּשְׁעֵתִי?! אֵינִי יוֹדֵעַ! אֲנִי יוֹדֵעַ דְּבָר אֶחָד — שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, וְרוּצָה שֶׁעֲכָשׁוֹ אֶהְיֶה פֹה, וְעַתָּה אֶעֱשֶׂה כֵּךְ וְכוּ', זֶה הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵלֵיהָ, וְאִם עוֹשֶׂה כֵּן, אֲזִי שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְדָבָר זֶה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּתוֹכוֹ, אֲזִי לֹא תִהְיֶה לוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, שְׂבִינֵי-אָדָם אֵינָם רוּצִים לְדַבֵּר עִמוֹ, אֲלֹא יִבְרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלֹא יַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹנוֹת, שְׁזֶה לֹא אוֹמֵר לוֹ 'בְּקֶר טוֹב', אוֹ 'צָהָרִים טוֹבִים', אוֹ 'עָרֵב טוֹב', וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂנוֹדֵעַ לוֹ שְׂמוֹסְרִים אוֹתוֹ בְּמַסִּירוֹת, וְגוֹזְלִים וְגוֹנְבִים אוֹתוֹ, וְהֶאֱנָשִׁים הֵכִי קְרוֹבִים אֵלָיו עוֹשִׂים לוֹ עוֹלוֹת וּמַרְעִים לוֹ, אֲזִי יָכוֹל לְהִשָּׁבֵר מְאֵד, אֲבָל אִם בּוֹרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא בְּטוֹחַ בְּבִטְחוֹן מְחֻלָּט, שְׁלֵא יֵאָנֶה לוֹ כָּל רַע מִבַּעַל בַּחִירָה, כִּי הַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקָר לְדַבֵּר עִם הַבְּרִיּוֹת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְלַחֲזֹק אֶת כָּלֵם שְׁלֵא יִפְחָדוּ. מִשֶּׁהָ רַבְּנוּ פֶתַח לְרֵדֶת לְמַצְרַיִם, עַד שֶׁהִבְטִיחוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁמוֹת ד, יט): "כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשִׁךָ", וּמִי לָנוּ גְדוֹל מִמִּשֶׁהָ רַבְּנוּ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן חֲשַׁשׁ לְרֵדֶת לְמַצְרַיִם וְכוּ'.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ אוֹתוֹ דְּבָר, אֲבָל צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בָּזֶה וְלֹא לִפְלֵל כָּלֵל.

וְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, מֵאַחַר שֵׁישׁ לָךְ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, שְׁזֶה בָּזֶה אוֹתָךְ, וְזֶה דְּבַר עָלִיד, אֵל תִּשִׁים לֵב לְכָל אֵלוֹ כָּלֵל וְכָלֵל, מִי הֵם בְּכָלֵל?! תְּדַמִּין לַעֲצָמָךְ, שֶׁאֲתָה נִכְנָס לְתוֹךְ יַעַר, וּמִתְחִיל לְהִתְבוֹדֵד

להקדוש-ברוך-הוא, ולפתע אתה רואה עצים עומדים ואתה מסתובב ביניהם, ועליך לכוףך ראשך מפאת הענפים הנמוכים, כי אם לא-כן תפצע בראשך. כמו-כן זה העולם כדגמת יער גדול, ואלו שגדמים לך כאנשים, הם עצים בעלמא, וכדי שלא תקבל מכה בראש, עליך להרפין ראשך מאיזה ענף, וישנם עצים בעלי קוצים, וצריך להשמר שלא יקרע הבגד מהקוצים, ולא ישרט בשרו וכו'. כמו-כן מי שמדבר הבל ורעות רוח, הוא בחינת עצים יבשים, ומדוע? כי אם אינו מדבר אמונה, אם אינו מגלה את הקדוש-ברוך-הוא — הוא פלוס. אבל אם הוא עץ נוטן פרי, זהו דגמת אדם. כי מהי שלמות האדם? שמוליד עוד נשמות, ואם לאו, הוא כאילן סרק. כמו-כן אם אחד מחזק אותך ומעודד ומשמח אותך, צריכים לידע שזהו 'אדם' במלא מובן המלה. אבל אם אתה רואה אנשים שרק מפריעים לך ודוקרים אותך, תדע שהם אילנות בעלמא, דוממים, חסרי תועלת, ולמה לך להתעמת עמם?!

מעשה בצבי, שהסתבך בקרניו בענפי אילן בעבי היער, ולא יכול היה לילך לא לימין ולא לשמאל, והחל לבעט באילן, עבר שם שועל ושאלו: "מה אתה עושה?" ענה לו הצבי: "הלא תראה איך סבכו אותי, אין לי כל מוצא, ועל-כן אני בועט בעץ, ורצוני לעקר את כל האילנות, וכך אוכל לרוץ ביער בלי מניעות". ענה לו השועל: "שוטה שכמוך, אפלו תחיה אלה שנים, לא תוכל לעקר עץ אחד, ומפל שפן את כל היער". "ובכן מה אעשה" — שאל הצבי? וענה לו השועל: "תעקר את קרניך, ואז תוכל לרוץ בכל מקום". כמו-כן צריך אדם לדעת, שכל המניעות שיש לו, אלו הן הקרנים שלו, שחושב שהוא משהו, אך בו ברגע שמבטל עצמו לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, ויודע שהוא פלוס, ושוחק מכלם, אז הוא יכול לרוץ היכן שרוצה.

ורבנו ז"ל גלה לנו סוד נפלא מאד: הבורח מן הצרה — פקח. רואה אדם צרה — נמלט ונס על נפשו עד יעבור זעם, ואז יתהפך הכל — מעז יצא מתוק, איזו מתיקות היא זו; כי דבורי רבנו ז"ל הם המתיקות, זה עולם הבא בעולם הזה. אם אדם היה לו השכל

ריח אֲשֶׁר ז' תצא בנחל

לדעת מי זה רבנו ז"ל, ומה זה רבנו ז"ל, ומהו הקלמוד של רבנו ז"ל — הנה מחיה את עצמו, ולא היה צריך פלוג. רבנו ז"ל אמר (עין חיי-מוהר"ן, סימן רלח): "יש אצלי חכמה כזו, שאיני צריך לאכל, וגם אצל אנשי יש חכמה כזו, שאינם צריכים לאכל, כי החכמה תחיה"; בפאדם מכניס בעצמו רק את הקדוש-ברוך-הוא, זה מחיה אותו, ולא אכפת לו פכר שום דבר, אינו רוצה מאומה. והנה באים אנשים ואומרים לו: "תראה, זה לא רבנו ז"ל, אלו סתם דמיונות", הרי הם נדמים פאותן חיות הנמצאות בגן החיות מאחורי סורג ובריח, וכשבא אדם לבקרן, הן מסתכלות עליו ב'רחמנות' פאומרות: "אנו במצב הרבה יותר טוב ממך, אתה מלא דאגות, ואנחנו יושבות בתוך הכלוב ומקבלות אכל" וכו' וכו'.

בזה העולם שניהם מסתכלים, אדם מסתכל על החיות ברחמנות, והחיות מתבוננות על האדם ברחמנות; נמצא, שכל העולם זהו דמיון אחד גדול, ומי שרק מכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך העולם, אין אצלו עולם, עול"ם זה לשון העולם, ואז חי חיי גן-עדן, פדגמת העולם הבא.

רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן צו): אדם צריך להרגיל עצמו עוד בחיים חיותו לחיות פדגמת העולם הבא, להכניס בעצמו רק את הקדוש-ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, יז): יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מפל חיי העולם הבא; הרי זה פלא על גבי פלא, חיי העולם הבא זה נצחי, עד אין סוף, ובזה העולם יש לה רק שעה אחת, ובשעה זו אתה יכול רק להתענג בזיו שכנית עזו יתברך, פשכלם צוחקים ממך, מגדים אותך, מפריעים לה, מאימים ומלשינים עליך, ואתה לוקח את השעה הזו, ובורח אל הקדוש-ברוך-הוא, אומרים חכמינו הקדושים, שזה שנה מפל חיי העולם הבא! זה פלא על גבי פלא, מה שמסרו לנו שעה אחת בזה העולם, ומפל שפן עוד שעה ועוד שעה וכו'.

ולכן אסור להיות בטלן, ולא להתפעל משום דבר המונע אותו,

אֲשֶׁר ז' תצב בַּנַּחַל רֵיט

ומכל שפן אפה, שעושים ממך צחוק ומדברים עליך, אל לך לשים לב, כי היכן שתהיה ידברו עליך. אסור לו לאדם להיות רגיש, עליו להיות אדיש, עד שאין אכפת לו דבר, ולרצות רק את הקדוש-ברוך-הוא. אדי"ש זה אותיות: שדי א', א' — אלופו של עולם, שדי — אומרים חכמינו הקדושים (רש"י לך-לך), שיש די באלקותו לכל אחד. בני-אדם חושבים, שההוא יכול לקחת קצת הקדוש-ברוך-הוא יותר ממני, ואינם יודעים שהקדוש-ברוך-הוא כל-כף גדול, שיש מקום אצלו לתברך לכל אחד ואחד. ואם-כן אדם צריך להיות אדי"ש, לראות תמיד את אלופו של עולם, ולדעת שדי" — שיש די לכל אחד ואחד באלקותו. וגם שדי" — מי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ידידי הקר, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי.

בענין שאלתך וכו', היום הטכניקה מפתחת מאד, ויכולים לעזר הרבה מאד לילד אטי, אסור להפגס לפאניקה, ישנם יועצים חנוכיים, אשר להם נסיון רב, ולכן פדאי ללכת אליהם, ולקדם את הילד, ולעשות כל אשר ביכלתכם לעזור, אבל אסור לדחק עליו. כי רבנו ז"ל הקפיד על כף מאד (ת"י-מוהר"ן, סימן תלב), שלא להוציא את העצבים על הילד, וצריכים הרבה סבלנות ולהזהר לא להלחיצו, כי לפעמים פשדוחקים מאד, לבסוף נתבלבל ואינו יודע כלום, ולכן פדאי לילך ליעוץ.

ר כ אָשֶׁר ז' תצג בנחל

ועל כלם — להתפלל על הילד שיצליח ויתפתח כדבעי, ויהיה צדיק גדול.

הדורש שלומך...

ז' תצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ידידי הקר, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מכתבך הארוך — לנכון קבלתי, ומחמת טרדותי, לא השיבותיך תכף ומיד.

מה אמר לך! הלא השמחה היא הגאלה, כמו שאומר הנביא (ישעיה נה, יב): "כי בשמחה תצאו", איך נזכה לצאת מהגלות? על-ידי שמחה. ולהפך — איך אנו טובעים בתוך הבוץ יותר ויותר? על-ידי עצבות ודכאון, שאדם מאבד שווי משקלו ועשתונותו, ומאבד את האמונה בעצמו, ואין לו בטחון עצמי. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על שמחה, ואמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח; וזה הדבר הכי קשה לאדם — להגיע לשמחה. כי איך יכולים לשמח כשאני חולה, או כשהאשה חולה, או כשהילדים חולים, חס ושלום?! איך יכולים לשמח כששומעים כל-כף הרבה צרות?! אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי המחצאת כף ורקודים, כשיהודי רוקד ומכה כף אל כף, על-ידי-זה ממתיק את הדינים. מהם דינים? צמצום. לא מפירים את הקדוש-ברוך-הוא, לא יודעים שיש פה יד הני"ה ברוך הוא, אבל כשאדם מתחיל לרקד ולשמח, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן כא): על-ידי שמחה — תפיסת המוח נתגדל; הינו שמפיר שיש בורא עולם ומאמין בו, ובזה תלויה הגאלה. ולכן עלינו לגלות ולפרסם לכלם את האמונה. ואומרים חכמינו הקדושים (לקוט הושע, רמז תשיט): את

אָשֶׁר ז' תצד בַּנְחַל רכא

מוצא, שאין הגליות מתפנסות אלא בשכר האמונה, והאמונה תלויה בשמחה. וככל שאדם מאמין בהקדוש-ברוך-הוא — הוא שמח, כי אין שמחה כשמחת האמונה. ולכן אשרי המתגבר על הכל, והוא תמיד שמח, ועל-ידי-זה ימתיק את כל הדינים מאתו ומכל משפחתו ומכל עם ישראל.

הדורש שלומך...

ז' תצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ידידי הקר, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שאלתך וכו', הלא רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט): היצר טוב זה מחשבות טובות, היצר הרע זה מחשבות רעות; כשאדם חושב טוב, ומסתפל על עצמו ועל אחרים טוב, אזי מיצר את הטוב, וזה יצר טוב, אבל אם מסתפל על עצמו ועל זולתו רע, מיצר את הרע. ולכן מחשבת האדם צריכה להיות רק לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, רק לחשב טוב, כי השם יתברך נקרא טוב, כמו שכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב הני"ה לכל", והצדיקים נקראים טוב, כמו שכתוב (ישעיה ג, י): "אמרו צדיק כי טוב", וזה היצר טוב, שמציר רק את הטוב — טוב לי, טוב לכל העולם כלו. לא-כן היצר הרע הינו שמיצר את הרע — רע לי, רע לכל העולם; ולכן אם אדם נמשך אחר הטוב, רואה טוב וכו', זה יצר טוב, אבל אם חס ושלום, אדם מסתפל רק על הרע, ורוצה רע, זה יצר הרע. ולכן צריך לעבד הרבה על נקודת הטוב, להסתפל על הטוב שבנו, על הטוב של כל יהודי, וזה יעזור לנו באמת לחזור בתשובה שלמה.

ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שאפילו רשע

רכב אשר ז' תצה בנחל

גמור, רחמנא לצלן, אם יחפש ויבקש בעצמו נקודות טובות, על-ידי-זה יוכל לחזור בתשובה שלמה. וזה מה שדוד המלך אומר (תהלים לז): "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו"; הינו על-ידי עוד מעט טוב שמוצא בעצמו, כבר אינו רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו, הוא כבר אדם אחר לגמרי. ולכן עלינו לדון לכף זכות את כל יהודי, ולחפש אצל כל אחד ואחד הטוב שבו, ועל-ידי-זה נזכה להחזירו בתשובה שלמה, ובזכות החזרה בתשובה, שנקרב יהודים בתשובה, נזכה לראות בגאולה הקרובה במהרה בימינו.

הדורש שלומך...

ז' תצה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יצו השם יתברך אתכם הברכה, וכל הילדים יזכו לחזור בתשובה שלמה, ותזכו לאריכות ימים ושנים טובות, ושישפע לכם שפע גדול בביתכם, ותהיו רק שמחים.

ראוי להדליק נר לכל אחד מהילדים לכבוד שבת-קדש, ובעת הדלקת הנרות לבקש הרבה בעבור הילדים שיחזרו בתשובה, כי בעת הדלקת הנרות, אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה.

היה טוב מאד שתדליקו גם שני נרות של שמן זית, אשר זה מכניס ברכה והצלחה ושמחה וישועה בבית.

ראו לבקש הרבה ממנו יתברך בלשון שאתם רגילים בה, ולהתחנן לפניו שבניכם ובנותיכם יחזרו בתשובה שלמה, והקדוש-

אֲשֶׁר ז' תצו — ז' תצו בַּנְחַל רכג

בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֵיכֶם מְאֹד אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ, וְתִזְכּוּ
לְהוֹלִיף אֶת כָּל הַיְלָדִים אֶל הַחֶפֶז בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים...

ז' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
שְׂאִתָּה זוֹכָה לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה עִם אֲשֶׁתְּךָ. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבִיתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְזַרַע שְׁל
קִימָא.

הַעֲקֹר רְאוּ לְשִׁמּוֹר טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד חָמוֹר הָעֲנִין
הַזֶּה וְהוּא בְּכָרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּדְּלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ,
וְלְהוֹסִיף עַל זֶה עוֹד שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת
תִּבְקַשׁ הַרְבֵּה עַל בָּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת לְפָנֵי הַגֵּרוֹת
מְקַבְּלָת מְאֹד. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה בְּתוֹךְ כָּלֵל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים יְשׁוּעָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וּמֵאֲחֵל לָכֶם כָּל טוֹב...

ז' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רכד אָשֶׁר ז' תצח בנחל

הקדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, וְיִגְדֵּל בְּרַמְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַיְלָדִים, וְגַם לָכֶם יִהְיוּ רַק רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא לְהִזְהַר בְּשִׁמִּירַת שְׁבַת-קִדְשׁ, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר שְׁבַת, הַשְּׁבַת שׁוֹמֵרַת אוֹתוֹ. וְתִהְיֶה נִזְהָרִים בְּטָהֳרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְיַעֲזֹר לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַּחַיִּים.

נָא וְנָא לְהִרְחִיק מִכֶּם אֶת הָעֲצָבוֹת, וְתִרְאוּ שְׁבִיתְכֶם יִהְיֶה רַק בֵּית שְׁמִחַ, וּבֵבִית שְׁמִחַ שֵׁם הַיָּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בַּבַּיִת, אֲזַי רַב טוֹב הַצָּפוֹן שׁוֹרָה בַּבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כָּל טוֹב...

ז' תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד נִשְׁבֵּר לְבִי בְּקִרְאִי אֶת כָּל מַה שֶׁקָּרָה בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁהָאָבָא יַחֲזֹר אֲלֵיכֶם, וְתִתְאַחַד הַמְשַׁפָּחָה.

לַעֲתָ עֲתָה רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲפִלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שֶׁעוֹבֵר, וּבִפְרָט שֶׁעֲלֵיכֶם עוֹבֵר מִשְׁבֵּר כְּזֶה בַּבַּיִת, עֲלֵיכֶם לְחִזּוֹק אֶת הַשְּׂנִי, וּבִפְרָט אֶת הָאָמָא, כִּי בִיּוֹתֵר סוֹבְלַת הָאָמָא, כִּי נִשְׁרָף לָהּ לְבָהּ בְּרֵאוֹתָהּ אֵיךְ בַּעֲלָהּ בְּרַח עִם אִשָּׁה זָרָה, וְהַשְּׂאִיר אֶת הַיְלָדִים לְבַד עִמָּה.

עַל-כֵּן רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת הָאָמָא מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכָּל יַחֲזֹר כְּמוֹ שֶׁהָיָה, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם. נָא וְנָא לֹא

אֲשֶׁר ז' תצט בנחל רכה

להשבר בשום אפן שבעולם. וראו לא לדבר עם האבא, רק אם יחזר אל האמא.

והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את תפלתכם, ותברכו בברכה שלמה.

המאחל לכם הצלחה...

ז' תצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי — אין לתאר ואין לשער.

מה אמר לך, ידידי היקר! זכיתי להיות בשבוע שעבר אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, והרבה בקשתי בשביל הצלחתך, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את תפלתי, ותקבל לרחמים ולרצון.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט בימי אלול הקדושים, אשר אלו"ל ראשי תבות: ל'תת ל'כם א'חרית ו'תקנה (ירמיה כט, יא), כי החדש הזה מסגל לתקן את כל אשר פגמנו ושחתנו כל השנה, ועל-ידי שנוזפה לשוב בתשובה שלמה, על-ידי-זה יש לנו תקנה לתקן הכל, והקדוש-ברוך-הוא עושה לנו אחרית טובה.

ראה לחדש חדושי תורה אמתיים על-פי ההקדמות של רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל אמר, שזהו תקון נפלא לפגם הברית.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בכל עיר אשדוד. וראה לצלם בכל גליון סעיף מאיזה קונטרס מהקונטרסים החדשים, כי צריכים לזרע אמונה בלבות עם ישראל,

רכו אשר ז' תק בנחל

ובְשׁוֹרְעִים אָמוֹנָה, אֲזִי צוֹמַחַת הַגְּאֹלָה. כִּי כִּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר עָקַר הַגְּאֹלָה תְּלוּיָהּ בְּאָמוֹנָה.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִצְלַח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תק.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת,
כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל מִיּוֹי הַשְּׂפָעוֹת שְׂבָעוּלָם. וּבִפְרָט
אֶצְלֶךָ, שְׂאַשְׁתָּךְ עוֹסֶקֶת בְּחִנּוּת, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבִיא
לָכֶם הַעֶסֶק שְׂפַע גְּדוּל, וּבִשְׂכָר זֶה שְׂאַתָּה נוֹתֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים תּוֹצֵרֶת, נִתְקַיֵּם אֶצְלֶךָ: 'עֲשֹׂר בְּשִׁבִיל שְׂתַתְּעֶשֶׂר' (שְׁבַת קִיט.),
שְׂיִהְיֶה לָכֶם עֶשֶׂר פְּעָמִים כָּכָה.

וּכְבֹר יְדוּעַ אֶצְלָנוּ הַסְּפוּר, שְׂהֵיָה אוֹפָה אֶחָד, שְׂהֵיָה נוֹתֵן לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְחֻמִּים, וְאַחֲר־כֵּן בָּא אֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבִיל תְּקוּנָה, וְאָמַר לוֹ
רַבְּנוּ ז"ל: מֵאַחַר שְׂעֲשִׂיתָ טוֹבָה לְאֲנָשֵׁי, יִהְיֶה לְךָ תְּקוּנָה. מִכָּל שְׂכֵן
שְׂאַתָּה בְּעֲצָמֶךָ מֵאֲנָשֵׁי רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה עוֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, שְׂהֵם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם מְזוֹן, בְּנִדְאֵי
בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְתִקּוּן נִפְלֵא מִרַבְּנוּ ז"ל. אֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹזֵר לְעַנְיֵי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּמָה שְׂיִכּוֹל — בְּפִרְנֹסָה, בְּלֶחֶם, בְּבִשּׁוּר
וּבִירְקוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַעֲזֹר, וּבְנִדְאֵי יִשְׁלַם לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּפֹל
כְּפָלִים. וּכְמוֹ שְׂאַמַּר רַבְּנוּ ז"ל: מִמִּי שְׂאַנִּי מְקַבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן.

הִיִּיתִי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבּוּעַ שְׂעֵבֵר, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּלָתִי בְּעִבּוּרְךָ

אֲשֶׁר ז' תְּקָא בְּנַחֵל רְכוּז

וּבְעֵבוֹר אֲשֶׁתָּךְ וּבְעֵבוֹר הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקָא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קְבִלְתִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, אִךְ
לְדַעֲתִי, הִיָּה רְאוּי לְךָ לְנִסְעַ לְמְדִינַת בְּלִגְיָה, וּלְהִתְאַחֵד עִם אֲשֶׁתְּךָ,
וְלִגְוֹר שָׁם יַחַד בְּמִשְׁךָ זְמַן. וַיִּרְאוּ לְקִיָּם אֶת מְצוֹת הַתּוֹרָה, וּלְדַקְדָּק
בְּכָל פְּרֻטְיָה וְדַקְדוּקְיָה, וּבְפָרֵט מְצוֹת שְׁבֵת, לְשָׁמֹר שְׁבֵת פְּהִלְכְתָּהּ,
וְטָהֳרַת הַמְשַׁפְּחָה, וְכִשְׁרוּת, וְתַנְיִחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ שָׁם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁתַּסְפִּים עִמָּךְ לְחִזּוֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ, וְלֹא לְשַׁבֵּר אֶת הַמְשַׁפְּחָה.

רְאֵה לְמַחֵל לָהּ בְּזָה שְׁהִיא רוֹצָה דִּיקָא לְגוֹר בְּבִלְגִיָּה. וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִהְפֵּךְ אֶת לְבָבָה לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ עוֹד לְחִזּוֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי בְּדָבָר זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְלֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוֹם אַפֵּן שְׁבַעוּלָם,
אַפְלוּ עַל-יְדֵי לַחֵץ הַמְשַׁפְּחָה, וְרְאֵה לְמַחֵל לָהּ.

הַמְאַחֵל לְךָ הַצְלָחָה רַבָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

הָאָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי הוּא

רכה אָשֶׁר ז' תִּקְבּ בְּנֹחַל

מְסַבֵּב עִם כָּל אֶחָד סְבוּבִים, שְׁיַגִּיעַ לְמָקוֹם מְסִיָּם, וַיִּתְקַן שֵׁם מָה שְׁעָלָיו לְתִקּוּן, הוֹדוֹת קִיּוּם הַמַּצּוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׁיִתְפַּלֵּל שֵׁם.

ז' תִּקְבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת, וְעַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם — לְעִבּוֹר וּלְדִלְגָה עַל הַנִּסְיוֹנוֹת, וְלִשְׂמִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים, אֲפִלוּ בְּמִצְבְּכֶם, שְׁעַדִּין אֵין לָכֶם יְלָדִים, וְאִסוּר לְהִשָּׁבֵר מִזֶּה בְּשׁוּם אִפְּן שְׁבַעוּלָם.

הִיָּה רְצוּנִי, שְׁתִּגְשׁוּ אֶל רוֹפֵא בְּעִבּוֹר בְּדִיקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּשְׁלַח אֶת מְלֶאךְ מִיכָאֵל לִימִין הַרוֹפֵא, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

עָלֶיךָ לְהִזְהָר מְאֹד בְּהַדְלַקַת גְּרוֹת, לְהִרְבּוֹת בְּגִירוֹת שֶׁל שְׁבֵת-קִדְשׁ, אִם אֲפָשֶׁר ד' גְּרוֹת פְּנֹגֵד שֵׁם הַיְוָ"ה בְּרוּךְ הוּא, וּלְהוֹסִיף עָלָיו עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת. וּבְשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, לְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה עַל בְּעָלֶיךָ שְׁיִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְשִׁיְהִיָּה לָךְ זֶרַע שֶׁל קִיָּמָא וְתִתְעַבְּרִי, וְתוֹלִידֵי יְלָדִים חַיִּים וְקִיָּמִים. כִּי תִפְלַת הָאִשָּׁה בַּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת מְסַגְּלַת לְכָל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְהַצְלָחָה רַבָּה...

ז' תִּקְבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר ז' תקד בְּנַחַל רכט

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאת מחזקת את עצמך בדרך היהדות וחוזרת בתשובה.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי באמת לחזר בתשובה, ולהשפיע גם על בעלך, שגם-כן יחזר בתשובה.

העקר הוא בדרך נעם, לדבר תמיד דבורי אמונה, ולהשתדל להשפיע עליו את האמונה הקדושה. וכן אודות בתך, גם-כן רק בדרך נעם, לדבר רק דבורי אמונה.

העקר עליך לשפר את מעשיך, לראות שהמאכלים יהיו מאכלים פשרים, ותדקדקו בזה מאד, וכן כל האוירה בבית תהיה אוירה של יהדות חרדית.

עליך לדעת, כי לאשה יש כחות עצומים עד מאד להחזיר את כל הבית בתשובה. העקר לידע איך להתנהג, כמו שאמר החכם מכל האדם (משלי יד, א): "חכמת נשים בנתה ביתה", על-ידי חכמה יכולים לבנות את הבית. ובפרט כשתלכי בדרך נעם, לדבר תמיד דבורי אמונה, ולא להשכר — אם בהתחלה בעלך או בתך או חתנך יגיבו וידקרו אותך באיזו ליצנות, חס ושלום, עליך לשתק, ורק לעשות את שלך — לדבר דבורי אמונה ודבורי תורה ויראת שמים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בחייכם ברוחניות ובגשמיות, וישפע עליכם שפע ברכה והצלחה, ויהיה לכם הרבה נחת מהילדים, ותגדלום בנקל ותחתנום, וישמע בביתכם קול ששון וקול שמחה תמיד.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תקד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

רל אֲשֶׁר ז' תּקד בַּנּחל

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

אֹדוֹת גִּיסְךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, בְּוֵדָאֵי הַצָּרָה הִיא צָרָה גְּדוֹלָה, וְהִנֵּה
רְצוּי שְׂתַכְתֵּב לִי בַּפְּרָטִיּוֹת הַפְּתִיכּוֹת שֶׁלָּהֶם, וְאֶכְתֵּב לָהֶם מִכְתָּב אַרְךָ.
אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו שִׁישְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

בֵּין כֶּף עָלֶיךָ לְחִזֵּק אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, וּלְאַמְצָם בְּכָל מִינֵי
דְּבוּרִים, שְׂבֻדָּאֵי יִשְׁתַּנֶּה הַעֲנֵן לְטוֹבָה, לֹא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת גֵּט, סוּף
כָּל סוּף אַחֻתְךָ סְבָלָה מְאֹד כְּשֶׁהִיְתָה רְוָקָה, וְעַכְשָׁו שֶׁהִיא בְּעַת
הַהִרְיוֹן, בְּוֵדָאֵי לֹא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת גֵּט, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְכַתֵּב לוֹ בְּאַרְיִכוֹת, לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו שִׁישְׁתַּנֶּה.

הַעֲנֵן הוּא, שִׁישׁ הַרְבֵּה שְׁעֵדִין שְׁכָלָם לֹא הַשְׁתַּנֶּה, וְעַל-כֵּן הֵם
עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה נַעֲרוֹת, וּמִתְחַצְּפִים אֶל הוֹרֵי הָאִשָּׁה, עַל-כֵּן צְרִיכִים
לְפַקֵּחַ לָהֶם אֶת הָעֵינִים. אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֻזְכָּה לְשָׁנוֹת
אֶת טְבַעוֹ הַרַע.

חֲמַדַּת לְכָבִי! רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרֶךָ,
אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתִבְרֶךָ כָּלֵל, וְתִמִּיד תִּשְׁתַּוְּקַק וְתִרְצָה
בְּכִסּוּפִים וּבְרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים רַק אוֹתוֹ יְתִבְרֶךָ, וְתִדְבֵּר לְפָנָיו כָּל מָה
שֶׁמַּעִיק לָךְ, וּבְוֵדָאֵי יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא לֹא לִפְלַי בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, רַק לְשִׁמְחָה וּלְחִזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יְתִבְרֶךָ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמְתַּת כְּזֹה, רַבִּי נִפְלָא
כְּזֹה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וְהַמְּאַמֵּץ אוֹתָנוּ. מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו, אַחֲרֵי
שֶׁכָּבַר קָמוּ עָלֵינוּ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ כָּל מִינֵי רוֹדְפִים וְחוֹלְקִים,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֵדִין וְעֵדִין אָנוּ אַחֻזִּים בְּרַבְּנוּ ז"ל, עָלֵינוּ לְשִׁמְחָה בְּזֹה
מְאֹד, "בְּךָ רַבְּנוּ נִגְלִיָּה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׁמַחָה, נִגְלִיָּה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ".

בְּשָׁבוּעַ שֶׁעָבַר הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה בִקְשָׁתִי
בְּעַבְרוֹךָ וּבְעַבּוֹר יְלָדֶיךָ. אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכָּה לְרוֹת

אֲשֶׁר ז' תקה בנחל רלא

מהם רב נחת. העקר אל תפל, חס ושלום, רק תעשה בכל פעם התחלה חדשה, והוא יתברך בנדאי לא יעזב אותך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות מה שדברת עמי מקדם בענין הבניה וכו' וכו', כבר בקשתי אותך הרבה פעמים להזהר ולהשמר לא לחתם שמך, ולא להתחייב שום התחייבות, כי במדינה של גיהנום חקותיהם הם חקים כל ידעום, ובהרבה בחינות חקותיהם יותר גרועים מחקות הקומוניסטים, ואין להאריך בדבר המובן.

מאד מאד צריכים להזהר מהם, שלא להיות מסכסך עם החק שלכם. חסדי השם יתברך, לא הצרכתי לבוא אליהם עד עכשו, פן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שלא אצטרך לבוא אליהם מעכשו, וצריכים להזהר מאד מאד לא להסתבך אתם, כי הם הערב-רב המובא בתקוני-זהר (דף קיט:), שיהיה קדם ביאת משיח צדקנו, אשר כלולים מחמשת אמות עמלקים וכו' וכו'.

חמדת לבבי! ראה להיות בשמחה תמיד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לדבר עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך וכל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, ובזכות זה תזכה לעבר על הכל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

רלב אָשֶׁר ז' תקו בַּנְחַל
ז' תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד רָצִיתִי לְכַתֵּב לְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אֶךְ טְרֵדוֹתַי בְּעֵתִים הַלָּלוּ רַבּוּ כַּמוֹ שָׂרְבוּ, וּבִפְרָט שְׂזַכִּיתִי לְהֵיוֹת בְּשָׂבוֹעַ שְׁעֵבֶר בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְכֵן זְכִיתִי לְהֵיוֹת בְּעִיר בְּרֶסֶלַב אֲצֵל צִיּוֹן מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, לְזֹאת נִמְנָע מִמְּנִי לְכַתֵּב לְךָ.

מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְרֵאוֹת, אִיךָ שֶׁנֶּר חֲדָשׁ רוֹצֵה לְהַדְלִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת הַמְּאִיר אֲצֵל הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה. וּמְאֹד שֹׂמְחָתָנִי בְּבִשׁוּרָה טוֹבָה, שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְאוֹחֵז כְּבָר בְּמַסְכַּת גְּזִיר מַמְסַכְתוֹת הַש"ס, וְכֵן שְׂזַכִּיתָ לְסִיִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה וְעוֹד שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לְשֹׂמֵחַ מְאֹד עַל הַמַּתְנָה, חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שְׁנַתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, וְהוּא — סְדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד, אֶלְמָלָא לֹא אֲתִינָא לְהֵאִי עֲלָמָא רַק לִידַע מְסֵדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד — הִיָּה דִי, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְטִיִּל בְּמַקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפּוֹת, כְּאֲשֶׁר כְּבָר זָכוּ לְזֶה הַרְבֵּה מְאֹד, שְׂזָכוּ לְטִיִּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אָבֵל דַּעַת לְנִבּוֹן, שֶׁהַכֹּל צָרִיךְ לְהֵיוֹת בְּחֲכָמָה וּבִישׁוּב הַדַּעַת, לֹא לְחֻטֵּף בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה.

גַּם רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מְזֵה, וּכְשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְטַהֵר אֶת מַחוֹ, מְטַהֵר אֶת לְבוֹ, מְטַהֵר אֶת כָּל גּוֹפּוֹ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְאֵין לְךָ עוֹד דְּבָר הַמְּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַטָּה כַּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי בְּזֵה שְׂאֲדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְאֵמִין שְׁבוּדָאֵי הוּא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וּכְשֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, בּוֹדָאֵי הוּא נִמְצָא פֶּה, וּכְשֶׁהוּא נִמְצָא פֶּה, זוֹכָה לְהִזְדַּגַּע עֲצָמוֹ בּוֹ. וְעַל-כֵּן הַתְּפִלָּה הִיא הַשְּׁעֵר וְהַפֶּתַח לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תְּקוּ בְּנַחַל רִלְג
ז' תְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְהִנֵּה אָנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלֵּדָת בְּנֵךְ הַיָּקָר, יִזְכֶּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדְלוֹ וּלְחַנּוּכוֹ עַל דְּרָכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וְכֵן אֶת כָּל הַיְלָדִים, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִן הַדִּירָה הַצָּרָה הַזֶּה, וְתִהְיֶה לָכֶם הַרְוָחָה וְהַרְחֵבָה בְּדִירָה גְדוֹלָה, וְכֵן יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּפָרְנֶסֶה.

אוֹדוֹת חִלּוּקֵי הַדַּעוֹת, אֵינִי יוֹדֵעַ מִי הוֹצִיא שֵׁם רַע בְּדָבָר זֶה, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין בִּינֵינוּ שׁוּם חִלּוּקֵי דַעוֹת, אֲדַרְבָּה אָנִי שְׂמִיחַ מְאֹד בְּזֶה שֶׁהוּא לוֹמֵד לְפָנֵיהֶם "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא חִפֵּץ בְּאַהֲבָתִי, וְעוֹזֵר לִי הַרְבֵּה בְּהַפְצַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל-דָּבָר, שְׂרוּאָה כִּי עוֹד מַעֲט יִגִּיעַ יוֹמוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִכָּל זֶה, כִּי הַכֹּל פִּתּוּי הַיֵּצֵר, וְהַכֹּל שָׁקֵר וְכֹזֵב, אֵין בִּינֵינוּ שׁוּם מַחְלָקַת וְשׁוּם חִלּוּקֵי דְבָרִים.

חֲמִדַּת לְבָבִי! כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּפִי שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ וַ"ל, וְהוּא גְלוּי אֱלָקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׂאֵין לְמַעַלָּה הַיִּמָּנָה, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִרְגִישׁ אִיף שְׂדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הַכֹּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וַיִּפְתַּח אֶת פִּיו לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ. וְשֵׁם אֵין שׁוּם תַּחֲרוּת, וְאֵין שׁוּם קִנְאָה, וְאֵין שׁוּם כְּבוֹד, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדֵעַ שְׂאֵין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, לֹא שִׁיף שְׂיִהְיֶה אֲצִלוֹ קִנְאָה, אוֹ תַחֲרוּת, אוֹ כְבוֹד, כִּי אֵינוֹ רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר אַחֵר, רַק רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן כָּל הַשֵּׁם רַע הוּא שָׁקֵר, כִּי הַלְמוּד בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" שֵׁם לוֹמְדִים רַק גְלוּי אֱלָקוֹת, לְדַעַת שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בַּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וּמִחֲמַת שֶׁהַאֹר הַזֶּה הוּא אוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, עַל-כֵּן רַבִּים מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, כִּי קָשָׁה לָהֶם לְקַבֵּל דְּבָר זֶה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִשָּׂאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֵשׁ קֹדְשִׁים,

רלד אֲשֶׁר ז' תקח בַּנְחָל

וּלְקַבֵּל הָאֹר הַזֶּה, אֹרֹו יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ,
וּלְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים, מְלַבֵּד שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, חֲצוֹת,
עוֹד יִתְבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן יִתְמִיד בְּלַמּוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּלְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵיהָ וּמְכַמְנִיהָ. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה
לְהִשָּׁאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" קִדְשׁ קִדְשִׁים כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאַתָּה הוֹלֵךְ לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים,
וְלִזְרֹעַ אֱמוּנָה בְּלִבּוֹת יִשְׂרָאֵל. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כְּשִׁזְרוּעִים אֱמוּנָה —
תִּצְמַח גְּאֻלָּה, כִּי הַגְּאֻלָּה תִּלְוֶיהָ רַק בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, שְׂאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ כֹּלֵל, כִּי אֵין כָּאֵין שׁוּם
מַחְלָקַת וְשׁוּם חִלּוּקֵי דַעוֹת, רַק פִּתּוּי הַיִּצָּר הַרוּצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים,
חֵס וְשָׁלוֹם בֵּינֵינוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה לְהַתְגַּבֵּר עַל
הַכֹּל וּלְהִמָּשִׁיךְ שָׁלוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ שָׁלוֹם,
יְשִׁים עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וַיְבָרֵךְ אוֹתָנוּ בְּ"שֵׁים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה,
חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל", אָמֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת שְׂהַשְׁתַּנִּית
לְטוֹבָה. עֲלֶיךָ לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחָה
וְעֲלִיזָה עַד מְאֹד, וּלְחַיֶּךָ לְכֹל אֶחָד.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת אָבִיךָ, כִּי הוּא סָבֵל כְּבָר הַרְבֵּה מְאֹד, וְהַשְּׂמִחָה
תִּגְרַשׁ מִמֶּךָ אֶת כָּל הַרָע שְׂנֹדְבֵק בָּךְ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מִינֵי טְמְאוֹת וְזַהְמוֹת יֵשׁ לָהֶם אַחִיזָה רַק
בְּאֶדָם אֲשֶׁר מְנַח בְּעַצְבוֹן וּבְדַכְאוֹן, עַד שְׂעַל-יְדֵי-זָה אֵינוֹ מְסַגֵּל

אֲשֶׁר ז' תַּקֵּט בְּנַחֵל רֵלָה

לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם זֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי מִחְשַׁבְתּוֹ
הִיא בְּעוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וּמְרָגִישׁ עֲצָמוֹ בְּטוֹב, עַל־כֵּן רָאִי לְהִיּוֹת
תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וּלְחַזֵּק וּלְשַׂמֵּחַ גַּם אֲחֵרִים.

עֲלִיף לְהַנְשִׂא תְּכַף־וּמְיָד, וְלֹא לְחַפֵּשׂ הַרְבֵּה, רַק לְקַחַת בְּחֹר
טוֹב וִירָא שְׂמִים.

רָאִי לְנַתֵּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עִם הַחֲבָרִים שֶׁהָיוּ לָךְ עַד עַכְשָׁיו,
וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָךְ רוּחַ טְהוֹרָה מְמָרוֹם, וְתִזְכִּי לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיף עֲלֶיךָ אֶת הַשְּׂמִיחָה, כַּמּוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (חֵלֵק
ב'): כְּשֶׁאֲדָם שְׂמִחַת בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׂמִיחָה מְעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן.

תָּמִיד תִּזְכְּרִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִמָּךְ, וְעַדִּין יֵשׁ לָךְ תִּקְוָה
וְתוֹחֶלֶת לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקֵר תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל מֵה שְׂמַעִיק
לָךְ תִּסְפְּרִי לְפָנָיו בְּלִשׁוֹן הָאֵם שְׁלֶךְ, וְזֵה יִשְׁבֵּר וַיְפּוֹצֵץ אֶת הָאֶבֶן
הַקְּשָׁה וְהַגְּדוּלָה הַמַּנְחַת עַל לִבֶּךָ; כִּי בְּזֵה שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
מוֹרִיד מְעַצְמוֹ אֶת הָעֵל הַקְּשָׁה שְׂמַעִיק לוֹ עַל לְבוֹ.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ. אַל תִּפְחָדִי
מִשׁוֹם דְּבוּק וְדַמְיוֹן, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד.

אֲקוּהָ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתְּצִיִּתִי אוֹתִי, וְתִשְׁמַחִי עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִהְיִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלַחָה רַבָּה...

ז' תַּקֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

רלו אשר ז' תקי בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות ולהבין ולשמע הטוב ממך, איך שאת מחזקת עצמך, אף שאת לבר.

אודות הילדים, עליך לא להסתפל על זה, כי בדרך כלל הילדים עסוקים בגדול משפחות, ואינם חס ושלום, מזלזלים בך, אך רב טרדוניהם גורם שלא יהיו כל-כך מקשרים אליך, אבל תאמיני, שהילדים אוהבים מאד את האמא.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתרוי רב נחת מהם, ושיהיה להם פרנסה בשפע ושלום-בית, ושלא ידאגו כלל, ובפרט שבאה שנה חדשה, עליך לבקש על הילדים שיצליחו.

בעת הדלקת הנרות ראוי לאשה לבקש הרבה ממנו יתברך בלשון שרגילה בה, הינו בשפת האם, ולדבר לפניו יתברך כל מה שמעיק לה, כי אז הזמן מסגל שתתקבלנה התפלות.

ובכלל היה טוב מאד, שתרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואף שבתחלה נדמה כאלו אין מי ששומע לך, אף-על-פי-כן אם תהיי חזקה בזה — לדבר עמו יתברך, סוף כל סוף תראי נסים ונפלאות, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עלינו האמונה פשוטה, שנגזקה לידע שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ושומע ומאזין לתפלותינו.

הקדוש-ברוך-הוא ישמע את תפלתך בתוך תפלות כל עם ישראל, ותזכי להיות תמיד שמחה ועליזה, ולא תצטרכי לבריות.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תקי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל אנשי בית-המדרש "מעין התורה", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו ויברכם תמיד.

אֲשֶׁר ז' תְּקִיא בַּנַּחַל רְלוּ

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֵיךְ שְׁקִבּוּץ קְדוֹשׁ שֶׁל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְקַבְּצִים יַחַד לְלַמֵּד מִהֲנַחַל נּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל; אֲשֶׁר מִי שְׂמִטָּה אֶת אֲזִנוֹ לְלַמּוּדָיו הַקְּדוֹשִׁים, הַמְּסַגְּלִים לְהַחְיוֹת פְּגָרֵי מֵתִים מִמֶּשׁ. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת י ח:), שְׂרָשָׁעִים בְּחַיֵּיהֶם קְרוּיִים מֵתִים, כִּי הֵם עוֹקְרִים אֶת עֲצָמָם לְגַמְרֵי מַחֵי הַחַיִּים. וְרַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ בְּכַחוֹ לְקַשֵּׁר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, עַד שְׂיַחְיוּ חַיִּים נְצַחִיִּים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים אַרְכִּים, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵזוּ יִרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיָּיו.

הַעֲקָר הוּא הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִידַע שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעַדָּיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְיִכּוּלִים לְצַאת מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, עַל-יְדֵי שְׂיַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַזְכְּפוּ לְשִׁמְעַ תְּמִיד שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר עַל סֵפֶר זֶה, שֶׁהוּא 'אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְכָּה לְהַפִּיצוֹ בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂנִזְכָּה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ אֶת קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְחַיֶּה אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ מְאֹד, כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְפַל בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַל אֵף גִּדְּל הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּחַלְקֹת וְהַמְּרִיבוֹת עֲלֵינוּ

רלח אָשֶׁר ז' תקיב בנחל

מבית ומבחוץ, עם כל זה עלינו לאחז את עצמנו ברבנו ז"ל, ובנדאי סוף כל סוף בא יבוא יום ישועתנו.

זכיתי להיות בשבוע שעבר אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, והרבה בקשתי בעבורך. וישמע הקדוש-ברוך-הוא את תפילתי בתוך תפלות עם ישראל.

מאד שמחתי לקראת החדושי תורה שלך, וראשי תבות וסופי תבות. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתעלות תמיד בעבודת חדושי התורה, שרבנו ז"ל אמר, שהוא תקון נפלא על פגם המתשבות זרות.

אודות שפתת ברראשי תבות של "ישפך שיחו" וכו' וכו', אם תדקדק תראה שב' תבות ישפך שיחו עולה כמנן תש"מ, שהיא ראשי תבות: מ'וצא ש'פתיך ת'שמר (דברים כג, כד), וגם מ'דבר ש'קר ת'רחק (שמות כג, ז), כי זה סוד "ישפך שיחו", כשאדם זוכה לשמר את פיו לא לומר שקר, ושומר מוצא שפתיו, אז הוא יכול תמיד לשפך שיחו לפניו יתברך, ולדבר לפניו יתברך את כל מה שמעיק לו, וזה שאנו אומרים בתפלת 'נשמת': "ולשון אשר שמת בפינו", ש'מת' דיקא, הינו על ידי שהאדם מקיים מוצא ש'פתיך ת'שמר, ומדבר ש'קר ת'רחק, אז זוכה לשפך שיחו לפניו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל ישמע את תפלותינו, ובפרט עכשו בחדש הרחמים, ונזכה להכתב בספרם של צדיקים גמורים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקיב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ה' אלול התשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אֲשֶׁר ז' תְּקִיג בַּנַּחַל רֵלֵט

רְאֵה, אֶהְיֵבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְלְדוֹן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְכַף זְכוּת, כַּאֲשֶׁר הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ו"ל (בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), וְאָמַר, שְׁעַל-יְדֵי שְׁהֶאֱדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְכֵן אֶת עֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְתַרְחֵב לְבוֹ, וְזוֹכֵה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר.

וּבְאַמַּת כַּאֲשֶׁר יֵאִיר לָךְ יְשׁוּב הַדַּעַת, שְׂאִין לָךְ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין אוֹתָךְ רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, אִזְ דִּיקָא תְּוֹשַׁע. עַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל רַחֲמֵי יִתְבָּרֵךְ, אִיךְ שְׁמַרְחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת כָּל־לִיּוֹת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּהִיָּה כָּל-כֶּף שְׁבוּר וְגִלְמוּד, רַק רְאֵה לְחַבֵּר אֶת עֲצָמָךְ עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְלְדַבֵּר עִמָּם מַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כֶּף גְּדוֹל, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבְּלוֹ בְּשׁוּם אֲפֹן, כִּי אִם עַל-יְדֵי צוֹתָא עִם חֲבֵרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּשְׂאֵר תְּמִיד בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" קְדָשׁ קְדָשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קְדָשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּל מִינֵי סְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים, קִטְנוֹת וַיְרִידוֹת, שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מְפָנֵי שֶׁהוּא מְנַתֵּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִז

רמ אשר ז' תקיג בנחל

שִׁיחַ וְיָהוּי לֹא כָּל מִינֵי סִפְקוֹת לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וּמָה וּמִי וְאֵימַת וְכוּ' וְכוּ', אַבְּל כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְיִוֹדַע שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּמְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כְּאָדָם הַמְדַבֵּיק שְׁנֵי דְבָרִים יַחַד בְּדַבֵּק חֲזָק, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַפְרִידֵם, אָז נִתְבַטְּלִים לֹא כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסִּפְקוֹת וְהַבְּלִבוּלִים וְהַעֲיוּנִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְזֶה כָּל עֶסְקֵנוּ — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵבֵל יִתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוּם אֶפֶן שְׁבָעוּלָם עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם. וְתִכְרַחֵם וּמִיָּד כְּשִׁיתְגַּלְגַּל לָהֶם שְׂמֵלָא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, וּכְשִׁמְתַּחֲלִים לְהִתְנַהֵג כְּךָ, מִמִּילָא נוֹפְלִים כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְכָל הַסִּפְקוֹת.

וְעַל-כֵּן מָה עָלֵי לְחַשֵּׁב בְּפִרְטֵי פְרָטִים, יוֹתֵר טוֹב לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַשְּׂבוּרוֹת וְהַנְּפוּלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת וְהִירוּדוֹת וְהַמְּלַכְלוּכוֹת בְּחֻטְאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', שְׁגָם הֵם יִזְכוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְיִתְחַיֵּל לְהֵאִיר לָהֶם אוֹרוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִז גַּם הֵם יִזְכוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית, וְלִהְיוֹת אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

יַעַן שְׁנוּלְדַתָּ בִּי"ג אֱלוּל, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַבֵּן אִישׁ חַי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הִנֵּה רְאוּי לָךְ שְׁתַּלְמַד סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים, שְׁנַכְתְּבוּ בְּרוּח־הַקְּדוֹשׁ, וּמְרַגְּשִׁים בָּהֶם טַעַם קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם בְּהִלְכָה וּבְאַגְדָּה וּבְדַרוּשׁ וּבְקַבְלָה.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, זֶה לִי יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, שְׂאֵנִי עוֹסֵק בָּהֶם בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לִי כְּמַעַט אֶת כָּל סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּח־הוּא יִרְחִיב לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּצְלִיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תקיד בנחל רמא
ז' תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ו' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

בדרך כלל מי ששקוע בטוב אינו מרגיש את ההפך, כי יתרון האור מן החשך ניקא, הינו כשיש לאדם חשך, ואחר-כך בא לו אור, אז יכול להבחין במעלת האור, ולהפך — כשהוא תמיד באור, אז אינו מבחין בחשיבות האור. כמו-כן אשה, כשזוכה לבעל טוב, אז היא אף פעם לא תוכל להודות על הטוב שנתן לה הקדוש-ברוך-הוא.

כן הדבר הוא אצלך, הקדוש-ברוך-הוא הוא זכה אותך עם בעל טוב מאד, טוב לשמים וטוב לבריות, מתמיד בתורה בהתמדה יוצאת מן הכלל, וכבר זכה לסיים את חלקי התורה במשך שש השנים האחרונות, אשר מעטים זכו לזה, על-כן ראוי לשמח מאד עם בעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחו בימים, ויבנה אצלכם בית נאמן בישראל.

המאחל לך הצלחה...

ז' תקטו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ו' אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם, איך שאתם מסתדרים, יעזר לכם השם יתברך, שיהיה לכם פרנסה בשפע רב.

ועולה על הכל שמחתי, שאת עוזרת לבעלך להפיץ את ספרי

רמב אֲשֶׁר ז' תקטז בַּנְּחָל

רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הוּא עֹכְשׁוֹ צוֹ הַשָּׁעָה, כִּי הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שְׂמֵם וְזָכָרָם, לוֹכְדִים נְפֹשׁוֹת טְהוֹרוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֵין מִי שְׂיַעֲצֹר בְּעֵדָם, אֲדַרְבָּה, שְׁלֹטוֹן הָרָשָׁע שֶׁל הָעַרְב־רַב הַמְתַּפְּשֵׁט עֹכְשׁוֹ בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם נוֹתְנִים לָהֶם כַּח, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְזֹרַע אֲמוּנָה בְּלִבּוֹת עַמּוּנוּ יִשְׂרָאֵל, וּכְשִׁזְרָעִים אֲמוּנָה — צוּמַחַת הַגְּאֻלָּה.

רְאֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁיכַת הַשָּׁפַע בְּבִית, וְכָל הָאוֹיֵבָה בְּבֵית מִשְׁתַּנָּה כְּשֶׁהַשְּׂמֵחָה שׁוֹרָה בְּבֵית. לְכֵן רְאֵי שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּבֵית קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ תִרְאֵי נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאֲחַל הַצְּלָחָה רַבָּה בְּכָל הָעֲנִינִים...

ז' תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, וְאוֹלֵל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאִד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, בְּפָרֵט שְׂזִכִּיתִי לְהַשְׁתַּטַּח עַל קַבְּרֵי צַדִּיקִים וּלְהַזְכִּירָנִי לְטוֹבָה, תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, וְאֲנִי מוֹדֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד. וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁתִּהְיֶה עַל אֵיזָה קֶבֶר שֶׁל צַדִּיק — תִּזְכִּירָנִי לְטוֹבָה, וּתְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, שְׂאֲזֹכָה לְהַצְּלִיחַ אֶת דְּרָכֵי, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרֵסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּל זֶה חֲשָׁקִי וְכִסּוּפֵי זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה לָקַח אֶת עֲצוּמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כָּף עָלִינוּ לְבִזּוּתָנוּ, וּלְהַשְׁלִיךְ כָּל מִיָּנִי זָבֵל עָלִינוּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל מִיָּנֵי דֵינִים, וְנִזְכָּה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּהַתְּגַלּוֹת מְלָכוֹת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

אוֹדוֹת מֵה שְׁנַעֲשֶׂה עֹכְשׁוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂמֵכְנִיעִים וּמְבִזִּים וּמְשַׁפִּילִים כָּל-כָּף כָּל דְּבָר שְׂבַקְדָּשָׁה, כָּל הָעֲנָנִין הוּא אֵים וְנוֹרָא, מִמֶּשׁ חֲבִלֵי מְשִׁיחַ, שְׁאָנוּ רוֹאִים אֵיךְ הָעַרְב־רַב מִתְגַּבֵּר וּמִתַּפְּשֵׁט מִדֵּי

אֲשֶׁר ז' תְּקִיז בַּנַּחַל רַמְג

יום ביום, ובמקום לקחת מוסר, ולראות עין בעין איך שְׁהִיָּקֵר יָאמִיר, וְהַצָּרוֹת מִתְרַבּוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, שׁוֹכְחִים הַכֹּל וּמִדְּכָאִים אֶת שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, עַל-כֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה עֲנִין שֶׁל הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּפִשְׁטוֹת מִמֶּשׁ, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי רַק רַבְּנֵנוּ ז"ל יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת, וּבְפָרֵט לְתַפּוֹר אֶת הַקָּרַע הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁנִּתְהוָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

אֲנִי שֶׁמַּח מְאֹד, שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. תֵּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׂאִין לָנוּ רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הֵינּוּ בְּפָרֵט עַל-פִּי סֵדֶר-דֶּרֶךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מִתְּנָה שְׁנִמְסָרָה לָנוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנִי לְהִדְפִּים וּלְהַפִּיץ אֶת רַעֲיוֹן סֵדֶר-דֶּרֶךְ-הַלְמוּד בֵּין כָּלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּזוֹה, תְּמִיד יִהְיֶה עֶסוּק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְפָרֵשׁ שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ בְּחוּף שְׂאֵר תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקִיז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד נִתְרַשְׁמַתִּי מִהִנָּסַח שֶׁל הַפְּתִיבָה שְׁלֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְאֵז יִתְהַפֵּךְ לְךָ הַכֹּל לְטוֹבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עַצְמָךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ

רמד אָשֶׁר ז' תקיח בַּנְחַל

אֵת כָּאֵב לְבָבְךָ עַל בְּתָרְךָ הַיְקָרָה, אֲבָל סוּף כָּל סוּף עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי תַחֲזֹר אֵלַיךָ.

אודות כָּל הַתְּכַנְיֹת שְׁלֶךָ, בְּנֻדָּאֵי אִם תִּהְיֶה כְּנֻנְתְּךָ לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרְסֵם אֵת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, תִּזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת וּלְהַצְלִיחַ. מִי שְׁחֹגֵר מִתְנַיִו וּלְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת נָקִי מִכָּל מִינֵי פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מַפְלְגוֹת, אֲשֶׁר כָּלֵם כְּאֶחָד שְׁקָר, כִּי כָּל מֵה שְׁאֲדָם מְדַבֵּק אֵת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, יוֹתֵר אֲמֶת נִכְנָסֵת בּוֹ, וְכָל מֵה שְׁהֲאָדָם מְפָרִיד אֵת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, יוֹתֵר שְׁקָר נִכְנָס בּוֹ. וְעַל־כֵּן מִי שְׁחֹגֵר אֵת מִתְנַיִו לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲסוּר לוֹ שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵיזָה אֵינְטֵרֵס עֲצָמֵי כָּלָל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

מַחֲמַת טְרַדוֹת הַשְּׁבֵת הַהִכְרַח לִי לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲנִי מְקַנֶּה עוֹד לְהַתְּכַתֵּב עִמָּךְ.

ז' תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְלֵנִי שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּבְפָרְט שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזָה, בְּפָרְט כְּהַיּוֹם, שְׁהַמְסִיּוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, מִתְּפַשְׁטִים מְאֹד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמַגְבִּירִים אֵת הַטְּמָאָה, וְכֵן שְׁלִטוֹן הַרְשָׁע, מְלָכוֹת דְּעָרְב רַב מִתְּפַשְׁטוֹת מְאֹד מְאֹד, וּמְסִיתִים אֵת הַמּוֹן עִם נֶגֶד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְנֶגֶד הַיְהוּדִים שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֵת נַפְשֵׁנוּ זֶה לְעַמַּת זֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת אֹרֵר רַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁר הוּא הַתְּגַלּוֹת

אֲשֶׁר ז' תקיח בנחל רמה

מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׂאִין לְמַעְלָה הַיְמָנָה.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יז):
כְּשִׁיּוֹשְׁבִים בְּאֵיזָה מְקוֹם, וּמְדַבְּרִים שָׁם דְּבוּרֵי אַמוּנָה, הַדְּבוּרִים
הוֹלְכִים וְנִחְקָקִים וְנִרְשָׁמִים אֶפְלוּ בְּסִפְרֵיהֶם, וּמוֹצְאִים שָׁם הַפֶּה
אַמוּנָתָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִהָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה,
עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בְּלֵב אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְכֵן צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲבוּדָתָנוּ
— לְזַרֵּעַ אַמוּנָה בְּלִבּוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְמַח
הַגְּאֻלָּה. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), כִּי עֵקֶר
הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בְּאַמוּנָה.

וּמוֹכָא מִהֲרַב הַקְדוּשׁ הַבְּעַל הַתְּנִיָּא ז"ל, שֶׁאֹמֵר בְּשֵׁם רַבּוֹ הֲרַב
הַקְדוּשׁ מִמְּעוֹרְרֵיטֵשׁ זי"ע, כִּי הוּא הָיָה נוֹהֵג, כְּשֶׁנֶּפֶל לוֹ אֵיזָה הַשְּׂגָה
בְּמַחוּ, הָיָה אוֹמְרוֹ בְּפֶה, אִף שֶׁלֹּא יָבִינוּ הַשׁוֹמְעִים כֹּל-כֶּף מֵהַ שְׂהִיָּה
מְדַבֵּר, אִף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה מוֹצִיא אוֹ בְּפֶה, וְהִטְעַם לָזֶה הוּא, כְּדִי
לְהַמְשִׁיף אֶת הַהַשְּׂגָה שֶׁנֶּפְלָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּדִי שֶׁאַחַר אֲשֶׁר יִתְגַּעַע
בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, גַּם-כֵּן יִזְכֶּה לָזֶה, כְּמוֹ-כֵן עֲלִינוּ לְגַלוּת
וּלְפָרְסָם אֶת הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּלְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וּבְאִפְּן
הַזֶּה תִּפְגַּס בְּלִבּוֹת עַם יִשְׂרָאֵל אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְסוּף כֹּל סוּף
כָּלֵם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמַצֵּא דִּירָה זוּלָה וּלְהַכְנִס
בָּהּ בְּשִׁמְחָה.

אוֹדוֹת שֶׁאֲלֵתָךְ עַל הַדִּירָה שֶׁעַל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, בְּדַרְךָ כָּלֵל אוֹמְרִים
שִׁזוֹ סִכְנָה, כִּי כָּף אָמַר רַבְּנוּ הַטּוֹרֵי זָהָב, שֶׁבְּצַעֲרֵירוֹתוֹ נִעְדְּרוּ מִמֶּנּוּ
כַּמָּה יְלָדִים, וְחָלָה בְּזֶה מִפְּנֵי שֶׁדָּר עַל גְּבִי בֵּית-הַכְּנֶסֶת. אֲבָל נִרְאָה
בְּפוֹסְקִים, שֶׁאִם לֹא שָׁמִים אֶת חֲדָר הַשְּׂגָה עַל גְּבִי הַמְּקוֹם שֶׁיִּשְׁנוּ
אֲרוֹן-הַקְּדוֹשׁ, אֲזַי אֵין מֵה לְחַשֵּׁשׁ, וְהַבּוֹחֵר — יִבְחַר.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְעֵבֶר בְּקִרְוֵב לְדִירָה
חֲדָשָׁה, וְלִגְוֹר בֵּין שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, כִּי זֶה מְאֹד טוֹב בְּשִׁבִיל

רמו אָשֶׁר ז' תקיט בַּנְחַל

הַחֲנוּךְ. אָבֵל יֵתֵר הַזְּמַן רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, אָשֶׁר
הֵם מְגַלִּים אֶת תְּמַצִּית הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר־י הַשׁוֹקֵד
בָּהֶם.

בְּשָׂבוֹעַ שְׁעָבַר זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלָהּ. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ
כָּל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל. גַּם זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל אֶצֶל
צִיּוֹן מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְאִמְרַתִּי שָׁם יוֹם כַּפּוּר קָטָן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוּל הַתְּשַׁמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּמְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכְתֹּב לִי בְּכָל פֶּעַם, אִם קִבְּלָתָ אֶת מִכְתָּבִי,
כִּי אֲנִי מְפַחֵד פֶּן זֶר יוֹצִיא אֶת מִכְתָּבִי מִתְּבַת הַדָּאָר שְׁלָךְ.

רָאָה לְהִרְגִיעַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּתְדַבֵּר עִמָּה דְבוּרֵי אֲמוּנָה, וְשִׁלָּא
תְּצַטְעֵר כָּלֵל, וְשִׁלָּא יַעֲלוּ לָהּ שׁוֹם סִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ,
אֲדַרְבָּה, עֲלֶיהָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַצְּדִיקִים סוֹבְלִים מְרִירִיוֹת עֲצוּמוֹת מְכַל
מִיגֵי שׁוֹנְאִים עַל לֹא דְבָר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מַחְזִיקִים מְעַמֵּד וְלֹא
נִשְׁבָּרִים בְּשׁוֹם אִפְּן שְׁבַעוּלָם, כִּי מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִגְזְרָה
גְּזֻרָה, שֶׁיִּחָרְבוּ בְּתֵי הַצְּדִיקִים, וְאִסּוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

אִם הָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה, אֶלֹא אִם-פֶּן
מְכַרְזִים עָלָיו מִלְּמַעְלָה (חֲלִיז ז.), אֲזַי אֵף פֶּעַם לֹא יִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם, רַק מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו יַחֲזוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִזְכּוּ

אָשֶׁר ז' תְּקַבּ בְּנִחָל רְמוּז

לְרוּוֹת רַב נַחַת מֵהִילָדִים. הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּשַׁעַה שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ יְחִידִי, אוֹ נוֹסֵעַ בְּמִכּוֹנֵיתְךָ יְחִידִי, תּוֹצִיא מִפִּיךָ כְּסוּפִים טוֹבִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁכַל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַחֲזוֹק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתּוֹרָה, וְתוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכָל שְׂכָן בְּרוּחָנִיּוֹת, וּמְגַלָּה לְאָדָם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקַבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, וְאוֹ לְאוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

— אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וְגִדְלִי שְׂמִחְתִּי שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חִלְקְךָ.

זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּשִׁבְלֶךָ וּבְשִׁבְלֵי אֲשֶׁתְךָ וּבְשִׁבְלֵי יְלָדֶיךָ. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלְתִּי.

רְאֵה לְדַבֵּק עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ דְבִקָּה, שְׁלִבְלֵי תְּפִלָּה מְמַנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּשׁוּם אֲפֵן שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה עַל־יְדֵי שְׂתִתְמִיד בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, שְׂתִתְמִיד תְּדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן תִּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. רְאֵה שְׂיָקִים אֲצֶלְךָ (יִשְׁעִיה ל, כ): "וְלֹא יִכְנָף עוֹד מוֹרִיךָ, וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךָ", שְׂתִתְמִיד תִּהְיֶה רְגִיל לְעֵין בְּקוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן בְּ"אֲשֶׁר בְּנִחָל", וְתִסְתַּכֵּל בְּהֵם בְּעֵין אֲמַת, וְאֵז תִּרְאֶה בְּהֵם נְפִלְאוֹת רַבּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם.

וְהִנֵּה בְּעֵינֵי הָרְאִיָּה יֵשׁ שְׁתֵּי רְאִיוֹת: יֵשׁ אֶסְפִּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה, וְיֵשׁ אֶסְפִּקְלָרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה, אֶסְפִּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה הֵינּוּ כְּשֵׁרוֹאִים

רמח אֲשֶׁר ז' תקכ"א בנחל

הדבר פנים אל פנים כמו שהוא, ואספקלריה שאינה מאירה הוא כמו שרואים את זה דרך ראי, אשר בנדאי גם על ידי ראי רואים את כל הענין, אבל אינו דומה מי שרואה פנים אל פנים, כמו כן ענין ה"אשר בנחל" והקונטרסים החדשים, אינו דומה מי שמסתכל בהם בעין אמת, ומתבונן בכל קונטרס וקונטרס מה שכתוב שם, וחוזר על זה הרבה פעמים, וכן ב"אשר בנחל", מלבד בשאר הספרים — ב"שפת הנחל" וב"באור המדות" וב"נהרי אפרסמון", ממי שאומר בשם אומרו, כי הוא כבר רק כמו וכו' ולא אמת.

הקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך תמיד.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקכ"א.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר שופטים, ו' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

חסדי השם יתברך, בנך היקר, גרו יאיר, מתפתח מאד ברוחניות ובגשמיות, ומשתנה מיום ליום לטובה. יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שיהיה לך הרבה נחת ממנו ומכל יוצאי חלצֶיך.

אודות הבלבולים והמחלקת, תאמין לי שהכל דמיון והבל, אשר הבעל־דבר מנפח, ורוצה לעשות פרודים אצלנו, ועל־כן עלינו להשתיק תכף־ומיד כשרואים איזה עשן, עלינו לכבותו תכף־ומיד ולהסיר את הריחות רעים הנגרמים על־ידי העשן. ויש לומר: עש"ן ראשי תבות — ש'א נ'א ע'יניך (בראשית יג, יד), הינו תכף־ומיד כשרואים עשן, עלינו להרים ולהגביה עינינו אליו יתברך, ולהזהר מאד שהעשן לא יכנס לעינים, שלא יחשיכו עינינו מאורו יתברך, ואז יתהפך עשן לטובה, וזה ראשי תבות עש"ן — ש'מח נ'פ'ש ע'בדך (תהלים פו, ד).

אֲשֶׁר ז' תִּקְבֹּב בְּנִחַל רִמָּט

חֲמִדָּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם,
וְעַקֵּר הַהֶתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְהַשְׂמִיחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַמִּחַ וְהַמְחַשְׁבָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהֶחֱזִיק מֵעַמָּר.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבִוּר וְדְבִוּר שֶׁאָדָם
מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית. וְתֹאמִין לִי, שֶׁכְּדָאִי לָנוּ
לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל רַק בְּעִבּוּר זֶה, שֶׁגָּלָה לָנוּ אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוּת, אֲשֶׁר הָעַקֵּר הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבְזֶה יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְאֶת כָּל יְמֵי חַיָּו, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם,
רַק תָּמִיד יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּפְרֹשׂ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ, אֲשֶׁרֵי הַמְתָּמִיד
בְּזֶה תָּמִיד!

בְּשָׁבוּעַ שֶׁעָבַר זְכִיתִי לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי
בְּעִבּוּרְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבַּל תְּפִלָּתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תִּקְבֹּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַרְבֵּה הַגָּאוֹן, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, חוֹבֵר חֲבוּרִים
מְחַכְּמִים, פְּלָאֵי פְּלָאוֹת ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם, אֵיךְר הָאֵט זַיְיעַר גּוּט גִּימָאכְט מִיט אַיְיעַרַע
סְפָרִים [עֲשִׂיתֶם טוֹב עִם סְפָרִיכֶם], כִּי זוֹ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד,
שֶׁעֲשִׂיתֶם קִצּוֹר הַלְכוֹת טְהוֹרָה, וּמְחִיִּים עֲצָמָם הַזּוּגוֹת צְעִירִים,
וּבִפְרָטִיּוֹת אֵלּוּ שָׂרָק עֲכָשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, לָהֶם הַחֲבוּרִים שְׁלָכֶם הֵם
כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה, רְאוּ לְהֶתְחַזֵּק, וְאַל תְּפָלוּ בְּדַעַתְכֶם כָּלֵל
עַל שְׁפוּעֵרִים פִּיהֶם הִטְמֵא עֲלֵיכֶם, כֹּל זֶה בָּא רַק מִחֲמַת קִנְאָה, כִּי
אֲנִי עֹבְרָתִי עַל כָּל הַסְּפָרִים, וְהֵם נִפְלְאִים מְאֹד, מִמֶּשׁ תְּמַצִּית הַהֶלְכָה

לפי גדולי הפוסקים. ולכן אל תשימו לב אל החרופין והגדופין שהם מנת חלקכם, וזהו סימן שעשיתם דבר טוב, כי אם אין מחלקת על מי שעוסק בצרכי הרבים, בנדאי צריכים לחשש אם זה לא בא מצד הטמאה וכו'. ועכשו שיש עליכם כל-כף הרבה 'מדברים' וכו', בנדאי הספרים מקבלים בשמים, כי מחלקת על האדם זה סימן טוב, כי בכלב מת לא בועטים...

צריכים למסר נפשו לגמרי אליו יתברך, ולידע, אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה כל העולמות, ומחדש את כל הבריאה כל דקה ושניה. ודבר זה הוא נפלאות תמים דעים, לא יכילהו הרעיון כלל, וזה מה שגלה לנו רבנו ז"ל קדם הסתלקותו בראש השנה האחרון בצלקמא הדין בענין חדוש העולם, שבו תלוי השיר חדש (עין לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שעל-ידי שאדם מכניס עצמו בחדוש העולם, וידע שהקדוש-ברוך-הוא מחדש את עולמו בכל עת ורגע מחדש, על-ידי-זה הוא יכול להתחדש, ולרשעים הרודפים אותו תהיה מפלה גדולה, כי כל מי ששופך דמו של חברו — הרע יפל על ראשו, וישפכו את דמיו חזרה. וכמאמר התנא הקדוש (אבות ב, א): "על דאטפת אטפוף וסוף מטיפף יטופון", הקדוש-ברוך-הוא משלם מדה כנגד מדה, ולכן חזקו ואמצו מאד, כי בנדאי זה לכם לכפרת עוונות, ומוריד מכם קטרוג גדול, כי אפלו מלאכי מעלה מקנאים בספריכם, ולכן בא עליכם מה שבא וכו', חזקו ואמצו אל תפחדו כלל.

הדורש שלומכם באהבה רבה...

ז' תְּכַנֵּן.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אֲשֶׁר ז' תקכג בנחל רנא

מה אמר לך! אני בעזרתו יתברך שמו, אהיה מליץ ישר על כל הבחורים וכו', כי לצערי הרב, אני יודע מה שעובר עליהם וכו', ומי הגורם להם וכו', ומה גורם להם וכו'. ולכן אינך צריך לכתב "מוסר" ו"תוכחה", כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ח), שלא כל אחד יכול להוכיח, ולא כל אחד רשאי להוכיח, אף שהיא מצות עשה של (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך", כי אם זה לא תוכחה פתוחתו של משה רבנו, אזי יכולים לקלקל יותר מלתקן, כי יכולים להפיל יותר בנוקבא דתהומא רבה, ולכן פלך מלהוציא פרוזים וקול קוראים ותוכחות וכו', כי לא רק שלא תועיל אלא תזיק. ואני שוב אומר לך, יעזר הקדוש ברוך הוא כשאצא מזה העולם, אני אעמד לפני בית דין של מעלה, ואטען בעבור כל הבחורים והבנות שהיו רוקים ורוקות, ואפלו בעבור האברכים הצעירים וכו', כי לצערי הרב, אני יודע היטב מה עובר עליהם וממה זה נובע, ומי אשם בדבר. ולכן אל תהיה חכם בעיניך "להוכיח בשער" — כמו שאמה מתבטא, תתחיל להוכיח אותי עכשו ולא אותם, אני לוקח על עצמי האחריות, כי יש לי ללמד זכות על כל הבחורים וכו' שבדור הזה, ולכן פלך מדרך זו שאמה רוצה לפרסם וכו'.

השלמות היא רק לחזק ולעודד ולשמח, והעקר לעזר לבני ובנות ישראל, אשר כלם קדושים וטהורים, ורוצים להיות זהירים ורוצים להתחתן וכו', אף אין מי שידאג בעבורם. זה שנים שאני עוסק בזה, ומשתדל לשדך בין בני ובנות ישראל, ולהעמיד בתים יפים לתפארת בית ישראל.

אני מקוה שתבוא לכאן, ואז אסביר לך דברים שאי אפשר להעלותם על פני הכתב.

הדורש שלומך באהבה רבה...

רנב אָשֶׁר ז' תּקֵד בְּנַחַל
ז' תּקֵד.
ז' תּקֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי בְּאֵמֶת עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְלֹא עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל הֵינּוּ נְאֻכְדִים
לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמֵּיד תְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

בְּמַצָּבִים הֶכִי קָשִׁים אָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל וְאָסוּר לְהִשָּׁבֵר, זֶה הַנְּסִיּוֹן
שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל — לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעֵת צָרָה, וְלִכְּן בְּרַבּוֹת
הַצָּרוֹת, הָעֲצָה — לְבָרַח הַרְּבֵה אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, כְּפִי רַבּוּי הַיְרִידוֹת,
כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְבָרַח רַק אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת — רַק
לְבוֹא לְהִשְׁתַּטַּח עַל פְּנֵיו, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֵי בּוֹרֵא
עוֹלָם, כֶּף לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (יוֹנָה ב. ג): הָעֶקֶר "מִבְּטֵן
שְׂאוֹל שׁוֹעֵתִי", רַק לְצַעֵק לְבוֹרֵא עוֹלָם, וְרַק זֹו הָעֲצָה, וּבִפְרָטִיּוֹת
שְׁסוּגָרִים עֲלֶיךָ וְכוּ', מִכָּל הַפְּוֹנִים וְכוּ'.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, קַבֵּל אֶת הַרְמְזִים שְׁמֵרְמְזִים לְךָ
מִהַשְׁמִים. אֲבָל זָכַר גַּם זָכַר, שְׂאֵין עֲצָה וְאֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה נִגְדֵ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק לְבוֹא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים כְּעֵנִי בְּפֶתַח, אִז תִּרְאֶה
יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ עַל רֹאשׁ שׁוֹנְאֵיךָ, וְהֵם יִפְלוּ
וְאִתָּה תִצָּא זְכָאִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תקכה בנחל רנג
ז' תקכה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך האריך.

מה אמר לך! רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שהעקר הוא אמונה, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו היכן הוא אוהו באמונה, כי יש סובלי חלאים, שהעקר מה שסובלים, זה רק מחמת חסרון אמונה, כי האמונה האמתית, שמאמין שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואפלו מה שנעשה עמך מבעל בחירה, זה רק ממנו יתברך, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זו השגחת השם יתברך. רואים שקורה עם האדם דברים מזעזעים מאנשים רשעים ארורים, המציקים ומצערים אותו, תדע שגם שם אלופו של עולם גנוז, ותכונן למסר עצמך על קדוש השם, ואז תראה איך יתפרדו פועלי אנו, וימתקו ממך כל הדינים; כי ברגע שאדם מבטל עצמו בו יתברך, הכל מתהפך לטובה.

מה אמר לך! אם בני-אדם היו יודעים מה זו אמונה, היו מתחזקים רק עם אמונה, כי אמונה היא כשנה טובה, שנותנת נוחה למחזין, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה); לכן אשרי מי שמסלק דעתו לגמרי מהכלי העולם הזה, ורק מתחזק באמונה פשוטה, שאינו יודע כלום, אינו שואל שום קשיות, ואין נכנסים בו שום ספקות, רק מאמין בו יתברך, שהוא אחד יחיד ומיוחד, היה הנה ויהיה, וזו רפואה לגפש. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על עוונותיך. ולכן רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ממש שדוד

רנד אֲשֶׁר ז' תקכו בנחל

הטבע, שלא תארף ולא שערף בחיידך, רק החזק באמונה פשוטה, ואז נזכה לראות עין בעין ישועות וחסדים גמורים.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ז' תקכו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הפסך להדפסת ספרי רבנו ז"ל, ותשוואות חן לך על זה.

מה אמר לך! זה חלקנו מכל עצמנו, שאנו זוכים לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, על אף כל השנאה והקנאה וכו'. ידוע שהסמ"ך-מ"ם מאד מאד שונא את רבנו ז"ל, ורוצה רק לראות וכו', כמוכא (ספורי-מעשיות, מעשה ז'), אבל רבנו ז"ל מגלה שם, שלקח שבויים, ובין השבויים היתה יפת תאר, שהיו לה כל מיני חן שבעולם, רק שזה החן לא היה מעצמה, רק שהיתה תולה עליה אכן טובה — יהלום, שקורין (דומיט), ואותה אכן טובה היה לה כל מיני חן, ומחמת זה נדמה שיש לה כל מיני חן וכו', עין שם. והפירוש הוא, כי הצדיק האמת, שהוא רבנו ז"ל, מוציא שבויים, שהם נשמות שנשבו בידי הסמ"ך-מ"ם, והוא מוציאם. כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שהצדיק נכנס בבית הבליעה של הסטרא אחרא, והוא מוציא משם נשמות, בסוד (איוב כ): "חיל בלע ויקיאנו", שההכרח לה להקיא את אלו הנשמות שבלעה, עין שם. והנה בין השבויים יש יפת תאר, הינו נשמה אחת, שיש עליה כל מיני חן, והחן הזה בא מהאכן טובה, והוא על דרך שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימנים ט', קיב): יש אומרים 'אכן טוב', ויש אומרים הרבה תפלות ובקשות, תחנונות ושיחות ותחנונים, עד שמאיר עליו אורו יתברך כדגמת אכן טוב, שמאיר לעצמו ולאחרים. וזה רואים גם אצל רבנו ז"ל, שמוציא אלפים

אָשֶׁר ז' תּקֻז בְּנַחַל רְנָה

וּרְבֻבוֹת נְשָׁמוֹת מְשַׁנֵּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. אָבֵל יֵשׁ נְשָׁמוֹת שֶׁהֵן בְּחִינַת יַפֶּת תֹּאֵר, וַיֵּשׁ עֲלֵיהֶן חֵן, וְהַחֵן הַזֶּה בָּא מֵהָאָבֶן טוֹב, כִּי עַל-יַדֵּי רַבּוּי הַתְּבוּדוֹת שֶׁהֵיחָה לָהֶם, עַל-יַדֵּי-זֶה גַם הֵם כָּבֵר יְכוּלִים לְקַרֵּב אַחֲרֵיהֶם, שֶׁזֶה בְּחִינַת הַיַּפֶּת תֹּאֵר, שֶׁיֵּשׁ עֲלֵיהָ כָּל מִינֵי חֵן.

וְאֵל זֶה כָּל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת, אִם לֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, וְלֹא יַעֲזֹב אֶת עֲצָמוֹ. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמִתְקַרֵּב בִּיּוֹתֵר אֶל רַבּנוּ ז"ל, וּמָה גַם שֶׁעוֹסֵק לְפַרְסְמוֹ בְּרַבִּים, שֶׁאֵז יִהְיֶה בְּחִינַת יַפֶּת תֹּאֵר, וְהֵבֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ז' תּקֻז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים ... שֶׁיַּחֲיֶה לְיָמִים טוֹבִים.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

נָא לְהוֹדִיעַ תְּכַף-וּמִיד ... כִּי יֵשׁ כְּאֵן אֶסוּר יֵין גִּסְף, שֶׁהוּא אֶסוּר חֲמוּר וְחִיבִים מְלָקוֹת, וּמָה גַם שֶׁמְבִיא לִידֵי טְמֵאוּם הַדַּעַת וְהַמַּח. וְגִזְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל סֵתֶם יֵינָם מְשׁוּם חֲתָנוּת וְכוּ' (שְׁבַת יז:). וְרוֹאִים עַד הַיּוֹם, אֱלוֹ שֶׁמְקַלִּים בֵּינֵן גִּסְף, לְבִסּוֹף מְסִתּוֹבְבִים עִם גּוֹיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעֵינֵן בְּפִרְקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר (פֶּרֶק מז): עֲמַד פִּינְחָס וְהַחֲרִים עַל יִשְׂרָאֵל, בְּסוּד שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ וְכוּ' בְּחֶרֶם, שְׁלֹא יִשְׁתּוּ יֵין גִּסְף וְכוּ', עֵינֵן שֵׁם. וְזֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאוֹי לְמִי שֶׁמְקַל בּוֹ, כִּי הוּא גּוֹרֵם לְקַלְקוּלִים רַבִּים, וְצָרִיכִים רַק לְהַחֲמִיר בְּזֵה, וְאֵז תְּבוּא עֲלָיו בְּרָכָה. וְעֵינֵן בְּכֵן אִישׁ חַי, שֶׁנֶּה שְׁנֵי (פֶּרֶשׁת בְּלַק. סִימָן א'), שֶׁעָקַר הַטַּעַם זֶהוּ סוּד כְּמוֹבָא, וְעֵינֵן בְּשׁו"ת הַרְמ"ז (סִימָן מט), אִיךְ שֶׁמְזַהֵר עַל הָעוֹן הַזֶּה שֶׁל שְׁתִּיַת יֵין גִּסְף, עַל-פִּי הַזֶּהר פֶּרֶשׁת שְׁמִינֵי (דף מ') עֵינֵן שֵׁם בְּהִגָּהַת ה'מְקַדְשׁ לְמִלְךָ' בְּהִגָּהוֹתָיו עַל הַזֶּהר. וְכֵן יֵשׁ סֵפֶר

רנו אָשֶׁר ז' תקכח בַּנְחַל

נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד בְּשֵׁם "יֵינן הַמְשָׁמֵר" מַגְדוּלֵי הַמְקַבְּלִים, מְרַבֵּי נֶתֶן
נְטֵעַ שְׁפִירָא זי"ע, שְׁנַתְחַבֵּר רַק עַל עֲנִינַן חֲמֵר הָאֶסוּר שֶׁל יֵינן גִּסְרָא,
שְׁמֵי שְׁנַכְשֵׁל בְּזָה, בְּוִדְאֵי יָבוֹא עַל גּוֹיָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְלִכְּנַן הַמְקַל
בְּזָה יִקְלוּ חַיֵּי. וּמוּבָא בְּשֵׁם גּוֹרֵי הָאֲרִיזוֹ"ל, שְׁחֵיב לְהַתְעַנּוֹת ע"ג
תַּעֲנִיּוֹת כְּמִסְפֵּר יֵינן עִם הַשְּׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת, וְאֲנִי הֵייתִי מֵיַעַץ ל... שְׁיִלְמַד
לְכָל הַפְּחוֹת ע"ג פְּעָמִים הַלְכוֹת יֵינן גִּסְרָא בְּשִׁלְחֹן עֲרוּפָא, יוֹרָה דְעָה,
מְסִימָן קַכְג וְאֵילָף, כִּי לְהַתְעַנּוֹת מִמֵּילָא אֵינן לוֹ כַּח וּמַח, וְאִם תַּחֲמִיר
כָּל-כָּף, מִי יוֹדֵעַ אִם יִקְיָם אֶת זֹאת, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁהוּא כָּל-כָּף מְשׁוּפָא
אֶל מַחֲלָה מִמְּאָרְתָּהּ הַזֹּאת שֶׁל שְׁתֵּיתִי יֵינן הַמְשַׁבֵּר, הַהֲכָרַח שְׁיִלְמַד הַרְבֵּה
בְּהַלְכוֹת אֱלוֹהֵי, כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הָעֶבֶר, וְלִהְיוֹת שְׁמוּר עַל לְהַבָּא, וּכְדִאֵי
גַם לְכַתֵּב לְעֲצֻמוֹ סְפוּמֵי הַהַלְכוֹת.

וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁיַעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְאִז מְלֶךְ הַכְּבוֹד יִמְחַל לוֹ עַל
הַכֹּל. וְלִמְעַן טוֹבַת נַשְׁמָתוֹ, שְׁלֵא יִקַּל בְּדַבְרֵים אֱלוֹהֵי, כִּי אֵינן בְּזָה
קוּלוֹת כָּלָל, צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִזָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקכח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ הָאֲרָף, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵף אֶת לְבָבְךָ
הַנְּשָׁבֵר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו'.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד! כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כה): "וּמְשָׁמַע
וְדוֹמָה וּמְשָׂא", וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים "וּמְשָׁמַע" — הָעַר, "וְדוֹמָה" —
שְׁוִיִּיג, "וּמְשָׂא" — אוֹן פֶּאֶר נָעַם, עַל-יְדֵי-זָה מְצַלִּיחִים לְעֶבֶר אֶת
זָה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַחַיִּים מְלֵאֵי גִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוּמַע בְּזִיוּנוֹת, וְשׁוֹתֵק וְסוּבֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא
עָלָיו, וְאִז יִזְכֶּה לְעֶבֶר עַל הַכֹּל.

אָשֶׁר ז' תקכח בְּנַחֵל רנז

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂרַבְנוּ ו'ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה):
לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתָם שֶׁל רְשָׁעִים, זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁזָה
אָמוֹנָה, וְעַל-יְדֵי אָמוֹנָה יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַכֹּל. תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ חֶק
וְלֹא יַעֲבֹר, לֹא לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק כְּשֶׁהוּא
מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אוֹ שׁוֹאֵל אוֹתְךָ, אָז תַּעֲנֶה לוֹ כְּפִי שְׂתַחֲשֹׁב, וְזֶה יוֹעִיל
לְךָ רַבּוֹת, כִּי כְּפִי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂמָה שְׂאֵתָה נֶחֱלַשׁ מִיֵּרֵאת שְׁמַיִם
וְכוּ', הוּא עַל-יְדֵי פִטְפוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים, וְאֵתָה תְּמִיד רוֹצֵה לְהִרְאוֹת
שֶׁהֲצָדֵק עִמָּךְ וְכוּ', וּבִאֲמַת זֹו טְעוֹת חֲמוּרָה, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר,
הִנֵּה אָדָם כָּאֵן, וּלְמַחֵר כָּבֵר נִמְצָא בְּקִבְרֵי וְכוּ', שׁוֹמְעִים בְּכֹל יוֹם
אֲסוּנוֹת מַחְרִידִים.

אֵת הָאֲמַת אֲגִיד לְךָ, שֶׁהִיָּה רְאוּי לְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֵת הַמֶּאֱמָר
(בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שְׂמַתְחִיל: 'מָה שְׂבִנֵּי-אָדָם רְחוּקִים
מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת' וְכוּ', וְתֹאמַר עֲלִיו
הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת. רַבְנוּ ו'ל מְגַלֵּה לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן כט): כְּשֶׁאָדָם מִפְּקִיר אֵת דְּבוּרוֹ, אָזִי הַדָּמִים מִתְּגַבְּרִים וּמִתִּיזִים
לְמַח בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבְרוּחָנִיּוֹת אֵין לְךָ עוֹד מְדָה טוֹבָה כְּמַדַּת הַשְּׂתִיקָה,
וּכְבֹר אָמַר רַבְנוּ ו'ל: מִי שֶׁעֲצוּר בְּמִלִּין, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם;
כִּי מִי שֶׁשׁוֹתֵק הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וּמוֹרָה שֶׁהוּא בַעַל יֵשׁוּב הַדַּעַת גָּדוֹל
מְאֹד, וּכְבֹר אָמַר הַחֶכֶם: "הַמְּעַט דְּבַרְיָךְ וְיִמְעֻטוּ שְׂגִיאוֹתֶיךָ".
וּבְפִרְטִיּוֹת מִי שְׂאִינוּ מְעַנְּנִין לְשִׁמְעַ דְּבַרְיָךְ — שְׂתַק, שְׂתַק. וּכְמֶאֱמָרָם
ו'ל (יְבָמוֹת סה): כְּשֶׁם שְׂמַצְנָה לוֹמַר דְּבַר הַנְּשָׁמַע, בֵּן מְצָנָה שְׂלֹא
לוֹמַר דְּבַר שְׂאִינוּ נְשָׁמַע. וְיֵשׁ פְּתָגָם: "מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמְעַ לְדְבַרְיָךְ, סֵלֶק
מֵעֲלִיו טָרַח אֲמָרֶיךָ". חֲבַל מְאֹד מְאֹד לִיגַע עֲצֻמָּךְ עִם סֵתָם דְּבוּרִים,
שְׂאִינָם מְבִיאִים שׁוֹם תּוֹעֵלַת וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תַּקְכֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תִצַּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּדְעַ, אִם אַתָּה יוֹדֵעַ בְּהַחֲלֵט שְׂאֵתָה וְפֹאֵי, שְׁלֵא עֲשִׂיתָ דְּבָר,
תַּעֲמֹד עַל זְכוּתְךָ בְּתַקְוָה, וְלֹא תִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אִיךָ
שְׂיִהְיֶה. וְהַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, לִידַע, שֶׁהַכֹּל מְשַׁנָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית,
וּמֵאֵז בְּרִיאַת הָעוֹלָם כָּבֵר הַכֹּל נִרְשָׁם מֵרֵאשׁ, מֵה יִהְיֶה בְּסוּף, מִתְחַלֵּל
אָדָם קְדָמוֹן עַד הָעַקְבִּים, וְאִם מִחֲדִירִים בְּעֶצְמוֹ הָאֲמוּנָה, שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִמֶּנּוּ לֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּתֵּר וְכוּ', לֹא שִׁיךְ לְרַעַד וְלִפְחֹד
מִשׁוֹם דְּבָר כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו):
כְּשֵׁי שֶׁיִּרְאֶה נְפוּלָה, אֲזִי מִתְלַבֶּשֶׁת בְּכֹל דְּבָר לְהַפְחִיד אֶת הָאָדָם,
בְּחִיָּה רָעָה אוֹ בְּשׂוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ בְּכֹל פְּעַם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים, שְׁנֵה
גְּלוּי אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תַּקֵּל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תִצַּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! עָלִינוּ לְשִׁמְחַ עַד מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנַּחֵל
שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, מִלְּמוּדִים קְדוּשִׁים
כָּאֵלוּ, מִעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כָּאֵלוּ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הָעִיר וְקִדְיֵשׁ,
גַּם-כֵּן צְרִיךְ לְקַבֵּל מִשָּׁם. מֵה נְעִימָה יִרְשָׁתֵנוּ, שְׁקֻטָּנוּם וּפְחוּתֵינוּ כְּמִנּוּ

אֲשֶׁר ז' תּקֵל בַּנְחֵל רֵנֵט

היום נזכה להתגלות אלקות כזו, עד שהקטן והפחות והירוד, גם-כן יכול להרגיש ערכות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, אינה אשר זה, איזו חיות זו, ומי שזוכה להכניס עצמו בתוך דברי רבנו ז"ל, מרגיש כל מיני טעם ונעם וזיו, כלו אומר כבוד, גלוי מלא כל הארץ כבודו.

והנה אצל רבנו ז"ל היה היסוד — תפלה והתבודדות, לדבר ולשיח את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, וכל מה שהאדם צריך, עליו לספור ולבקש מלפניו יתברך, ואז עד זקנה ועד שיבה לא יסור ממנו; כי בדרך כלל כשאדם נעשה זקן או חולה, רחמנא לצלן, לא עלינו, הוא מרתק לבית, ונעשה כאבן שאין לה הופכין, מסכן הוא לבד וגלמוד, אינו יודע מה קורה בעולם בכלליות ובפרטיות וכו', וצרים ומרים לו החיים, אבל כשיהודי מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ועד הרגע האחרון הוא רק משיח בינו לבין קונו, אז אף פעם הוא לא לבד, ושום דבר לא יוכל להזיק לו, והוא כבר אינו גלמוד, אדרבה משתעשע בשעשוע דמלכא עלאה, ומרגיש טעם אחר בחייו, ועד הרגע האחרון הוא מוציא מפיו דבורי תפלה ורצונות טובים וחקקים אליו יתברך, עד שנשמתו יוצאת באחד — אחדותו יתברך, היש נעם יותר מזה?! היש ערכות ידידות כזו?! ולכן צריכין רק להתחזק ולא לפל בדעתו, ולהשתדל להחזיק מעמד אפלו במצבים הכי קשים בחיים, כשנעשה חוכא ואטלולא בעיני הבריות, ומה גם שכלם פנגדו ומדברים עליו, ומחרפים ומבזים אותו, ונעשה בעיני עצמו כעפר ואפר, עם כל זאת אינו מתפעל, רק בורח אליו יתברך, אז נכלל באחדותו יתברך, אשרי לו!

אני מאד מאד מקוה, שתעין היטב בדבורי אלו, ותוציא לעצמך רמזים איך לעבר את זה העולם בשלום. העקר קח את הכלל הזה — שלא תבלבל אותך שום ברזיה, מה לך עם אחרים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

רס אָשֶׁר ז' תְּקֵלָא בְּנַחֲל
ז' תְּקֵלָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְאוֹר יִקָּר יִגִּיעוּ אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצֵרוּף הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה וּלְפִדְיוֹן נֶפֶשׁ
וְכוֹ', יֵהָא רְעוּא מִן קָדָם אַבּוּהוֹן דְּשִׁמְיָא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים,
עַל-יְדֵי פְּלָא עֲלִיוֹן.

הִנֵּה הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז' לְזֵהוּ לְמוּד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, אֵין
לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הָעֵמֶקוֹת שְׂיֵשׁ בְּתוֹךְ דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז' ל. וְעַקֵּר
הָעֵמֶקוֹת זֶה — אֵיךְ לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁלּוֹם, וּלְהַחְזִיק מֵעֵמֶד
בְּצֵל הָעוֹבֵר הַזֶּה, כִּי כָּלֵל זֶה אֶתְהָ צְרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּעֵצְמָךְ, אֲשֶׁר יִמְיֵנו
כְּצֵל עוֹבֵר. וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'):
"כְּצֵל יִמְיֵנו עַל הָאֲרֶץ", וְהֵלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן,
אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַר שֶׁהוּא עֵף; הֵינּוּ כְּהֶרֶף עֵין. וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר
רַבְּנֵי ז' ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סא), אֲשֶׁר הַשְּׁבָעִים שָׁנָה הֵם
כְּרַבֵּעַ שַׁעַר מִמָּשׁ, כְּעַפְעוֹף שֶׁל עֵין, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ מֵאֲמִין, וְאֵינוֹ
יָכוֹל לְתָאָר וּלְשַׁעַר, עִם כָּל זֹאת גַּם בְּרַבֵּעַ שַׁעַר הַזֶּה צְרִיכִים רַחֲמִים
לְהִשָּׂאָר דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה, אוֹ, חֵס וְשִׁלּוֹם, לְכַפֵּר
בְּכָל, רַחֲמֵנָא וְצִלָּן, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנֵי ז' ל, שְׂיִכּוֹל לְהַפְּךָ
בְּעַל בַּחֲרִיָּה לְגַמְרֵי, וְזֶה פְּלָא עַל גַּבֵּי פְּלָא.

כִּי בְּאֵמֶת עֲלִיךָ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ
הוּא דוֹרֵשׁ, יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה, אָדָם קָרוֹב לְעֲצָמוֹ, וְאִם לְפִי דַעְתּוֹ יֵצֵא
שָׂזָה טוֹבַת עֲצָמוֹ, וְהֵהוּא רַק מִפְּרִיעַ לוֹ, הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ כָּל מִינֵי
רְשָׁעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְאִפְלוּ אִם לְפָנֵי שַׁעַר אוֹ יוֹם הֵיךְ הַיָּדִיד הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר שֶׁלְךָ וְעוֹר לְךָ, אוֹ אֶתְהָ מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּרוֹ, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, בְּלַתֵּת לוֹ לֶחֶם לְאֹכַל וּבְגֵד לְלַבֵּשׁ וּמְקוּם לְלוּן, וּמָה גַּם
שַׁעֲזַרְתָּ לוֹ וְהִצַּלְתָּ אוֹתוֹ מִמָּוֶת בְּטוֹחַ אֶל חַיִּים אֲמִתִּיִּים, אִם רַק
הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל הַזּוּלָת יִהְיֶה אַחֲרָת, הוּא יִקְבֹּר אוֹתְךָ.

אֲשֶׁר ז' תְּקֵלָב בְּנַחֵל רַסָּא

וּלְצַעֲרֵי הָרֵב, לְמַדְתִּי אֶת זֹאת בְּנִסְיֹן הַכִּי קָשָׁה עַל בְּשָׂרִי, וְשִׂאף
אֶחָד לֹא יִגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה וְכוּ'. וְכוּ'.

עַם כָּל זֹאת יֵשׁ לְרַבְּנוּ ז"ל לְמוֹדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר שֵׁיכִים לְכָל
אָדָם וּלְכָל צָרָה וּלְכָל זְמַן וְכוּ', וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק בְּיֹתֵר שֶׁרַק יֵשׁ
בְּחַיִּים — לְגִלּוֹת רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת לִירוּדִים וּלְפַחוֹתִים בְּיֹתֵר,
וּלְהַלְבִּישׁ לָהֶם אֶת זֶה בְּאֶפֶן כְּזֶה, אֲשֶׁר קִטְנֵי עֶרְךָ וּפְחוֹתִים יִדְעוּ
לְתַת עֲצָה לְנַפְשָׁם. זֶה הַלְמוּד הַכִּי מִפְּלֵא שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְזֹאת
אֵי אִפְשָׁר לְהַסְבִּיר, אֲלֵא לְמִי שֶׁעָבַר וְעָדִין עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ',
וְאֵי אִפְשָׁר לְכַתֵּב אֶת זֹאת עַל פְּנֵי הַכְּתָב, רַק כָּל אֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁעוֹבֵר
עָלָיו וְכוּ'.

לְצַעֲרֵנוּ הָרֵב, יֵשׁ אֲנָשִׁים הַסּוֹבְלִים כָּל מִינֵי סֶבֶל שְׁלֵא נִתֵּן אֶפְלוֹ
לְהַעֲלוֹת עַל הַכְּתָב, הוֹלְכִים וּמְסַתּוֹבְבִים מִמָּשׁ שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים
וּמֵיֵאֲשִׁים מַחֲיֵהֶם, וּבֹא רַבְּנוּ ז"ל וּמַחֲיָה וּמַחֲזֵק וּמֵאֲמֵץ וּמִשְׁמַח
אוֹתָם, וּמוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵיו מִמָּשׁ, הָאֵם יֵשׁ
חֲדוּשִׁים עֲמֻקִּים יוֹתֵר מְזֶה?! הָאֵם יֵשׁ עוֹד דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר מְזֶה —
מְלַהֲצִיל נְשָׁמוֹת מְרֻדָּת שַׁחַת?! הָאֵם יֵשׁ דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר מְלַהֲצִיל
נְשָׁמוֹת מְלַהֲתָאֲבָד, חֵס וְשְׁלוֹם?! וְזֶה הַסּוֹד הַנִּפְלֵא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, שְׁמַלְבִּישׁ גִּנְזֵיָא דְּמִלְכָּא בְּלִבוֹשֵׁין כְּאֵלוֹ, עַד
שְׁפָלָם יְכוֹלִים לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרֵךְ. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּדַבְּרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקֵלָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִצֵּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ ! תִּמְסַר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹוֹי יִתְבָּרֵךְ, כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה רוֹצִים מִמֶּךָ מֵהַשָּׁמַיִם ? ! מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא ? ! בְּיָדַי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֵף שְׂרוּאִים הַהַפּוּךְ, שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים עוֹשִׂים חַיִּל, וְאֵלוֹ הַצְּדִיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ סוֹבְלִים, זֶה מִסְתָּרֵי נִסְתָּרוֹת הַבְּחִירָה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין כָּלֵל, וְלֹא כִּדְאֵי לְהַפְנִס בְּזֶה וְלַחְקֹר וְכוּ', כִּי זֶה בְּכָלֵל 'מָה לְמַעַלָּה וּמָה לְמַטָּה' וְכוּ' (חַגִּיגָה י"א), שְׂאִסוּר לְהִיּוֹת חוֹקֵר וְכוּפֵר וְכוּ', אֲלֹא לְהַתְאַזֵּר בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל רַק לְטוֹבָה, וּבְיָדַי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְנִזְכָּה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף מִמִּילָא הָאֲדָם צָרִיף לְחַזֵּר אֱלֹוֹי יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם הוּא כָּבֵר עֲכָשׁוֹ חוֹזֵר אֱלֹוֹי יִתְבָּרֵךְ. וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צ"ו), שְׂצָרִיכִים לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ עוֹד עֲכָשׁוֹ לְחַיּוֹת כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא וְלֹא לְהַשְׁכֵּר, אֲלֹא לְהִיּוֹת פְּרוּשׁ מֵהַכֹּל.

מָה אָמַר לְךָ ! אֲשֶׁרִינוּ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה. וְלִכֵּן הַחֹב מִנַּח לְגִלוֹת אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה, כַּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שְׂזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חַדוּשֵׁי תוֹרָה, אִם אָדָם זוֹכֶה לְאִיזָה גְלוּי, שְׂיִגְלָה אֶת זֶה גַּם לְאַחֲרִים, וְלֹא יֵאָחַז אֶת זֶה בְּעֲצָמוֹ.

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה מִמֶּךָ, אַתָּה חֹזֵק וְאֵמֶץ וְאֵל תְּתַבַּלְבֵּל, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּזֶה שְׂתַהַיֶּה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִמְתָּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִפֹּל כָּל הָרַע עַל שׁוֹנְאֵיךָ, וְתִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמִפְלָתָם. הָעֶקֶר הוּא אִמוּנָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִן דָּבָר שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן כְּשֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ מִבְּעַלֵּי בְּחִירָה, תִּדַּע שְׂאֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁם נִמְצָא.

אֲשֶׁר ז' תקלג בנחל רסג

צָרִיכִים לְגִלוֹת לְכֻלָּם רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִקְיָם
(תהלים קיט, מו): "וְאֲדַבְּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ", בְּרִישׁ
גְּלִי רַק לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לִפְחֹד מֵאַף אֶחָד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שְׁצָרִיכִים לְשִׁמְעַ לְחֻכָּם, אֲפִלוּ
שְׂאוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמֵאל וְעַל שְׂמֵאל יְמִין (רש"י עַל דְּבָרִים יז, יא),
אִךְ שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ שְׂזָה הַיְמִין שְׁלֶךְ וְזֶה הַשְּׂמֵאל שְׁלֶךְ, הַצְּדִיק בָּא
וְאוֹמֵר לָךְ: "לֹא, מֵה שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׂזָה יְמִין, תִּדַּע לָךְ שְׂזָה שְׂמֵאל,
וּמֵה שְׂנֹדְמָה בְּדַעְתָּךְ כְּשְׂמֵאל, זֶה יְמִין". כְּתוּב בְּזֵהר פְּרָשַׁת קֶרַח (חֵלֶק
א' יז), מֵה הִזָּה פָּגַם קֶרַח? שְׂרָצָה לְהַפֵּךְ אֶת הַיְמִין לְשְׂמֵאל וְאֵת
הַשְּׂמֵאל לְיְמִין. הָעוֹלָם הִזָּה נִקְרָא שְׂמֵאל, כִּי פֹה רוֹאִים בְּדִיוֹק הַפּוֹךְ,
שְׁכַל הַרְשָׁעִים, הַגִּנְבִּים וְהַמְשַׁחֲתִים הֵם מְצַלִּיחִים, וְאֵלוֹ יְהוּדֵי
שְׁמָקִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת, מְתַפְּלֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדָבוּק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, לוֹ הוֹלֵךְ הַכֹּל לְהַפּוֹךְ. וְזֶה נִקְרָא בְּחִינַת שְׂמֵאל, שְׂאִין
מְבִינִים. וְאֵלוֹ הָעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא יְמִין, שֵׁם הַכֹּל אֱלֹקוֹת, שֵׁם רַק
רוֹאִים, כְּבִיכּוֹל, אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁם מְבִינִים הַרְבֵּה דְבָרִים
שְׁלֹא הִבִּינוּ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְשְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים הֵינוּ, כְּשֶׁבֵּא הַחֻכָּם
וְאוֹמֵר לָךְ: "מֵה שְׁחֻשְׁבֵּת שְׂזָה שְׂמֵאל, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ שְׂזָה יְמִין, וּמֵה
שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׂזָה יְמִין, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ שְׂזָה שְׂמֵאל".

גִּדְּל הַמְּעֻלָּה שְׂאָדָם מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק, אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלָל.
אֲנוּ מְסֻתּוֹבְבִים פֹּה בְּזֵה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְרוֹאִים בְּמְצִיאֹת,
שְׂרַמָּאִים, צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים עוֹבְדִים עַל בְּנֵי-אָדָם, וְהֵם מְצַלִּיחִים.

לְכַאוֹרָה, חוֹשְׁבִים שְׁזָה שְׁמַאל, בָּא הַצְדִּיק וְאוֹמֵר: "לֹא וְלֹא! זֶה יְמִין". מִסְכֵּן הָאָדָם שְׁמַטְעָה אֶת עַצְמוֹ, אָדָם חוֹשֵׁב שְׁיִהְיֶה לְנֶצַח, אִף אִם זֶה שְׁגוֹנֵב וְגוֹזֵל, שְׁקָרָן, רַמְאֵי וְצַבוּעַ, הֵיךְ יוֹדֵעַ שְׁזָה הַיּוֹם הָאֶחָדוֹן שְׁלוֹ, הֵיךְ חוֹשֵׁב פְּעַמִּים, אֶת הַפֶּסֶף אֵין נוֹטְלִים לְקַבֵּר, אֶת הָעוֹלוֹת אֵין יְכוּלִים לְהַחֲבִיא בְּתַכְרִיכִים, כִּי שָׁם יֵשׁ נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים וְכוּ'. וְאֵלוֹ הַצְדִּיקִים, הַיִּרְאִים וְשְׁלֵמִים, שְׁיֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, כָּל אֵלוֹ שְׁמַקְיָמִים אֶת הַמְצוּוֹת, עוֹבְרִים עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְקָשָׁה לָהֶם מְאֹד, בָּא הַצְדִּיק וְאוֹמֵר: "אֵל תַּחֲשׁבוּ שְׁזָה שְׁמַאל, אֶלֶּא זֶהוּ יְמִין, כִּי אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָשׁוּב מְאֹד יְהוּדֵי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה מֵתוֹךְ עֲנִי", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, אֵלוֹ שְׁמַקְיָמִים אֶת הַמְצוּוֹת, שׁוֹמְרִים שְׁבֶת, אֲנָשֵׁי אֱמֶת, שְׁאִינֵם נוֹגְעִים בְּכִסְפֵי הַזּוֹלָת, הֵם מְאֹד חָשׁוּבִים לְמַעַלָּה בְּשִׁמְיָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִמָּהֶם, וְאוֹמֵר לְמַלְאָכָיִם: "בְּאוֹ תִרְדּוּ וְרָאוּ אִיךָ יְהוּדִים קְדוֹשִׁים מְקַיְמִים אֶת הַמְצוּוֹת, אִיךָ יְהוּדִים צְדִיקִים סוֹבְלִים סָבֵל מְאִינְשֵׁי דָלָא מְעַלִּי, סוֹבְלִים חְרוּפִין וְגִדּוּפִין וְאִינֵם מִתְפַּעְעִלִים, אֶלֶּא מִמְשִׁיכִים לְתַת חֲנוּף תּוֹרְנִי לִילְדֵיהֶם, מִמְשִׁיכִים לְהַעֲנִיק חֲנוּף שֶׁל קְדוּשָׁה וְטְהָרָה עַל אִף כָּל הַסָּבֵל שֶׁהֵם סוֹבְלִים, וּמוֹסְרִים נִפְשָׁם בְּעַבְרוֹת יְתֻבְרוּ". זֶה נִקְרָא יְמִין, אִף שְׁנֵדָמָה לָנוּ כִּי זֶה שְׁמַאל, כִּי רוֹאִים, שְׁהֵיכָן שְׁלוֹמְדִים כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵיכָן שְׁיֵשׁ סְמִים וְשִׁחִיתוֹת, דִּיקָא שָׁם יֵשׁ מְבַנֵּי קְבַע לְמוֹסְדוֹת הַלְמוּדִים, וּמְשַׁחֲקִים לְרַב, תַּקְצִיבִים בְּלֵי סוּף, אִף לֹא וְלֹא! שָׁם זֶהוּ שְׁמַאל, הֵם חַיִּים בְּטָעוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵלוֹ אַתֶּם, בְּמָקוֹם לְמוֹד תּוֹרַתְכֶם, אִף שְׁהַמְקוֹם רְעוּעַ וּבְלוּי, וְאִינוּ רְאוּי לְלִמּוּד וְכוּ', אֶצְלְכֶם זֶה יְמִין. וְכֵן אָדָם שְׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ רְעָה, נִדְמָה לוֹ שְׁיִהְיֶה לוֹ גֵּן-עֵדֶן, לֹא וְלֹא, הֵיךְ לוֹ שְׁמַאל וְכוּ', זֹאת מְלַמְּדֵנוּ רַבְּנוּ ז"ל, לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֶפְלוֹ שְׁאֵלוֹ הִרְשָׁעִים עוֹשִׂים חֵיל, אִף לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן.

עַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ גְלוֹת קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כָּל מִינֵי הַרְיָגוֹת וְרִצְיָחוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן בְּנוּ מְקוֹאוֹת, בְּנוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּמְדַרְשׁוֹת, בְּנוּ כּוֹלָלִים וְיִשִּׁיבוֹת, אִף שְׁהֵיךְ נִרְאָה שְׁזָה שְׁמַאל, שְׁאֲנוּ נִמְצְאִים בְּמִצּוּקָה, בָּאוּ הַחֲכָמִים וְאָמְרוּ: "לֹא וְלֹא, מֵה שְׁאַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁזָה

אֲשֶׁר ז' תְּקֵלָג בְּנִחַל רַסָּה

שְׁמַאל, זֶה הַיָּמִין הָאֲמִתִּי, וְאֵלּוּ שְׁחֹשְׁבִים שֶׁהֵם בְּיָמִין, הֵם בְּשִׁמְאֵל", וְזֹאת עֲלֵינוּ לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי גִדְלַת מַעֲלַת אֱמוּנַת חֲכָמִים, שְׁאֵפְלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׁמַאל וְעַל שְׁמַאל יָמִין — תֶּאֱמִין לְחֶכְמְךָ, וְלֹא כְּפִי שֶׁשְׂכַלְךָ אוֹמֵר לָךְ.

אַקוּהָ שְׁתָּבִין אֵל מָה אָנִי מְרַמֵּז לָךְ בְּמִכְתָּבִי זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

בְּתִיב (דְּבָרִים יח, יח): "נִבְיָא אָקִים לָהֶם מִקְרָב אַחִיהֶם וְגו', וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אֶצְנַנּוּ", בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שׁוֹלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְדִיקִים הַדְּבִיקִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם מַחֲזִיקִים וּמַעֲזוּדִים וּמְשַׁמְחִים אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵם בְּחִינַת נְבִיאִים. מֵהוּ נְבִיא? הַמְּגַלָּה וּמִפְרָסֵם אֵת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁהִנְבִיא דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְזַבֵּךְ אֵת הָאֱמוּנָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ מִמְּשִׁיךְ בְּאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו גַּם-כֵּן אֵת הַגְּלוּי הַזֶּה, לְדַעַת שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל. נְבִיא — כָּל עֲנִינוּ לְאַחַד אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהַחֲדִיר בָּהֶם רַק אֵת הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵין לוֹ שׁוּם אֵינְטֵרֶסִים אַחֲרֵיהֶם — לֹא כֶּסֶף, לֹא כְבוֹד וְכו', אֲדַרְבָּה אָנוּ מוֹצְאִים, שְׁכָל הַנְּבִיאִים סָבְלוּ מֵה שֶׁסָּבְלוּ: יִשְׁעִיָה, צְפַנְיָה, יְרֵמְיָה, זְכַרְיָה וְכו', נְבִיא אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוּלָם, וּמְגַלָּה אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶה נִקְרָא נְבִיא אֱמֵת, שְׂאִין לוֹ שׁוּם אֵינְטֵרֶסִים — רַק לְגַלּוֹת אֵת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל שְׂאִין לָהֶם מְאוּמָה, רַק לְפָרֵסֵם אֵת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּר כָּל מֵינֵי דְּבוּרֵי הַבֵּל, וּמִבְטִיחַ כָּל מֵינֵי הַבְּטָחוֹת שְׂוָא שְׂאִינוּ יְכוּל לְהַחֲזִיק בָּהֶן, רוּאִים תְּכַף-וּמִידָה שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר. וְלָכֵן צְרִיךְ לְהִזְהַר לֹא לְהִלְכֵד בְּרִשְׁתָּם הַטְּמְאָה שֶׁל אֵלּוּ הַשְּׁקֵרָנִים, הַרְמָאִים וְהַצְּבוּעִים, שֶׁזֶה שְׂר"ץ הַשְּׂרָץ עַל הָאָרֶץ, וּבִפְרָט אִם אָדָם נוֹטֵה כִּהוּא זֶה מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, כְּבָר צְרִיכִים לְחַקֵּר אַחֲרָיו, כִּי לָנוּ יֵשׁ שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאֵין לְשָׁנוֹת כָּלֵל, זוֹ הַהִלְכָה הַפְּסוּקָה.

כְּתוּב בְּ"מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל", שֶׁכְּתָבוּ הַבֵּית יוֹסֵף, שֶׁבָּא אֵלָיו מַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם וְגָלָה לוֹ סוּדוֹת, וְאָמַר הַחֵיד"א זי"ע, שֶׁכָּל מַה שֶׁכְּתָב הַבֵּית יוֹסֵף זֶה רַק אֶחָד מִחֻמְשֵׁים, וּמֵבִיא שֵׁם, שֶׁהַמַּגִּיד אָמַר לוֹ כֹּף: "אֵתָה תַחֲבֹר סֵפֶר שֵׁיִקְבֵּל אֶצֶל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל", אֲשֶׁר זֶה הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, שֶׁעוֹד לֹא הָיָה סֵפֶר שֶׁהַתְּקַבֵּל אֶצֶל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל כִּסְפָּר זֶה, יֵשׁ לָנוּ בּוֹ אֵת הַבֵּית יוֹסֵף וְאֵת הַרְמ"א, וְרוֹאִים כָּאֵן דְּבַר פְּלֵא, שֶׁמִּתְחַבְּרִים בְּסֵפֶר זֶה אֲשֶׁכְּנֻזִים וּסְפָרֵדִים, כִּי אֵין הַפָּרֵשׁ כָּלֵל וּכְלָל. וְלָכֵן אִם יֵשׁ אָדָם הַמְּחֻזָּק וּמֵאֲמֵץ אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לְסוּר כֶּהוּא זֶה מִן הַהִלְכָה, מִן הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, סִימָן שֶׁהוּא צְדִיק אֲמֵת, אֲבָל אִם לֹא — סִימָן שֶׁהוּא מְטֵעָה אוֹתָנוּ. וְלָכֵן זוֹ הַבְּחִינָה לְבַחֵן מִיְהוּ נִבְיָא אֲמֵת וּמִיְהוּ נִבְיָא שֶׁקֶר.

וְעַל זֹאת צְרִיכִים לְהַתְּפִיל כָּל הַחַיִּים, שֶׁנִּזְכָּה לִידַע מַה זֶה אֲמֵת, כִּי לֹא בְּנִקְל מְגַלִּים אוֹתָהּ, וְאֵיתָא בְּחז"ל (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ז'; וְעִין שְׁבַת נה.): מַה זֶה אֲמֵת: רֵאשׁ, תוֹךְ, סוּף, א' — רֵאשׁ הָאוֹתִיּוֹת, מ' — אֲמֵצַע הָאוֹתִיּוֹת, ת' — סוּף הָאוֹתִיּוֹת, כִּי אֲמֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מִהַתְּחִלָּה עַד הָאֲמֵצַע וְעַד הַסוּף וְכוּ'. וְעַל כָּלֵם אֲמֵת אֵלוֹ שְׁתֵּי תִבּוֹת — אָהִיָּה מַת, הֵינּוּ שֶׁאֲצֻטְרֵךְ פֶּעַם לְעֻזֵּב אֵת זֶה הָעוֹלָם, אִם אָדָם חוֹשֵׁב כֹּף, וְחֵי עִם מַחְשֶׁבָה זוֹ, לֹא יַעֲשֶׂה עוֹלוֹת לְזוּלָתוֹ, כִּי יוֹדַע שִׁיְהִיָּה מַת, וְכֵן אֵינוֹ נוֹפֵל לְכָל מִיְנֵי גִזְעָנוֹת, לְכָל מִיְנֵי מַפְלְגוֹת, פְּלֵג פְּלֵג, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד צוֹעֵק שֶׁאֶצְלוֹ הָאֲמֵת. 'אֲמֵת' — אוֹמֵר רַבְּנֵי וי"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֵלֵק א', סִימָן נא) זֶה רַק אֶחָד, לְעַמַּת הַשֶּׁקֶר שֶׁזֶה הַרְבֵּה. וְהֵנָּה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין צז.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נט, טו): "וַתְּהִי הָאֲמֵת נִעְדָּרְת", מְלַמֵּד שֶׁהָאֲמֵת נִעֲשִׂית עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁאֶצְלוֹ הִיא הָאֲמֵת, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקְשׁוֹ יַתְּבַרֵךְ, שֶׁנִּזְכָּה לִידַע הָאֲמֵת מֵהִי.

הַנ"ל...

ז' תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תצא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אודות שאלתך מהו ענין שלוח הקן? פתוב בזהר (חלק א' קנח.), שזה ענין של גלוי אלקות בזה העולם, הינו שמשלחים את האם — שזו הבינה, ולוקחים את הבנים — שאלו המעשים טובים. ומסביר על זה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, שלוח הקן, הלכות ד', ה'): לְכֹל אָדָם יֵשׁ שֶׁכֵּל וּבִינָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנֵנוּ לְקִים אֶת הַמְּצוּוֹת, אֲז עָלֵינוּ לְקִיֵּמָן בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, עָלֵינוּ לְצִיַּת לְכֹל אֲשֶׁר הוֹרוּנוּ, אָמְרוּ לָנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, אֲז אֵין שְׁאֵלוֹת — לְמָה וְאִיךָ וּמָה וְכוּ', אָמְרוּ לָנוּ לְשֹׁמֵר שְׁבֵת — צָרִיךְ לְשֹׁמְרָהּ, וְלִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְלֹא לְשֹׁאֵל קְשִׁיוֹת וְכוּ'. "שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם" — זֹו הַבִּינָה, צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַשֶּׁכֵּל וְהַבִּינָה, "וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ" — אֶת הַמְּצוּוֹת וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים צָרִיךְ לְקַחַת וּלְקִיֵּם.

ולכן מצוה זו חשובה מאד, וכשאדם מקימה, שכרו — "למען ייטב לך והארכת ימים". אלו האנשים שמקימים את התורה הקדושה בתמימות רבה מאד, אני הולך בזקן ופאות, אני אוכל פשרות, אני לבוש בציצית וכו', אינני חושב פעמים, אינני מנסה להיות 'אויבער חכם' וכו', אמרו לי — אני מקים, אז זוכה להאריך ימים. פי "שלח תשלח את האם" — את הבינה, ונוטל את המצוות, פי תולדותיהם של צדיקים זה מעשים טובים (רש"י בראשית ו, ט). ולכן מצוה זו חשובה מאד, ואף שאיננו מבינים — עלינו לקימה, פי כף צוננו הבורא יתברך. ומי שעושה כן, שמשליך שכלו ודעתו, הוא זוכה לאריכות ימים ושנים טובות וכו', לא-כן אלו האנשים החכמולוגים, שצריכים להבין כל דבר, וחוקרים — למה עושים כן, ולמה מתנהגים כן וכו', הם לבסוף אינם מקימים רצוננו יתברך, ומאבדים את שכרם וחלקם לעתיד לבוא. אבל אלו האנשים

רסח אָשֶׁר ז' תקלה בַּנְחַל

שְׁמֵאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲלֵיהֶם נֹאמֵר: "לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים" וְכוּ'.

וְאִם-כֵּן מִצְוַת שְׁלוֹחַ הַקֶּן מְרַמֶּזֶת לָנוּ לְהִיּוֹת הֵכִי מְאֻשְׁרִים, "שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם" — אֶת הַבֵּינָה, "וְהַבְּנִים" — הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים "תִּקַּח לְךָ", וְהַשָּׂכָר הוּא — אַרְיֵכוֹת יָמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ז' תקלה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֵר זְכִיתִי לְהִיּוֹת עִם זוגְתִי תַחֲנִיָּה בְּעִיר אוֹמֵן, אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי בְּעִבּוּרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי בְּתוֹכָן, וְיִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וְתִזְכֶּה לִילְךָ וּלְבַקֵּר בְּבֵתִי הַסֵּהָר, לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. גַּם זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּעֶרְבַּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּעִיר בְּרֶסֶלַב, אֶצֶל צִיּוֹן מוֹהֲרֵי"ת ז"ל, וְאִמְרָתִי שֶׁם סֵדֶר יוֹם כְּפוּר קֶטָן, וְהַזְכָּרְתִּיךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיִקְבֹּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר בְּאֵמַת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּוֹדַע מְרַבֵּי אֵמַת כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּגִלָּה לָנוּ אֵמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן שֶׁהַכֵּל לְכֹל אֵלֶקוֹת גְּמוּר הוּא, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, שֶׁהָאָדָם יִסְתַּכֵּל תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּעֵינֵי נְכוּנָה, עֵינֵי חֲמֻלָּה, וְאִזּוֹ זֶה לְעַמַּת זֶה יִסְתַּכֵּל עָלָיו,

אָשֶׁר ז' תקלה בנחל רסט

כְּכֹל, בְּעֵין אַמְתִּית וּבְעֵין חֲמֵלָה, כִּי בְּאַתְּעֻרוּתָא דְלִתְתָּא אַתְּעַר
דְּלַעֲלָא, וּכְפִי שְׂאָדָם מִתְעוֹרָר — כֵּן מִתְעוֹרְרִים עָלָיו מְלַמְעֵלָה,
וּכְשְׂאָדָם מְסַתְּפֵל תְּמִיד רַק עַל רַחֲמֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַחֲסָדִים
הַגְּדוּלִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, אֲזִי מִמְּשִׁיף עָלָיו בְּאַמַּת חֲסָדִים וְרַחֲמִים
גְּמוּרִים, וְחַס וְשָׁלוֹם, כְּשְׂאָדָם מְסַתְּפֵל רַק עַל צַד הָרַע, וְרוֹאֶה רַק
רַע, חַס וְשָׁלוֹם, נִמְשָׁכִים עָלָיו עוֹד דִּינִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
מִמָּה שְׁשׂוּמְעִים הַיּוֹם, כֹּל מִינֵי צָרוֹת וּבְעִיּוֹת וּמַחֲלוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמַר
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמַח עִם הַתְּכֵנִית שְׁלָךְ, וְאָנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמִי
לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שִׁיְהִיָּה בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקָר שִׁיְתַגַּלְהָ עַל
יְדִינֵנו כְּבוֹד שְׂמִים — זֶה הַעֲקָר.

חֲמִדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלֹהֵי
הַקְּדוּשִׁים, צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאָנֵנו סְמוּכִים וְקְרוּבִים כְּכֹר
אֶל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֲזוֹ יְכוּלִים לְפַעַל אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל הַשָּׁנָה מֵה
שְׂצְרִיכִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְסִדֵּר לְעֲצֻמוֹ חֲשִׁבוֹן וְתְכֵנִית מֵה לְעֲשׂוֹת
בְּשָׁנָה הַבָּאָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּזֹאת וְכֹזֶאת
אָנִי רוֹצֶה לְעֲשׂוֹת".

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים לְהוֹצִיאֵם מִפִּיֹּ אֱלֹהֵי
יִתְבָּרַךְ — אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כְּשְׂאָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצֻמוֹ תְּכֵנִית
לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַבָּאָה, וּבֵא וּמְבַקֵּשׁ מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אָנִי רוֹצֶה לְעֲשׂוֹת זֶה וְזֶה, שִׁיְהִיָּה כֶּף וְכֶף, אֲנִי עֹזֵר לִי", אִם הוּא
מִפְּצִיר בְּתַפְלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיֹצִיא מִהַכֶּח אֶל הַפַּעַל.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל זֶה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֶיךָ, וְתִכְתֵּב לְחַיִּים טוֹבִים
וְאֲרוּכִים בְּסַפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים, וְשִׁתְּהִיָּה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתֻקָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ תְּמִיד...

ער אָשר ז' תקלו בנחל
ז' תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

את מכתביך היקרים לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הן אמת, שלהשיב על כל שאלותיך וספקותיך יקח הרבה מכתבים, כי כבר הקדים איוב בעת צערו ואמר (איוב טז, ג): "הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה", כי באמת כל הבלבולים והספקות שלך באים מרובי העוונות, שחטאת, עוית, פשעת בחיך, אשר זה הורס את המח שלך לגמרי, ומי שעין אמת לו — רואה, שאין שום קשיות כלל, כי כל הקשיות והספקות והבלבולים שלך הם מהחלל הפנוי, ששם פנה אלקותו יתברך.

עליך לדעת, כי דוד המלך אומר (תהלים יט, ח): "תורת ה' תמימה משיבת נפש", התורה היא תמימה, ואין בה שום חסרון כלל וכלל, תורה שבועל-פה אחת היא, שזה כלל החכמים שבכל הדורות, שכלם רוצים ללמד אותנו איך לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, ולא שיה לומר שדרך אחת היא אמת יותר מדרך אחרת, כי כל אחד רוצה רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, לקרב את המון-עם אליו יתברך, כי בודאי אלו אשר כופרים בעקר, הם גרועים מכלבים וחמורים, כי "ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו" (שעיה א, ג), הינו שאפלו החיות מכירות את הקדוש-ברוך-הוא, ואומרות שיה לפניו, כמובא בפרקי שירה, ואם האדם אינו מוכן להכיר את בוראו, הרי הוא גרוע מחיות, אבל אלו שבאמת רוצים להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, כל אחד יאחז את דרכו, ויתקרב על-ידי רבו אליו יתברך.

והנה עליך לדעת, כי כל הענין של רבנו ז"ל הוא הלכתא דמשיחא, הינו המשיח יגלה לעולם את דעת רבנו ז"ל, אף לנו העניינים והשפלים, נתגלה האור הזה עוד קדם ביאת המשיח, כי כל

אֲשֶׁר ז' תּקֵלוּ בְּנַחֵל רַעֲא

עֲנִינוּ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא תְּפִלָּה, שְׂיִגְלָה וַיִּפְרָסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, עַד שָׁאז יִדַע כָּל אֶחָד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וַיִּרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹ הַבָּשָׂר דִּיקָא — "הִנֵּה אֶלְקִינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ,
זֶה הַיְיִ"ה קוֹיֵנוּ לוֹ" (ישעיה כה, ט), הִינּוּ שְׂיִהִיָּה גְלוּי אֶלְקוֹת כָּל-כָּף,
שָׁפֵל אֶחָד יִרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹ, וַיִּרְאֶה בְּעֵינָי בָּשָׂר אֶת הָאֶלְקוֹת, עַד
שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה יִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, פֶּאֶשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל
רַעְהוּ, וְזֶה כָּל הַסּוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל.

אָבֵל בְּאֲמַת רַבְּנּוּ ז"ל בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ לְטִיֵּל בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים
(עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כח), אֲשֶׁר דָּבַר זֶה לֹא הִזְהִיר שׁוּם צְדִיק, כִּי כָּל
אֶחָד אוֹמֵר לְלַמֵּד רַק אֶת סְפָרָיו, וְרַבְּנּוּ ז"ל בִּקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂיִלְמְדוּ בְּכָל הַסְּפָרִים, וַיִּטְיִלוּ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים; כִּי בְּאֲמַת
דַּרְךְ הָאֲמַת אֵינָה מִפְּחָדֵת מִשׁוּם דָּבָר, אֲדַרְבָּה, כְּדָאֵי לְלַמֵּד אֶת כָּל
הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר אַחֲרֵים מִקְפִּידִים לֹא לְלַמֵּד אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה.

כָּל הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁלָּךְ בָּאוּ רַק מִסְּפָרִים חִיצוֹנִיִּים שֶׁהַכְּנֶסֶת בְּמַחֲךָ,
שְׁזֶה הַכֹּל קִיא צוֹאָה מִמֶּשׁ, עַד שֶׁאֲתָה יְכוּל לְדַמּוֹת, לְהַבְדִּיל אֶלְךָ
אֶלְפֵי הַבְּדִלוֹת, הַנְּצָרוֹת, יִמַח שָׁמֶם וְזַכְרָם, לְאֶלְפֵי הַבְּדִלוֹת, אֶל
הַיְהוּדוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם. אֵינִי יוֹדֵעַ מָה עִמָּךְ?! הֵאֵם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שֶׁבְּמִשְׁךָ
אֶלְפִים שְׁנוֹת גְּלוּתָנוּ הִרְגוּ וְחִנְקוּ וְשָׂרְפוּ, שֶׁחֲטוּ וְדָקְרוּ וְגָזְלוּ וְחִמְסוּ
אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל?! הֲלֹא הַגּוֹיִים שָׁלֵם יִשְׁלְמוּ עַל מַעֲשֵׂיהֶם,
וּבְמִקּוֹם לְלַמֵּד עִמָּהֶם ז' מִצְוֹת בְּנֵי נַח, שֶׁאַחֲרֵים רוֹצִים לְלַמְּדֵם,
צָרִיכִים לְלַמֵּד עִמָּהֶם ד' מִיתוֹת בֵּית-דִּין, כִּי כְּבָר הִגִּיעַ הַזְּמַן לְנַקֵּם
אֶת נַקְמַתָּנוּ. וְאֵיךְ יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שְׁטוֹת כְּזוֹ — לְדַמּוֹת זֶה אֶל זֶה,
אֵין זֹאת אֵלֹא שֶׁאֲתָה צָרִיךְ עוֹד הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר
אֶת מַחֲךָ, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְנִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה,
שֶׁכְּפִי רַבּוּי הַחֻקִּירוֹת שֶׁלְמַדְתָּ בְּסִפְרֵי הַמִּדְעִים, בֵּין נִכְנָסָה בְּךָ מְרִירוֹת
וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדַכְאוֹן וְעֶצְבוֹן, שְׁזֶה מְסַבֵּב אֶת מַחֲךָ כְּמוֹ שְׂכוֹר, הִנֵּה
עוֹמֵד עַל רַגְלָיו, וְהִנֵּה נוֹפֵל; הִנֵּה אֲתָה מִתְעוֹרָר בְּתִשׁוּבָה, וְהִנֵּה אֲתָה
נוֹפֵל. עַל-כֵּן רָאֵה לְהִזְהָר קִדָּם כָּל לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר, וְהַמְקָנָה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִחוּץ.

ערב אָשֶׁר ז' תּקלו בַּנַּחַל

עֲלִיךָ לַעֲבֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, לַהֲיִוֹת שְׂמִיחַ, כִּי הַשְּׂמִיחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים. כְּפִי שְׂאֲנִי קוֹרָא אֶת מִכְתָּבֶיךָ, אֲנִי נִתְקַל בְּהִרְבֵּה בְּעִיּוֹת שְׁעוֹבְרוֹת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, שְׁלוֹמֵיךָ עִמָּהֶם לְמוֹדִים פְּגוּמִים מְאֹד, עַד שְׂפִשְׁרוּצִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, לֹא יוֹדְעִים בְּאִזּוֹ דֶּרֶךְ לַעֲלוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּתוֹרָה ד', שֶׁהַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵם עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְצָרִיכִים לְהִתְנוּדוֹת הִרְבֵּה, עַד שְׂיִצְאוּ הַעֲוֹנוֹת מִהַעֲצֻמוֹת, כִּי הַעֲוֹנוֹת הַחֲקוּקִים עַל עֲצֻמוֹתָיו הֵם נוֹקְמִים בּוֹ. עַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הִרְבֵּה עִמוֹ יְתִבְרַךְ, וְעַל דְּבַר זֶה תִּשְׂמַח אֶת הַדְּגוּשׁ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂיִישׁ לִי הִרְבֵּה לְהִאָרִיךְ לָךְ, אַךְ הַזְּמַן שְׁלִי מְאֹד מְאֹד מְצַמְצֵם, וְלָכֵן קָשָׁה עָלַי הַכְּתִיבָה מְרַבּוּי הַמִּכְתָּבִים הַמְחַכִּים בְּכָל יוֹם לְתִשׁוּבָה, לָכֵן יֵשׁ לִי כַּמָּה מְזַכִּירִים, שֶׁהֵם מְתַקְּתִים אֶת הַמִּכְתָּבִים שְׁלִי מְלָה בְּמְלָה כְּפִי שְׂאֲנִי אוֹמֵר לָהֶם לְתַקְּתִי, וְאַחֲרֵי-כֵן אֲנִי כּוֹתֵב אֶת הַשֵּׁם, כְּדֵי שֶׁהֵם לֹא יִדְעוּ לְמִי נִכְתָּב הַמִּכְתָּב, וּבְאִפְסָן הַזֶּה שְׂיִישׁ לִי עֲזָרָה, אֲנִי יָכוֹל לַעֲנוֹת לְכָל הַפְּחוֹת עַל שְׁלִישׁ מִהַמִּכְתָּבִים הַצָּרִיכִים תִּשׁוּבָה, וְזֶה כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַמִּכְתָּבִים, שְׁלֹא חֲרוֹנָה יוֹצֵאִים מִתַּקְּתִים, וְהַסְּבָה הִיא כַּנִּל.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! תֵּאֱמִין לִי שְׂצַרְתָּךְ צָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים שְׁלָךְ עוֹבְרִים גַּם עַל אַחֲרִים, הַהִכָּרַח עוֹד לְהִשִּׁיב עַל כָּל הַסְּפָקוֹת וְהַשְּׂאֵלוֹת שְׁלָךְ, אֲבָל תֵּן לִי זְמַן, כְּדֵי שְׂאוּכַל בֵּינֵינוּ לַעֲנוֹת גַּם לְאַחֲרִים. אֲבָל עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי יֵשׁ תִּשׁוּבוֹת, עַל כָּל שְׂאֵלָה וְשְׂאֵלָה יֵשׁ תִּשׁוּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יִרְחַם גַּם עָלֶיךָ, וְיַעֲזֹר לָךְ שְׂתַזְכֶּךָ לְחֹזֵר בְּקוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר כָּל קוֹנְטְרַס הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצֻמוֹ. אִם הִייתָ רְגִיל בָּהֶם, לֹא הָיוּ לָךְ שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְסִפָּקוֹת כָּלֵל, וְהָיָה לָךְ חֲזוּק גְּדוֹל.

פֶּה תִקְבַּל תִּפְלָה שְׂכַתְבָתָּ בְּאִמְצַע הַחֲרָף, וְכִנְרָאָה שְׂכַתְבָתָּ מִהַשְּׂבוּעָה וְהַגְּדֵר שְׂנִשְׁבַּעְתָּ וְנִדְרָתָּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אני מצפה מאד לשמע הטוב ממך.

אֲשֶׁר ז' תּקלז בּנחל רעג
ז' תּקלז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תצא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעֵי הַטּוֹב מִמְּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְעֵבֵד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת, וְאֵי
אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק מְעַמָּד, כִּי אִם עַל-יְדֵי נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְצָרִיכִים לְמִסֹּר
אֶת נַפְשׁוֹ לְבוֹא לְשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם.
עַל-כֵּן אֵל תַּחֲשֹׁב שְׂאֵתָה יְחִיד בְּדוֹר, שֶׁרַק עָלֶיךָ עוֹבֵר מֵה שְׂעוֹבֵר
— יְרִידוֹת כְּאֵלוֹ, עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת
בְּחַיִּים, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲצוּתוֹ
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הַמַּגְלּוֹת וּמְפָרְסְמוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַתְּמִיד מְאֹד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וּבְפָרְט בְּסַפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר שָׁם תִּמְצָא
מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, וּבְפָרְטֵי פְּרָטִיּוֹת בְּקוּיִנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר כָּל
קוּיִנְטְרָס וְקוּיִנְטְרָס הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנָי עֲצֻמוֹ, אִם תִּתְּמִיד בָּהֶם תִּרְאֶה
נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ
תַּחֲיִינִי.

עדר אָשֶׁר ז' תקלח – ז' תקלט בַּנְחַל

ז' תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֲחִי הַיְקָר! עֲכָשׁוּ נִתְקַרַּב רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁבוּ דְנִיִּים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, עַל־כֵּן רָאָה לֵהיִוֹת בְּקִבּוּץ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה שְׂיִמְתְּקוּ מֵאֲתָנוּ כָּל הַדְּיָנִים.

חֶזֶק וְאַמֶּץ לֵהיִוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הַנְּקֻדָּה הַעֲקָרִית שְׁעָלֶיךָ לְעֵבֶד, וְהִיא הַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ.

רָאָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחְתְּךָ אֵלָיו, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ תְּסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְסַפֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

ז' תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, אִיךָ אֶת מְחֻנְקֵת אֶת עֲצָמְךָ.

רָאִי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְחַל לָךְ, כִּי כְּנִיסָה לְהַר הַבַּיִת

אֲשֶׁר ז' תִּקְמַ בְּנַחֵל עֵרָה

היא בכריתות, וצריכים לעשות תקון פרת, והוא — להיות ער לילה אחד, ולומר אז את כל ספר תהלים.

חזקי ואמצי מאד בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה הוא היסוד והעקר ביהדות, ואי אפשר לעבר את העולם כי אם בשמחה, ותהלה לאל, יש לנו להיות בשמחה, שזכינו להברא מזרע ישראל. ואצלו יתברך הוא רק שמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", וכשאדם שמח, אזי נכלל בו יתברך.

המאחל שנה טובה ומתקה.

ז' תִּקְמַ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יברך אתכם, וימלא כל משאלות לבכם לטובה, ותזכו לכל מה שאתם חפצים.

נא ונא לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם לבלי לפל בדתכם כלל, כי עקר ההתחזקות הוא על-ידי שמחה. אשרי מי שמשמח את עצמו תמיד, ואינו מניח את העצבות והעצלות אצלו כלל.

המאחל לכם הצלחה בכל הענינים.

ז' תִּקְמַא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא למלחמה, י' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! באתי לבקש אתכם, שתאחזו את עצמכם באהבה ובאחדות וברעות, שלבל יהיה ביניכם שום פרוידים, כי כל ימי אני מוסר את נפשי לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות לכל העולם פלו, בלי שום כחל ושרק, רק כמות שהוא, הינו רבנו ז"ל מגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך, והפל לכל אלקות גמור הוא, ועל קטב זה סובב כל ה"לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, אשר כל תורה ומאמר מספרו הקדוש והנורא, הוא מרשם (רצעפט) עם עצות ודרכים והנהגות והתחזקות אחרות — איך להתקרב אליו יתברך, כידוע למי שמתמיד בספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן".

ותכלית הגלוי, שמגלה את אמתת מציאותו יתברך הוא, כדי שיבוא אל תוך פינו, הינו לא מספיק שגדע במחננו ובלבנו ובדעתנו, אשר הוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, אלא זאת מבקש מאתנו, שכל אחד ואחד ידבר עמו יתברך בפרטי פרטיות, ויספר לפניו את כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, אשר זו שלמות הגלוי אלקות שיגלה משיח צדקנו; כי לא מספיק שהאדם ירגיש בלב ובדעת ובמח, אלא יבוא גם בפיו, אשר זה עקר השלמות. ורק זה רבנו ז"ל ממשיך עלינו. ועל קטב זה סובבות כל העצות והנהגות והדרכים וההתחזקות שלו, להוציאנו מהבץ והלכלוך והזבל שנפלנו בו, ולחזור ולדבר אליו יתברך.

ועל קטב זה אני מוסר את נפשי זה עשרים שנה רצופות יומם ולילה, להקים תלמידים יקרים, חבריא קדישא, להכניס בהם את האמונה בו יתברך, ושידברו עמו יתברך בתמימות ובפשטות, מהרגע שפותחים את העינים מהשנה, עד הלילה שהולכים לישן, ובשביל זה קם עלי הסמ"ך-מ"ם בעצמו, ונעשיתי מטרה לחץ זה ימים ושנים, אשר כל אחד בודה עלי כזבים, ואף-על-פי-כן איני מתפעל, רק אני ממשיך במסירות נפש הכי עצומה — לגלות

אָשֶׁר ז' תּקמא בּנחל רעז

וּלְפָרֶסֶם אֶת לַמּוֹד רַבְּנוּ ו"ל, וְלַהֲדַפִּיס אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלַהֲפִיצֵם בְּכָל קְצוּי תִּבְל, וְלַהֲקִים תַּלְמִידִים כְּאֱלוֹ, אֲשֶׁר גַּם הֵם יִדְבְּרוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹ, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרָסְמוּ אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְכֵן יִדְפִּיסוּ וַיִּפְּצוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְחֻפֶּץ ה' בְּיַדֵי הַצְּלִיחַ, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, הַקִּמְתִּי הַרְבֵּה תַּלְמִידִים, שֶׁהֵיוּ גַם הֵם מְדַפְּסִים וּמְפִיצִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר בְּתַחֲלָה הָיוּ בְּבֶן גְּדוֹל, וּבְחֻסְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ זְכִיתִי לְהוֹצִיאָם, לְנִקְוֹתָם וּלְרַחֲצָם, לְכַבֵּסָם וּלְהַלְבִּישָׁם בִּיקָר עֵרֶךְ, וְגַם הֵם הֵיוּ מְדַפְּסִים וּמְפִיצִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן זְכִיתִי לְהוֹצִיא מִשְׁנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְבֵּה נְשָׁמוֹת יְקָרוֹת, וְרַחֲצָתִי וְכַבֵּסָתִי אוֹתָם, וְהַלְבִּשְׁתִּי אוֹתָם לְבוּשִׁים יְקָרִים, עַד שֶׁגַּם הֵם יְכוּלִים הַיּוֹם לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים.

עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כָל זֶה חֻפְצִי וְרִצּוֹנִי וְכִסּוּפִי — רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם בְּעוֹלָם אֶת אֲמַת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-פִּי הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת וְהַנְּתִיבוֹת וְהַהֲתַחֲזְקוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַחְזִיחַ פְּגָרִים מֵתִים מִמָּשׁ, רְחוּקִים מֵיֵאֲשִׁים וּמְדַכְּאִים, בְּעוֹנוֹתֵיהֶם הַרְבִּים.

הֵן אֲמַת, שְׂרָבוֹת סְבֻלָּתִי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ בְּשָׁבִיל זֶה, וְהַפְּקָרְתִּי אֶת שָׁמַי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי עַל נִקְדָּה זוּ, וְעַד הַיּוֹם מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא מִנִּיה וְלֹא מְקַצְתִּיה, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְפַּעֵל מִזֶּה כָּלֵל, רַק אֲנִי מִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתִי עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ.

וְהִנֵּה עַד עַכְשָׁו הָיוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת מִבְּחוּץ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לְחַם עָלַי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים וּבְכָל מִינֵי עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת וְעֶרְמוּמִיּוֹת, שָׁבָא אֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים כְּאֱלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנִי רוֹצֶה, אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִתְפַּעֵלְתִּי מִזֶּה כָּלֵל, וְאֲנִי מִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתִי, עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת לַמּוֹד הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

וְעַל הַכֹּל הוּא — סְדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקִּים אֶת רִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וַיַּעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֶק

רעה אֲשֶׁר ז' תקמא בַּנְחַל

ולא יַעֲבֹר שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן — בְּתַנּוּף, בְּשִׁשָּׁה סִדְרֵי מְשָׁנָה, בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפֶתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים, מְדַרְשׁ רַבָּה, מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, סַפְרָא, סַפְרֵי, מְכִילְתָא וְכוּ' וְכוּ'.

ובַּחֲסֵדוֹ יִתְבַרֵךְ, זְכִיתִי לְהִקָּים חֲבֵרָא קְדִישָׁא בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנֵי הַיְקָרִים, שְׂזָכוּ כְּבָר לְסִיּוֹם כַּמָּה פְּעָמִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כִּידוּעַ דְּבַר זֶה לְמִי שְׁרָגִיל בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, וַיֵּשׁ שְׂזָכוּ עוֹד יוֹתֵר — לְלַמֵּד גַּם בְּנִסְתְּרוֹת. אֲךָ דָּא עָקָא, שְׁלֹא חֲרוּנָה נְכֻסַּהּ הַשְּׁטֵן גַּם בִּינֵינוּ בְּכַמָּה תַּחֲבוּלוֹת; קִדְּם כָּל — מוֹצִיאִים שְׁם רַע מְזֵה עַל זֶה וּמְזֵה עַל זֶה, כְּאֵלוֹ אֲנִי בְּכַעַס וּבְרָגֶז עַל מִישָׁהוּ, חַס וְשָׁלוֹם. אַתֶּם הָרִי יוֹדְעִים, שְׁאַפְלוּ עַל הַמְתַּנְגְּדִים הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, שְׁהַתְּנַגְּדוּתָם עָלַי רַק מִצַּד קִנְאָה וְשִׁנְאָה עוֹרֵת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי שׁוֹנֵא אוֹתָם, חַס וְשָׁלוֹם, בְּשׁוּם שִׁנְאָה, כִּי זֶה לֹא שֶׁל "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בַּלְבָבְךָ" (וַיִּקְרָא י"ט, יז), אֲלֵא גְלִיתִי קִצָּת אֶת פְּנִיָהֶם, מִי הֵם הַחוֹלְקִים עָלַי — פְּשׁוּט נוֹאֲפִים, זֶה נוֹלַד בְּפָסוּל, וְזֶה מְתַנְהֵג בְּטַמְאָה, וְזֶה מִתְעַב בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת וְכוּ', וְגִלִּיתִי אֶת זֹאת, לְמַעַן יִדְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים — מִי חָלְקוּ עָלַי, שְׁלֹא יַחֲשְׁבוּ אַחֲרֵיכֶם, שְׁחָלְקוּ עָלַי אֵילוּ צְדִיקִים וְכוּ', אֲלֵא סֵתֵם נוֹאֲפִים כְּכֹלְבַּיִם שְׁנוּלְדוּ בְּפָסוּל.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנֵי הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֵּדֶשׁ", בּוֹדְאֵי כָּל הַדְּבוּר שְׁמוֹצִיאִים יְהִיָּה מִי שְׁיִהְיָה, כְּאֵלוֹ אֲנִי שׁוֹנֵא אֶת אֶחָד מִתְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֵּדֶשׁ", אוֹ אֲנִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת רֵיחַ, אֲדַרְבָּה, זֶה שְׁמַחְתִּי וְזֶה תַּקְנוֹתִי — לְהִקָּים חֲבֵרָא קְדִישָׁא כְּזֶה, שְׂיִזְכּוּ לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת הַלְמוּד שְׁלַמְדֵי אַתֶּם, כְּאֲשֶׁר נִדְפַס כְּבָר בְּסַפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שְׁבוּ יֵשׁ כְּבָר יוֹתֵר מִחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים מִכְּתָבִים, וְכֵן עַל-יְדֵי רַבּוּי הַקּוֹנְטְרַסִּים וְשָׂאֵר הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׁנִדְפְּסוּ כְּבָר, וְעוֹד מֵה שְׂיֵשׁ אֲצִלִּי בְּכַתוּבִים — עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר-וְיָ", עַל כָּל "סִפְרֵי-הַמְדוּת", עַל כָּל הַ"סְּפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", עַל הַתּוֹרָה, וְעַל מוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה, וְעַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְעַל מַאֲמְרֵי חֲכָמֵינוּ ז"ל, עַל הַהִפְטָרוֹת, וְעַל תְּהִלִּים, וְעַל מַסְכַּת אַבוֹת, וְעַל כָּל הָעֵץ חַיִּים וְהַפְּרִי עֵץ חַיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

אֲשֶׁר ז' תקמא בנחל רעט

וזו כל שמחתי — כשאני רואה, שתלמידי פותחים בכל עיר ועיר בית-מדרש חדש "היכל-הקדש", היכלא דמלכא, לגלות ולפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל, כפי שלמדתי עמכם, להחדיר בנשמות ישראל את האמונה הפשוטה, ולהתבודד עמו יתברך מהרגע שפוקחים את העינים קדם אור היום, ועד שסוגרים את העינים בתוך השנה.

ועל-כן איך יתכן שאני בכעס וברגז על מישהו? ! אדרבה, זה חשקי ורצוני, ואיני מבין איך יכולים להכניס שטות כזו בין אנשים, ולהסיתם נגדי, כאלו אני בכעס על מישהו, כאלו יש לי הקפדה על מישהו, כאלו יש לי איזו דרך אחרת. הלא תדעו, שכל רצוני וכסופי הם רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, כפי שהורנו רבנו ז"ל בספרו "לקוטי-מוהר"ן", וכפי שפרש לנו תלמידו הקדוש מוהרנ"ת ז"ל ב"לקוטי-הלכות", ורק זה חפצי וישעי. ועל-כן מי שיאמר לכם בשמי, שיש לי איזה פעם וקפידות על מישהו שעוזר לגלות ולפרסם את "היכל-הקדש" — זה שקר וכזב, ויש בזה צביעות גדולה מאד, ואין פאן המקום להאריך בזה.

עכשו עליכם לידע, כי כל ימי חיי לא באתי אל שום בריה לבקש כסף, כי זה נגד רצוני, כי אני שונא דבר זה בתכלית השנאה, שום בן-אדם בעולם אינו יכול להתפאר, שאני בקשתי ממנו אי פעם כסף. כבר היה הרבה פעמים מבין משפחתי וידידי, שרצו לעשות בעבורי מגביות, ואני מתנגד על דבר זה מאד, כי כסף הוא רק בידו יתברך, כמו שאמר הנביא (חגי ב, ח): "לי הכסף ולי הזהב נאם ה'", הכסף והזהב רק ביד הקדוש-ברוך-הוא, כבר היו לי חובות למעלה ממאה אלף דולר, בלי שום גזמא, פידוע לכל הסמוכים אלי, ואף-על-פי-כן אף פעם לא באתי לבקש אצל שום בריה כסף, אדרבה, עוררתי וחוזקתי ואמרתי לכל אנשי שלומנו, שהכסף הוא רק ביד הקדוש-ברוך-הוא, ואיני צריך את שום בשר ודם, אני רק רוצה את הבורא יתברך שמו, ורק אצלו ישנו הכסף ורק ממנו אבקש. וחפץ השם יתברך בידי הצליח, וכך אני מוסר את נפשי מזה עשרים שנה, ומדפיס מליוני ספרים, בלי שום גזמא,

וּבְכָל פַּעַם בְּלִי פְרוּטָה בְּכִיס, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי פְסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה, וְאֲנִי רוֹאֶה נִפְלְאוֹת וְנִסִּים נִגְלִים. אָבָל אִף פַּעַם לֹא בָאתִי לְבַקֵּשׁ כֶּסֶף מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם. וְעַל-כֵּן לְאַחֲרוֹנָה נִתְהַוָּה, שְׂבָנִי-אָדָם מְנַצְלִים אוֹתִי, וּמִתְחִילִים לַעֲשׂוֹת מַגְבִּיּוֹת, כְּאֵלוֹ הַכֶּסֶף בְּשִׁבְלִי, וְכֵן מְבַקְשִׁים כֶּסֶף בַּעֲבוּרִי. תִּדְעוּ, שְׂעָלִי לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הָאֲמֶת, כִּי הַפֶּל שֶׁקָּר וְכֹזֵב, כִּי אֲיִנִּי צָרִיךְ אֶת שׁוֹם בְּשׂוֹר וְדָם כָּלָל, וְאֲיִנִּי צָרִיךְ שׁוֹם פְּרוּטָה מִשׁוֹם בְּרִיָּה, מִי שְׂרוּצָה לַעֲזוֹר — הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לוֹ כָּפֹל כָּפְלִים חֲזָרָה, אָבָל אִף פַּעַם לֹא עָשִׂיתִי שׁוֹם מַגְבִּיּוֹת, וְאֲיִנִּי רוֹצֶה דָּבָר זֶה, וְאֲנִי מִקְפִּיד עַל דָּבָר זֶה, וְלֹא אַעֲשֶׂה דָּבָר זֶה. וְזֶה אֶחָד מֵהַטְעָמִים שְׂעַדִּין אֲנִי מְחַכֶּה בְּחוּץ-לְאָרֶץ, עַד שְׂיִרְחַם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִשְׁפִיעַ לִי אִיזָה שְׁפַע, כְּדֵי שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְרָשׁ בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְבָלִי לְבוֹא אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה, שְׂלֹא אֶהְיֶה נֶצְרָךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת כָּלָל.

עַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהִזְהַר וּלְהִשָּׁמֵר בְּדָבָר זֶה, שְׂבַל יִטְעוּ אֶתְכֶם כְּאֵלוֹ אֲנִי רוֹצֶה אֵילוֹ כֶּסְפִּים, כָּל שְׂלִיחוֹת שְׂאֲנִי שׁוֹלַח אֶת הַשְּׂלִיחִים שְׂלָנוּ בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, הוּא רַק לְתַן לַעַם יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְקַבֵּל מֵהֶם, אֲדַרְבָּה, אֲנִי מִפִּיץ עַל-יַדֵּי שְׂלִיחֵי וְתַלְמִידֵי הַיִּקְרִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּכָל עִיר וְעִיר, בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וּמַגְלָה וּמְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּשְׂאָר הַמוֹסְדוֹת שֶׁל בְּרִסְלָב הַחוּלְקִים עָלַי, הֵם נְהַנִּים מִזֶּה, כִּי כָּל מִי שְׂנוֹתֵן לָהֶם צְדָקָה, זֶה רַק הוֹדוֹת הַסְּפָרִים. וְדָבָר זֶה הוּא בְּרוּר לְכָל, כִּי בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים כָּלָל וּכְלָל מִרַבְּנֵנוּ ז"ל לִוְלֵי הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה. וְהָאֲמֶת עַד לַעֲצָמוֹ, וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ לְחַזֵּר עַל כֶּה, מִי שְׂנוֹסֵעַ בְּעוֹלָם, וְהוֹלֵךְ לְקַבֵּץ כֶּסְפִּים, יִתְוַדַּע שְׂכֵן הוּא הָאֲמֶת! אִף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִגְבַּתִּי עַל זֶה, אֲדַרְבָּה, שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד שְׁפַע, בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, אָבָל לֹא לְבוֹא וּלְטַפֵּל עָלַי דְּבָרֵי בְּלַע וְשֶׁקֶר, אֲשֶׁר הֵם כְּקוֹץ מְכַאֲיָבִים בְּלִבִּי, וְאֲנִי מִתְנַגֵּד עַל דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד.

כְּמוֹ-כֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְשָׁמֵר עֲצָמְכֶם מִחֻבוֹת, אֲתֶם לְבַד יוֹדְעִים, אִיךְ שְׂרַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְפִּיד עָלֵינוּ בְּמְאֹד מְאֹד, שְׂלֹא נִפְגַּס בְּשׁוֹם חֻבוֹת, וְלֹא נִקְפָּץ וְלֹא נִסְתַּבֵּף בְּשׁוֹם חֻבוֹת, וְעַל-כֵּן מִי שְׂבָא

אָשֶׁר ז' תּקמא בּנחל רפא

וְאוֹמֵר שֶׁנִּכְנַס לְחֻבּוֹת בְּעִבּוּרֵי — הַכֹּל שֶׁקָּר וְכֻזַּב, כִּי לֹא בִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ שְׂיַעֲשֶׂה כֵן, וְאִם עָשָׂה חֻבּוֹת — עָלְיוֹ לְשֵׁלֶם, וְשֵׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלַי, כִּי מָה אֲנִי אֲשֶׁם בְּחֻבּוֹתַי שֶׁעָשָׂה בְּשִׁבְלִי?!

כְּמוֹ-כֵן עָלַי לְגִלוֹת לְכֹל, אִם נַעֲשֶׂה אֵיזָה עוֹל בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, אוֹ בֵּין אֶחָד לְחֻבְרוֹ, וְיֵשׁ לוֹ אֵיזָה סְכָסוּכִים, אֵל יִתְּלֶה אֶת זֶה בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, אֶלֶּא יִלְךְ אֶל בֵּית-דִּין וְיִתְפָּשֵׁר עִם אִשְׁתּוֹ, אוֹ עִם חֻבְרוֹ, אוֹ עִם יְדִידוֹ. וְזֶה לֹא שִׁיף אֶל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" כָּלֵל.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְלַמַּד אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת, לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַמְשִׁיף עָלָיו עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הִלְכוֹת, וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, זֵהר וְתַקּוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', כִּי דְיוּעַ לְכֶם, אֵיף שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי רַק עַל נִקְיָה זֹו — לְהַחֲדִיר אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַתְּפִלָּה וְהַתּוֹרָה סְדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא יוֹתֵר. וְעַל-כֵּן אִם נִמְצָא אֶחָד שֶׁהִסְתַּכְסֵּף עִם אִשְׁתּוֹ, וּבָרַח לוֹ עִם בֵּן וְכוּ', שֵׁלֹא יִתְלוֹ זֶה בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֲנִי מוֹדִיעַ וּמְכַרְיוֹ, שֶׁדָּבָר זֶה לֹא שִׁיף אֵלֵינוּ כָּלֵל, אִם יֵשׁ לְאָדָם אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים וְכוּ', שִׁילְךְ לְבֵית-דִּין.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עָלַי לְחַזֵּר עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, אוֹלֵי יִכְנַס בְּלִבְכֶם לְמוֹדֵי, שְׂאֲנִי לוֹמֵד עִמְכֶם בְּדַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל מְזֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה; הֵן אֲמַת שֶׁכָּבֵר קָמוּ עָלַי תְּרַבוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים, וְרַבִּים רַחֲקוּ מִמֶּנִּי, עִם כָּל זֹאת שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְמַנַּע אוֹתִי מִלְּהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים וְלְהַפִּיצֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֶפְלוּ שְׂאֲשֶׁאֵר לְבַד, כִּי גַם אֵלֵיהוּ הִנְבִּיא נִשְׂאֵר לְבַד, כְּמוֹ שֶׁצָּעַק (מְלָכִים-א' יח, כב): "וְאֲנִי נוֹתַרְתִּי נְבִיא לַה' לְבַדִּי", כֹּל לְמוֹדֵי הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת לְמוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, אֵיף לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ

בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, רַק לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: רְצִיתִי שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הִתְבּוֹדְדוֹת כָּל הַיּוֹם כְּלוּ; וּפְרַשְׁתִּי, שֶׁפּוֹנֵת רַבְּנּוּ ז"ל הִיָּתָה, שֶׁתִּכְרַף-וּמִיד פְּשָׁדָם מִתְעוֹרָר מֵהַשָּׁנָה בְּבִקְרָה, יִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּל הַיּוֹם כְּלוּ עַד הַרְגַע שֶׁסּוּגָר אֶת הָעֵינַיִם בְּשָׁנָה, וּבְאֲמֻצָּע הוּא מְתַפְּלֵל, וּבְאֲמֻצָּע הוּא אוֹכֵל, וּבְאֲמֻצָּע הוּא לוֹמֵד, וּבְאֲמֻצָּע הוּא עוֹסֵק בַּעֲסָקָיו, אַבֵּל כָּל הַיּוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן לִקְבַע שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן כְּסֻדְרֵי-דָרְךָ-הַלְמוּד, רַק זֶה הוּא מֵה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד עִמָּכֶם, וְרַק זֶה נִקְדַּתִּי, וְעַל נִקְדָּה זֶה אֲמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כְּאֲשֶׁר מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עַד עַכְשָׁו, אֲמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מֵעַכְשָׁו, וְלֹא אֲתַפְּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם.

לְכֵן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָרִים! אֲשֶׁר נִקְדַּת הָאֵמֶת בְּתוֹכְכֶם, וְאֲשֶׁר מְסַרְתֶּם כְּבָר אֶת נַפְשְׁכֶם וְשִׁמְכֶם, וְסִבַּלְתֶּם בְּזִיוּנוֹת רַבִּים מִבֵּית, מִכָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּקְרָאִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", וְלֹא הִתְפַּעַלְתֶּם, רַק אֲדַרְבֶּה, נִשְׁאַרְתֶּם בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים; בְּאֵתִי לְעוֹרָר אֶתְכֶם וּלְחַזְקְכֶם, שֶׁתְּחַזְקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל הַנְּסִיווֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ עַכְשָׁו, רְאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּתַפְּלָה וּבְהִתְבּוֹדְדוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּלְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, חֲצוֹת, בְּדַבְּקוֹת וּבִנְגוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּלְהִתְמַיֵּד בְּסֻדְרֵי-דָרְךָ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל: מְקַרָּא, מִשָּׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגוּדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֶפְתוֹת, זֶהר וְתַקוּנִים, כְּתָבֵי הָאָר"י ז"ל, וְהַכֹּל בְּצִמְצוּם, וְרְאוּ לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל וְסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי תַחַת חֲסוֹת שְׁלִטוֹן הַרְשָׁע שֶׁל הָעַרְב־רַב הַמְתַּפְּשֵׁט עַכְשָׁו בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִתְגַּבְּרִים הַמְּסִיּוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם, בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים וּבְכָל מִינֵי כַתּוֹת שֶׁבַעוּלָם, לְלַכּוֹד נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹרְפִים אֶת נַשְׁמוֹתֵיהֶם מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּמְכַנְיָסִים בָּהֶם כְּפִירָה, לְכַפּוֹר לְגַמְרֵי בְּאֵלֵקִים חַיִּים. בְּעַת כְּזוֹאת, שֶׁבּוֹעֶרֶת אֵשׁ הַתְּאֻוֹת וְאֵשׁ הַכְּפִירוֹת וְאֵשׁ הַהִפְקָרוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אָסוּר לָנוּ לְעַמֵּד מִנְּגִיד, רַק אָנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ.

אֲשֶׁר ז' תְּקֻמָּה בְּנִחָל רִפְּג

אֲנִי בְּטוֹחַ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רָאָה שָׁבָא קָצוֹ, וּבִכְרֵט עַל-יָדֵי
הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁזָכִיתִי לְהַדְפִּים בְּשָׁנָה זוֹ, אֲשֶׁר בְּרָצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְהַדְפִּים אֵלָיךְ קוֹנְטְרָסִים כְּאֵלוֹ, וְעַד עַכְשָׁו נִדְפְּסוּ
יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים סוּגֵי קוֹנְטְרָסִים, וּבִכְתָב יֵשׁ כְּבָר קָרוֹב לְמֵאָה
קוֹנְטְרָסִים כְּאֵלוֹ, שֶׁפְּלֵם קוֹפְצִים עֲלֵיהֶם, לְכֵן הִתְחִיל לַעֲשׂוֹת
בְּלִבּוֹלִים בְּפָנִים.

עַל-כֵּן בְּאַתִּי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְהִזְהִיר אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לְשֹׁמֵר אֶת
עֲצֻמְכֶם מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרוֹקֵד בֵּינֵינוּ, וְלִבְלִי לְפַחַד מִמֶּנּוּ, וְלִרְאוֹת
לַעֲשׂוֹת תַּכְף-וּמָדָד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בֵּין תַּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֵּדָשׁ",
וְלְהַבְרִיחַ וּלְרַחֵק אֶת כָּל מִינֵי עוֹלָה שֵׁשׁ בֵּינֵינוּ. נָא וְנָא לִילֵךְ בְּדַרְכֵי
נֵעִם. אֲצַלְנּוּ עֵקֶר הַנִּקְדָּה הַיָּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ וְלִמּוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — לֹא יוֹתֵר וְלֹא פְּחוֹת.

עַל-כֵּן רְאוּ, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָרִים! לְהֵבִין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, כִּי
יוֹתֵר מִמָּה שֶׁפָּתַחְתִּי כָּאֵן עוֹד נִשְׁאַר בְּעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְכָתֵב הַכֹּל,
וְהַמְבִּין — בֵּין, וְהַחֲדָל — יִחְדָּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד,
וּמִקְנֵה שִׁתְּקִימוֹ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים...

ז' תְּקֻמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תִצֵּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ...
שִׁיחִיָּה לְנִצָּח.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵם שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע אֶת הַטּוֹב
מִכֶּם, אֵיךְ שֶׁזָכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ז"ל — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הוּא אֹרֵךְ הַמַּאִיר אֹרֹךְ יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי,
שֶׁאֵין גְּלוּי אַחֲרָיו, וּמִי שֶׁמְעַמִּיק עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הוּא
יְכוֹל לְזַכּוֹת לְהַאֲרוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְסַפֵּר כָּלֵל. וְעַל-כֵּן

רפד אָשר ז' תקמג בנחל

עליכם להיות שמחים מאד, שזכיתם להתקרב לרבנו ז"ל.

אודות בנים וכו' — העקר סבלנות, ולא להשבר בשום אפן שבעולם, על-ידי תפלה, לבקש ממנו יתברך ברחמים ובתחנונים, בודאי תזכו לבנים.

היה מאד רצוי, שאשתך תדליק שני גרות של חלב לכבוד שבת-קדש, וגם להוסיף שני גרות של שמן זית, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן ע'): מי שאין לו בנים, יהיה רגיל בשמן; ולבקש הרבה ממנו יתברך, כי התפלה לאשה בעת הדלקת הגרות, מסגלת אז מאד.

גם היה טוב מאד, שאשתך תלביש ה"א של פסך, אשר רבנו ז"ל אמר, שהוא מסגל להולדה. וכהיום יכולים לקנות דבר זה בכל חנות של תכשיטי זהב וכסף.

ראו להכניס אורח לכבוד שבת-קדש, אשר רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות הכנסת אורחים, סימן ג'): הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים. ובקרוי ידפס קונטרס "פקידת עקרות", וקונטרס "חשוכי בנים", ושם תראו נפלאות רבות, עצות יקרות והנהגות ישרות מספרי רבנו ז"ל, איך לזכות לבנים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו בכל דרככם.

המאחל לכם כל טוב...

ז' תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך הקורע לבבות — לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לראות ישועה מהשמים.

אֲשֶׁר ז' תקמד בְּנַחַל רפה

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּזְהֶרְוּ בְּשִׁמְרַת שְׁבֵת-קִדְּשׁ, לְקַדֵּשׁ עַל הַיּוֹם
בְּכַנְיֻסַת הַשְּׁבֵת, וּלְהַבְדִּיל עַל הַיּוֹם בְּצֵאת הַשְּׁבֵת, וְלִשְׁפֹּף קֶצֶת יוֹם
מִקְדוּשׁ וְהַבְדְּלָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי בֵּית שְׁנֵשְׁפֹף שָׁם יוֹם — בָּאָה שָׁם
יְשׁוּעָה.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אֲסוּר
לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאַף שְׁצַרְתְּכֶם הִיא צָרָה מְרָה גְדוֹלָה מְאֹד, עִם
כָּל זֶה עֲלִיכֶם לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְעֲצָבִים.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּתְּנוּ לְבַנְכֶם פְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, עַל-פִּי עֲצַת
הַרוֹפְאִים, לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָבֵי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה
שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּתְרַפֵּא בְּשָׁלְמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׁזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה
לְאַחֵז עֲצַמְךָ בּוֹ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּבְכוּדַי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁתַּזְכֶּה
לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת וְטוֹבוֹת, כִּי הַזִּזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל רְוָאָה נְסִים
וְנִפְלְאוֹת. וּכְעֵין שְׁאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: בְּזִכְרוֹת הַצַּדִּיק תִּלְמִידָיו מִתְפַּרְנְסִים
(עֵין סְפָר־הַמַּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן לג).

מֵה שְׁשָׂאֵלְתָּ בְּתוֹרָה קִי"ג, בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, הַדְּבָרִים הֵם
כְּפִשׁוּטִים, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד אֶת דְּבוּרָיו, לְבַל יִדְּוֶן אֶת שׁוֹם
בְּרִיָּה, כִּי בְּשַׁעֲרָה שֶׁהוּא דֵּן אֶת אַחֵר, אֲזַי הוּא דֵּן אֶת עַצְמוֹ.

אוֹדוֹת עֲנִין הַפְּעָה, לְהַפְּיץ סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי כְּשֶׁאָדָם חָטָא, קָשָׁה לוֹ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּבְזֶה שְׁיַחֲזִיר אֶת אַחֵרִים

רפו אשר ז' תקמה בנחל

בתשובה, על-ידי-זה ימחל לו הקדוש-ברוך-הוא. על-פן פדאי לגנב בכל יום שעה או שעתים מהיום, ולילך להפיץ את הספרים הקדושים, ספרי רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים החדשים, שהם סלת נקיה מ"לקוטי-הלכות" הקדושים.

אודות אמירת חצות — אין למעלה מזה, אשרי מי שזוכה לומר בכל לילה תקון חצות. ח' צ' ות' — ראשי תבות: ת'אמר ח'צות ו'יתבטלו צ'רותיך, ת'אמר ח'צות ו'יתגלה צ'דיק; כי על-ידי אמירת חצות, נמתקים כל הדינים והצרות מהאדם, ומתגלה אור הצדיק בעולם.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... שיחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא ימתיק מכם את כל הדינים, ותזכו להתקרב באמת אליו יתברך.

על-ידי שתזכה להפיץ את הספרים הקדושים ספרי רבנו ז"ל, ובפרטיות הקונטרסים החדשים בין כלל ישראל, שנה בכלל צדקה וחסד, שאתה עושה חסד עם אחינו בני ישראל, ומקרבם להקדוש-ברוך-הוא, בנדאי על-ידי-זה תזכה שימתקו ממך כל הדינים, ותזכו לישועה בקרוב.

נא ונא להיות בשמחה, המרחבת את המוח, ומכנסת בטחון באדם, אשרי מי שחזק במדת הבטחון. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, וימלא כל משאלותיך לטובה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי בחיים, ויפקחו עיניך לראות את נעם זיו אור יקרת החיים, ולציר תמיד את החיים בצבע יפה ומאיר מאד.

עליך לדעת, כי היהדות — אין פל-כף קשה לקבלה ולקימה, כמו שעושים מזה, כי התורה הקדושה "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום" (משלי ג, יז).

הרגילי את עצמך לדבר עם אלקים, אשר כל דבור ודבור שאת מדברת אליו — נשמע ונתקבל, ואף שבתחלה נדמה לך, שאין מי ששומע אותך, עליך לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ומלביש עצמו בתוך דומם, צומח, חי, מדבר, אשרי הזוכה לחפשו ולמצאו!

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי תמיד בחייהך.

המאחל הצלחה רבה.

ז' תקמוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עליך לעשות כל מיני פעלות שבעולם להיות תמיד בשמחה עצומה, ולשיר ולזמר שירים ונגונים של שמחה, וזה יבטל ממך

רַפָּח אֲשֶׁר ז' תְּקֻמָּה בְּנַחֵל

אֵת כָּל הַפְּתָדִים שֶׁנִּכְנְסוּ בָּהּ. כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן יב): מִי שֵׁיִשׁ לוֹ פְּתָדִים, יִזְמַר זִמְרָה שֶׁל שְׁמִיחָה; עַל-כֵּן רָאָה לְזַמֵּר תְּמִיד אֵיזָה נִגּוּן שֶׁל שְׁמִיחָה בֵּינָהּ לְבֵין עֲצֻמָּה, וְזֶה יִבְטַל מִמָּה אֵת הַפְּתָדִים.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּהִיָּה זֶהִיר בְּבִרְכוֹת קִדְּם הָאֲכִילָה, וְכֵן בְּרַפְת־הַמְּזוֹן לְבָרַךְ מִתּוֹךְ הַסְּדוּר מְלָה בְּמְלָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן יד): מִי שֵׁאִינֹו נִזְהָר בְּבִרְכוֹת הַנִּהְיִין תְּחִלָּה וְסוֹף, פְּתָדִים בָּאִים עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְאַרֵס בְּקָרוֹב, וְיִתְבַּשֵּׁר לִי בְשׂוּרָה טוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקֻמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצֵּא ה'תש"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבָהּ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּה, אִיךָ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ בְּחַפּוּשׁ אַחַר שְׁרֵשׁ נִשְׁמָתָהּ, שֶׁהִיא בַת זוּגָה, כִּי כָּל אָדָם הוּא בְּפִרְצוֹן הָעוֹלָמוֹת בְּחִינַת זְעִיר אֲנָפִין, וְהַבַּת זוּג שָׁלוֹם הִיא בְּחִינַת הַבַּת מְלָךְ, וְכִשְׁמִיחָתֵשׁ לְמִטָּה, מְחַפְּשִׁים בְּשֵׁרֵשׁ הָעוֹלָמוֹת. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת שְׁרֵשָׁהּ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ט, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, חֶלֶק ב', תְּפִלָּה מ"ה.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְרַכֵּשׁ לְעֲצֻמָּהּ קוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְתִקְיָם כָּל הַנְּאָמֵר שָׁם, וְאִזּוּ בְּוַדָּאִי תִרְאֶה יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.

אֲשֶׁר ז' תקמט בַּנְחַל רפט

מָאד מָאד אָנִי שְׂמַח בְּעִבּוּדְתְךָ עִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִכְרִטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂתַפִּיץ הַרְבֵּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַרוֹקִים אֶת הַקּוֹנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְאֵז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה...

ז' תקמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְבִי בְּשִׂמְעֵי אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכְּי לְהַנְשֵׁעַ בִּישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּאִיבְרִיךָ וּגְיִדִיךָ וּבְכָל טַפִּי דְמִיךָ.

נָא וְנָא תַחֲזִיקִי אֶת עֲצָמְךָ וְתַחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, אֵל תִּשְׁכְּרִי מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם. הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׂתַדְּלִיקִי שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֶלֶב וְשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַנְשֵׁעַ בְּקָרוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה...

ז' תקנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַקּוֹרֵעַ לְכַבּוֹת לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, סְפוּר כְּזֶה הוּא אֶחָד מֵהַסְּפוּרִים שֶׁל אֶלְךָ לַיְלוֹת, כְּמֵאִמֵר הָעוֹלָם.

רצ אֲשֶׁר ז' תקנא בנחל

עליך להבין את המציאות, שעברתם עכשו משבר קשה מאד מאד, עם כל זאת עליך להיות הברית התיכון, ולחזק את בעליך ולשמח אותו מאד, כי עליך להבין שגם לו כואב מאד, וקשה לו לקבל את כל הצרה המרה הזו שעברה עליכם, ואף שלא נראה אצלו מבחוח כלל, עליך לדעת כי לבו מתפוצץ לראות בכאב בנכם היקר, על-כן חזקי ואמצי אותו, ואז ישתנה המצב ביניכם.

אודות בנכם, ראוי לכם לילה אל מקום מרפאה, שמרפאים את אלו שנדרדרו בסמים, רחמנא לצלן. גם טוב מאד לחזקו ולאמצו ולשמחו, ולהבטיחו שהכל יסתדר, ושלא יפל ביאוש.

אתם צריכים להבין אותו, שעבר משבר קשה בחייו, והוא צריך לעזר גדול לחזק אותו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם שיתרפא פאב המשפחה, וישמע בביתכם קול ששון וקול שמחה.

המאחל לכם הצלחה רבה...

ז' תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות הספקות שיש לך באמונה הקדושה, כדאי לך לקבוע לעצמך שעור קבוע בקונטרס "אור אמונה", "בית אמונה", "גלוי אמונה", "דרך אמונה", "התגלות אמונה", "ורעה אמונה", "זכרון אמונה", "חזוק אמונה" וכו' וכו', אשר בנדאי אם תחזר בהם בכל יום בקונטרס אחר, תתחזק אצלך האמונה הקדושה.

עליך לדעת, כי האמונה הקדושה תלויה בשמירת הברית, כמובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן לא), בסוד (תהלים פט, כט):

אָשֶׁר ז' תְּקַנֵּב בְּנַחֵל רִצָּא

"וּבְרִיתִי נֶאֱמַנֶת לּוֹ"; הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמִירַת הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת, וְאֵז תָּבוֹא לְאַמוּנָה.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לָבוֹא אֶל שְׁלָמוֹת הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

אַקוּהָ שְׂתַכְתַּב לִי עוֹד, וְאֵז אֶכְתֵּב לָךְ בְּאַרְיִכוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, וְאַף שְׂאַנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה דָבָר קָשָׁה מְאֹד
מְאֹד, בְּפָרֹט שְׂעוּבָרַת עֲלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת מִבֵּית וּמִבְחוּץ, עִם כָּל
זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זְכוּתְךָ גְּדוּלָה בְּשָׂמִים, כִּי בְּלַעֲדֶיךָ לֹא הָיוּ
נְדָפְסִים הַקּוֹנְטְרָסִים כָּלֵל, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם סֵלֶת נִקְיָה מֵה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים, מִתְּפִשְׁטִים בְּכָל קֶצְוִי
תָּבֵל מִמֶּשׁ, בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא
עָפְבוּ אֶת בֵּית זוּגָךָ עַד עַכְשָׁיו, בְּאַפְּן שִׂישְׁבָר לְבָךְ לְאַלְפֵי רְסִיסִים,
כְּדֵי שְׂתַרְגִּישׁ מְכֹאֲבֵי לְבָבוֹת הַנְּשֻׁבְרִים, וְתַעֲסֵק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ בְּהַפְצַת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַיָּקָרִים.

נֹא וְנֹא אֶל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה
נְסִים נִגְלִים, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁרֵי (יִשְׁעֶיהָ יב,
א): "אוֹדֶךָ ה' כִּי אָנֹכֶת בִּי תִשׁוּב וְתִנְחַמְנִי".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

רצב אָשֶׁר ז' תִּקְנֵג בְּנַחֵל
ז' תִּקְנֵג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, אֵיךְ שְׂאֵתָה
מִשְׁתוֹקֵק לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתֵאֱחֹז עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה.

אָבֵל בְּעֵצֶם הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, לְדַעֲתִי אֵתָה טוֹעָה מְאֹד, כִּי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה "דְּרָכֶיהָ דַּרְכֵי נֵעִם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (משלי ג,
יז), דִּיקָא עֲצוּתִיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם: "וְחֵי בָהֶם" — וְלֹא
שְׂיָמוֹת בָּהֶם (יומָא פה: וְעֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מד).

עֲלֵיךָ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל בְּרִיָּה לְכַף זְכוּת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְדוֹן גַּם אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב, עֵין שם).

עֲלֵיךָ לְדַעַת, כִּי כָשֶׁם שְׂזוּ מִצְנָה לְאַהֲבֵי אֶת חֲבֵרוֹ, כִּף הִיא מִצְנָה
לְאַהֲבֵי אֶת עֲצָמוֹ, וּכְשֶׁם שְׂאֲסוּר לְשִׁנְאֵי אֶת חֲבֵרוֹ, כִּף אֲסוּר לְשִׁנְאֵי
אֶת עֲצָמוֹ. הִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, וְאַל יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ
כָּל-כִּף הָעֶבֶר שֶׁלָּךְ. אֲסוּר לוֹ לְאַדָּם, שְׂיִסְוִירֵי הַמִּצְפּוֹן יִהְרָסוּ אוֹתוֹ
בְּשׁוֹם אִפֵּן שְׂבַעוּלָם. רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דְרָךְ חֲדָשָׁה, שְׂאֲדָם צְרִיף
לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁכַח בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֶבֶר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו),
וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכָּה לְהִגִיעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
כְּעִיר אוּמָן, הָעֶקֶר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה. עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת
יְכוּלִים לְהִגִיעַ לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ז' תְּקֵנָה בְּנִחַל רִצְג
ז' תְּקֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה,
זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָרַבִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵנִי שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינִי לְשַׁעַר וְאֵינִי לְתֹאֵר
כָּלֵל, וּבִכְפֻרְט שָׂאתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָרַבִּים בְּזִכְיוֹת חַנּוּם, לְגִלוֹת
וּלְפָרְסִים אֶת אֹרֹךְ וְדַעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵינִי לְךָ דְּבָר
גָּדוֹל מִזֶּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אָבִיךָ בְּשָׂמִים צָרִיךְ תִּקְוֶן גָּדוֹל. בְּזֶה שְׁתִּהְיֶה
זֶהִיר בְּאַמִּירַת קִדִּישׁ אַחֲרָיו, וְכֵן תִּגְלֶה וּתְפָרְסִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְאָבִיךָ תִּקְוֶן גָּדוֹל וְנִפְלָא.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה לְהִיּוֹת שְׂמִחַת תְּמִיד, וּבְזִכְוֹת
הַשְּׂמִחָה תִּזְכָּה לְעִבּוֹר אֶת חַיִּיךָ בְּשָׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְכִים הַיָּקָרִים,
הַלְּנִים בְּאַהֲלָה שֶׁל תּוֹרָה, הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲחִי וְרַעֲיֵי הַיָּקָרִים! הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ גָּלָה לָנוּ, אֵיךְ זָכָה לְהִגִיעַ
לְכָל מַדְרָגוֹתָיו — עַל-יְדֵי תִקְוֶן מִדַּת הַשְּׂמִחָה, שֶׁהִי כָּל-כָּף שְׂמִחַת
בַּעַת שְׂקִים מְצֻנָּה אַחַת מִמְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁאֲפִלוּ הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ
כָּל הוֹן דְּעִלְמָא, כָּל הַכֶּסֶף שֶׁרַק נִמְצָא בְּעוֹלָם, זֶה לֹא הִגִיעַ לְשְׂמִחָה
שְׁלוֹ, שְׂשִׂמַח עַל כָּל מְצֻנָּה וּמְצֻנָּה (עֵינִי בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'תְּרַדִּים' בַּתְּחִלָּתוֹ).

נִמְצְיָנוּ לְמַדִּים מִכָּאן מַעֲלַת שְׂמֵחַת הַמְצִיאוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לָנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח נְשֵׁמָה אֶל זֶה הָעוֹלָם הַנִּדְמָה כְּגֹשֶׁר צָר מָאד, מִלְבִּישָׁה בְּלִבוֹשׁ גְּשָׁמִי וְחִמְרִי, וְעֲלִיָּה לְעֵבֶר אֵת זֶה הָעוֹלָם מִסִּפֵּר שָׁנִים, אֲשֶׁר אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן קָצְבוּ לוֹ כְּאֵן, וְאַחַר זְמַן מָה, אָדָם יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם חֲזָרָה לְהִיכֵן שְׂבָא מְשָׁם. אָבֵל כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת: "שְׁתֵּהָא יְצִיאָתִי כְּמוֹ בִיאָתִי". בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם בְּלֹא חֲטָא, כִּי יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם תִּהְיֶה בְּלֹא חֲטָא. מִי יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר בְּזֶה, שֶׁנִּכְנַס לְעוֹלָם בְּלֹא חֲטָא, וְיוֹצֵא בְּלֹא חֲטָא, וְעוֹבֵר אֵת הַגֹּשֶׁר הַצָּר הַזֶּה בְּלֹא חֲטָא? ! סוּף כָּל סוּף יִשָּׁנֵם מְכַשׁוּלִים רַבִּים בְּצַדֵּי הַגֹּשֶׁר, וְנִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים. בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר: "הָעוֹלָם הַזֶּה גֹּשֶׁר צָר מָאד, וְהַפְּלֵל וְהַעֲקֹר שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל". מִהִי הַמְשָׁמְעוֹת שְׁלֹא לְהִתְפַּחַד? אֵלָּא כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ עַל גֹּשֶׁר צָר, הַהֲכָרַח לוֹ שִׁיפֵל — אוּ מִצַּד יָמִין אוּ מִשְּׂמָאל, אִם אֵין מַעֲקָה מִשְּׁנֵי הַצְּדָדִים. לְזֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמִי שֶׁהוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, צְרִיף שִׁיְהִי לוֹ שְׁתֵּי בְּקִיאִיוֹת: 'בְּקִי בְּרִצּוֹא' וְ'בְּקִי בְּשׁוּב'; הֵינּוּ אָדָם הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְאִיזוּהִי? אֵלָּא מֵאֵז שֶׁנּוֹלָד וְעַד שֶׁיוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם וְחוֹזֵר חֲזָרָה, עוֹבֵר עַל דֶּרֶךְ צָרָה מָאד, כְּעֵין גֹּשֶׁר, אָבֵל צְרִיף שְׁתֵּי בְּקִיאִיוֹת: מִצַּד אֶחָד — הַתְּבוּדָדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא: 'בְּקִי בְּרִצּוֹא', כְּשֶׁאֲנִי עוֹלָה לְמַעְלָה, אֲנִי צְרִיף לְדַעַת תְּמִיד, שְׁעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ, וְעֲלִי לְעֵלוֹת עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק וּמַצִּיק לוֹ, וְשׁוֹפֵף לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא 'בְּקִי בְּרִצּוֹא' — שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה. וְכֵן יִשְׁנֶה בְּקִיאוֹת נוֹסֶפֶת: 'בְּקִי בְּשׁוּב', כְּשֶׁאֲנִי נוֹפֵל, שְׁלֹא אֲשַׁבֵּר, שְׁלֹא אֶכְנַס בְּדַכְּאוֹן. וְכִשְׁאֲנִי חוֹזֵר, שְׁאֵהִיָּה שְׂמֵחַ. אֵלוֹ שְׁנֵי הַיְסוּדוֹת, אֲשֶׁר הֵם הַסוּד הַנִּפְלָא שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְהִנֵּה אָדָם נוֹלָד, וַיֵּשׁ לְפָנָיו כְּכֶרֶת דֶּרֶךְ אֶרְכָּה מָאד, עַד שִׁיִּצְטָרֵף לְעֹזֵב אֵת זֶה הָעוֹלָם. כְּלָנוּ כְּדָגִים הַנִּמְצָאִים בַּיָּם, הַחוֹשְׁשִׁים מִפְּנֵי הַמְצוּדָה שֶׁתְּצוּד וְתִתְפָּס אוֹתָם, כִּי הַדָּגִים חַיִּים בְּפִתְחַד מִתְמִיד, כִּי

אֲשֶׁר ז' תקנה בנחל רצה

בני-אדם אינם יודעים אימתי יקראו אותם בחזרה, כי אנו הולכים על דרך צר מאד. עם כל זאת אם יש לאדם שני גדרים אלו: מצד אחד — שמחה, לשמח מאד מאד על נקדת יהדותנו, שזכינו להברא מזרע ישראל, ולא עשנו כגויי הארצות, זו כבר השמחה הגדולה ביותר, ואפלו אין אצלי שום מצוה, אין אצלי שום טוב, אבל עצם העבדה שזכיתי להברא מזרע ישראל — זו השמחה הגדולה ביותר, כי מה הייתי עושה אם הייתי נברא גוי, סיני, תאילנדי, הייתי צריך זכות להתגיר, וגם אז כולי האי ואולי הייתי מסיר ממני הרע והישות והחמירות, והנה זכיתי להולד מזרע ישראל, זו השמחה הכי גדולה. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): השמחה העולה על כל השמחות, שאדם צריך לשמח בנקדת יהדותו, שנולד יהודי. ומכל שכן, שיש לנו מצוות — כל אחד ואחד יש לו מזוזה כשרה על דלת ביתו, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה יא.): מנהגו של מלך בשר ודם יושב מבפנים, ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואלו הקדושי-ברוך-הוא עבדיו מבפנים, והוא משמרם מבחוץ; בשר ודם שומרים עליו מבחוץ, שלא יכנסו רוצחים, גנבים ופושעים, והקדושי-ברוך-הוא שומר על דלתות ישראל, שזה שם שד"י, שחרוט על המזוזה, שהוא ראשי תבות: שומר דלתות ישראל, שלא יכנסו שם מזיקים, שלא יחדרו שם רוחות רעות. ולכן צריכים להזהר מאד, שתהיה מזוזה כשרה על פתח הבית, ושתהיה מצות מזוזה יקרה אצלו עד מאד. כשיהודי נכנס לביתו, צריך להניח ידו על המזוזה ולנשקה, וכן כשיוצא מביתו ינשק את המזוזה, ובזה מראה חביבות המצוה. בזה מראה שמאמין במה שפתוב בתוכה: "שמע ישראל, הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד".

פעם אחת בא תלמיד חכם גדול אל החת"ם סופר זי"ע, ובקשו שיבחנו בד' חלקי השלחן ערוך, כי רוצה לקבל הטר הוראה, להיות מורה צדק בישראל. אמר לו החת"ם סופר זי"ע — חזר למחר. ויצא והלך. למחר שב ונכנס שוב, ודבר עמו בלמוד, ואחר-כך שלחו, ואמר, שאינו יכול לתן לו הטר הוראה, והתפלא מאד

רצו אֲשֶׁר ז' תקנה בַּנְחָל

ושאלו: "רבי, מדוע? לא ידעתי?!". וסרב להסבירו וכו', ויצא התלמיד-חכם שבוור מביתו של הצדיק. בנו של החת"ם סופר — הכתב סופר שאל את אביו: "אבא, הלא תלמיד חכם גדול הוא, ומדוע אתמול בא ולא רצית לשמעו כלל, ובקשת שישוב למחר, וכששב דברת עמו מעט ושלתו מעל פניך, מדוע?" ענה ואמר החת"ם סופר ז"ע: "כשנכנס לחדר, ראיתי שלא נשק את המזוזה, חשבתי שמרב התרגשות אינו עושה כן, ושלתתי אותו, וראיתי שיצא ולא נשק את המזוזה, וקראתי לו למחר, וראיתי ששוב אינו מנשק למזוזה בכניסתו וכיצאתו, נוכחתי שאדם זה אמנם יכול להיות תלמיד חכם גדול, אבל המצוות זולות בעיניו, ולכן איני רוצה לתן לו התר הוראה". נמצא, דבר פעוט בזה, שאדם לא נשק את המזוזה, כבר ראה בזה החת"ם סופר זלזול במצוות.

ולכן למה לא נתחיל דיקא ממצנה זו — מצנת מזוזה, שהיא יקרה מאד, וכשיוצאים מפתח הבית לבקשו יתברך: "רבנו של עולם, תשמרני ואת ילדי שלא אנזק, שלא ישיגני שום מכשול בדרך בגשמיות וברוחניות, ותחזירני בריא ושלם". וכן כששבים הביתה מניחים היד על המזוזה ושוב מודים להקדוש-ברוך-הוא על ששבו בשלום, ומבקשים שבבית גם-כן ישרה השלום ולא מחלקת ומריבות וכו'. וכתוב בזהר (ח"ג ש.): מזוזה אותיות: זז-מות, בבית שישנה מזוזה פשרה, משם זו המות. מהו מות? עצבות, מרה שחורה, דכאון, מריבות וכו', ולכן אשרי האדם שיש לו מזוזה פשרה. חכמינו הקדושים אומרים (שבת לב): בעון מזוזה — בנים מתים, דכתיב (דברים ו, ט): "וכתבתם על מזוזות ביתך", וכתוב אבתריה: "למען ירבו ימיכם וימי בניכם"; נמצא, שמצנת מזוזה מצלת את האדם ממתה, מעצבות ומרירות, ומשאר צרות.

וכן מצנת פשרות, אדם צריך לשמר מאד, שיהיה לו בביתו שני פיורים לבשר וחלב, אחרת, חס ושלום, עלול להפשל בעון בשר בחלב. וכן שיהיו פלים מיחדים לחלב ובשר, וכן שיהיו המוצרים פשרים בהכשר של בית-דין מפרסם ליראים ושלמים, ולא לקנות סתם כל הבא בידו, כי היום, רחמנא לצלן, ישנם דברים,

שְׁמַעְרֵב בָּהֶם שׁוֹמֵן חֲזִיר, וּמְכַל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִתּוֹלְעִים וְחֲרָקִים וְנִמְלִים וְכוּ', וּבִפְרָט בְּקִיץ בַּעַת הַחֹם, אֲסוּר לְהַשְׁאִיר בַּחוּץ שְׂאֵרֵי תְּזוּז, שְׁעָלוּלִים לְהַכְּנִס בָּהֶם תּוֹלְעִים וְרִמָּשִׁים וְכוּ', אֲלֵא לְהַכְּנִיס הַכֹּל לְקִרְוֹ. וְצְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת כָּל הַיְרָקוֹת וְהַפְּרוֹת, שֶׁיְהִיוּ נְקִיִּים מִתּוֹלְעִים, וּלְשַׁטֵּם הַיֵּטֵב, וּמְכַל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן בְּאֵין עֶרְךָ צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר בְּכִשְׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, כִּי הַעֲרֵב-רַב יִדְעוּ, אֲשֶׁר כִּי־צַד יִכְלוּ לְהַסִּיר אֶת הָאֻמוּנָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִקְיָמוּ מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ? עַל-יַדֵּי שִׁיפְטָמוּ אוֹתָם בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת. וְלִכֵּן מוֹפֵץ כָּל הַשּׁוֹק בְּטְרָפוֹת, וּבְגִי-אָדָם אוֹכְלִים אֶת זֹאת בְּיֹדְעִין וּבְלֹא יוֹדְעִין, וּמִזֶּה נֹבַע טְמֵטוּם הַלֵּב, שְׂאִינָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל אֻמוּנָה. וְכֵן זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם דְּכֹאוֹן וְעֲצָבוֹת, עַד שְׂאִינוּ מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וְאִינוּ יוֹדְעֵי, שֶׁהַכֹּל נֶעוּץ בְּזֶה שֶׁמְטַבְּחוֹ אִינוּ כֹּשֵׁר, וְאִינוּ מְקַפִּיד עַל כֹּשֵׁר וְחֵלֵב, עַל כִּשְׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים, וְאַחֲרֵי-כֵן הַיְלָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, גַּם-כֵּן נִכְשְׁלִים בְּטְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, עַד שִׁיוֹצְאִים לְבִסּוּף לְתַרְבוּת רַעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, בְּתַחֲלָה מְקַצְצִים אֶת הַפְּאוֹת וְהַזְקָן וְכוּ', וּמְגַדְלִים שְׁעַר אֶרֶךְ, וְצוֹבְעִים אוֹתוֹ בְּכַמָּה מִיְּנֵי צְבָעִים, וְנִרְאִים כְּגוֹי אֲרוּר טְמֵא, וְהַכֹּל הַתַּחֲלִיל מִמְטַבֵּחַ שְׂאִינוּ כֹּשֵׁר.

וְלִכֵּן בֵּית יְהוּדֵי צְרִיף לְהִיּוֹת עַל טְהֵרַת הַקֶּדֶשׁ, וְאִז אֵין שְׂמִחָה גְדוֹלָה מִזֶּה! צְרִיכִים לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה, שֶׁבְּבֵית שְׁלָנוּ יִשְׁנֶה הַקֶּפְדָּה מְלֵאָה עַל כֹּשֵׁר וְחֵלֵב, צַד חֲלָבִי וְצַד בֶּשֶׂרִי, וְכֹלִים מֵיַעֲדִים לְכָל דְּבָר, וְכֵן שׁוֹמְרִים עַל כִּשְׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים, כִּשְׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, שֶׁיְהִיָּה הַהַכְּשֵׁר שֶׁל בֵּית דִּין צְדִיק, שֶׁל אַבְרָחָם יִרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, שֶׁיִּרְאֶת ה' עַל פְּנֵיהֶם, וְלֹא הַכְּשֵׁר שֶׁל רַמָּאִים, צְבוּעִים, הַעוֹבְדִים עַל בְּגִי-אָדָם.

וּבֵית יְהוּדֵי צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׂמִחָה, שֶׁלֹּא לְתַת לְסַטְרָא אַחֲרָא לְהַכְּנִס לְתוֹכוֹ, כִּי הַבֵּית הוּא מְשַׁכֵּן לְשִׁכְיָנָה. אֲבָל הַסְּמִי"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִיְּנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְגִרְשׁ אֶת הַשְׂמִחָה מִהַבֵּית, וְלִכֵּן בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקוֹת בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, כִּי הַמַּחֲלָקוֹת שֶׁרָשָׁה בְּסַמִּי"ךְ-מ"ם, שֶׁכָּל מְגַמְתוֹ ה'פְּרִד וּמְשַׁל'. וְלִכֵּן עַלִּינוּ לְמַצָּא כָּל מִיְּנֵי תַחֲבוּלוֹת לַעֲשׂוֹת רַק שְׁלוֹם בְּבֵית, וְלְהַכְּנִיס אֶת הַשְׁלוֹם שֶׁהוּא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ (שְׁבַת י.) — בְּתוֹךְ הַבֵּית. וּבֵית שְׁבוּ

השִׁמְחָה שְׂרוּיָה, מְשֻׁמָּחִים אֶת הַיְלָדִים וְשֹׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, אֲזִי כָּלֵם שְׂרוּיִים בְּהַרְחַבַת הַדַּעַת, וְזֹאת הַסְּמִיךְ-מ"ם אֵינוֹ סוֹבֵל כָּלֵל.

וְכֵן מִצְוֹת טְהָרַת הַמְשֻׁפָּחָה, צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל אֶסוּר נְדָה, אֲשֶׁר זֶהוּ אֶסוּר כְּרִיתוּת, וּמִזֶּה יוֹצְאִים יְלָדִים פְּגוּעִים וּבְעֵלֵי מַחְלוֹת רַעוֹת. וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל טְהָרַת הַמְשֻׁפָּחָה, וְלֹא לְהִקָּל בְּעֵינֵינוּ זֶה, כִּי אִזּוֹ לֹא לְבַעַל וְאִזּוֹ לְאִשָּׁה שְׂעוּבָרִים עַל אֶסוּר זֶה, אֲשֶׁר נִכְרְתִים מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וּמִלְּבַד זֹאת שְׂמֻקְבָּלִים מִכָּה קָשָׁה, כְּשֵׁשׁ בֶּן אוֹ בַת חוֹלִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲשֶׁר זֶה הַצַּעַר וְהַכָּאֵב וְהָעֲנָשׁ הַגָּדוֹל בְּיִתְרָה. וְלָכֵן בְּבֵית שְׂשׂוּמָרִים טְהָרַת הַמְשֻׁפָּחָה, צְרִיכִים כָּל-כָּף לְשַׁמֵּחַ שְׂשֵׁשׁ לָנוּ בֵּית יְהוּדִי, וְכֵן בֵּית צְנוּעַ, שֶׁהָאִשָּׁה שׂוֹמְרַת בּוֹ עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת, שְׂאִין נִתְגַּלּוֹת שְׂעִרוּתֶיהָ לְבַחוּץ, בְּזֶה צְרִיכָה לְשַׁמֵּחַ בְּיִתְרָה, וְכִפִּי שְׂנוּהָגוֹת הַנְּשִׂיִם הַפְּשׁוּרוֹת, שְׂמִסִּירוֹת לְגַמְרֵי שְׂעִרוֹת רֵאשֶׁן, וְעַל זֶה יִשְׁנֶן הַנּוֹהָגוֹת לְחַבֵּשׁ פָּאָה, וְיִשְׁנֶן הַנּוֹהָגוֹת לְחַבֵּשׁ מְטַפַּחַת, וְיִשׁ לְשִׁתִּיָּהֶן עַל מִי לְסֻמָּךְ, אֲבָל שֶׁתִּתְגַּלֶּינָה שְׂעִרוֹת בַּחוּץ, עַל זֶה אֵין שׂוּם הֵתֵר, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִסִּיר לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׂעִר. וְכֵשֵׁשׁ צְנִיעוּת הַשְּׂלֵמָה, צְרִיכִים לְשַׁמֵּחַ מְאֹד, וְזֶה נִקְרָא בֵּית יְהוּדִי: יֵשׁ בּוֹ מְזוּזָה, יֵשׁ בּוֹ כְּפָרוֹת כְּרֵאוּי, צְנִיעוּת טְהוֹרָה, בֵּית כְּזֶה הוּא בֵּית שְׂמִיחַ וְכֹשֶׁר, וּבּוֹ הַשְּׂכִינָה שׂוֹרָה. אֲבָל הַסְּמִיךְ-מ"ם אֵינוֹ מַנִּיחַ שְׂיִהֶיָה בֵּית כְּזֶה, וְלָכֵן שׂוֹבֵר אֶת הָאִשָּׁה לְגַמְרֵי, עַד שֶׁהִיא תִּמְיֵד מִמְרַמְרַת וּבְכַעַס, עַד שְׂצוֹרַחַת וְצוֹנוּחַת, וּמִכָּה אֶת יְלָדֶיהָ, וְהַפֵּל מִחַמַּת עֲצָבוֹת וְעֲצָבָנוֹת. הֵן אָמַת, שֵׁשְׁנָם בְּעֵלִים קַפְדָּנִיִּים, הַמוֹצִיאִים עֲצָבֵיהֶם בְּבֵית, אִךְ אִשָּׁה פְּקֻחִית וּבְרַת דַּעַת צְרִיכָה לְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק אֶת בְּעָלָהּ, וּלְשַׁמְחוֹ מְאֹד, וּלְאַמְצוֹ שְׂיִלָּךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, וְיִלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִזּוֹ יִזְכּוּ לְאֲשֶׁר וְעֵשֶׂר.

וְכֵן יֵשׁ לָנוּ עוֹד הַרְבֵּה מִצְוֹת לְאִין סֵפֶר — רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמֵּחַ בְּזֶה מְאֹד, וְזֶה נִקְרָא בְּקִי בְּשׂוֹבֵב. אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְהִתְבּוֹדֵד וּלְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָבוֹא לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְשַׁפֵּךְ דְּמַעוֹת כַּמִּים: "אֲנָא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּשַׁמֵּר אֶת יְלָדֵי, שְׂלֵא יִכְשְׁלוּ בְּעוֹנוֹת, שְׂאִזְכָּה לְחַתָּנָם בְּגִיל צַעִיר קִדָּם שְׂיִדְעוּ מָה זֶה חֻטָּא", תְּפִלָּה זֶה

אֲשֶׁר ז' תקנה בנחל רצט

היסוד להכנס אליו יתברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד), שתפלה זה הפתח והשער להכנס אל הקדוש-ברוך-הוא.

נמצא, שיש לנו בזה העולם גֶּשֶׁר צר מאד, גֶּשֶׁר המגשר מהרגע שאדם יוצא מבטן אמו, עד הרגע שנוכנס לבטן האדמה, ומה עושים בדרך זה? שמחה — להיות בשמחה, ותפלה — לבקשו יתברך על כל דבר ודבר, ולהיות כל-כף חזקים בזה, עד שזה ישמר אותנו. ולכן שני הגדרים בגֶּשֶׁר הצר: שמחה ותפלה. ועל-ידי שמחה זוכים לסבלנות, אריכות אפים, עקשנות, וזאת קבלנו מרבנו ז"ל.

וספר האר"י ז"ל, שהוא הגיע בזה העולם לכל המדרגות שזכה להשיג, רק על-ידי שמחה, שהיה מאד שמח. האם אנו שמחים?! אַת מי אנו מטעים?! הלא אנו מלאים דכאון, מלאים עצבות ומרירות, תמיד באים בטענות זה על זה, ולכן עובר עלינו מה שעובר. והנה גלה לנו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שהוא זכה למה שזכה, על-ידי שהיה זהיר בטבילת מקוה. ורבנו ז"ל גלה לנו, שזכה להגיע למדרגותיו, על-ידי שתמיד התפלל להקדוש-ברוך-הוא. למדים מכל זה, איך האר"י ז"ל זכה למה שזכה — על-ידי שמחה, הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע זכה למה שזכה — על-ידי טבילת מקוה, ורבנו ז"ל זכה למה שזכה — על-ידי תפלה, שתמיד התבודד להקדוש-ברוך-הוא. ולכן אם נקבל על עצמנו להזהר בטבילת מקוה, להיות בשמחה, ולהרבות בתפלה, אז אין דרגה בעולם שלא נבוא אליה.

ומהי המדרגה הכי גבוהה שצריכים לזכות אליה? שמחה, אמונה, תפלה, שזה ראשי תבות: אש"ת. יהודי המתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ותמיד שמח, ותמיד מתבודד אליו יתברך, נעשה בחינת אשה לגבי האין סוף ברוך הוא, לגבי השכינה, שזה היחוד בין קדשא בריך הוא ושכינתיה, אשר אין עוד יחוד יותר גדול מזה שאדם חזק באמונה, ומאמין בבוא יתברך שמו. ובמה מתבטא שהוא מאמין? בזה שמדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אי

ש אֲשֶׁר ז' תקנה בַּנְחַל

אֲפֶשֶׁר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ אִם אֵין מְאֲמִינִים בּוֹ, כִּי אִם מְאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, אֲזַי מְדַבֵּר אֵלָיו, וְמִי שֶׁאֵינוֹ מְאֲמִין — אֵינוֹ מְדַבֵּר. וְלִכֵּן רוֹאִים בְּגִי-אָדָם שֶׁמְזַלְזָלִים בְּתַפְלָה, כִּי אֵינָם מְאֲמִינִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ אוֹתָם, וְאִז אֵין פְּלֵא שֶׁהֵם שְׂרוּיִים בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹת, בְּמַרְיבוֹת וּבְמַחְלָקוֹת.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזָּכְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַפִּיר צְדִיקִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלוֹ, עַל-יְדֵי סִפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה, כְּדִגְמַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, הָאֲר"י ו"ל, הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן קְדוֹשֵׁיהֶם, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שְׁמִי שְׂיָבֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וַיֹּאמֶר עֲשֵׂה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, יוֹצִיאֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ. וְעַל צִיּוֹן הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע מְאִירָה קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹ קְדֻשַׁת הַבְּרִית (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קט), וְאִמּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל כְּשֶׁהִיְתָה מְעַבְרַת עִמּוֹ הִיְתָה רְגִילָה לִישֵׁב אֶצְל צִיּוֹן הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְהַתְּפִלָּה, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה יְהִי צְדִיק גְּדוֹל, וְאַחַר שְׁנוֹלַד, הִיְתָה מְנִיחָה עֲרִיסָתוֹ אֶצְל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ. נִמְצָא, אִיזָה כַּח יֵשׁ לְתַפְלַת הָאִשָּׁה. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שִׁיקְרָאוּהוּ עַל שֵׁם אָמוֹ, מֶרַת פִּיגָא, כִּי הַפִּיר לָהּ טוֹבָה, שֶׁבָּעַת שֶׁהִיְתָה מְעַבְרַת עִמּוֹ כְּאִמּוֹר, הִיְתָה יוֹשֶׁבֶת שְׁעוֹת עַל צִיּוֹן זְקֵנָה, וּמִתְּפִלַּת שֶׁהוֹלֵד הַזֶּה יְהִי צְדִיק, וְזֶה הוֹעִיל לוֹ. וּמִכָּל שְׁכֵן אַחַר שְׁנוֹלַד הִיְתָה מְבִיאָה עֲרִיסָתוֹ לְשֵׁם (עֵין פְּעֻלַת הַצְּדִיק, אוֹת יט, כב). וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁזּוֹכִים לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ, וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁזּוֹכִים לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רֶשֶׁב"י, שֶׁאֵלוֹ הֵם אֲרָבַעַת הַצְּדִיקִים שֶׁשָּׁלַח הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאִז שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהֵם יְאִירוֹ אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי הוֹתִיר לָנוּ אֶת הַזֵּהָר וְתַקּוּנֵי זֵהָר מְלֵאִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מְלֵאִים עֲצוֹת אֵיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִצְבָּ, אֲבָל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים עֲמֻקִּים מְאֹד, וְלִכֵּן שָׁלַח לָנוּ אֶת הָאֲר"י ו"ל, שֶׁגָּלָה וּפְעָנַח אֶת סוּדוֹת הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְסִפֵּר לְתַלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וַיְטַאֵל, שֶׁיִּשְׁבַּע יָמִים וְלֵילוֹת עַל קָטַע שֶׁל זֵהָר עַד שֶׁהִכִּינוּ, וַיִּגַּע וְטָרַח הַרְבֵּה עַד שֶׁהִכִּין כָּל קָטַע בַּזֵּהָר, וְעַד שֶׁגָּלָה סוּדוֹת הַקְּבֵלָה שֶׁסִּדְּרוּ אֶת זֹאת

אָשֶׁר ז' תקנה בַּנְחָל שֵׁא

תְּלַמִּידוֹ, כִּי רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל כְּתַב אֶת הַכֹּל, אֲבָל זֶה לֹא הָיָה מְסֻדָּר, וְהַתְּלַמִּידִים סִדְּרוּ אֶת הַכֹּל בְּעֵץ חַיִּים' וּבְפָרִי עֵץ חַיִּים' וְהַשְּׂמוּנָה שְׁעָרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶהוּ סֵפֶר חֲתוּם, כִּי אֵין מְבִינִים אֶת הַסְּפָרִים הַלְלוּ, עַד שֶׁבָּא הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְתַלְמִידוֹ, וְגָלוּ גְלוּיִים כְּאֵלוֹ בְּכַתְבֵי הָאָר"י ו"ל וְהִזְהֵר, עַד שֶׁאָפְלוּ הַרְחוּקִים וְהַפְּחוּתִים יְכוּלִים לְהֵאִיר עַל עֲצָמָם אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְהִנֵּה עֲבָרוּ עָלֵינוּ צָרוֹת רַבּוֹת, מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הֵרֵאשׁוּנָה וְהַשְּׂנֵיָה, שְׂמֵלִיוֹנֵי יְהוּדִים נִשְׂרָפוּ וְנִחְנָקוּ וְנִטְבְּחוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנּוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה עוֹבְרַת עָלֵינוּ מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׂלִישִׁית, שֶׁבָּאוּ עֲרַב-רַב וְרוֹצִים לְבוֹלֵל אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלִתֵּן לָהֶם צְבִיּוֹן חֲדָשׁ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: לְסֵמ"ךְ-מ"ם קָשָׁה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹם, אֲזַי הַקִּים רוֹפְאִים, שֶׁהֵם יַהֲרֹגוּ נְשָׁמוֹת בְּגִשְׂמִיּוֹת, וְרַע-בְּנִים' שֶׁהֵם יַהֲרֹגוּ נְשָׁמוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, [וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם הִתְקַרַח לִילֵךְ לְרוֹפֵא, שִׁיְהִי רוֹפֵא מִמַּחֲה, רוֹפֵא יֵרָא שְׂמִים, וְלֹא כָּל אֶחָד שֶׁמְלַבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּחִלּוּק יֶרֶק אוֹ לֶבֶן, הוּא רְאוּי לְהִיּוֹת רוֹפֵא]. כִּי בְּרוּחָנִיּוֹת צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְלִיצָנִים מְפָרְסְמִים שֶׁל שָׂקָר, אֲשֶׁר הֵם שְׂר"ץ הַרוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ, שֶׁזֶה רְאֵשֵׁי תְבוֹת: שְׂקָרָנִים, ר'מָאִים, צ'בוּעִים, הַעוֹבְדִים עַל בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר מִתְחַזִּים כְּנוֹתְנֵי תְקוּנִים.

וְהִנֵּה אֲנָשִׁים כָּל-כֶּף שְׂבוּרִים מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, גְּדָלוֹ בְּבַתִּים שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שִׁבְתָּ, לֹא אָכְלוּ כֶּשֶׁר, שֶׁטְמָאוּ עֲצָמָם בְּכָל מִינֵי טְמֵאוֹת שֶׁל עֲרִיּוֹת וְנֹאֳף, וְאָכְלוּ טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, אֲבָל הֵם גַּם-פֶּן רוֹצִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, וְלִכֵּן שָׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת נְשִׁמַּת רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא הַכִּין לָנוּ מְרֻשְׂמִים וּרְפוּאוֹת וְתְרוּפוֹת, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יְכוּל גַּם-פֶּן לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ תְקוּנִים אֵלוֹ, לְהֵאִיר עַל עֲצָמוֹ הָאֲרוֹת גְּלוּיֵי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַכִּי עָלִיוֹנָה, כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, חוֹבוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, אֵין בְּרִיָּה שֶׁלֹּא תַעֲבֹר אֵיזָה סָבָל וּכְאֵב. וְאֵין לוֹמַר שֶׁדִּיקָא בְּמְקוֹם זֶה רַע, וְאִם אֲעֲבֹר לְמְקוֹם אַחֵר — יִהְיֶה לִי טוֹב יוֹתֵר, כִּי בְּכָל מְקוֹם אֲפֹשֶׁר לְמַצָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שֶׁהַקְּדוֹשׁ יוֹתֵר גְּדוּלָּה

שב אשר ז' תקנו בנחל

— שם הטמאה גדולה יותר, במקום קדוש וטהור ביותר, שם הסמ"ך-מ"ם מתלבש ביותר.

אקונה להקדוש-ברוך-הוא, שכל הדבורים הללו יחדרו עמך בתוך לבכם. ראו להרבות בתפלה לפניו ותברך, להיות תמיד בשמחה, ולהתחזק באמונה, ואז תצליחו בהצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

הדורש שלומכם באהבה רבה מאד...

ז' תקנו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר כי תצא, י"א אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם ותברך, שאנו זוכים עוד לילה להתקבץ יחד ולדבר מרבנו ז"ל, כל זמן שאנו חיים בזה העולם, אין לנו משג מיהי הזכות לדבר מרבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל מתנה לכל עם ישראל, רבנו ז"ל איננו מצמצם אצל שום בריה בעולם, רבנו ז"ל צריך להתגלות לכל העולם כלו, ואמר בפרוש (ת"י-מוהר"ן, סימן רנא): לא רק אתכם אני יכול להחזיר בתשובה, אלא אפלו את הגויים אני יכול להביא סמוך לדת ישראל. ולכן עלינו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט להפיץ את אור רבנו ז"ל, זה עולה על הכל, ואין מצוה גדולה יותר מזו — לפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, כי העקר לגלות ולפרסם את הסוד הזה. רבנו ז"ל אמר, בדרך כלל פשיש סוד ומגלים אותו, כבר איננו סוד, אבל הסוד שלי אפלו שייגלו אותו, נשאר בגדר סוד. מה רבנו ז"ל מגלה? פשיש בורא כל עולמים, והוא משגיח בהשגחה פרטית על כל ברואיו, ואין לנו ממילא להתפחד ולהתירא כלל.

כְּתוּב (דְּבָרִים כ"א, י'): "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ, וַיִּנְתְּנוּ הַיְיָ־הָ אֶלְקֶיךָ בְּיַדְךָ", אוֹמֵר ה' אֱלֹהֵי הַיָּמִים הַקְּדוֹשׁ: כְּשֶׁנִּשְׁמָה יוֹצֵאת מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְעוֹלָם הַזֶּה, צְרִיכִים לִידַע שְׂזוֹ כְּבָר מִלְחָמָה, כִּי הָאוֹיֵב שֶׁל הָאָדָם הוּא הַיִּצָּר הַרָע. וּבִזְהָ הָעוֹלָם אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִלְחָמָה תְּמִידִית נֶגֶד הַיִּצָּר הַרָע, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, הוּא הַמְּסִית, הוּא הַקְּטָגוֹר, הוּא מִלְאָךְ הַמְּנֹת, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבַטֵּיחֵנוּ "וַיִּנְתְּנוּ ה' בְּיַדְךָ", שֶׁיִּמְסְרֵנוּ בְּיַדֵּינוּ וַיִּנְצָחוּ, אֲבָל זֶה בְּתַנְאֵי שְׁנֵהֵיָה חֲזָקִים בְּמִלְחָמָה, וְאֵז לֹא רַק שְׁנִנְצַח בְּמִלְחָמָה, אֲלֵא גַם "וּשְׁבִיתָ שְׁבִיו", נִזְכָּה לְהַחְזִיר אַחֲרַיִם בְּתִשׁוּבָה, וְעַל זֶה אָנוּ צְרִיכִים לְכַסֵּף בְּכֶסֶפִים, וְלִרְצוֹת בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים מְאֹד.

עֲלִינוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר עֲלֵינוּ מֵהַ שְׁעוֹבֵר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּכְמֵאמָרָם וַיִּל (סְפָה נב.): כָּל יוֹם וַיּוֹם הַיִּצָּר הַרָע מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם וּמִבְּקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ וְכוּ'. וּבִמָּה נִלְחַם בְּאָדָם? שְׁמַחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ, מֵהִי הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁמַכְנִים בּוֹ? כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ. הַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְשִׁבְרֵ אוֹתָנוּ, אֶף לֹא יִצְלִיחַ, כִּי אִם הֵינּוּ רוֹצִים אֵיזָה דָּבָר גִּשְׁמִי, אֲזִי יְכוּלִים לְשַׁבְּרֵנוּ, אֲבָל אִם אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרֵנוּ, שׁוּם פְּחָדִים וַיִּרְאוֹת חִיצוֹנוֹת לֹא יוּכְלוּ לְהַפְחִידֵנוּ, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁחַפְּצִים רַק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ — מְנַצְחִים. אָנוּ חַפְּצִים שְׁקֵט נַפְשִׁי, וּמֵהוּ? אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִזְזֹאת עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאֵז נִזְכָּה לִישׁוּב הַדַּעַת הָאִמְתִּי.

עַל־כֵּן דַּעוּ לָכֶם, שְׁבַרְגַע שְׁיוּצָאִים לְזֶה הָעוֹלָם, כְּבָר יֵשׁ מִלְחָמָה, מִלְחָמַת הַיִּצָּר, הַרוּצָה לְשִׁבְרֵ אֶת כָּל אָדָם וְאָדָם, וּלְהַכְנִים בּוֹ יְאוּשׁ, כְּאֵלוֹ אֵין בּוֹ תִקְוָה וְתוֹחֵלֶת, אֲשֶׁר זֹו טְעוֹת חֲמוּרָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִי, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכֵּל, אֵין דָּבָר כְּזֶה שְׂאֵין מוֹעִילָה תִשׁוּבָה, כִּי עַל כָּל דָּבָר בְּעוֹלָם יֵשׁ תִּשׁוּבָה, וְלֹא כִפִּי שְׂבָא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וּמִחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם: "עֲשִׂיתָ עֲבֻרוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁעֲלִיחֵן אֵין תִּקְוָה"; זֶה הַסּוּד שֶׁל רַבֵּנוּ וַיִּל — לְעַקֵּר מֵאִתָּנוּ אֶת הַיְאוּשׁ וְהַדְּבָאוֹן.

דש אָשֶׁר ז' תְּקֵנוּ בַּנְּחָל

וְהִנֵּה מַה שֶּׁקוֹרָה בַּפְּרָטִיּוֹת קוֹרָה בְּכָל־לִיּוֹת, מַה שֶּׁקוֹרָה עִמָּנוּ, קוֹרָה עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַבֵּר רַק עִם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הַמְּגַלֵּה לָנוּ רַחֲמָנוּתוֹ יְתָבָרָךְ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מִוֶּהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁהַצַּדִּיק הוּא רַחֲמָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מֵט, י'): "כִּי מְרַחֵמִם יִנְהַגֵּם", הוּא מְנַהֵג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמָנוּת, וּמְמַשִּׁיף רַחֲמָנוּתוֹ יְתָבָרָךְ עָלֵינוּ, אֲשֶׁר אֵיזוֹ זְכוּת הִיא לָנוּ, שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה, לֹא חֲסֵרוֹת צְרוּת לְאָדָם, וּמֵהֵיכָן זֶה נּוֹבֵעַ? עַל-יְדֵי שִׁמְנַתֵּק עֲצָמוֹ מִהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה, וְהוֹלִיף אַחֵר בְּאֵרוֹת גִּשְׁפָּרִים, אֵינוּ דוֹמֶה אֶחָד שְׁשׁוֹתָה מִים מִמַּעַיִן מִים זָכִים, אוֹ שְׁשׁוֹתָה מִמְּקוֹם שׁוֹפְכִין. כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְגַלֵּה אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל הָאֵמֶתִי לִידַע רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אֵלּוּ מִים נְקִיִּים וְזָכִים, אֲבָל אִם מְקַבֵּל דַּעַתוֹ מֵאִיזָה שֶׁקָּרַן וְצָבוּעַ, הוּא נִדְמָה כְּאוֹתוֹ אֶחָד הַשְׁוֹתָה מִי בִּיּוֹב, הַמְּלֵאִים חֲדָקִים וּמַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֶדוֹן הַכֹּל, וְלַתֵּן לוֹ תוֹדָה עַל כָּל הַחֶסֶד הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לִידַע מְרַבְּנוּ ז"ל, מַה הֵינּוּ עוֹשִׂים, אִם לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, שֶׁמִּחְזֵק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ וּמְקַרְבָּנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְפִיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים. זֶה הַשְׂמִתָּה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ, וּכְזֶה עָלִינוּ לְשַׁמַּח כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלֹא רַק שֶׁאָנוּ נִשְׂמַח, אֲלֵא לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְאַחֵרִים אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה, אִם רוֹצִים בְּאֵמֶת לְהִרְאוֹת מְסִירוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, עָלִינוּ לְגִלוֹתוֹ וּלְפָרְסָמוֹ לְכֹלָם. בּוֹדָאֵי יֵשׁ כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, אֲבָל הָעֵקֶר לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן, צָרִיף לְפָרְסֵם אֲמוּנָה בְּבֵית; הַבַּעַל מְחִיב לְדַבֵּר עִם אִשְׁתּוֹ וּלְדַבֵּר מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִהַצַּדִּיק, וְכֵן לְהַפְּיָה, הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְדַבֵּר אֲמוּנָה עִם בַּעֲלָהּ וְהִילָדִים. וְיִלָּד שֶׁלֹּא שָׁמַע אֲמוּנָה, לְבִסוּף נַעֲשֶׂה בֶן סוֹרֵר וּמוֹרֵה, שֶׁצָּרִיכִים לְהִבְיֹאוֹ הַהוֹרִים לְבֵית דִּין, מִפְּנֵי שֶׁעֲלוּל לְלַסְטֵם אֶת הַבְּרִיּוֹת. וְלָכֵן בְּעֵנִין חֲנוּף, הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן — עַל הַהוֹרִים לְהִרְאוֹת דְּגָמָא חַיּוּבִית, וְיִהְיוּ הֵם תְּדוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבַעֲלֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים אֵמֶתִית, וְיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם

אֲשֶׁר ז' תְּקֵנוּ בְּנַחֵל שֶׁה

שְׁלוֹם-בַּיִת, וַיִּכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי הַיְלָדִים שׁוֹמְעִים אֶת הַהוֹרִים וּמְחַקִּים אוֹתָם, שׁוֹתֵא דִינוּקָא אוֹ דְאָבוּהּ אוֹ דְאִמִּיהּ (סְפָה נו), אִם הַיְלָדִים מִתְלוֹצְצִים מִהַצְדִּיק, חָס וְשְׁלוֹם, סִימָן שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת זֹאת בַּבַּיִת, וּלְבִסוּף יִמְרְדוּ בַּהוֹרִים. וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, וּלְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִהַצְדִּיק, בַּבַּיִת לְדַבֵּר רַק מְאַמוּנָה וְאַמֶּת, וְאִם תַּעֲשׂוּ כֵן, גַּם יְלָדֵיכֶם יִדְבְּרוּ רַק מְאַמוּנָה וּמִהַצְדִּיק, אַף בּוֹ בְּרָגַע שֶׁתְּדַבְּרוּ דְבָרֵי רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לְבִסוּף תִּאָּבְדוּ אֶת הַיְלָד אוֹ הַיְלָדָה. וְאֵל תִּקְחוּ דְבָר זֶה בְּנִקְל.

הַסְּמֵךְ-מ"ם מְנַסֶּה לְזַרַע טְמֵאָה וְזֵהוּם, כְּדִי לְסַלֵּק אֶת הַקְּדוּשָׁה וְהַזֵּד. וְעַלֵּינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל לָנוּ לְהִתְפַחֵד כָּלֵל, כִּי אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ! אֵין לָנוּ מִה לְמַכּוֹר אֶלָּא אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְהַשְׁקָר וְהַאֲמַת אֵף פַּעַם לֹא יִתְעַרְבוּ, הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ אֵף פַּעַם לֹא יִתְמַזְגוּ זֶה בְּזֶה, וְלָכֵן לֹא יוּכַל הָרַע לְהִתְעַרֵב בִּיְבִינּוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְגַנְבֵי כָּל יוֹם וְיוֹם כַּמָּה דְקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁיַח כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. וְכֵן רְאוּ לְהִרְבוֹת בְּגִמְלוֹת חֶסֶד, וְלַעְזוֹר לְאֲנָשִׁים שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, נְדָפָאִים וּמְדַכְדְּכִים, אֲשֶׁר אֵין מִצְנָה גְדוּלָה מְעַדוֹד וְחִזּוּק לְזוּלַת וְכוּ'.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מָה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ? לְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, לְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק אוֹתָנוּ, וְלְהַבְיֵאֵנוּ עַל הַדְרָךְ הַנְּכוֹנָה, שְׁלֹא נִהְיֶה חֲסֵרִים דְבָר. כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שְׁמַח — אֵין חֲסֵר לוֹ כְּלוּם. אֲבָל מִי שֶׁתְּמִיד בּוֹכָה וּמִתְלוֹגֵן, הוּא הַמְּסַכֵּן הַכִּי גְדוּל. וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ חֲלָשִׁים, שְׁלֹא כָּל דְבָר יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֶלָּא תְּדַבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הִנֵּה נִכְנַס חֲדָשׁ אֱלוּל, אֲשֶׁר בּוֹ הַחִילוּנוֹ לּוֹמֵר סְלִיחוֹת כָּל בְּקָר. בְּחֲדָשׁ זֶה חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ מִשְׁפָּךְ הַשָּׁנָה, כְּדִי שִׁדְוֵנוּ אוֹתָנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא לְטוֹבָה. כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ בְּשָׁנָה שֶׁחֲלָפָה, הַכֵּל נִקְבַע בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדָם, "מִי יַעֲנֵי וּמִי יַעֲשִׂיר, מִי יָמוּת וּמִי יַחֲיֶה", וְאֵיזוֹ מִיִּתְּהּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. וְלָכֵן רְאוּ לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ, וְלְחַדֵּל מִלְשׁוֹן הָרַע

שׁו אֲשֶׁר ז' תִּקְנוּ בְּנַחֵל

וּרְכִילוֹת. יֵשׁ לְאָדָם תְּכָנִיּוֹת לְאֵין סֵפֶר, וְאֵינוֹ שָׁם עַל לֵב, שֶׁהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהוּא
קוֹבֵעַ מְרֹאשׁ מֵהַיְהִיָּה בְּסוּף.

אָנוּ עֹתָהּ בְּחֻדְשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, עֲלֵינוּ לְהִתְכַוֵּן לְרֹאשׁ
הַשָּׁנָה. לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַלְלוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּאִפְסָן אַחַר
לְגַמְרֵי, אֵין מִשְׁגַּל שֶׁל טֹבַע, מְקַרָּה וּמְזֹל, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ, שֶׁבְּבִיתוֹ אֵין מְדַבְּרִים יוֹתֵר לְשׁוֹן-הַרְעָה,
רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אֲצִלוּ מְדַבְּרִים רַק מֵהַצְּדִיק, רַק מֵאֲמוּנַת חַכְמִים,
אֲזִ תִּרְאוּ אֵילוֹ יְלָדִים יְהִיוּ לְכֶם. אֲבָל אִם לֹא תִקְיָמוּ אֶת זֹאת, תִּדְעוּ
לְכֶם, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הוּא, אַתֶּם מְאֻבְּדִים אֶת יְלָדֵיכֶם.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל אֵלוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ בְּקוֹלִי — לֹא הִפְסִידוּ,
בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זְכוּ לְגִשְׁמִיּוֹת בְּשִׁפְעַע וְכֵן לְרוּחַנִיּוֹת, יֵשׁ לָהֶם יְלָדִים
טוֹבִים, זְכוּ לְחַתָּנִים, זְכוּ לְנִכְדִים וְכוּ', זְכוּ לְנַחַת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר.

זְכִינוּ לְבָנוֹת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" לְתַפְאֶרְתָּ. הֵן אֵמֶת שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
אֵינוֹ נָח כְּרָגַע, הוּא מְסִית וּמְדִיחַ בְּכֹל מְקוֹם וּפְנֹה, וְעֲלֵינוּ לְהוֹקִיעַ
אוֹתוֹ, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ. אִם גִּדַע שְׂאֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי נִנְצַח, הַנִּצְחוֹן שֶׁלָּנוּ — שֶׁבְּגִינוּ יִלְכוּ בְּזִקְן
וּפְאוֹת, וּבְנֻתֵינוּ תִלְכְּנָה עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת. אָנוּ מְחַסְּנִים עִם
צְנִיעוּת, עִם טְהָרָה, עִם כְּשֻׁרוֹת וּקְדוּשָׁה, עִם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-
זֶה נִזְכָּה לְנִצְחַת בְּמִלְחָמָה הַגְּדוֹלָה, מְלַחֲמַת הַיְצֹר וְחִילוֹתָיו.

כְּתוּב בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (דְּבָרִים כב): "לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר אַחִיךָ
אוֹ שׁוֹרוֹ נוֹפְלִים בְּדַרְךְךָ וְהִתְעַלְמָתָה, הֲקָם תִּקְיָם עִמּוֹ"; יְשָׁנָה מִצְוֹת
עֲשֵׂה לְעֶזֶר לְחִבְרֵי לְהַגְבִּיֵה שׁוֹרוֹ אוֹ חֲמוֹרוֹ שֶׁנָּפַל, וְלֹא לְהִתְעַלֵּם
מִמֶּנּוּ. בְּפִשְׁטוֹת, כְּשֻׁרוֹאִים עֲגֵלָה עִם סוּסִים שֶׁהִתְהַפְּכוּ בְּדַרְךְךָ,
צְרִיכִים לְעֶזֶר וּלְהַרְיָמָם. הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע אוֹמֵר, שְׁזֵה
סוֹבֵב גַּם עַל הַחֲמֻרִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, אִם רוֹאִים אָדָם נִשְׁבֵּר מְרַב צְרוֹת
וְיִסּוּרִים, הַמְּצַנֵּה הַכִּי גְדוֹלָה לֹא לְהִתְעַלֵּם, אֲלֵא לְעֶזֶר לוֹ, לְסִיעוּ
וּלְעוֹדָדוֹ, וְאֵין מִצְוָה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה — לְהַגְבִּיֵה אֶת הַשָּׂנִי, וְכֵן
כְּתִיב (תְּהִלִּים לב, א): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל".

אֲשֶׁר ז' תקנו בנחל שז

וזאת עליכם לדעת, כי בעיות ישנן לכם, והעקר לא לפל בדעתו, ואשרי מי שמקרב אל הצדיק, אשר הוא נותן לו את הכח להתמודד עם הכל. ולכן הבה נתחזק ביתר שאת וביתר עז, ונתחזקו זה את זה, ואז בודאי תצליחו בהצלחה אין סופית.

הנה חולף שבוע אחר שבוע, חדש אחר חדש, וכלנו סובלים סבל גדול מאד. ישנם רבים שלא מצאו את זיוגם, ישנם שהקימו בית, אף אין להם ילדים, או שאין להם שלום-בית, והמריבות והקטטות שוכנות תדיר אצלם. ובאמת אסור לשמע צד אחד, כי אין זה ראוי ונכון, וכך פתוב בתורה הקדושה (דברים א, טז): "שמוע בין אחיכם", אזרהר לבית-דין לשמע את שני הצדדים. עם כל זאת גלו לנו חכמינו הקדושים (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה זוכה לבנות את ביתה, אבל אשה שוטה הורסת את הבית; כי העקר לקנות מדת הסבלנות, ולא להתעקש על כל דבר, אין זו מצוה להרבות בתלונות ולהאשים זה את זה, העקר לבנות את הבית על יסודות איתנים של שמחה ואמונה, על תשתית מוצקה של מדות טובות וסבלנות. אשה חכמה יודעת לנוט את הבית כראוי, ומונעת מחלוקות ואי הבנות מיתרים. אשה נבונה תשמר על שלמות ביתה מפל משמר, שלא ינצרו בקירותיו סדקים. עקר החכמה לבנות את הבית, שיעמד איתן על תלו. כמה זמן יש לנו לחיות בזה העולם? שבעים שנה, וחצי מזה כבר חלף ועבר, ולמה לא נשתדל לחיות את הזמן המועט הזה בטוב ובנעימים, בנעם ובשלוה, בלי מריבות וקטטות.

נא ונא ראו לעזר לי בתפלות, להרבות בתחנה ובקשה לפניו יתברך שיוציאנו מהמצר, ונזכה כבר להרחבת הדעת, ולהנצל מפל הקמים עלינו. עקר כחנו הוא רק בפה, אין לנו אלא חרב התפלה, אשר רק היא תושיע אותנו. ראו להרבות בתפלה עלי, ובזכות תפלותיכם נזכה להמתיק את כל הדינים ולהתראות בשמחה.

הדורש שלומכם באהבה רבה מאד...

שח אָשֶׁר ז' תְּקַנּוּ בְּנַחֵל
ז' תְּקַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּדְעַ, כִּי הַמְשַׁכַּת אֱלֻקוֹת שִׁיף גַּם עֲכָשׁוּ, כִּי בְשָׂבִיל זֶה בָּרָא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִבְרָאִים, לְעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים, כְּדִי
שְׁכֹלָם יִכִּירוּ אוֹתוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל מְגִדִיר אֶת הָעֲנִיָּן, שְׁצָרִיף כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל לְהִסְתַּכֵּל בְּשֹׁכֵל שִׁישׁ בְּכָל דְּבָר (עִינן לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
א'), הֵינּוּ כִּי בְדוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר, יֵשׁ שֹׁכֵל אֱלֻקִּי, שְׁצָרִיכִין
לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַשֹּׁכֵל הַזֶּה, וּכְשֶׁמְגַלִּין אֶת הַשֹּׁכֵל, שֶׁהוּא הַחַיּוֹת
אֱלֻקוֹת הַמְּחַיֶּה אֶת זֶה הַדְּבָר, אֲזוּ מֵאִיר לוֹ הַשֹּׁכֵל הַזֶּה, שְׁזוֹ מְדַרְגַּת
הַצְּדִיקִים, בְּחִינַת "וְאֵרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה, הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן
הַיּוֹם" (מְשִׁלֵּי ד, יח), וּמֵאִיר לָהֶם תָּמִיד הָאֵרַת אֱלֻקוֹת כְּשֶׁמֶשׁ בְּצִהְרֵיָם.
וְצָרִיף שְׁתַּדַּע, שְׁעַל-יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית,
מִמְשִׁיכִים אֶת הַשְּׁלֵשָׁה מִחִין (עִינן לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שְׁהֵן
שְׁלֵשׁ מְחִיצוֹת נֶגֶד תְּאֻנֹת גְּאוּף. וְהַעֲקֹר הַזֶּה־יִרְוֵנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
עַל תְּפִלַּת הַמְּנַחֵה, כִּי אֲזוּ מִתְּחִיל הַחֲשֵׁף לְפַל עַל הָאָדָם, וְשׁוֹכַח
לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֹּׁכֵל שִׁישׁ בְּכָל דְּבָר, כִּי טְרוּד כָּל הַיּוֹם בְּרַחוּבוֹת
וּבְשׁוֹקִים, וְצָרִיף רַחֲמִים לֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּאִמְצַע עֲסָקִיו
הַגְּשָׁמִיִּים וְהַחֲמָרִיִּים, שֶׁהוּא מְעַרְבֵּן בֵּין גּוֹיִים מְגֻשָּׁמִים, וְעוֹסֵק בְּעֲסָקֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשׁוֹק, וְצָרִיף לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ גַּם שֵׁם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְעֲשׂוֹת
גַּם שֵׁם דִּירָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶה־יִר בַּתְּפִלַּת
הַמְּנַחֵה, שְׁכֵן אֵלֵיהוּ לֹא נִעְנָה אֶלָּא בַּתְּפִלַּת הַמְּנַחֵה. וְהַתּוֹרָה נִצְחִית
בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן, שְׁגַם עֲכָשׁוּ אֶפְשָׁרִי לְבוֹא, שְׁיַעֲנֵנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
כְּמוֹ שְׁעֲנָה לְאֵלֵיהוּ בְּהַר הַפְּרָמֶל.

וַיֵּשׁ לוֹמַר "הַפְּרָמֶל" עוֹלָה כְּמִסְפַּר "צָרָה", כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּעֵת
"צָרָה" גְּדוּלָה, צְדִיקִים נִדְמָה לָהֶם כְּהַר, שְׁזֶה "הַר הַפְּרָמֶל", אֲזוּ
דִּקְא צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו אוֹרוֹ

אֲשֶׁר ז' תקנח בנחל שט

יתברך, ועל-ידי-זה ימתקו ממנו כל הדינים, וימשכו עליו רק רחמים וחסדים גמורים, ויזכה לראות בנעם שכנית עזו יתברך, שאמר לכל מי שזוכה להתבטל אליו יתברך לגמרי, עד שבא אל בטול אמת, לב טהור ומזוף, העקר רק בטול אל עצם עצמיות אין סוף ברוך הוא, לידע שבכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם.

הדורש שלומך...

ז' תקנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, י"א אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם אין שום עצה אחרת רק לברח אליו יתברך, ולהיות רגיל לומר את הפסוק הזה (דברים לב): "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", כי מה אדם יודע למה עובר עליו?! ובשביל מה צריך לסבל סבל בזה?! הכל נעלם ונסתר מבני-אדם.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אף שאתה שבור פחדים הנשבר מכל מה שעובר עליו עכשו, עם כל זאת ראה להחזיק מעמד, ואל תהיה שבור, כי זה ממילא לא יעזר לך, זה רק יסבך אותך יותר. מה שאתה צריך לעשות עכשו — למסר את נפשך להגיע אל שמחה אמיתית, ועל-ידי-זה יתרחב לבך, ותוכל לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך. וכתוב (תהלים קמה): "קרוב הווי"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת", ומהו אמת? לפי בחינתך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימנים: ט', קיב), לומר את התפלות עם האמת שלך, שזה אהוב מהכל, אפלו בתוך הבלבולים שלך, אתה תמשיך רק להתפלל, ותראה מה יקרה לבסוף עם כל התפלות והדמעות שלך.

שי אשר ז' תקנט בנחל

רק תהיה חזק בתפלה ושיחה בינה לבין קונך, ואל תניח את מקומך, אפלו שבתחלה ידמה לך כאלו אין מי ששומע אותך וכו', וכאלו אתה סתם מדבר וכו', עליך לזכור, אשר כל תפלה ובפרט תפלה עם דמעות, זה הופך עולמות, ובדאי לבסוף תראה נסים נגלים.

רק הדבק עצמך בו יתברך, ותדע שאפלו מה שקורה עמך עם בעל בחירה, הכל ממנו יתברך, כי האדם הזה שמציק לך, הוא רק שליח ממנו יתברך, כי הוא רק המקל, ובזה שתכניס את עצמך באמונה פשוטה זו, אזי תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

זכור, כי אין בלעדיו יתברך כלל, והאדם הוא רק מקל, ואשרי מי שמדביק עצמו באין סוף ברוך הוא.

ז' תקנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, י"א אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, שתהיה אהבה גדולה בין אנשי שלומנו, ואיש את רעהו יאמר שלום, ויעזר אחד להשני.

העקר רק להיות בשמחה, ולשמח מאד מאד, כי בזה שורפים את הקלפות והסטרא אחרא, כי הם אינם יכולים לסבל שמחה, כי אצלו יתברך שורה רק שמחה, כמו שכתוב (דברי־הימים'א טז, כז): "עז וחדנה במקומו", ולכן על־ידי שמחה שורפים את כל הקלפות.

אֲשֶׁר ז' תקנט בַּנְחַל שִׂיא

וְלִכְּנֹן לָךְ תָּמִיד בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְיַחַד תִּדְבְּרוּ מִדְּבוּרָיו וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, שְׁזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ. וְהַדְּבוּרִים מְרַבְּנוּ ו'ל, זֶה בְּעֲצָמוֹ מִחֵיהָ מְאֹד, וְאָסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַדְּרָךְ וְהַנְּקֵדָה שְׁלוֹ, וְאָסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מֵהַשְּׂנִי כָּלֵל.

אודות וכו', תדע שהיא יתברך מחיה וממהיה ומקים את כל פרטי הבריאה, ואין טבע ומקרה ומזל כלל, אלא הכל בהשגחתו הפרטי פרטית, מגדל חביבות ישראל הוא משגיח על כל פרט ופרט בכל עת ורגע, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ולית אתר דפניה מגיה, וצריכים לדעת שלא יודעים כלל, כי מרב העלמה והסתרה בדברים דקים ורוחניים, אי אפשר להפגס ולהבין, אלא לדעת שתכלית הידיעה אשר לא נדע כלל, רק להשען על האמונה פשוטה בו יתברך, ולידע בכל דבר, שפך גזרה חכמתו יתברך, ובכל דבר הנראה עין בעין בחוש השכלי, שכל האנושי, שהוא רע, צריכים לדעת, שבנדאי גם שם גנוז טוב, וקשה להבין את זה, אלא על-ידי סלוק הדעת והשכל לגמרי, ולידע שאחד יחיד ומיוחד, היה הנה ויהיה מסתתר בכל דבר, וצריכים רק לגלות ולבקש ממנו יתברך, שישיר מאתו את כל הדמיונות שכל האנוש, אפלו מה שמלבישים בקבלה וכו', כי הכל הבל ודמיון.

אמונה הוא ברור וזכוף המדמה, שזוכים על-ידי הצדיק האמת, כמובא בדברי רבנו ו'ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שהצדיק מברר ומזכך את המדמה, עד שזוכים לברור המדמה ולחדוש העולם, שמרגישים איך הקדוש-ברוך-הוא מחדש את עולמו בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, וכל הזמן, זה בעצמו לבושו יתברך, שמלביש את עצמו, כפיכּוּל, בזמן ובמקום, כדי שתהיה לנו איזו השגה בו יתברך. וכל המאורעות שרק קורים עם האדם — זה לבוש, שבו כפיכּוּל מלביש עצמו, כדי שאחד יצטרך את השני. ושלמות הבטול — שלא יהיה לו שום שיכות אל אף אחד. אך מצד פרשי הנשמות ויחודים שנעשים למעלה, על-ידי שתי נשמות ישראל המתאחדות יחד, זה מביא, שאחד צריך את השני.

שיב אֲשֶׁר ז' תקס בנחל

וְכָל הַחֲלוּקֵי דַעוֹת וְהַמְחַלְקֵת, יֵשׁ לָהֶם שָׂרֵשׁ בְּחֻלְלֵי הַפְּנוּי,
כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵז, חֶלֶק א', סִימָן סד), שְׂאֵם הָיָה
כָּלֵם בְּיַחַד, לֹא הָיָה מְקוֹם לְבְרִיאָה וְכוּ', וְאֵלוֹ הַחֲלוּקִים שֵׁשׁ בֵּין
דַּעוֹת בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', וְהַכֹּל מֵרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ הַפְּרָטִי, שֶׁהוּא וְרַק הוּא
יֹדֵעַ בִּידְעָתוֹ הַבְּלִתִּי מוֹבָן בִּידְעוֹת בְּשֶׁר וְדָם, חֶמֶר, עֵב וְגַם, טָפָה
סְרוּחָה וְלִיחָה לְבָנָה וְכוּ', שֶׁהִיא כְּלוּם נִגְדַּד נִקְדָּה אַחַת שֶׁל בְּטוּל
וּדְבָקוֹת עֲלִיוֹנָה.

וְלִכֵּן אֲסוּר לִפְלֵי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְרַק לְבִרְחַ
תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע תְּמִיד שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, וְצָרִיכִים רַק
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְזֶה
הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא נִקְדַּת הַגְּאֻלָּה — לְקַשֵּׁר שְׁנֵי הַפְּכִים
יַחַד — י"ש וְאִי"ן, שְׁנֵיהֶם סוּד ש"ע נְהוּרִין שְׂמֵאִיר מְאוּר הַפְּנִים, כִּי
י"ש אִי"ן עוֹלָה עִם הַפּוֹלֵל ש"ע, וּמְרִישָׁא דְלֹא אֲתִידַע נִמְשָׁף עָלָיו
אוֹר כְּזֶה, שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּטוּל מִמְּצִיאוֹת, וְנִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וְכָל
שׁוֹנְאָיו וְאוֹיְבָיו נוֹפְלִים תַּחְתָּיו, וּמִתִּים בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, וְהוּא יוֹצֵא
לְחַרּוֹת עוֹלָם.

הַהֲבִיחַ לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר כִּי תִצֵּא, י"א אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַעֲקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם לְאַחַד (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן
שב): הַעֲקָר "מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ", וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט שֶׁהַתְּפִלָּה
— הִיָּה, שֶׁאֵפְלוֹ הָאָדָם נִמְצָא בְּשְׂאוֹל תַּחְתִּית, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ,

אֲשֶׁר ז' תקסא בנחל שיג

רק לצעק ולככות, ומה שתפלה פועלת — שום דבר בעולם אינו פועל, ונחמינו הקדושים אמרו (ברכות י): אפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם, אל יתיאש מן הרחמים; כל־כף פועלת תפלה. וזו עבדה, שאנשים היו כבר במצבים הכי קשים והכי מסכנים, אבל בטחו רק בו יתברך, והתפללו אליו יתברך, וראו נסים ונפלאות, שדוד הטבע ממש.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, י"א אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! רבנו ז"ל אמר (שיחות־הרב"ן, סימן לה): אצל העולם אמונה זה דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא האמונה. ועקר האמונה הוא בתמימות ובפשיטות כמו שהנשים והילדים מאמינים, הינו בלי שום חכמות והשפלות וחקירות כלל; פי בדרך כלל אצל כל אדם יש כל מיני מחשבות וחקירות וכו', מה זה רוחניות וכו', מה זה אלקות וכו', איך התחילה הבריאה וכו', מה קורה בבריאה וכו', איך מתנהגת הבריאה וכו', כל מיני קשיות וספקות ודמיונות וכו', אבל נשים וקטנים אין להם שום קשיה, שום ספקות, שום הרהור כלפי מעלה, הם יודעים שיש בורא כל עולמים המחיה ומנהה את כל הבריאה, והכל ממנו יתברך, ואין להם שום קשיה וספק וספק ספקא כלל, הם רק מדברים עמו יתברך, ומספרים לפניו כל מה שעובר עליהם, ומבקשים ממנו יתברך כל מה שאריכים, ולכן הם רואים נסים וגלים על כל פסיעה ושעל. ואמונה כזו רצה מאתנו רבנו ז"ל.

וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַרְתָּ בְּאֲדָם אִיזוֹ חֲכָמָה וְשִׁכְלָ עֲצָמִי, הוּא עֲדִין
 רְחוֹק לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה עֵקֶר הַגְּדֵלוֹת לְכָל מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִיּוֹת
 מְקַרֵּב בְּאַמֶּת אֶל רַבְּנוֹ ו'ל, שֶׁזּוֹכֶה לְהִשְׁלִיף שְׁכָלוֹ וְדַעַת עֲצָמוֹ,
 כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג): הָעֵקֶר
 וְהִיסוּד שֶׁהַפֶּל תְּלוּי בּוֹ הוּא — הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק. וְעֵקֶר
 הַהִתְקַרְבוֹת הוּא לְהִשְׁלִיף אֶת שְׁכָלוֹ וְדַעַתוֹ לְגַמְרֵי, וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר
 אֶצְלוֹ אִיזוֹ דַּעַת וְשִׁכְלָ, הוּא אֵינוֹ מְקַרֵּב כָּלָל. רוֹאִים מְכַל זֶה, שֶׁעֵקֶר
 הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְהִשְׁלִיף אֶת שְׁכָל עֲצָמוֹ, וּלְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו
 יִתְבָּרֵךְ, בְּלִי שׁוּם הַשְּׁפָלוֹת וְחֻקִּירוֹת וְחֲכָמוֹת וּמַחְשָׁבוֹת וְהִתְהַוּוּרִים
 וְכוּ', "אֵינִי יוֹדֵעַ כְּלוּם, רַק עָלִי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ כֹּל מַה שֶּׁאֲנִי צָרִיךְ", זֶהוּ עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הַכִּי עֲלִיוֹנָה. וְכַכֵּל
 שֶׁאֲדָם מְכַנִּים עֲצָמוֹ בְּכָל זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכֶה לַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה
 בְּהַשְׁגַּת אֱלָקוֹת, כִּי עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שֶׁהִיא מַדַּת הַמַּלְכוּת, דְּלָה וְעֲנִיָּה
 שׁוֹאֵלֶת וּמְבַקֶּשֶׁת וְכוּ', עוֹלָה עַד הַכֶּתֶר, שֶׁהוּא רְצוֹן שֶׁבְּרַצוֹנוֹת וְכוּ',
 וְזוֹכֶה שֶׁמֵּאִירִים תְּמִיד לִפְנֵי עֵינָיו שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִיחַד יְחוּדִים
 נִפְלְאִים, וּמְטִיל בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים כַּמְטִיל בְּגֵן נִפְלֵא, אֲשֶׁר אֵין עֶרְף
 אֱלֹו.

וְהַתְּעַנּוּג הַזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר כָּלָל, כִּי עַל זֶה נֶאֱמַר: "עֵין
 לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ" (ישעיה סד, ג), וְכַכֵּל
 שֶׁזּוֹכֶה לְהַשִּׁיג יוֹתֵר עִמָּךְ עֲמֻקּוֹת הַשְּׁגוֹת אֱלָקוֹת, יוֹתֵר זוֹרֵק וּמִשְׁלִיף
 מִמֶּנּוּ אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה, וְעוֹלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְכֵן בְּכָל פַּעַם, כָּכֵל
 שֶׁהוּא מִשְׁלִיף דַּעַתוֹ וְחֲכָמָתוֹ וְכוּ', יֵשׁ לוֹ מְקוֹם לְהַכְנִים מְקִיפִים
 חֲדָשִׁים אֶל תוֹךְ הַפְּנִימִיּוֹת, וְעוֹשֶׂה מִמְּקִיף פְּנִימִי. וְכֵן בְּכָל פַּעַם,
 כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁצָּרִיכִים
 לַעֲשׂוֹת מִמְּקִיף פְּנִימִי, וְכֵן בְּכָל פַּעַם וְכוּ', עַד שֶׁנִּכְלָל בְּמְקוֹם שֶׁנִּכְלָל
 וְכוּ', וְגַם שֵׁם הוּא מְחַפֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּגַנְזֵיָא דְּמַלְפָּא וְכוּ'. וְכַמּוֹ-כֵן
 הוּא בְּעֲנִינֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוֹ ו'ל, זֶה גַם-כֵּן כֹּף — כָּכֵל שֶׁמְסַלֵּק
 דַּעַתוֹ, וְאֵינוֹ חוֹקֵר בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו'ל עִם חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל — הָאֵם
 זֶה הַפֶּשֶׁט וְכוּ', אוֹ זוֹ הַכּוֹנֵה וְכוּ', אֶלָּא כֹּל עֲצָה הוּא מְקִים כְּמוֹ
 שֶׁהוּא בְּתַמִּימוֹת הַכִּי גְמוּרָה, וְאֲדַרְבֵּה, כֹּל חֲדוּשָׁיו הֵם אֵיף לְקִים כֹּל

אֲשֶׁר ז' תְּקוּמָה בְּנִחָל שְׁטוּ

שיחה וְכָל דְּבוּר מְרַבְּנוּ ו"ל, וְאִיךָ זֹכִים לְבַצֵּעַ אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים
הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה, זֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי יָפֵה וְהַכִּי נִפְלָא.

וְעַל קֶטֶב זֶה זְכָנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרָיו כָּל יָמֵי,
וְאֵלּוּ הֵם הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׁזָכִיתִי אֲלֵיהֶם. וּמִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲדִין יִשׁוּת
וְחֻכְמוֹת וְכו', בּוֹדְאֵי לֹא יָבִין בְּהֵם כָּלֵל, וְגַם יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת
וְכו'. וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁהוּא פָּגוּם בְּפָנָם הַבְּרִית, הוּא עוֹד יִחַלֵּק עַל
זֶה, כִּי מֵרַב תְּמִימוּתָם וּפְשִׁיטוּתָם, אֵין לְאָדָם שְׁפָגָם וְחָטָא וּבִפְרִטוּת
בְּפָנָם הַבְּרִית וְכו', וְלִכְלַף עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְכַלּוּכִים וְכו', הַשְּׂגָה בְּהֵם
כָּלֵל, כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ מַחֲזִין, כָּל הַסְּפָרִים שְׁזָכִיתִי לְחַדֵּשׁ, אֲצֵלוֹ הָאוֹר
נִעֲשֶׂה חֲשֵׁף וְכו', וְאֲדַרְבֵּה טוֹעֵן מַה שֶׁטוֹעֵן וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי פָּגָם
דַּעְתּוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן; כִּי בַעֲתִים הִלְלוּ יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁעָבְרוּ עַל כָּל
הַעֲבֵרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת שֶׁבַע עוֹלָם: נִדָּה, שְׁפָחָה, גּוֹיָה, זוֹנָה וְכו',
אֲכִילַת טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים, חֲלוּל שַׁבָּת וְכו', חֲמִץ
בְּפִסַּח וְכו', לֹא יוֹם כְּפוּר, לֹא צִיצִית וּתְפִלִּין וְכו', מִמָּשׁ כְּלוּם,
וְאַחֲרֵיכֶן נִתְעוֹרְרִים לְשׁוּב, עֲדִין צְרִיכִים יָמִים וְשָׁנִים לְזַכֵּךְ עֲצָמָם,
וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶת מַחֵם, שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם טְמֵאָה וְזִהְמָה כָּלֵל. וְהִלְוֵאֵי
וְהִלְוֵאֵי שֶׁאֲחֹר כְּפֵה שָׁנִים שֶׁל יְגִיעָה וְטִרְחָה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת,
יְזַכּוּ לְאִיזוֹ נִקְדָּה שֶׁל זְכוּךְ הַמַּחֲזִין וְכו'.

וְלָכֵן אִיךָ יְכוּל פָּגוּם וּמְגֻשָּׁם וּמְזוּהָם, שֶׁעֲשֵׂה כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת
רְעוֹת, לְהַשִּׁיג אֵיזָה נִצּוּץ שֶׁל דַּעַת וְהַשְּׂגָה בְּסְפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׁזָכִנִי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל?! הֲלֹא הַכֵּל הוּא רַק
תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, בְּלֵי שׁוּם צֵל שֶׁל חֻכְמָה וְהַשְּׂפָלָה כָּלֵל וְכו'.

וְלָכֵן כָּל אֵלּוּ הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים, הַמְּרַגְּשִׁים כְּאֵלּוֹ אֲבָד מְנוּס
וְתַקְנָה מֵהֶם וְכו', וְכֵאלּוֹ אֵין לָהֶם כְּבוֹר שׁוּם חַיּוּת וְתוֹחֶלֶת וְכו', וְהֵם
שְׁבוּרִים וְרַצוּצִים, בְּטָלִים וּמְבֻטָּלִים לְגַמְרֵי בְּעֵינֵי עֲצָמָם, אֲנָשִׁים
כְּאֵלּוֹ מְרַגְּשִׁים כָּל מִינֵי טַעַם וְחַיּוּת וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּסְפָרִים הַחֲדָשִׁים,
וּמֵאִיר לָהֶם מְאֹד מְאֹד, וּמְקַבְּלִים הַדְּרָכָה בְּהַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, וְנִקְצָר
מֵהֶם הַדְּרָךְ מְאֹד, כִּי בְּמִקּוּם לְהַתְּיַגֵּעַ יָמִים וְשָׁנִים וְכו', הֵם כְּבוֹר
יודעים עֲצוֹת קְלוֹת וְנַעֲמִימוֹת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

שטז אָשֶׁר ז' תּקסב בְּנַחַל

כִּי בְּאֵמַת מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל אָמַר פְּעַם, אֲשֶׁר עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל
וְהַתְּמִימוֹת שְׂבָהֶן, עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצָאָנוּ. וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שִׁישׁ אַנְשִׁים
מְגַשְׂמִים וּמְזַהְמִים מְאֹד וְכו', הַמְדַבְּרִים עַל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ
כְּאֵלוּ פְּגוּמִים, שֶׁעָשׂוּ מַעֲשִׂים מְגִנִּים, שְׂאִין רוּאִים אֶת זֶה מִבְּחוּץ
כָּלֵל וְכו', וְאַנְשִׁים מְגַשְׂמִים כְּאֵלוּ זוֹרְקִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
בְּאִשְׁפָּה אוֹ קוֹרְעִים אוֹתָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹי לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם!

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׂמְחַת בְּתִמְימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת עַל נַעַם חֵלְקֵנוּ, אֲשֶׁר
בְּנַחַל שָׁם חֵלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאַנּוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבִּי
נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֻסָּד
חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, אֲשֶׁרִינוּ אוֹן פְּאָרְט אֲשֶׁרִינוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּקסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, י"א אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מַה אִמַּר לָךְ! אִם לְנַחֲמָךְ — אֵין קִיץ לְכֹתֵב לָךְ וְכו', אֲבָל זֹאת
אוּכַל לְכֹתֵב לָךְ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה יְדוּעַ בֵּין כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁסְּבָלֵתִי
בְּמִשְׁךְ חִי חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, עֲלִבּוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים מְאֻנְשֵׁי דְלֹא
מַעֲלִי, וְדַבְּרוּ וּמְדַבְּרִים עָלַי עַדִּין כָּל דְּבַר אָסוּר, וְאַנִּי אֵל אֱלֻקִּים
אֲבָרַח, אֵין לִי שׁוּם מְקוֹם לְבָרַח, רַק אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ לְהִתְחַבֵּא, זֶה מַה
שֶׁלְּמִדְתִּי אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל.

כְּשֶׁהִיִּתִי בְּחוּר צְעִיר מְאֹד בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֲצִי, תַּחֲלַת חֲרָף
תַּשְׁט"ז, וְאַנִּי בְּדַרְכֵי לִישִׁיבָה, וְנִסְעֵתִי אֲזוּ בְּרַפְכָּת הַלּוּף וְחִזּוֹר מְדֵי
יוֹם בְּיוֹמוֹ כְּשֶׁעָה וְחֲצִי כָּל גְּסִיעָה, וְהִנֵּה בְּכָל יוֹם לְקַחְתִּי סֵפֶר אַחַר
לְעִין בּוֹ בְּדַרְךָ, שְׁהִיתָה כַּה אַרְכָּה, וְהִזְמִין לִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם אֶחָד
אֶת הַסֵּפֶר "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", שֶׁהוּא אוֹת הַתְּחִזְקוֹת מִ"לְקוּטֵי-עֲצוֹת-

אֲשֶׁר ז' תְּקוּבָה בְּנִחָל שִׁיר

הַמְשַׁלֵּשׁ" (הוֹצִיאוּ ר' אֶלְטֵעַר טַעֲפֵלִיקֵעַר ו"ל), וְהִנֵּה הַתְּחִלָּתִי לְדַפְדֹּף וְלַעֲיִן בְּסִפְרִי, וְשִׁתִּיתִי בְּצִמָּא כָּל אוֹת, וְאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּא — הֲלֹא כָּל הַדְּבוּרִים נֶאֱמָרוּ רַק בְּשִׁבְלִי, וְכֵן הַתְּחִלָּתִי לְדַפְדֹּף דָּף אַחֵר דָּף, עַד שֶׁגִּמְרָתִי אֶת כָּל הַסֵּפֶר, וּבִיּוֹם הַזֶּה כָּבֵר לֹא לְמַדְתִּי, כִּי אִפְלוּ כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְיִשְׁיבָה, הִמְשַׁכְתִּי לַעֲיִן בְּסִפְרִי עַד שֶׁסִּימַתִּיו, וְאִזּוֹ הַתְּחִלָּתִי עוֹד פַּעַם, וְסִימַתִּיו בְּיִשְׁיבָה פַּעַם שְׁנִיָּה, וְהַתְּחִלָּתִי פַּעַם שְׁלִישִׁית, עַד שֶׁבָּאתִי בְּלִילָה מֵאַחַר לְבֵיתִי, וְלֹא הִלְכְתִי לִישׁוֹן, עַד שֶׁגִּמְרָתִי פַּעַם שְׁלִישִׁית, וְזוֹ הִיְתָה תְּחִלַּת הַתְּקָרְבוֹתִי, שֶׁבְּבִקְרֵי מִקְדָּם כְּשֶׁנִּסְעַתִּי לְיִשְׁיבָה הַתְּחִלָּתִי לַעֲיִן בְּסִפְרִי "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", וּבְמִשְׁךָ יוֹם שָׁלֹם סִימַתִּי אוֹתוֹ שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים.

וְזֶה הַכְּנִיס בִּי הַתְּחִיזוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁהַתְּחִלָּתִי לְחַפֵּשׂ אַחֵר שְׁאָר סִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וּמְצִאתִי בְּבֵית "הַשְּׁתַּפְּכוֹת הַנֶּפֶשׁ", וְתִכְף־וּמִיד כְּשֶׁרַק רְאִיתִי אֶת עֲנִיֵן הַהַתְּבוּדוֹת, אִמְרָתִי לְעִצְמִי: "זֶהוּ זֶה, זֶה הַשַּׁעַר לְהַפְּגֵס אֵלָיו יְתִבְרֵךְ", וְהַחִילוֹתִי לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ, וּבְכָל פַּעַם חִפְשָׁתִי מִחֻבּוּאִים טוֹבִים, וְשֵׁם יִשְׁבְּתִי שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת, וּבְכִיתִי בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לְפָנָיו יְתִבְרֵךְ, שְׁיֵאִיר פָּנָיו אֵלַי, וְאֶזְכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו, וְהָיוּ לִי הַרְּבֵה טְעֵנוֹת וְכוּ', וְתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְצַעֲקוֹת וְכוּ', שֶׁהַתְּפִלָּתִי וְצַעֲקוֹתִי בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת לְהוֹלִיד אֶת הַמַּחֲיִן, וְכִף הִמְשַׁכְתִּי לְצַעֵק וְלִבְכוֹת, וְלִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יְתִבְרֵךְ, שְׁאֶזְכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו, וּבֵינֵן כִּף עָבְרוּ עָלַי יָמִים וְלֵילוֹת, שְׁבוּעוֹת וְחֻדְשִׁים וְשָׁנִים מִמֶּשׁ, וּבֵינֵן כִּף הַתְּחִלָּתִי לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי־הַלְּכוֹת", וְהִנֵּה לְבִי נִמְשָׁךְ מְאֹד מְאֹד אַחֵר סִפְרֵי מוֹהֲרֵי ו"ל, עַד כְּדֵי כִף, שֶׁהִיְתָה תְּקוּפָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים חֻדְשִׁים רְצוּפִים, שֶׁזֶה שְׁנַתִּים וְחֻצִי, שֶׁזְּכִיתִי לְסַיֵּם בְּכָל חֻדֶּשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי־הַלְּכוֹת". וְכֵן הִיְתָה מְרֻבָּה לַעֲיִן בְּ"חֵי־מוֹהֲרֵי" וּבְ"שִׁיחוֹת־הַרְ"ן", וְזְכִיתִי לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכָל שְׁבוּעָה, וְכֵן לְאֵט לְאֵט הִרְגַּלְתִּי עִצְמִי לְלַמֵּד הַרְּבֵה "לְקוּטֵי־מוֹהֲרֵי"ן, וּבֵינֵן כִּף הַתְּחִיזוֹתִי.

וְתִכְף־וּמִיד אַחֲרֵי־כֵן הַתְּחִילוּ לְבוֹא אֵלַי בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וּמֵאִזּוֹ יַעַד עָתָה לֹא מִפְּסִיקִים לְבוֹא אֵלַי בֵּיתִי בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים לְקַבֵּל הַדְּרָכָה וְהַתְּחִיזוֹת וְכוּ', וּבֵינֵן כִּף הַתְּחִלָּתִי לְהַדְּפִיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוֹ

שיח אָשֶׁר ז' תקסב בַּנְחַל

ז"ל, וְלִהְפִּיצֶם בְּעוֹלָם בְּפְרוּטוֹת מְמֵשׁ, עַד שְׁכֵהִיּוֹם אֵין כַּמְעַט מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְשֵׁם סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וּבֵינָן כֶּךָ הִתְחִילוּ עָלַי יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִחֲלוּקוֹת, שֶׁרָדְפוּ אוֹתִי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת, וְאֲנִי שְׁמַתִּי תָמִיד פְּנֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ! וּכְכֹל שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, בְּזִיּוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, הִדְפַּסְתִּי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְהִפְצַתִּים בְּרַחוּבוֹת וּבְשֻׁנָּיִם וּבְכַתְּבֵי כְּנִסְיוֹת וּמְדַרְשׁוֹת וּבִלְשׁוֹנוֹת וְכוּ'. וְתִהְיֶה לָּאֵל, הִתְחִילוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל מֵאוֹת וְאֶלְפֵי מְקַרְבִּים, וּמִבְּפָנִים הִמְחַלְקֶת גּוֹבְרֶת בְּעַקִּיצוֹת וּבְלִיצָנוֹת — "הֵיכָן הָאֶלְפֵי חֲסִידִים שֶׁקָּרַבְתָּם?! אַתָּה מִפִּיץ כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה סְפָרִים חֲצִי בַחֲנָם וְכוּ', אֵיךָ הֵיכָן הַמְקַרְבִּים וְכוּ'?!" וְהִצְרַכְתִּי לְדָם וְלִשְׁתֵּק וְכוּ', וּכְשֶׁרָאִיתִי שֶׁזֶה יוֹצֵא מִהַגְּדָרִים וְעוֹבֵר כָּל גְּבוּלוֹת וְכוּ', אִזְ הִצְרַכְתִּי לָתֵת לְמַחְרָפֵי וְלִמְבַזֵּי נַפְשֵׁי מְנַה אַחַת אֲפִים, וְכֶךָ הִתְגַּבְּרָה הִמְחַלְקֶת בְּיוֹתֵר, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, עַד שֶׁנַּעֲשִׂיתִי שִׁיחָה בְּפִי כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, זֶה אוֹחֵז מִמֶּנִּי וְזֶה מְדַבֵּר עָלַי וְכוּ', אָבֵל כָּלֵם לֹא הִסְפִּימוּ אֹתִי, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁכָּבַר כֵּן הִסְכִּים אִתִּי — פָּחַד לְדַבֵּר, פֶּן יִתְחִילוּ לְחַלֵּק עָלָיו וְכוּ', וְכֶךָ נִשְׁאַרְתִּי לְבַד עִם כַּמָּה בַחוּרִים וְאֲבָרְכֵם, וְהִפְצָנוּ בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עַז אֶת סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וּמִמֵּשׁ נִדּוּ אוֹתִי לְגַמְרִי, וְלֹא רָצוּ לְדַבֵּר עִמִּי וְכוּ', כִּאֲלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנִי, וְעַד עַכְשָׁו זֶה כֶּךָ.

אָבֵל תִּהְיֶה לָּאֵל, מִתְחִילִים לְרֹאוֹת אֶת גְּדֹל הַפְּעֻלוֹת שֶׁהִסְפָּרִים עוֹשִׂים בְּעוֹלָם, אִף שֵׁישׁ הָאוֹמְרִים שֶׁהֵם בָּאוּ לְבַד, אָבֵל הַרוֹצֵה לְהוֹדוֹת עַל הָאֵמֶת, הִהְכַרְח לּוֹ לִידַע, שֶׁכָּל הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים בָּאוּ רַק בְּזִכּוֹת אֵלוּ הַסְּפָרִים שֶׁזָּכְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּתוֹךְ סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֵׁישׁ לָךְ מָה לְהוֹצִיא מִמִּכְתָּבִי זֶה, וְזֶה יָבִיא לָךְ תּוֹעֵלֶת לְשָׁנִים הַבָּאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

אֲשֶׁר ז' תְּקֵסָה בְּנִחַל שֵׁט
ז' תְּקֵסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד נִשְׁבַּר לְבִי עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּכֻלְיֹת וּבִפְרֻטִּיּוֹת.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה
הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגִלְמִים אַחֲרֵים, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל. וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם וּמַעֲלָתוֹ — כְּשִׁזּוּכָה
לְהַתְחַזֵּק עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵינוֹ נִשְׁבַּר כָּלֵל.

עָלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
וְלֹא לְהַכְנִס בְּפּוֹחִים עִם אֵף אֶחָד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם דָּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה מִי שֶׁיְהִיָּה, יִהְיֶה אִיךָ שֶׁיְהִיָּה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי הוּא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, עַל-פִּי הַדְרָךְ הַתֵּם שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ
ו"ל, וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם לְכָל אֶחָד,
שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְהוּא מְחַיֶּה וּמְקַיֵּם וּמְהַיָּה
אוֹתוֹ, וּבִיּוֹדֵעוֹת אֱלוֹ, הוּא כְּבָר אֵינוֹ צָרִיךְ לְשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי בּוֹרַח
תָּמִיד רַק אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא שְׁלֹא תִצִּית אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה הַרוּצָה לְבִלְבַּל אוֹתְךָ בְּשָׂמִי.
עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי לִי אֵין שׁוֹם עֶסֶק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, כָּל חֲפָצֵי
וְכָל שְׂאִיפְתֵי הוּא רַק לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת
לְמוֹדוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוּלָּה.

וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּלְעִיֵן בְּקוֹנִטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם סֵלֶת נִקְיָה מֵה"לְקוֹטִי-הַלְכוֹת" הַקְּדוֹשִׁים, וְרֵאוּי לָךְ לְחֹזֵר בְּכָל
יוֹם בְּקוֹנִטְרָס חֲדָשׁ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן חֲזָק לְבַטַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

שכ אשר ז' תקסד בנחל

אני מאד שמח שמצאת מקור לפרנסה, אשר ידוע, שרבנו ז"ל רצה, שלכל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תהיה לו משרה בפרנסה (חי"מוהר"ן, סימן תקא), והקדוש-ברוך-הוא ימלא לך את משאלות לבך לטובה, ותזכה לברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תצא, י"ב אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, ותמיד תזכר בו יתברך, אשר הזכרון ממנו יתברך מטהר את הנפש ומזככה, ומדביקה אל שרשה העליון.

נא ונא לשמח מאד על נעם חלקך, שזכית אשר בנחל שם גורלך, בודאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

תאמין לי, שכבר עברתי בחיי הרבה מרירות דמרירות, והחזקתי מעמד, היו לי מצבים קשים, שלא היה לי לתן לחם וחלב לילדי, וכן רצו לזרק אותי מהדירה, כי לא היה לי לשלם שכר דירה, ואף-על-פי-כן החזקתי מעמד, וברחתי רק אליו יתברך, והדפסתי את ספרי רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, וברוך השם, איני מתחרט על זה.

זכיתי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, וכן אצל ציון מוהרנ"ת ז"ל, והרבה בקשתי בעבורך ובעבור חבורך ... גרו יאיר, שתזכו לפרנסה בשפע, ותרכו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם.

אָשֶׁר ז' תְּקֵסָה בְּנִחַל שְׂכָא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
וְתִתְקַבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, אָמֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקֵסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גֵרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַתְּ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

עֲלִיךָ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי כָּל מִי
שְׁעוּסֵק לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה,
שְׁלֵבֵל יִשְׁבֹּר אוֹתוֹ הַבַּעַל-דְּבָר, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מֵאֲדָם הַמְּפִיץ
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַל-יַדֵּי הַסִּפְרִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא יִתְבַּטֵּל
לְגַמְרֵי. כְּמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְפָנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ: "עֲלֵה אֶחָד
מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל יְהִיָּה תִקּוּן עַל הַכֹּל"; וְזֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עַל
הַקּוּוֹטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית לְמוֹדוֹ הַטוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.
עַל-כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַבָּר זֶה מְאֹד מְאֹד.

וְהַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּחִזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים
וּמְרִים מְאֹד, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְעַבְרָם בְּשְׁלוֹם, כִּי אִם עַל-יַדֵּי שְׂיִזְכָּה לְחִזּוֹק
אֶת עֲצָמוֹ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכָּה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ וְטוֹב
לֵב, וּלְחִזּוֹק אֶת אַחֲרֵים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקסו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים הַכֹּנְסֶת בִּי, בְּלִי
שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל.

יֵשׁ סְפוּר מֵהַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁפַּעַם אַחַת הָיָה מְאֹד
שְׁבוּר, וְחָשַׁב מְרַב שְׁבָרוֹן לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, כִּי הִגִּיעַ קִצּוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָז
זָמַן לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אֶחָד מִתְּלִמֵידָיו, שֶׁנִּכְנַס אֵלָיו וְחִזַּק
אוֹתוֹ, וּבּוֹ בְּרָגַע מִמֶּשׁ הִצִּיל אוֹתוֹ. בֵּן הַדְּבָר קָרָה עִמָּךְ, בְּשַׁעֲהַ
שֶׁקַּבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְתַּח בִּי. עַל-כֵּן רָאֵה
לְכַתֵּב לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

וְכֵן רָאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים בְּעִיר הַקְדָּשׁ צְפַת,
וְתִכְנִיֵס בָּהֶם תְּמִיד שְׂמִחָה וְאַהֲבָה וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִמְּצוּחַ
זוֹ — לְחַזֵּק וּלְאַחַד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים יַחְדָּו. וּבַכְּפָרֵט תְּלַמֵּידֵי
"הֵיכַל-הַקְדָּשׁ".

נָא וְנָא לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבַכְּפָרֵט אֶת אֲשֶׁתְּךָ וַיְלִדְךָ,
וְאֵל תֵּצֵא בְּחֶמֶר הַדִּין עִמָּהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכֶּה
לְצֵאת מַחֻבְרֵיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקסז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סֵלָה לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים,
"חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמֵּידֵי "הֵיכַל-הַקְדָּשׁ", דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר,
הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲשֶׁר ז' תְּקִסוּ בְּנַחֵל שֶׁכַּג

אחי ורעי היקרים! חזקו וּאִמְצוּ לְאַחוֹז אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְכַל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל בְּעַצְמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ הַמְּאִירָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְכֵן תִּרְאוּ לְהַמְשִׁיךְ דְּבַר זֶה עַל כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּף הַזֹּהִירָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל — שְׂנֵשְׁקָה אֵילָנוֹת, הֵינּוּ לְהַאִיר אֶת אֹרֹו הַגָּנוּז גַּם לְאַחֲרִים.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֲצַלְנוּ הָעֶקֶר וְהִיסוּד — לְגִלוֹת אֶת הָאֲמֶת לְאַמְתָּהּ, וְהוּא — מְלָכוֹת שָׁמַיִם, לִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם הַתְּלַבְּשׁוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׂנֵאָרַע בְּעוֹלָם, הַכֵּל הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׂנֵתָנוּ כַּחוֹת לְאֲמוֹת הָעוֹלָם, שִׁשְׁתַּלְטּוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וְכֵן קָדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁתַּלְטּוּ עַל אַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָעַרְב־רַב, שֶׁהֵם כְּלוּלִים מִכָּל הָרַע וְכָל הַזְּהֵמָה שֶׁל כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם הַמְּשַׁמְדִים, מוֹמְרִים, מִיָּנִים וְאִפְּיֻקוֹרְסִים, לְעַבֵּר עַל הָעֵבְרוֹת שֶׁבַתוֹרָה, כַּמּוּבָא בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ (פְּרַשַׁת מִשְׁפָּטִים קכ:), אֲשֶׁר אֲתַמֵּר בְּהוֹן (תְּהִלִּים קו, לה): "וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשֵׂיהֶם"; וְהַזְּמַן הַזֶּה הוּא קָשָׁה וְכַבֵּד מְאֹד לְעַם יִשְׂרָאֵל, יוֹתֵר מִכָּל הַגְּלוּיֹת.

עַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֵי הַיִּקְרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מְשִׁימָה גְּדוּלָה יֵשׁ עֲלֵינוּ תְּלַמְּדֵי רַבְּנוּ וְ"ל, הַלוּמְדִים בְּהִיכְלָא דְּמִלְכָּא, "הִיכַל-הַקִּדְּשׁ", קִדְּשׁ קְדָשִׁים, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל קִצְוֵי תַבֵּל, אֲשֶׁר בָּזָה תְּלוּיָה גְּאֻלְתָּנוּ, לְהַתּוֹדַע וּלְגִלוֹת, אֲשֶׁר כָּל הַגְּלוּת בְּכָלֵלִיּוֹת — מְאֲמוֹת הָעוֹלָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת — מְהַעַרְב־רַב, הִיא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וְרַבְּנוּ וְ"ל בָּא וּמְגַלֵּה, אֵיךְ שֶׁהַכֵּל הַבָּל וְאַחִיזוֹת עֵינַיִם, וְאָנוּ תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לְשׁוֹם בְּרִיָּה שׁוֹם כַּחוֹת אַחֲרִים מִבְּלִעְדֵי כַּחוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין דְּבַר כְּזֶה, שֶׁאֶחָד יִתְנַשֵּׂא עַל חֲבֵרוֹ, כִּי כָּלְנוּ בְּנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם.

עַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֵי הַיִּקְרִים! רְאוּ לְעֶזֶר לִי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה כְּמוֹ שֶׁלְמַדְתֶּם אֲצִלִּי בְּ"הִיכַל-הַקִּדְּשׁ". וְנָא וְנָא לְכָל יִשְׁתַּלְטֵ אֶחָד עַל

שכד אָשָׁר ז' תקסח בַּנְחַל

חֲבֵרוֹ, רַק כָּל אֶחָד יֵאָחַז אֶת דְּרָכּוֹ כְּפִי שֶׁקִּבַּל וְשָׁמַע לְפִי בְּחִינַתּוֹ, וְלִפִּי נִשְׁמַתּוֹ, וְלִפִּי שָׁרְשׁוֹ, וּבְזִכּוֹת הַבֵּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא שְׁנֵאָחַז אֶת עֲצָמָנּוּ בִּיחַד, וּנְגִלָּה וּנְפָרְסָם אֶת רַבְּנּוֹ וְ"ל כְּעוֹלָם, וְנִפְיֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת נִקְיָה מְכַל סְפָרֵי רַבְּנּוֹ וְ"ל, בְּזֶה נִזְכָּה לְזַרְע אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בְּלִבּוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי הַזְרִיעָה — תִּהְיֶה הַצְּמִיחָה, שֶׁתְּצַמַּח גְּאֻלְתָּנוּ עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְאִם מֵצַד אֶחָד אֲנִי מֵצֻטָּעֵר מְאֹד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ בְּקִשֵׁי מְצִיאַת הַזְּיוּג, אֲכַל מֵצַד שְׁנֵי אֶתָּה צָרִיךְ לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵב הַרְחָמָן, וּבְיַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִךָ שְׁלֵעַת עֲתָה נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּךָ כָּל מִינֵי מְרָאֵי מְקוֹמוֹת שֶׁל יְשׁוּעָה, עִם כָּל זֹאת עָלַיךָ לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְאַמֵּץ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁהָאָדָם מְמַשִּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ, יְכוּלוֹת לְעַקֵּר אוֹתוֹ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-כֵּן עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, הַעֲקֵר לְשִׁמְחָה אֶת נַפְשְׁךָ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שֶׁתִּזְכָּה לְהַפְלִל בְּמִלְךָ הַכְּבוֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תצא, י"ב אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולבל יטעה
אותך יצרך בשמי שום שקרים וכזבים והוצאת דבה ושם רע, כאלו
אני בכעס עליך, חס ושלום, חס ושלום. היעלה על הדעת, אשר זה
חמש-עשרה שנה מאז שזכית להתקרב ל"היכל-הקדש", קדש
קדשים, ואתה עוזר לי בכל מיני אפנים שבעולם, ומסרת את שמך,
וסבלת בזיונות, חרופין וגדופין בעבורי, איך יעלה על הדעת,
שאהיה בכעס וברגז עליך? ! והכל הוא עצת הסמ"ך-מ"ם בעצמו,
שהוא ראה כי בא קצו, והקונטרסים החדשים האלו ישרפו את כל
הכפירות והאפיקורסות, שהם כלל השקרים והפזבים, שהערכ-רב
הפולטים מכל הרע של כל אמות העולם, מפיצים עכשו בין אחינו
בני ישראל.

על-כן אין זה פלא, שהבעל-דבר רוצה לעשות פרודים בינינו,
חס ושלום, ולגרם מחלקת ב"היכל-הקדש", קדש קדשים. ועליך
מנח החוב לראות שיהיה רק שלום ואהבה בינינו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תצא, י"ב אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך, החיים קשים מאד מאד, כי על כל אחד בזה
העולם עוברים משברים וגלים, מרירות ועצבות, ואי אפשר להנצל

שכו אָשֶׁר ז' תקע בַּנְחַל

מִזֶּה, כִּי אִם מִי שְׁמִטָה אָזְנוֹ אֶל צְדִיקֵי הָאֱמֶת שְׁבִדוֹר הַזֶּה, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְרִסְלָב הָאֲמֵתִים, תְּלִמֵּי־דִי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, אֲשֶׁר הֵם לִוְמָדִים וּמְגִלִּים אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וּמְרֵאִים לָנוּ דָרָךְ, אֵיךְ לְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ וּלְהַחְזִיק מֵעַמָּד בְּכָל הַמְּשֻׁבָּרִים וְהַמְּצָבִים הָרַעִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם.

עֲלֵיךְ לְדַעַת, כִּי זוֹ עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם — כְּשִׁזּוּכָה לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ כָּלֵל. תִּאֲמִינִי לִי, שֶׁהַכָּאֵב וְהַמְּכָאֹב שֶׁלְךָ כּוֹאֵב לִי יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁכּוֹאֵב לְךָ, וְאֵף שֶׁקָּשָׁה לְךָ לְהַבִּין דְּבָר זֶה, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יַעֲדֵד עָלַי, שְׁאֵנִי מְצִטְעֵר בְּצַעְרֶךָ מְאֹד מְאֹד. אֲבָל אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם אַפֵּן שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל כָּלֵל. וְאֵף שֶׁכָּבֵר עֲבָרָה הַשְּׁעָה, עִם כָּל זֹאת אֵין לְךָ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה, וּבְיָדָאֵי בֹא תְּבוֹא גַם יִשׁוּעָתְךָ.

הָאָדָם נִדְמָה עַל-יְדֵי דְחִיקַת הַשְּׁעָה כְּמִי שֶׁנוֹסֵעַ בְּרַכְבָּת מְהִירָה, וְדוֹחֵף אֶת הַפֶּסֶא, וּכְשִׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: "מָה אַתָּה עוֹשֶׂה?" הוּא מְשִׁיב: "הֲלֹא אַתֶּם רוֹאִים, שֶׁהַרְכָּבַת נוֹסֵעַת מִהֵר, כִּי אֲנִי דוֹחֵף אוֹתָהּ..."

עַל-כֵּן רְאִי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר כָּלֵל, תּוֹרִידֵי קִצַּת אֶת הַגָּאוֹת שֶׁלְךָ, וְאִז תִּמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ בֶּן זִוּג, אֵךְ סִבַּת הָאֲחִוָּר, כִּי הַגָּאוֹת שֶׁל הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה לֹא נוֹתְנֵת לָהֶם לְמִצָּא, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשִׁשׁוֹבְרִים אֶת הַגָּאוֹת, וְרוֹצִים רַק מִה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצָה, אִז תִּכְף-וּמִיד מוֹצָאִים אֶת בֶּן אוֹ בַת זִוּגוֹ.

הַמְּבַקֵּשׁ בְּעֵדֶךָ תְּמִיד, שֶׁתּוֹשְׁעֵי בִישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ז' תקעא — ז' תקעב **בַּנְחַל** שְׂכֹז
ז' תקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תַצֵּא, י"ב אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי
הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, וּמְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ, מֶה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
ו"ל?! עַל-פֶּן עָלִינוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מַעֲצוּתוֹ
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵין אָנוּ חוֹלְקִים עָלָיו כָּלֵל, אֲשֶׁר בְּזָה
בְּעֶצְמוֹ רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֻדָּשׁ.

נָא וְנָא לֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבַפֶּרֶט כְּשֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לַבָּךְ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפֶּרֶט
פְּרֻטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי
הַדְּבוּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי
לְהַמְשִׁכַת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהַרְבוֹת
בְּדְבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ!

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִקְבַּל תְּפִלָּתְךָ בֵּין תְּפִלוֹת כָּלֵל
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה...

ז' תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תַצֵּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

שכח אָשֶׁר ז' תקעב בַּנְחַל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שנספם אצלך ללמד הרבה "לקויטי-מוהר"ן, אשר אין למעלה מזה.

מוהר"ן ז"ל נכנס פעם לבית-המדרש, וראה איך שאברהם אחד חוזר 'מגן אברהם' בעל-פה, ענה ואמר לו: "אברהם, חזר הרבה ב'לקויטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיך בעל-פה, כי בגוף שיהיה בו ה'לקויטי-מוהר"ן", התולעים בקבר לא יוכלו לגשת. רבנו ז"ל הבטיח לנו, שעל-ידי שקידה רבה בספרו "לקויטי-מוהר"ן", תפתח קשיות לבנו, ונזכה להעשות בעל תשובה גדול ובעל השגה גדול. על-כן ראה לחזר הרבה ב'לקויטי-מוהר"ן". אבל שמר עצמך מרבויו אור, שלבל תרצה יותר מכפי יכלתך.

חלקנו את ה'לקויטי-מוהר"ן" לחלקים, על מנת ללמדו כל יום, ולזכות לסימו בכל חדש, ועל-כן טוב ללמד בסדר הזה, ואם קורה יום אחד שאינו יכול להשלים את היום הזה, אזי בחדש הבא ישלים את החצי של היום הזה, ובאפן כזה בכל חדשים יגמר את ה'לקויטי-מוהר"ן".

העקר ראה לצמצם את עצמך, ולא לרצות הרבה בפעם אחת, כי אז רבוי האור יגרם שבירת הכלים, שלא תלמד אחר-כך כלל, רק תעשה כפי הסדר הזה — ללמד בכל יום השייך ליום הזה. כגון: היום י"ג לחדש, הסדר הוא — לסיים מתורה נ"ז עד תורה ס"א, ועל-כן אם אתה יכול לסיים הכל היום — טוב ויפה הדבר, ואם אי אפשר לך, אזי תלמד רק תורה נ"ז, או להוסיף גם נ"ח, ובחדש הבא ב"ג בו, אז תמשיך לגמור תורה נ"ט ותורה ס', ובאפן הזה תזכה לגמור את ה'לקויטי-מוהר"ן" בכל ב' חדשים.

אף אמנם, שרבנו ז"ל רצה מאד, שנלמד כסדרן, וזו מעלה גדולה מאד, אבל בלמוד "לקויטי-מוהר"ן" צריכים כל מיני תחבולות, כי היצור הרע מפחד מאד מלמוד זה, כי שם גנוזים פניו,

אֲשֶׁר ז' תקעג בנחל שכת
שכלו וחקמתו של רבנו ז"ל. ועל-כן צריכים ללמד באפן כזה,
ולסבב את הבעל-דבר ביותר.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקעג.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל היקר והנעלה, גר
להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה זוכה להפיץ ספרי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לך עוד דבר גדול מזה, כי כל
הגאולה תלויה בזה, שזורעים אמונה בלבבות אחינו בני ישראל; כי
כשיש זריעה — תהיה צמיחה, כשנזרע אמונה — תהיה נצמחת
גאלתנו.

היה טוב מאד, שבזמן שאתה יושב בכולל, שתלמד מקרא,
משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך — מפל דבר שורה
אחת.

פעם אחת הלך ר' נחמן טולטשינער ז"ל עם מוהרנ"ת ז"ל
בדרך, כדי להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ולאסוף צדקה בעבור הדפסה
בדרום, ובלילה נכנסו לאיזה בית מלון (קרעטשמע) לישן שם,
ופתח ר' נחמן טולטשינער את החלונות, כדי שיפגס אויר, וסדר
הפל, כדי שיוכל מוהרנ"ת ז"ל לילה לישן ולקום בחצות; וכן היה,
שמוהרנ"ת ז"ל הלך לישן, ור' נחמן טולטשינער היה בין כך ער,
אך מרב עיפותו נפל בשנה על השלחן, וכשנתעורר באמצע הלילה,
ראה איך שמוהרנ"ת ז"ל כבר אחר סדר אמירת תקון חצות, ולומד
בשלחן ערוך, יורה דעה, עם נגון נפלא. רואים מכאן, איך
שמוהרנ"ת ז"ל, אף בתקף טרדותיו, שהלך להפיץ ספרי רבנו ז"ל

של אשר ז' תקעג בנחל

ולהדפיסם, הנה נזקק בקצות ובלמודי השעורים הקבועים שלו.
כמו־כן תראה אתה, להיות חזק בלמוד התורה הקדושה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

* * *

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
מג, זכנו השם לתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך מ"ד להגדיל
תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק מִג

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא ז' שֵׁלָה
- יב ז' שֵׁלוּ
- יג ז' שֵׁלוּ
- יד ז' שֵׁלַח
- טז ז' שֵׁלֹט
- יז ז' שֵׁמ
- יחזק את הנמצא תושב צרפת, ויביע שמחתו על שבמקום כזה מתחזקים מספרי רבנו ז"ל, ונראה לו כיצד דבוריו יעלו שעשועים להשם יתברך דיגא ממקומו הוא, ויעוררו מאד לעשות נחת-רוח לבורא יתברך שמו.
- יגלה לנמצא, ששרש נשמתו הוא מעולם הנגינה, ויעוררו לחבר שירי אמונה המשלבים בדבורי "היכל-הקדש", ויגלה לו מעלת הזוכה להחזיק מעמד, ולהשאר ב"היכל הקדש" למרות כל המניעות, ויספר מהשבח ששבח מוהרנ"ת ז"ל את אביו.
- ידבר מנחיצות וחובת ההתחזקות בכל יום ממש, ויעורר מאד על מדת הבטחון בה' אחר, ולהיות רגיל לומר תמיד "יהיה טוב", ולמסור נפשו ממש לקים את מצות השמחה בה'.
- ידבר מהנסיונות שמנסים את כל אדם — אם יהיה חזק באמונה, ויעורר להיות רגיל לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור חשוב, ויעורר על למוד משניות, והברכה שהיתה לר' נפתלי מרבנו ז"ל.
- יזרו בת ישראל על ענין בריאות נפשה, ושלא תבוש לקחת את מרשם הכדורים, ותחזק את עצמה בשמחה, וכשתוכל — תעסק בקרוב אחרות.
- ידבר דבורים נוראים ונפלאים, שלא להסיח דעת כרגע מהאמונה בו יתברך, ובעולם העליון חשוב רק אמונה בתמימות ובכפישיות, ויזהיר להשאר ב"היכל-הקדש".

תָּכֵן הָעֲוִינִים

- ז' שמא** יח
ישבח ויעורר על מדת התמימות והפשיטות, וידבר מגדלת ר' נחמן
טולטשינער ז"ל, וגדל התמימות בו יתברך.
- ז' שמב** יט
יחזק בת ישראל על מדת השמחה, וירחינה מעצבון הנהוג אצל נשים,
ולא לקחת הכל בקשי, ויאחל הצלחה.
- ז' שמג** כ
יחזק בן קבוץ להיות בשמחה על שגדלק בו אור האמונה, ויזהירו על
הנחת תפלין, על כבוד אב ואם, על החזקת הבגדים בנקיות, על תקון
הפללי והפצה.
- ז' שדמ** כא
ידבר מענין 'נחות דרנה', ולשא אשה לשם שמים, ויצליח דרכו על ידי
למוד התורה והדבור עמו יתברך.
- ז' שמה** כג
ידבר מהחיוב לחסיד של רבנו ז"ל לידע מה כתוב בספרו הקדוש,
ועל-ידי-זה יוכל להאיר אורו גם באחרים, ויעורר מאד על זה, ועל
שמירת הזמן, ועסק התפלה והבקשה, ונחיצות מדת האהבה ב"היכל-
הקדש".
- ז' שמו** כה
יחזק מאד להיות בשמחה, ולברח מכל מיני עצבות, ועקר השמחה —
על היותו מזרע ישראל.
- ז' שמז** כו
יחזק 'לחטף' בכל יום למוד התורה הקדושה, והדבור אליו יתברך,
ולהתאמן להשאר ב"היכל-הקדש", וידבר מהקבוץ בעיר מנצ'סט'ר,
והבטול אליו יתברך.
- ז' שמח** כז
ידבר מעמק הפנימיות שיש בספרו של רבנו ז"ל, וממהות הפרוש
"שפת הנחל", ויספר משאר ספריו שעודם עמו בכתובים, וממהות
הקונטרסים שפייץ בעולם, ויספר משיחת מוהרנ"ת ז"ל בסוד 'השומר
אמת לעולם', ומברכת רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל.

תַּכּוֹן הָעֲנֻיָּיִם

ג

ד' שִׁמְט כח

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל עֲמִידָהּ בַּנְּסִיּוֹן, וְשִׁמְיָהּ עַל יְסוּדוֹת דַּת יִהוּדִית
בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, וַיַּעֲוֶרְהָ לְקַיֵּם כָּל זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִבְטַחְתָּהּ לְהַפְקֵד
בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא.

ד' שֵׁנ כט

יִזְהִיר עַל שְׁמִיעַת נְגוּנִים שֶׁל רְשָׁעִים, וְכַיֵּצֵד לְהַנְצִיל מִזֶּה, וַיְדַבֵּר מֵעֲצָתוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲנַן לְמוֹד גְּמָרָא בְּלִילָה, וּמִקְשׁוֹר הַמְּרַכְּבָה הַרְמוֹז
בְּגְמַר"א, וְכֵן גְּמָרָא — גְּמוֹר זְמוּרְתָא תְּהֵא'.

ד' שֵׁנָא לא

יְדַבֵּר מִשְׁמַתְּנֵנוּ הָרְאוּיָה בְּרַבְּנוּ ז"ל, וּמִהֲחִשְׁבֵיכֹת שְׁאֲנוּ מִיַּחְסִים לְסַפְרוֹ
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וַיִּסְפֹּר מִהַחֹלְקִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְהַמְּבֹזִים אוֹתוֹ, וַיְגַלֶּה רְעֵתָם, וַיְדַבֵּר מִזְכוּתָנוּ, שְׁאֲנוּ זְכִינוּ לְהַמְנוֹת עַל
הַמְּחֻשְׁבִּים אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה — אֲשֶׁרִינוּ!

ד' שֵׁנֵב לג

יְדַבֵּר מֵעֲנַן אַמִּירַת "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" לְנָשִׁים, וְהֵאֵם הֵן צְרִיכוֹת לְדַלֵּג עַל
לְשׁוֹנוֹת שֶׁל קִדְשָׁה, שְׁנִרְאָה כְּשִׁיכוֹת לְכַאוֹרָה רַק לְגַבְרִים.

ד' שֵׁנֵג לד

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת לְמִי שֶׁנֶּפֶל מְאֹד בְּזִהְמַת הַחֲטָא, וַיְגַלֶּה הַעֲצָה לְשַׁפֵּף הַנֶּפֶשׁ
אַצֵּל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

ד' שֵׁנֵד לו

יְבַאֵר וַיִּחְזַק בְּאַפֵּן פְּשוּט הַשְּׁוּהָ לְכָל נַפְשׁ עֲנִיָּן: 'הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל עַמּוּד
אַחַד וְצַדִּיק שָׂמו'.

ד' שֵׁנָה לז

יַעֲוֶרר וַיְדַרְיָךְ בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה שְׁזָכוּ לִידַע מִמְצוֹת ה', אִיךְ צְרִיכִים מַעֲתָה
לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים בִּיתֵר שְׂאת וּבִיתֵר עוֹ, וַיִּזְהִיר עַל חֲמַרַת מִצְוֹת כְּבוֹד
אַב נְאֻם.

ד' שֵׁנו לט

יְבַהִיר לְנַמְעֵן, שֶׁכָּל חַיּוּתוֹ הִיא בְּפִרְטֵיּוֹת מֵעֲנַן פְּרָסוּם סַפְרֵיו וְדַעְתּוֹ שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם זֶה עֲשׂוֹת בְּשָׁנִים.

ד' שֵׁנוּ מ

יֹוכִיחַ שְׁלֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהִבָּל וּבְרִיק, וַיַּעֲוֶרר לְלַמֵּד גְּמָרָא עִם

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

חברותא, ויזהיר להסתדר בסדר נכון בחיים מתוך נצול הזמן לתורה ותפלה.

- ז' שנה** **מא**
 יביע צערו לנמען על הבזיונות שעברו עליו, ויחזקנו שזה מציל מכמה ענשים, וידבר מהשגחתו יתברך שמסבב כל הסבות.
- ז' שנט** **מב**
 יגלה שלא נתן לבני-אדם כח לרמות את הזולת בלי גבול, ויזהיר מאד שלא לנגע בכספי הזולת, כי יש אלקים שליט בעולם.
- ז' שס** **מג**
 יזהיר שתהיה לאדם עבודה, אשר ממנה יש לו ספוק נפשי, ובזה ירגיע את נפשו מהתרוצצות.
- ז' שסא** **מד**
 יגלה שעקר שגעון המשגעים בא מחמת גאונה וגדלות, וכשאין הולך להם נשברים, ויעורר להחיות את עצמו בנקודות טובות שלו.
- ז' שסב** **מה**
 יעורר להקפיד לחיות את החיים עם סדר מסדר בגשמיות וברוחניות, ולהזהר מלהפגס ללחץ.
- ז' שסג** **מו**
 ידבר מענין 'אין עוד מלבדו' המובא בגמרא, שמבטל כל מיני רע וכשפים, וידבר מסוד 'גדולים צדיקים במיתתן', ושיחת ר' לוי יצחק ז"ל, שאנשי שלומנו הם כמו בצק, וצריך תמיד להתחדש בהתקרבות.
- ז' שסד** **מז**
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", בו יאריך באריכות נפלאה על כמה יסודות ביהדות בכלל, באמונה, בעמידה על עקרונות הדת, בצניעות, בכשרות, בלמוד התורה, בצטוט ממדרשי חז"ל, בספורי ואמרות צדיקי הדורות, ויעורר מאד על העובר עלינו, מחמת שאנו רוצים לצית לצדיק, ויחזק בדרך כללי ופרטי מאד.
- ז' שסה** **נא**
 ידבר בענין הבזיונות שמקבלים על ההתקרבות לרבנו ז"ל, ומלמוד הקבלה — ספרי הרמ"ק ז"ע, וספרי הארי"ה הקדוש, וידבר מספורי שחבר על כתבי הארי"ה ז"ל, ומענין חריפותו של הרב הקדוש מקאמאנא

תִּכְוֵן הָעֲוִנוֹת

ה

כְּנֶגֶד הַרְמָח"ל זי"ע, ויחזק ללמד בספרי, וידבר מענין היחוד הקדוש, ומסליחות קדם תצות, ולברח מופותים ומחלקת, ולהתחזק באהבת ישראל.

ז' שסו ס

ידבר מהמתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, לזכות לדבר אליו יתברך, ומענין המחלקת שעליו, ושעל-פירב האדם המתנגד ועושה מחלקת עם זולתו — הוא פגום וכו', ויגלה מהות חולקיו, ויתנצל שהוא רק קנים "התנערי מעפר קומי".

ז' שסז סב

ידבר מענין הפצת מעינות החכמה חוצה, שנה מורה על אהבת ישראל, ויזרו להפיץ בכל שבוע בכל רחבי אשדוד את דבר רבנו ז"ל, ויעורר על למוד ספרי הרמ"ק, ושיחת ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, שכל הבית יהיה מלא תפלה.

ז' שסח סד

ידבר מהנקדה הקדושה של הזכות להיות יהודי של עולם הבא, שתמיד מתלהב באמונת ה', ויגלה המעלה של הצדיקים על שאר אנשים פשרים, הכל כפי ברור המחשבה והדבקות באמונה בו יתברך, וזה סוד עליה מדרגה לדרגה.

ז' שסט סה

יגלה מעלת התפלה וההתבודדות, והזוכה לקדש את פיו, שממשיך כל מיני ישועות.

ז' שע סו

ידבר מהקונטרסים שבאמתחתו בענין פקידת עקרות וכו', ויחזק להבריח העצבות, ויעורר על קיום מצוות מעשיות, ויגלה שעל-ידי אמונה נתן לפעל הכל ולשדר הטבע, ולהמשיך כל מיני ישועות.

ז' שעא סז

ימליץ על עיר מגורים בעיר ערד שאוירה בריא לסובלים, ויאחל רפואה שלמה, וידבר מנקדת השמחה וההתחזקות.

ז' שעב סח

יתן עצה וברכה לאב שרוצה בתשובת בניו, ויחזקו לומר 'תקון הכללי' ולהתפלל אז, ולהביא גר לפני העמוד.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ו

- ז' שעג סח**
יאחל לבת ישראל רפואה שלמה, ויחזק ויאמץ בשמחה ובהצלחה.
- ז' שעד סט**
יעורר ויחזק להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו ותברך, וכל מחשבתו תהיה מלאה ממנו ותברך.
- ז' שעה ע**
ידבר מהרפואה שלמה ומענין הנחת תפלין, ושמירה ממאכלים שאינם כשרים.
- ז' שעו ע**
יאחל הצלחה, ויעורר על הנחת תפלין, ועל אכילת כשר.
- ז' שעז עא**
ידבר מהרפואה שלמה, הנחת תפלין, מזוזות, תפלה במנין, ותפלה להשם ותברך בלשון שרגיל בה.
- ז' שעח עב**
יחזק משפחה מתקרבת על קרשת השבת, והדלקת נרות, והנחת תפלין, ובדיקת המזוזות, וכשרות המאכלים, ולחזור בתשובה.
- ז' שעט עג**
יחזק על יסודות היהדות, ולהתעורר מהעצבון, ולהיות בשמחה עצומה.
- ז' שפ עג**
יאחל בריאות, ויחזק להתפלל במנין, והדלקת נר לפני העמוד.
- ז' שפא עד**
יחזק לעיין בקונטרסים המדברים מאמונה, ולחקק בדעת שאין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל.
- ז' שפב עד**
ידבר נוראות נפלאות מענין הזכות שאדם מוציא מפיו — גלוי אמונה, ויגלה ענין מקיפים ופנימיים וב' המדרגות של 'ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין' עגולים וישר, ויבארם באפן השוה לכל נפש, שכלם יפירו אותו ותברך.
- ז' שפג עו**
יחזק בת ישראל, שתחיה בשלום ואהבה בביתה, ועל-ידי-זה יהיה שם השראת השכינה, וידבר ממצות הכנסת אורחים.

תַּכּוֹן הָעֲנֻיָּיִם

ז

ז' שפד עו

יעוֹרֵר לְצַמְצֵם הַהֲתַלְהַבּוּת, וְלִהְיוֹת שְׂלֵא יַחֲסֹר אֶכּל לְבַנֵּי בֵּיתוֹ וְיִלְדָיו, וְלֹא לְהַכְנִיס לְהַדְפָּסָה בְּרַבּוּי אֹר, וְיִדְבֵּר מֵעֲנִין 'עוֹלָם הַבָּא אִיד', וּמִהַחֲבָרָא קַדִּישָׁא שְׂרָצָה מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל לְהַקִּים, שְׂמַתְגַּלְמַת בְּחִבּוּרְתַּנּוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

ז' שפה עח

יְדַבֵּר מִהַקּוֹנְטְרַסִּים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוּת", וְיַחְזֹר עַל שִׂיחַת מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל בְּשִׁבְחָם שֶׁל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוּת", וְיעוֹרֵר לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְלִהְיוֹת בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְלֹמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת.

ז' שפו עט

יַחְזֹק בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְיִוְרֶה מִהִי הַתְּנַהֲגוֹת נְאוֹתָהּ בֵּין בְּנֵי זֹג בְּתוֹךְ הַבֵּית לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמוֹ יְתִבְרָךְ, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה הַמְדַבֵּרַת עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, וּבַפְּרָט בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת.

ז' שפז פ

יְדַבֵּר מִהַקּוֹנְטְרַסִּים: "אַל תִּדְאַג" וְ"שׁוֹמֵר פִּי", שֶׁקָּבַל אֶז בְּפַעַם רֵאשׁוֹנָה, וְיַגְלֶה לְנַמְעֵן מַעֲלַת חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שְׁגָדוּלָה מִתְעַנִּית, וְיַחְזֹק בְּעֲנִין יְשׁוּעָתוֹ, וְיִדְבֵּר מִתְכַּלִּית הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַדְבִּק בּוֹ יְתִבְרָךְ, וּמִתְפַּלֵּת וְתִיקֵן.

ז' שפח פב

יַגְלֶה מִהַשְּׂגוֹת הָאֵלֶקוֹת שֶׁיְהִיָּה לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל בְּעַת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְכָכֵל שְׂאָדָם יִתְאַמֵּץ יוֹתֵר עִתָּהּ, יְהִיָּה לוֹ אֶז גְּלוּי יוֹתֵר גְּדוֹל, וְיַגְלֶה מַעֲלַת הָעֲנִין, שֶׁהָאֹר הַגְּנוּז מִתְעַלֵּם מִהָאָדָם, כְּדֵי לְעַנּוֹ יוֹתֵר.

ז' שפט פג

יְדַבֵּר מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יְתִבְרָךְ, שְׂזָה סוּד הַזְּוִיג וְהַיְחֹוד, וּמֵעֲנִין בַּעוֹר נִגְע הַמְּסִיּוֹן, עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַיְקָרִים.

ז' שצ פה

יַגְלֶה מַעֲלַת הַכּוֹסֶף וּמִשְׁתַּוְּקָק אַחֲרָיו יְתִבְרָךְ, וְיַחְזֹק בְּעֲנִין חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וּכְשֶׁאֵין צָרִיךְ שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֶז אֵין חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְיִדְבֵּר מִהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל הַצַּדִּיקִים, וּמִהַמְצָנָה לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, וְיַחְזֹק אֶת הַנְּמַעַן לְמַסֵּר שְׁעוֹר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

- ז' שצא** פו
 יחזק אֶחָד, שְׁבַמְצַב חֲזִיו הוּא תְּמִיד מְצוּי בַּדְּרָכִים, וַיִּסְפֹּר מֵה שֶׁעָנָה
 רַבְּנּוּ וַיִּלְ לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁכָּף רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעַבְדּוֹ בְּאִפְן
 כְּזֶה, וַיַּעֲוֹרוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן בַּדְּרָךְ — לְשִׁמְיעַת דְּבָרֵי תוֹרָה בְּקַלְטוֹת
 וְכוּ', וַיִּחְזְקוּ מְאֹד, וַיִּדְבֹּר מֵעַנְיֵן תְּפִלַּת-הַדְּרָךְ.
- ז' שצב** פח
 ידבר מענין קרוב רחוקים, שאז השם יתברך מוחל לאדם, ויגלה החובה
 לעסק תמיד בדבור אליו יתברך.
- ז' שצג** פט
 יביע שמחתו לנמנע על שקבע לעצמו ללמד שעור בעיון, וידבר
 מהפצה, מקנה ומנין.
- ז' שצד** פט
 ידבר מנקדת "היכל-הקדש", שהיא בתוך נשמת האדם, שיתמיד בחלקי
 התורה הקדושה, ויעורר שלא להתבלבל ממה שקורה בין אנשי
 שלומנו, שכל אחד אומר פשטים וכו'.
- ה' שצה** צ
 יחזק כנגד נסיונות החיים, שהעקר הוא אמונה פשוטה בו יתברך,
 ויברר מהתנהגות קיצונית, כי על-ידי אמונה נתן לעבד את ה' בכל
 דבר.
- ה' שצו** צא
 יחזק בת ישראל מעפכת זיוג, וינחמה ויחזקה בצערה העמק, ויתן לה
 עצה והדרכה ויחזק בנסיונות החיים.
- ז' שצז** צג
 יחזק בת ישראל בענין חשש ממחלה נוראה, ויגלה לה מה עליה
 לעשות, כדי להפטר מהחשש ללא נתיח, ויחזקה להיות בשמחה ובענין
 מציאת הזיוג.
- ז' שצח** צד
 יחזק בת ישראל, וידבר מענין משלוח ספרי רבנו ו"ל, ומזכות התפלה
 ליד שער השמים.
- ז' שצט** צד
 יאחל ברפת "מזל טוב" להלדת הבת, ויעורר על למוד התורה הקדושה,

תִּכְן הָעֲנִינִים

ט

והחדרת אמונה פשוטה בו יתברך, ומאזרת רבנו ז"ל בענין כוס יפה לקדוש, שממשיך עשירות.

ז' ת צה

יחזק בתי ישראל, ויאחל ברפתי "מזל טוב" להלדת הבת, וינגיל לדבר עמו יתברך בשעת הדלקת גרות, ועזרה לבצל שיוכל לשבת וללמד.

ז' תא צו

יביע שמחתו על שקידת הנמען בתורה הקדושה פראוי, וימנעהו מכל מיני יסורי מצפון לדבר שהתפון לטובה.

ז' תב צז

ידבר מהמתנגדים שמקים הבעל-דבר על מי שמתקרב לרבנו ז"ל, וידבר מלמוד "לקוטי-הלכות", ומענין הקונטרסים החדשים.

ז' תג צז

יגלה השמחה הראויה על דבר ההתודעות מרבנו ז"ל, שמחזקנו בעצותיו כנגד הנסיונות של העולם הזה.

ז' תד צח

יביע את שמחתו העצומה, ממה שבשר לו הנמען, שעודנו בתמתי — לשקד על דלתי התורה והתפלה ואהבה ויראה, כפי אשר קבל אצלו, וידבר עמו מהעיר "קרית שמונה" שלקח על עצמו — לגלות את השם יתברך שם, וישבח את חדושי, ויגלה לו מהותה של ברסלב ומהות רבנו ז"ל לעמת שאר הצדיקים, וידבר מענין עור הקדושה המספר ב"ספורי-מעשיות", שהתפאר שאינו יודע כלום, סוד דרשת רבנו ז"ל, וכן הראש-בית שבכל דור שנקלל בו, ויגלה וירמוז הענין הזה לעבדה ולמעשה, כדי שיתנוצץ עלינו אור אלקותו יתברך.

ז' תה קב

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו "חסידי ברלסב", בו יחזקם על נעילות הזכיה שלנו, שזכינו לידע מרבנו ז"ל, ויגלה מעלת הענין הזה, ונפלאות קדשת שבת ומעלתה, והשמח בה ומענגה, וידבר מענין כפיות טובה, ויחזק מאד על למוד משניות ושלחן ערוך ותפלה במנין עם מלבוש הולם פיאה בבית המלך יתברך שמו, ויספר ספור נאה כלקח על משפט שהיה לו עם שכן וכו', וידבר ממה שעובר עליו, ומענין שלשה שצריך להזהר בהם: שוחטים, סופרים, מלמדים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

י

- ז' תו** קיד
יעורר ויוכיח להשקיט את המחלקת שנתעוררה מבפנים, והכל בעבור
הצדיק כפיכול, ויזהיר מאד מזה, ויגלה מספריו הקדושים אשר בדעתו
להדפיס.
- ז' תז** קטו
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב", בו יחזקם על
למוד ספרי רבנו ז"ל ועל שלום ואהבה ביניהם, ויזהיר מלחמתם על איזה
בר ישראל, וישתדל לדון כל אחד את זולתו לכף זכות.
- ז' תח** קיז
ידבר מלמוד ח"י פרקים משניות, אשר הוא חק אצלו, ויוכיח שלא
לעסוק באסוף חתימות ובעוד עניני מחלקת.
- ז' תט** קיט
יחזק שוחט בעבודתו, ויזרוז להיות קבוע בעבודת ה', וכדרך מוהרנ"ת
ז"ל בעסקו עם הבריות וכו'.
- ז' תי** קיט
יחזק משורר אחד, ששר שירים על בסיס דבורי אמונה על-פי
"היכל-הקדש", וידבר מענין כולל ופרנסה, והדבור אליו יתברך.
- ז' תיא** קכ
ידבר ממעלת העסק הקדוש והנורא של הדפסת ספרי רבנו ז"ל, שבה
אנו שמשים אצל רבנו ז"ל, ויחזק כנגד הנסיונות הרבים שישנם בזה
העולם, וינגיל לדבר אליו יתברך, ויעורר על סדור אותיות חדשות
בקונטרסים שנדפסו אז.
- ז' תיב** קכא
יחזק כנגד המניעות שעוברות על כל אחד, כשזוכה להתקרב לרבנו
ז"ל, ויעורר את הנמען להתנהג פראוי ולמופת, ויגלה מעלת המקרבים
לרבנו ז"ל מבלי הבט על המטרפים אשר מוציאים בהנהגתם שם רע.
- ז' תיג** קכב
יגלה חובת השמחה בזה בעצמו שזכינו לידע מרבנו ז"ל, ויחזק הנמען
שזוכה להניח תפלין לאחינו בני ישראל שהתרחקו, וכן הפצת קונטרס
"שומר הברית", ויחזק באמונה פשוטה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

יא

ז' תיד קכג

יחזק להיות תמיד בשמחה, ועל-ידי-זה זוכים לאמונה פשוטה, ויספר מתלמיד מוהרנ"ת ז"ל — ר' עוזר, איך שהתקרב, ושמוהרנ"ת ז"ל אמר לו, שהעקר הוא שמחה, והיא מביאה יראה, ויחזק על-פי זה.

ז' תטו קכד

יעורר לכבות האש שהבעירו המסיון, ימח שמם, על-ידי מי הדעת של תורת רבנו ז"ל, וידבר מעגן חזוק עיר אפקים על-פי דעת רבנו ז"ל.

ז' תטז קכה

ידבר ממעלת בעל תשובה השופך נפשו בכל יום אליו יתברך, אולם צריך לזכר, שעדין יש עוד ועוד על מה לשוב, ויזהיר שלא להחליש את דעתו על-ידי כל מיני מחלוקות מבפנים.

ז' תיז קכו

יחזק הנמצא בעזרה למשפחתו ולאחותו שנקלעה למצב ביש, ויאמרו על קדשת ארץ ישראל, ויגלה כסופיו למלאותה עם ספרי רבנו ז"ל.

ז' תיח קכח

יחזק מאד בדבקות ובנקודת האמונה, ויעתיק לשון הרמב"ן הנפלא על המצנה של "ולדבקה בו", ויגלה שאל כל זה יכולים לזכות על-ידי עצות רבנו ז"ל.

ז' תיט קכט

יעודד על למוד התורה הקדושה, ויעורר על אמונה פשוטה, ויזרו להשאר בחלקו של רבנו ז"ל שמגלה זאת, וידבר מהפלטת מעלת ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, ויעתיק מדברי ה'אור החיים' הקדוש בענין קללת אבוד תאבדון, ויגלה ענין רוח-הקדש ונבואה, וידרבן להפיץ את הקונטרסים החדשים.

ז' תכ קלא

יגלה שעקר תקנתנו להנצל מענש חטאינו הוא על-ידי קרוב אחרים, ויעתיק קטע מבעל הטורים המחזק בלמוד מקרא, משנה וגמרא, וידבר מתקון הברית, שהוא על-ידי שמחה.

ז' תכא קלב

יחזק בת ישראל על מצות השמחה, ועל מציאת הזווג, ולשמח את ההורים וכו'.

תַּכְן הָעֲנִינִים

יב

ז' תכב קלג
?חזק נער צעיר בלמוד התורה בשקידה, ולצית את ההורים, ולברח מכל מיני מתחים.

ז' תכג קלג
?חזק מאד על אמונה פשוטה, ועל למוד משניות ח"י פרקים, ולהעביר הסדרא שנים מקרא ואחד תרגום כל שבוע, ולהשרות שכונה בבית.

ז' תכד קלד
?חזק בת ישראל על חובת תודה והודאה על הקלת הבת, ויעורר להתפלל בכל יום אליו ותברך, ולהיות במצב רוח טוב.

ז' תכה קלה
?חזק בת ישראל על מציאת הזיווג, ויעוררנה על נקדת נחות דרנה, שצריך להזהר שלא לבחור יותר מדאי.

ז' תכו קלו
?חזק אחד בענין השדוכים, וידבר אודות שדוץ מעדות המזרח, ואודות הפצת הקונטרסים החדשים.

ז' תכז קלז
?חזק אחד ממדינת אורוגוואי על ענין ההתקרבות לדרכי רבנו ז"ל, ולהחיות את עצמו בזה, וירגילנו לדבר עמו ותברך, ולהיות חזק בח"י פרקים משניות, אשר אין ערף לזה, וידבר ממשלות קונטרסים שמה.

ז' תכח קלט
?חזק מקרב חדש בדרכי רבנו הנחל נובע מקור חכמה, ויגלה לו, שכל המחלקת היא רק עצת היצר, וימשיל גלויים שמגלה בתורת רבנו ז"ל לספור הידוע שארע עם רבנו ז"ל, אשר במהלכו גלה רבנו ז"ל סוד ענינו ודרכו והתפשטותו בעולם, ויזהיר לברח ממחלקת.

ז' תכט קמ
?חזק בת ישראל על תפלה במקומות הקדושים, ועל שמחה, ועל הפצת הקונטרסים.

ז' תל קמא
ידבר מפרסום שם רבנו ז"ל בעירות עכו, כרמיאל ופקיעין, ובכל מקום, ויחזק מאד את הנמצא שעוסק בזה, ואמצו שלא יהיה יהודי אחד שלא ידע מרבנו ז"ל, ויחזקנו להשמר מרשעים.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

יג

ז' תלא קמב

יִתְנַצֵּל עַל מַחְשְׁבָה מְטֵעִית, שְׁאִין כּוֹנְנָתוֹ בְּאִמְרוֹ 'צְבוּעִים' עַל פְּלוּנֵי מְסִים, וְיִמְחָה כְּנֹגֵד זֶה, וְיִגְלֶה עֲנִינֵי זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה — רַק לְגִלּוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְיִבְהִיר כּוֹנְנָתוֹ בְּמָה שֶׁאָמַר לְהִזְהֵר מְצְבוּעִים.

ז' תלב קמג

יַעֲזֹר אֶת הַנִּמְעָן לְקַבֵּעַ עֲצָמוֹ בְּקִרְיַת הַמְּכַתְּבִים שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" מִתּוֹךְ תְּחוּשָׁה שֶׁכֵּלֵם נִכְתְּבוּ בְּעִבּוּרוֹ, וְכֵן לְקַרְא קוֹנְטְרַס בְּכָל יוֹם, וְיִחְזַקְנוּ עַל טְבִילַת מְקֻנָּה וְתַפְלָה בְּכּוֹנְנָה, שְׁנַיִם מְקַרְא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, קַצּוֹר שֶׁלְּחֵן עֲרוּף, וְלִלְכֵת לְשַׁעוֹר.

ז' תלג קמה

יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל הַמְתַּקְרַבֶּת לַיְהוּדוֹת.

ז' תלד קמה

יִגְלֶה מֵהוֹת הַמְּכַתְּבִים שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְיִמְלִיץ עַל הַקְּרִיאָה בָּהֶם, וְיַעֲזֹר עַל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

ז' תלה קמו

יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל לְעִנֵּן הַנְּהַגָּה נְכוֹנָה בִּימֵי הַרְיוּנָה.

ז' תלו קמז

יְדַבֵּר מֵעִנֵּן הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל, וּמַעֲקָר עֲצָתוֹ, שֶׁהִיא — הַתַּפְלָה וְהַהִתְבּוֹדְדוֹת.

ז' תלז קמז

יִחְזַק וְיִאֲמֹץ מְאֹד בְּעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד, שֶׁאֲשַׁתּוֹ לֹא זָכְתָה עֲדֵין לְכַף, וְיִדְרִיכְנוּ כִּיצַד לְהִתְנַהֵג עִמָּה, וַיְמָה לְדַרְשׁ בְּתַחֲלָה.

ז' תלח קמח

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת מִמְעַלַּת לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְיַעֲזֹר לִילֵף לְהַתְּבּוֹדֵד אֶצֶל שַׁעַר הַשָּׁמַיִם בְּרַגְלִיוֹת.

ז' תלט קמט

יְדַבֵּר מִמְעַלַּת קְרוֹב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִגְלֶה עִנֵּן הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאִפְּן נְפִלְאָה, וְיַעֲזֹר עַל אֲהָבָה וְיִרְאָה, שֶׁאֲהָבָה בָּאָה בְּעַקְבוֹת הַיִּרְאָה, וְיִגְלֶה כִּיצַד זוֹכִים לָזֶה.

ז' תמ **קנ**
 ידבר מענין הבנה בבית, וירגיל באמירת ח"י פְּרָקִים משניות, וכן שאר
 למוּדִים, וְלִדְבַר אֵלָיו יתְּבַרֵךְ, וְכָל זֶה יִמְשִׁיךְ עָלָיו מִצָּב רוּחַ טוֹב.

ז' תמא **קנא**
 יתן עצה לרפואת כאב הגב, וכנגד מרירות, דכאון ויאוש, ויגלה מעלת
 המכריח את עצמו להיות שמח.

ז' תמב **קנב**
 יחזק חתן, שעבר עליו משבר בחייו, וידריכנו לשכח את עברו, ויגלה
 לו, שעל-ידי הדבקות והדבור אליו יתברך יכולים להתרפא מהכל,
 וידבר משכחת העבר ורגיעה, ויחזק מאד על אמונה ושמחת
 ההתקרבות לרבנו ז"ל, ויגלה שחיים עם אמונה הם קלים יותר, ויחיה
 מאד את הזוכה להרגיל עצמו בזה, ולספר הכל אליו יתברך, ויגלה ענין
 היכל קדשו של רבנו ז"ל.

ז' תמג **קנג**
 יחזק על אמונה ברוחה, ועל שיחה בינו לבין קונו, ויביע שמחתו על
 שאנו תלמידי "היכל-הקדש".

ז' תמד **קנה**
 יגלה נוראות נפלאות ממעלת הזוכה להתקרב לרבנו ז"ל בעודו בחיים
 חיותו, וזה על-ידי שמסתובב בין תלמידיו האמתיים, פי אחר-כך קשה
 מאד, ויחזק על הפצה, ועל חזוק האשה ובפרט כשעברה משבר וכו'.

ז' תמה **קנז**
 יחזק בת ישראל שעברה משבר וכו', ויגלה לה שגם על דברים, שאיננו
 מבינים את טובת הקדוש-ברוך-הוא בהם, צריך להרגיל את עצמו
 במדת התודה וההודאה, ויעוררנה על כמה פרטים.

ז' תמו **קנז**
 יחזק מאד לילך ולהתנהג בדרך רבנו ז"ל, ויגלה מה שסובל בעבור
 זה כבר שני עשורים, כשלקח על עצמו לשמש את רבנו ז"ל, ויחזק
 לדבר אליו יתברך כל יום, אפלו כמה דבורים.

ז' תמז **קנח**
 ידבר מענין הנהגת הבית, שצריך שתהיה בכמה מיני לבושים, ויגלה
 גדל החכמה העמקה הנצרכת לזה, בקי ברצוא ובקי בשוב, שאלו

תְּכֵן הַעֲנִינִים

טו

ההקדמות של "היכל-הקדוש", וידבר מח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְאַמִּירַת
התפלה לעלוי נשמה אחר זה.

ז' תמח קנט

יְזַהֵיר בַּת יִשְׂרָאֵל הַרוֹצֶה לְהַנָּשֵׂא עִם בֶּן-דָּוִד בְּעִתֵּי מַחְמַת רַחֲמִים,
וְיֹכִיחַנָּה שְׁלֹא תַעֲשֶׂה כֵן.

ז' תמט קס

יֹכִיחַ אֶחָד, שְׁנֹכְנְסוּ בּוֹ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת, וְיַעֲזִרוּ לְהַתְנַהֵג
כְּרְאוּי בַת־מִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת.

ז' תנ קסא

יַחְזֹק בַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּעֵלָה מִתְנַהֵג אֵלֶיהָ בְּאֶזְרוֹיּוֹת, וְיִיעֵץ לָהּ כַּדַּת מָה
לַעֲשׂוֹת בְּעִנְיָנָה הַפְּרָטִי.

ז' תנא קסב

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְתַּת קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ, וְיַחְזֹק יְתוֹם, שֶׁיִּנְגִּיל אֶת
עַצְמוֹ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

ז' תנב קסג

יַחְזֹק אֶת הַזֹּכֶה לְהַדְפִּיץ וּלְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְיַדַּבֵּר עִמוֹ
בְּאִיזָה עֲנִין פְּרָטִי, שֶׁרָצוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּאִיזוֹ צָרָה וְכוּ', וְיַדַּבֵּר מִקּוֹנְטְרָסִים
חֲדָשִׁים שְׁשׁוּלָח.

ז' תנג קסד

יְדַבֵּר דְּבוּרִים עֲרִבִים וּמְתָקִים בְּאִפְּן נִפְלֵא מְאֹד עַל-פִּי הַתּוֹרָה א'
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְיַחְזֹק לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה לְאוֹר הַדְּבוּרִים הַיוֹצְאִים מִשָּׁם.

ז' תנד קסה

יַחְזֹק בַּת יִשְׂרָאֵל, וְיִתְיַחַס לְמַכְתָּבָהּ, וְיִשְׁפֹּךְ אֵשׁ וְגִפְרִית עַל רְאֵשֵׁי
עַרְב־רֵב הַזּוֹרְעִים שְׁנֵאָה וְקוֹצְרִים אֱלִימוֹת כְּנֶגֶד הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה',
וְיַעֲזִיר מְאֹד עַל גְּדֻלַּת הַטְּעוֹת, שְׁחוֹשְׁבִים שֵׁישׁ בַּהֲתַנַּתְקוֹת מִן הַשְּׂרָשִׁים
אִיזָה טוֹב וְכוּ', וְיַחְזֹק מְאֹד עַל אֶהְבָּה וְאַמוּנָה בְּלִי אֵינְטְרָסִים, וְיִיעֵץ
בְּעֲנִין רְפוּאָה לְאֶחָד מִבְּנֵי הַבֵּית.

ז' תנה קסז

יַעֲזִיר לְהַדְבִּיק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין
לִירָא מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְיַדַּבֵּר מִכְּבוֹד אָב, וְהַעֲקֹר שְׁלֹא לְצִאת נֶגֶד
שׁוּם אֶחָד.

- ז' תנו** **קסח**
 יספר מנסיעתו עם בני-ביתו לצייון רבנו ז"ל, ויזכיר שהתפלל שם על הנמצא, ויחזקו מאד בעבודת הקדש של הדפסת ספרי רבנו ז"ל.
- ז' תנוז** **קסט**
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו "חסיד ברסלב", בו יעוררם על נקודות של חדש אלול והכנה לראש השנה, וכן ידבר נפלאות מחובת האהבה והאחדות, שראוי שתשרה בין כל תלמידי "היכל-הקדש", וכן שלא תהיה השתררות אחד על זולתו, וידבר מקדשת הצייון הקדוש של רבנו ז"ל ומה זוכים שם, ויעורר את אנשי שלומנו לבוא לשם, כדי שלא יארע נזק לצייון הקדוש.
- ז' תנח** **קעא**
 ידבר מקדשת ימי אלול, ומלמוד ח"י פרקים משניות א זו, ויעורר לזרע אמונה בלב אחינו בני ישראל.
- ז' תנט** **קעב**
 יגלה מעלת הזוכה לזרע אמונה בכל ארץ ישראל בלבבות אחינו בני ישראל, על-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל.
- ז' תס** **קעג**
 ידבר מקלטת ששלח לו הנמצא, איך שמחזק את אנשי שלומנו בדבורי תורה ותפלה על-פי דרכו של רבנו ז"ל, ויביע הנאתו מזה, וימחה מאד נגד השמועה שמקפיד על דברים פאלו, וההפך הוא הנכון, ויזים שמועות שאומרים בשמו, וידבר נגד מדת הקנאה והשנאה. ויתאר הנהגת אנשי שלומנו, אשר מביאים לרבנו ז"ל מתנות של למודים שונים שזכו לסים.
- ז' תסא** **קעה**
 ידבר מכונת אלול — בקי ברצוא ובקי בשוב, ויבאר זאת בפשיטות לעבדה ולמעשה.
- ז' תסב** **קעו**
 יחזק זוג על ילדם שמתקשה בקריאה ובדבור, ורוצים בתלמוד תורה להשאירו פתה, וייעץ כיצד לעשות זאת, כדי שלא לפגוע בילד.
- ז' תסג** **קעו**
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב", בו ידבר נפלאות מענין למוד ספרו הקדוש של רבנו ז"ל, ויזכיר לתלמידי

תַּכּוֹן הָעִנּוּיִּים

יז

הַשְּׁעוֹת הַיְפּוֹת שֶׁבָּלָה אִתָּם בְּיַחַד בְּעִבּוּדַת ה', וַיִּחְזְקוּ מְאֹד לְעַמֵּד עַל עֲמָדָם, וַיַּעֲוֹרְרוּם לְהַכְלִיל בּוֹ יְתָבְרָךְ, וַיִּלְהַפְּרִיד אֶת עַצְמָם מֵהַקְּלָפוֹת שֶׁל כַּחַי וְעַצְם יְדֵי וְכוּ', וַיִּלְהַסְתַּכֵּל עַל אֶפְסוּיּוֹת וּפְרִיחַת הַזְּמַן, וַיִּדְבֵּר מִצְדָּקַת הַהִפְצָה, שְׂוֹ הַצְּדָקָה הַגְּדוּלָּה שֵׁשׁ.

ז' תסד קפ

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", בּוֹ יִרְעִיד הַלְּבָבוֹת לְקִרְאָת חֲדָשׁ אֱלוֹל הַקְּדוּשׁ, וְאִיךְ שֶׁצָּרִיךְ לְקַבֵּעַ אֶז הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים, וְרַק עַל־יְדֵי־זֶה זֹכִים לְמַחִין שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּשְׁמַח עַל חֲלֻקְנוּ בְּסִיּוּם "לְקוּטֵי־מִוֶּהֶר"ן" כֹּל חֲדָשׁ, וַיִּבְאֵר הַבְּהָרָה בְּפִרוּשׁ רִש"י עַל הַפְּסוּק "בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ" וְכוּ', וַיִּדְבֵּר הַרְבֵּה מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, וּמִנְעָם שִׁיחֻתֵּיו שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִנְיַן הַלְמוּד וּמַתִּיקוֹת הַתְּפִלָּה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד מְאֹד לְהִלָּחֵב הַלֵּב בַּתְּשׁוּקָה אַחֲרָיו יְתָבְרָךְ.

ז' תסה קפג

זִזְהִיר לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר, שֶׁלֹּא יִפְגְּסוּ בְּפָנִים שׁוֹם פְּרוּדִים, וַיִּסְפֹּר עַל הַיּוֹתוֹ בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וּמָה שֶׁבִקֵּשׁ שָׁם אֹדוֹת הַנִּמְעָן, וַיִּאֲחַל לוֹ חַיִּים מְלֵאִים עֲשִׂיָּה רוּחָנִית, וַיִּבְיַע שְׂאִיפּוֹתָיו לְהַפִּיץ אֲמוּנָה בְּעוֹלָם.

ז' תסו קפד

יְגַלֶּה מִקְטֵב כְּנָנְתוֹ וְעִנְיָנוּ בְּמָה שֶׁכּוֹתֵב וּמְדַפֵּס וּמְפִיץ קוֹנְטְרָסִים מְמִינִים שׁוֹנִים בְּכַמָּה אֲפָנִים וְנוֹשָׂאִים וְכוּ', וַיִּסְפֹּר מֵהַאֲהָבָה הַיְשָׁנָה שֵׁשׁ לוֹ לְנִמְעָן, שֶׁלֹּא נִפְגְּמָה כָּלֵל, וַיִּסְפֹּר מִבְּקוּרוֹ בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל.

ז' תסז קפו

יְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַשִּׁכְחָה דְקָדְשָׁה, וְעִנְיָנוּ רוֹאוֹת מְזֻכוֹת הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְזֻכוֹת הַדְּבוּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וּבִפְרָט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים.

ז' תסח קפז

יְבִיעַ שְׂמִחָתוֹ עַל שֶׁזְכִּינוּ לְהַתְנוּדֵעַ מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל שֶׁזְכָּה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַשְּׂתוּקוֹת אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּחֲדָשׁ אֱלוֹל, וַיִּגְלֶה צְרוּף נִפְלָא בְּחַבְת 'אֱלוֹל' וְכוּ'. וַיִּדְבֵּר מְסוּד 'בְּקִשְׁת אִיָּה' בְּזִמְמִים מְקַדְּשִׁים אֱלוֹ.

ז' תסט קפח

יְדַבֵּר מֵהָאֲמִנוֹת הַמְּכֻרַחַת בְּעִנְיַן חוֹבַת הַהֲתַחֲזָקוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל זֶה מְאֹד, וּבִפְרָט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים.

תְּכַן הַעֲנִינִים

יח

ז' תע קפט
יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי שְׂמֵחָה וְרַחֲוֵק מֵעֲצָבִים וּמִרִירוֹת וְכוּ', וַיַּעֲזְרֶהָ
עַל כְּבוֹד בְּעֵלָה וּרְפוּאָה שְׁלָמָה.

ז' תעא קצ
יִסְפָּר מִנְסִיעָתוֹ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה שְׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא
הַתְּחִזְקוֹת, וְלֹהֲשָׂאָר קָיָם עַל עֲמֻדוֹ, וְלֹהֲצִיא הַפְּסוּפִים בְּפָה, וַיִּזְכִּיר
הָעֲנִינִי שְׁנֵהֲגוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִבִּיא 'מִתְּנוֹת' לְרַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

ז' תעב קצא
יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת מִדַּת הַהִתְחִזְקוֹת, וּבִפְרָט כְּשֶׁהִבְעֵל-דְּבָר אֹרֵב עַל זֶה
בְּיוֹתֵר וְכוּ', וַיַּחֲזֹק כְּנֶגֶד הַבְּלוּלִים שְׁנֵתְהוּוּ מִבְּפִנִּים, וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם,
שְׁעַל יְדוֹ זֹכִים לִידַע יְדִיעוֹת אֱלֹקוֹת, וַיִּגְלֶה צְרוּף שְׁלוֹם בְּעֵינַי אֱלֹהִים
הַקְּדוֹשׁ, וַיְדַבֵּר מִהִתְמַדַּת חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י, 'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ וְרַמְבַּ"ן
הַקְּדוֹשׁ.

ז' תעג קצג
יִגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּמָה שְׁדַרְשׁוּ צְרוּף אֱלֹהִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי —
לְעִבְדָּה וְלִמְעֻשָׁה וַיַּעֲזֹר לְהַתְּפַלֵּל הַד' תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, בְּכֹנֶה וּבְגֹנוּן
נִפְלֵא, וַיִּגְלֶה מַעַלֵּת הַתְּפִלָּה בְּגֹנוּן דִּיקָא.

ז' תעד קצד
יִגְלֶה סוּד עֲנִינֵי אֱלֹהִים, וַיַּעֲזֹר עַל כֶּף מָאֵד.

ז' תעה קצה
יְדַבֵּר מִמַּדַּת הַהִתְחִזְקוֹת, וּמֵעֵינַי שְׂמֵחָה וַיִּשׁוּב הַדַּעַת, וַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל
הַקְּדוֹשׁוֹת, וַיִּבְאֵר צְרוּף אֱלֹהִים, שֶׁהוּא: וַיִּנְפְּלוּ אֲוִיבִיכֶם לְפִנֵּיכֶם לְחֶרֶב.

ז' תעו קצו
יִגְלֶה, שְׁעַקֵּר הַפֶּתַח וְהַהֲתַקְרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא — הַתְּפִלָּה
וְהַהֲתַבּוּדוֹת, וַיַּעֲזֹר מָאֵד עַל לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, וַיִּגְלֶה מַעַלְתוֹ.

ז' תעז קצז
יִתֵּן עֲצָה פְּרָטִית לְבַעַל בְּזוּג שְׁנֵי, וַיַּחֲזִקוּ לְדוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ לְכֶף זְכוּת,
וַיַּעֲזְרוּ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם.

ז' תעח קצח
יַעֲזֹר אֶת אִשְׁת הַנִּמְעָן הַנ"ל, שֶׁתֵּתֵן יַחַס רְאוּי בְּפִית לְבָן זִוְגָה, וַיִּרְחִיקָהּ

תִּכְן הָעֲנֻנִים

יט

מיסורי המצפון על שלא זכתה לגדל את בנותייה, ויראה לה כיצד נתן לחיות בזה העולם כמו בגן-עדן.

ז' תעט קצט

יחזק בת ישראל לכבד את אמה ובעלה, וידבר מענין כבוד אב ואם, ומעלת שבת-קדש.

ז' תפ קצט

יחזק משפחה על הנקדה של זמנין דשמע וזמנין דלא שמע, ונפליג לתאר מעלת אמירת תהלים בקביעות, אשר ממשיכת כל מיני ישועות וכו', ויאמץ על מדת השמחה.

ז' תפא ר

יחזק בת ישראל אודות רפואתה ובריאות גופה, ועל מדת השמחה המזכה במחשבות טהורות, וידבר מענין שכנים וכו'.

ז' תפב רא

ידבר ממדת ההתחזקות, ואשר עקר ההתחזקות הוא למוד התורה הקדושה, ויעורר מאד על למוד כל חלקי התורה על-פי דברי האור החיים הקדוש, ויעתיק מדבריו גם לגבי גלוי האמונה, על-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל.

ז' תפג רב

יחזק בת ישראל באחול ועדוד על ענג השבת והדלקת נרות.

ז' תפד רג

יעודד ויחזק בת ישראל, שלא תשית לבה לפחדים שהפחידו אותה, וידבר מענין הדלקת נרות ומעלתה, וטהרת המשפחה.

ז' תפה רד

יספר מנסיעתו לציון רבנו ז"ל, ומעדוד ששאב מהבטחת הממשל דשם, וידבר מקדשת ימי אלול ולילותיו הקדושים.

ז' תפו רה

יבאר שאין אסור באמירת דברי קדשה ושם הקדוש כשמלמדים ילד קטן לברך וכו', ויגלה מעלת הותרנות בבית, שרק על-ידי זה זוכים לשלום-בית.

ז' תפז רו

ידבר מסוד מ"ב מסעות ושם מ"ב הקדוש, ויגלה שזה עובר על כל אחד בדברי הפעל-שם טוב הקדוש ז"ע, ויחזק לעבדה ולמעשה.

תָּכֵן הַעֲוִינִים

ז' תפח רז

יחזק בת ישראל על נקדת אשה כשרה העושה רצון בעלה, ויבאר לה סוד החיים הטובים של שלום-בית, וידבר מענין עזרה לבעל ללמד תורה, והדלקת נרות לכבוד שבת-קדש.

ז' תפט רז

יחזק כנגד היסורים, ואיך זוכים להפטר מהם בנקל.

ז' תצ רח

יבהיר מהי אשמתו של הפהן הגדול, שבורחי ערי מקלט תולים הצלתם במיתתו, ויאררף לתאר ולהבהיר מדתו של אהרן הפהן בדרך של פימיום ההם בזמן הזה.

ז' תצא רי

יאררף במתק לשונו בדבורים ערכים ומתקים, נוראים ונפלאים, בשגב רום מעלת הזוכה לחזק את עצמו, ואין לו שום קשיות על השם יתברך ועל הצדיק ועל ההנהגה שמתנהג עמו, ויזהיל את כל חיי העולם הזה, וידביק את הנמצען בדבקות המס-מחשבה באמתת מציאותו יתברך ובשעשועי המלך יתברך שמו, ויעורר ויחזק ויאמץ מאד לא להתבלבל משום דבר שבעולם.

ז' תצב ריט

יתן עצה כיצד לקדם ולעזר לילד אטי להתפתח בעזרת השם.

ז' תצג רכ

ידבר נפלאות ממעלת מדת השמחה, ואיך זוכים אליה, ויגלה שעקר השמחה הוא האמונה בו יתברך.

ז' תצד רכא

ידבר נפלאות מענין מחשבות טובות שהן היצר הטוב, וההפך להפך, ויגלה מענין יצר הרע ויצר הטוב, ויעורר בכל זה לעבודה ולמעשה, וכן על מציאת הנקודות טובות שבו.

ז' תצה רכב

ידבר מענין הדלקת נרות, ולבקש אז שהילדים יחזרו בתשובה שלמה.

ז' תצו רכג

יחזק בעלי תשובה על צעדם, ויעוררם על טהרת המשפחה, וידבר

תִּכּוֹן הָעֲוִנוֹת

כא

מֵהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וּתְפִלָּה אֲזוּ.

ד' תצו רכג

יֵאָחַל עַל פְּרִנְסָה, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, טְהַרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְשִׁמְחָה בְּבֵיתוֹ.

ד' תצח רכד

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹרֶה לָּהּ מַה לַּעֲשׂוֹת כְּשֹׁנֵשֶׁבֶר בֵּית הַיּוֹרֵה, עַל-יְדֵי מַקְרָה מְזֻעָזַע וְכוּ', וַיִּפְתַּח פֶּתַח תַּקְוָה, וַיִּחְזַק מְאֹד.

ד' תצט רכה

יְדַבֵּר מְנַסִּיעָתוֹ לְעִיר אֹמֶן, וַיִּחְזַק מְאֹד בְּקִדְשַׁת תְּקוּן יְמֵי אֱלֹהִים הַקְּדוּשִׁים, וַיַּעֲזֹר לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרַת אֱמֶתִיִּים, וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנֵי ז"ל בְּכָל עִיר אֲשֶׁדוּד.

ד' תק רכו

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנְּמָעָן בְּעַל חֲנוּת לְמִזְוֵן, הַתּוֹמֵךְ בְּעֲנֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּסְפֹּר לוֹ מַעֲשֵׂיהָ, שֶׁעַל פִּיהָ נָתַן לְהַבִּיחַ אֶת גְּדֹל הַטּוֹב בָּזָה, וְאֵיךְ רַבְּנֵי ז"ל מְפִיר טוֹבָה, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.

ד' תקא רכז

יְדַבֵּר עֲצָה וְתוֹשִׁיָה לְבַעַל, שְׁאֲשָׁתוֹ בְּרַחֲמֵי לְבַלְגִּיָּה, בְּרַצוּתָהּ לְדוֹר שָׁם בְּיָקָא, וַיַּעֲזֹרוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַתּוֹרָה שָׁם, וְלֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֹן.

ד' תקב רכח

יְדַבֵּר מְנַסִּיוֹנוֹת הַחַיִּים, וַיִּתֵּן עֲצָה לְחֹשׁוֹכֵי יְלָדִים, וַיִּתְאַר כִּי־צַד לְהַרְבּוֹת בְּגִירוֹת שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

ד' תקג רכח

יִחְזַק אִשָּׁה בְּעֵלֶת תְּשׁוּבָה, וַיְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיּוֹרֶה לָּהּ כִּי־צַד לְהַתְנַהֵּג עִם כָּל־שְׂעִדֵּי רַחוּקִים וְכוּ'.

ד' תקד רכט

יִמְנַע בְּכָל הַכַּח עֲרִיכַת גִּט בֵּין זוּג צָעִיר, שְׂעִדֵּי אֵינָם מִשְׁתַּמְשִׁים בְּשִׂכְלָם לְחַיּוֹת חַיִּים אֱמֶתִיִּים, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַכְנִיס בְּדַעְתוֹ אֶת־מִצִּיאוֹתוֹ בְּתַבְרָף, וַיִּחְזַק בְּעֲנֵן יְדִיעָתוֹ מִרַבֵּי כְּזָה.

ד' תקה רלא

יְדַבֵּר מִעֲנֵן בְּנִיָּה, וּמֵהַסְתַּבְּכוֹת עִם חֲקֵי מַלְכוּת הָעַרְבִי רַב, וַיַּגִּילָה טְמֵאָתָם, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ז' תקו **רלב**
 יחזק ויעורר מקרב חדש, שבשור לו על התקדמות משמעותית בלמוד
 התורה הקדושה, ויביע שמחתו הגדולה על זה, ויעוררו מאד על
 התבודדות.

ז' תקז **רלג**
 יאחל לנמנע "מזל טוב" על הלדת הבן, ויגלה שבמקום גלוי אלקות
 אין שום קנאה, ויבאר מהות ענין "היכל-הקדש", וישבח הפצת
 האמונה, ויגלה, שכל ענין הפרוידים הוא מעשה היצר.

ז' תקח **רלד**
 יחזק בת ישראל, שהרגש אצלה שנוי לטובה, ויחזקה על מדת השמחה
 ועל הנהגות ישרות בחיים.

ז' תקט **רלה**
 יחזק אשה שגרה לבד, ומתמודדת עם קשיים ובדידות מילדיה וכו',
 ויעוררה להתמיד בדבור אל ה', אשר מלא כל הארץ כבודו, ועל מדת
 אמונה פשוטה.

ז' תקי **רלו**
 מכתב פללי אל אנשי בית-מדרש מסים, אשר מתקבצים יחד ללמוד
 ספרי הנחל נובע מקור חכמה, ויעוררם על זה, ויגלה להם מעלת רבנו
 ו"ל וענינו, ומעלת שמיעת שעור בספרו הקדוש, וידבר ממדת האמונה
 הקדושה.

ז' תקיא **רלז**
 יביע שמחה גדולה על שזכינו לידע מרבנו ו"ל, וישבח החדושי תורה
 של הנמנע, ויתחס לדברים ששלח, ויגלה נפלאות בראשי תבות של
 שני פסוקים שהם שוים, וימצא בזה צרוף נפלא בתפלת 'נשמת', והכל
 לעבודה ולמעשה.

ז' תקיב **רלח**
 יגלה מעלת הדין לכף זכות את אחרים ואת עצמו, וישוב הדעת לידע
 שיש רק הקדוש-ברוך-הוא בעולם, ומענין שהשם יתברך שומע תפלה
 וכו', ויעורר להתחבר אל אנשי שלומנו היקרים.

ז' תקיג **רלט**
 ידבר נוראות ממעלת הדבקות בו יתברך, ואשר על-ידי-זה מתפרדים
 מהאדם כל הבלבולים וכו', ויגלה שזה כל עסקנו — לפרסם את אמתת

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

כג

מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא־מִן אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַיְרוּדוֹת, וַיִּגְלֶה לְנִמְעָן שְׁנוֹלֵד בְּיַג אֱלוֹל, שְׁעָלְיוֹ לִהְיוֹת רְגִיל בְּסַפְרֵי הַבֵּן-אִישׁ-חֵי וְכוּ', וַיִּסְפֹּר מִהֶתְמַדְתּוֹ בָּהֶם.

ז' תְּקִיד רמ
יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעֲנֵן הַוְקֶרֶת חֲשִׁיבוֹת בְּעֶלְהָ הַמְתַּמֵּיד וְהַתְּלַמֵּיד חֲכָם.

ז' תְּקִטו רמא
יְעוֹדֵד אִשְׁתְּ חֵיל הָעוֹמְדָת לִימִין בְּעֶלְהָ בְּעֲנֵן הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַלוֹחֲמִים כְּנֹגֵד טְמֵאת הַמְסִיּוֹן, וַיִּחְזְקֶנָּה עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה.

ז' תְּקִטז רמב
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל שֶׁהִזְכִּירוֹ בְּקַבְרֵי הַצְּדִיקִים, וַיִּתְּנֶה הַמַּצֵּב הַרְעֵ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֲנֵן הַתְּפִשְׁטוֹת חֲבֵלֵי מְשִׁית, וַיִּגְלֶה שְׁעֵצְתוֹ לְמַגֵּר הַתּוֹפְעָה הִיא הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיִּדְבֵּר מֵרַעֲיוֹן סְדֵר-דָּרֶךְ-הַלְמוּד.

ז' תְּקִיז רמג
יִשְׁבַּח סְגוּן כְּתִיבַת הַנִּמְעָן, וַיִּחְזְקוּ עַל צָרַת הַבַּת, וַיִּתְיַחַס לְתַכְנִיּוֹתָיו לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְצְדִיקוֹ בְּעוֹלָם, וַיִּשְׁבַּח כְּנֹנוֹת כְּאֵלוֹ אִם הֵן חַפּוֹת מְכַל פְּנֵיָהּ.

ז' תְּקִיח רמד
יִגְלֶה אֶת חוֹבְתָנוֹ לְפָרְסָם הַמְּלַחֲמָה בְּעַמְלֶק — הַמְסִיּוֹן, עַל-יְדֵי הַתְּגִלוֹת אֱלֹקוֹת שְׁנוֹזְרִים בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי דְבוּרֵי אֱמוּנָה שְׁמַדְבָּרִים וּמְפִיצִים, נַחֲקַק אֱמוּנָה בְּעוֹלָם, וַיִּסְפֹּר עַל-פִּי זֶה סְפוּר מִבְּעַל הַתְּנִיָּא, וַיִּבְאֵר הַהֲלָכָה בְּעֲנֵן דִּירָה מַעַל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וַיֹּאחֲל עַל דִּירָה חֲדָשָׁה.

ז' תְּקִיט רמו
יְדַרִּיף בְּעַל כִּיצַד לְחֹזֵק אֶת אִשְׁתּוֹ בְּאֱמוּנַת ה' וּבְצְדִיקָיו, וַיִּגְלֶה מַעַלְתַּת הַמְּכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר דְבוּרִים לְה' בְּעַת הַנְּסִיעָה בִּיחִידוֹת.

ז' תְּקִכ רמז
יִדְבֵּר מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכִּיר עֲנֵן אֶסְפָּק־לְרִיָּה הַמְּאִירָה וְאֶסְפָּק־לְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנֵן הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבֵּר, אִיךְ שֶׁהִסְתַּכַּל בְּעֵין הָאֱמֶת.

ז' תְּקִכא רמח
יִדְבֵּר מֵעֵשֶׂן הַפְּרוּדִים שְׂרוּצִים לְהַכְנִיס בְּיַנְיָנוּ, וַיִּגְלֶה כְּמָה צְרוּפִים מֵעֲנֵן עֲשׂוֹן, וַיִּרְגֵּל אֶת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

- ז' תקכב** רמט
 יחזק מאד תלמיד חכם גדול, שחבר ספר נפלא על קצור הלכות טהרה,
 וישבח פעלתו הטובה והתועלת שהביא לדור, ויאמרו כנגד הקמים
 עליו על לא כלום, ויגלה לו מאין נמשך הקטרוג הזה, ויחזקו מאד.
- ז' תקכג** רנ
 יוכיח אחד שרוצה לפרסם תוכחות בשער כנגד הבחורים שנופלים וכו',
 ויגלה לו שהוא יכול להמליץ טוב בעדם, ויראה כיצד לא טובה עצתו,
 כי אם ההפך, שעלינו לעודדם ולחזקם ולהמליץ בעדם.
- ז' תקכד** רנב
 יגלה חשיבותן של עצות רבנו ז"ל הקדושות, ויחזק שבמצבים הכי
 קשים אסור להשבר, ויש רק עצה אחת — לברח אליו ותברך.
- ז' תקכה** רנג
 ידבר נפלאות ממצלת מדת האמונה הקדושה, ויחזק מאד על זה.
- ז' תקכו** רנד
 יגלה נפלאות בספורי-מעשיות של רבנו ז"ל, איך שיש בין הנשמות
 בחינת יפת תאר, ויעורר בענין הצדיק, שנכנס לבית הבליעה של
 הסטרא אחרא.
- ז' תקכז** רנה
 יבאר נוראות חמרת זין נסף ותוצאותיו התמורות מספרי הפוסקים
 והמקבלים, ויעורר לתקן עון זה, ויתן עצה ותקון על כך.
- ז' תקכח** רנו
 ידבר ממצלת השתיקה הקדושה, לשתק למחרפים וכן להחריש מדברים
 בטלים, שעל-ידי-זה לא תהיינה לו נפילות בעבודת ה'.
- ז' תקכט** רנח
 יחזק זכאי, שלא יפחד ממה שלא עשה, ויאמרו מאד במדת האמונה
 הקדושה.
- ז' תקל** רנח
 יביע שמחה עצומה, שאנו יודעים מרבי נורא ונפלא כזה, וידבר מיסוד
 דעתו הקדושה, שהיא — תפלה והתבודדות, ויגלה גדל הערכות
 והנעם השיכים בזה.

תכּן הענינים

כה

ז' תקלא רס

ידבר מעמקות עצותיו וחדושיו של רבנו ז"ל, וענין אפסיות העולם הזה של השבעים שנה, ויזכיר שבזה העולם כל אחד דורש רק לטובת עצמו, וידבר מלמודיו הנעימים של רבנו ז"ל, שיכולים לחזק כל אחד, ומגדל הזכות שיש למשתמש עם למודים אלו לחזק את כל השבורים.

ז' תקלב רסא

ידבר מענין צדיק ורע לו, שאסור להקשות קשיות על זה, ומענין גלוי חדושי תורה לאחרים, ויחזק מאד לזכות לישועות על-ידי אמונה פשוטה.

ז' תקלג רסג

ידבר באריכות נפלאה מענין אפלו אומר לך על שמאל שהוא ימין ועל ימין שהוא שמאל וכיו' לענין, שהצדיק מראה למקרביו, שגם החיים הקשים שעוברים על היראים, שזה נדמה כשמאל — זהו הימין והטוב הנמור, ולהפך — להפך. ויחזק מאד על-פי זה, וידבר בדרך לקח טוב מענין ההפרש בין נביא שקר לאמת, ואמת הוא רק קיום ההלכה ושהוא בגי' אדם לילך בדרך, ויעורר על-פי זה מאד.

ז' תקלד רסז

יגלה נפלאות במצות 'שלוח הקן' וטעמה על-פי הזהר, ויראה איך שהיא לעבדה ולמעשה, להתחזקות והתאמצות בעבודת ה', וקיום המצוות בתמימות ובפשיטות.

ז' תקלה רסח

יספר מסדר נסיעתו ושהיתו בציון רבנו ז"ל בערב ראש חודש אלול של השנה ההיא, ויחזק על השמחה ברבנו ז"ל, ועל ענין אתעוררותא דלעילא שבאה על-ידי אתעוררותא דלתתא, ויגלה איך שבראש השנה יכולים לעשות תכניות לכל השנה, בכסופים ובתפלות להשם יתברך.

ז' תקלו ער

יזכיר באהבה מסתרת ותוכחה מגלה את הנמען, שאגב צערו מבלבולי החכמות חיצוניות שנין, השנה דעת קונו קדשת היהדות לשאר דתות הבל, ויראה לו הנעם שבדרך ה' ודרך רבנו ז"ל, ויעוררו להיות בשמחה, ויליך למקנה, ויתאר סדר כתיבת מכתביו.

ז' תקלז רעג

יגלה, שרק על-ידי נקדת השמחה יכולים לעבור על הכל, ויעורר להתמיד בספרי רבנו ז"ל ובספרים החדשים שנתחברו עליהם.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

כו

ז' תקלח ערד
יְדַבֵּר מִקְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל וּמַמְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּמַדְבּוּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם.

ז' תקלט ערד
יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל שְׂבָרוֹנָה, שְׂחִיבַת פְּרַת עַל כְּנִיסָה לְהַר הַבַּיִת בְּזִמְנָה
הַזֶּה, וַיַּעֲוֹרְרָה לְתִשׁוּבָה, וְתִקּוֹן פְּרַת, וְשְׂמִיחָה.

ז' תקמ ערה
יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה.

ז' תקמא ערה
מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", בּוֹ יֶאֱרִיךְ
בְּדַבָּרִים חוֹצְבִים לְהַבּוֹת אֵשׁ בְּכֶאֱב עֲצוּר, עַל הַבְּלִבּוּלִים שְׂרוּצִים לְיַחַס
לוֹ מִבְּפָנִים וּלְהַבְעִיר אֵשׁ חָנָם, וַיִּגְלֶה אֶהְבַּתוֹ לְכֹלָם, מִבְּלִי תַתּ מְקוֹם
לְהַסִּית בְּעֵנָן זֶה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק עַל נִקְדַּתוֹ שֶׁמִּלְמַד
עֲשָׂרִים שָׁנָה, וַיִּגְלֶה בְּפִרְטִיּוֹת אֶת קֹטֵב חֶשְׁקוֹ וְכִסּוּפּוֹ הַיְחִיד — לְגַלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְכֵן יִבְיַע שְׂאֵט נִפְשׁוֹ מֵאַסְפַּת כֶּסֶף וְכו',
וַיִּגְלֶה שָׁנָה לֹא טִבְעוֹ, וְהוּא מִתְנַגֵּד לָזֶה, וְאֵת גִּדְּל מִסִּירוֹת נִפְשׁוֹ עַל
הַחֲדָרַת תּוֹרָה וְתַפְלָה בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתוֹ לֹא.

ז' תקמב רפג
יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַּת הַלּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמַעֲמִיק בְּהֵם, וַיִּגְלֶה עֲצָה
לְבָנִים וְכו', וַיְדַבֵּר מִגְּרוֹת שֶׁל שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וּמַה"א שֶׁל כֶּסֶף, וְהַכְּנָסַת
אוֹרְחִים.

ז' תקמג רפד
זֶהִיר עַל שְׂמִירַת שְׁבַת־קֹדֶשׁ וְעַל הַבְּדִלָּה עַל הַיִּין, וַיִּחְזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר
כָּלֵל.

ז' תקמד רפה
יִגְלֶה, שֶׁהַזּוֹכָה לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו"ל רוֹאֶה נְסִים נְגִלִים, וַיִּבְהִיר, שְׂאֲסוּר
לְדוֹן שׁוּם בְּרִיָּה לְכַף חוּב, כִּי בָּזָה דֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וַיְדַבֵּר מִזְכוּת הַהִפְצָה,
שֶׁבָּזָה יִמְחַל לוֹ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל חֲטָאָיו, וַיִּשְׁבַּח מַעַלַּת אֲמִירַת
תִּקּוֹן חֲצוֹת.

ז' תקמה רפו
יֵאחַל בְּזְכוּת הַהִפְצָה הַמְתַּקַּת הַדִּינִים, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה.

תָּכֵן הַעֲוִינִים

כז

ז' תקמו רפז

יאחל לחוזרת בתשובה הצלחה בהשקפה נכונה בחיים, ויגלה לה נעם היהדות, ויעורר לדבר עם ה' מתוך הכרה במציאותו.

ז' תקמז רפז

יתן עציה כנגד הפחדים על-פי ספר-המדות — להרגיל את עצמו בזמור של שמחה, ולהיות נזהר בברכות הנהנין.

ז' תקמח רפח

יגלה נפלאות מסוד חפוש ומציאת הזווג, ויתן עציה לזה, ויחזק על נקדה זו.

ז' תקמט רפט

יחזק בת ישראל בקצרה, ויאחל רפואה שלמה, וימליץ אודות הדלקת גרות שבת-קדש של חלב ושמן זית.

ז' תקנ רפט

יחזק אם, שבנה הדרדר לסמים, רחמנא לצלן, ועכשו מנסים לחזקו להגמל וכו', ויעודד בעת צרתם המרה, וימליץ על חזוק שישפיע על כל הבית.

ז' תקנא רצ

יחזק בקצרה על ספקות באמונה, רחמנא לצלן, ויגלה שההתחזקות באמונה תלויה בחזוק שמירת הברית.

ז' תקנב רצא

יחזק אחר שעוברת עליו מרירות דמרירות מבית ומבחוץ, ויעודדו שבזכותו נתחברו הקונטרסים, ויגלה לו, שעל-פן עבר עליו כל-כך, כדי שיבין את מצוקות אחרים, וישתדל בעבודת הקדש שלו ביתר שאת.

ז' תקנג רצב

ישבח השתוקקות לילך בדרךכי רבנו ז"ל, אולם נזהיר שצריך לידע ש"כל נתיבותיה שלום", ויעורר על למוד זכות על אחרים ועל עצמו, ואדם צריך לאהב את עצמו, ושלא ישברוהו יסורי המצפון מהעבר, רק לשבח הכל, ולעשות התחלה חדשה תמיד.

ז' תקנד רצג

ישבח הזוכה לזכות את הרבים, ויעורר לעשות תקון לאביו, על-ידי זהירות באמירת קדיש, ויחזק על מדת השמחה.

ז' תקנה רצג

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו "חסיד ברוסלב", בו ידבר נוראות נפלאות ממדת השמחה דקדשה, ואיך שהאריו"ל התבטא, שהיא גרמה לו לרום מדרגותיו, ויעורר את האברכים הצעירים ובעלי התשובה להנהיג בית יהודי פשוט וטהור בכל בחינותיו, ויפרט אחת לאחת את יסודות היהדות העקריים, ויעורר ויחזק עליהם לעבדה ולמעשה, ויגלה ענינם של ארבעת הצדיקים: הרשב"י, האריו"ל, הבעש"ט הקדוש זי"ע, ורבנו ז"ל, ויעודד לילך בדרךם, ולזכות לכל טוב אמתי ונצחי.

ז' תקנו שב

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו "חסיד ברוסלב", בו יחזקם על החדירת יהדות וחסידות ואמונה בביתם, ולהקפיד על כל מה שצריך, ויאריך לחזק מאד.

ז' תקנו שח

ידבר נפלאות מענין לעשות לו יתברך דירה בתחתונים וכו', ומענין תפלת המנחה בתוך החשף והערב שמש, ויגלה ענין הר הפרמ"ל, ויחזק מאד.

ז' תקנה שט

ידבר מענין "הצור תמים פעלו", ויחזק שלא להיות שבור, רק לידיע ש"קרוב ה' לכל קראיו", ויחזק מאד על תפלה ושיחה בינו לבין קונו, ועל אמונה פשוטה בו יתברך.

ז' תקנט שי

ידבר נוראות נפלאות ממעלת האמונה פשוטה בו יתברך, ויגלה שכל המאורעות הקשים שעוברים על האדם, זהו לבושים שהשם יתברך מתלבש בהם, ויחזק שלא לפל בדעתו כלל, וידבר מהש"ע נהורין עלאין.

ז' תקס שיב

ידבר מסוד ענין התפלה, ומנקדת "מבטן שאול שועתי", ויחזק לבטח בו יתברך אפלו במצבים קשים.

ז' תקסא שיג

ידבר מאמונה פשוטה בו יתברך, שרצון רבנו ז"ל שתהיה כאמונת הנשים והמון העם והילדים — בתמימות ובפשיטות, וידבר מהתקרבות אל הצדיק ומדבור פשוט ותמים אליו יתברך, ומהיחודים הקדושים על-ידי רצונות וכסופים, ועל-ידי תמימות — למה זוכים,

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

כט

ויגלה שרק השבורים והרצוצים יגלו את האור פי טוב בספרי הקדושים.

ז' תקסב שטז

יתאר ויספר בפרוטרוט סדר התקרבותו לדעת רבנו ז"ל, ואיך שמאז והלאה עד היום הזה בוער בקרבו ענין פרסום והפצת דעתו הקדושה בעולם, ומה התחולל בעטיו של פרסום זה, וגדל המחלקת וכו', וקרוב המקרבים.

ז' תקסג שיט

ידבר מהנסיונות שעוברים על כל אחד בזה העולם, ויזהיר לברח מוכוחים, ויגלה שכל רצונו וכסופו הוא רק לגלות את אור רבנו ז"ל, וידבר מענין הקונטרסים, ויגלה שרבנו ז"ל רצה, שלכל אחד תהיה משרה בפרנסה.

ז' תקסד שכ

יחזק מאד באמונה פשוטה, ויספר מהדחקות שהיתה מנת חלקו, ואיך ברח להשם יתברך תמיד, והפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ויספר מבקורו אצל ציון רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל.

ז' תקסה שכא

יחזק מאד את הזוכה להפיץ אור רבנו ז"ל, והקונטרסים הם ה"עלה אחד" שדבר עליו מוהרנ"ת ז"ל, ויחזק להיות שרוי בשמחה עצומה.

ז' תקסו שכב

יספר מהבעל-שם טוב הקדוש זי"ע, איך תלמיד אחד התייה אותו על-ידי דבוריו, ויעורר לחזק את אנשי שלומנו דעיר צפת, ולדון לכה זכות את האשה והילדים.

ז' תקסז שכב

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב", בו יעוררם להתקרב להשם יתברך, ולקרב אחרים להשם יתברך, וידבר מהאמת האלקית היחידה, ומהשתלטות הרע קדם ביאת המשיח, ויפרט את המשימה שיש על תלמידי "היכל-הקדש", ויבקש מתלמידיו להיות לו לעזר למלא המשימה, והכל באהבה בלי להשתלט על זולתו.

ז' תקסח שכד

יחזק מאד בחור על קשי מציאת הזוג, ויעודדו שלא יתן לנפילות לשבר אותו, חס ושלום, רק ישמח את עצמו עם הנקדות טובות שלו.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ז' תקסט שכה

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּינוּ לְבֵין הַנִּמְעָן, וְיִזְוֶים כָּל הַשְּׂמוּעוֹת כְּאִלוֹ הוּא כּוֹעֵס עָלָיו וְכוּ', וַיִּגְלֶה מֵאֵין בָּא עֲנִין הַפְּרוּדִים הַלָּלוּ.

ז' תקע שכה

וַיִּגְלֶה, שְׂכַנְגָד כָּל הַמְשַׁבְּרִים שְׂעוּבָרִים עַל כָּל אֶחָד בְּחַיּוֹ, יֵשׁ אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, שְׁנַתְּגַלוֹת עַל-יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר תִּלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְזוֹ גִדְלַת הָאָדָם — שְׁזוּכָה לְהִתְחַזֵּק, וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, וַיִּמְשִׁיל מְשָׁל עַל זֶה, וַיִּגְלֶה שְׂעָקָר סִבַּת אַחֲזוֹר מְצִיאַת הַזּוּג הוּא מִחֲמַת גְּאוּת.

ז' תקעא שכז

יְדַבֵּר מִהַשְּׂמַחָה הַחֲדָשָׁה שְׂצָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם, עַל שְׂזַכְּנוֹ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַזּוּכָה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ז' תקעב שכז

וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל לְמוֹד וּשְׂקִידָה רַבָּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה מַמוֹהַרְנֵי ת' ו"ל, אֵיךְ שֶׁהַחֲדִיר בְּאִיזָה אַבְרָהָ עֲנִין הַחֲזָרָה עַל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּתְיַחַס לְעֲנִין חֲלוּקַת "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן לִימֵי חֲדָשׁ, אוֹ לְהַשְּׁלִימוֹ עַל-כָּל-פָּנִים וּלְסִימוֹ בְּחֲדָשִׁים וְכוּ'.

ז' תקעג שכט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין זְרִיעַת אֲמוּנָה בְּלְבוֹת אַחֲזוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְעָן לִישָׁב בְּכוֹלָל, וְלִקְבֹּעַ אֶת עֲצָמוֹ בְּשַׁעוּרִים בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וַיִּסְפֹּר מִהִנְהַגַּת מוֹהַרְנֵי ת' ו"ל, אֵיךְ שֶׁבְּתַקְוָה טְרִדוּתָיו לֹא הִזְנִיחַ אֶת הַסֵּדֶר שְׁלוֹ.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ה שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך
נצח:

תקוּן הַפְּלִילִי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי־הִחַרְשֹׁתִי בָלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְּךָ
לְשֹׁדִי בְּחֶרְבֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
כָּל־חֹסֶד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מְצֵר תִּצְרֵנִי
רַנִּי פִּלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבּוֹ:
ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דְּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֹת
בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֹר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכללי

יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצֶתָ בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אֵיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְעִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבָנֵי-קָרַח: כ פֶּאִיל תִּתְעַרַּג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִּתְעַרַּג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג צְמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוּא
וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לְחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֹף
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תִּשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
ט יוֹמָם | יֵצֵא יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תְּפִלָּה לְאֵל חַי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

תקון הכללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוּרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: כ הַעֲלִינִי
מֵאִיבֵי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַעֲלִינִי
מִפְּעָלֵי אֲזוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאתִי וַרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֲזוֹן סָלָה: ז יֵשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוּה תִּשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשָׂרְרִי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקון הפללי

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעָרְבַי יְהֵמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
אֲשִׁיר עֵדָךְ וְאַרְגִּין לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוּג מֵאַנָּה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶחְמָה אֲשִׁיחָה | וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה
עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרְעַ עֲמֹךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רָאוּךְ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
אף־הצפוף יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה והרעש הארץ: כ פים דרפך
ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
כא נחית כעאן עמד ביד־משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר: כ בטרם | הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
ג תשב אנוש עד־דפא ותאמר שובו בני־אדם:
ד כי אלה שנים בעיניך פיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
פחציר יחלת: ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל
ויבש: ז פ־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
כל־ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו־הנה:
י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
שמונים שנה ורהפם עמל ואון פ־גז חיש ונעפה:
יא מ־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
פימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

תקוץ הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי-פָיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר פִּמְעֵט וְגֵרִים בָּהּ:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי גַמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֵד-דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקון הפללי

וּזְקַנְיוּ יַחֲכִימוּם: כג וַיָּבֹאוּ יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן אֲשֶׁר בְּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבָרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשָׁף וַיַּחֲשֹׁף וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּנְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹאוּ עָרֹב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם וַיִּשְׁפַּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹאוּ אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיֹּצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי-נִפְלַח פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמַסָּךְ וְאִישׁ לְהָאִיר לְלֵילָה: מ שָׁאַל
וַיָּבֹאוּ שָׁלוֹ וּלְחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קֹדֶשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיֹּצֵא עַמּוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִיִּם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּהָ:

תקון הפללי

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחבי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נדפס:

לע"נ

**רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוק"ל
והרבנית יחנא שיפרה בת סאסיה ע"ה**

ולזכות:

יצחק ישראל בן מרי מרים נ"י

מורן בת בריגיט הי"ו

שיזכו להיות דבוקים בצדיק כל ימי חייהם בעולם הזה ובהבא מתוך שמחה ושיזכו
לזרש"ק ילדים בריאים בגופם, נפשם ושכלם.

ולתשובה שלמה מתוך שמחה ורפואת הנפש והגוף של:

חנניה בן זוהרה הי"ו, מרי מרים בת מסעודה הי"ו

חיים בן פאני פרחה הי"ו, בריגיט בת פרסידה הי"ו

רועי בן דליה וסיון בת בריגיט ובני ביתם הי"ו

ספיר בת בריגיט הי"ו, משפ' בניזרי הי"ו

ולתשובה שלמה של כל עמ"י וגאולה שלמה בב"א

וכן: יוסי בן מרי מרים הי"ו, מורן בת ליליאן הי"ו, ליאן בת מורן הי"ו, מאור בן
מורן הי"ו, משפחת פרץ

אלנית בת מרי מרים הי"ו, שמעון בן דורה הי"ו, נועה בת אלנית הי"ו, אלעד בן
אלנית הי"ו, נדב בן אלנית הי"ו, משפחת שלוש

לירז בת מרי מרים הי"ו, אליהו בן אסתר הי"ו, טליה בת לירז הי"ו, מאיה בת
לירז הי"ו, עידו בן לירז הי"ו, משפחת אטדגי

זהבה בת מרי מרים הי"ו, שלומי בן זקלין הי"ו, יהאל בת זהבה הי"ו, נויה בת
זהבה הי"ו, עידו דוד בן זהבה הי"ו, משפחת אוחיון

הספר הקדוש הזה נדפס:

אילנה בת חסיבה - בריאות, שלום בית, אריכות ימים.

עמרם בן מרים - רפואה שלמה

רפואה לנכדתי

הילה בת פנינה - שתגדל כמו שאר הילדים

אדיר אלישע בן אילנה - חזרה בתשובה בנחת וכיבוד הורים

אור בן אילנה, תומר רבקה בת קרין,

טל בן אילנה - בריאות ושמירה

פנינה בת אסתר - בריאות שלום בית

**דגנית הודיה בת אילנה - שלום בית, רגיעות, ישוב הדעת, כיבוד הורים,
ובריאות.**

הנכדים:

עילאי בן פנינה, אליה בן פנינה, הילה בת פנינה, תמר בת פנינה

הצלחה, בריאות, ואריכות ימים, שיגדלו למצוות

אודל בת דגנית הודיה, תהילה בת דגנית הודיה

הראל בן דגנית הודיה, נעוריי בן דגנית הודיה

הצלחה בחיים, בריאות, אריכות ימים, שיגדלו למצוות.

לעילוי נשמת

יעקב בן אלה ז"ל

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת כל משפחת מלך שמעון חיים, מירב והילדים.
אריכות ימים ושנים מתוך בריאות איתנה
ופרנסה בריווח.
שנזכה לגאולה פרטית וכללית ולזיווגים הגונים לילדינו.

לרפואת

שבתאי בן רחל

לע"נ

אברהם בן מרים

יודה בת רחל

צוריאל בן ג'וליה

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

ירחמיאל בן מרדכי ז"ל

אריכות ובריאות מעליה

ורפואה שלמה למרת אימי **אסתר** בת **מזל**

ולהצלחת **משפחת מנו**

בנימין בן אסתר

חגית בת רבקה

והילדים: **אליעזר שלמה** ואישתו **פייגא** בת **בת-שבע**

נחמן נתן ואישתו, **שולמית מלכה** בת **מרגלית**,

וישראל, מאיר אליהו, נפתלי, אסתר מלכה, ודוד בני חגית

שיזכו להיות קרובים לצדיק האמת כל ימי חייהם בזה ובבא

ויזכו לאהבת ה' ואהבת התורה והצלחה בלימוד התורה

ויזכו לקיים את מצוותיו יתברך כל ימיהם בשמחה

